

Otkrovenie 18: Silniot vik —2018-2030

„Padna, padna Golemiot Vavilon!“

„Izlezete od nego, narode Moj...“

Samuel pretstavuva

Objasni mi go

Daniel i Otkrovenieto

Proročki dokazi deka Bog postoi

Negovite posledni otkrovenija za Negovite izbranici

Vo ova delo: Negoviot proekt - Negoviot sud

Verzija: 11-10-2025

(19-esen-5996)

Objasnuvačka beleška na naslovnata stranica

Od gore nadolu: Porakite na trite angeli od Otkrovenie 14.

Ova se tri vistini od knjigata na Daniel otkrieni na svetiite po iskušenieto na proletta 1843 godina i po ona na 22 oktombri 1844 godina. Neznajќi za ulogata na sabotata, ranite adventisti ne mozele da go razberat vistinskoto značenje na ovie poraki. Adventistite koi go čekale vraćanje na Hristos go povrzale svoeto iskustvo so „ polnoćniot krik “ ili „ polnoć “ spomenat vo parabolata za „ desette devici “ od Matej 25:1 do 13, kade što se povikuvaja najavata za „ vraćanje na mladoženecot “.

1- Temata na sudot se razvila vo Dan. 8:13-14 i temata na prvata angelska poraka vo Otk. 14:7: „ Bojte se od Boga i podajte Mu slava, zašto dojde časot na Negoviot sud, i poklonete se na Onoj, Koj gi sozdade zemjata, neboto i izvorite na voda! “: vraćanje vo sabotata, edinstveniot vistinski sedmi den od božestveniot poredok, evrejskata sabota i nedelniot den za odmor, e pobarano od Boga vo četvrtata od negovite deset zapovedi.

2- Osudata na papskiot Rim , „ maliot rog “ i „ različniot car “ od Daniel 7:8-24 i 8:10-23 do 25, koj go dobiva imeto „ Golemiot Vavilon “ vo porakata na vtoriot angel od Otk. 14:8: „ Padna, padna, Golemiot Vavilon! “: glavno, poradi nedelata, poznata kako „den na sonceto“, nasledena od carot Konstantin I , koj ja vospostavil na 7 mart 321 godina. No, ovoj izraz „ padna “ e opravdan so otkrivanje na nezinata prokolnata priroda od Boga, kako što im ja objavuva na svoje adventistički slugi po 1843 godina, vo 1844 godina, so vraćanje na praktikata na napuštenua sabota. „ Padna “ znači: „taa e zemena i porazena“. Bogot na vistinata taka ja objavuva svojata pobeda protiv taborot na religioznite lagi.

3- Temata na Strašniot sud kade što „ otnot na vtorata smrt “ gi pogoduva hristijanskite buntovnici. Ova e slikata pretstavena vo Dan. 7:9-10, temata e razviena vo Otk. 20:10-15, i e tema na porakata na tretiot angel vo Otk. 14:9-10: „ I drug, tret angel, dojde po niv, velejki so silen glas: Ako nekoj mu se pokloni na dzverot i na negoviot lik, i primi beleg na čeloto ili na rakata, ke pie od vinoto na Božjiot gnev, koe e izleano nerazredeno vo čašata na negoviot gnev, i ke bide mačen so ogan i sulfur vo prisustvo na svetite angeli i vo prisustvo na Jagneto “: Tuka, nedelata se identifikuva so „ belegot na dzverot “.

Zabeležete ja identičnata korespondencija na broevite na celnite stihovi vo Daniel 7: 9-10 i Otkrovenie 14: 9-10 .

Četvrtiot angel : toj se pojavuva samo vo Otk. 18 kade što go prikažuva konečното objavuvanje na trite prethodni adventistički poraki koi imaat korist od celata božestvena svetlina što došla da gi prosvetli od 1994 godina i do krajot na svetot, odnosno do proletta 2030 godina. Ova e ulogata što ova delo mora da ja igra. Svetlinata što došla da go prosvetli gi otkriva posledovatelните vinovnosti: na katoličkata religija, od 538 godina; na protestantskata religija, od 1843 godina; i na oficijalnata adventistička institucija , od 1994 godina. Site ovie duhovni padovi imale kako pričina, vo svoe vreme: odbivanjeto na svetlinata predložena od Svetiot Duh Božji vo Isus Hristos. „ Vo vremeto na krajot “ spomenato vo Dan. 11:40, Katoličkata crkva gi obedinuva vo svoeto prokletstvo site religiozni grupi, hristijanski ili ne, koi ja priznavaat nejzinata služba i nejziniot avtoritet; ova pod pokroviteljstvo na nejziniot takanarečen „ekumenski“ sojuz, na koj, po protestantizmot, oficijalniot adventizam se pridruži vo 1995 godina.

2 Korintjanite 4:3-4

„ ...Ako našeto evangelie e skrieno, skrieno e za onie što propagaat, na koi bogot na ovoj svet im gi zaslepil umovite na onie što ne veruvaat, za da ne im svetne svetlinata na slavnoto evangelie na Hristos, Koj e lik Božji . “

„I ako proročkata reč ostane pogrešno razbrana, taa ke ostane takva samo za onie koi mora da bidat izgubeni.“

Isto taka, kako rezime na otkrovenijata prezentirani vo ovoj dokument, znajte deka, za da se „ opravda svetosta “,

od proletta 1843 godina, vospostavено so dekretot na Sozdatelot i Zakonodavecot Bog od Daniel 8:14, spored negovoto „ Večno Evangelie “,

niz celata zemja, sekoj maž i žena,

mora da se krsti vo imeto na Isus Hristos so celosno potopuvanje za da se dobie božestvena blagodat,

mora da ja počituva sabotata , sedmiot den od sabotniot odmor, osveten od Boga vo Bitie 2, i 4-ta od negovite 10 zapovedi citirani vo Izlez 20; ova, so cel da ja začuva negovata blagodat,

mora da gi počituva božestvenite moralni zakoni i zakonite za ishrana propisani vo Svetoto Pismo, vo Bitie 1:29 i Levit 11, (svetost na teloto)

i ne smee da „ go prezira Negoviot proročki zbor “, za da ne go „ izgasne Božjiot Duh “ (1 Sol. 5:20).

Sekoj što ne gi ispolnuva ovie kriteriumi e osuden od Boga da ja pretrpi „ vtorata smrt “ opišana vo Otkrovenie 20.

Samuil

RASKAŽI MI ZA DANIEL I APOKALIPSATA

Paginacija na opfatenite temi

Prv del: Podgotvitelni beleški

Koristi avtomatsko prebaruvanje na broevi na stranici od koristeniot softver

Naslovna stranica

07	Prezentacija
12	Bog i negovite tvoreštva
13	Bibliskata osnova na vistinata
16	Glaven govor : 7 mart 321 godina, prokolnatiot den na grevot
26	Svedoštvo Božjo dadeno na zemjata
28	Zabeleška : Ne mešajte mačeništvo so kazna
29	Bitie: Važen proročki pregled
30	Vera i neverie
33	Hrana za soodvetnata sezona
37	Otkriena prikazna za vistinskata vera
39	Podgotvitelni beleški za Knigata na Daniel

41	Sè započinuva vo Daniel - Knigata na Daniel
42	Daniel 1 - Pristignuvanje na Daniel vo Vavilon
45	Daniel 2 - Likot na vizijata na carot Navuhodonosor
56	Daniel 3 - Trojcata drugari vo pečkata
62	Daniel 4 - carot se poniži i se obrati
69	Daniel 5 - Sudot na carot Valtazar
74	Daniel 6 - Daniel vo lavovskata jama
79	Daniel 7 - Na četiri životni i maliot papski rog
90	Daniel 8 - Potvrden papskiot identitet – Božestvenata odredba od Daniel 8:14.
103	Daniel 9 - Najavata za vremeto na zemnata služba na Isus Hristos.
121	Daniel 10 - Objava na golemata nesreća - Vizii za nesreća
127	Daniel 11 - Sedumte siriski vojni.
146	Daniel 12 - Adventističkata univerzalna misija, ilustrirana i datirana.
155	Inicijacija vo proročki simbolizam
158	Adventizam
163	Prv pogled na apokalipsata
167	Simbolite na Rim vo proroštvata
173	Svetlina vo sabota
176	Božjata odredba na Daniel 8:14
179	Podgotovka za apokalipsa
183	Apokalipsata vo rezime
188	Vtor del: Detalna studija na Otkrovenieto
188	Otkrovenie 1 : Prolog - Vraćanje na Hristos - Adventistička tema
199	Otkrovenie 2 : Soborot Hristov od negovoto osnivanje do 1843 godina
199	1. period : Efes - 2. period: Smirna - 3. period : Pergam -
	4-ta era : Tijatira
216	Otkrovenie 3 : Soborot na Hristos od 1843 godina - Obnovena apostolskata hristijanska vera

- 216 5-ta era : Sardis - 6-ta era : Filadelfija -
- 223 Sudbinata na adventizmot otkriena vo prvoto videnie na Elena G. Vajt
- 225 7- ma era : Laodikija
- 229 Otkrovenie 4 : Nebesen sud
- 232 Zabeleška : BOŽESTIOT ZAKON proroštva
- 239 Otkrovenie 5 : Sinot Čovečki
- 244 Otkrovenie 6 : Akteri, božestveni kazni i znaci na vremeto na hristijanskata era - Prvite 6 pečati
- 251 Otkrovenie 7 : Adventizam na sedmiot den zapečaten so „ Božjiot pečat “: sabotata i tajniot „ sedmi pečat “.
- 259 Otkrovenie 8 : Prvite četiri „ trubi “
- 268 Otkrovenie 9 : Pettata i šestata „ truba “
- 268 5-ta „ truba “
- 276 6-ta „ truba “
- 286 Otkrovenie 10 : „ Malata otvorena kniga “
- 291 Kraj na prviot del od Otkrovenieto

Vtor del: Razvieni temi

- 292 Otkrovenie 11 : Papsko vladeenje - Nacionalen ateizam - 7-ta „ truba “
- 305 Otkrovenie 12 : golemiot centralen plan
- 313 Otkrovenie 13 : Lažnite braća na hristijanskata religija
- 322 Otkrovenie 14 : Vremeto na adventizmot na sedmiot den
- 333 Otkrovenie 15 : Krajot na probnata kazna
- 336 Otkrovenie 16 : Sedumte posledni nevolji na Božjiot gnev
- 345 Otkrovenie 17 : Prostitutkata e razotkriena i identifikuvana
- 356 Otkrovenie 18 : Prostitutkata ja prima svojata kazna
- 368 Otkrovenie 19 : Bitkata na Isus Hristos vo Armagedon
- 375 Otkrovenie 20 : Iljada godini od 7-miot milenium i Strašniot sud
- 381 Otkrovenie 21 : Proslaveniot Nov Erusalim simboliziran

- 392 Otkrovenie 22 : Beskonečniet den na večnosta
- 405 Bukvata ubiva, no Duhot dava život
- 408 Zemnoto vreme na Isus Hristos
- 410 Svetost i osvetuvanje
- 424 Razdelbite na Bitie – od Bitie 1 do 22 –
- 525 Ispolnuvanjeto na vetuvanjata dadeni na Avraam: Bitie 23 do ...
- 528 Izlezot i verniot Mojsej – Za Biblijata voopšto – Časot na posledniet izbor – Adventizam na sedmiet den: Razdelba, ime, istorija – Glavnite Božji sudovi – Božestveno od A do Š – Iskrivuvanjata na bibliskite tekstovi – Duhot ja obnovuva vistinata.
- 547 Konečno posvetuvanje
- 548 Posledniet povik

Kaži mi za Daniel i Otkrovenieto

Prezentacija

Roden sum i živeam vo ovaa mnogu gnasna zemja, bidejki Bog simbolično go imenuva nejziniot glaven grad „ Sodom i Egipet “ vo Otk. 11:8. Nejziniot model na opštestvo, republikanski, zaviduван, e imitiran, širen i usvoen od mnogu narodi niz celata zemja; ovaa zemja e Francija, dominantna monarhiska i revolucionerna zemja, eksperimentator na pet republiki so mitarski režimi osudeni od Boga. Gordo, taa gi proglašuva i gi prikažuva svoje tabeli na čovekovi prava, bezobrazno sprotivstaveni na tabelite na čovečki dolžnosti napišani vo forma na „deset zapovedi“ od samiot tvorec Bog. Od svoeto poteklo i svojata prva monarhija, taa se zalaga za odbrana na svojot neprijatelj, rimokatoličkata religija čie učenje nikogaš ne prestanalo da go narekuva „zlo“ ona što Bog go narekuva „dobro“ i da go narekuva „dobro“ ona što toj go narekuva „zlo“. Prodolžuvajki go svojot neumoliv pad, nejzinata Revolucija ja dovede do usvojuvanje na ateizmot. Taka, kako suštestvo, glinen sad, Francija se vkuči vo vlečenje jaže što ja sprotivstavuva na semokniot Bog, avtentičniot železen sad; ishodont beše predvidliv i prorokuvan od nego; ke ja pretrpi sudbinata na „ Sodom “, vinoven za istite grevovi pred nego. Istorijata na svetot vo poslednite 1700 godini, približno, e oblikuvana od negovoto zlobno vlijanie, osobeno od podrškata što ja dade na avtoritetot na rimokatoličkiot papski režim, ušte od negoviot prv monarh, Klovis I , prviot kral na Frankite. Toj beše krsten vo Rems, na 25 dekemvri vo 498 godina. Ovoj datum go nosi znakot na božiken festival što Rim go pripoila, nepravedno i bezobrazno, kon lažen datum na raѓanje na Isus Hristos, otelotvoreniot Bog, sozdatelot na svetot i na se što živee ili postoi; koj so pravo ja bara titulata „ Bog na vistinata “ zatoa što se gnasi od „ lagata čij tatko e ġavolot “ , kako što izjavil Isus.

Dali sakate neosporen dokaz deka nieden rimski papa ne e legitimen vo tvrdenjeto deka e sluga na Isus Hristos? Eve go, precizno i bibliski: Isus izjavil vo Matej 23:9: „ I nikogo ne narekuvajte go svoj tatko na zemjata, zašto eden e vašiot tatko, Koj e na neboto. “

Kako Papata se narekuva sebesi na zemjata? Sekoj može da go vidi toa: „Sveti Otče “, ili duri i „Presvet Otče“ . Katoličkite sveštenici se narekuvaat sebesi i „ otci “ . Ovoj buntoven stav predizvikuva

mnoštvo sveštenici da se pozicioniraat kako navodno neophodni posrednici pomegu Boga i grešnikot, dodeka Biblijata uči deka toj ima sloboden pristap do Boga, legitimiran od Isus Hristos. Na ovoj način, katoličkata vera gi infantilizira čovečkite suštestva da izgledaat neophodni i neizbežni. Ova otstupovanje od direktnoto posredništvo na Isus Hristos će bide osudeno od Boga vo proroštvo, vo Dan. 8:11-12. Prašanje-odgovor : Koj može da veruva deka moćniot Tvorec Bog bi možel da zeme za slugi čovečki suštestva koi mu se neposlušni so takva skandalozna „ arogancija “ osudena vo Dan. 7:8 i 8:25? Bibliskiot odgovor na ovaa infantilizacija na čovečkite umovi e vo ovoj stih od Jer. 17:5: „ Taka veli Jahve: Proklet da e čovekot koj se nadeva na čovek , koj go pravi teloto svoja raka , a čie srce se odvraća od Jahve ! “

Bidejki Francija beše taa što vo golema mera ja oblikuvaše religioznata istorija na golem del od hristijanskata era, Bog mu ja doveri na eden Francuzin misijata da ja otkrije nejzinata prokolnata uloga; ova, preku osvetlivanje na skrienoto značenje na nejzinite proročki otkrovenija kriptirani vo strogo bibliski kod.

Vo 1975 godina, ja primiv objavata za mojata proročka misija preku vizija čie vistinsko značenje go razbrav duri vo 1980 godina, po moeto krštevaje. Krsten vo hristijanskata vera na adventistite na sedmiot den, od 2018 godina znam deka sum postaven vo služba za vreme na jubilej (7 pati 7 godini) koj će završi naprolet 2030 godina so vraćanje vo slava na Gospod Bog Semoćen, Isus Hristos.

Priznavanje na postojenje na Bog ili Isus Hristos ne e dovoljno za da se dobije večno spasenie .

Ve potsetuvam deka, pred da se voznese na neboto, Isus im gi upatil na svoje učenici zborovite od ovie stihovi od Matej 28:18 do 20: „ Isus im se obrati i im reče: „Dadena mi e sekoja vlast na neboto i na zemjata. Odete i naučete gi site narodi , krštevajki gi vo imeto na Otecot i Sinot i Sveti Duh , učejki gi da pazat se što vi zapovedav . I ete, Jas sum so vas vo site dni do svršetokot na vekot .“ Negoviot božestven Duh go inspiriral apostol Petar so ovaa druga formalna i svećena izjava od Dela 4:12: „ Nitko vo nikoj drug nema spasenie; zašto nema drugo ime pod neboto dadeno među luđeto, preku koe možemo da se spasimo .“

Zatoa, razberete deka religijata što ne pomiruje so Boga ne se zasnova na religiozno nasledstvo poradi čovečkite tradicii. Verata vo dobrovolnata žrtva na iskupivanje što ja nudi Bog, preku negovata čovečka smrt vo Isus Hristos, e edinstveni način da go postigneme našeto pomirivanje so sovršenata pravda na negovata božestvena svetost. Isto taka, koj i da ste, kakvo i da e vaše poteklo, vašata nasledena religija, vašiot narod, vašata rasa, vašata boja na koža ili vašiot jezik, pa duri i vašiot status među luđeto, vaše pomirivanje so Boga dođa samo preku Isus Hristos i pridruživanje kon negovoto učenje što toj im go upatuje na svoje učenici do krajot na svetot; kako što svedoči ovoj dokument.

Izrazot „ Tatko, Sin i Sveti Duh “ označava tri posledovatelni ulogi što gi drži edniot Bog vo negoviot plan za spasenie ponuden na vinovniot grešnik čovek, osuden na „ vtorata smrt “. Ova „trojstvo“ ne e sobiranje na tri Boga, kako što veruvaat muslimanite, so što se opravduva nivnoto otfranje na ovaa hristijanska dogma i nejzinata religija. Kako „ Tatko “, Bog e naš sozdatel za site; kako „ Sin “, toj si dade telo od meso za da gi iskupi grešovite na svoje izabrani namesto niv; kako „ Svet Duh “, Bog, Duh na vaskresnatiot Hristos, dođa da im pomogne na svoje izbranici da uspeat vo nivnoto preobraćanje preku dobivanje na „ osvetuvanje bez koe nikoj nema da go vidi Gospoda “, spored ona što apostol Pavle go uči vo Evreite 12:14; „ osvetuvanje “ treba da se izdvoji za i od Boga. Toa

go potrduva negovoto prifaanje na izbranite i se pojavuva vo delata na negovata vera, odnosno vo negovata ljubov kon Boga i negovata inspirirana i otkriena bibliska vistina.

Čitanjeto na ovoj dokument e od suštinsko značenje za da se razbere mnogu visokoto nivo na prokletstvo što teži vrz narodite na zemjata, nivnite religiozni institucii i onie na zapadniot hristijanski svet, osobeno, poradi nivnoto hristijansko poteklo ; bidejki patot što go trasiral Isus Hristos go pretstavuva edinstveniот i ekskluziven spasonosen pat na Božjiот plan; sledstveno, hristijanskata vera ostanuva privilegirana cel na napadite od gavalot i demonite.

Vo svojata suština, planot za spasenie zamislen od Boga Tvorecот e ednostaven i logičen. No, religijata dobiva složen karakter zatoa što onie što ja učat samo mislat na opravduvanje na svojata religiozna koncepcija i, praktikuvajki grev, čestopati preku neznaenje, ovaa koncepcija poveќе voopšto ne e vo soglasnost so Božjite baranja. Kako rezultat na toa, toj gi udira so svojata kletva, koja tie ja tolkuvaat vo svoja korist i ne go slušaat božestveniот ukor.

Ova delo nema namena da dobie literaturna nagrada; za Boga Tvorecот, negovata edinstvena uloga e da gi stavi svoje izbranici na test za verata što ќе im oвозмоži da go dobijат večniот život osvoen od Isus Hristos. Tamu ќе najдете povtoruvanja, no ova e stiloт što Bog go koristi za da gi naglasi istite učenja što gi otkriva preku različni слиki i simboli. Ovie brojni povtoruvanja pretstavuvaat najdobri dokazi za nivnata avtentičnost i svedočat za važnosta što toj im ja dava na ilustriranite vistini za koi stanuva zbor. Parabolite što gi poučuva Isus ja potrduvaat ovaa insistiranje i ovie povtoruvanja.

Vo ova delo ќе najдете otkrovenija dadeni od golemiот tvorec Bog, koj nè poseti pod čovečkoto ime Isus od Nazaret, koj dojde pod titulata „pomazan“ ili „mesija“, spored evrejskiот „masija“ citiran vo Daniel 9:25, ili „hrist“, od grčkiот „hristos“ od spisite na noviот zavet. Vo nego, Bog dojde da go ponudi svojot sovršeno čist život vo dobrovolna žrtva, za da gi potvrdi obredite na životinski žrtvovanja što mu prethodea na negovoto doaganje ušte od prvorodniот grev što go napravija Eva i Adam. Terminot „ pomazan “ go označuva onoj što go prima pomazaniето na Svetiот Duh simbolizirano so masloto od maslinovi drvja. Proročkoto otkrovenie dadeno od Boga vo edinstvenoto ime na Isus Hristos i negovoto delo na iskupuvanje doaga da gi vodi svoje izbranici po patot što vodi kon večen život. Zašto spasenieto samo po blagodat ne go sprečuva izbraniот da padne vo stapici za koi toj ne bi bil svesen. Zatoa, za da ja dopolni svojata ponuda na blagodat, vo imeto na Isus Hristos, Bog doaga da go otkrie postoenjeto na glavnite stapici što im oвозмоžuvaat na negovite posledni slugi na poslednoto vreme da ja analiziraat, sudat i jasno da ja razberat zbunetata situacija na univerzalnata hristijanska religija što preovladuva vo ovaa posledna era na zemno spasenie.

No pred seenjeto, potrebno e da se iskorenat; bidejki prirodata na Bog Tvorec e iskrivena od učenjeto na golemite monoteistički religii rasfrlani niz celata zemja. Site tie imaат zaedničko nametnuvanje na edniот Bog preku prinuda i na toj način svedočat za nivnata odvoenost i za sekoj odnos so nego. Očiglednata sloboda povrzana so hristijanskata vera se dolži samo na momentalnite okolnosti na vremeto, no štom Bog im dozvoli na demonite da dejstvuvaat slobodno, ovaa netolerancija kon onie koi ne gi sledat povtorno ќе se pojavi. Ako Bog sakaše da dejstvuva preku prinuda, ќе mu beše dovolno, ednostavno, da se napravi vidliv za nivnite oči, da dobie od svoje sozdanija da gi počituvaat site negovi volja. Ako ne postapuvaše na ovoj način, toa e zatoa što negoviот izbor na izbranite se potpira, edinstveno , na slobodniот izbor da go sakaат ili da go otfrlat; sloboden izbor što toj im go dava na site svoi sozdanija. I ako postoji ograničuvanje, toa e samo ona na prirodniот karakter na izbranite koi se turkani i privlečeni, od nivnata individualna slobodna priroda, od Bogot na ljubovta. I

ova ime ljubov mu odgovara dobro, bidejki toj ja sublimira, nudejki im na svoje sozdanija demonstracija stavena vo akcija što ja pravi neosporna ; ova so nudenje na svojot život za da gi iskupi, vo ličnost na Isus Hristos, grevovite nasledeni i izvršeni samo od negovite izbranici vo vremeto na nivnoto neznaenje i nivnata slabost. Bidete внимателни! Na zemjata, ovoj zbor ljubov ja zema samo formata na čuvstvo i negovata slabost. Onaa Božja e silna i sovršeno pravedna; što pravi celata razlika bidejki ja zema formata na princip kade čuvstvoto e celosno sovladano. Vistinskata religija odobrena od Boga zatoa se zasnova na slobodno pridruživanje kon negovata ličnost, kon negovata misla i kon negovite principi vgradeni vo zakoni. Celiot zemen život e izgrađen vrz negovite fizički, hemiski, moralni, psihički i duhovni zakoni. Isto kako što idejata za begstvo od zakonot na zemskata gravitacija i negovoto isčežnuvanje nikogaš ne bi mu padnala na um na čovekot, negoviot duh može da cveta harmonično samo vo počituvanje i poslušnost kon zakonite i principite utvrdeni od Sozdatelot Bog. I ovie zborovi na apostol Pavle vo 1 Kor. 10:31 se zatoa sovršeno opravdani: „Jadete li, piete li, ili što i da pravite, pravete se za slava Božja.“ Primenata na ovaa besplatna pokana e ovozmožena od faktot deka, vo Biblijata, i samo vo nea, Bog gi dostavil i otkril svoje božestveni mislenja. I važno e da se zeme predvid negovoto mislenje za da se izvrši deloto na „osvetuvanje bez koe“, spored Evreite 12:14, „nikoj nema da go vidi Gospoda“. Ponekogaš negovoto mislenje e vo forma na recept, no ne e posomnitelno od ona što go dava specijalističkiot lekar na kogo lugeto brzaat da mu se pokorat, mislejki deka dejstvuvaat vo svoj najdobar interes za svoeto fizičko ili mentalno zdravlje (duri i ako grešat). Bog Tvorec e, daleku pred se, edinstveniот vistinski lekar na dušite što gi pozna vo nivnite najmali detalji. Toj ranuva, no lekuva sekogaš koga situacijata e povolna. No, na krajot, toj ke go uništi i istrebi celiot nebesen i zemski život što se pokazal nesposoben da go saka i zatoa da mu se pokoruvaa.

Religioznata netolerancija e zatoa otkrivačkiot plod na lažnata monoteistička religija. Taa pretstavuva greška i mnogu seriozen grev bidejki go iskrivuvaa karakterot na Boga, a napağajki go, rizikuva da ne go dobie Negoviot blagoslov, Negovata blagodat i Negovoto spasenie. Sepak, Bog go koristi kako bič za da go kazni i udri nevernoto ili nevernoto čoveštvo. Jas ovde se potpiram na bibliski i istoriski svedoštva. Vsušnost, spisite na stariot zavet ne učat deka za da ja kazni nevernosta na svojot narod, nacijata narečena Izrael, Bog go koristel „filistejskiot“ narod, svojot najblizok sosed. Vo naše vreme ovoj narod ja prodolžuvaa ovaa akcija pod imeto „Palestinec“. Podocna, koga sakal da ja otkrie svojata presuda i svojata definitivno osuduvanje na ovoj zemen telesen Izrael, toj gi povikal službite na haldejskiot car Navuhodonosor; i toa vo tri navrati. Vo tretiot, vo 586 godina p.n.e., nacijata bila uništena, a preživeanite od narodot bile deportirani vo Vavilon za period od „70 godini“ prореčeno vo Jer. 25:11. Podocna, poradi odbivanjeto da go priznae Isus Hristos kako svoj mesija, nacijata povtorno bila uništena od rimskite trupi predvodeni od Tit, naslednikot na carot Vespazijan. Za vreme na hristijanskata era, oficijalno povtorno pağajki vo grev vo 321 godina, hristijanskata vera bila predadena na netolerancijata na papite od 538 godina. I ovaa dominantna katolička vera barala kavgi so narodite od Bliskiот Istok koi stanale religiozno muslimani vo istiot 6 vek. Neverničkoto hristijanstvo tamu našlo večen strašen protivnik. Bidejki religioznata opozicija na dvata tabora e kako polovite, celosno sprotivstaveni do krajot na svetot. Nevernikot e isto taka gord i bara slava na ekskluzivnost; ne dobivajki ja od Boga, toj ja pripisuva na sebe i ne prifađa da bide predizvikan. Ovoj opis na poedinecot, isto taka, kolektivno gi karakterizira členovite koi pripağaat na različnite sobranija i se sobiraat vo različnite lažni religii. Osudata na netolerancijata ne znači deka Bog e toleranten. Netolerancijata e čovečka prakтика inspirirana od demonskiот tabor. Zborot toleranten implicira misla za netolerancija, a zborot na vistinskata vera e odobruvanje ili neodobruvanje spored bibliskiот

princip „da ili ne“. Od svoja strana, Bog go poddržuva postoenjeto na zloto bez da go tolerira; toj go poddržuva za vreme na sloboda predvidena vo negoviot plan za izbor na svoite izbranici. Zatoa, zborot tolerancija se odnesuva samo na čoveštvo, a terminot se pojavil vo Nantskiot edikt na Henri IV od 13 april 1598 godina. No, po završuvanje na vremeto na blagodatta, zloto i onie što go pravat ќе bidat uništeni. Tolerancijata ja zamenila religioznata sloboda dadena na čovekot od Boga, ušte od samiot početak.

Menito na ova delo e objaveno; dokazite ќе bidat prezentirani i demonstrirani niz site stranici.

Bog i negovite tvoreštva

Duhovniot leksikon što go koristat luĝeto vo Latinska Evropa krie suštinski poraki dostaveni od Boga. Ova e slučaj, pred sè, so zborot Apokalipsa, koj, vo ovoj aspekt, ja evocira golemata katastrofa od koja se plašat luĝeto. Sepak, zad ovoj zastrašuvачki termin leži prevodot „Otkrovenie“ koj im otkriva na svoite slugi vo Hristos neophodni raboti neophodni za nivnoto spasenie. Spored principot deka sreќata na nekoi ja pravi nesreќata na drugite, onie od sprotivniot tabor, porakite vo apsolutni sprotivnosti se mnogu bogati so lekcii i mnogu često se sugerirani vo najsvetoto „Otkrovenie“ dadeno na apostol Jovan.

Drug termin, zborot „angel“, krie važni lekcii. Ovoj francuski zbor doaĝa od latinskiot „angelus“, koj samiot e izveden od grčkiot „aggelos“, što znači glasnik. Ovoj prevod ni ja otkriva vrednosta što Bog im ja dava na svoite suštества, negovite ekvivalenti koi gi sozдал slobodni i relativno nezavisni. Bidejќi životot e daden od Boga, ovaa nezavisnost zadržuva logički ograničuvanja. No, ovoj termin „glasnik“ ni otkriva deka Bog gi gleda svoite slobodni ekvivalenti kako živi poraki. Taka, sekoe suštество pretstavuva poraka sostavena od životno iskustvo obeležano so lični izbori i pozicii što go sočinuvaat ona što Biblijata go narekuva „duša“. Sekoe suštество e unikatno kako živa duša. Zašto ona što prvite nebesni ekvivalenti sozđadeni od Boga, onie što tradicionalno gi narekuvame „angeli“, ne go znaele e deka onoj što im dal život i pravo da živeat može da gi odzeme. Tie bile sozđadeni da živeat večno i ne bile svesni duri ni za značenjeto na zborot smrt. Za da im otkrie što znači zborot smrt, Bog ja sozдал našata zemska dimenzija vo koja čovečkiot vid, ili Adam, ќе ja igra ulogata na smrtnici po grevot vo Edemskata gradina. Porakata što ja pretstavuvame mu e ugodna na Boga samo ako se pridržuva do negovite standardi za dobro i ispravno. Ako ovaa poraka se pridržuva do negovite standardi za zlo i pogrešno, onoj što ja nosi e buntovničkiot tip kogo toj go osuđuva na večna smrt, odnosno na konačno uništuvanje i istrebuvanje na celata negova duša.

Bibliskata osnova na vistinata

Bog smetal deka e soodvetno i pravedno da mu gi otkrie, prvo, potekloto na našiot zemen sistem na Mojsej, za da može sekoe čovečko suštestvo da bide svesno za niv. Toj ovde ukažuva na prioritet na duhovnoto učenje. Vo ova dejstvo, toj ni gi pretstavuva temelite na svojata vistina koi započnuvaat so reguliranje na redot na vremeto. Zašto Bog e Bog na redot i blagorodnata koherentnost. Će go otkrieme, sporeduvajќi go so negovite normi, glupaviot i nepovrzan aspekt na našiot segašen red vospostaven od čovekot na grevot. Zašto navistina grevot i veќе prvorodniot grev e toj što sè menuva.

No, pred sè e važno da se razbere deka „početokot“ što go naveduva Bog vo Biblijata, a prviot zbor od knjigata narečena „Bitie“ e „poteklo“, ne se odnesuva na „početokot“ na životot, tuku samo na negovoto sozdavanje na celata naša zemska dimenzija, koja gi vklučuva dzvezdite na nebesniot kosmos, site sozdadeni na četvrtiot den po samata zemja. Zemajќi ja predvid ovaa misla, možeme da razbereme deka ovoj specifičen zemski sistem, vo koj noќite i denovite ĳe se sledat eden po drug, e sozdaden za da stane sredina kade što Bog i negovite verni izbranici i neprijatelskiot tabor na ĳavolot ĳe se soočat edni so drugi. Ovaa borba na božestvenoto dobro protiv zloto na ĳavolot, prviot grešnik vo istorijata na životot, e negovata pričina za postoenje i osnova na celoto otkrovenie na negoviot univerzalen i multiverzalen proekt za spasenie. Vo tekot na ova delo, ĳe go otkriete značenjeto na odredeni enigmatični zborovi što gi izgovoril Isus Hristos za vreme na negovata zemska služba. Taka, ĳe vidite kolku značenje tie dobivaat vo golemiot proekt što go pokrenal edniot golem Bog, sozdatel na site formi na život i materija. Ja zatvoram tuka ovaa važna zagrada i se vraќam na temata za redot na vremeto vospostaven od ovoj vrhoven Suveren na postoenjeto.

Pred grevot, Adam i Eva gi živeele svojeite životi isprekinati so niza od sedumdnevni nedeli. Vo soglasnost so modelot na četvrtata od Desette zapovedi (ili Dekalog) koja potsetuva na ova , sedmiot

den e den osveten za odmor od Boga i od čovekot, i znaejki denes što prorokuva ova dejstvo, možeme da razbereme zošto Bog insistira na počitovanje na ovaa praktika. Vo svojot celokupen plan koj gi objasnuva pričinite za ova specifično zemsko sozdavanje, sedmicata, predloženata edinica vreme, prorokuva sedum iljadi godini vo tekot na koi ke se ostvari golemiot plan za univerzalnoto (i multiverzalno) demonstracija na negovata ljubov i pravda. Vo ovaa programa, po analogija so prvite šest dena od sedmicata, prvite šest mileniumi ke bide staveni pod demonstracija na negovata ljubov i trpenie. I kako sedmiot den, sedmiot milenium ke bide posveten na vospostavuvanje na negovata sovršena pravda. Možam da ja sumiram ovaa programa na sledniov način: šest dena (od iljada godini = šest iljadi godini) za spasenie, a sedmiot (= iljada godini), za sudenje i uništuvanje na zemskite i nebesnite buntovnici. Ovoj spasonosen proekt celosno ke se temeli na dobrovolnata žrtva za iskupuvanje na koja se soglasil Bog Tvorecot, vo božestveniот zemski aspekt na ličnosta imenuvana, po negovata božestvena volja, Isus Hristos vo grčkata verzija ili spored hebrejskiот, Isus Mesija.

Pred grevot, vo prvobitniот sovršen božestven red, celiot den e sostaven od dva posledovatelni ednakvi dela; 12 časa mesečeva noć se prosledeni so 12 časa sončeva svetlina i ciklusot se povtoruva postojano. Vo našata segašna sostojba, ovaa situacija se pojavuva samo dva dena vo godinata, vo vremeto na proleznata i esenskata ramnodenica. Znaeme deka segašnite godišni vremenja se dolžat na naklonot na Zemjinata oska, i zatoa možeme da razbereme deka ovoj naklon se pojavil kako posledica na prvobitniот grev izvršen od prviот par, Adam i Eva. Pred grevot, bez ovoj naklon, regularnosta na božestveniот red bila sovršena.

Celosnata revolucija na Zemjata okolu sonceto ukažuva na edinstvoto na godinata. Vo svoeto svedoštvo, Mojsej ja raskažuva prikaznata za egzodusot na Evreite izbaveni od Boga od egipetskoto ropstvo. I na samiот den na ova zaminuvanje, Bog mu rekol na Mojsej, vo Izlez 12:2: „ Ovoj mesec ke vi bide početok na mesecite vo godinata; toj ke vi bide prv mesec “. Takvoto insistiranje svedoči za važnosta što Bog ja dava na ova prašanje. Dvanaesetmesečniот lunaren kalendar na Evreite fluktuiral so tekot na vremeto, i zad sončeviot red, bilo potrebno da se dodade dopolnitelen trinaesetti mesec za da se vrati soglasnosta po nekolku godini akumuliranje na ova docnenje. Evreite go napuštale Egipet „ na“ 14-ti den od prviот mesec vo godinata „, koj logično započnuval na proleznata ramnodenica; ime koe precizno znači „prv pat“.

Ovaa naredba dadena od Boga, „ ovoj mesec ke vi bide prviот mesec vo godinata „, ne e neznatitelna, bidejki e upatena do site luѓe koi ke baraat negovo spasenie do krajot na svetot; evrejskiот Izrael, primatelot na božestvenoto Otkrovenie, e samo prethodnica na golemiot univerzalen spasonosen proekt na negovata božestvena programa. Negovoto lunarno vreme ke bide nasledeno od sončevoto vreme na Hristos so koe Božjiот spasonosen proekt se otkriva vo seta svoja svetlina.

Sovršenoto vraќanje na ovie božestveni standardi nikogaš nema da se postigne na zemja naselena so buntovni i zlobni čovečki suštstva. Sepak, ostanuva možno, vo individualniот odnos što go imame so Boga, ovoj moќen nevidliv kreativen Duh koj ja veliča ljubovta isto kolku i pravdata. I sekoj odnos so nego mora da započne so ova baranje na negovite vrednosti i, pred sè, onie od negoviот red na vreme. Ova e čin na vera, sosema ednostaven i bez posebna zasluga; minimum što treba da go ponudime od našata čovečka strana. I ako našiот pristap mu e ugoden, ljubovniот odnos pomeѓu suštstvoto i negoviот Tvorec stanuva možen. Neboto ne se osvojuva so podvizi ili čuda, tuku so znaci na zaemno vnimanie, koi izrazuvaat vistinska ljubov. Ova e ona što sekoj može da go otkrie vo deloto

na Isus Hristos, koj go dade svojot život, dobrovolno, kako znak na žalba, za da gi spasi svoje edinstveni sakani izbranici.

Po ova voshituvačka slika za božestveniot poredok, da go pogledneme bedniot aspekt na našiot čovečki poredok. Ova sporedba e ušte poneophodna zatoa što će ni ovozmoži da gi razbereme prekorite što Bog gi prorekol preku svojot prorok Daniel, koi Isus vo svojot čas gi potvrdil kako takvi. Među ovie prekori, čitame vo Daniel 7:25: „ Toj će smisli da gi promeni vremenjata i zakonite “. Bog znae samo eden standard za ovie raboti; onie što sami gi vospostavil ušte od sozdavanjeto na svetot, a potoa mu gi otkril na Mojsej. Koj se osmelil da izvrši takov prestop? Dominanten režim na koj mu ja pripisuva „ arogancijata “ i „ uspehot na negovite lukavstva “. Isto tako opisan kako „ različen kral “, sintezata na ovie kriteriumi sugerira religiozna moć. Pokraj toa, obvineti za „ progonstvo na svetcite “, možnostite za tolkuvanja se stesnuvaat i go opfakaat rimskiot papski režim vospostaven, samo od 538 godina so dekret od carot Justinijan I. No, Otkrovenieto narečeno Apokalipsa će go otkrie faktot deka ovoj datum 538 godina e samo posledica i prodolženie na zloto doneseno protiv „ vremenjata i božestveniot zakon “ od 7 mart 321 godina od strana na rimskiot car Konstantin I. Negoviot zlostor često će se spomenuva vo ova studija, bidejki ovoj zloben datum ja vnesuva kletvata vo čistata i sovršena hristijanska vera vospostavena vo vremeto na apostolite. Ova spodeluvanje na vinata, vo rele, na paganskiot imperijalen Rim i rimokatoličkiot papski Rim e glaven ključ na proročkoto otkrovenie konstruirano vo svedoštva napisani od Daniel. Zašto paganskiot car go vospostavil ostatokot od prviot den, no toa e hristijanskiot papski režim. koj religiozno go nametnal vo negovata „ izmeneta “, posebna i čovečka forma, na desette Božji zapovedi.

Glaven govor: 7 mart 321 godina, prokolnatiot den na grevot

I silno prokolnat, bidejki na 7 mart 321 godina, ostatokot od svetiot sedmi den od sabotata, so naredba na datiran carski dekret, oficijalno beše zamenet so prviot den. Vo toa vreme, ovoj prv den od paganite beše posveten na obožavanje na bogot na sonceto, SOL INVICTVS, ili skandaloznoto NEPOKRIENO SONCE, veќе predmet na obožavanje od strana na Egipćanite vo vremeto na egzodusot na Evreite, no isto taka, vo Amerika, od strana na Inkite i Actekite, a do den-denes od strana na Japoncite (zemja na „izgrejsonceto“). Ćavolot sekogaš gi koristi istite recepti za da gi dovede luĝeto vo negoviot pad i negovata osuda od Boga. Toj ja iskoristuva nivnata površnost i nivniot telesen duh što gi vodi do preziranje na duhovniot život i lekciite od istoriskoto minato. Denes, 8 mart 2021 godina, koga ja pišuvam ovaa beleška, aktuelnite nastani svedočat za važnosta na ovoj skandal, vistinsko božestveno lèse-majesté, i ušte ednaš, božestvenoto vreme go dobiva svoeto celosno značenje. Za Boga, vremeto od godinata započinuva naprolet i završuva na krajot na zimata, odnosno vo našiot segašen rimski kalendar, od 20 mart do sledniot 20 mart. Spored toa, se čini deka 7 mart 321 godina za Boga bil 7 mart 320 godina, odnosno 13 dena pred proletta 321 godina. Sledstveno, za Boga, toa bila godinata 320 koja go označila svojot kraj so gnasniot čin izvršen protiv negoviot praveden i svet božestven zakon. Spored Božjoto vreme, godinata 2020 pretstavuva 17- godišnina

(17: broj na sud) vo brojot na vekovi od 320 godina. Zatoa ne e iznenaduvački što od početokot na 2020 godina, božestvenoto prokletstvo vleglo vo agresivna faza vo forma na zarazen virus koj predizvikal panika, na Zapad, vo opštestvoto na luѓe čija doverba i vera bile celosno staveni vo naukata i nejziniot napredok. Panikata e posledica na nemožnosta da se pretstavi efikasen lek ili vakcina i pokraj visokata tehničnost na segašnite naučnici. Davajќi im na ovie 17 veka proročka vrednost, ne izmislavam ništo, bidejќi za Boga broevite imaat duhovno značenje što toj go otkriva i go koristi vo konstrukcijata na svoite proroštva, a tokmu vo Otkrovenieto, 17-to poglavje e posveteno na temata „ sudot na bludnicata što sedi na mnogu vodi “. „ Golemiot Vavilon “ e nejzinoto ime, a „ golemite vodi “ što se vklučeni ukažuvaat na „ rekata Euftrat “ što Bog ja targetira vo porakata za „ šesta truba “ od Otkrovenie 9:13, simbol na pretstojnata Treta svetska vojna. Zad ovie simboli se papskiot katolicizam i neverno hristijanskata Evropa, izvorite i celite na negoviot gnev. Borбата meѓu Boga i luѓeto štotuku započna; železniot sad protiv zemjeniot sad; ishodont od bitkata e predvidliv; podobro kažano, toj e prorečen i programiran. Kako Bog će ja odbeleži 17-tata stogodišnina od 7 mart 320 godina (320, za nego i negovite izbranici; 321 za lažno religiozniot ili profan svet)? Dolgo vreme veruvav deka toa će bide preku vleguvanje vo svetska vojna, no svetska vojna što će završi vo atomska forma, bidejќi Bog go prorekol toa, trojno, vo Dan. 11:40 do 45, Ezekiel 38 i 39, i konačno, vo Otk. 9:13 do 21. Borбата što ja vodi Bog protiv buntovното čoveštvo od proletta 2020 godina e od ist tip kako onaa što ja vodeše protiv faraonot od Egipet vo vremeto na Mojsej; a konačniot rezultat će bide ist; neprijatelot Božji će go izgubi svojot život, kako faraonot koj, vo svoje vreme, go vide svojot prvoroden sin kako umira i go izgubi svojot. Na ovoj 8 mart 2021 godina, zabeležavam deka ova tolkuvanje ne e ispolneto, no bev podgotven za toa okolu eden mesec, otkako sfativ preku božestvena inspiracija deka 321 e 320 za Boga i deka sledstveno, toj planiral da go prokolne, ne edinstveni den od 7 mart 2020 godina, tuku celata godina na koja e povrzan ovoj proklet den, so što se primenuva, za ovaa kazna, principot citiran vo 4. Mojseeva 14:34: „ Dodeka ja istražuvavte zemjata četriceset dena, će ja nosite kaznata za vašite bezzakonija četriceset godini, po edna godina za sekoj den“. „.

No, na ova nabljuduvanje se dodava ušte edno. Našiot lažen kalendar ne e samo lažen na nivo na početokot na godinata, tuku e lažen i za datumot na raѓanjeto na Isus Hristos. Pogrešno, vo 5 vek, monahot Dionisij Mali go postavil na denot na smrtta na carot Irod, što vsušnost se slučilo vo -4 od negoviot kalendar. Na ovie 4 godini, mora da gi dodademe „ dvete godini “ što gi procenil Irod kako vozrast na Mesijata kogo sakal da go ubie spored Matej 2:16: „ Togaš Irod, gledajќi deka mu se potsmevale mudrecite, se naluti mnogu i isprati da gi ubijat site deca što bea vo Vitleem i vo site negovi granici od dve godini i pomladi, spored vremeto što vniatelno go prašal mudrecite. “ Taka, koga gi broime godinite, Bog dodava 6 godini na našiot voobičaien lažen i zaveduvački datum i raѓanjeto na Isus se ispolni naprolet ovaa godina – 6. Kako rezultat na toa, godinata 320 beše za nego: 326, a 17-tata svetovna godišnina od našata 2020 godina beše za nego godinata 2026 od vistinskiot moment na raѓanjeto na Isus Hristos. Ovoj broj 26 e brojot na tetragramot „JHWH“, na hebrejski „Jod, He, Vav, He“, so koj Bog se imenuval sebesi, po prašanjeto na Mojsej: „ Kako ti e imeto? “; ova, spored Izlez 3:14. Zatoa, golemiot tvorec Bog imal ušte edna pričina da go odbeleži so svojot ličen kralski pečat ovoj den obeležan so negovoto semokno božestveno prokletstvo; i toa do krajot na svetot. Bitot na zaraznata bolest što se pojavi vo ovaa 2026 godina od božestvenoto vreme štotuku go potvrdi kontinuitetot na ova prokletstvo, koe će ima različni formi vo tekot na poslednite godini od životot na planetata Zemja. Tretata nuklearna svetska vojna će go označi „ krajot “ na „ vremeto na neznabošcite “ objaveno od Isus Hristos vo Matej 24:14: „ Će se propoveda ovaa dobra

vest za carstvoto po celiot svet za svedoštvo na site narodi. Togaš će dojde krajot .“ Ovoj „ kraj “ će započne so krajot na vremeto na blagodatta; ponudata za spasenie će završi. Testot na verata zasnovan na počituvanje na svetata sabota definitivno će go odvoi taborot na „ ovcite “ od onoj na „ kozite “ od Matej 25:32-33: „ Site narodi će bidat sobrani pred Nego. Če gi odvoi edni od drugi, kako što ovčar gi odvojuva ovcite od kozite; i će gi postavi ovcite od svojata desna raka, a kozite od svojata leva .“ Dekretot za zakon so koj će se napravi rimskata nedela zadolžitelna će završi so osuda na smrt na vistinskite izbrani svetci na Isus Hristos. Ovaa situacija će gi ispolni ovie zborovi od Daniel. 12:7: „ I go čuv čovekot oblečen vo len, koj stoeše nad vodite na rekata, i gi krena desnata i levata raka kon neboto, i se zakolna vo Onoj, Koj živee večno, deka toa će bide za vreme, i vremenja, i polovina vreme; i sè ova će se svrši, koga silata na svetiot narod će bide sosema skršena .“ Od čovečka gledna točka, nivnata situacija će bide beznadežna, a nivnata smrt neizbežna. Togaš ovie zborovi na Isus Hristos citirani vo Mat. 24:22 stanuva jasno: „ I ako tie denovi ne se skratat, niedno telo nema da se spasi: no zaradi izbranite, tie denovi će se skratat . “ Godinata 6000 će završi pred 3 april 2036 godina od božestvenoto vreme, odnosno 3 april 2030 godina od našiot lažen kalendar koj doaga 2000 godini po denot na raspnuvanjeto na Isus Hristos, izvršeno na 14-tiot den po početokot na proletta vo 30-tata godina. I ovie „ denovi “ mora da bidat „ skrateni “, odnosno namaleni. Ova znači deka datumot na primena na dekretot za smrt će prethodi na ovoj datum. Bidejki tokmu vonrednata situacija go obvrzuva Hristos direktno da intervenira za da gi spasi svoite izbrani . Potoa mora da go zememe predvid Božjiot prioritet, koj se sastoi vo slavenje na standardot na „ vremeto “ što go dal na svoeto zemno tvorenje. Toj e onoj što će gi inspirira buntovnicite od poslednite denovi da izberat datum što će go nadmine za nekolku dena prvot den od proletta 2030 godina, zad koj se zatvoraat 6000 godini zemska istorija. Potoa se pretstavuvaat dve možnosti: datum koj će ostane nepoznat do krajot, ili 3 april 2030 godina, što ja označuva maksimalnata možna i duhovno značajna granica. Imajte predvid deka i pokraj negovata isključitelna važnost, 14-tiot den od godinata na raspnuvanjeto na Isus Hristos ne e pogodan za označuvanje na krajot na 6000-te godini svetska istorija, a ušte pomalku na početokot na 7-miot milenium . Zatoa ja stavam mojata prednost i mojata vera vo proletniot datum 21 mart 2030 godina, datumot na „ skrateno “ proročko vreme 3 april ili na sreden datum. Označena od prirodata sozdadena od Boga, proletta e odlučivačka koga sakame da gi izbroime 6000-te godini čovečka istorija; što stanuva možno od momentot koga Adam i Eva zgrešile. Vo bibliskata prikazna za Bitie, denovite što prethodele na ovaa prva prolet bile večni denovi. Vremeto što go broel Bog e vremeto na zemjata na grevot i 6000-te godini što nedelata gi prorokuva deka započinuvaat na početokot na prvata prolet i će završat na krajot na poslednata zima. Na eden izvor započna odbrojuvanjeto na 6000 godini. Poradi grevot, Zemjata pretrpe naklon na svojata oska od 23° 26' i možeše da započne nizata godišni vremenja. Vo evrejskite praznici na stariot zavet, dominantni se dva praznika: nedelnata sabota i Pashata. Ovie dva praznika se staveni pod simbolikata na broevite „7, 14 i 21“ od „7-miot , 14- tiot i 21-viot “ den, koi gi pretstavuvaat trite fazi od planot na božestvenoto spasenie: Temata na nedelnata sabota od Otkrovenie 7, koja ja prorokuva nagradata na izbranite svetci, za „7-te“; iskupitelното delo na Isus Hristos, koe go sočinuva sredstvoto za nudenje na ovaa nagrada, za „14-te“. Zabeležete deka na praznikot Pasha, koj trae 7 dena, 15-tiot i 21-viot den se dve saboti na profana neaktivnost. I trojnoto „7“ ili „21“, go označuva krajot na prvite 7000 godini i vleguvanjeto vo večnosta na novoto božestveno sozdanje na obnovenata zemja spored Ap. 21; ovoj broj 21 go simbolizira sovršenstvoto (3) na polnotata (7) na proektot na životot, što beše celta posakuvana od Boga. Vo Otkrovenie 3, stihovite 7 i 14 go označuvaat početokot i krajot na institucijata na Adventistite na sedmiot den ; povtorno dvete fazi od istata osvetena tema. Na ist način, Otk. 7 se zanimava so temata za zapečatuvanje na adventističkite izbranici, a Otk. 14 gi

pretstavuva porakite na trite angeli koi ja sumiraat nivnata univerzalna misija. Taka, vo 30-tata godina, krajot na 4000-te godini beše postignat naprolet, i od čisto simbolični pričini, Isus beše raspnat 14 dena po 21 mart od ovaa prolet vo 30-tata godina, odnosno 36-tata godina za Boga. Preku ovie primeri, Bog potvrđuva deka „7“-te od sabotata i „14“-te od iskupuvanje na grevovite na izbranite od Isus Hristos se nerazdelni. Taka, koga na krajot „7“-te od sabotata se napadnati, iskupitelot Hristos od „14“-te mu pritrčuva na pomoš za da mu oddade slava, a maksimalnite 14 „dena“ što će gi oddelat dvata datuma će bidat „skrateni“, odnosno potisnati za da gi spasat negovite posledni verni izbranici.

Povtorno čitajki go Matej 24, mi se čineše deka Hristovata poraka e upatena, osobeno, do negovite učenici na krajot na svetot, odnosno do nas koi živeeme vo ovie posledni godini. Stihovite od 1 do 14 go opfakaat vremeto do vremeto na „krajot“. Isus prorokuva niza vojni, pojavuvanja na lažni proroci i konečното duhovno ladeње. Potoa, stihovite od 15 do 20, vo dvojna primena, se odnesuvaat i na uništuvanje na Erusalim izvršeno od Rimjanite vo 70 godina i na konečnata agresija na narodite protiv evrejstvoto na izbranite koi ja počituvaat Božjata sveta sabota. Posle ova, stih 21 ja prorokuva nivnata posledna „golema nevolja“: „Zašto togaš će bide golema nevolja, kakva što ne bila od početokot na svetot do sega, nitu pak će bide“. Zabeležete deka ovaa preciznost „i deka nikogaš nema da ima“ ja zabranuva primenata za vremeto na apostolite, bidejki bi bila vo sprotivnost so učenje na Daniel 12:1. Ova znači deka dvata citati se odnesuvaat na istoto ispolnuvanje vo posledniot zemen test na verata. Vo Dan. 12:1, izrazot e identičen: „Vo toa vreme će se pojavi Mihail, golemiot knez, koj gi zastapuva sinovite na tvojot narod; i će bide vreme na nevolja, kakva što nemalo otkako postoji narod do toa vreme. Vo toa vreme, tvojot narod će bide izbaven, sekoj što će se najde zapišan vo knigata.“ „Nevojata“ će bide tolku golema što „denovite“ će mora da se „skratat“ spored stih 22. Stih 23 go označuva standardot na vistinskata vera koja ne veruva vo spontani pojavuvanja na Hristos na zemjata: „Zatoa, ako vi kažat: Ete, toj e vo pustinata; ne izleguvajte; ete, toj e vo odaite, ne veruvajte.“ Vo istata posledna era, spiritizmot će gi umnoži svoje „čuda“ i svoje izmamnički i zavodlivi javuvanja na lažniot Hristos, koi će gi potčinat lošo naučenite duši: „Zašto će se pojavat lažni hristosi i lažni proroci i će pokazat golemi znaci i čuda, za da gi izmamat, ako e možno, i izbranite“; što e potvrđeno so Otk. 13:14: „I gi zavede onie što živeat na zemjata so znacite što mu bea dadeni da gi napravi pred dzverot, velejki im na onie što živeat na zemjata da napravat lik na dzverot, koj imaše rana od meč i ostana živ“. Stih 27 go evocira močното i pobedonosno pojavuvanje na božestveniот Hristos, a stih 28 ja prorokuva „gozbata“ što im se nudi na grablivate ptici po negovata intervencija. Zašto buntovnicite što će preživeat do negovoto doaganje će bidat istrebeni i dadeni kako hrana „na pticite nebesni“, kako što uči Otk. 19:17-18 i 21.

Tuka go sumiram ova sosema novo razbiranje na božestvenoto sozdavanje. So vospostavuvanje na prvata nedela, Bog go utvrđuva edinstvoto na denot, koj e sostaven od noć na temnina i den na svetlina, sonceto će go osvetluva samo od 4-tiot den. Noćta go prorokuva vospostavuvanje na grevot na zemjata poradi idnata neposlušnost na Eva i Adam. Do ovoj čin na grev, zemnoto sozdavanje pretstavuva večni karakteristiki. So izvršeniот grev, rabotite se menuvaat i odbrojuvanje od 6000 godini može da započne, bidejki zemjata se navaluva okolu svojata oska i se aktivira principot na godišnite vremenja. Zemnoto sozdavanje prokolnato od Boga potoa ja dobiva svojata večna karakteristika što ja znaeme. 6000-te godini započnati vo prvata prolet obeležani so grev će završat vo proletta 6001 godina so vraćanje vo božestvena slava na Isus Hristos. Negovoto konečno doaganje će se ostvari na „prviот den od prviот mesec“ od prvata godina od 7- miот milenium.

Sepak, 7 mart 2021 godina, vo našiot lažen čovečki kalendar, štotuku beše religiozno obeležan so posetata na papata Francisk na istočnite hristijani progonuvani vo Irak od muslimanskite ekstremisti. Na ovaa sredba, toj gi potseti muslimanite deka tie go imaat istiot Bog, onoj na Avraam, i deka gi smeta za svoi „braća“. Ovie zborovi, koji gi voduševuuaat zapadnite nevernici, ne se pomalku ogroman gnev za Isus Hristos, koj go dade svojot život kako žrtva za prostuvanje na grevovite na svoite izbrani. I ova navleguvanje od strana na vodačot na „poranešnite krstonosni“ katolički „hristijani“ na nivnata teritorija može samo da go zasili gnevot na islamistite. Ovaa mirna akcija na papata zatoa će gi donese dramatičnite posledici prorečeni vo Daniel 11:40, intenziviranjeto na „sudirot“ na muslimanskiot „južen car“ protiv papskata Italija i nejzinite evropski sojunici. I od ovaa perspektiva, ekonomskiot kolaps na Francija i site zapadni zemji od hristijansko poteklo predizvikan od nivnite lideri, poradi virusot Kovid-19, će go promeni balansot na moćta i na krajot, će ovozmoži ostvaruvanjeto na „Tretata svetska vojna“ pomesteno na krajot od poslednite 9 godini koi se ušte se pred nas. Kako zaključok, da se potsetime deka so predizvikuvanjeto na epidemijata poradi Kovid-19 i nejzinite evolucii, Bog go otvori patot kon prokletstvoto koe trebaše da gi karakterizira poslednite deset godini od čovečkata istorija na zemjata.

Sepak, 7 mart 2021 godina beše obeležan so akti na nasilstvo od strana na mladi luđe među sopernički bandi i protiv policiskite vlasti vo nekolku francuski gradovi. Ova go potvrdi napredokot kon generalizirana konfrontacija; poziciite na dve strane bea nepomirlivi bidejki bea nekompatibilni. Ova e posledica na sudirot na dve dijametralno sprotivstaveni kulturi: zapadnata sekularna sloboda protiv opštestvoto na banditi i kaposi od južnite zemji, koi isto taka se tradicionalno i nacionalno muslimanski. Se podgotvuva tragedija, kako Kovid-19, bez lek.

Za da go dopolnime nabljuduvanjeto na gnasniot red legitimiran od čoveštvo, mora da zabeležime: promenata na godinata po 12-tiot mesec koj se narekuva 10-ti mesec (dekemvri), na početokot na zimata; promenata na denot vo sredinata na noćta (polnoć); samo preciznoto i redovno broenje na časovite ostanuva pozitivno. Taka, prekrasniot božestven red iščeznal poradi grevot, zamenet so grešen red koj će iščezne, koga slavniot tvorec Bog će se pojavi, za poramnuvanje na smetkite, ili na krajot od prvite šest iljadi godini, na proletta 2030 godina, za izmamenite luđe, ili na proletta 2036 godina na vistinskoto rağanje na našiot Gospod i Spasitel Isus Hristos, za negovite izbrani.

Vospostaveniot i zabeležan nered svedoči za božestvenoto prokletstvo što teži vrz čoveštvo. Bidejki otkako se navali Zemjata, presmetuvanjeto na vremeto ja izgubi svojata stabilnost i regularnost, a časovite na noćta i denot se vo postojana niza od zgolemuvanje i opağanje.

Redosledot po koj Sozdatelot Bog go organizira svojot plan za spasenie ni gi otkriva duhovnite prioriteti što mu gi predlaga na čovekot. Toj izbra da ja otkrie svojata vozvišena ljubov davajki go svojot život kako otkup vo Isus Hristos po 4000 godini čovečki zemski iskustva. Pravejki go toa, Bog ni veli: „Prvo, pokaži mi ja tvojata poslušnost i jas će ti ja pokažam mojata ljubov“.

Na Zemjata, luğeto se nasleduvaat eden od drug, reproducirajki gi istite karakterni plodovi, no generacijata na poslednoto vreme vo koe vlegovme vo 2020 godina pretstavuva posebnost; po 75 godini mir vo Evropa i neverojatna neodamnešna evolucija na genetskata nauka, mnogu logično, Evropejcite i nivnite izrastoci, od SAD, Avstralija i Izrael, veruvaa deka možat da odgovoriat na site zdravstveni problemi, bidejki nivnite opštestva se se poveće sanitirani. Ne e napadot na zarazen virus

što e nov, tuku odnesuvanje na liderite na naprednite opštestva e novo. Pričinata za ova odnesuvanje na strav e nivnata izloženost na narodite na Zemjata preku mediumskoto bombardiranje, a meѓu ovie mediumi, novite mediumi ili socijalnite mreži što se pojavuvaat na pajažinata što pretstavuva besplatna internet komunikacija, na koja naogame poveќе ili pomalku jasni emituvači. Čoveštvo e taka zarobeno od svoje višoci na sloboda što mu se vraќaat kako prokletstvo. Vo SAD i Evropa, nasilstvo gi sprotivstavuva etničkite zaednici edni protiv drugi; tamu, prokletstvo na iskustvo „ Vavilon “ e obnoveno; ušte edna neosporna božestvena lekcija što ne e naučena, bidejki poteknuva od eden par što nužno zboruval ist jazik, se do ova vinovno iskustvo, koe go gledame i denes, čoveštvo e razdeleno so poveќе jazici i dijalekti sozdadeni od Boga i rasfrlani niz celata zemja. I da, Bog ne prestana da sozdava po prve sedum dena od sozdavanje; toj sepa sozdade mnogu za da gi prokolne, a ponekogaš i da gi blagoslovi svoje izbrani, manata što im se nudi vo pustinata na sinovite Izrailevi, e primer.

Sepak, slobodata e vo svojata suština prekrasen dar od našiot Tvorec. Na nea počiva našata slobodna posvetenost na negovata kauza. I tuka, mora da se priznae, ova celosna sloboda podrazbira postoenje na slučajnost bidejki Bog ne intervenira vo nea na nikakov način; zbor vo koj mnogu vernici voopšto ne veruvaat. I tie grešat, bidejki Bog golem del od svoeto tvoreštvo go ostava na slučajnost, a pred se, ulogata na vzbuduvanje kaj izbranite, ceneno na negovite otkrieni nebesni normi. Otkako gi identifikoval svoje izbrani, Tvorec se griži za niv da gi vodi i da gi poučuva na svoje vistini što gi podgotvuvaat za večen nebesen život. Malformacije i monstruoznostite zabeležani pri raѓanje na čovečkite suštinstva go dokažuvaat dejstvo na slučajnost koja proizveduva vo procesot na reprodukcija na vidot genetski greški so poveќе ili pomalku seriozni posledici. Proliferacijata na vidovite se bazira na momentumot na reproduktivnite sindžiri koi od vreme na vreme generiraat greški na konformizmot; ova go vključuva principot na nasleduvanje ili nezavisno poradi slučajnost na životot. Nakratko, ako ja dolžam mojata vera na šansata za sloboden život, naprotiv, nagradata i hranenje na ova vera i go dolžam na ljubovta Božja i na inicijativite što veќе se prezemeni i što Toj prodolžuva da gi prezema za da me spasi.

Vo prikaznata za negovoto zemno sozdavanje, denot što ke bide prokolnat od Boga doaga prv vo sedmicata; negovata sudbina e napišana: negovata cel ke bide da „ ja oddeli svetlinata od temninata “. Izbran od lažnite hristijani za da se sprotivstavi na Božjiot izbor da go osvete sedmiot den, ovoj prv den celosno ke ja ispolni svojata uloga kako „ beleg “ na neposlušniot buntovnički tabor vo Otk. 13:15. Kolku što nedelata od prviot den e prokolnata od Boga, tolku i sabotata od sedmiot den e blagoslovena i osvetena od nego. I za da go razbereme ova sprotivstavuvanje, mora da ja prifatime mislata za Boga, što e znak na osvetuvanje od i za Nego. Sabotata se odnesuva na sedmiot den i ovoj broj sedum, „7“, e simbol na polnota. Pod ovoj termin polnota, Bog ja stava mislata za celta za koja ja sozda našata zemska dimenzija, imeno, rešavanje na grevot, negovata osuda, negovata smrt i negovoto isčeznuvanje. I vo ovoj plan, ovie raboti ke bidat celosno ispolneti vo tekot na 7-miot milenium što go prorokuva nedelnata sabota. Zatoa, ova cel e považna za Boga otkolku sredstvata za iskupuvanje so koi toj ke gi iskupi životite na zemnite izbranici i koi ke gi postigne lično, vo Isus Hristos, po cena na užasno stradanje.

Eve ušte edna pričina zošto Bog veli vo Propovednik 7:8: „ Krajot na neštoto e podobar od negoviot početak. “ Vo Bitie, posledovatelno po redosledot „noć-den“ ili „ večer-utro “ ja potvrđuva ova božestvena misla. Vo Isaija 14:12, pod zakrilata na vavilonskiot car, Bog mu veli na gavolot: „ Kako padna od neboto, utrinska dzvezdo, sine na zorata! Na zemja si soboren, ti što gi pobedi narodite !“

Izrazot so koj Bog go narekuva „utrinska dzvezdo“, sugerira deka toj go sporeduva so „sonceto“ na našiot zemen sistem. Toj beše negovoto prvo sozdanje i pod zakrilata na tirskiot car, Ezekiel. 28:12 ja raskažuva negovata prvobitna slava: „Sine čovečki, podigni oplakovanje za carot Tirski! Ke mu rečeš: Vaka veli Gospod Jahve: Ti go zapečati sovršenstvoto, beše poln so mudrost i sovršen vo ubavinata.“ Ova sovršenstvo moraše da iščezne, zameneto so buntovničko odnesovanje što go napravi neprijatelj, ġavol i protivnik, Satana osuden od Boga, bidejki stih 15 veli: „Ti beše sovršen vo svoite patišta od denot koga beše sozdaden, dodeka ne se najde bezzakonie vo tebe.“ Taka, onoj što se smetaše za „utrinska dzvezda“ gi natera nevernite luġe da ja počituvaat kako božestvo „utrinskata dzvezda“ na božestvenoto sozdavanje: oboženoto „Neosvoeno Sonce“ od rimskiot kult na koj rečisi celoto zapadno hristijanstvo mu pridava pagansko obožavanje. Bog znaeše, duri i pred negovoto sozdavanje, deka ovoj prv angel ke se pobuni protiv nego i pokraj toa go sozdade. Slično na toa, vo presret na negovata smrt, Isus objavi deka eden od 12-te apostoli ke go predade, pa duri i direktno mu reče na Juda: „Što i da treba da napraviš, napravi go brzo!“ Ova ni ovozmožuva da razbereme deka Bog ne se stremi da gi spreči svoite sozdanija da gi izrazat svoite izbori, duri i koga tie se sprotivni na negovite. Isus, isto taka, gi pokani svoite apostoli da go napuštata ako toa e nivna želba. So toa što im dozvoluva na svoite sozdanija celosna sloboda da se izrazat i da ja otkrijat svojata priroda, toj može da gi izbere svoite izbrani spored nivnata pokažana vernost i na krajot da gi uništi site svoi nebesni i zemski neprijatelji, nedostojnite i ramnodušnite.“

Prvoroden grev

Ostatokot od prvot den dobiva ogromno značenje vo našata hristijanska era bidejki go pretstavuva „grevot“ povtorno vospostaven od 7 mart 321 godina i stanuva beleg na logorot što vlegol vo bunt protiv osveteniot Božji logor. No, ovoj „grev“ ne smee da natera da go zaboravime prvobitniot „grev“ što go osuduva čoveštvo na smrt po pat na nasledstvo ušte od Adam i Eva. Prosvetlen od Duhot, ovaa tema me navede da otkrijam važni lekcijskrieni vo knjigata Bitie. Na nivo na nabljuduvanje, knjigata ni go otkriva potekloto na sozdavanjeto vo poglavjata 1, 2, 3. Simboličkoto značenje na ovie broevi e še ušte sovršeno opravdano: 1 = edinstvo; 2 = nesovršenost; 3 = sovršenstvo. Ova zaslužuva objasnuvanje. Bitie 1 go povrzuva sozdavanjeto na prvite 6 dena. Nivnata definicija „večerno utro“ ke ima smisla samo po grevot i prokletstvoto na zemjata, koja stanuva domen dominiran od ġavolot, što ke bide temata na Bitie 3, bez koja izrazot „večerno utro“ nema značenje na zemno nivo. So davanjeto na objasnuvanjeto, poglavje 3 stava pečat na sovršenstvo na ova božestveno otkrovenie. Slično, vo Bit. 2, temata za sedmiot den, sabotata ili, potočno, za odmorot na Boga i čovekot na sedmiot den, isto taka ima smisla samo po prvobitniot „grev“ što go napravile Eva i Adam vo Bit. 3, što i ja dava pričinata za nejzinoto postoenje. Taka, paradoksalno, bez nejzinoto opravduvanje dadeno vo Bit. 3, osvetenata sabota go zaslužuva svojot simbol „2“ na nesovršenost. Od seto ova e jasno deka zemjata e sozdadena od Boga za da im bide ponudena na ġavolot i negovite demoni, za da možat zlate plodovi na nivnite duši da se materijaliziraat i da se pojavat pred očite na site, na Boga, na angelite i na luġeto, i deka angelite i luġeto možat da ja izberat svojata strana.

Ovaa analiza me naveduwa da istaknam deka vospostavuvanje na sedmiot den osveten so odmor go prorokuwa prokletstvoto na zemniot „grev“ utvrdeno vo Bitie 3, bidejki samata zemja e prokolnata od Boga, i zatoa samo od momentot koga smrtta i nejziniot proces ke ja pogodati, nejzinoto vreme od šest iljadi godini i iljada godini od sedmiot milenium dobivaat značenje, objasnuvanje, opravduvanje. Soodvetno e da se zabeleži ova: pred zemното sozdavanje, na neboto, konfliktot veke go sprotivstavuva taborot na gavolot protiv taborot na Boga, no samo smrtta na Isus Hristos ke gi napravi individualnite izbori definitivni; koi ke bidat vidlivi so proteruvanje od neboto na buntovnicite osudeni ottogaš da umrat vo zemното sozdavanje. Sepak, na neboto, Bog ne go organiziral životot na angelite naizmenično „večerno utro“, ova zatoa što neboto ja pretstavuva negovata večna norma; onaa što ke preovladuva i ke prodolži za svoje izbrani večno. Soočeni so ovie podatoci: što e so zemjata pred grevot? Osven naizmeničnoto „večer i utro“, nejzinata norma e i onaa na neboto, odnosno, očigledno životot se odviva vo večna norma; veganski životni, veganski luđe i bez smrt, koja ke bide plata za grevot, denovite po denovite i ova može da trae večno.

No, vo Bitie 2, Bog ni go otkriva svojot redosled na sedmicata, koj završuva na sedmiot den so odmor za Boga i za čovekot. Ovoj zbor odmor doaga od glagolot „da prestane“ i se odnesuva na deloto izvršeno od Boga, kako i na delata izvršeni od lugeto. Možete da razberete deka pred grevot, nitu Bog nitu čovečkite suštestva ne možele da čuvstvuvaat zamor. Teloto na Adam ne trpelo nikakva bolka, zamor ili bolka od kakov bilo vid. Segaj, sedumdnevnite nedeli se sledele edna po druga i se reproducirale kako večni ciklus, osven što „večernata i utrinskata“ niza ja označuvale razlikata so nebesnata norma na Božjeto carstvo. Zatoa, ovaa razlika imala za cel proročki da otkrie programa dizajnirana od golemiot tvorec Bog. Isto kako što praznikot „Jom Kipur“ ili „Denot na pomiruvanje“ se obnovuval sekoja godina među Evreite i go prorokuval krajot na grevot preku negovoto iskupuvanje postignato so smrtta na Isus Hristos, taka i nedelnata sabota go prorokuwa doaganjeto na sedmiot milenium, momentot koga Bog i negovite izbranici ke vlezat vo vistinski odmor zatoa što buntovnicite ke bidat mrtvi, a zlobata ke bide porazena. Sepak, izbranite se ušte se zagriženi za „grevot“ bidejki, so Hristos, tie mora da gi sudat „grevovite“ i grešnicite, koi vo toa vreme ke spijati vo smrten son. Zatoa, kako i šeste prethodni dena, sedmiot e staven pod znakot na „grev“ koj gi opfaća i se odnesuva na sedumte dena od celata sedmica. I samo na početokot na osmiot milenium, otkako grešnicite ke bidat progoltani vo „ognot na vtorata smrt“, večnosta bez „grev“ ke započne na obnovenata zemja. Ako sedumte dena se obeležani so grev i prorokuvaat 7000 godini, broenjeto na ovie 7000 godini može da započne samo so utvrduvanjeto na grevot otkrien vo Bitie 3. Taka, zemskite denovi bez grev ne se vo normata i logikata na nizata „večerno utro“ ili „temnina svetlina“ i bidejki ova vreme e bez „grev“, ne može da vleze vo 7000 godini programirani i prorokuvani za „grev“ od sedumdnevnata sedmica.

Ova učenje ja istaknuwa važnosta na ovaa akcija što Bog ja pripisuwa na rimskoto papstvo vo Daniel 7:25: „Toj ke smisli da gi promeni vremenjata i zakonot“. „Menuvanjeto na vremenjata“ vospostaveni od Boga rezultira so nevozmožnost za otkrivanje na proročkiot karakter na nedelnata sabota na „zakonot“ Božji. I ova e ona što Rim go pravi ušte od Konstantin I, od 7 mart 321 godina, so toa što go nareduwa nedelniot odmor na prviot den namesto na sedmiot. Sledejki go rimskiot red, grešnikot ne e oslobođen od prvobitniot „grev“ nasleden od Adam i Eva, tuku dopolnitelno prezema dopolnitelen „grev“, ovoj pat dobrovolen, što ja zgolemuwa negovata vina kon Boga.

Redosledot na vremeto „večer nautro“ ili „temnina svetlina“ e koncept izbran od Boga i počituvanje na ovoj izbor favorizira i ovlastuva pristap do proročkata misterija na Biblijata. Ništo ne

go prinuđuje čovekot da go usvoi ovoj izbor, a dokazot e deka čoveštvo izbralo da ja označi svojata promena na denot na polnok, ili 6 časa po proletniot zajdisonce; što go prorokuva taborot na onie koi se budat predocna za slavnoto vraćanje na Hristos, Mladoženecot od parabolata za desette devici. Suptilnite poraki dađeni od Boga se zaoa nadvor od negoviot intelektualen dofat. No, za negovite izbranici, redosledot na božestvenoto vreme gi osvetluva site negovi proroštva, a osobeno ona od Otkrovenieto na početokot od koe Isus se pretstavuva kako „ alfa i omega “, „ početok ili početok i kraj “. Sekoj den što pominuva vo našite žvoti go prorokuva Božjiot plan, koj toj go sumira vo Bit. 1, 2 i 3, bidejki „ nokta “ ili „ temninata “ gi pretstavuva šeste profani denovi pretstaveni vo Bit. 1, dodeka božestveniот odmor utvrđen vo Bit. 2 go najavuva vremeto na „ svetlinata “. Spored Daniel 8:14, vrz osnova na ovoj princip, vremeto na hristijanskata era e podeleno na dva dela: vreme na duhovna „ temnina “ pomegu 321 godina, koga e vospostaven „ grevot “ protiv sabotata, i 1843 godina, koga započnuva vreme na „ svetlina “ za izbranite od toj datum do vraćanjeto na Isus Hristos vo proletta 2030 godina, koga, kako vo Bitie 3, kako Semožen Bog Sozdatel, toj doaga da sudi pomegu izbranite i buntovnicite, „ ovcite i kozite “, kako što sudeše pomegu „ zmijata, ženata i Adam “. Slično, vo Otkrovenie, temite na „ Pismata do sedumte crkvi, sedumte pečati i sedumte trubi “ prorokuvaat „ temnina “ za prvite šest i božestvena „ svetlina “ za sedmiot i posleden stepen na sekoja od ovie temi. Ova e tolku vistinoto što vo 1991 godina, oficijalnoto ofrlanje na ovaa posledna „svetlina“ od strana na institucionalniот adventizam, svetlina što Isus mi ja dade od 1982 godina, go navede da mu kaže, vo Pismoto upateno do „ Laodikeja “ vo Otk. 3:17: „ Zaoa što veliš: „Jas sum bogat i se zbogativ i ništo ne mi treba ‘, a ne znaeš deka si beden, nesrečen, siromašen, slep i gol ... “. Oficijalnite adventisti go zaboravija ovoj citat dađen vo 1. Petrovo 4:17: „ Zašto dojde vremeto da počne sudot od Božjiот dom .“ Sega, ako počnuva od nas, kakov će bide krajot na onie što ne se pokoruvaa na Božjoto evangelie? „Institucijata postoi od 1863 godina, a Isus go blagoslovil nejzinoto vospostavuvanje vo vremeto na „ Filadelfija “, vo 1873 godina. Spored božestveniот princip „ večer nautro “ ili „ temnina svetlina “, poslednata i sedma epoha simbolizirana so imeto „ Laodikeja “ trebalo da bide vreme na golema božestvena „ svetlina “ i ova delo pretstavuva dokaz za ova, golema „ svetlina “ navistina došla da gi osvetli prorokuvanite misterii, vo ovaa posledna epoha, na smetka na oficijalnata svetska adventistička institucija. Imeto „ Laodikeja “ e dobro opravdano bidejki znači „suden narod ili narod na sud“. Onie koi ne mu pripagaat ili poveće ne mu pripagaat na Gospod se osudeni da se priklučat na sledbenicite na „denot prokolnat od Boga“. Pokažuvajki se nesposobni da ja spodelat so Boga negovata pravedna osuda na rimskata „nedela“, sabotata poveće nema da im izgleda tolku važna kako vo blagoslovenoto vreme na nivnoto kršćevanje. Porakata dađena od Isus Hristos na svojata sluginka Elen G. Vajt, vo svojata kniga „Rani spisi“ i vo negovata prva vizija, ja izrazila ovaa situacija vaka: „tie ja izgubija od vid i celta i Isus... Tie potonaa“ vo zliот svet i poveće ne se vidoa“.

Bitie 2 go prorokuva vremeto na „ svetlinata “ i ova poglavje od Bitie započnuva so osvetuvanjeto na „ sedmiot den “. Završuva so stih 25: „I mažot i negovata žena bea goli i ne se zasramija “. Vrskata pomegu ovie dve temi pokazuje deka otkrivanjeto na nivnata fizička golotija će bide posledica na pripišuvanjeto na „ grevot “ što će go napravat i koj, raskažan vo Bitie 3, se pojavuva kako pričina za smrtna duhovna golotija. Sporeduvajki go ova učenje so ona od „ Laodikeja “, ja naogame sabotata povrzana so „ grevot “ što go pravi nekogo „ gol “. Vo ovoj posleden kontekst, praktikuvanjeto na sabotata zaoa poveće ne e dovolno za da se začuva Hristovata blagodat, bidejki so toa što im ja predložil svojata celosna proročka svetlina na oficijalnite adventistički vlasti pomegu 1982 i 1991 godina, baranjeto za Isus Hristos se zgolemilo i toj saka za ova vreme izbraniот dostoen za negovata blagodat da go dade svojot interes, svoeto vreme, svojot život i celata svoja duša za svoje

otkrovenija prorečeni vo Daniel i Otkrovenie ; no isto taka i vo celata otkriena Biblija koja gi sočinuva negovite „ dvajca svedoci “ spored Otkrovenie 11:3.

Božjoto svedošтво dadeno na zemjata

Kolku i da e važna, Božjata poseta na čoveštvo vo oblik na Isus Hristos ne smee da nè natera da ja zaboravime negovata prethodna poseta vo vremeto na Mojsej. Zašto tokmu vo ovoj dalečen kontekst Bog mu go otkri potekloto na zemskata dimenzija. I kako otkrovenie dadeno od Boga, izveštajot od Knigata Bitie e isto tolku važen kako i onoj od Otkrovenieto otkrien na apostol Jovan. Formata izbrana od Bog za organiziranje na zemskiot život go prorokuva negoviot plan na ljubov kon sušttestva na koi im dava celosna sloboda, za da možat da odgovorat na negovata ljubov i da živeat so nego večno ili da go otfrlat i da iščeznat vo ništožnosta na smrtta, vo soglasnost so uslovite na negovata spasonosna ponuda.

Ako Adam e sozdaden sam, prvo, toa e zatoa što e pretstaven kako „ lik Božji (1. Mojseeva 1:26-27)“ vo potraga po ljubov od sloboden pandan po negoviot lik, bidejki celoto vreme od negovata minata večnost bilo vreme na apsolutna osamenost. Ova mu stanalo nepodnosljivo do toj stepen što bil podgotven da gi snosi posledicite od slobodata što ke im ja dade na svoite živi sušttestva. Sozdavanjeto na Eva od edното rebro na Adam, dodeka e potonat vo smrten son, go prorokuva sozdavanjeto na negovata Crkva, Izbraniot sostaven od negovite verni izbranici, plod nabran so negovata iskupitelna smrt vo Isus Hristos; ova ja opravduva ulogata na „ pomošnik “ što Bog i ja pripišuva na ženata što poteknuva od nego i čie ime Eva znači „ život “. Izbraniot ke „ živee “ večno, a na zemjata, taa ima povik da mu ja ponudi na Boga svojata „ pomoš “, da sorabotuva čovečki vo ostvaruvanjeto na negoviot proekt koj ima za cel da vospostavi sovršena ljubov spodelena i bez problemi vo negovite večni univerzumi.

Grevot na neposlušnosta vleguva vo čoveštvo preku Eva, odnosno preku „ ženata “ simbol na negovite izbranici koi ke go nasledat ovoj prvoroden grev. Isto taka, kako Adam, od ljubov kon Eva, vo Isus Hristos, Bog stanuva čovek za da ja spodeli i da ja ponese, namesto svojata Izbrana, smrtnata kazna što ja zaslužuvaat nejzinite grevovi. Prikaznata za Bitie e zatoa i istorisko svedošтво što go otkriva našeto poteklo i nivnite okolnosti, i proročko svedošťvo što go otkriva spasonosniot princip na golemiot ljuboven plan na semokniot tvorec Bog.

Po prvite šest dena od sozdavanjeto spomenati vo Bitie 1, šest dena koi gi prorokuvaat šeste iljadi godini rezervirani od Boga za negoviot izbor na zemnite izbranici, vo Bitie 2, pod likot na večnata sabota, ke se otvori neograničeni den za da gi prečeka testiranite i izbranite izbranici.

Bog od samiot početak go znael ishodont od svojot plan, iminjata na negovite izbranici koi ke se pojavat vo tekot na šest iljadi godini. Toj ja imal celata moć i avtoritet da gi sudi i uništi buntovnite angeli bez da mora da ja sozdade našata zemskata dimenzija. No, tokmu zatoa što gi počituva svoite

sozdanija, koi go sakaat i koi toj gi saka, toj organizira univerzalna demonstracija na zemjata sozdadena za ovaa cel.

Bog go vzdignuva principot na vistinata nad sè drugo. Kako što e najaveno vo Psalm 51:6, Isus gi definira svoje izbrani kako „rodeni od novo“, odnosno „rodeni od vistinata“, za da možat da se usoglasat so standardot na božestvenata vistina. Spored Jovan 18:37, toj samiot došol da „svedoči za vistinata“ i se pretstavuva sebesi vo Otkrovenie 3:14 kako „Vistinskiot“. Ova vozvišuvanje i proslavuvanje na principot na vistinata e vo apsolutna sprotivnost so principot na lagi, a dvata principa imaat poveќekratni formi. Principot na lagi postojano gi zaveduval žitelite na zemjata niz nejnata istorija. Vo modernoto vreme, lagite stanale norma na postoenjeto. Tie se usvojuvaat pod terminot „blef“ vo komercijalniot duh, no sepa se plod na ġavolot, „tatkoto na lagite“ spored Jovan 8:44. Na religiozno nivo, lagite se pojavuvaat vo forma na poveќekratni religiozni falsifikati koi se razlikuvaat vo zavisnost od luġeto i mestata na zemjata. I samata hristijanska vera stanala sovršena slika na „zbunetosta“ (= Vavilon) tolku mnogubrojni se nejnite temni falsifikati.

Lagata se uči na naučen naćin. Bidejќi sprotivno na nejniot avtoritaren pristap, naućnata misla e nesposobna da obezbedi vistiniski dokazi za svoje evolutivni teorii za vidovite i za milionite i milijardite godini što nejnite naućnici gi pripisuvaat na postoenjeto na zemjata. Za razlika od ovaa naućna misla, svedoštvo na Bog Tvorecot nudi mnogu dokazi za negovata realnost, bidejќi istorijata na zemjata svedoči za negovite postapki, za koi potopot na vodite pretstavuva prv primer, potvrden so prisustvoto na morski fosili vo ramninite, pa duri i na vrvovite na najvisokite planini na zemjata. Na ova prirodno svedoštvo se dodava svedoštvo ostaveno od ćovećkata istorija, životot na Noe, životot na Avraam, osloboduvanje na Evreite od egipetskoto ropstvo i raġanje na evrejskiot narod, živi oćevidci na negovata istorija do vremeto na krajot na svetot; tuka e i svedoštvo na oćevidcite na apostolite na Isus Hristos koi bile svedoci na negovite ćuda, negovoto raspnuvanje i negovoto voscresenie; do toj stepen što stravo od smrtta gi napuštil i tie go sledele po patot na maćeništvo svojot Ućitel i nivniot Model Isus od Nazaret.

Pri povikuvanje na zborot „maćeništvo“, moram ovde da otvoram objasnuvanje.

Zabeleška: ne go mešajte mačeništvoto so kazna

Dvete raboti imaat ist nadvorešen izgled i zatoa lesno možat da se mešaat. Sepak, ovaa konfuzija ima seriozni posledici bidejki kaznenoto dejstvo rizikuva da mu se pripiše na vistinskiot Božji izbranik i obratno, na deteto na ġavolot može da mu se pripiše mnogu pogrešno mačeništvo za Boga. Znači, za da vidime jasno, mora da ja zememe predvid slednata analiza koja započinuva od ovoj princip; prvo, da go postavime prašanjeto: što e mačeništvo? Ovoj zbor doaġa od grčkiot „martus“ što znači: svedok. Što e svedok? Toa e onoj koj verno izvestuva ili ne za ona što go videl, slušnal ili što go razbral za nekoja tema. Temata što nē interesira ovde e religiozna, no meġu onie što svedoĉat za Boga, postojat vistinski i lažni svedoci. Ona što e sigurno e deka samiot Bog pravi razlika pomeġu dvete. Vistinata mu e poznata i toj ja blagoslovuva zatoa što, od svoja strana, ovoj vistinski svedok se stremi da bide veren praktikuvajki ja vo „ dela “ celata svoja otkriena vistina i toj istrajuva na ovoj naĉin do prifaġanjeto na smrtta. I ovaa smrt e avtentiĉno mačeništvo, bidejki životot ponuden na smrtta bil vo soglasnost so standardot na svetost što go bara Bog za negovoto vreme. Ako ponudeniot život ne e vo ovaa soglasnost, togaš toa ne e mačeništvo, toa e kazna što go pogoduva živo suštество predadeno na ġavolot za negovo uništuvanje, bidejki toj ne ima korist od zaštitata i blagoslovot Božji. Vo zavisnost od usoglasenosta so standardot na vistinata što go bara Bog za sekoe vreme, identifikacijata na „mačeništvoto“ ģe se temeli na našeto znaenje za božestveniот sud otkrien vo negovite proroštva što se odnesuvaat na vremeto na krajot; što e celta i predmetot na ova delo.

Važno e da se razbere deka vistinata nema moќ da go preobradi buntovniот um; iskustvoto na prviot sozdaden angel, naznaĉen od Boga, Satanata, ušte od negovoto buntuvanje, go dokažuva ova. Vistinata e princip kon koj izbranite, onie koi ja sakaat i se podgotveni da se borat zaedno so Boga vo Isus Hristos, protiv lagata što i šteti, prirodno ģe se ĉuvstvuvaat privleĉeni.

Kako zakluĉok, Božestvenoto Otkrovenie e izgradeno progresivno vo tekot na šest iljadi godini iskustva i svedoštva živeeni vo najdobri i najloši uslovi. Vreme od šest iljadi godini može da izgleda kratko, no za ĉovekot koj vistinski se interesira samo za godinite od sopstveniот život, toa e vsušnost vreme dovolno dolgo za da mu dozvoli na Boga da gi proširi niz vekovi, a potoĉno vo tekot na šest iljadi godini, različnite fazi na dostignuvanjata na svojot globalen proekt. Isklučivo vo Isus Hristos, Bog im dava na svoite izbranici od poslednoto vreme, vo vrska so svoite misterii i svoite dela, jasno razbiranje rezervirano za ova posledno vreme.

Bitie: Vitalen proročki pregled

Vo ova razbiranje, izveštajot od Knigata Bitie gi dava osnovnite ključevi za bibliskite proroštva na Daniel i Otkrovenie; i bez ovie ključevi, ova razbiranje e nevozmožno. Ovie raboti će se potsetuvaat koga e potrebno, za vreme na proročkoto proučuvanje, no otsega pa natamu, potrebno e da se znae deka zborovite „ bezdna, more, zemja, žena “ će bidat nositeli na specifična ideja za božestvenata misla vo negovoto otkrovenie „Otkrovenie“. Tie se povrzani so tri posledovatelni fazi na kopneno sozdavanje. „ Bezdna “ ja označuva planetata Zemja celosno pokriena so voda bez nikakov život. Potoa, na vtorigi den, denot na razdvojuvanje na elementite, „ moreto “, sinonim i simbol na smrtta, će bide naselena samo so morski životni na 5-ti den ; negovata okolina e neprijateljska za čovečkoto suštestvo sozdadeno da diše vazduh. „ Zemjata “ izleguva od „ moreto “ i isto taka će bide naselena na petti den so životni i konečno, na šesti den, od „ čovek sozdaden po lik Božji “ i „ žena “ koja će bide formirana na edno od rebrata na mažot. Zaedno, mažot i ženata će začnat dve deca. Prvot „ Avel “, tip na duhovniot izbran (Avel = Tatkoto e Bog) će bide ubien od ljubomora od negoviot postar „ Kain “, tip na telesen, materijalistički čovek (= steknuvanje), so što ja prorokuva sudbinata na izbraniot tip, Isus Hristos i negovite izbranici, koi će stradaat i će umrat kako mačenicici poradi „Kainite“, Evrei, katolici i protestanti, site „trgovci na hramot“, čii posledovatelni i agresivni ljubomori se demonstriraat i ostvaruvaat vo tekot na zemnata istorija. Lekcijata što ja dava Božjiot Duh e zatoa slednava: od „bezdna “ izleguvaat, posledovatelno , „ moreto i zemjata“ simboli na lažnite hristijanski religii koi vodat do propast na dušite. Za da go označi svojot Izbran sobor, toj mu go dava zborot „ žena “, što e, ako taa e verna na svojot Bog, „ Nevestata “, na „jagneto “, slikovit simbol na Hristos što samiot go prorekol so zborot „ maž “ (Adam). Ako taa e neverna, taa ostanuva „ žena “, no go zema likot na „ prostitutka “. Site ovie raboti će bidat potvrđeni vo detalnata studija prezentirana vo ova delo i će se pokaže nivnata vitalna važnost. Lesno možete da razberete deka vo 2020 godina, nastanite prorečeni vo proroštvata na Daniel i Otkrovenie, vo najgolem del, veće se ispolnile vo istorijata i im se poznati na lugeto. No, tie ne se identifikuvani za duhovnata uloga što Bog im ja dal. Istoričarite gi zapišuvaat istoriskite fakti, no samo Božjite proroci možat da gi tolkuvaat.

Vera i neverie

Po priroda, čovečkite suštestva, ušte od svoeto poteklo, se vernici. No, veruvanjeto ne e vera. Čovekot otsekogaš veruval vo postoenjeto na Bog ili božestva, povisoki duhovi na koi moral da im služi i da im ugoduva za da ne pretrpuva šteta predizvikana od svojot gnev. Ova prirodno veruvanje prodolžilo od vek do vek i od mileniumi do mileniumi sè do modernoto vreme, koga naučnite otkritija go zazedoa mozokot na zapadniot čovek, koj ottogaš stanal nevernik i nevernik. Da zabeležime deka ovaa promena glavno gi karakterizira lugeto od hristijansko poteklo. Bidejki vo isto vreme, na Istok, na Dalečniot Istok i vo Afrika, veruvanjata vo nevidlivi duhovi ostanale. Ova može da se objasni so natprirodni manifestacii što gi svedoča narodite što gi praktikuvaa ovie religiozni obredi. Vo Afrika, jasni dokazi za postoenjeto na nevidlivi duhovi go zabranuvaa neveruvanjeto. No, ona što ovie narodi ne go znaat e deka duhovite što se manifestiraa močno megu niv se vsušnost demonski duhovi otrfeleni od Bogot što go sozdal celiot život i osudeni na smrt so odložuvanje. Ovie narodi ne se nevernici, nitu pak nevernici, kako zapadnjacite, no rezultatot e ist, bidejki im služat na demoni koi gi zaveduvaa i gi držat pod nivna tiranska dominacija. Nivnata religioznost e od idolopoklonički paganski tip što go karakterizira čoveštvo ušte od negovoto poteklo; Eva e negova prva žrtva.

Na Zapad, neverieto e navistina plod na izbor, bidejki malkumina se lugeto koi ne se svesni za svoeto hristijansko poteklo; a megu branitelite na republikanskata sloboda, ima luže koi citiraa zborovi od Svetoto Pismo, so što svedoča deka ne se svesni za nejzinoto postoenje. Tie ne se svesni za slavnite fakti za koi svedoči za Boga, a se pak, tie izbiraat da ne gi zemat predvid. Tokmu ovoj vid neverie Duhot go narekuva neverie i koe e apsolutno buntovničko sprotivstavuvanje na vistinskata vera. Zašto ako gi zeme predvid dokazite što životot mu gi dava niz celata zemja, a osobeno vo natprirodnite manifestacii na afrikanskite narodi, čovekot nema možnost da go opravda svoeto neverie. Natprirodnite dejstva što gi izvršuvaa demonite zatoa go osuduvaat zapadnoto neverie. Sozdatelot Bog, isto taka, dava dokaz za svoeto postoenje, dejstvuvajki so moć preku fenomeni proizvedeni od prirodata koja e predmet na nego; Zemjotresi, vulkanski erupcii, destruktivni plimski branovi, smrtonosni epidemii, no site ovie raboti sega dobivaat naučni objasnuvanja koi go maskiraa i uništuvaa božestvenoto poteklo. Na okoto, ovoj golem neprijatelj na verata, mu se dodava naučno objasnuvanje koe go ubeduva čovekiot mozok i istovremeno go ohrabruva vo negovite izbori što go vodat kon negovata propast.

Što očekuje Bog od svoje stvorenja? Toj će gi izbere od svih onih koji gi odobruju njegove stvaranja za život, odnosno oni koji ga zastupaju njegove misli. Verata će biti sredstvo, a ne i cilj. Zato, „ verata bez dela “, koja mora da ga nosi, se veli deka e „ mrtva “ u Jakov 2:17. Zašto ako postoji istinska vera, postoji i lažna vera. Istinska i lažna vera prave veliku razliku, i Bog nema teškoću da ga identifikuje poslušnost za da ga razlikuje od neposlušnosti. U svakom slučaju, toj ostaje jedinstveni sudija čije mišljenje će odlučiti za večnu sudbinu na svakom od njegovih stvorenja, budući da celina na njegov izbor je jedinstvena i njegova ponuda za večni život se dobiva isključivo preko Isusa Hristosa. Premijer na zemlji je opravdan samo za da se ponudi mogućnost za ovaj izbor na večni izbor. Verata ne je plod na ogromnim naporima i žrtvama, nego na prirodnoj stvari dobijenoj ili ne od stvaranja od rođenja. No, kada postoji, mora da se hrani od Boga, u suprotno, umire i isčezava.

Istinska vera je retka stvar. Zašto suprotno na izmamnički aspekt na oficijalnu hrišćansku religiju, ne je dovoljno da se stavi krst nad grobom na stvarstvo za da mu se otvore nebeske porte. I go istaknuvamo ova zato što se čini deka se ignorira, izjavio Isus u Mateju 7:13-14: „ Uđete kroz tesna vrata. Zašto široka je vrata i širok je put koji vodi na propast, i mnogi se oni koji uđu u nju. “ No tesna su vrata i tesan je put koji vodi na život, i malo ih je ljudi koji uđu u nju. “ Ovo učenje je dodatno potvrđeno u Bibliji u primeru za deportaciju na Evreje u Vavilon, budući da Bog gi smatra za dostojne za svoj izbor samo Daniel i njegove trojke drugari i pette moćni carevi; i Ezekiel koji žive u to vreme. Pokušajmo čitati u Ezekielu 14:13 do 20: „ Sine čoveče, ako nekoja zemlja zgreši protiv mene pravde, i ako ja ispružam ruku svoju protiv nje, i uništavam je, i praviću je pustinu, i nikoj ne može da pomogne njoj zbog nje, i oni koji uđu u nju, kako što je živ, veli Gospod Bog, oni ne mogu da spasu niti sinovi niti rođaci, nego samo oni koji budu spaseni, i zemlja će stane pustina. Ili ako donesem meč protiv te zemlje i kažem: „ Meč da pomogne njoj zemlja “, i uništavam je, i oni koji uđu u nju, i oni koji žive u njoj, kako što je živ, veli Gospod Bog, oni ne mogu da spasu niti sinovi niti rođaci, nego samo oni koji budu spaseni. Ili, ako praviću pomor u toj zemlji i go izleću Moj gnev protiv nje zbog pomora, za da uništavam je, i čovek i životinja, a Noe, Daniel i Jov beže u nju, kako što sum živ, veli Gospod Bog, oni ne mogu da spasu niti sinovi niti rođaci, nego samo oni koji budu spaseni. Ili, ako praviću pomor u toj zemlji i go izleću Moj gnev protiv nje zbog pomora, za da uništavam je, i čovek i životinja, a Noe, Daniel i Jov beže u nju, kako što sum živ, veli Gospod Bog, oni ne mogu da spasu niti sinovi niti rođaci, nego samo oni koji budu spaseni. Ili, ako praviću pomor u toj zemlji i go izleću Moj gnev protiv nje zbog pomora, za da uništavam je, i čovek i životinja, a Noe, Daniel i Jov beže u nju, kako što sum živ, veli Gospod Bog, oni ne mogu da spasu niti sinovi niti rođaci, nego samo oni koji budu spaseni. „ Tako doznajemo deka u vreme na potop, samo Noe bio proglašen za dostojan za spasenje među osuđenim ljudima zaštićenim od kovčega. “

Isus isto tako rekao u Mat. 22:14: „ Zašto mnogi se pozivaju, a malo ih je izabrano. “ Pričinjena jednostavno se objašnjava sa visokim standardom na svetost što go traži Bog, koji saka da go zauzme prvobitno mesto u našim srcima ili ništa. Posledica od ova traženja je suprotna na humanističko razmišljanje na svet, koje go stavlja čoveka na drugo mesto. Apostol Jakov nam predupređuje na ova suprotstavljivanja, veli: „ Preljubnici! Ne znate li deka prijateljstvo sa svetom je neprijateljstvo sa Bogom? Zato, koji saka da bude prijatelj sa svetom, se pravi neprijatelj na Boga. “ Isus isto tako nam kaže u Mat. 10:37: „ Koji ljubi negovog oca ili majku više od mene ne je dostojan za mene, a onaj koji ljubi negovog sina ili kćerku više od mene, ne je dostojan za mene “. Znači, ako kako mene, pokanite prijatelja da go ispuni ovaj religiozni kriterijum što go traži Isus Hristos, nemojte da se iznenadite ako vam naredi fanatizam; to nam se dešava, i togaš razbrav deka go imam samo Isus kako istinski prijatelj; toj, „ Istinski “ od Otkrovenja 3:7. Oni koji budu naredjeni i fundamentalisti, zato što se pokazuju ispravni na Boga, legalisti, zato što go saku i poštuju sa vašom poslušnošću negovog najsvetijeg

zakon. Ova će bide, delumno, čovečkata cena što treba da se plati za da mu ugoditi na Gospod Isus, tolku dostoen za našeto samoodrekuvanje i našata celosna posvetenost što toj ja bara.

Verata mu dozvoluva na čovek da gi primi od Boga negovite tajni misli sè dodeka ne go otkrije obemot na negoviot ogroman plan. I za da go razbere negoviot celokupen plan, izbraniot mora da go zeme predvid nebesniot život na angelite što mu prethodele na zemnoto iskustvo. Zašto vo ova nebesno opštestvo, podelbata na suštestvata i izborot na dobri angeli verni na Boga ne bile izvršeni vrz osnova na verata vo raspnatiot Hristos ili vrz negovoto otfrlanje kako što će bide slučajot na zemjata. Ova potvrduva deka na univerzalno nivo, raspnuvanjeto na Hristos, koj ostanal bez grev, e za Boga sredstvo za osuda na gávolot i negovite sledbenici i deka na zemjata, verata vo Isus Hristos go pretstavuva sredstvoto izbrano od Bog za da ja objavi ljubovta što ja čuvstvuva kon svoje izbrani koi go sakaat i go cenat. Celta na ovaa demonstracija na negovoto celosno samoodrekuvanje beše da može zakonski da gi osudi na smrt buntovnite nebesni i zemski suštestva koi ne go delat negovoto čuvstvo za postoenje. I među negovite zemski suštestva, toj gi izbira onie koi gi prifakaat negovite misli, gi odobruvaat negovite postapki i presudi, bidejki se dostojni da ja delat negovata večnost. Na krajot, toj će go reši problemot sozdaden od slobodata dadena na site negovi nebesni i zemski suštestva, bidejki bez ovaa sloboda, ljubovta kon negovite izbrani suštestva bi bila bezvredna, pa duri i nevozmožna. Vsušnost, bez sloboda, suštestvoto ne e ništo poveќе od robot, so avtomatizirano odnesuvanje. No, cenata na slobodata, na krajot, će bide istrebuvanje na buntovnite nebesni i zemski suštestva.

Ova dokažuva deka verata ne se temeli na ednostavno: „ Veruvaj vo Gospod Isus i će bideš spasen “. Ovie bibliski zborovi se temelat na ona što glagolot „veruva“ go podrazbira: poslušnost kon božestvenite zakoni, što ja karakterizira vistinskata vera. Za Boga, celta e da pronajde suštestva koi mu se pokoruvaa od ljubov. Toj gi pronašol među nebesnite angeli i među negovite zemni čovečki suštestva; toj gi izbral i će prodolži da gi izbira do krajot na vremeto na blagodatta.

Hrana za vistinsko vreme

Isto kako što čovečkoto telo treba da se hrani za da go prodolži svojot život, taka i verata proizvedena vo negoviot duh ima potreba od duhovna hrana. Sekoe čovečko suštestvo čuvstvitelno na demonstracijata na ljubovta dadena od Boga vo Isus Hristos čuvstvuva želba da napravi nešto za nego. No, kako možeme da napravime nešto što mu e ugodno ako ne znaeme što očekuva od nas? Odgovorot na ova prašanje ke go sočinuva hranenijeto na našata vera. Zašto „ bez vera e nevozmožno da mu se ugodi na Boga “ spored Evreite 11:6. No, ovaa vera sepak mora da bide oživeana i ugodna za nego preku nejzinata usoglasenost so negovite očekuvanja. Zašto Gospod Bog Semóken e nejzin dovršitel i nejzin Sudija. Množestva hristijanski vernici kopneat da održat dobar odnos so nebesniot Bog, no ovoj odnos ostanuva nevozmožen zatoa što nivnata vera ne e pravilno hraneta. Odgovorot na problemot ni e daden vo Matej 24 i 25. Isus go fokusira svoeto učenje na našite posledni denovi, koi kratko mu prethodat na vremeto na negovoto vtoro pojavuvanje, ovoj pat vo slavata na negovata božestvenost. Toj go opišuva toa so množenje na slikite vo parabolite: parabola za smokvata, vo Matej 24:32 do 34; parabola za nokniot kradec, vo Matej 24:43 do 51; parabola za desette devici, vo Matej 25:1 do 12; parabola za talantite, vo Matej 25:13 do 30; paraboli za ovците i kozite, vo Mat. 25:31 do 46. Među ovie paraboli, spomenuvanjeto na „ hranata “ se pojavuva dvapati: vo parabolata za nokniot kradec i vo onaa za ovците i kozite, bidejki, i pokraj izgledot, koga Isus veli: „ Gladen bev, i mi dadovte da jadam “, toj ni zboruva za duhovna hrana, bez koja čovekovata vera umira. „ Zašto čovekot nema da živee samo od leb, tuku od sekoj zbor što izleguva od ustata Božja . Mat. 4:4“. Hranata na verata e nameneta da go zaštiti od „ vtorata smrt “ od Otk. 20, onaa što predizvikuva gubenje na pravoto da se živee večno.

Kako del od ova razmislivanje, nasočete go vašiot pogled i vnimanie kon ovaa parabola za nokniot kradec:

V.42: „ Zatoa, bdejte, zašto ne znaete vo koj den doađa vašiot Gospod .“

Temata za vraćanjeto na Isus Hristos e definirana i negovoto „očekuvanje“ ke predizvika duhovno budenje vo Soedinetite Amerikanski Državi, pomeđu 1831 i 1844 godina. Se narekuva „adventizam“, pri što členovite na ova dviženje samite od nivnite sovremenici se označeni so terminot „adventisti“; zbor zemen od latinskiot „adventus“ što znači: advent.

V.43: „ No znajte go ova, deka ako domaќinot znaeše vo koja nokna straža ke dojde kradecot, toj ke bdeeše i nema da dozvoli da mu provali vo kukata .“

Vo ovoj stih, „ gospodarot na kukata “ e učenikot što go čeka vraćanjeto na Isus, a „ kradecot “ se odnesuva na samiot Isus. So ovaa sporedba, Isus ni ja pokažuva prednosta na poznavanjeto na datumot na negovoto vraćanje. Zatoa nè ohrabruva da otkrieme, a našeto slušanje na negoviot sovet ke go uslovi našiot odnos so nego.

st. 44: „ Zatoa i vie bidete gotovi, zašto Sinot Čovečki doađa vo čas koga ne očekuvate .“

Go korigirav idnoto vreme na glagolite vo ovoj stih bidejki vo originalniot grčki jazik, ovie glagoli se vo segašno vreme. Vsušnost, ovie zborovi gi kažuva Isus na svoje sovremeni učenici koi go prašuvaat na ova tema. Gospod, vo vremeto na krajot, ke ja iskoristi ova „adventistička“ tema za da gi prosee hristijanite stavajki gi na test za proročkata vera; za taa cel, toj posledovatelno ke organizira vo vremeto, četiri „adventistički“ očekuvanja; sekoj pat opravdani so nova svetlina dadena od Duhot, prvite tri se odnesuvaat na proročkite tekstovi na Daniel i Otkrovenie.

V.45: „ Koj e, pak, veren i mudar sluga, kogo negoviot gospodar go postavil nad svoje domašni, za da im dava hrana navreme? “

Vnimavajte da ne pogrešite vo vašata procenka, bidejki „ hranata “ na koja se odnesuva ovoj stih momentalno e pred vaše oči. Da, tokmu ovoj dokument na koj mu go dadov imeto „Kaži mi za Daniel i Otkrovenie“ ja sočinuva ova duhovna „ hrana “ neophodna za da ja neguvate vašata vera, bidejki od Isus Hristos gi nosi site odgovori na prašanjata što legitimno možete da gi postavite, a pokraj ovie odgovori, neočekuvani otkritija, kako što e vistinskiot datum na vraćanje na Isus Hristos, koj ne obvrzuva do proletta 2030 godina vo četvrtoto i posledno „adventističko“ „očekuvanje“.

Lično zagrižen za ovoj stih, go prezentiram ovoj dokument kako plod na mojata vernost kon Boga na vistinata i na mojata razumnost, bidejki ne sakam da bidam iznenaden od vraćanje na Isus Hristos. Isus ovde go otkriva svojot plan vo vrska so vremeto na krajot. Toj isplaniral za ova vreme „ hrana “ koja e soodvetna za da ja neguva verata na negovite izbranici koi so vernost go čekaat negovoto slavno vraćanje. A ova „ hrana “ e proročka.

V.46: „ Blažen e toj sluga, kogo negoviot gospodar, koga ke dojde , ke go najde da pravi taka! “

Kontekstot na negovoto slavno vraćanje e tuka potvrđen, toa e onoj na četvrtoto „adventističko“ očekuvanje. Dotičniot sluga e navistina veke mnogu srećen što ja znae otkrienata misla na Boga, odnosno negoviot sud za verata na lugeto. No, ova blaženstvo ke se proširi i ke se odnesuva na site onie koi, primajki ja ova posledna božestvena svetlina, za povrat ke ja propagiraat i ke ja spodelat so izbranite rasfrlani niz celata zemja, se do vistsinskoto vraćanje na Isus Hristos.

V.47: „ Vistina vi velam, ke go postavi za vladetel nad celiot svoj imot. “

Gospodovite posedi ke se odnesuvaat, do negovoto vraćanje, na duhovnite vrednosti. A slugata stanuva za Isus čuvar na negovoto duhovno bogatstvo; ekskluziven čuvar na negovite proroštva i negovata otkriena svetlina. Otkako ke go pročitate celiot ovoj dokument, ke možete da vidite deka ne preteruvam koga go narekuvam negovoto biblisko proročko otkrovenie „bogatstvo“. Kakvo drugo ime bi možel da mu dadam na otkrovenie koe štiti od „ vtorata smrt “ i go otvora patot što vodi kon večer život? Zašto toa ja rasteruva i eliminira možnost za somnež, fatalen za verata i spasenieto.

V.48: „ No, ako toj zloben sluga si reče vo sebe: „Gospodarot moj ke se odloži za doaganje “

Životot sozdaden od Boga e od binaren tip. Se ima svoja apsolutna sprotivnost. I Bog im pretstavi na lugeto dva pata, dva načina da gi sprovedat svoje izbori: život i dobro, smrt i zlo; dobro zrno i plevel; ovca i koza , svetlina i temnina . Vo ovoj stih, Duhot go targetira zliot sluga, no sepa sluga, što ja označuva lažnata vera što ne e hraneta od Boga i pred se, lažnata hristijanska vera koja na krajot dostignuva i se odnesuva na samata adventistička vera, vo našeto posledno vreme. Veke ne prima

svetlina od Isus Hristos zatoa što go odbil ona što mu bilo pretstaveno pomeću 1982 i 1991 godina i koe go najavilo negovoto doađanje za 1994 godina, ovoj adventizam tamu proizveduva plod na zloba što rezultiral so zračenje na glasnikot Božji vo noemvri 1991 godina. Zabeležete deka Isus gi otkriva skrienite misli na srceto: „ koj veli vo sebe “. Zašto nadvorenšiot izgled na religioznoto odnesuvanje e krajno izmamen; religiozniot formalizam ja zamenuva vistinskata živa vera polna so revnost za vistinata.

V.49: „... ako počne da gi tepa svoje drugari, ako jade i pie so pijanците, “

Slikata e malku očekuvana vo ovoj moment, no zračenjeto jasno gi izrazuva, vo vreme na mir, protivstavuvanjeto i borbata što go izrazuvaat i prethodat na vistinskoto progonstvo što će dojde; toa e samo prašanje na vreme. Od 1995 godina, institucionalniot adventizam „ jade i pie so pijanici “ do stepen do koj sklučil sojuz so protestantite i katolicite so vleguvanje vo ekumenskiot sojuz. Zašto vo Otk. 17:2, targetirajќi ja katoličkata vera narečena „ Golemiot Vavilon “ i protestantskata vera narečena „ zemja “, Duhot veli: „ So nea bludstvuvaat carevite na zemjata, a žitelite na zemjata pieja od vinoto na nejniot blud“. se napi .“

V.50: „ ...gospodarot na toj sluga će dojde vo den koga ne go očekuva i vo čas što ne go znae “

Posledicata od otfrlanjeto na svetlinata vo vrška so tretoto adventističko očekuvanje i datumot 1994 godina, konačno se pojavuva vo forma na neznaenje za vremeto na vistinskoto vraćanje na Isus Hristos, ili četvrtoto adventističko očekuvanje za božestveni plan. Ova neznaenje e posledica na prekinot na vrškata so Isus Hristos, pa možeme da go zaključime slednovo: Adventistite staveni vo ovaa tragična situacija poveќе ne se vo očite na Boga, ili, spored negova procenka, „adventisti“.

V.51: „ ...će go rastrgne na parčinja i će mu dade del so licemerite : tamu će bide plač i krckanje so zabi. “

Slikata go izrazuva gnevot što Bog će go nanese vrz lažnite slugi koi go predadoa. Vo ovoj stih go zabeležuvam terminot „ licemeri “ so koj Duhot gi označuva lažnite hristijani vo Daniel 11:34, no potrebno e poširoke čitanje za da se razbere kontekstot na vremeto nasočeno kon proroštvoto, koe gi vkučuva stihovite 33 i 35: „ I mudrite među niv će poučat mnozina. Nekoi će padnat za nekoe vreme od meč i od plamen, od zarobeništvo i od grabež. Vo vremeto koga će padnat, će im se pomogne malku, a na mnogumina...“ će im se pridruži vo licemerieto . Nekoi od mudrecite će padnat, za da bidat pročisteni, pročisteni i obeleni, do vremeto na krajot , bidejќi nema da dojde do određenoto vreme. „ Zliot sluga “ e zatoa onoj koj go predava očekuvanjeto na Boga, svojot Gospodar, i toj se pridružuva, „ do vremeto na krajot “, na taborot na „ licemerite “. Ottogaš pa natamu, toj go spodeluva so niv Božjiot gnev koj gi udara do posledniot sud, kade što se uništeni, progoltani vo „ ognenoto ezero “ što ja dava „ vtorata smrt “ definitivna, spored Apostol 20:15: „ I koj ne beše pronajden zapišan vo knigata na životot, beše frlen vo ognenoto ezero “.

Otkrivena prikazna za vistinskata vera

Vistinska vera

Ima mnogu da se kaže na temata za vistinskata vera, no veќе ќе go predložam ovoj aspekt koj mi se čini deka e prioritet. Sekoj što saka da vospostavi odnos so Boga mora da znae deka negovata koncepcija za životot na zemjata i na neboto e, vo krajna sprotivnost so našiot sistem vospostaven na zemjata, koj e izgraden vrz gordite i zli misli inspirirani od ġavolot; negoviot neprijatelj i onoj na negovite vistinski izbranici. Isus ni daje sredstva da ja identifikuvame vistinskata vera: „ Ķe gi poznaete po nivnite plodovi . Dali luġeto berat grozje od trnje ili smokvi od trnje? (Matej 7:16)“. Vrz osnova na ova izjava, bidete sigurni deka site onie koi go povikuvaat negovoto ime i koi ne ja pokažuvaat negovata nežnost, negovata usluŹljivost, negovoto samoodrekuvanje, negoviot duh na Źrtva, negovata ljubov kon vistinata i negovata revnost za poslušnost na BoŹjite zapovedi, nikogaš ne bile i nikogaš nema da bidat negovi slugi; Ova e ona što nē uči 1 Kor. 13 definirajќi ja harizmata na vistinskata svetost; ona što go bara pravedniot BoŹji sud: stih 6: „ Taa ne se raduva na nepravdata, tuku se raduva na vistinata“ „.

Kako moŹe nekoj da veruva deka progonuvanite i progonitelot se sudeni od Boga na ist naćin? Kakva e slićnosta pomeġu Isus Hristos, dobrovolno raspnat, i rimskata papska inkvizicija ili Jovan Kalvin, koj gi podloŹil maŹite i Źenite na maćenje, sē do nivnata smrt? Za da se ignorira razlikata, mora da se ignoriraat inspiriranite zborovi od bibliskite spisi. Ova beše slućaj pred Biblijata da se proširi niz celiot svet, no bidejќi taa e dostapna nasekade na zemjata, koi izgovori moŹat da gi opravdaat ćovećkite greški vo procenkata? Nema nikakvi. Zatoa, pretstojniot boŹestven gnev će bide mnogu golem i nekontroliran.

Tri i pol godini vo tekot na koi Isus raboteše vo svojata zemna sluŹba ni se otkrieni vo Evangelijata, za da moŹeme da go znaeme standardot na vistinskata vera spored BoŹjoto mislenje; edinstveniот što e vaŹen. Negoviot život ni e ponuden kako model; model što mora da go imitirame za da bideme prepoznani od nego kako negovi ućenici. Ova posvojuvanje podrazbira deka ja spodeluvame negovata koncepcija za većniот život što toj go predlaga. Sebićnosta e proterana, kako i razornata i destruktivna gordost. Nema mesto za brutalnost i zloba vo većniот život što im se nudi samo na izbranite prepoznani od samiot Isus Hristos. Negovoto odnesuvanje beše mirno revolucionarno, bidejќi toj, Ućitelot i Gospod, se napravi sebesi sluga na site, spuštajќi se do toćka na mienje na nozete na svoje ućenici, so cel da daje konkretno znaćenje na negovata osuda na gordite vrednosti što gi manifestiraa evrejskite religiozni vodaći od negovoto vreme; raboti što sē ušte gi karakteriziraat

evrejskite i hristijanske religiozne vodake denes. Vo apsolutna sprotivnost, standardot otkrien vo Isus Hristos e standardot na večniot život.

Pokažuvajki im na svoje slugi kako da gi identifikuvaat svoje neprijateli, lažnite slugi Božji, Isus Hristos dejstvuvaše za da gi spasi nivnite duši. A negovoto vetuvanje da bide, do krajot na svetot, „srede“ svoje izbranici, se čuva i se sostoi vo prosvetluvanje i zaštita na niv vo tekot na celiot niven zemen život. Apsolutniot kriterium za vistinskata vera e deka Bog ostanuva so svoje izbranici. Tie nikogaš ne se lišeni od negovata svetlina i od svojot Sveti Duh. I ako Bog se povleče, toa e zatoa što izbranite poveќе ne se edno; nivniot duhoven status se promeni vo pravedniot Božji sud. Zašto negoviot sud se prilagoduva na čovečkoto odnesuvanje. Na individualno nivo, promenite ostanuvaat možni vo dvata pravci: od dobro kon zlo ili od zlo kon dobro. No, toa ne e slučaj na kolektivno nivo na religiozni grupi i institucii, koi se menuvaat samo od dobro kon zlo, koga ne se prilagoduvaat na promenite što gi vospostavi Bog. Vo svoeto učenje, Isus ni kažuva: „Dobro drvo ne može da dava loš plod, kako što lošo drvo ne može da dava dobar plod (Matej 7:18).“ Taka ni daje da razbereme deka, poradi svojot gnasen plod, katoličkata religija e „lošo drvo“ i deka, preku svojata lažna doktrina, će oстане takva, duri i koga, lišena od monarhiska podrška, će prestane da gi progonuva lugeto. I istoto e i so anglikanskata religija sozdadena od Henri VIII za da gi opravda svoje preljubi i zlostorstva; kakva vrednost može Bog da im daje na negovite potomci, naslednički monarsi? Ova e slučaj i so kalvinističkata protestantska religija, bidejki od ovoj osnovač, Džon Kalvin, se plašel, poradi ugledot na negoviot tvrd karakter i brojnite smrtni pogubuvanja što gi legitimiral vo svojot grad Ženeva, na način mnogu sličan na katoličkite praktiki od negovoto vreme, duri i nadminuvajki gi. Ovoj protestantizam verovatno nemaše da mu se dopadne na blagiot Gospod Isus Hristos i vo nikoj slučaj ne može da se zeme kako model na vistinskata vera. Ova e tolku vistinito što vo svoeto otkrovenie dadeno na Daniel, Bog ja ignorira Protestantskata reformacija, targetirajki go samo papskiot režim od 1260 godini i vremeto na vospostavuvanje na porakite na Adventizmot na sedmiot den, nositeli na božestveno otkrienite vistini, od 1844 godina, do krajot na svetot, koj doaga, vo 2030 godina.

Istoriskite demonski religiozni falsifikati imaat aspekti slični na modelot odobren od Boga, no nikogaš ne se izednačeni so nego. Vistinskata vera postojano se hrani od Duhot Hristov; lažnata vera ne e. Vistinskata vera može da gi objasni misterijite na božestvenite bibliski proroštva; lažnata vera ne može. Množestva tolkuvanja na proroštva cirkuliraat vo svetot, sekoe pofantastično od prethodnoto. Za razlika od niv, moite tolkuvanja se dobivaat isključivo od citati od Biblijata; zatoa porakata e precizna, stabilna, koherentna i vo soglasnost so mislata Božja, od koja nikogaš ne otstapuva; i Semokniot se griži za toa.

Podgotvitelni beleški za Knigata na Daniel

Imeto Daniel znači Bog e moj Sudija. Poznavanjeto na Božjiot sud e primarna osnova na verata, bidejki go vodi sozdanieto kon poslušnost kon negovata otkriena i razbrana volja, edinstveni ot uslov da bide blagosloven od nego vo sekoe vreme. Bog bara ljubov od svoite sozdanija koi ja konkretiziraat i ja demonstriraat preku nivnata poslušna vera. Božjiot sud zatoa se otkriva preku negovite proroštva koi koristat simboli kako vo parabolite na Isus Hristos. Božjiot sud prvo se otkriva preku knigata na Daniel, no toj samo ja postavuva primarnata osnova za negoviot sud vrz hristijanskata religiozna istorija, koja ke bide detalno otkriena vo knigata Otkrovenie.

Vo Daniel, Bog otkriva malku, no ova kvantitativno malku e od golemo kvalitativno značenje, bidejki pretstavuva osnova na celokupnoto proročko Otkrovenie. Arhitektite na zgradite znaat kolku e odlučuvacka i odlučuvacka podgotovkata na terenot za gradba. Vo proroštvoto, ova e ulogata što im se dava na otkrovenijata što gi primil prorokot Daniel. Vsušnost, koga nivnite značenja se jasno razbrani, Bog ja postignuva dvojnata cel da go dokaže svoeto postoenje i da im gi dade na svoite izbrani ključevite za razbiranje na porakata što ja dostavuva Duhot. Vo ova „malku“ sepa se naogaat: objavuvanjeto na niza od četiri univerzalni dominantni imperii od vremenoto na Daniel (Daniel 2, 7 i 8); oficijalnoto datiranje na zemnata služba na Isus Hristos (Daniel 9); objavuvanjeto na hristijanskoto otpadništvo vo 321 godina (Daniel 8), papskoto vladeenje od 1260 godini pomegu 538 i 1798 godina (Daniel 7 i 8); i „adventističkiot“ sojuz (Daniel 8 i 12) od 1843 godina (do 2030 godina). Na ova dodavam, Daniel 11, koj, kako što ke vidime, go otkriva oblikot i evolucijata na konečnata kopnena nuklearna svetska vojna, koja se ušte treba da se izvrši pred slavnoto vraćanje na Spasitelot Bog.

Suptilno, Gospod Isus Hristos go povika imeto na Daniel za da ne potseti na negovata važnost za noviot zavet. „Zatoa, koga ke ja vidite gnasnosta na pustošenjeto, za koja zboruvaše prorokot Daniel, kako stoi na sveto mesto, koj čita, neka razbere!“ (Matej 24:15)

Ako Isus svedočel vo korist na Daniel, toa e zatoa što Daniel od nego gi primil učenjata za negovoto prvo doažanje i negovoto slavno vraćanje, poveke od koj bilo drug pred nego. Za moite zborovi jasno da bidat razbrani, potrebno e da se znae deka Hristos, koj dojde od neboto, prethodno mu se predstavil na Daniel pod imeto „Mihael“, vo Daniel 10:13-21, 12:3 i ova ime go zema Isus Hristos vo Otkrovenie 12:7. Ova ime „Mihael“ e popoznato vo negovata latino-katolička forma Mišel, imeto dadeno na poznatiot Mon Sen Mišel vo Bretonska Francija. Knigata Daniel dodava numerički detalii što ni ovozmožuvaat da ja znaeme godinata na negovoto prvo doažanje. Isto taka, naveduvam deka imeto „Mihael“ znači: Koj e kako Bog; a imeto „Isus“ se preveduva kako: JaHVEH spasuva. I dve iminje se odnesuvaat na golemiot tvorec Bog, prvoto vo nebesnata titula, vtoroto vo zemskata titula.

Otkrovenieto na idninata ni e pretstaveno kako igra na konstrukcija na poveќе nivoa. Vo ranite denovi na kinoto, za da sozdatat reljefni efekti vo crtните filmovi, filmskite rabotnici koristele stakleni ploči čii različni naslikani šari, otkako ќе se naredeni eden vrz drug, sozdavale slika na poveќе nivoa. Taka e i so proroštvo začnato od Boga.

Sè započinuva vo Daniel

KNIGATA NA DANIEL

Vie što ja čitate ovaa kniga, znaete deka neograničeni Semokén Bog e živ, iako se krie. Ova svedošтво na „prorokot Daniel“ e napišano za da ve ubedi vo ova. Toa nosi pečat na svedoštvoto na stariot i noviot zavet zatoa što Isus go povikal vo zborovite upatени do svoite učenici. Negovoto iskustvo go otkriva dejstvoto na ovoj dobar i praveden Bog. I ovaa kniga ni ovozmožuva da go otkrieme sudot što Bog go donesuva vrz religioznata istorija na negoviot monoteizam, evrejski vo prviot zavet, potoa hristijanski, vo negoviot nov zavet, izgraden vrz krvta proleana od Isus Hristos, na 3 april 30 od negovata era. Koj može podobro da go otkrie Božjiot sud od „Daniel“? Negovoto ime znači „Bog e moj sudija“. Ovie živi iskustva ne se basni, tuku svedošтво za božestveniот blagoslov na negoviot model na vernost. Bog go pretstavuva meѓu trite luѓe što bi gi spasil vo nesreќa vo Ezekiel 14:14-20. Ovie tri vida na izbrani se „Noe, Daniel i Jov“. Božjata poraka jasno ni kažuva deka duri i vo Isus Hristos, ako ne ličime na ovie modeli, vratata na spasenieto ќе ni ostane zatvorena. Ovaa poraka go potvrđuva tesniот pat, tesnata pateka ili tesnata porta niz koja izbranite mora da pominat za da vlezat vo rajot, spored učenjeto na Isus Hristos. Prikaznata za „Daniel“ i negovite trojca drugari ni e pretstavена kako model na vernost što Bog go spasuva vo vreme na nevolja.

No, vo ovaa prikazna za životot na Daniel, postoji i preobraќanjeto na tri moќni carevi što Bog uspeal da gi grabne od ġavolot, kogo go obožavale vo seto neznaenje. Bog gi napravil ovie carevi najmoќni glasnogovornici na negovata kauza vo čovečkata istorija, prvi, no i posledni, bidejќi ovie primerni luѓe ќе isčeznat, a religijata, vrednostite, moralot postojano ќе opaѓaat. Za Bog, grabnuvanjeto na duša e dolga borba, a slučajot so kralot „Navuhodonosor“ e isključitelno otkrivački primer od vakov vid. Toj ja potvrđuva parabolata za Isus Hristos, ovoj „Dobar Pastir“ koj go napušta svoeto stado za da gi bara izgubenite ovci.

Daniel 1

Dan 1:1 Vo tretata godina od vladeenjeto na Joakim, carot judejski, Navuhodonosor, carot vavilonski, dojde protiv Erusalim i go opsedna.

1a- Vo tretata godina od vladeenjeto na Joakim, carot na Juda

Vladeenje na Joakim 11 godini od – 608 do – 597. Treta godina vo – 605.

1b - Navuhodonosor

Ova e vavilonskiot prevod na imeto na kralot Navuhodonosor, „Nabu go štiti mojot najstar sin“. Nabu e mesopotamskiot bog na znaenjeto i pišuvanjeto. Veќе e jasno deka Bog ima namera da mu ja vrati ovaa moќ nad znaenjeto i pišuvanjeto.

Dan 1:2 Gospod mu gi predade vo racete Joakim, judejskiot car, i del od sadovite od Božjiot dom. I Navuhodonosor gi odnese sadovite vo zemjata Senar, vo domot na svojot bog, i gi stavi vo riznicata na svojot bog.

2a- Gospod go predade vo negovite race Joakim, carot na Juda

Božjeto napuštanje na evrejskiot car e opravdano. 2Lb. 36:5: Joakim imaše dvaeset i pet godini koga počna da vladee, a vladeeše edinaeset godini vo Erusalim. Toj praveše što e zlo vo očite na Gospoda, svojot Bog .

2b- Navuhodonosor gi odnese sadovite vo zemjata Senar, vo domot na svojot bog, i gi stavi vo riznicata na svojot bog.

Ovoj kral e paganin; toj ne go pozna vistinskiot Bog na koj mu služi Izrael, no se griži da go počituva svojot bog: Bel. Po negovoto idno preobraќanje, toj ќе mu služi na vistinskiot Bog na Daniel so istata vernost.

Dan 1:3 Carot mu zapoveda na Asfenaz, načalnikot na negovite evnusi, da dovede nekoi od sinovite Izrailevi, od carskoto semejstvo i od blagorodnicite,

Dan 1:4 mladi luѓe bez nedostatok, prijatni, mudri, razumni i učeni, sposobni da služat vo carskiot dvorec i da bidat naučeni na haldejskata literatura i jazik.

4a- Carot Navuhodonosor izgleda prijatelski raspoložen i inteligenten, toj samo se stremi da im pomogne na evrejskite deca uspešno da se integriraat vo negovoto opštestvo i negovite vrednosti.

Dan 1:5 Carot im odredi sekoj den del od hranata što beše na negovata trpeza i od vinoto što go pieše, za da gi vospituva tri godini, za da možat po niv da mu služat na carot.

5a- Dobrite nameri na kralot se očigledni. Toj spodeluva so mladite maži ona što samiot go nudi, od svoje bogovi do svojata hrana.

Dan 1:6 Među niv bea i od Judinite sinovi: Daniel, Ananija, Misail i Azarija.

6a- Od site mladi Evrei vodeni vo Vavilon, samo četvorica među niv ќе pokažat primerna vernost. Nastanite što sledat se organizirani od Boga za da se otkrie razlikata vo plodovite što gi nosat onie što mu služat i koi toj gi blagoslovuva i onie što ne mu služat i koi toj gi ignorira.

Dan 1:7 I načalnikot na evnusite im dade iminja: na Daniel Valtazar; na Ananija Sedrah; na Misail Misah; na Azarija Avdenago.

7a- Ovie mladi Evrei koi se soglasuvaat da nosat paganski iminja nametnati od pobednikot, spodeluvaat inteligencija. Davanjeto ime e znak na superiornost i princip što go poučuva vistinskiot Bog. Bitie 2:19: I Jahve Bog, koj gi sozdade od zemjata site polski dzverovi i site ptici nebesni, gi donese kaj čovekot za da vidi kako ќе gi nareče; i kako i da go nareče čovekot sekoe živo suštestvo, toa beše imeto.

7b - Daniel „Bog e moj sudija“ e preimenuvan vo Valtazar: „Vel ќе štiti“. Bel go označuva ġavolot na kogo ovie paganski narodi, ųrtvi na demonski duhovi, mu sluųele i go počituvale vo seto neznaenje.

Ananija „Blagodat ili Dadena od JaHVEH“ stanuva „Šadrah“ inspiriran od Aku. Aku bil bogot na mesečinata vo Vavilon.

Misail „Koj e Boųjata pravednost“ stanuva Misah „koj mu pripaġa na Aku“.

Azarija „Pomošnikot ili Pomošnikot e Jahve“ stanuva „Abed-Nego“ „Sluga na Nego“ , i veќе tamu, solarniot bog na Haldejcite.

Dan 1:8 Daniel reši da ne se oskvernuva so carskata hrana nitu so vinoto što go pieše carot, i go zamoli glavniot evnuh da ne se oskvernuva.

8a- Nosenjeto pagansko ime ne e problem koga nekoj e porazen, no da se oskverni do toj stepen što ќе mu nanese sram na Boga e premnogu za baranje. Vernosta na mladite maži gi naveduva da se vozdrųat od vinata i mesoto na kralot zatoa što ovie raboti tradicionalno im se nudat na paganskite boųestva što se počituvaa vo Vavilon. Nivnata mladost e nezrela i tie sè ušte ne rasuduvaat kako Pavle, verniot svedok na Hristos, koj gi smeta laųnite boųestva za ništo (Rimjanite 14; 1 Korintjanite 8). No, od strav da ne gi šokira onie što se slabi vo verata, toj postapuva kako niv. Ako postapuva na sprotiven naćin, toj ne pravi grev, zatoa što negovoto rasuduvanje e zdravo. Bog go osuduva oskvernuvanjeto izvršeno namerno so celosno znaenje i sovest; vo ovoj primer, namerniot izbor da se poćituvaa paganskite bogovi.

Dan 1:9 I Bog mu dade na Daniel milost i blagodat pred knezot na evnusite.

9a- Verata na mladite luġe se pokaųuva preku nivniot strav da ne go nalutat Boga; Toj moųe da gi blagoslovi.

Dan 1:10 Knezot na evnusite mu reče na Daniel: „Se plašam od mojot gospodar, carot, koj vi odredi hrana i pijalok. Zošto da go vidi vašto lice potaųno od licata na drugite mladi luġe na vaša vozrast? Ke mi ja otkrieš glavata pred carot.“

Dan 1:11 Togaš Daniel mu reče na službenikot kaj kogo glavniot evnuh gi postavi Daniel, Ananija, Misail i Azarija da gi nadgleduvaat:

Dan 1:12 Ispitaj gi svoje slugi deset dena, i neka ni davaat zelenčuk za jadenje i voda za pienje.

Dan 1:13 Togaš ќе gi pogledneš našite lica i licata na mladite luѓe što jadat od carskata hrana, i ќе postapiš so svoje slugi spored ona što ќе go vidiš.

Dan 1:14 I im dade što pobaraa i gi iskuša deset dena.

Dan 1:15 I po deset dena izgledaa podobro i podebeli od site mladi luѓe što jadea od carskata hrana.

15a- Može da se napravi duhovna sporedba pomeѓu „desette dena“ od iskustvoto na Daniel i negovite trojca drugari, so „desette dena“ proročki godini progonstvo vo porakata za erata na „Smirna“ od Otkrovenie 2:10. Vsušnost, vo obete iskustva, Bog go otkriva skrieniot plod na onie koi tvrdat deka se negovi sledbenici.

Dan 1:16 Upravitelot im go odzede jadenjeto i vinoto, a im dade zelenčuk.

16a- Ova iskustvo pokažuva kako Bog može da dejstvuvaa vrz umovite na luѓeto za da im se dodvoruvaat na svoje slugi spored negovata sveta volja. Zašto rizikot što go prezede carskiot upravitel beše golem i Bog moraše da intervenira za da gi prifati predlozite dadeni od Daniel. Iskustvoto na verata e uspeh.

Dan 1:17 I Bog im dade na ovie četiri mladiči znaenje i razbiranje vo site bukvi i mudrost, a Daniel gi protolkuva site videnija i soništa.

17a- Bog im dal na ovie četiri mladi maži znaenje, razbiranje vo site bukvi i mudrost

Sè e dar od Gospod. Onie koi ne go poznavaat, ne znaat kolku zavisi od nego dali se inteligentni i mudri ili neznaečki i glupavi.

17 b- i Daniel gi objasni site videnija i site soništa.

Prvot što ja pokaža svojata vernost, Daniel e počesten od Boga, koj mu go dava darot na proroštvoto. Ova beše svedoštvo što go dade vo svoe vreme, na verniot Josif, zaroben od Egipćanite. Meѓu Božjite ponudi, Solomon ja izbra i mudrosta; i za ovoj izbor, Bog mu dade sè drugo, slava i bogatstvo. Daniel, pak, ќе go doživee ova vozvišuvanje izgradeno od negoviot veren Bog.

Dan 1:18 Vo vremeto koga carot odredi da gi dovedat, knezot na evnusite gi pretstavi pred Navuhodonosor.

Dan 1:19 Carot razgovaraše so niv, i meѓu site mladi luѓe ne se najde nikoj kako Daniel, Ananij, Misail i Azarij; i tie bea primeni vo carskata služba.

Dan 1:20 I vo site raboti povrzani so mudrosta i razumot, za koi carot gi prašuvaaše, gi smetaše za deset pati podobri od site volšebnici i astrolozi što bea vo celoto negovo carstvo.

20a- Bog na toj naćin ja pokažuva „razlikata pomeѓu onie što mu služad i onie što ne mu služad“, što e napišano vo Mal. 3:18. Iminjata na Daniel i na negovite drugari ќе vlezat vo svedoštvo na

Svetoto Pismo, bidejki nivnite demonstracii na vernost ke poslužit kako modeli za ohrabruvanje na izbranite do krajot na svetot.

Dan 1:21 Taka beše Daniel do prvata godina na carot Kir.

Daniel 2

Dan 2:1 Vo vtorata godina od caruvanjetu na Navuhodonosor, Navuhodonosor sonuvaše soništa; duhot mu beše nemiren i ne možeše da spie.

1a- Znači, vo – 604. Bog se manifestira vo umot na kralot.

Dan 2:2 Togaš carot gi povika volšebnicite, astrolozite, volšebnicite i Haldejcite za da mu gi raskažat sonišтата. Tie dojdoo i zastanaa pred carot.

2a- Paganskiot kral potoa se svrtuva kon lugeto na koi dotogaš im veruval, a sekoj od niv e specijalist vo svojata oblast.

Dan 2:3 Carot im reče: „Sonuvav son, i duhot mi e voznemiren, pa sakam da go doznaam sonot.“

3a- Carot reče: Sakam da go znam ovoj son ; toj ne zboruva za negovoto značenje.

Dan 2:4 Haldejcite mu odgovorija na carot na aramejski: „Care, živej večno! Kaži im na svoite slugi, a nie ke go kažeme tolkuvanje!“

Dan 2:5 I carot im reče na Haldejcite: „Jas go otfrliv sonot i negovoto tolkuvanje; ako ne mi go otkriete sonot i negovoto tolkuvanje, ke bidete isečeni na parčinja, a vašite kući ke bidat pretvoreni vo ġubrište.“

5a- Kralската nepopustlivost i ekstremnite merki što gi prezema se isklučitelni i inspirirani od Boga, koj tamu sozdava sredstva za da go posrami paganskiot šarlatanizam i da ja otkrije svojata slava preku svoite verni slugi.

Dan 2:6 No, ako mi go kažete sonot i negovoto tolkovanje, ќе dobiete od mene darovi, nagradi i golema čest. Zatoa, kažete mi go sonot i negovoto tolkovanje.

6a- Ovie darovi, podaroci i golemi počesti , Bog gi podgotvuva za svoje verni izbranici.

Dan 2:7 Tie odgovorija po vtor pat: „Carot neka im go raskaže sonot na svoje slugi, a nie ќе go otkrieme negovoto tolkovanje.“

Dan 2:8 Carot progovori i reče: „Vistina gledam deka dobivate vreme, zašto gledate deka rabotata mi e odminata.“

8a- Carot bara od svoje mudreci nešto što nikogaš ne bilo pobarano, a toj ne go izvršava.

Dan 2:9 Ako ne mi go otkriete sonot, istiot sud ќе ve snajde site vas, zašto se podgotvuvate da mi kažete lagi i nepravdi dodeka ne se promenat vremenjata. Zatoa, kažete mi go sonot, i ќе znam dali možete da mi go objasnite.

9a- sakaš da se podgotviš da mi kažuvaš lagi i nevistini, dodeka čekaš da se promenat vremenjata

Vrz osnova na ovoj princip, do krajot na svetot, site lažni gledači i gatači se z bogatuvaat.

9b- Zatoa, kaži mi go sonot, i ќе znam dali možeš da mi go dadeš tolkovanjeto

Za prv pat, ova logično rasuduvanje se manifestira vo umot na eden čovek. Šarlatanite nemaat problem da im kažat na svoje naivni i premnogu lekoverni klienti se što sakaat. Baranjeto na kralot gi otkriva nivnite ograničuvanja.

Dan 2:10 Haldejcite mu odgovorija na carot: „Nema nikoj na zemjata što može da kaže što prašuva carot. Nieden car, kolku i da e golem ili moćen, nikogaš ne pobaral takvo nešto od nitu eden volšebnik, dzvezdogleddec ili Haldejec.“

10a- Nivnite zborovi se vistiniti, bidejki dotogaš, Bog ne interveniral da gi razotkrie, za da razberat deka toj e edinstveniot Bog i deka nivnite paganski božestva ne se ništo drugo osven ništo i idoli izgradeni od racete i umovite na lugeto predadeni na demonski duhovi.

Dan 2:11 Teško e baranjeto na carot; nikoj ne može da mu kaže, osven bogovite, čie živealište ne e među lugeto.

11a- Mudrecite ovde izrazuvaat neosporna vistina. No, velejki go ova, tie priznavaat deka nemaat nikakva vrška so bogovite , dodeka celo vreme se konsultirani od izmameni luže koi mislat deka možat da dobijat odgovori od skrienite božestva preku niv. Predizvikot što go započnal kralot gi razotkriva. A za da se postigne ova, bila potrebna nepredvidlivata i beskonačna mudrost na vistinskiot Bog, veće vozvišeno otkriena vo Solomon, ovoj majstor na božestvenata mudrost.

Dan 2:12 Togaš carot se naluti i mnogu se naluti, pa naredi da bidat pogubeni site mudreci vavilonski.

Dan 2:13 I presudata beše objavena, a mudrecite bea ubieni; i gi baraa Daniel i negovite drugari, za da gi uništāt.

13a- So toa što ќе gi postavi svoje slugi pred smrtta, Bog ќе gi voskresne vo slava so carot Navuhodonosor. Ovaa strategija go prorokuva poslednoto iskustvo na adventističkata vera kade što

izbranite će ja čekaati smrtta što ja odredija buntovnicite za određen datum. No, i tuka, situacijata će bide obratna, bidejki mrtvite će bidati ovie buntovnici koi će se ubivaati edni so drugi koga moćniot i pobednički Hristos će se pojavi na neboto za da gi sudi i osudi.

Dan 2:14 Togaš Daniel mudro i razumno mu se obrati na Arioh, načalnikot na carskata straža, koj izleze da gi ubie vavilonskite mudreci.

Dan 2:15 Togaš toj odgovori i mu reče na Arioh, carskiot vojvoda: „Zošto e tolku stroga kaznata na carot?“ Arioh mu ja objasni rabotata na Daniel.

Dan 2:16 I Daniel otide kaj carot i go zamoli da mu dade vreme za da mu go kaže tolkuvanjetto.

16a- Daniel postapuva spored svojata priroda i svoeto religiozno iskustvo. Toj znae deka negovite proročki darovi mu se dadeni od Boga, vo kogo e naviknat da ja polaga celata svoja doverba. Doznavaiki što prašuva carot, toj znae deka Bog gi ima odgovorite, no dali e vo negova volja da mu gi soopšti?

Dan 2:17 Potoa Daniel si otide doma i im kaže na Ananija, Misail i Azarija, svoje drugari,

17a- Četirite mladi maži živeat vo kućata na Daniel. „ Onie kako ptica se sobiraat zaedno “ i tie go predstavuvaat sobranieto Božjo. Duri i pred Isus Hristos, „ kade što dvajca ili trojca se sobrani vo Moe ime, tamu sum i Jas među niv “, veli Gospod. Bratskata ljubov gi obedinuva ovie mladi luće koi pokažuvaat prekrasen duh na solidarnost.

Dan 2:18 da pobara milost od nebesniot Bog, za da ne bidati uništeni Daniel i negovite drugari so ostanatite vavilonski mudreci.

18a- Sooćeni so tolku silna zakana po nivnite životi, plamenata molitva i iskreni post se edinstvenite oružja na izbranite. Tie go znaat ova i će go čekaati odgovorot na svojot Bog, koj veće im dal tolku mnogu dokazi deka gi saka. Na krajot na svetot, poslednite izbranici koi se cel na dekretot za smrt će dejstvuvaati na ist način.

Dan 2:19 Togaš tajnata mu beše otkriena na Daniel vo noćno videnie. I Daniel go blagoslovi nebesniot Bog.

19a- Prašan od negovite izbranici, verni Bog e tamu, bidejki toj go organiziral testot za da svedoči za svojata vernost za Daniel i negovite trojca drugari; so cel da gi vzdigne na najvisokite pozicij vo carskata vlada. Toj, iskustvo po iskustvo, će gi napravi neophodni za ovoj car kogo će go vodi i konečno će go preobratiti. Ova preobraćanje će bide plod na vernoto i besprekorno odnesuvanje na četirite mladi Evrei osveteni od Boga za isklučitelna misija.

Dan 2:20 Togaš Daniel odgovori i reče: „Blagosloveno da e imeto Božjo od veka do veka; Negovi se mudrosta i silata!“

20a- Dobro opravdana pofalba bidejki dokazot za negovata mudrost , vo ova iskustvo, e nesomneno demonstriran. Negovata sila go predade Joakim na Navuhodonosor i gi nametna negovite idej vo umovite na lućeto koi trebaše da go podržat negoviot projekt.

Dan 2:21 Toj gi menuva vremenjata i razdobjata, gi soboruvaa carevite i gi postavuvaa, im dava mudrost na mudrite i znaenje na razumnite.

21a- Ovoj stih jasno gi izrazuva site pričini za veruvanje vo i za Boga. Navuhodonosor na krajot ќе se preobrati koga celosno ќе gi sfati ovie raboti.

Dan 2:22 Toj gi otkriva dlabokite i skrienite raboti, znae što e vo temninata, i svetlinata ostanuva so Nego.

22a- Ėavolot moēe da otkrie i što e dlaboko i skrieno, no svetlinata ne e vo nego. Toj go pravi ova za da gi zavede i odvrati luēeto od vistinskiot Bog, koj, koga go pravi ova, dejstvuva za da gi spasi svoite izbranici otkrivajќi im gi smrtonosnite stapici postaveni od demonite osudeni na zemska temnina, uēte od pobedata na Isus Hristos nad grevot i smrtta.

Dan 2:23 O, Boēe na moite tatkovci, Te slavam i Te falam, zaēto mi dade mudrost i sila, i mi gi objavi rabotite ēto gi baravme od Tebe, i ni ja otkri carskata tajna.

23a- Mudrosta i silata bea vo Boga, vo molitvata na Daniel, i Bog mu gi dade. Vo ova iskustvo gledame deka principot ēto go pouēuvawe Isus e ispolnet: „ baraj i ēe ti se dade “. No, se podrazbira deka za da se postigne ovoj rezultat, vernosta na molitelot mora da gi izdrēi site testovi. Silata ēto ja dobil Daniel ēe dobie aktivna forma vrz razmisluvanje na carot, koj ēe bide podloēen na neosporen oēigleden dokaz ēto ēe go prinudi da go priznae postoenjeto na Bogot na Daniel, nepoznato za nego i negoviot narod dotogaē.

Dan 2:24 Potoa Daniel otide kaj Arioh, komu carot mu zapoveda da gi pogubi vavilonskite mudreci. Toj otide i mu reēe: „Ne gi pogubuvaj vavilonskite mudreci. Dovedi me pred carot, i jas ēe mu go kaēam tolkuvanje na carot.“

24a- Boēestvenata ljubov se gleda kaj Daniel, koj razmisluva da go dobie ēivotot na paganskite mudreci. Ova e povtorno odnesuvanje koe svedoēi za Boējata dobrina i soēuvstvo, vo sostojba na umstvena sovrēena poniznost. Bog moēe da bide zadovolen; negoviot sluga go proslavuva preku delata na negovata vera.

Dan 2:25 Arioh brzo go dovede Daniel pred carot i mu reēe vaka: „Najdov ēovek meēu zarobenice na Juda, koj ēe mu go otkrie na carot tolkuvanje.“

25a- Bog go drēi kralot vo golema maka, i samata perspektiva da go dobie odgovorot ēto tolku go posakuva ēe predizvika negoviot gnev vednaē da stivne.

Dan 2:26 Carot progovori i mu reēe na Daniel, ēie ime beēe Valtazar: „Moēeē li da mi go otkrieē sonot ēto go vidov i negovoto tolkuvanje?

26a- Paganskoto ime ēto mu e dadeno ne menuva niēto. Daniel, a ne Valtazar, ēe mu go dade oēekuvaniot odgovor.

Dan 2:27 Daniel odgovori pred carot i reēe: „Tajnata ēto ja bara carot ne moēe da mu ja otkrijat mudreci, astrolozi, magioniēari i gataēi.“

27a- Daniel se zalaga za mudrecite. Ona ēto carot go baraēe od niv beēe nadvor od nivniot dofat.

Dan 2:28 No ima Bog na neboto, Koj otkriva tajni i mu objavi na carot Navuhodonosor ēto ēe bide vo poslednite denovi. Ova e tvojt son i videnijata ēto gi vide na tvojt krevet.

28a- Ova početno objasnuvanje će go napravi Navuhodonosor vniatelen, bidejki temata za idninata otsekogaš gi mačela i voznemiruvata lugeto, a možnosta za dobivanje odgovori na ovaa tema e vzbudljiva i utešna. Daniel go nasočuva vnimanieto na kralot kon nevidljivi živi Bog, što e iznenaduvački za kralot koj se poklonuva na materijalizirani božestva.

Dan 2:29 Dodeka ležeše, care, ti dojdova misli za toa što će se slući po ova vreme; i Onoj, Koj otkriva tajni, ti objavi što će se slući.

Dan 2:30 Ovaa tajna mi e otkriena ne zatoa što sum pomudar od site živi, tuku za da mu bide poznato značenjeto na carot, i za da gi znaeš mislite na svoeto srce.

30a- Ne e deka vo mene ima mudrost pogolema od site živi suštestva; tuku e za da mu se dade tolkuvanje na carot.

Sovršena poniznost na delo. Daniel se povlekuva i mu kažuva na carot deka ovoj nevidliv Bog e zainteresiran za nego; ovoj Bog e pomoćen i poefikasen od onie na koi im služel dotogaš. Zamislete go efektot na ovie zborovi vrz negoviot um i srce.

30b- i za da gi znaeš mislite na tvoeto srce

Vo paganskata religija, vistinskie Božji standardi za dobro i zlo se ignoriraat. Kralovite nikogaš ne se doveduvaat vo prašanje, bidejki se plašat i se užasuvaat poradi nivnata golema moć. Otkrivanjeto na vistinskiot Bog će mu ovozmoži na Navuhodonosor postepeno da gi otkrie svoje karakterni mani; nešto što nikoj od negoviot narod ne bi se osmelil da go napravi. Lekcijata e upatena i do nas: možeme da gi znaeme mislite na našite srca samo ako Bog dejstvuvaa vo našata sovest.

Dan 2:31 O, care, pogledna i ete, golem lik; likot beše ogroman i mnogu veličestven; stoeše pred tebe, a negoviot izgled beše strašen.

31a- vidovte golema statua; ovaa statua beše ogromna i so izvonreden sjaj

Statuata će go ilustrira nizot na golemi zemski imperii koi će se nareduvaat edna po druga sè do vraćanjeto vo slava na Isus Hristos, pa ottuka i nejziniot ogroman izgled. Nejzinata slava e onaa na posledovatelni vladeteli pokrieni so bogatstvo, slava i počesti dadeni od luđe.

31b - taa stoeše pred tebe, a nejziniot izgled beše užasen.

Idninata što ja prorekuva statuata e navistina pred kralot, a ne zad nego. Nejziniot užasen izgled gi pretkažuva mnoštvo čovečki smrtni slućai što će bidat predizvikani od vojnite i progonstvata što će ja karakteriziraat čovečkata istorija do krajot na svetot; vladetelice odat po trupovite.

Dan 2:32 Glavata na ovoj kip beše od čisto zlato; gradite i racete mu bea od srebro; stomakot i butovite mu bea od bronza;

32a- Glavata na ovaa statua beše od čisto zlato

Daniel će go potvrdi toa vo stih 38, glavata od zlato e samiot car Navuhodonosor. Ovoj simbol go karakterizira zatoa što prvo, toj će go preobrati i će mu služiti so vera na vistinskiot tvorec Bog. Zlatoto e simbol na pročistena vera vo 1. Petrovo 1:7. Negovoto dolgo vladeenje će ja odbeleži

religioznata istorija i ke go opravda nejzinoto spomenuvanje vo Biblijata. Pokraj toa, toj ja pretstavuva glavata na izgradbata na nasleduvanjata na zemskite vladeteli. Proroštvo započnuva vo prvata godina od negovoto vladeenje vo - 605 godina.

32b - negovite gradi i race bea od srebro

Srebroto vredi pomalku od zlatoto. Se rasipuva, no zlatoto ostanuva nepromenljivo. Svedoci sme na degradacija na čovečkite vrednosti što go sledi opisot na statuata od gore do dolu. Od 539 godina p.n.e., imperijata na Medite i Persijcite ke ja nasledi haldejskata imperija.

32v - negoviot stomak i butovite bea od bronza

Bronzata e isto taka so pomala vrednost od srebroto. Taa e metalna legura na baza na bakar. Se vložuva užasno i go menuva izgledot so tekot na vremeto. Isto taka e potvrda od srebroto, samo po sebe potvrda od zlatoto, koe samo po sebe ostanuva mnogu podatljivo. Seksualnosta e vo centarot na slikata izbrana od Boga, no taa e isto taka slika na čovečkata reprodukcija. Grčkata imperija, bidejki toa e navistina ona što e, navistina ke se pokaže kako mnogu plodna, davajki mu na čoveštvoto svojata paganska kultura što ke trae do krajot na svetot. Grčkite statui napraveni od leana i oblikuvana bronza ke bidat voshituvani od narodite do krajot. Golotijata na telata e otkriena, a nejziniot izopačen moral e neograničen; ovie raboti ja pravat grčkata imperija tipičen simbol na grevot što ke trae niz vekovite i mileniumite do vraćanje na Hristos. Vo Dan. 11:21 do 31, grčkiot kral Antioh IV, poznat kako Epifan, gonitel na evrejskiot narod „7 godini“ pomegu 175 i 168 godina, ke bide pretstaven kako eden vid na papskiot gonitel na kogo mu prethodi vo proročkata naracija na ova poglavje. Ovoj stih 32 gi grupira i posledovatelno gi evocira imperiite što vodat do Rimskoto Carstvo.

Dan 2:33 Nozete mu se od železo; stapalata mu se del od železo, a del od glina.

33a - negovite noze, od železo

Vo četvrtata prorokuvana imperija, Rimskata, se karakterizira so maksimalno stvrduvanje, pretstaveno so železo. Toa e isto taka najvulgarni metal što oksidira, 'rgosuva i se uništava. Tuka povtorno degradacijata e potvrdena i naglasena. Rimjanite se politeisti; tie gi prifaćaat bogovite na porazenite neprijатели. Taka grčkiot grev, preku nivnoto proširuvanje, ke se proširi na site narodi na nejzinata imperija.

33b - negovite stapala, delumno od železo, a delumno od glina

Vo ovaa faza, eden glinest del ja oslabuva ovaa cvrsta dominacija. Objasnuvanjeto e ednostavno i istorisko. Vo 395 godina, Rimskoto Carstvo se raspadnalo, a potoa desette prsti na stapalata na statuata ke go ostvarat vospostavuvanje na deset nezavisni hristijanski kralstva, no site staveni pod religiozno tutorstvo na rimskiot episkop, koj ke stane papa od 538 godina. Ovie deset kraljevi se citirani vo Daniel 7:7 i 24.

Dan 2:34 Gledaše dodeka ne se otcepi kamen bez race, udri vo kipot vo negovite železni i glineni stapala i gi skrši na parčinja.

34a- Slikata na kamenot što udara e inspirirana od praktikata na kamenuvanje do smrt. Ova e standardot za pogubuvanje na vinovnite grešnici vo drevniot Izrael. Zatoa, ovoj kamen doaga da gi

kamenuva zemnite grešnici. Poslednata nevolja na Božjiot gnev ќе bidat kamenjata grad spored Otk. 16:21. Ova slika go prorokuva Hristovoto dejstvovanje protiv grešnicite vo vremeto na negovoto slavno božestveno vraќanje. Vo Zak. 3:9, Duhot mu go dava na Hristos likot na kamen, glavniot agolen kamen, onoj so koj Bog ja započinuva izgradbata na svojata duhovna gradba: Zašto, ete, na kamenot što go postaviv pred Isus Navin, ima sedum oči vo eden kamen; ete, Jas samiot ќе gi vrežam gravurite na nego, veli Gospod Savaot; i ќе go odstranam bezzakonieto na taa zemja, za eden den. Potoa čitame vo Zak. 4:7: Koj si ti, golema goro, pred Zorovavel? Ќe bideš sramneta. Toj ќе go postavi nadgrobniot kamen srede izvici: Blagodat, blagodat na nea! Na istoto mesto, vo stihovite 42 i 47, čitame: Toj mi reče: „Što gledaš?“ A jas rekov: „Poglednav i ete, svetilnik cel od zlato, so sad na vrvot, i sedum svetilki na nego, i sedum cevki za svetilkite što se na vrvot od svećnikot : ... Zašto onie što go prezrea denot na početcite, ќе se zaraduvaa koga ќе go vidat visulecot vo rakata na Zorovavel. Ovie sedum se očite Gospodovi, koi odat napred-nazad po celata zemja . “ Za da ja potvrdime ova poraka, vo Otk. 5:6 ќе ja najdeme ova slika, vo koja sedumte oči na kamenot i na svetilnikot mu se pripisuvaat na Jagneto Božjo, odnosno na Isus Hristos: I vidov, srede prestolot i četirite živi suštestva i srede starešinite, Jagne kako stoi kako zaklano. Imaše sedum rogovi i sedum oči, koi se sedumte Božji Duhovi ispratani po celata zemja. Sudot na grešnite narodi go izvršuva samiot Bog, bez čovečka raka da intervenira.

Dan 2:35 Togaš železoto, glinata, mesingot, srebroto i zlatoto se skršija zaedno i stanaa kako pleva od letnite gumna; veterot gi odnese i ne se najde mesto za niv. A kamenot što go udri kipot stana golema planina i ja ispolni celata zemja.

35a- Togaš železoto, glinata, bronzata, srebroto i zlatoto se skršija na parčinja i stanaa kako pleva od letno gumno; veterot gi odnese i ni traga od niv ne se najde.

Po Hristovoto vraќanje, potomците na narodite simbolizirani so zlato, srebro, bronza, železo i glina oстанаa vo svoje grevovi i dostojni da bidat uništeni od nego, a slikata go prorokuva ova uništuvanje.

35b- No kamenot što go udri likot stana golema planina i ja ispolni celata zemja

Apokalipsata ќе otkrie deka ova objavuvanje nema da se ispolni celosno sè do po iljada godini nebesen sud, so postavuvanjeto na izbranite na obnovenata zemja, vo Otk. 4:20, 21 i 22.

Dan 2:36 Ova e sonot: nie ќе mu go kažeme negovoto značenje na carot.

36a- Kralot konečno go sluša ona što go sonuval. Takov odgovor ne može da se izmisli, bidejќi bilo nevozmožno da se izmami. Onoj što mu gi opišuva ovie raboti, zatoa samiot go dobil istoto videnie. I toj, isto taka, odgovara na baranjeto na kralot pokažuvajќi se sposoben da gi tolkuva slikite i da go dade nivnoto značenje.

Dan 2:37 Care, ti si car nad carevite, zašto nebesniot Bog ti dade carstvo, sila, cvrstina i slava.

37a- Navistina go cenam ovoj stih kade što go gledame Daniel kako neformalno mu se obraќa na moќniot car, nešto što nikoj čovek ne bi se osmelil da go napravi vo našite izopačeni i rasipani denovi. Neformalnata upotreba na poznatoto ne e navredлива; Daniel čuvstvuva počit kon haldejskiot car. Neformalnata upotreba na poznatoto e samo gramatička forma što ja koristi izoliran subjekt što zboruva so edna treta strana. I „kolku i da e golem kralot, toj ne e pomalku čovek“, kako što rekol

akterot Molier vo negovo vreme. A naklonot kon neopravdana formalna upotreba se rodil vo negovo vreme so Luj XIV , gordiot „kral na sonce“.

37b- O, care, ti si car na carevite, zašto nebesniot Bog ti ja daje imperijata

Poveќе od počit, Daniel mu dava na carot nebesno priznanie za koe toj ne bil svesen. Vsušnost, nebesniot Car na carevite svedoči deka go izgradil carot na zemnite carevi. Vladeenjeto nad carevite ja sočinuva carskata titula. Simbolot na imperijata se „ orelovite krilja “ što ќе ja karakteriziraat kako prva imperija vo Daniel 7.

37c - mokta,

Toa go označuva pravoto na dominacija nad mnoštvo i se meri vo količina, odnosno vo masa.

Može da go zašemeti mokniot kral i da go ispolni so gordost. Kralot na krajot ќе se predade na gordosta, a Bog ќе go izleči od nea preku težok test na ponižuvanje otkrien vo Dan. 4. Toj mora da ja prifati idejata deka ne ja steknal svojata mok so sopstvena sila, tuku zatoa što vistinskiot Bog mu ja dal. Vo Dan. 7, ovaa mok ќе go zeme simboličniot lik na Mečkata na Medite i Persijcite.

Ponekogaš, lugeto se steknuvaat so mok preku čuvstvo na praznina vo sebe i vo svoite životi, pa zatoa izvršuvaat samoubistvo. Mokta go tera čovekot da fantazira za steknuvanje golema sreka što nikogaš ne doaga. „Sosema nova, sosema nova“, veli pogovorkata, no ova čuvstvo ne trae dolgo. Vo sovremeniot život, poznatite, počituvani i z bogatени umetnici završuvaat so samoubistvo i pokraj očigledniot, brilijanten i slaven uspeh.

37d- jačina

Se odnesuva na dejstvoto, pritisokot pod prinuda što go prinuđuva protivnikot da se poniži vo borbata. No, ovaa borba može da se vodi protiv samiot sebe. Togaš zboruvame za sila na karakterot. Silata se meri po kvalitet i efikasnost.

Isto taka, ima svoj simbol: lavot spored Sudii 14:18: „ Što e posilno od lav, ili poslatko od med ?“ Silata na lavot e vo negovite muskuli; onie na negovite šepi i kandži, no osobeno onie na negovata usta, koja gi opkružuva i gi zadušuva svoite žrtvi pred da gi progolta. Indirektnoto otkrivanje na ovoj odgovor na zagatkata što im ja postavil Samson na Filistejcite ќе stane posledica na nesporedliv čin na sila od negova strana protiv niv.

37-mi - i slava .

Ovoj zbor go menuva značenjeto vo negovite zemski i nebesni koncepcii. Navuhodonosor do ova iskustvo steknal čovečka slava. Zadovolstvoto od dominacijata i odlučuvanjeto za sudbinata na site suštstva na zemjata. Ostanuva da ja otkrie nebesnata slava što Isus Hristos ќе ja dobie so toa što ќе se napravi sebesi, Gospodar i Gospodar, sluga na svoite slugi. Za svoeto spasenie, toj ќе završi so prifaćanje na ovaa slava i nejinite nebesni uslovi.

Dan 2:38 Vo tvoite race gi predade, kade i da živeat, čovečkite sinovi, polskite dzverovi i pticite nebesni, i te postavi za vladetel nad site niv; ti si zlatna glava.

38a- Ovaa slika ќе se koristi za označuvanje na Navuhodonosor vo Dan. 4:9.

38b - Ti si zlatnata glava.

Ovie zborovi pokažuvaat deka Bog odnapred gi znae izborite što će gi napravi Navuhodonosor. Ovoj simbol, zlatnata glava , go prorokuva negovoto idno osvetuvanje i izbor, za večno spasenie. Zlatoto e simbol na pročištena vera spored 1. Petrovo 1:7: deka iskušeniето na vašata vera, koe e poskapoceno od zlatoto koe propaga (iako e testirano so ogan), može da rezultira so pofalba, slava i čest pri otkrovenieto na Isus Hristos . Zlatoto , ovoj podatliv metal, e navistina slika na ovoj golem car koj si dozvoluva da bide transformiran preku deloto na Boga tvorec.

Dan 2:39 Po tebe će se pojavi drugo carstvo, pomalo od tebe, i treto carstvo od bronza, koe će vladee nad celata zemja.

39a- So tekot na vremeto, čovečkite kvaliteti će se vložat; srebroto na gradite i dvata raka na statuata e pomalku od zlatoto na glavata. Kako Navuhodonosor, Darij Mediecot će se preobradi, Kir II Persiecot isto taka spored Ezra 1:1 do 4, site isto taka go sakaat Daniel; a po niv Darij Persiecot i Artakserks I spored Ezra 6 i 7. Vo iskušenijata, tie će se raduvaat koga će go vidat Bogot na Evreite kako im doaga na pomoš na svoje.

39b - potoa treto carstvo, koe će bide od bronza i koe će dominira nad celata zemja.

Tuka, situacijata seriozno se vložuva za grčkata imperija. Bronzata, simbolot što ja pretstavuva, označuva nečistotija, odnosno grev . Proučuvanje na Daniel 10 i 11 će ni ovozmoži da razbereme zošto. No, veće e dovedena vo prašanje kulturata na narodot kako izumitelj na republikanskata sloboda i site nejzini perverzni i korumpirani otstupuvanja koi spored principot nemaat granici, zatoa Bog veli vo Izreki 29:18: Kade što nema otkrovenie, narodot e bez ograničuvanje; sreken ako go drži zakonot!

Dan 2:40 I će ima četvrto carstvo, cvrsto kako železo; kako što železoto krši i razdeluva sè, taka će krši i razdeluva sè, kako što železoto krši sè.

40a- Situacijata se vložuva so ova četvrto kralstvo, ona na Rim, koe će dominira nad prethodnite imperii i će gi usvoi site nivni božestva, taka što će gi akumulira site nivni negativni karakteristiki, donesuvajki novina, železna disciplina so nepomirliva cvrstina. Ova go pravi tolku efikasno što niedna zemja ne može da i odolee; tolku mnogu što negovata imperija će se protega od Anglija na zapad do Vavilon na istok. Železoto e navistina negov simbol, od negovite mečevi so dve ostrici, negoviot oklop i negovite štitovi, taka što vo napad, vojskata dobiva izgled na oklop ispolnet so vrvovi od kopja, zastrašuvajki efikasna protiv neurednite i rasfrlani napadi na svoje neprijatelji.

Dan 2:41 I kako što vide deka stapalata i prstite se del od grnčarska glina, a del od železo, taka će se podeli carstvoto; no vo nego će ima del od cvrstinata na železoto, zašto vide železo izmešano so glina.

41a- Daniel ne go precizira toa, no slikata zboruva. Stapalata i prstite na nozete pretstavuvaat dominantna faza što će go nasledi paganskoto Rimsko Carstvo, simbolizirano so železo . Podeleno, ova Rimsko Carstvo će stane bojno pole na malite kralstva formirani po negovoto raspažanje. Sojuzot na železoto i glinata ne sozdava sila, tuku podelba i slabost. Čitame za grnčarska glina . Grnčarot e Bog spored Jeremija 18:6: Ne možam li da postapuvam so vas kako so ovoj grnčar, dome Izrailev? Veli Gospod. Ete, kako što e glinata vo rakata na grnčarot, taka ste i vie vo Moite race, dome Izrailev!

Ovaa glina e mirnata komponenta na čoveštvo od koja Bog gi izbira svoje izbranici, pravejki gi sadovi na čest.

Dan 2:42 I kako što prstite na nozete bea del od železo, a del od glina, taka i carstvo ke bide delumno silno, a delumno kršljivo.

42a- Zabeležete deka Rimskoto Carstvo traelo do krajot na svetot, iako Rimskoto Carstvo go izgubilo svoeto edinstvo i dominacija vo 395 godina. Objasnuvanje leži vo negovoto vraćanje na dominacijata preku religioznoto zaveduvanje na rimokatoličkata vera. Ova se dolželo na vooruženata podrška što Klovis i vizantiskite imperatori mu ja dale na rimskiot episkop okolu 500 godina. Tie go izgradile negoviot prestiž i negovata nova papska moć, što go napravilo, no samo vo očite na lugeto, zemen poglavar na hristijanskata crkva od 538 godina.

Dan 2:43 Ti go vide železoto izmešano so glina, zašto tie ke bidat izmešani so drugari čovečki, no nema da se pilepat eden kon drug, kako što železoto ne se meša so glina.

43a- Desette prsti na stapalata ke stanat deset rogovi vo Dan. 7 :7 i 24. Po teloto i stapalata, tie gi predstavuvaat zapadnite hristijanski nacii na Evropa vo poslednite denovi, odnosno vo našeto vreme. Osuduvajki gi licemernite sojuzi na evropskite nacii, Bog ja otkri pred 2600 godini kršljivosta na dogovorite što gi obedinuvaat narodite na denešna Evropa, tokmu obedineti vrz osnova na „Rimskite dogovori“.

Dan 2:44 Vo denovite na ovie carevi, nebesniot Bog ke podigne carstvo, koe nikogaš nema da bide razrušeno, nitu eden narod ke go napušti; toa ke gi razbie i ke gi uništi site ovie carstva, i ke stoi zasekogaš.

44a - Vo vremeto na ovie kralevi

Rabotata e potvrđena, desette prsti na nozete se sovremenici na slavnoto vraćanje na Hristos.

44b - nebesniot Bog ke podigne carstvo koe nikogaš nema da bide uništeno

Izborot na izbranite se vrši pod imeto na Isus Hristos ušte od negovata služba, pri negovoto prvo doaganje na zemjata, za da gi iskupi grevovite na onie što gi spasuva. No, vo tekot na dvete iljadi godini što sledea po ova služba, ovoj izbor beše izvršen vo poniznost i progonstvo od strana na gávolškiot tabor. I od 1843 godina, onie što Isus gi spasuva se malkumina na broj, kako što ke potvrdi proučuvanje na Daniel 8 i 12.

So završuvanje na 6000-te godini pominati vo izborot na izbranite, 7- miot milenium ja otvora sabotata na večnosta samo za izbranite iskupeni so krvta na Isus Hristos od Adam i Eva. Site ke bidat izbrani poradi nivnata vernost, bidejki Bog gi zema so sebe vernite i poslušnite luže, predavajki go gávolot, negovite buntovni angeli i neposlušnite luže na celosno uništuvanje na nivnite duši.

44c- i koj nema da potpadne pod dominacija na drug narod

Bidejki stava kraj na čovekovata dominacija i nasleduvanje na zemjata.

44d - Toj ke gi skrši i uništi site ovie carstva, a samiot ke stoi zasekogaš

Duhot go objasnuva značenjeto što mu go dava na zborot „kraj“; apsolutno značenje. Ke ima eliminacija na celoto čoveštvo. I Otkrovenie 20 ke ni otkrie što se slučuva za vreme na 7- miot milenium . Taka ke ja otkrieme programata planirana od Boga. Na pustata zemja, gavolot ke bide držen vo zatvor, bez nikakvo nebesno ili zemsko društvo. A na neboto, 1000 godini, izbranite ke im sudat na zlite mrtvi. Na krajot od ovie 1000 godini, zlite ke bidat voskresnati za konečniot sud. Ognost što ke gi uništi ke ja pročisti zemjata što Bog ke ja obnovi so toa što ke ja proslavi za da gi prečeka svojot prestol i svoje otkupeni izbranici. Slikata na vizijata zatoa sumira posloženi dejstva što ke gi otkrie Apokalipsata na Isus Hristos.

Dan 2:45 Eve što znači kamenot što go vide kako e isečen od planinata bez race, i koj gi skrši železoto, bronzata, glinata, srebroto i zlatoto. Velikiot Bog mu objavi na carot što ke se sluči potoa. Sonot e siguren, i negovoto tolkuvanje e sigurno.

45a- Konečno, po negovoto doađanje, koga Hristos e simboliziran so kamenot , nebesniot sud od iljada godini i negovoto izvršuvanje na posledniot sud, na novata zemja obnovena od Boga, golemata planina najavena vo vizijata ke dobie forma i mesto za večnosta.

Dan 2:46 Togaš carot Navuhodonosor padna ničkum i mu se pokloni na Daniel, i zapoveda da mu prinesat žrtvi i temjan.

46a- Sè ušte pagan, kralot reagira spored svojata priroda. Otkako dobil od Daniel sè što pobaral, toj se poklonuva pred nego i gi počituva negovite obvrski. Daniel ne se sprotivstavuva na idolopokloničkite postapki što gi pravi kon nego. Sè ušte e prerano da mu se sprotivstavime i da go doveduvame vo prašanje. Vremeto, koe mu pripađa na Boga, ke si ja završi svojata rabota.

Dan 2:47 I carot mu reče na Daniel: „Navistina, tvojot Bog e Bog na bogovite i Gospodar na carevite i otkriva tajni, zašto ti možeš da ja otkrieš ovaa tajna.“

47a- Ova beše prviot čekor na carot Navuhodonosor kon negovoto preobraćanje. Toj nikogaš nema da go zaboravi ova iskustvo koe go prinuđuva da priznae deka Daniel e vo kontakt so vistinskiot Bog, vsušnost, Bogot na bogovite i Gospodarot na carevite . No, paganskata pridružba što mu pomaga ke go odloži negovoto preobraćanje. Negovite zborovi svedočat za efikasnost na proročkoto delo. Božjata moć odnapred da kaže što ke se sluči go stava normalniot čovek pred dzidot na ubedlivi dokazi na koi izbranite i padnatite se sprotivstavuvaat.

Dan 2:48 Togaš carot go vozviši Daniel i mu dade mnogu golemi darovi, go postavi za vladetel nad celata vavilonska pokraina i go postavi za glaven vojvoda nad site vavilonski mudreci.

48a- Navuhodonosor se odnesuval kon Daniel na ist način kako što faraonot se odnesuval kon Josif pred nego. Koga se inteligentni, a ne tvrdoglavo zatvoreni i zatvoreni, golemite vodači znaat kako da gi cenat uslugite na slugata koj nosi skapoceni kvaliteti. Tie i nivniot narod se korisnici na božestvenite blagoslovi što počivaat vrz negovite izbranici. Mudrosta na vistinskiot Bog im koristi na site.

Dan 2:49 Daniel go zamoli carot da im ja dade upravata na vavilonskata pokraina na Sedrah, Misah i Avdenago. Seg a Daniel beše na carskiot dvor.

49a- Ovie četiri mladi maži se izdvojija, so svojot osobeno veren stav kon Boga, od drugite mladi Evrei koi dojdoo so niv vo Vavilon. Po ova iskušenie, koe možeše da stane dramatično za site, se pojavuva odobrenieto na živiot Bog. Taka ja gledame razlikata što Bog ja pravi pomegu onie koi mu služat i onie koi ne mu služat. Toj gi vzdignuva svoje izbranici koi se pokažaa dostojni, javno, vo očite na site narodi.

Daniel 3

Dan 3:1 Carot Navuhodonosor napravi zlaten kip, visok šeeset lakti i širok šest lakti, i go postavi vo dolinata Dura, vo pokrainata Vavilonska.

3a- Carot e ubeden, no sè ušte ne e preobraten od živiot Bog na Daniel. I megalomanijata sè ušte go karakterizira. Golemite luže što go opkružuvaat go ohrabruvaat na ovoj način kako što lisicata vo basnata pravi so vranata, tie go laskaat i go počituvaat kako bog. Isto taka, kralot završuva sporeduvajki se sebesi so bog. Mora da se kaže deka vo paganstvoto, spuštanjeto e lesno bidejki drugite lažni božestva se nepodvižni i zamrznati vo forma na statui, dodeka toj, carot, bidejki e živ, veke e superioren vo odnos na niv. No, kolku lošo se koristi ova zlato za podiganje na statua! Očigledno, prethodnata vizija sè ušte ne vrodila so plod. Možebi duri i počestite što mu gi pokažal Bogot na bogovite pridonele za održuvanje, pa duri i zgolemuvanje na negovata gordost. Zlatniot simbol na verata pročistena so testot spored 1. Petrovo 1:7, ke go otkrie prisustvoto na ovoj vid vozvišena vera kaj trojcata drugari na Daniel, vo novoto iskustvo raskazano vo ova poglavje. Ova e

lekcija što Bog im ja upatuje osobeno na svoje izbranici na posledniot adventistički test koga smrtnata presuda prorečena vo Otkrovenie 13:15 e na pragot da im gi odzeme životite.

Dan 3:2 Togaš carot Navuhodonosor isprati po nego i gi povika satrapite, upravitelite, upravitelite, sudiite, blagajnicite, gradonačalnicite, sudiite i site vladeteli na pokrainite, za da dojdut na otkrivanjeto na kipot što go postavi carot Navuhodonosor.

2a- Za razlika od Danielovoto iskušenie vo Dan. 6, iskustvoto ne se dolži na zagovorite na lugeto okolu carot. Tuka, plodot na negovata ličnost e otkrien.

Dan 3:3 Togaš satrapite, upravitelite, upravitelite, sudiite, blagajnicite, gradonačalnicite, sudiite i site vladeteli na pokrainite se sobraa na otkrivanjeto na kipot što go postavi carot Navuhodonosor. Tie stoeja pred kipot što go postavi Navuhodonosor.

Dan 3:4 I glasnikot izvika glasno, velejki: „Ova e zapovedta što vi e dadena, narodi, pleminja i jazici!

Dan 3:5 Vo toj čas, koga će go čuete zvukot na truba, kaval, harfa, sambuka, psaltir, gajda i sekakvi muzički instrumenti, padnete ničkum i poklonete se na zlatniot kip što go postavi carot Navuhodonosor.

5a- Koga će go čuete zvukot na trubata

Signalot za testot će bide daden so zvukot na trubata , isto kako što vraćanjeto na Isus Hristos e simbolizirano vo Otkrovenie 11:15 so zvukot na sedmata truba , a šeste prethodni kazni se isto taka simbolizirani so trubi.

5b - će se pokloniš

Poklonuvanjeto e fizička forma na čest. Vo Otkrovenie 13:16, Bog go simbolizira preku rakata na lugeto koi će go primat žigot na dzverot, što se sastoi od praktikovanje i počitovanje na paganskiot den na sonceto koj ja zamenil božestvenata sveta sabota .

5c - i će vi se dopadne

Obožavanjeto e mentalna forma na počitovanje. Vo Otkrovenie 13:16, Bog go prikažuje toa na čeloto na čovekot koj go prima žigot na dzverot .

Ovoj stih ni ovozmožuje da gi otkrieme ključevite za ovie simboli citirani vo Apokalipsata na Isus Hristos. Čeloto i rakata na čovekot gi sumiraat negovite misli i negovite dela, a među izbranite, ovie simboli go dobivaat Božjiot pečat vo sprotivnost so žigot na dzverot , identifikuvan so „Nedelata“ na rimokatolicizmot, prifat en i podržan od protestantite ušte od nivnoto vleguvanje vo ekumenskiot sojuz.

Celata organizacija na ovaa merka nametnata od carot Navuhodonosor će bide obnovena na krajot na svetot vo testot za vernost kon sabotata na Sozdatelot Bog. Sekoja sabota, odbivanjeto na rabotata od strana na izbranite će svedoči za nivniot otpor kon čovečkiot zakon. A vo nedela, nivnoto odbivanje da učestvuvaat vo nametnatoto zaedničko bogosluženie će gi identifikuje kako buntovnici

od koi mora da se oslobodime. Potoa će bide izrečena smrtna kazna. Zatoa, procesot će bide sovršeno vo soglasnost so ona što će go doživeat trojcata drugari na Daniel, samite celosno blagosloveni od Boga za nivnata veće pokazana vernost.

Sepak, pred krajot na svetot, ovaa lekcija prvo im beše ponudena na Evreite od Stariot zavet koi bea podloženi na slično iskušenie pomeću 175 i 168 godina, progonuvani do smrt od grčkiot kral Antioh 4, poznat kako Epifan. I Daniel 11 će svedoči deka nekoi verni Evrei pretpočitale da bidat ubieni otkolku da izvršat gnasno delo pred svojot vistinski Bog. Zašto, vo tie denovi, Bog ne interveniral za da gi spasi čudesno, kako što ne interveniral podocna za hristijanite ubieni od Rim.

Dan 3:6 Koj ne padne i ne se pokloni, vednaš će bide frlen vo sredinata na vžarena pečka.

6a- Za drugarite na Daniel, zakanata e ognenata pečka . Ovaa zakana so smrt e slika na konečnata presuda za smrtta. No, postoji razlika pomeću dvete iskustva na početokot i ona na krajot, bidejki na krajot, ognenata pečka će bide kaznata na posledniot sud na agresorite što gi progonuvaat Božjite izbrani svetci.

Dan 3:7 Zatoa, koga site narodi go čuja zvukot na trubata, kavalot, harfata, sambukata, psaltirot i site vidovi muzički instrumenti, site narodi, pleminja i jazici padnaa ničkum i se poklonija na zlatniot kip što go postavi carot Navuhodonosor.

7a- Ova rečisi opšto i ednoglasno odnesuvanje na pokornost na masite na čovečkite zakoni i uredbi se ušte go prorokuva nivnoto odnesuvanje vo vremeto na posledniot zemen test na verata. Poslednata univerzalna vlada na zemjata će bide počituvana so ist strav.

Dan 3:8 Vo toa vreme, se približija nekoi Haldejci i gi obvinija Evreite.

8a- Božjite izbrani se meti na gavaloskiot gnev, koj vladee nad site duši što Bog ne gi priznava kako Negovi izbrani. Na zemjata, ovaa gavaloska omraza ima forma na ljubomora, a vo isto vreme i na golema omraza. Potoa tie se smetaat za odgovorni za site zla od koi strada čoveštvo, iako sprotivnoto gi objasnuva ovie zla, koi se ednostavno posledici od otsustvoto na nivna zaštita od Boga. Onie što gi mrazat izbranite krojat zagovor da gi napravat narodna kletva od koja mora da se oslobodime so nivno ubivanje.

Dan 3:9 I mu rekoa na carot Navuhodonosor: „Care, živ da si doveka!

–9a- Agentite na gavalot vleguvaat na scenata, zapletot stanuva pojasen.

Dan 3:10 Ti dade zapoved sekoj što će čue zvukot na trubata, kavalot, harfata, sambukata, psaltirot, gajdata i site vidovi instrumenti da padne ničkum i da se pokloni pred zlatniot kip,

10a- Tie go potsetuvaat kralot na negovite sopstveni zborovi i na redot na negovata kralaska vlast na koja se bara poslušnost.

Dan 3:11 i deka sekoj što nema da padne i nema da se pokloni, će bide frlen vo sredinata na vžarena pečka.

11a- Se potsetuva i na zakanata so smrt; stapicata se zatvora vrz izbranite svetci.

Dan 3:12 A ima nekoj Evrei što gi postavi za upraviteli na vavilonskata pokraina, Sedrah, Misah i Avdenago; tie ne te počituvaat, care, nitu im služat na tvoite bogovi, nitu mu se poklonuvaat na zlatniot kip što si go postavil.

12a- Ova beše predvidljivo, bidejki visokite pozicii im bea dovereni na stranski Evrei, podmolnata ljubomora što beše razgorena beše neizbežna da go manifestira svojot plod na ubistvena omraza. I taka, Božjite izbranici se izdvojuvaat i osuduvaat so narodna odmazda.

Dan 3:13 Togaš Navuhodonosor, razgneven i besen, zapoveda da gi dovedat Sedrah, Misah i Avdenago. I ovie luže bea dovedeni pred carot.

13a- Zapomnete deka ovie trojca maži gi dobija od Navuhodonosor najvisokite pozicii vo negovoto carstvo, bidejki mu izgledaa pomudri, pointeligeni od negoviot narod. Zatoa negovoto stavanje vo sostojba na „iritacija i bes“ će go objasni negovoto momentalno zaboravanje na nivnite isključitelni kvaliteti.

Dan 3:14 Navuhodonosor im odgovori i reče: „Sedrah, Misah i Avdenago, ne gi li služite li vistinski moite bogovi, nitu mu se poklonuvate li na zlatniot kip što go postaviv?

14a- Toj duri i ne čeka da odgovorat na negovoto prašanje: Dali namerno gi prekršuvate moite naredbi?

Dan 3:15 Zatoa, bidete podgotveni! Koga će go čuete zvukot na trubata, kavalot, harfata, sambukata, psaltirot, gajdata i site vidovi instrumenti, padnete ničkum i poklonete se na kipot što go napraviv. Ako ne mu se poklonite, vo istiot čas će bidete frleni vo ognena pečka. I koj e toj bog što će ve izbavi od moite race?

15a- Odednaš sfačkajki kolku mu se korisni ovie luže, kralot e podgotven da im ponudi nova šansa so toa što će se pokori na svojata univerzalna carska naredba.

Postavenoto prašanje će dobie neočekuvan odgovor od vistinskiot Bog, kogo Navuhodonosor se čini deka go zaboravil, zafaten so aktivnostite na svojot carski život. Pokraj toa, nema ništo što ukažuva na datumot na nastanot.

Dan 3:16 Togaš Sedrah, Misah i Avdenago mu odgovorija na carot Navuhodonosor i rekoa: „Nemame potreba da ti odgovarame za ova.“

16a- Ovie zborovi upatени do najmoćniot kral na negovoto vreme izgledaat skandalozni i nepočituvački, no ovie luže što gi kažuvaat ne se buntovni luže. Naprotiv, tie se modeli na poslušnost kon živiot Bog na kogo cvrsto odlučile da mu ostanat verni.

Dan 3:17 Ete, našiot Bog, Komu Mu služime, može da nē izbavi od vžarenata pečka i od tvojata raka, care, kē nē izbavi.

17a- Za razlika od carot, vernite izbranici gi zadržale dokazite što Bog im gi dal za da pokažat deka toj bil so niv vo iskušieneto na vizijata. Povrzuvajki go ova lično iskustvo so slavnite spomeni na nivniot narod izbaven od Egipćanite i nivnoto ropstvo, od istiot ovoj veren Bog, tie se dovolno hrabri da mu se sprotivstavat na carot. Nivnata rešitelnost e celosna, duri i po cena na nivnata smrt. No, Duhot gi tera da ja prorokuvaat negovata intervencija: toj kē nē izbavi od tvojata raka, o care .

Dan 3:18 No ako ne, neka ti e poznato, care, deka nie nema da im služime na tvoite bogovi, nitu ke se poklonuvame na zlatniot kip što si go postavil.

18a- I vo slučaj Božjata pomoš da ne dojde, podobro e da umrat kako verni izbranici otkolku da preživeat kako predavnici i kukavici. Ovaa vernost ke se najde vo testot što go nametnal grčkiot progonitel vo - 168. I potoa, niz celata hristijanska era megu vistinskite hristijani koi do krajot na svetot nema da go mešaat Božjiot zakon so zakonot na gávolskite luđe.

Dan 3:19 Togaš Navuhodonosor se ispolni so bes, i liceto mu se izmeni kon Sedrah, Misah i Avdenago. Toj odgovori i zapoveda pečkata da se zagree sedum pati poveke otkolku što treba da se zagree.

19a- Mora da se razbere deka ovoj kral nikogaš ne videl nitu slušnal nekogo da se sprotivstavuva na negovite odluki za vreme na negoviot život; što go opravduva negoviot bes i promenata na izgledot na negovoto lice . Gávolut vleguva vo nego za da go navede da gi ubie Božjite izbranici.

Dan 3:20 Potoa im zapoveda na nekoi od najsilnite luđe vo svojata vojska da gi vrzat Sedrah, Misah i Avdenago i da gi frlat vo vžarenata ognena pečka.

Dan 3:21 Ovie luđe bea vrzani, so nivnite gaći, tuniki, nametki i drugi obleki, i bea frleni vo sredinata na vžarenata pečka.

21a- Site ovie spomenati materijali se zapalivi, kako i nivnoto meso.

Dan 3:22 I bidejki carskata zapoved beše stroga, a pečkata beše prežeška, plamenot gi ubi lugeto što gi frlija vo nea Sedrah, Misah i Avdenago.

–22a- Smrtta na ovie luđe svedoči za smrtonosnata efikasnost na ognot vo ova pečka.

Dan 3:23 I ovie trojca maži, Sedrah, Misah i Avdenago, padnaa vrzani vo sredinata na vžarenata pečka.

23a- Naredbata na kralot e izvršena, duri i ubivajki gi negovite sopstveni slugi.

Dan 3:24 Togaš carot Navuhodonosor se isplaši, brzo stana i im reče na sovetnicite svoi: „Ne frlivme li trojca vrzani vo sredinata na ognot?“ A tie mu rekoa na carot: „Navistina, care!“

24a- Carot nad kralovite od svoeto vreme ne može da im veruva na svoite oči. Ona što go gleda ja nadminuva sekoja čovečka imaginacija. Toj čuvstvuva potreba da se uveri prašuvajki gi onie okolu nego dali frlanjeto trojca luđe vo ognot na pečkata e realnost. I tie mu go potvrđuvaat toa: Sigurno e, o care!

Dan 3:25 A toj odgovori i reče: „Eve, gledam četiri luđe kako odat odvrzani srede ognot, i ništo ne im e naneseno; a četvrtiot izgleda kako sin bogovi.“

25a- Se čini deka samo kralot ja imal vizijata za četvrtata figura što go užasnuva. Primernata vera na trojcata maži e počestena i daruvana od Boga. Vo ovoj ogan, kralot može da gi razlikuva lugeto i gleda figura na svetlina i ogan kako stoi so niv. Ova novo iskustvo go nadminuva prvoto. Realnosta na život Bog mu e ušte ednaš dokažana.

25b- a figurata na četvrtiot nalikuva na sin na bogovite

Pojavata na ovoj četvrti lik e tolku različna od onaa na lugeto što kralot go identifikuva so sin na bogovite . Izrazot e soodveten bidejki navistina e direktna intervencija na onoj što ke stane za lugeto, Sin Božji i Sin čovečki , imeno, Isus Hristos.

Dan 3:26 Togaš Navuhodonosor se približi do otvorot na ognenata pečka i reče: „Sedrah, Misah i Avdenago, slugi na sevišniot Bog, izlezete i dojdete vamu!“ I Sedrah, Misah i Avdenago izlegoa od sredinata na ognot.

26a- Ušte ednaš, Navuhodonosor se preobrazuva vo jagne pred lav-kral koj e neizmerno posilen od nego. Ova potsetuvanje go budi svedoštvoto za iskustvoto od prethodnata vizija. Nebesniot Bog mu upatuvaa vtor apel.

Dan 3:27 I se sobraa satrapite, načalnicite, upravitelite i carskite sovetnici i vidoa deka ognot nema nikakva moć vrz telata na lugeto, nitu kosata na glavata im beše izgorena, nitu gaki im bea ošteteni, nitu mirisot na ognot beše vrz niv.

27a- Vo ova iskustvo, Bog ni dava dokaz, kako što mu napravi na Navuhodonosor, za Negovata vistinska semok. Toj sozda zemski zakoni koi go uslovuvaa životot na site čovečki suštstva i sekoe životno što živee na Negovata počva i vo Negovata dimenzija. No, Toj samo dokaža deka nitu Toj nitu angelite ne se predmet na ovie zemski pravila. Sozdatel na univerzalnite zakoni, Bog e nad niv i može, po Svoja volja, da naredi čudesni slučai koi, vo Negovo vreme, ke mu donesat slava i ugled na Isus Hristos.

Dan 3:28 Togaš Navuhodonosor progovori i reče: „Blagosloven da e Bog na Sedrah, Misah i Avdenago, Koj go isprati Svojot angel i gi izbavi Svoite slugi, koi se nadevaa na Nego i ja prekršija carskata zapoved i gi predadoa svoje tela za da ne služat nitu da se poklonuvaa na drug bog osven na svojot Bog!“

28a- Gnevot na kralot iščezna. Ušte ednaš, vraten na svoje čovečki noze, toj uči od iskustvoto i izdava naredba so koja ke se spreči povtornoto slučuvanje na toa. Zašto iskustvoto e gorčljivo. Bog im pokažal na Vaviloncite deka e živ, aktiven i poln so sila i moć.

28b- koj go isprati svojot angel i gi izbavi svoje slugi koi mu veruvaa, i koi ja prekršija carskata zapoved i gi predadoa svoje tela namesto da služat i da se poklonuvaa na koj bilo drug bog osven na svojot Bog!

So visok stepen na jasnost, kralot sfaća kolku e voshituvačka lojalnosta na lugeto što negovata glupava gordost sakaše da gi ubie. Nesomneno, toj sfaća deka, poradi samata svoja moć, bi bilo možno da ja izbegne ovaa glupava iskušenie predizvikana od negovata gordost, koja samo go tera da pravi greški na rizik za nevini luže.

Dan 3:29 A eve ja zapovedta što ja davam: sekoj, od koj bilo narod, pleme ili jazik, što ke zboruva lošo za Boga na Sedrah, Misah i Avdenago, ke bide isečen na parčinja, a negovata kuća ke bide pretvorena vo gubrište, zašto nema drug bog što može da izbavi kako nego.

29a- So ovaa deklaracija, carot Navuhodonosor mu ja dava svojata zaštita na Božjiot izbran narod.

Vo isto vreme, toj im se zakanuva na site što zboruvaa lošo za Bogot na Sedrah, Misah i Avdenago, i precizira deka ke bide isečen na parčinja, a negovata kuća ke bide svedena na kup gubre,

bidejki nema drug bog što može da izbavi kako nego. Soočeni so ovaa zakana, sigurno e deka sè dodeka vladee carot Navuhodonosor, vernite Božji izbranici nema da imaat problemi poradi zagovori.

Dan 3:30 Posle ova, carot gi vozviši Sedrah, Misah i Avdenago vo pokrainata Vavilonska.

30a- „Sè e dobro što završuva dobro“ za vernite izbranici na život Bog, sozdatelot na sè što živee i postoi. Zašto negovite izbranici ke voskresnat posledni i ke odat po pravot na mrtvite, nivnite poranešni neprijateli, na obnovenata zemja, za večnost.

Vo poslednoto iskušenie, ke se postigne i ovoj sreken kraj. Taka, prvite i poslednite iskušeniija imaat korist od direktnata intervencija na život Bog vo korist na negovite izbrani koi toj doaga da gi spasi vo Isus Hristos, Spasitelot, bidejki negovoto ime Isus znači „Jahve spasuva“.

Daniel 4

Dan 4:1 Carot Navuhodonosor, do site narodi, pleminja i jazici, što živeat po celata zemja: Mir da vi bide izobilen.

1a- Tonot i formata go dokažuvaa toa: carot što zboruva e onoj što se obratil kon Bogot na Daniel. Negovite izrazi nalikuvaat na spisite od poslanijata na noviot zavet. Toj nudi mir, bidejki samiot sega e vo mir, vo svoeto čovečko srce, so Bogot na ljubovta i pravdata, vistinskiot, edniot i edinstven.

Dan 4:2 Mi se čineše dobro da gi objavam znacite i čudata što mi gi napravi Sevišniot Bog.

2a- Carot sega se odnesuva kako što im rekol Isus na slepите i nemoćnite izlekuvani od nego: „Oдете, покажете се во храмот и објавете што направил Бог за вас.“ Carot e oživean od istata želba inspirirana od Boga. Bidejki preobraćanjata se možni sekoj den, no Bog ne im dava na site niv vlijaniето na ona što go doživuva eden car nad carevite, eden moćen i silen car.

Dan 4:3 Kolku se golemi Negovite znaci! Kolku se silni Negovite čudesa! Negovoto carstvo e večno carstvo, a Negovata vlast trae od koleno vo koleno.

3a- Razbiranjeto i sigurnosta vo ovie raboti mu davaat mir i vistinska sreća što veće se dostapni ovde dolu. Kralot naučil i razbral sè.

Dan 4:4 Jas, Navuhodonosor, bev spokojen vo svojot dom i srećen vo svojot dvorec.

4a- Miren i srećen? Da, no se pak paganin koj ne e preobraten vo vistinskiot Bog.

Dan 4:5 Sonuvav son što me isplaši; mislite što me gonea na krevetot i videnijata vo mojot um me ispolnija so užas.

5a- Ovoj car Navuhodonosor navistina ni e pretstaven kako izgubenata ovca što Bog vo Hrista doađa da ja bara za da ja spasi i spasi od nesreća. Zašto po ova mirno i srećno zemno vreme, idninata na carot će bide propast i večna smrt. Za negovoto večno spasenie, Bog doađa da go voznemiri i mači.

Dan 4:6 Togaš zapovedav i gi dovedoa pred mene site mudreci vavilonski, za da mi go objasnat tolkuvanjeto na sonot.

6a- Očigledno, Navuhodonosor ima seriozni problemi so memorijata. Zošto vednaš ne go povika Daniel?

Dan 4:7 Potoa dojdoo maģepsnicite, astrolozite, Haldejcite i gatačite; i im go raskažav sonot, no tie ne me nateraa da go razberam.

7a- Rabotite se slučuvaa kako vo prvoto videnie, paganskite gatači pretpočitaat da ja priznaat svojata nesposobnost otkolku da mu raskažuvaa basni na carot koj veće im se zakani so životite.

Dan 4:8 Posleden od site, Daniel, čie ime e Valtazar, po imeto na mojot bog , zastana pred mene, i duhot na svetite bogovi beše vo nego. Mu go raskažav sonot:

8a- Pričinata za zaboravanjeto e dadena. Bel sè ušte bil bog na kralot. Tuka se sećavam deka Darij Mediecot, Kir Persiecot, Darij Persiecot , Artakserks I , spored Ezra 1:6 i 7, site vo svoe vreme će gi cenat evrejskite izbranici i će se poklonuvaa na nivniot eden Bog. Vključuvajki go i Kir za kogo Bog prorokuva vo Isaija 44:28, velejki: Jas velam za Kir: Toj e moj pastir i će ja ispolni seta moja volja; toj će kaže za Erusalim: Neka bide povtorno izgraden! I za hramot: Neka bide osnovan! - Prorokuvaniot pastir će ja ispolni proročkata volja na Boga kogo go prepoznava deka go počituva. Ovoj drug tekst ja potvrđuva negovata prorokuvana preobraćanje: Isaija 45:2: Taka veli Gospod na svojot pomazanik, na Kir , i vo stih 13: Jas go podignav Kir vo Mojata pravednost i će gi ispravam site negovi patišta; toj će go izgradi mojot grad i će gi oslobodi moite zarobenici, bez otkup ili podaroci, veli Gospod nad vojskite. I ostvaruvanjeto na ovoj proekt se pojavuva vo Ezra.6:3 do 5: Vo prvata godina na carot Kir, carot Kir ja dade ovaa naredba vo vrska so Božjiot dom vo Erusalim: Neka se izgradi povtorno domot, za da bide mesto kade što se prinesuvaa žrtvi, i neka ima cvrsti temeli. će bide visok šeeset lakti, širok šeeset lakti, tri reda delkani kamenja i eden red novi drva. Trošocite će gi plati carskiot dom . Osven toa, zlatnite i srebrenite sadovi od Božjiot dom, što Navuhodonosor gi odnel od hramot vo Erusalim i gi odnel vo Vavilon, će bidat vrateni, odneseni vo hramot vo Erusalim na mestoto kade što bile i postaveni vo Božjiot dom. Trošocite će gi plati carskiot dom. Bog mu gi dava počestite što mu gi dal na carot Solomon. No, bidete vnimatelni! Ovoj dekret nema da dozvoli presmetkata predložena vo Dan. 9:25 da se koristi za da se dobie datumot na prvoto doaѓanje na Mesijata; toa će bide

presmetkata na carot Artakserks Persiecot. Kir go obnovuva hramot, no Artakserks ќе odobri obnova na dzidinite na Erusalim i vraćanje na celiot evrejski narod vo nivnata nacionalna zemja.

Dan 4:9 Valtazare, načalnik na mağepsnicite, vo kogo, kako što znam, e duhot na svetite bogovi vo tebe, i za kogo niedna tajna ne e teška, kaži mi go tolkuvanjeto na videnijata što gi vidov vo moite soništa.

9a- Treba da razbereme kade e kralot. Spored nego , toj ostanal pagan i go prepoznaval Bogot na Daniel samo kako ušte eden bog, osven što možel da objasnuva soništa. Ne mu padnalo na pamet da mora da menuva bogovi. Bogot na Daniel bil samo eden bog pokraj drugite.

Dan 4:10 Ova se videnijata na mojot um dodeka ležev na krevetot moj: gledav i, ete, srede zemjata drvo so golema visina.

10a- Vo slikite što Isus ќе gi koristi za da im gi drži svoite pouki na duhovnite luѓe što saka da gi poučuva, drvoto ќе bide slika na čovekot, od trskata što se vitka i krivi do moćniot i veličestven kedar. I isto kako što čovekot može da go ceni vkusniot plod na drvoto, Bog go ceni ili ne plodot što go davaat negovite sozdanija, od najpriyatniot do najmalku priyatniot, duri i odvratniot i odvratniot.

Dan 4:11 I drvoto porasna golemo i silno, a visinata negova dostignuvaže do neboto, a vidlivosta negova do kraišтата na celata zemja.

11a- Vo vizijata za statuata, haldejskiot car veќе bil sporeden so drvo spored slikata na moćta, silata i imperijata što mu ja dal vistinskiot Bog.

Dan 4:12 Lisjata mu bea ubavi, a plodovite mu izobilni; davaše hrana za site; polskite dzverovi naoğaa zasolništvo pod negovata senka, i sekoe živo suštество jadeše od nea.

12a- Ovoj moćen kral go delel so site vo negovata imperija bogatstvoto i hranata proizvedeni pod negovo vodstvo.

12b - pticite nebesni si pravea dom meѓu negovite granki,

Izrazot e prerabotka na Dan. 2:38. Vo bukvalna smisla, ovie ptici nebesni go pretstavuvaat mirot i spokojstvoto što vladeat pod negovoto vladeenje. Vo duhovna smisla, tie gi označuvaaat Božjite nebesni angeli, no vo ovaa edinstvena referenca vo Propovednik 10:20, se spomenuva samiot Bog, bidejќi samo toj gi ispituva mislite na sekogo: Ne go prokolnuvaj carot, duri ni vo svoite misli, i ne go prokolnuvaj bogatniot vo svojata spalna soba; zašto pticata nebesna bi go odnela tvojot glas, a krilestoto životno bi gi objavilo tvoite zborovi . Vo poveќeto citati, pticite nebesni evociraat orli i grablivi ptici, dominirajќi kaj krilestite vidovi. Pticite se naseluvaaat tamu kade što nivnata hrana e izobilna; zatoa, slikata potvrduva prosperitet i sitost so hrana.

Dan 4:13 Vo videnijata na mojot um, dodeka ležev na krevetot, vidov, i ete, eden od stražarite i svetite sleguvaše od neboto.

13a- Navistina, nebesnite angeli nemaat potreba da spijat, pa zatoa se vo postojana aktivnost. Onie što se sveti i vo služba na Boga sleguvaat od neboto za da im gi prenesat negovite poraki na negovite zemni slugi.

Dan 4:14 I izvika glasno i reče vaka: „Isečete go drvoto i isečete gi grankite negovi, istresete gi lisjata negovi i rasfrlete go plodot negov; neka izbegaat dzverovite od pod nego i pticite od grankite negovi.“

14a- Vizijata najavuva deka kralot ќе go izgubi svoeto carstvo i svojata dominacija nad nego.

Dan 4:15 A penuškata, vo koja se korenite, ostavete ja vo zemjata i vrzete ja so železni i mesingani okovi meѓu polskite rastenija; neka se natopuva so nebesna rosa i neka ima zemna treva kako što imaat životnite.

15a- No, ostavete go stobloto tamu kade što se korenite vo zemjata

Kralot ќе ostane vo svoeto kralstvo; nema da bide proteran.

15b- i vrzete go so železni i bronzeni sindžiri, meѓu trevata na polinjata

Nema potreba od železni ili bronzeni sindžiri, bidejќi Bog ednostavno ќе go napravi svoeto podatljivo suštestvo da go izgubi razumot i zdraviot razum vo site negovi aspekti, fizički, mentalni i moralni. Mokniot kral ќе se smeta sebesi za polski dzver. Zatoa, golemite luѓe na negovoto carstvo ќе bidaat prinudeni da mu ja odzemat dominacijata nad carstvoto.

15v- Neka bide natopen so nebesnata rosa i neka ja ima, kako dzverovite, trevata na zemjata za svoj del.

Može da se zamisli zbunetosta na negovite starešini koi ќе go vidat kako jade treva od zemjata, kako krava ili ovca. Toj ќе odbie pokrieni živeališta, pretpočitajќi da živee i spie na polinjata.

Dan 4:16 Ќe mu se odzeme srceto negovo, ќе mu se dade srce od životno; i ќе pominat sedum vremenja nad nego.

Vo ovoj eksperiment , Bog dava ušte eden dokaz za svojata vistinska semok. Zašto, kako Tvorec na životite na site svoi suštestva, toj može vo sekoj moment, za svoja slava, da napravi nekogo inteligentni ili, naprotiv, da go zanemari. Bidejќi ostanuva nevidliv za nivnite oči, luѓeto ja ignoriraat ovaa zakana koja postojano gi optovaruva. No, vistina e deka toj intervenira samo retko, a koga go pravi toa, toa e od odredena pričina i cel.

Kaznata e izmerena. Ќe se primenuva vrz carot Navuhodonosor sedum pati , odnosno samo sedum godini. Nema legitimitet vo koristenjeto na ova vremenitrenje za ništo drugo osven za samiot car. I ovde, so izbiranje na brojot „7“, Bog-tvorec go inicira so svojot „kralski pečat“ dejstvoto što treba da se izvrši.

Dan 4:17 Ova e zbor po naredba na stražarite i zapoved po naredba na svetite: za da znaat živate deka Sevišniot vladee nad čovečkoto carstvo i go dava komu saka, i gi postavuva nad nego najnižnite od luѓeto.

17a- Ovaa rečenica e dekret na onie što gledaat

Duhot ja naglasuva isključitelnata priroda na ovaa božestvena intervencija, na koja ò dava uloga na „uredba“ što im pripaѓa na onie što bidaat . Čovekot mora da nauči deka i pokraj izmamničkite pojavi, postojano e bidaat od nebesni suštestva. Bog saka da go napravi ovoj primer

lekcija upatena do čovečkite suštestva do krajot na svetot. Citirajki gi onie što bdeat , toj go otkriva sovršenoto kolektivno edinstvo na angelite od Božjiot tabor koj gi povrzuva vo svoite planovi i postapki.

17b - za da znaat živite deka Sevišniot vladee vo čovečkoto carstvo i mu go dava komu saka

Bog upravuva i kontrolira sè. Čestopati, zaboravajki ja ovaa skriena realnost, čovekot veruva deka e gospodar na svojata sudbina i na svoite odluki. Toj misli deka gi izbira svoite vodači, no Bog e toj što gi postavuva na dolžnost, spored svojata dobra volja i svojata procenka za neštata i suštestvata.

17v- i deka tamu gi odgleduva najodvratnite luđe

Točna e izrekata: „Lugeto gi dobivaat vodačite što gi zaslužuvaat.“ Koga narodot zaslužuva podmolen vodač, Bog mu nametnuva eden.

Dan 4:18 Ova e sonot što go vidov jas, carot Navuhodonosor. Ti, Valtazare, kaži mi go negovoto značenje, zašto site mudreci na moeto carstvo ne možat da mi go kažat, no Ti možeš, zašto duhot na svetite bogovi e vo tebe.

18a - Navuhodonosor napreduva, no sè ušte ne e preobraten. Sepak, toj smeta deka Daniel im služi na svetite bogovi . Monoteizmot sè ušte ne e razbran od nego.

Dan 4:19 Togaš Daniel, čie ime beše Valtazar, se zbuni nekoe vreme i negovite misli go voznemiruvaa. Carot odgovori i reče: „Valtazar, neka ne te voznemiruva sonot i negovoto tolkuvanje!“ A Valtazar odgovori: „Gospodaru moj, neka sonot im bide na tvoite neprijateli, a negovoto tolkuvanje na tvoite protivnici.“

19a- Daniel go razbira sonot i ona što će se sluči e tolku užasno za carot što Daniel bi pretpočital da go vidi ispolneno vrz negovite neprijateli.

Dan 4:20 Drvoto što go vide, koe porasna golemo i silno, čija visina dopiraše do neboto, a negovata vidlivost se protegaše do sekoj del od zemjata;

Dan 4:21 Ova drvo, koe imaše ubavi lisja i mnogu plodovi, vo koe imaše hrana za site, pod koe imaa zasolništvo polskite dzverovi, i na čii granki živeališta pravea pticite nebesni,

21a - zeleniloto beše prekrasno

Fizički izgled i obleka.

21b- i izobilstvo ovošje

Izobilstvoto na prosperitet.

21c - koj noseše hrana za site

Koj obezbedi egzistencija so hrana za celiot svoj narod.

21d - pod koj se zasolnuvaa dzverovite od polinjata

Carot, zaštitnik na svoje slugi.

21-vi - i među čii granki pticite nebesni si napravija živealište,

Pod negovo vladeenje, negoviot narod živeel vo golema bezbednost. Pticite odletuvale i go napuštale drvoto pri najmal znak na opasnost.

Dan 4:22 Ti, care, stana golem i silen, i tvojata veličina se zgolemi i se iskači do nebesata, i tvojata vlast se protega do krajot na zemjata.

Dan 4:23 Carot vide eden od stražarite i svetiite kako sleguva od neboto i veli: „Isečete go drvoto i uništete go, a trupećot so korenót ostavete go vo zemjata i vrzete go so železni i mesingani okovi među polskata treva, i ostavete go da bide natopeno so nebesnata rosa, i neka mu bide del so polskite dzverovi dodeka ne pominat sedum vremenja nad nego.“

Dan 4:24 Ova e tolkuvanje, care; ova e odlukata na Sevišniot, što će se donese vrz mojot gospodar, carot:

Dan 4:25 Če te izbrkaat od lugeto, i tvoeto živealište će bide so polskite dzverovi; če te nateraat da jadeš treva kako volovi; če bideš natopen so nebesna rosa i će pominat sedum vremenja nad tebe, dodeka ne poznaeš deka Sevišniot vladee nad čovečkoto carstvo i go dava komu saka.

25a- dodeka ne znaeš deka Sevišniot vladee vo carstvoto čovečki i mu go dava na kogo saka.

Daniel go spomenuva Boga narekuvajќi go „Sevišen“. Na toj način gi nasočuva mislite na kralot kon postoenje na edniot Bog; ideja što kralot ima golemi teškotii da ja razbere, poradi negovoto politeističko poteklo nasledeno od tatko na sin.

Dan 4:26 Naredbata da se ostavi trupećot tamu kade što se korenite na drvoto znači deka tvoeto carstvo će ostane so tebe koga će prepoznaeš deka onoj što vladee e na neboto.

26a- Koga će prepoznae deka onoj što vladee e na neboto, iskustvoto na ponižuvanje će prestane bidejќi kralot će bide ubeden i preobraten.

Dan 4:27 Zatoa, care, neka bide dobar mojot sovet so tebe: stavi kraj na tvoite grevovi pravejќi pravda, a na tvoite bezzakonija pokažuvajќi milost kon stradalnicite, i tvojata blagosostojba neka prodolži.

27a- Koga carot će gi primeni vo praksa rabotite što Daniel gi naveduva vo ovoj stih, toj navistina će bide preobraten. No, ovoj karakter e predaden na gordosta; negovata neosporna moć go napravila kapriciozen i čestopati nepraveden, kako što nē naučija prethodnite otkrieni iskustva.

Dan 4:28 Site ovie raboti se ispolnija vrz carot Navuhodonosor .

28a- Ovaa izjava na Daniel zabranuva kakvo bilo drugo tolkuvanje na ova proroštvo, koe gi osuđuva na ništovnost proročkite osnovi što gi učat Jehovinite svedoci i koja bilo druga religiozna grupa što bi go prekršila praviloto definirano od Daniel. Pokraj toa, sođržinata na celoto poglavje dava dokaz za ova. Zašto prikaznata će nē nauči zošto kralot e pogoden od kletva vo proroštvo za drvoto.

Dan 4:29 I se sluči, po dvanaeset meseci, koga odeše vo carskiot dvorec vo Vavilon,

29a - pominuvaat 12 meseci, ili edna godina ili „ vreme “ pomegu vizijata i nejzinoto ostvaruvanje.

Dan 4:30 Carot progovori i reče: „Ne e li ovoj golemiot Vavilon, što go izgradiv za carstvoto so silata na Mojata sila i za slavata na Moeto veličie?

30a- Ova e sudbonosniot moment koga kralot će beše podobro da molčeše. No, možeme da go razbereme ova bidejki negoviot Vavilon beše navistina čisto čudo, sè ušte naveden kako edno od „sedumte svetski čuda“. Bujni visečki gradini od zelenilo, ezerca, prostrani ploštadi i bedemi na kvadrat od 40 km od sekoja strana. bedemi na vrivot od koi dve kočii možele da se preminat po celata dolžina na bedemite; avtopatot od toa vreme. Edna od negovite porti, rekonstruirana vo Berlin, e vo centarot na dva dzida sostaveni od sini emajlirani kamenja na koi e vrežan amblemot na kralot: lav so orlovi krilja što go spomenuva Daniel 7:4. Toj imal pričina da bide gord. No, Bog ne gleda gordost vo svoje zborovi, toj gleda gordost, no pred sè zaboravenost i prezir kon negovite prethodni iskustva. Sekako, ovoj kral ne e edinstvenoto gordo suštество na zemjata, no Bog go nasočil svojot pogled kon nego, go saka na svojot raj i će go ima. Ova zaslužuva objasnuvanje: Bog gi sudi svoje sozdanija nadvor od izgledot. Toj gi ispituva nivnite srca i nivnite misli i, bez nikogaš da pogreši, gi prepoznava ovcite dostojni za spasenie. Ova go naveduva ponekogaš da insistira i da pravi čuda, no metodot e opravdan, spored kvalitetot na dobieniot konečen rezultat.

Dan 4:31 Dodeka slovoto sè ušte beše vo ustata na carot, se slušna glas od neboto: „Care Navuhodonosor, carstvoto ti se odzema!“

31a- Navuhodonosor e žrtva na Božjata ljubov, koja mu postavila stapica i go predupredila za toa vo negoviot proročki son. Nebesnata presuda može da se čue, no da se raduvame bidejki štetata što Bog će mu ja nanese će mu go spasi životot i će go napravi večen.

Dan 4:32 Če te izgonat od lugeto, a tvoeto živealište će bide so polskite dzverovi; će te nateraat da jadeš treva kako volovi; i sedum vremenja će pominat nad tebe, dodeka ne poznaeš deka Sevišniot vladee nad čovečkoto carstvo i mu go dava komu saka.

32a- Sedum godini, odnosno sedum pati , kralot ja gubi svojata bistrina i negoviot um go ubeduva deka e samo životno.

Dan 4:33 I se ispolni zborot vrz Navuhodonosor: beše proteran od lugeto, jadeše treva kako volovi, a teloto mu beše natopeno so nebesnata rosa, dodeka vlaknata ne mu porasnaa kako orlovi perduvi, a kandžite kako ptičji nokti.

33a- Carot svedoči deka sè što bilo objaveno vo vizijata navistina se ispolni vrz nego. Pišuvajki go svoeto svedoštvo, preobratieniot car go evocira ova ponižuvačko iskustvo, zboruvajki za sebe vo tretu lice. Sramot sè ušte go tera da se povleče čekor nazad. Drugo objasnuvanje ostanuva možno: ova svedoštvo go napišale zaedno carot i Daniel, negoviot nov brat vo vistinskiot Bog.

Dan 4:34 I po određenoto vreme, jas, Navuhodonosor, gi podignav očite kon neboto, i moite čuvstva se vratija kon mene, i Go blagosloviv Sevišniot, i Go falev i proslaviv Onoj, Koj živee večno, čija vlast e večna vlast, i čie carstvo trae od koleno vo koleno.

34a- Mudriot i semočen Bog ja dobiva ljubovta na izgubenata ovca. Taa se vrátila na Negovoto stado i gi umnožuva svoite pofalbi za Negovata slava.

34b - onoj čija vlast e večna vlast i čie carstvo trae od koleno na koleno

Formulata se odnesuva na 5-toto carstvo , ovoj pat večno, od videnieto na Sinot Čovečki vo Dan. 7:14: I Mu beše dadena vlast, slava i carstvo; i site narodi, pleminja i jazici treba da Mu služat. Negovoto carstvo e večno carstvo, koe nema da pomine, i Negovoto carstvo koe nikogaš nema da bide uništeno . I isto taka vo videnieto za likot vo Dan. 2:44: Vo denovite na ovie carevi, nebesniot Bog će podigne carstvo, koe nikogaš nema da bide uništeno; i koe nema da bide ostaveno na drugi narodi; i toa će gi skrši na parčinja i će gi uništi site ovie carstva, i će stoi zasekogaš .

Dan 4:35 Site žiteli na zemjata se kako ništo vo Negovite oči; toj pravi spored Svojata volja vo nebesnata vojska i među žitelite na zemjata; i nema nikoj što može da ja zadrži rakata Negova ili da Mu kaže: „Što praviš?“

35a- Slava na živiót Bog! Zašto ovoj pat carot sè razbra i se obrati.

Dan 4:36 Vo toa vreme mi se vratija razumot, i slavata na moeto carstvo, moeto veličie i mojot sjaj mi bea vrateni; moite sovetnici i moite blagorodnici me baraa povtorno; i bev vraten vo moeto carstvo, i mojata sila se zgolemi.

36a- Kako pravedniot i ispraven Jov, na kogo Bog mu vrati sinovi, kerki i potomstvo na krajot od negovoto iskušenie, kralot ja vraća doverbata na svoite blagorodnici i go prodolžuva svoeto vladeenje, sega mudar među vistinski mudrite, prosvetlen od živiót Bog. Ova iskustvo dokažuva deka Bog go dava carstvoto na kogo saka. Toj gi inspiriraše golemite Haldejci povtorno da go pobaraat svojot kral.

Dan 4:37 A jas, Navuhodonosor, go falam, vozvišuvam i počituvam nebesniot Car, čii dela se vistina i Negovite patišta se pravda, a onie što odat vo gordost, Toj može da gi poniži.

37a- Toj može da go kaže toa zatoa što platil za da može da go kaže.

Za da se izbegne najlošoto, vadenjeto zab može da bide mnogu bolno; no vlogovite možat da go opravdaat stradanjeto. Za da se dobie večnosta, možebi će bide potrebno da se pomine niz teški ili mnogu teški iskušeniya; kinenjeto na gordosta će gi opravda koga e možno. Znaejki go svojot potencijal, Isus Hristos go zaslepil Pavle na patot kon Damask, za duhovno slepiot „progonitel na negovite braća“ da stane negov veren i revnosn svedok otkako će go vrati vidot na negovite oči, no pred sè, vidot na negoviot duh.

Daniel 5

Dan 5:1 Carot Valtazar priredi golema gozba za svoite knezovi, iljada od niv, i pieše vino pred niv.

1a- Carot Navuhodonosor počinal vo Božjiot mir koga bil dosta star, a negoviot sin Nabonid go nasledil, koj ne bil sklonen da vladee, pa zatoa go ostavil svojot sin Valtazar da vladee na negovo

mesto. Ova ime, koe znači „Vel go štiti carot“, predizvik što Bog ima namera da go prezeme, ne treba da se meša so ona što Navuhodonosor mu go dal na Daniel: Valtazar, što znači „Vel će štiti“. Vo potekloto na ovie iminja e obožavanjeto na Bel ili Velijal, zad kogo stoi edinstveni ot organizator na politeizmot: Satana, ġavolot. Kako što će vidime, naslednicite na preobrateni ot car ne go sledele vo ovaa nasoka.

Dan 5:2 Otkako Valtazar go proba vinoto, gi donese zlatnite i srebrenite sadovi što negoviot tatko Navuhodonosor gi beše iznel od hramot vo Erusalim, za da možat carot i negovite blagorodnici, negovite ženi i negovite konkubini da pijat od niv.

2a- Za ovoj paganski kral, ovie zlatni i srebreni sadovi se samo plen zemen od Evreite. Otkako izbral da go ignorira vistinski ot Bog kon kogo se obratil Navuhodonosor, toj ne go zema predvid faktot deka ovoj živ Bog gi sudi site negovi postapki. Koristejki gi za podla i profana cel ovie raboti osveteni i osveteni vo služba na Boga Sozdatelot, toj ja pravi poslednata greška vo svojot kratok život. Vo negovo vreme, Navuhodonosor znael kako da ja zeme predvid aktivnata moć na Bogot na Evreite zatoa što razbral deka negovite nacionalni bogovi vsušnost ne postojat. Site narodi potčineti na vavilonski ot kral go slušnale negovoto moćno svedoštvoto vo korist na nebesni ot Car, a kamoli negovoto blisko semejstvo. Zatoa, Bog ima sekoja pričina da se pokaže sega praveden i nemilosrden.

Dan 5:3 Potoa gi donesoa zlatnite sadovi što bea izneseni od hramot, od Božji ot dom, koj beše vo Erusalim; i carot i negovite knezovi, negovite ženi i negovite naložnici pieja od niv.

3a- Daniel insistira na potekloto na ovie vazni koi bile odstraneti na hramot, na Božji ot dom vo Erusalim. Veće, gledajki deka evrejski ot Bog dozvolil ovie raboti da bidat odstraneti od negoviot hram, mladi ot kral trebalo da razbere deka vistinski ot Bog gi kaznuva i strogo gi kara onie što mu služat lošo. Paganskite bogovi ne pravat takvi raboti, a nivnite službenici samo sakaat da im ugodat na luġeto čijašto lekovernost ja eksploatiraat.

Dan 5:4 I pieja vino i gi falea bogovite od zlato, srebro, mesing, železo, drvo i kamen.

4a- Profani ot običaj e zastaren, toa e idolopoklonički običaj, vrv na gnasotijata kon Boga. Važen detalj, vo golema demonstracija na nebrežnost, kralot se goštava so svoje prijateli, dodeka negoviot grad e pod zakana od Medijcite i Persijcite koi go opsaduvaat.

Dan 5:5 I vo toj mig se pojavija prsti od čovečka raka, koi pišuvaa sproti svetilnikot, vrz malterot od dzidot na carski ot dvorec. I carot go vide delot od rakata što pišuvaše.

5a- Bidejki čudata od vremeto na Navuhodonosor bile prezirani, ova novo čudo ne e nameneto da gi preobradi, tuku da gi uništi životite na vinovnite, kako što će vidime. Pred zlobnite obviniteli koi sakale smrt na grešnik, Isus Hristos isto taka gi pišuva vo pesok so prst grevovite što gi pravat vo tajnost.

Dan 5:6 Togaš liceto na carot se smeni i negovite misli go voznemirija; zglobovite na slabinite mu se olabavija, a kolenata mu se sudrija edno so drugo.

6a- Čudoto stapuva na sila vednaš. I pokraj negovoto pijanstvo, negoviot um reagira; toj e preplašen.

Dan 5:7 I carot izvika glasno da gi dovedat dzvezdite, Haldejcite i gatačite. Carot im reče na vavilonskite mudreci: „Koj će go pročitati ova pismo i će mi go pokaže negovoto tolkuvanje, će se obleče vo purpurna obleka, će nosi zlatna veriga okolu vratot i će bide tret vladetel vo carstvoto.“

7a- Ušte ednaš, Daniel e ignoriran; negovite svedošta se prezirani od strana na kralското nasledstvo. I povtorno, vo ekstremna maka, mladiot kral vetuva najvisoki počesti za onoj što će se dokaže deka e sposoben da ja dešifrira porakata napišana na dzidot na natpriroden način. Koj i da go stori ova, će go dobije tretoto mesto vo carstvoto, bidejki Nabonid i Valtazar go zazemaat prvoto i vtoroto mesto.

Dan 5:8 Togaš vlegoa site carski mudreci, no ne može da go pročitaat napišanoto nitu da mu go objasnat na carot tolkuvanjeto.

8a- Kako i pod Navuhodonosor, ova ostanuva nevozmožno za paganskite mudreci.

Dan 5:9 Togaš carot Valtazar se isplaši mnogu, liceto mu se izmeni, a negovite blagorodnici se užasnaa.

Dan 5:10 Caricata, poradi zborovite na carot i negovite blagorodnici, vleve vo trpezarijata i reče vaka: „Care, živej večno! Neka ne te voznemiruvaa tvoite misli i neka ne se promeni tvoeto lice!“

Dan 5:11 Vo tvoeto carstvo ima čovek vo kogo e duhot na svetite bogovi; i vo vremeto na tvojt tatko se najde vo nego svetlina, razum i mudrost kako mudrosta na bogovite. Zatoa carot Navuhodonosor, tvojt tatko, go postavi za načalnik na mağepnsicite, na dzvezdite, na Haldejcite i na gatačite,

Dan 5:12 zašto vo nego se najde golem um, znaenje i razbiranje, tolkuvanje na soništa, objasnuvanje na mračni izreki i rešavanje na teški prašanja, tokmu Daniel, kogo go postavi carot Valtazar. Neka se povika Daniel, i toj će go kaže tolkuvanjeto.

12a- Ova svedošto od kralicata e začuduvačko i go osuđuva celoto kralsko semejstvo: go znaevme toa... no odlučivme da ne go zememe predvid.

Dan 5:13 Togaš Daniel go dovedoa pred carot. Carot odgovori i mu reče na Daniel: „Dali si ti Daniel, eden od judejskite zarobenici, kogo mojot tatko go dovede od Judeja?“

Dan 5:14 Slušnav za tebe deka duhot na bogovite e vo tebe i deka svetlinata, razumot i mudrosta se naogaat vo tebe.

Dan 5:15 Mudrecite i astrolozite bea dovedeni pred mene za da go pročitaat ova pismo i da mi go objasnat negovoto tolkuvanje, no ne može da go objasnat tolkuvanjeto na zborovite.

Dan 5:16 Slušnav deka možeš da davaš objasnuvanja i da rešavaš teški prašanja; sega, ako možeš da go pročitaš ova pismo i da mi go kažeš tolkuvanjeto, će bideš oblečen vo purpurna obleka, će imaš zlatna veriga okolu vratot i će bideš tret vo vladata na carstvoto.

16a- Treto mesto po Nabonid, negoviot tatko i sebesi.

Dan 5:17 Togaš Daniel odgovori pred carot: „Začuvaj gi svoje darovi, a nagradite daj mu na drug; no jas će mu go pročitam pismoto na carot i će mu go pokažam negovoto tolkuvanje.“

17a- Daniel e star i ne im pridava važnost na počestite ili dobrata i vrednostite na srebroto i zlatoto, no možnost da se potseti na ovoj mlad kral na negovite maani, negovite grevovi što ke mora da gi plati so svojot život, ne može da se odbie i toj e Božji sluga za vakov vid dejstvie.

Dan 5:18 Care, sevišniot Bog mu dade na tvojot tatko Navuhodonosor carstvo, veličie, slava i veličie.

18a- Vladeenjeto na Navuhodonosor bilo delo i dar na vistinskiot Bog, kako i negovata veličestvenost , koja toj pogrešno ja pripisal na sopstvenata sila , preku gordost, pred da bide zašemeten od Boga sedum godini.

Dan 5:19 I poradi veličieto što mu go dade, site narodi, pleminja i jazici se plašea i treperea pred Nego. Kogo sakaše, go ubivaše, kogo sakaše, go ostavaše živ; kogo sakaše, go vzdignuvaže, i kogo sakaše, go ponižuvaže.

19a- Kralot gi ubi onie što gi sakaše

Osobeno, ovaa od Boga dadena moć go navela da go kazni buntovniot evrejski narod i da pogubi mnogu od negovite pretstavnici.

19b - i im go poštedi životot na onie što gi sakaše

Daniel i zarobenite Evrei imale korist od toa.

19v - gi odgleda onie što gi sakaše

Daniel i negovite trojca verni drugari bile izdignati od carot Navuhodonosor nad Haldejcite.

19d- i gi spusti onie što gi sakaše

Blagorodnicite na negovoto kralstvo morale da se soglasat da bidat upravuvani od mladi stranci od evrejsko zarobeništvo. So negovata moćna raka, evrejskata nacionalna gordost bila ponižena i uništena.

Dan 5:20 No koga srceto mu se vzdigna, a duhot mu se zakoravi do arogancija, beše soboren od carskiot prestol i slavata mu beše odzemen;

20a- Iskustvoto na carot Navuhodonosor ni ovozmožuva da ja razbereme arogancijata što mu se pripisuva na papskiot car od Dan. 7:8. Daniel mu pokažuva na carot deka apsolutnata moć mu e dadena od Boga na kogo saka, spored negovata programa. No, potsetuvajki se na ponižuvanje na carot Navuhodonosor, toj go potsetuva deka kolku i da e moćen, zemski car zavisi od neograničenata moć na nebesniot car.

Dan 5:21 I beše izbrkan od sinovite čovečki, i srceto mu stana kako srceto na životnite, i živeališteto mu beše so divite oślinja; i mu davaa treva da jade kako volovi, i teloto mu beše natopeno so nebesnata rosa, dodeka ne sfati deka Sevišniot Bog vladee vo carstvoto čovečki i go dava komu saka.

21a- Samo vo ovoj stih go zabeležuvam spomenuvanjeto na „ divi magarija “. Magareto e tipičen simbol na tvrdoglavost: „tvrdoglavo kako magare“, osobeno ako e i „divo“ i ne e pripitomeno. Toa e simbolot što go pretstavuva duhot na čovekot koj odbiva da gi čue lekciite dadeni od Boga preku iskustvata od negoviot život i preku negovite bibliski otkrovenija.

Dan 5:22 A ti, Valtazare, sine negov, ne go smiri srceto svoje, iako znaeše se ova.

22a- Vsušnost, tokmu Valtazar se odnesuval kako „divo magare“ ne zemajki go predvid iskustvoto što go doživeal negoviot „tatro“ (negoviot dedo).

Dan 5:23 Se krenavte protiv Gospoda nebesen; sadovite od Negoviot dom bea doneseni pred vas, i so niv pievte vino, ti i vašite blagorodnici, vašite ženi i vašite konkubini; gi falevte bogovite od srebro, zlato, mesing, železo, drvo i kamen, koi ne gledaat, nitu slušaat, nitu znaat; i ne go proslavivte Boga vo Čija raka e vašiot zdiv i site vaši patišta.

23a- Valtazar gi oskvernavi zlatnite sadovi što bea posveteni na Boga Sozdatel za religiozna služba vo negoviot hram. No, koristejki gi za da gi slavi lažnite paganski bogovi, toj go postigna vrvot na gnasotijata . Ova slika go podgotvuva patot za ona od Otk. 17:4: Ova žena beše oblečena vo purpurna i crvena boja, i ukrasena so zlato, skapoceni kamenja i biseri. Vo rakata držеше zlatna čaša polna so gnasotii i nečistotijata na nejzinata prostitucija . Tamu taa go dobiva imeto „ Golemiot Vavilon “ vo stih 5.

Dan 5:24 Zatoa go isprati delot od rakata što go napiša ova pismo.

24a- Za vozvrat, Valtazar predocna go otkriva postoenjeto na vistinskiot živ Bog koj delstvuva i reagira na čudesen način na odnesuvanjeto na lugeto.

Dan 5:25 Ova e napišanoto: Mene, Mene, Tekel, Ufarsin.

25a- Prevod: broeno, prebroeno, izmereno i podeleno

Dan 5:26 I ova e tolkuvanjeto na zborovite: Izbrojano: Bog go izbroi tvoeto carstvo i mu stavi kraj.

26a- Prvoto „ broelo “ go targetira početokot na vladeenjeto, a vtoroto „ broelo “ krajot na ova vladeenje.

Dan 5:27 Izmeren: Izmeren si na vagata i se najdeš deka si nedostatok.

27a- Vagite ovde se simbol na božestveni sud. Lugeto gi usvoile za da gi označat uslugite na pravdata; mnogu nesovršena pravda. No, Božjata e sovršena i vrz osnova na slikata na dvostrana vaga , toj gi meri delata na dobroto i zloto što gi izvršil onoj što e suden. Ako vagata na dobroto e polesna od ona na zloto, božestvenata osuda e opravdana. I ova e slučajot so carot Valtazar.

Dan 5:28 Podeleno: Tvoeto carstvo će bide podeleno i dadeno na Medijcite i Persijcite.

28a- Dodeka toj se prepuštal na odvratni pijančenja vo svojot kralski dvorec, predvoden od kralot Darij, Medijcite vogle vo Vavilon preku rečното korito, koe privremeno bilo prenasočeno i presušeno.

Dan 5:29 Togaš Valtazar zapoveda, ta go oblekoa Daniel vo purpurna obleka, mu stavija zlaten sindžir okolu vratot i objavlja deka će go ima tretoto mesto vo carstvoto.

Dan 5:30 Istata noć beše ubien Valtazar, haldejskiot car.

Dan 5:31 A Darij Mediecot go prezede carstvoto, na šeaset i dve godini.

31a- Ovoj precizen izveštaj od očevidca za Daniel ne e priznat od istoričarite koi mu go pripisuvaat ova dejstvo na persiskiot kral Kir 2 Veliki vo – 539 godina.

Daniel 6

Učenjeto na ova poglavje 6 e identično so ona od Daniel 3. Ovoj pat, go pretstavuva Daniel vo test za primerna vernost , koj treba da se imitira i reproducira za site izbrani povikani od Boga vo Isus Hristos. Komentarite se korisni, no dovolno e da se pročita i zapomni lekcijata. Carot Darij se odnesuva kako Navuhodonosor vo svoeto vreme i, pak, na 62 godini , toj ke ja priznae slavata na život Bog na Daniel; preobraćanje dobieno so svedoštvoto za vernosta na Daniel koga Bog go zaštitil od lavovite . Od početokot na nivnata vrska, toj ima naklonetost i interes za Daniel koj mu služi verno i česno i vo kogo toj prepoznavava ... povisok um .

Dan 6:1 Na Darij mu beše drago da postavi nad carstvoto sto i dvaeset satrapi, koi trebaše da bidat niz celoto carstvo.

1a- Carot Darij ja otkriva svojata mudrost doveruvajki go upravuvanje so kralstvoto na 120 guverneri osnovani vo nad 120 provincii.

Dan 6:2 I postavi nad niv trojca vojvodi, megu niv i Daniel, za da im položat smetka satrapite, i za da ne pretrpi nikakva šteta carot.

2a- Daniel e se ušte megu glavnite vodači koi gi nadgleduvaat satrapite.

Dan 6:3 Daniel beše pogolem od knezovite i satrapite, zašto vo nego imaše vozvišen duh; i carot pomisli da go postavi nad celoto carstvo.

3a- Darij, pak, ja zabeležuva superiornosta na Daniel vo negoviot inteligenten i mudar um. A negoviot plan da go postavi nad site ke predizvika ljubomora i omraza kon Daniel.

Dan 6:4 Togaš knezovite i satrapite baraa povod da go obvinat Daniel za carstvoto, no ne možea da najdat povod ni prekora, zašto toj beše veren i vo nego ne se najde nikakva vina ni zlo.

4a- Daniel mu služi na Boga kade i da go postavi, pa zatoa mu služi na carot so istata posvetenost i vernost. Taka, toj izgleda besprekoren ; kriterium što se naoğa megu „adventističkite“ svetci od poslednite denovi spored Otkrovenie 14:5.

Dan 6:5 A lugeto rekoa: „Nema da najdeme nikakva pričina protiv ovoj Daniel, osven vo zakonot na negoviot Bog.“

5a- Ovie argumenti go otkrivaat razmisluvanje na gavalškiot tabor za posledniot zemen test na verata vo koj sabotniot odmor od sedmiot den od Božjiot zakon ke dozvoli ubivanje na negovite verni slugi, bidejki tie nema da se soglasat da go počituvaaat ostatokot od prvot den što e zadolžitelen, nedelata od rimskiот religiozen zakon.

Dan 6:6 Togaš tie knezovi i satrapi dojdoo kaj carot so vrevi i mu rekoa: „Caru Darie, živej večno!“

6a- Ovoj buren zapis ima za cel da go potseti kralot na silata na brojnosta, negovata sposobnost da sozdava nemiri i zatoa potrebata da ja zajakne svojata dominacija.

Dan 6:7 Site knezovi na carstvoto, upravitelite, satrapite, sovetnicite i upravitelite se soglasija da se izdade carska naredba, so stroga naredba, deka sekoj što vo rok od trieset dena ќе se pomoli na koj bilo bog ili čovek, osven na tebe, care, ќе bide frlen vo lavovska jama.

7a- Dotogaš, kralot Darij ne se obiduvail da gi prinudi lugeto od negovoto kralstvo da mu služat na eden bog, a ne na drug. Vo politeizmot, religioznata sloboda e celosna. I za da go ubedat, zagovornicite mu laskaat, počituvajќi go nego, kralot Darij, kako bog. I tuka povtorno, kako i kaj site golemi vladeteli, gordosta se budi i ќе go natera da ja odobri ovaa uredba, koja, sepak, ne doagala od negoviot um.

Dan 6:8 Zatoa sega, care, potvrdi go ovoj zakon i napiši go, za da ne se menuva, spored zakonot na Midjanite i Persijcite, koj ne se menuva.

8a- Ovoj dekret voshituvajќi go prorokuva onoj koj ќе ja napravi rimskata nedela zadolžitelna na krajot od denovite. No, da zabeležime deka ovoj nepromenliv karakter na zakonot na Medijcite i Persijcite, vospostaven od pogrešni i grešni luѓe, e celosno neopravdan. Nepromenlivosta mu pripaѓa na vistinskiot živ Bog, Sozdatelot.

Dan 6:9 Togaš carot Darij gi napiša zapovedite i dekretot.

9a- Ovoj čekor e suštinski, bidejќi otkako samiot ja napišal dekretot i odbranata, ќе mora da se počituva nepromenliviot zakon na Medijcite i Persijcite.

Dan 6:10 Koga Daniel dozna deka e napišana zapovedta, vleze vo svojata kuća, kade što prozorcite na gornata soba bea otvoreni kon Erusalim; i tripati na den kleknuvaše, se moleše i go faleše svojot Bog, kako što praveše na početokot.

10a- Daniel ne go menuva svoeto odnesuvanje i ne dozvoluva da bide pod vlijanie na ovaa čovečka merka. So otvaranjeto na svojot prozorec, toj pokažuva deka saka negovata lojalnost kon Semoćniot Bog da im bide poznata na site. Vo toa vreme, Daniel se svrtuva vo pravec na Erusalim kade što, duri i uništen, se naoѓa Božjiot hram. Zašto Božjiot Duh se manifestiral dolgo vreme vo ovoj svet hram što go napravil svoje živealište, svoje zemno živealište.

Dan 6:11 Togaš ovie luѓe vlegoa so vrevi i go najdoa Daniel kako se moli i go povikuva svojot Bog.

11a- Zagovornicite go nabljuduvale i go nabljuduvale za da go fatat na delo kako ne go počituva kralskiot dekret; vo momentov toa e „flagrantno prekršok“.

Dan 6:12 Togaš dojdoo pred carot i mu rekoa za carskata zapoved: „Ne napiša li zapoved deka sekoj što ќе se pomoli na koj bilo bog ili čovek vo rok od trieset dena, osven na tebe, care, da bide frlen vo lavovska jama?“ Carot odgovori: „Vistina e, spored zakonot na Medijcite i Persijcite, koj ne može da se promeni.“

12a- Kralot može da go potvrdi samo dekretot što samiot go napišal i potpišal.

Dan 6:13 I tie povtorno mu rekoa na carot: „Daniel, koj e od judejskoto zarobeništvo, ne te obrna vnanie, care, nitu na odlukata što ja napiša, tuku se moli triпати na den.“

13a - Faten vo molitva, Daniel e osuden. Carot go ceni Daniel za negovoto verno i česno odnesovanje. Toj vednaš ќе ja vospostavi vrskata pomeѓu nego i ovoj Bog na kogo mu služi so takva revnost i vernost, bidejќi mu se moli redovno tri pati na den . Ova e ona što ja objasnuva bolkata i stradanjeto što ќе mu gi predizvika osudata na Daniel i početokot na negovoto preobraќanje koe doaga.

Dan 6:14 Koga carot go ču toa, mnogu se nažali; i reši da go spasi Daniela; i se trudeše do zajdisonce da go spasi.

14a- Carot potoa sfaќa deka bil manipuliran i se zafaќa so spasuvanje na Daniel, kogo mnogu go ceni. No, negovite napori ќе bidat zaludni i carot tažno otkriva pred koj bilo drug deka: bukvata ubiva, no duhot dava život . Davajќi im na luѓeto ovoj izraz podocna, Bog ja pokažuva granicata na počituvanje na zakonite. Životot ne može da se regulira vrz osnova na bukvite od zakonskite tekstovi. Vo svojot božestven sud, Bog gi zema predvid detalite što mrtvata bukva od negoviot pišan zakon gi ignorira, a luѓeto bez Boga nemaat mudrost da go storat istoto.

Dan 6:15 No ovie luѓe go nagovaraa carot i mu rekoa: „Znaj, care, deka zakonot na Midjanite i Persijcite bara sekoja naredba ili dekret što go potvrđuva carot da bide konečna.“

15a- Zagovornicite se potsetuvaat na nepovratnata (neopravdana) priroda na odlukite doneseni od kralot na Medijcite i Persijcite. Toj samiot e zaroben od svojata nasledena kultura. No, toj razbira deka bil žrtva na zagovor nasoeen protiv Daniel.

Dan 6:16 Togaš carot zapoveda, ta go dovedoa Daniel i go frlija vo lavovskata jama. Carot mu reče na Daniel: „Tvojot Bog, Komu postojano mu služiš, neka te izbavi!“

16a- Carot e prinuden da go frli Daniel vo lavovskata jama, no toj so seto srce posakuva Bogot na kogo tolku verno mu služi da intervenira za da go spasi.

Dan 6:17 I donesoa kamen i go stavija na otvorot od jamata; i carot go zapečati so svojot pečat i so pečatot na svoje knezovi, za da ne se promeni ništo vo vrska so Daniel.

17a- Ovde, iskustvoto na Daniel ima sličnosti so pogrebuvanjeto na Hristos, čija kružna kamena vrata bila isto taka zapečatena za da se spreči čovečka intervencija.

Dan 6:18 Potoa carot vlezee vo svojot dvorec i ja pomina nokta postejќi; ne mu donese naložnica, pa ne možeše da spie.

18a- Ova odnesovanje na carot svedoči za negovata iskrenost. Pravejќi gi ovie raboti, toj pokažuva deka saka da mu ugodii na Bogot na Daniel i da go dobie svoeto spasenie od nego. Ova e početokot na negovoto preobraќanje kon edniot Bog.

Dan 6:19 Carot stana rano nautro i brzo otide kon lavovskata jama.

19a- Podgotovka za čistota prosledena so bessona nok poradi negoviot um izmačuvan od pomislata na smrtta na Daniel i ova brzanie kon lavovskata jama vo zori ne se postapki što gi praktikuva paganski kral, tuku postapki na brat koj go saka svojot brat vo Boga.

Dan 6:20 I se približi do jamata i go povika Daniel so tažen glas. Carot mu reče na Daniel: „Daniele, slugo na žviot Bog, dali tvojot Bog, Komu postojano mu služiš, možeše da te izbavi od lavovite?“

20a- Koga se približi do jamata, go povika Daniel so tažen glas

Carot se nadeva, no se plaši i se plaši od najlošoto za Daniel. Sepak, negovata nadež se pokažuva so faktot deka go povikuva i mu postavuva prašanje.

20b- Daniele, slugo na žviot Bog, dali tvojot Bog, na kogo mu služiš trpelivo, možeše da te izbavi od lavovite?

Narekuvajki go „ živ Bog “, Darij svedoči za početokot na negovoto preobraćanje. Sepak, negovoto prašanje „ Dali možeše da te izbavi od lavovite? ni pokažuva deka toj sè ušte ne go poznavava. Inaku će rečeše: „ Dali sakaše da te izbavi od lavovite ? “

Dan 6:21 I Daniel mu reče na carot: „Care, da si živ doveka!

21a- Vo ustata na zagovornicite, vo stih 6, izrazot imal malku značenje, no vo Daniel, toj prorokuva pristap do večniot život rezerviran za Božjite izbranici.

Dan 6:22 Mojot Bog go isprati Svojot angel i im gi zatvori ustite na lavovite, taka što ne mi naštetija; zašto pred Nego sum proglašen za nevin; a pred Tebe, care, ne sum napravil nikakvo zlo.

22a- Vo ova iskustvo, carot Darij sfaka kolku glupava, neopravdana i neodobrena od vistinskiot Živ Bog, na kogo Daniel mu služi bez da se krie, e nepromenlivata koncepcija na čovečkite kralski dekreti.

Dan 6:23 Togaš carot se zaraduva mnogu i zapoveda da go izvedat Daniel od jamata. I Daniel beše iznesen od jamata, i nikakva povreda ne se najde na nego, zašto veruvaše vo svojot Bog.

23a- Togaš kralot beše mnogu srećen

Ovaa reakcija na prirodna i spontana radost otkriva iden Božji izbranik zatoa što kralot sega ima sigurnost za svoeto postoenje i svojata mok.

23b - Daniel beše iznesen od jamata, i na nego ne beše pronajdena nikakva rana

Isto kako što oblekata na trojcata drugari na Daniel frleni vo pregreanata pečka ne bila izgorena.

23v - zatoa što se nadeval na svojot Bog

Ovaa samodoverba beše otkriena vo negovata odluka da ne se pokoruvava na kralski dekret što će go lišeše Boga od negovite molitvi; nevozmožen i nezamisliv izbor za ovoj primeren čovek so čisto čovečka vera.

Dan 6:24 Carot zapoveda i gi dovedoa onie luđe što go obvinija Daniel, pa gi frlija vo lavovskata jama, niv, nivnite deca i nivnite ženi; i pred da stignat do dnoto na jamata, lavovite gi zgrapčija i im gi skršija site koski.

24a- Bog gi smenil sudbinite vrz zlite koi planirale zlo. Vo vremeto na persiskite kraljevi što će dojdati, iskustvoto će se povtoreti za Evrejinot Mordehaj, kogo vodačot Aman će saka da go ubie so

svojot narod vo vremeto na caricata Estir. I tamu, Aman ќе završi obesen na besilkata postavena za Mordehaj.

Dan 6:25 Potoa carot Darij im piša na site narodi, pleminja i jazici što živeat po celata zemja: „Mir da vi bide izobilan!

25a- Ova novo pismo na kralot e pismo na čovek osvoen od živiog Bog. Segaj, bidejki e vo sovršen mir vo srceto, toj ja koristi svojata dominantna pozicija za da im go upati na site luđe od svoeto carstvo svedoštvo za svojot mir što go primil od vistinskiog Bog.

Dan 6:26 Jas zapovedam vo celoto Moe carstvo da se plašat i da se plašat od Danieloviot Bog, zašto Toj e živ Bog i ostanuva večno; Negovoto carstvo nema da bide razrušeno i Negovoto vladeenje će trae do krajot.

26a- Nareduvam, niz celata teritorija na moeto kralstvo

Kralot nareduva, no nikogo ne prisiluva.

26b - imame strah i trepet za Bogot na Daniel

No, zbogaten od ova iskustvo, toj go nametnuva strahot i užasot od Danieloviot Bog za da gi odvrati avtorite na nov zagovor smislen protiv Daniel.

26v - Zašto toj e živ Bog i ostanuva zasekogaš

Toj se nadeva deka ova svedoštvo će bide primeno vo srcata na luđeto od carstvoto, i za toa go fali i go vozvišuva.

26d - Negovoto carstvo nikogaš nema da bide uništeno, a Negovoto vladeenje će trae do krajot

Večniot karakter na 5-toto carstvo na statuata povtorno e proglašen.

Dan 6:27 Toj e izbavitel i spasitel, Koj pravi znaci i čuda na neboto i na zemjata. Toj go izbavi Daniel od silata na lavovite.

27a - Toj e onoj koj izbavuva i spasuva

Carot svedoči za ona što go zabeležal, no ova izbavuvanje i spasenie se odnesuvaat samo na fizičkoto telo, životot na Daniel. Če bide potrebno da se počeka doaganjeto na Isus Hristos za da se razbere Božjata želba da izbavi i spasi od grevot. No, da zabeležime deka carot prirodno čuvstvuval potreba da se pročisti za da mu ugođi na živiog Bog.

27b - koj pravi znaci i čuda na nebesata i na zemjata

Knigata na prorok Daniel svedoči za ovie znaci i čuda, natprirodni dejstva što gi izvršil Bog, no vnimavajte, gavolot i negovite demoni možat da falsifikuvaat i odredeni božestveni čuda. Za da se identifikuvaat dvete možni potekla, dovolno e da se razbere koj ima korist od dostavenata poraka. Dali toa vodi kon poslušnost kon Boga Sozdatelot ili kon neposlušnost?

Dan 6:28 Daniel napreduvaše za vreme na vladeenjeto na Darij i za vreme na vladeenjeto na Kir Persiecot.

28a- Razbirame deka Daniel nema da se vrati vo svojata rodna zemja, no lekciite što Bog go poučil vo Daniel 9 će go nateraat da ja prifati bez da ja pretrpi ovaa sudbina što ja odredil negoviot Bog.

Daniel 7

Dan 7:1 Vo prvata godina na Valtazar, vavilonskiot car, Daniel sonuvaše son, i videnija mu dojdoo na um dodeka ležeše na svojata postela. I go zapiša sonot i gi raskaža glavnite raboti.

1a- Prvata godina na Valtazar, carot na Vavilon

Toa znači deka vo – 605 godina. Od videnieto na Dan pominaa 250 godini. Mrtov, golemiot car Navuhodonosor e zamenet od negoviot vnuk Valtazar.

Dan 7:2 Daniel počna i reče: „Noće vidov vo moeto videnie, i ete, četirite nebesni vetrovi udiraa po golemoto more.

2a- četirite nebesni vetrovi se razgorea

Tokmu univerzalnite vojni gi naveduvaat dominatorite da ja proširat svojata moć vo pravec na četirite kardinalni točki , kon Sever, Jug, Istok i Zapad.

2b- na golemoto more

Slikata ne e laskava za čoveštvo, bidejki moreto, duri i golemo, e simbol na smrtta. Toa ne e, vo Božjiot plan, okolinata podgotvena za čovekot sozdata po Negov lik, spored Bitie 1. Negovata okolina e zemjata. No, čoveštvo go izgubilo, ušte od prvorodniot grev, preku svojata neposlušnost, svojot božestven lik i poveće ne e vo negovite čisti i sveti oči ništo drugo osven nečisti i nenasitni

morski živali koi se progoltuvali edni so drugi pod inspiracijo na gavolot i demonite. Vo ova vizija, moreto ja simbolizira anonimna masa človeški suštestva.

Ponatam, oblata što ja opfaka proroštvo se odnesuva na narodi povrzani preko nivoite krajbrežni aspekti što se graničat so Sredozemno More. Zatoa, moreto igra golemo uloga vo voenite dejstvija na osvojuvanjata na vladetelice.

Dan 7:3 I četiri golemi dzverovi izlegoa od moreto, različni dzverovi . edni od drugi.

3a- I četiri golemi živali izlegoa od moreto

Vo novo videnie go naogame učenjeto dadeno vo Daniel 2, no tuka živalnite gi zamenuvaat delovite od teloto na statuata .

3b - različni i e s edni so drugi

Kako materijalite od statuata na Dan.2.

Dan 7:4 Prvot beše kako lav i imaše orlovski krilja; gledav dodeka ne mu gi otkornaa kriljata, i go podignaa od zemjata, i go ispravlja na noze kako čovek, i mu beše dadeno čovečko srce.

4a- Na Prvot beše kako lav i imaše krilja kako orel

Tuka zlatnata glava na haldejskiot car od Dan. 2 stanuva lav so orlovski krilja ; simbol vrežan na sinite kamenja na Vavilon, gordosta na carot Navuhodonosor vo Dan. 4.

4b- Gledav, se dodeka ne mu gi otkinaa kriljata

Proroštvo zboruva za sedumte godini ili sedum pati vo tekot na koi carot Navuhodonosor bil napraven glupav od Boga. Vo tekot na ovie 7 godini (sedum pati) ponižuvanje proročeno vo Dan. 4:16, negovoto čovečko srce bilo odstraneto, zameneto so srce na dzver.

4c- Toj beše zemen od zemjata i stana na noze kako čovek, i mu beše dadeno čovečko srce.

Negovoto preobraćanje kon Boga Tvorec e tuka potvrđeno. Negovoto iskustvo ni ovozmožuva da razbereme deka, za Boga, čovekot e čovek samo koga negovoto srce go nosi likot na Božjoto srce. Toj ke go otkrie ova vo svojata inkarnacija vo Isus Hristos, sovršeniot božestven model na ljubov i poslušnost.

Dan 7:5 I ete, drugo životno beše kako mečka , i sedeše na ednata strana; i imaše tri rebra vo ustata, megu zabite; i mu rekoa: „Stani, izedete mnogu meso!“

5a- I ete, vtoro životno beše kako mečka i stoeše od ednata strana

Po haldejskiot kral, srebrenite gradi i grbovi na Medijcite i Persijcite stanuvaa mečka . Preciznosta „ što stoeše na ednata strana “ ja ilustrira persiskata dominacija koja se pojavi vtoro po mediskata dominacija, no nejinite osvojuvanja dobieni od kralot Kir II Persiecot i dadoa moć mnogu pogolema od onaa na Medijcite.

5b- imaše tri rebra vo ustata megu zabite, i mu rekoa: Stani, jadi mnogu meso

Persijcitate še dominirajo nad Medite i še osvojit tri zemlji: Lidija na bogatiot kralj Krez vo 546 godina p.n.e., Vavilonija vo 539 godina p.n.e. i Egipet vo 525 godina p.n.e.

Dan 7:6 Potoa poglednav, i ete, drug kako leopard, a na grbot imaše štiri krilja kako ptica; a dzverot imaše štiri glavi; i mu beše dadena vlast.

6a- Posle ova poglednav, i ete, drug beše kako leopard

Slično na toa, bronzeniot stomak i butovite na grčkite vladeteli stanuvajo leopard so štiri ptičji krilja; točkite na grčkiot leopard go pravat simbol na grev.

6b- i imaše štiri krilja na grbot kako ptica

Štirite ptičji krilja povrzani so leopardot ja ilustrirajo i potrduvajo ekstremnata brzina na osvojuvanjata na negoviot mlad kralj Aleksandar Veliki (pomegu -336 i -323).

6v- ova životno imaše štiri glavi i mu beše dadena vlast

Tuka, „štiri glavi“, no vo Dan. 8 še bidat „štiri golemi rogovi“ što gi označuvajo grčkite vladeteli, naslednici na Aleksandar Veliki: Selevk, Ptolomej, Lizimah i Kasandar.

Dan 7:7 Potoa vidov vo nočnite videnija, i ete, četvrti dzver, strašen i užasen, mnogu silen; imaše golemi železni zabi; goltaše, kršeše i go gazeše ostatokot pod nozete svoi; beše različen od site dzverovi što bea pred nego, i imaše deset rogovi.

7a- Posle ova vidov vo nočnite videnija, i ete, četvrti dzver, strašen, užasen i isključitelno silen.

I tuka, železnite noze na Rimskoto Carstvo se pretvorajo vo čudovište so železni zabi i deset rogovi. Zašto spored Otkrovenie 13:2, samo toa gi nosi kriteriumite na prethodnite 3 imperii: Silata na lavot, potrdena vo ovoj stih kade što e navedeno: izvonredno silna; močta na mečkata i brzinata na leopardot. so nasledstvoto na negoviot grev simbolizirano so negovite damki.

7b- imaše golemi železni zabi, jadeše, kršeše na parčinja i go gazeše pod noze ona što ostana;

Ovie detali mu pripisuvo krvoprolevanja i masakri izvršeni od simbolot na rimskoto železo, koi še prodolžat do krajot na svetot, preku negovata papska dominacija.

7v- Beše različno od site prethodni životni i imaše deset rogovi.

Desette rogovi gi predstavuvajo Frankite, Lombardite, Alemanite, Anglosaksoncite, Vizigotite, Burgunjanite, Suebite, Herulite, Vandalite i Ostrogotite. Ova se desette hristijanski kralstva što še se formirajo po raspadot na Rimskoto Carstvo vo 395 godina, spored objasnuvanjata dadeni od angelot na Daniel vo stih 24.

Dan 7:8 I gi razgledav rogovite, i ete, od niv se izdigna drug mal rog; a pred toj rog bea iskornati tri od prvite rogovi; i ete, vo nego imaše oči kako čovečki oči i usta što zboruvaž golemi raboti.

8a- Gi razgledav rogovite, i ete, drug mal rog izleze od sredinata na niv.

Maliot rog izleguva od eden od desette rogovi, što ja označuva ostrogotskata Italija kade što se naogaat gradot Rim i takanarečenoto papsko „sveto sedište“, vo Lateranskata palata na planinata Kelijan; latinsko ime znači: raj.

8b- i tri od prvite rogovi bea iskinati pred ovoj rog

Iskinatite rogovi hronološki se: trite kraljevi namalen od stih 24, imeno, Herulite pomegu 493 i 510 godina, potoa posledovatelno, Vandalite vo 533 godina i Ostrogotite vo 538 godina koi bile proterani od Rim od generalot Belisarij po naredba na Justinijan I i definitivno porazeni vo Ravena vo 540 godina. Bidejki mora da ja zabeležime posledicata od izrazot pred ovoj rog . Ova znači deka rogot nema lična voena moć i deka ima korist od vooruženata sila na monarsite koi se plašat od nego i se plašat od negovata religiozna moć i zatoa pretpočitaat da go poddržuvaat i da mu se pokoruvaa. Ova rasuduvanje će bide potvrdeno vo Dan. 8:24 kade što će pročitame: negovata moć će se zgolemi, no ne so sopstvena sila i stih 25 će precizira: poradi negoviot prosperitet i uspehot na negovite lukavstva, će ima arogancija vo svoeto srce . Taka se pokažuva deka vistinata se potvrduva samo so grupiranje na slični poraki rasfrlani niz različnite poglavja od knjigata na Daniel i, poširoko, niz celata Biblija. Odvoeni, poglavjata od knjigata go „zapečatuvaat“ proroštvoto i negovite poraki, najsuptilnite i najvažnite ostanuvaat nedostapni.

8v- i ete, taa imaše oči kako oči na čovek

Vo Otk. 9, Duhot gi započnuva svoje opisi so terminot kako . Na ovoj način, toj sugerira sličnost po izgled što ne e realnost. I ovde mora da ja zabeležime sličnosta so otelotvoreniot čovek vo negovoto sovršenstvo vo Isus Hristos, no toj ima samo prepravanje. No, ima poveće, bidejki „ očite “ se simbolični za jasnovidnosta na prorocite čij sovršen model e i Isus. I Duhot aludira na proročkata prepravanje na papstvoto koe na krajot će go vospostavi svoeto oficijalno sedište vo Vatikan, zbor što znači: da se prorokuva, od latinskiot „vaticinare“. Ova će bide potvrdeno vo Otk. 2:20, koga Duhot ja sporeduva ovaa rimokatolička crkva so Jezavela koja gi ubila prorocite na Jahve, tuğata žena što im se poklonuvala na Vaalite, mažena za kralot Ahav. Sporedbata e opravdana zatoa što papizmot gi ubiva na kolcite na Inkvizicijata vistskite proroci Božji vo Hrista.

8d- i usta, koja zboruvaše so arogancija.

Vo ova poglavje 7, božestveniот filmski režiser i režiser ja pretstavuva vo „zum“ hristijanskata era koja osobeno go zasega, periodot pomegu krajot na Rimskoto Carstvo i slavnoto vraćanje na Hristos vo Mihail, negovoto nebesno ime megu angelite. Toj go najavuva doaganjeto na eden aroganten kral, gonitel na svetcite. na Sevišniot , koj gi napağa božestvenite religiozni normi, obiduvajki se da gi promeni vremenjata i zakonot , desette zapovedi, no i drugite božestveni uredbi. Duhot ja objavljuje negovata konečna kazna; toj će bide „ progoltan od ogan“ „ poradi negovite arogantni zborovi .“ Zatoa, scenata na nebesniот sud na sedmiот milenium e pretstavena vednaš po spomenuvanjeto na negovite arogantni zborovi . Pred nea, carot Navuhodonosor isto taka pokažal arogancija , no toj ponizno ja prifatil lekcijata za ponižuvanje što mu ja dal Bog.

Nebesniот sud

Dan 7:9 Gledav dodeka ne bea postaveni prestoli i sedna Starecot na denovite. Oblekata mu beše bela kako sneg, a kosata na glavata mu kako čista volna; a prestolot mu beše kako ognen plamen, a trkalata negovi kako rasplamten ogan.

9a- Gledav dodeka se postavuvaa prestoli

Ovaa scena go pretstavuva vremeto na sudot što će go izvršat otkupenite svetii na Isus Hristos vo negovo prisustvo, sednati na prestoli , na neboto spored Otkrovenie 4, vo tekot na iljada godini spomenati vo Otkrovenie 20. Ovoj sud gi podgotvuva uslovite za posledniot sud čie izvršuvanje e ilustrirano vo stih 11.

9b- I Pradrevniot sedna.

Ova e obožestveniot Hristos, edinstveniot Bog sozdatel. Dejstvoto na glagolot assit označuva prestanok na stoečka aktivnost; toa e slika na odmor. Neboto e vo apsoluten mir. Na zemjata, zlite se uništeni so vraćanjeto na Hristos.

9v- Negovata obleka beše bela kako sneg, a kosata na glavata mu beše kako čista volna

Belata boja e simbol na sovršenata čistota na Boga, što se odnesuva na celata Negova priroda na nivo na Negovata obleka , simboli na Negovite dela i kosata na Negovata glava, što e kruna na čista i sovršena mudrost, oslobodena od sekakov grev .

Ovoj stih sugerira Isaija 1:18: Dojdete sega, da razmislime zaedno, veli Jahve. Duri i ako vašite grevovi se kako crveno, će stanat beli kako sneg; duri i ako se crveni kako purpur, će stanat kako volna.

9d- negoviot prestol beše kako ognen plamen,

Prestolot go označuva mestoto na golemiot Sudija, odnosno sudot na Božjite misli. Toj e postaven pod likot na ogneniot plamen što će bidat očite na Hristos Odmazdnikot vo Otkrovenie 1:14 kade što gi naoğame opisite na ovoj stih. Ognot uništuvaa, što mu dava na ovoj sud cel da gi uništi neprijatelите na Boga i negovite izbranici. Bidejki tie se veќе mrtvi, ovoj sud se odnesuva na vtorata smrt koja definitivno će gi pogodi osudenite.

9-ti - i trkalata kako zapalen ogan.

Prestolot ima trkala sporedeni so plamen što će se zapali na zemjata: Otk. 20:14-15: vtorata smrt e ognenoto ezero . Zatoa, trkalata ukažuvaa na dviženje na sudii od neboto na zemjata za izvršuvanje na izrećenite presudi. Život Bog, golemiot Sudija, se dviži i koga zemjata će se obnovi i pročisti, toj povtorno će se dviži za da go postavi svojot kralski prestol tamu spored Otkrovenie 21:2-3.

Dan 7:10 Ognena reka tečeše i izleguvaše od Negovoto lice. Iljadnici iljadi Mu služea, i deset iljadi pati deset stoeja pred Nego. Sudiite sednaa, i knigite se otvorija.

10a- Ognena reka tečeše i izleguvaše od pred nego

Očistuvačkiot ogan što će sleze od neboto za da gi progoltaa dušite na padnatite mrtvi, a potoa voskresnati, spored Otkrovenie 20:9: I se iskačija po liceto na zemjata i go opkružija logorot na svetiite i voljubljeniot grad . No ogan sleze od neboto i gi progoltaa .

10b - Iljada iljadi mu služea

Toa e, milion duši, izbrani otkupeni od zemjata.

10 centi - i deset iljadi milioni stoeja vo negovo prisustvo

Deset milijardi zemski duši povikani od Boga se voskresnati i povikani pred nego i negovite sudii za da ja pretrpat pravednata božestvena presuda na vtorata smrt , nešto što e potvrđeno vo Luka 19:27: Konečno, Moite neprijateli , koi ne sakaa da caruvam nad niv, dovedete gi ovde i ubijte gi pred mene . Na ovoj način, Duhot gi potvrđuva zborovite što gi izgovori preku Isus vo Matej 22:14: Zašto mnozina se povikani, a malkumina se izbrani . Ova će bide osobeno slučaj vo poslednite denovi spored Luka 18:8: ... No, koga će dojde Sinot Čovečki, će najde li vera na zemjata?

10d - Sudiite sednaa, i knigite se otvoriija

Vrhovniot sud će sudi vrz osnova na svedoštva što ovozmožile presuda i obvinenijata individualno prilagoden na sekoja osudena duša. Negovite knigi go sadržit životot na suštestvo, čuvano vo sećavanje od Boga, so verni angeli kako svedoci, momentalno nevidlivi za Zemjanite.

Dan 7:11 Potoa poglednav poradi golemite zborovi što gi izgovori rogot; i dodeka gledav, dzverot beše ubien.

11a- Potoa poglednav, poradi arogantnite zborovi što gi izgovori rogot

Kako što velat terminite „ poradi „ Arogantni zborovi “ ukažuvaat deka ovoj stih saka da ni ja pokaže pričinsko-posledičnata vrska što go definira Božjiot sud. Toj ne sudi bez pričina.

11b - i dodeka gledav, životnoto beše ubieno

Ako četvrtoto životno što go pretstavuva nasleduvanjeto, Imperijalniot Rim - desette evropski kralstva - Papskiot Rim, e uništeno od požar, toa e poradi arogantnata usna aktivnost na Papskiot Rim; aktivnost što će prodolži do vraćanjeto na Hristos.

11v- i negovoto telo beše uništeno , predadeno na ogan za da bide izgoreno

Sudot gi udira istovremeno maliot rog i desette građanski rogovi koi go podržuvale i učestvuvala vo negovite grevovi spored Otkrovenie 18:4. Ognenoto ezero na vtorata smrt će gi progolta i će gi uništi .

Dan 7:12 Ostanatite životni bea lišeni od svojata sila, no nivniot život beše prodolžen za određeno vreme.

12a- Drugite životni bea lišeni od svojata moć

Tuka, kako i vo Otk. 19:20 i 21, Duhot otkriva deka poinakva sudbina gi očekuva običnite grešnici na paganstvoto, koi se naslednici na prvorodniot grev prenesen od Adam na čovečkite masi niz celata zemna istorija.

12b - no im beše dadeno prodolžuvanje na životniot vek do određeno vreme

Ovaa preciznost ima za cel da ja označi prednosta na prethodnite imperii vo toa što ne go doživeale krajot na nivnata dominacija na krajot na svetot, kako što e slučajot so 4-toto rimsko životno pod negovata posledna forma na univerzalno hristijansko vladeenje vo vremeto na vraćanjeto na Isus Hristos. Krajot na 4-toto e obeležan so negovo celosno uništuvanje. Posle toa, zemjata će ostane bez forma i prazna po slika na bezdnata od 1. Mojseeva 1:2.

Isus Hristos, sinot čovečki

Dan 7:13 Vidov vo noćnite videnija, i ete, eden kako Sinot Čovečki doagaše so nebesnite oblaci, i dojde do Starecot na denovite, i go dovedoa blizu do Nego.

13a- Vidov vo noćnite videnija, i ete, so nebesnite oblaci doagaše nekoj kako sin čovečki.

Ova pojavuvanje na Sinot Čovečki frla svetlina vrz značenjeto dadeno na štotuku spomenatiot sud. Sudot mu pripađa na Hristos. No, vo vremeto na Daniel, Isus se ušte ne došol, pa zatoa Bog go prikažuva ona što će go postigne preku svojata zemna služba za vreme na negovoto prvo doaganje na zemjata na lugeto.

13b- toj se približi do Pradrevniot, i tie go dovedoa blizu do nego.

Po negovata smrt, toj će воскресne, za da ja pretstavi svojata sovršena pravednost, koja beše žrtvuvana kako žrtva na navredeniot Bog, za da dobie proška za svoje verni izbranici, izbrani i izbrani od nego samiot. Slikata što e pretstavena go uči principot na spasenie dobieno preku vera vo Božjata dobrovolna žrtva vo Hristos. I ja potvrduva svojata validnost pred Boga.

Dan 7:14 I Mu beše dadena vlast, slava i carstvo, za da Mu služat site narodi, pleminja i jazici. Negovoto vladeenje e večno vladeenje, koe nema da pomine, i Negovoto carstvo nema da bide razrušeno.

14a- Mu beše dadena vlast, slava i carstvo

Podatocite od ovoj stih se sumirani vo ovie stihovi od Matej 28:18 do 20 koi potvrduvaat deka sudot mu pripađa na Isus Hristos: Isus, otkako se približi, im reče vaka: „ Dadena mi e sekakva vlast na neboto i na zemjata . Odete i naučete gi site narodi, krštevajќi gi vo imeto na Otecot i Sinot i Svetiot Duh, i učeјќi gi da pazat se što vi zapovedav. I ete, Jas sum so vas vo site dni do svršetokot na vekot . “

14b- i site narodi, pleminja i jazici mu služea

Vo apsolutni termini, toa će bide na novata zemja, starata obnovena i proslavena po sedmiot milenium. No, otkupenite će bidat izbrani od site narodi, narodi i luѓe od site jazici preku edinstvenoto spasenie što go dobil Isus Hristos zatoa što mu služele za vreme na svojot život. Vo Otkrovenie 10:11 i 17:15 ovoj izraz ja označuva Evropa i hristijaniziraniot zapaden svet. Vo ovaa grupa go naogame milionot od spasenite izbranici koi mu služat na Boga vo stih 10.

14v - i negovoto carstvo nikogaš nema da bide uništeno

Detalite citirani vo Dan. 2:44 vo vrska so nego se potvrdeni ovde: negovoto vladeenje nikogaš nema da bide uništeno.

Dan 7:15 Jas, Daniel, bev voznemiren vo duhot vo sebe, i videnijata na glavata moja me voznemiruvaa.

15a- Jas, Daniel, bev voznemiren vo duhot vo sebe

Danielovata maka e opravdana, videnieto najavuva opasnost za svetiite Božji.

15b- i videnijata vo mojata glava me isplašija.

Naskoro, negovata vizija za Mihail ke predizvika ist efekt vrz nego, spored Daniel 10:8: Ostanav sam i go vidov ova golemo videnie; silata mi se izneveri, liceto mi ja smeni bojata i se voznemiri, i ja izgubiv seta sila. Objasnuvanje: sinot čovečki i Mihail se edno isto božestveno lice . Strav ke go karakterizira vladeenieto na Rim, bidejki vo ovie dve posledovatelni dominaciji, toa nema da im dade na lugeto sveti vladeteli kako Navuhodonosor, Darij Mediecot i Kir 2 Persiecot.

Dan 7:16 I dojdov kaj eden od onie što stoeja tamu i go prašav za vistinata za site ovie raboti. Toj mi raskaža i mi go dade nivnoto tolkuvanje.

16a- Tuka započnuvaat dopolnitelnite objasnuvanja dadeni od angelot

Dan 7:17 Ovie golemi dzverovi, koi se četiri, se četiri carevi koi ke se pojavat od zemjata.

17a- Zabeležete deka ovaa definicija se odnesuva podednakvo na nasleduvanjata otkrieni vo Dan.2 preku likot na statuata kako i ovde vo Dan.7, preku likot na životnite .

Dan 7:18 A svetiite na Sevišniot ke go zemat carstvoto i ke go poseduvaat carstvoto zasekogaš, za site vekovi.

18a - Ist komentar kako i za četirite nasleduvanja. I tuka, pettoto se odnesuva na večnoto carstvo na izbranite što Hristos go gradi vrz svojata pobeda nad grevot i smrtta.

Dan 7:19 Togaš posakav da ja doznaam vistinata za četvrtiot dzver, koj beše različen od site drugi, premnogu strašen, koj imaše železni zabi i mesingani kandži, koj goltaše, kršeše i go gazeše ostatokot so nozete.

19a - koj imaše železni zabi

Tuka go naogame, vo zabite , železoto veke simbol na tvrdosta na Rimskoto Carstvo označeno so nozete na statuata na Dan.2.

19b- i bronzeni klinci .

Vo ovaa dopolnitelna informacija, angelot naveduva: i šajki od bronza . Nasledstvoto na grčkiot grev e potvrdeno so ovoj nečist materijal, legura što ja simbolizirala grčkata imperija vo stomakot i butovite na statuata na Dan.2.

19v- koi jadea, krše a i go gazea pod noze ona što ostana

Da se jade , ili da se profitira od osvojenite raboti, što gi pravi da rasta – da se kršat , ili da se ograničuvaa i uništuvaa – da se gazat pod noze , ili da se preziraat i progonuvaa – ova se postapkite što dvata posledovatelni „Rimja“ i nivnite građanski i religiozni poddržuvači ke gi praktikuvaa do vraćanje na Hristos. Vo Otk. 12:17: Duhot gi označua poslednite „adventisti“ so zborot „ ostatok “.

Dan 7:20 i desette rogovi što mu bea vo glavata, i drugiot što se izdigna, a pred nego padnaa tri, i rogot što imaše oči i usta što zboruvaže golemi raboti, i podobar izgled od drugite .

20a- Ovoj stih vnesuva kontradiktoren detalj vo stihot 8. Kako „ maliot rog “ se tolkuva ovde? pogolem izgled od drugite? Ova e celata negova razlika so drugite carevi na desette rogovi . Toj e mnogu slab i krevok, a sepak, preku lekovernost i strav od Boga što tvrdi deka go pretstavuva na zemjata, dominira nad niv i manipulira so niv po svoja volja, osven vo retki isklučoci.

Dan 7:21 I go vidov istiot rog kako vojuva protiv svetiite i pobeđuva protiv niv,

21a- Paradoksot prodolžuva. Taa tvrdi deka ja otelotvoruva najvisokata svetost, a Bog ja obvinuva deka gi progonuva negovite svetci. Togaš ima samo edno objasnuvanje: taa laže dodeka diše. Nejziniot uspeh e uspeh na ogromna, izmamnička i razorna laga , mnogu razorna za patot što go trasiral Isus Hristos.

Dan 7:22 Dodeka ne dojde Starecot i ne gi sudi svetiite na Sevišniot, i ne dojde vremeto svetiite da go poseduvaa carstvoto.

22a- Za sreća, dobrata vest e potvrđena. Po mračnite postapki na papskiot Rim i negovite građanski i religiozni poddržuvači, konečnata pobeda ke im se vrati na Hristos i negovite izbranici.

Stihovite 23 i 24 go odreduvaa redosledot na nasleduvanje

Dan 7:23 Toj mi reče vaka: „Četvrtiot dzver e četvrto carstvo, koe ke bide na zemjata, različno od site carstva, i koe ke ja progolta celata zemja, i ke ja zgazi i ke ja skrši na parčinja.

23a- Paganskoto Rimsko Carstvo vo nejzinata imperijalna forma pomegu – 27 i 395 godina.

Dan 7:24 Desette rogovi se deset carevi što ke izniknat od ova carstvo. Po niv ke se pojavi drug, različen od prviot, i ke pokori tri cara.

24a- Blagodarenie na ovaa preciznost možeme da gi identifikuvame ovie deset rogovi so desette hristijanski kralstva formirani na zapadnata teritorija na propadnatata i razbiena Rimska Imperija. Ovaa teritorija e onaa na našata denešna Evropa: EU (ili EU).

Dan 7:25 I ke zboruva zborovi protiv Sevišniot, ke gi izmačua svetiite na Sevišniot i ke pomisli da gi izmeni vremenjata i zakonite, i svetiite ke bidat predadeni vo negovata raka za vreme, i vremenja i polovina vreme.

25a- Toj ke zboruva zborovi protiv Sevišniot

Vo ovoj stih, Bog ja koncentrira svojata osuda na grevovite što gi pripišuva na rimski papski režim i negovite prethodnici episkopi od Rim, preku koi izvršenoto zlo bilo popularizirano, opravdano i

poučeno na neznaečkite množstva. Duhot gi naveduva obvinuvanjata, počnuvajќi od najserioznite: zborovi protiv samiot Sevišen . Paradoksalno, papite tvrdat deka mu služat na Boga i go pretstavuvaat na zemjata. No, tokmu ovaa pretenzija ja sočinuva vinata, bidejќi Bog vo nikoj slučaj ne ja odobruva ovaa papska pretenzija . I sledstveno, sè što Rim lažno uči za Boga vlijae vrz nego lično.

25b - toj ќе gi ugnetuva svetiite na Sevišniot

Zlobnoto progonstvo na svetiite od stih 21 tuka e otpovikan i potvrđen. Presudite gi izrekuvaat religiozni tribunali što go nosat imeto „Sveta Inkvizicija“. Se koristi tortura za da se prinudat nevinite da ja priznaat svojata vina.

25c - i toj ќе se nadeva deka ќе gi promeni vremenjata i zakonot

Ova obvinuvanje mu dava možnost na čitatelot povtorno da gi utvrdi osnovnite vistini za obožavanjeto na vistinskiot i edinstven živ Bog.

Prekrasniot red vospostaven od Boga bil promenat od rimskite religiozni luѓe. Spored Izlez 12:2, Bog im rekol na Evreite vo vremeto na egzodusot od Egipet: Ovoj mesec ќе vi bide početak na mesecite; ќе vi bide prv od mesecite vo godinata . Ova e red, a ne ednostaven predlog. I bidejќi spasenieto doaѓa od Evreite spored Isus Hristos, od Izlezot, sekoj što vleguva vo spasenieto vleguva i vo semejstvoto Božjo kade što negoviot red mora da vladee i da se počituva. Vistinskata doktrina za spasenieto e ovaa, i taa e ušte od vremeto na apostolite. Vo Hristos, Izraelot Božji dobi duhoven aspekt, sepa toa e negoviot Izrael za koj toj go vospostavi svojot red i svoje doktrini. Spored Rimjanite 11:24, preobrateniot pagan e nakalem na evrejskiot koren i steblo na Avraam, a ne obratno. Pavle go predupreduva protiv neverieto što stana fatalno za buntovnite Evrei od stariot zavet i ќе bide isto tolku fatalno za buntovnite hristijani od noviot; ova direktno se odnesuva na rimokatoličkata vera i proučuvanje na Dan. 8 ќе go potvrdi ova, od 1843 godina, za protestantskite hristijani.

Nie sme samo na početakot na edno dolgo proročko otkrovenie kade što božestvenoto obvinuvanje izneseno vo ovoj stih e seprisutno, tolku užasni i dramatični se posledicite. Vremenjata promeneti od Rim se odnesuvaat na:

1 – sabotata e ostatokot od 4-tata Božja zapoved . Sedmiot den e zamenet od 7 mart 321 godina so prviot den, koj Bog go smeta za profan den i početak na sedmicata. Pokraj toa, ovoj prv den go nametnal rimski imperator Konstantin I koga bil posveten na obožavanje na „neosvoenoto počituvano sonce“, sonceto oboženo od paganite, veќе vo Egipet, bibliski simbol na grevot. Daniel 5 ni pokaža kako Bog gi kaznuva zlostorstvata izvršeni protiv nego; čovekot e taka predupreden i znae što go čeka koga Bog ќе go sudi kako što go sudeše i go ubi carot Valtazar. Sabotata, osvetena od Boga od sozdavanje na svetot, ima dvojna karakteristika na toa što se odnesuva na vremeto i božestveni zakon, kako što spomenuva našiot stih.

2 – Početakot na godinata, koj prvično se odvival naprolet, zbor što znači prv pat, bil promenat i se odvival na početakot na zimata.

3 – Spored Boga, promenata na denot se slučuva na zajdisonce, po redosledot na nokta i denot, a ne na polnok, bidejќi e interpunkcirana i obeležana so dzvezdite što gi sozda za taa cel.

Promenata vo zakonot odi mnogu podaleku od sabotata. Rim ne gi oskvern timer zlatniter sadovi odi hramot; si dozvolil da go promeni originalniti tekst na zborovite napišani odi Boga so svojot prst na kamenite ploči dadei na Mojsej. Raboti tolku sveti što dopiranjeto na kovčegot vo koj se čuvale bilo kaznuvao odi Boga so neposredna smrt.

25v - i svetiite ke bidat predađeni vo negovite race za vreme, vremenja i polovina vreme

Što znači vreme ? Iskustvoto na carot Navuhodonosor ni go dava odgovorot vo Dan. 4:23: Ke te izgonat odi lugeto, a tvoeto živealište ke bide so polskite dzverovi; ke te nateraat da jadeš treva kako volovi. Sedum vremenja ke pominat nad tebe , dodeka ne poznaeš deka Sevišniti vladee vo carstvoto čovečki i go dava na kogo saka. Po ova surovo iskustvo, carot veli vo stih 34: Po određenoto vreme , jas, Navuhodonosor, gi podignav očiťe kon neboto, i mojot um se vrati kon mene . Go blagosloviv Sevišniti, go falev i go počituvav Onoj što živee večno, čija vlast e večna vlast i čie carstvo trae odi koleno na koleno . Možeme da zaklučime deka ovie sedum vremenja pretstavuvaat sedum godini , bidejki vremenjeto započnuva i završuva vo tekot na životot. Ona što Bog go narekuva vreme e zatoa vremeto što i e potrebno na Zemjata za da završi edna revolucija okolu sonceto. Odi ova proizleguvaat mnogu poraki. Bog e simboliziran so sonceto i koga nekoe suštestvo izgreva vo gordost, za da go stavi na svoje mesto, Bog mu veli: „Odi okolu moeto božestvo i doznaj koj sum Jas“. Za Navuhodonosor, sedum revolucii se neophodni, no efikasni. Druga lekcija ke se odnesuva na vremenjeto na papskoto vladeenje, isto taka prorečeno so terminot „ vreme “ vo ovoj stih. Vo sporedba so iskustvoto na Navuhodonosor, Bog ja kaznuva hristijanskata gordost so toa što ja predaa na zašemetenost za vreme, vremenja i polovina vreme odi proročki godini. Odi 7 mart 321 godina, gordosta i neznaenjeto vo gluposta gi teraat lugeto da se soglasat da go počituvaať redot što ja menuva Božjata zapoved; na koj smireniti rob na Hristos ne može da se pokori, vo sprotivno, bi se oťsekol odi svojot spasitel Bog.

Ovoj stih ne vodi kon potraga po vistinskata vrednost i datumite na početokot i krajot na ova prorokuvao vremenjeto. Ke otkrieme deka pretstavuva 3 godini i šest meseci. Vsušnost, ovaa formula ke se pojavi povtorno vo Otkrovenie 12:14 kade što e paralelna so formulata 1260 dena odi stih 6. Primenuvajki go kodot odi Ezekiel 4:5-6, eden den za edna godina, ke ni ovozmoži da razbereme deka vsušnost stanuva zbor za 1260 dolgi i užasni godini na stradanje i smrt.

Dan 7:26 Togaš ke dojde sudot, i ke mu ja odzemat vlasta, i taa ke bide razrušena i istrebena zasekogaš.

2a- Zabeležete go interesot na ova pojasnuvanje: sudot i krajot na dominacijata na papite se slučuvaať vo isto vreme. Ova dokažuva deka spomenatiti sud nema da započne pred vraćanjeto na Hristos. Vo 2021 godina, papite se se ušťe aktivni, pa zatoa sudot citiran vo Daniel ne započnal vo 1844 godina, adventistički braća.

Dan 7:27 I carstvoto, vlasta i veličieto na carstvata pod celoto nebo ke im bidat dadei na narodot, na svetiite na Sevišniti; a Negovoto carstvo e večno carstvo, i site vladeteli ke Mu služat i ke Mu se pokoruvaať.

27a- Zatoa, sudot e dobro sproveden po vraćanjeto vo slava na Hristos i vonesuvanjeto na neboto na negovite izbranici.

27b - i site vladeteli ke mu služat i ke mu se pokoruvaať

Kako primeri, Bog ni gi pokažuva trojcata vladeteli pretstaveni vo ovaa kniga: haldejskiot car Navuhodonosor, medskiot car Darij i persiskiот car Kir 2.

Dan 7:28 I tuka završija zborovite: a jas, Daniel, bev mnogu voznemiren vo mislite moi, i liceto mi se promeni, i gi staviv zborovite vo srceto moe.

28a- Konfuzijata na Daniel e sè ušte opravdana, bidejki na ova nivo dokazite za identitetot na papskiот Rim sè ušte nemaat sila; negoviot identitet ostanuva „hipoteza“ koja e veќе mnogu ubedлива, no seпak, „hipoteza“. No, Daniel 7 e samo vtorata od sedumte proročki ploči prezentirani vo ovaa kniga na Daniel. I veќе moževme da vidime deka porakite dostaveni vo Daniel 2 i Daniel 7 se identični i komplementarni. Sekoja nova ploča ќе ni donese dopolnitelni elementi koi, nadredeni na veќе napravenite studii, ќе ja zajaknat i zajaknat Božjata poraka koja na toj način ќе stanuva sè pojasna.

Hipotezata deka „ maliот rog “ od ova poglavje 7 e papskiот Rim ostanuva da se potvrdi. Ova ќе se napravi. No, da se potsetime veќе na ova istorisko nasledstvo koe se odnesuva na Rim, „ četvrtoto monstruozno životno so železni zabi “. Go označuva Rimskoto Carstvo prosledeno so „ desette rogovi “ na slobodnite i nezavisni evropski kralstva, koi se nasledeni, vo 538 godina, od pretpostaveniот papski „ mal rog “, ovoj „ različen kral “, pred kogo „ tri rogovi ili tri kraljevi “, Herulite, Vandalite i Ostrogotite se poniženi pomeđu 493 i 538 godina vo stihovite 8 i 24.

Daniel 8

Dan 8:1 Vo tretata godina od vladeenjeta na carot Valtazar, mene, Daniel, mi se javi videnie, pokraj videnieto što go imav videno porano.

1a- Pomina vremeto: 3 godini. Daniel dobiva novo videnie. Vo ova, ima samo dve životni koi se jasno identifikuvani vo stihovite 20 i 21 so Medijcite i Persijcite i Grcite koi vo prethodnite videnija bea Vtorata i Tretata Imperija na prorokuvanje nasleduvanja. So tekot na vremeto, vo videnijata, životnite se se pojasno vo soglasnost so obredite na Evreite. Dan. 8 pretstavuva oven i koza ; životnite što se prinesuvaat vo žrtvata na Denot na pomiruvanje spored evrejskiot obred. Taka možeme da go zabeležime simbolot na grevot vo superpozicijata na grčkata imperija: stomakot i butovite od bronza od Dan. 2, leopardot od Dan. 7 i Danovata koza.8 .

Dan 8:2 Koga go vidov ova videnie, mi se čineše deka sum vo palatata Suza, vo pokrainata Elam, i vo videnieto bev pokraj rekata Ulaj.

2a- Daniel e vo Persija vo blizina na rekata Karun, koja vo negovo vreme bila Ulaj. Persiskata prestolnina i rekata, simbol na eden narod, ukažuvaat na geografska referentna točka za vizijata što Bog ќе mu ja daje. Zatoa, proročkite poraki vo ova poglavje davaat vredni geografski podatoci što nedostasuva vo poglavjata 2 i 7.

Dan 8:3 Gi krenav očite i vidov, i ete, eden oven stoeše pokraj rekata, so dva roga; a rogovite bea visoki, no edniot beše povisok od drugiot, i se iskači posleden.

3a- Ovoj stih ja sumira istorijata na Persija pretstavena so ovoj oven čij rog najvisokiot go pretstavuva zatoa što prvično bil dominiran od negoviot sojuznik Medijcite, a konečno se izdignal nad nego so doaganjeto na vlast na kralot Kir II Persijecot, vo 539 godina, posledniot sovremenik na Daniel spored Daniel 10:1. No, tuka, posočuvam problem so vistinskiot datum, bidejki istoričarite celosno go ignoriraat svedoštvo na očevidecot na Daniel, koj vo Daniel 5:31 go pripisuva osvojuvanje na Vavilon na mediskiot kral Darij, koj go organiziral Vavilon vo 120 satrapii spored Daniel 6:1. Kir došol na vlast po smrtta na Darij, pa zatoa ne vo 539 godina, tuku malku podocna, ili naprotiv, osvojuvanje od strana na Darij moželo da se sluči malku pred datumot - 539 godina.

3b - Vo ovoj stih se pojavuva božestvena suptilnost, vo formata što se koristi za označuvanje na mal i golem rog. Ova potvrduva deka izrazot „ mal rog “, vmatelno izbegnuvan, e specifično i isključivo povrzan so identitetot na Rim.

Dan 8:4 Go vidov ovenot kako udara kon zapad, sever i jug; i niedno životno ne možeše da mu se sprotivstavi, i nemaše nikoj da gi predade negovite žrtvi; i toj praveše što sakaše i stana silen.

4a- Slikata od ovoj stih gi ilustrira posledovatelne fazi od osvojuvanjata na Persijcite što gi vodat kon imperijata, dominacijata na kralot nad kralovite.

Na Zapad : Kir II sklučil sojuz so Haldejcite i Egipćanite pomeću 549 i 539 godina.

Na sever : Lidija od kralot Krez e osvoena vo – 546 godina

Na jug : Kir ja osvojuva Vavilonija, nasleduvajќi go medskiot kral Darij po 539 godina p.n.e., a podocna persiskiot kral Kambis II ќe go osvoi Egipet vo 525 godina p.n.e.

4b - i toj stana moќen

Toj ja dostignal imperatorskata moќ što ja napravila Persija prvata imperija proročena vo ova poglavje 8. Toa bila vtorata imperija vo videnijata od Dan. 2 i Dan. 7. Vo ovaa moќ, persiskata imperija se proširila do Sredozemното More i ja napadnala Grcija, što ja zaprelo kaj Maraton vo -490 godina. Vojnite prodolžile.

Dan 8:5 I dodeka vniatelno gledav, ete, eden kozel doagaše od zapad, odeše po celata zemja, no ne ja dopiraše; a kozelot imaše golem rog meću očite.

5a- Stih 21 jasno go identifikuva jarecot: Jarecot e carot na Javan, Golemiot rog meću negovite oči e prviot car . Javan e antičkoto ime na Grcija. Ignorirajќi gi slabite grčki kraljevi, Duhot go gradi svoeto otkrovenie vrz golemiot grčki osvojuvač Aleksandar Veliki.

5b - ete, koza dojde od zapad

Geografskite oznaki se ušte se davaat. Kozata doaga od Zapad, a Persiskata imperija e zemena kako geografska referentna točka.

5c- i odeše po celata zemja po nejzinata površina, bez da ja dopira

Porakata e analogna na četirite ptičji krilja na leopardot od Dan. 7:6. Taa ja naglasuva ekstremnata brzina na osvojuvanjata na ovoj mlad makedonski kral koj ќe ja proširi svojata dominacija do rekata Ind za deset godini.

5d - ovaa koza imaše golem rog meću očite

Identitetot e daden vo stih 21: Golemiot rog meću negovite oči e prviot kral. Ovoj kral e Aleksandar Veliki (543-523). Duhot mu go dava izgledot na Ednorog, mitsko basnoslovno životno. Na toj naćin toj ja osuduva neiscrpna plodna imaginacija na grčkoto opštestvo koe izmisluvalo basni primeneti vo religijata i ćij duh gi preminal vekovite do našeto vreme na izmamnićki hristijanskiot Zapad. Toa e aspekt na grevot što e potvrden so slikata na kozata , životnoto koe ja igralo ulogata na grevot vo svetiot godišen obred na „Denot na pomiruvanjeto“. Raspnuvanjeto na Mesijata Isus go postignalo vo svoeto božestveno sovršenstvo ovoj obred trebalo da prestane po nego... so sila, so uništuvanjeto na hramot i evrejskata nacija od strana na Rimjanite vo 70 godina.

Dan 8:6 I toj dojde do ovenot so dva roga, kogo go vidov kako stoi pred rekata, i se nafri vrz nego vo svojot bes.

6a- Aleksandar Makedonski go započinuva svojot napad protiv Persijcite čij kral e Darij III. Vtoriot e porazen kaj Is, toj bega ostavajki go zad sebe lakot, štitot i nametkata, kako i soprugata i naslednikot, vo - 333 godina. Podocna ke bide ubien od dvajca negovi blagorodnici.

6b- i toj se strča vrz nego vo siot svoj bes

Ovoj bes e istoriski opravljan. Mu prethodela ovaa razmena megu Darij i Aleksandar: „Pred Aleksandar da se sretne so Darij, persiskiot kral mu ispraća podaroci nameneti da gi naglasat nivnite soodvetni pozicii kako kral i dete - Aleksandar vo toa vreme e se ušte mlad princ početnik vo umetnosta na vojuvanjeto (Glava I, red 89). Darij mu ispraća topka, kamšik, uzdi za konj i srebren sandak poln so zlato. Pismoto što go pridružuva bogatstvoto gi razjasnuva negovite elementi: topkata e za da prodolži da igra kako deteto što e, uzdi za da go naučat na samokontrola, kamšikot za da go ispravat, a zlatoto go pretstavuva danokot što Makedoncite mora da mu go platat na persiskiot car.“

Aleksandar ne pokažuva znaci na lutina, i pokraj stravot na glasnicite. Namesto toa, toj gi zamoluva da mu čestitaat na Darij za negovata ostroumnost. Darij, veli toj, ja znae idninata, bidejki mu dal na Aleksandar kuršum što go pretstavuva negovoto idno osvojuvanje na svetot, uzdi označuvaa deka site ke mu se pokorat, kamšikot ke bide za kaznuvanje na onie što ke se osmelat da mu se sprotivstavat, a zlatoto sugerira danok što ke go dobie od site svoi podanici. Proročki detalj: Aleksandar imal konj na koj mu go dal imeto „Bukefal“, što znači, so augmentativen prefiks, „glava“. Vo site negovi bitki, toj ke bide na „čelo“ na svojata vojska, so oružje vo raka. I „deset godini“ ke stane vladejačka „glava“ na svetot opfaten so proroštvo. Negovata ozloglasenost ke ja promovira grčkata kultura i grevot što ja stigmatizira.

Dan 8:7 Go vidov kako se približuva kon ovenot i se razgneviv na nego; go udri ovenot i mu gi skrši dvata roga; no ovenot ne beše dovolno silen da mu se sprotivstavi; go frli na zemja i go zgazi, i nemaše nikoj da go izbavi ovenot.

7a- Vojnata što ja započnal Aleksandar Veliki: vo – 333 godina, kaj Is, persiskiot logor bil porazen.

Dan 8:8 Jarecot stana mnogu silen; no koga stana silen, negoviot golem rog beše skršen, a na negovo mesto izniknaa četiri golemi roga nasočeni kon četirite nebesni vetrovi.

8a - negoviot golem rog se skrši

Vo 323 godina, mladiot kral (– 356 – 323) počinal bez naslednik na 32-godišna vozrast, vo Vavilon.

8b- Na negovo mesto se izdignaa četiri golemi rogovi, na četirite nebesni vetrovi.

Zamenicite na mrtvot kral bile negovite generali: diadosite. Imalo desetmina po smrtta na Aleksandar i 20 godini se borele edni protiv drugi do toj stepen što na krajot od 20-te godini ostanale samo četvorica preživeani. Sekoj od niv osnoval kralaska dinastija vo zemjata nad koja vladeel. Najgolem bil Selevk, poznat kako Nikator, koj ja osnoval dinastijata „Selevkidi“ koja vladeela so kralstvoto Sirija. Vtoriot bil Ptolomej Lagos, koj ja osnoval dinastijata „Lagidi“ koja vladeela so Egipet. Tretiot bil Kasandros koj vladeel so Grcija, a četvrtiot bil Lizimah (latinsko ime) koj vladeel so Trakija.

Geografski zasnovanata proročka poraka prodolžuva. Četirite kardinalni točki na četirite nebesni vetrovi go potvrđuuaat identitetot na zemjite na zasegnatite borci.

Vraćanje na Rim, maliot rog

Dan 8:9 I od eden od niv izleze mal rog , i se zgolemi golem i golem kon jug, kon istok i kon slavnata zemja.

9a- Aspektot na ovoj stih gi opišuva proširuvanjata na edno kralstvo koe pak će stane dominantna imperija. Segaj, vo prethodnite lekcii i vo svetskata istorija, nasledničkoto kralstvo na Grcija e Rim. Ova identifikacija e dopolnitelno opravdana so izrazot „mal rog“ koj ovoj pat, sprotivno na ona što beše napraveno za pokratkiot mediski rog, e jasno citiran. Ova ni ovozmožuva da kažeme deka ovoj „mal rog“ go simbolizira, vo ovoj kontekst, rastečkiot republikanski Rim. Bidejki, toj intervenira kon istok, kako svetski policaec, čestopati zatoa što e povikan da reši lokalni konflikt među protivnicite. I ova e preciznata pričina što ja opravduva slednata slika.

9b- Od eden od niv izleze mal rog

Prethodniot dominant beše Grcija, i tokmu od Grcija Rim dominira vo ova istočna zona kade što se naoѓa Izrael; Grcija, eden od četirite rogov.

9v- koj se širi znaćitelno kon jug, kon istok i kon najubavata zemja.

Rimski rast započnal od negovata geografska lokacija prvo kon jug . Istoriyata go potvrđuva ova, so vleguvanje na Rim vo Punskite vojni protiv Kartagina, denešen Tunis, okolu 250 godina p.n.e.

Slednata faza na ekspanzija se odvijala kon istok , intervenirajki vo eden od četirite rogov : Grcija, okolu 200 godina p.n.e. Tamu bila povikana od Grčkata Etolska liga za da ja poddrži protiv Ahajskata liga (Etolija protiv Ahaja). Otkako će se našla na grčka počva, rimskata vojska nikogaš poveќе nema da ja napušti, a cela Grcija će stane rimska kolonija od 160 godina p.n.e. pa natamu.

Od Grcija, Rim ja prodolžil svojata ekspanzija so stapnuvanje vo Palestina i Judeja, koja vo 63 godina p.n.e. stanala provincija na Rim osvoena od vojskite na generalot Pompej. Tokmu ova Judeja Duhot ja oznaćuva so ovoj prekrasen izraz: Najubavata od zemjite , izraz citiran vo Dan. 11:16 i 42 i Ezekiel 20:6 i 15.

Hipotezata e potvrđena, „ maliot rog “ e Rim.

Ovoj pat, veќе nema somnenie, papskiot režim od Dan. 7 e razotkrien, i taka, preskoknuvajki gi beskorisnite vekovi, Duhot nē vodi do tragićniot čas koga, napušten od carevite, Rim ja prodolžuva svojata dominacija pod religiozna forma na hristijanski izgled na koj gi pripisuva dejstvijata otkrieni so simbolite od sledniot stih 10. Ova se dejstvijata na „ razlićniot “ kral od Dan. 7.

Imperijalni Rim, a potoa i papski Rim gi progonuuaat svetcite

Dve posledovatelni čitanja za ovoj eden stih

Dan 8:10 I se iskači do nebesnata vojska, i frli del od vojskata i od dzvezdite na zemjata, i gi zgazi.

10a- Taa se krena pred nebesnata vojska

Velejki „ taa “, Duhot go drži Rim kako svoja cel, vo hronološkata niza na negovite proširuvanja, po različnite forme na vladeenje na koi aludira vo Otk. 17:10, Rim stigal do imperijata pod vladeenieto na rimski imperator Oktavijan, poznat kako Avgust. I tokmu vo negovo vreme Isus Hristos se rodil od Duhot, vo se ušte devstvenoto telo na Marija, mladata supruga na Josif; dvajcata izbrani edinstveno poradi nivnata pripadnost na lozata na carot David. Po negovata smrt, otkako voskresnal od samiot sebe kako što objavil, Isus im ja doveril misijata na svoje apostoli i učenici da ja objavuuaat dobrata vest za spasenieto (Evangelieto) so cel da sozdadat izbrani luđe niz celata zemja. Vo toa vreme, Rim se soočil so hristijanska nežnost i pacifizam; taa vo ulogata na mesar, učenice na Hristos vo ulogata na zaklanite jagninja. Po cena na mnogu mačeničko krvoprolevanje, hristijanskata vera se proširila niz celiot svet, osobeno vo glavniot grad na imperijata, Rim. Progonuvačkiot imperatorski Rim se kreva protiv hristijanite. Vo stih 10, dve dejstva na Rim se preklupuaat. Prvoto se odnesuva na carskoto, a vtoroto na papskoto.

Vo imperijalniot režim veќе možeme da mu gi pripišeme navedenite dejstvija:

Taa se krena protiv nebesnata vojska : se sooči so hristijanite. Zad ovoj simboličen izraz, nebesna vojska , stoi Hristijanskiot Izbranik spored koj Isus veќе gi imenuval svoje verni: građani na nebesното carstvo . Pokraj toa, Dan. 12:3 gi sporeduva vistinske svetcite so dzvezdite , koi se isto taka potomstvo na Avraam od Bit. 15:5. Vo prvoto čitanje, drskosta da se mačat sinovite i kerkite Božji veќе pretstavuva za paganskiot Rim arogantno dejstvie i nedostojno i neopravdano vzdignuvanje . Vo vtoroto čitanje, tvrdenieto na rimski episkop da go vodi kako papa Izbranikot na Isus Hristos od 538 godina e isto taka arogantno dejstvie i ušte ponedostojno i neopravdano vzdignuvanje .

Taa napravi del od ovaa vojska i dzvezdite da paѓaat na zemja, i taa gi zgazi : Gi progonuva i gi ubiva za da go odvlače vnimanieto na svoeto naselenie vo svoje areni. Gonitelite se glavno Neron, Domicijan i Dioklecijan, posledniot oficijalen progonitel pomeѓu 303 i 313 godina. Vo prvoto čitanje, ovoj dramatičen period e opfaten vo Otk. 2 pod simboličnite iminja „ Efes “, vremeto koga Jovan go dobiva svoeto božestveno Otkrovenie narečeno „Apokalipsa“ i „ Smirna “. Vo vtoroto čitanje, pripišani na papskiot Rim, ovie dejstvija se smesteni vo Otk. 2 pod periodite narečeni „ Pergam “ ili, prekršen sojuz ili preljuba i „Tijatira“ ili, gnasotii i smrti. So toa što veli, i taa gi zgazi, Duhot im pripišuva na dvata Rima ist tip krvavi dejstvija. Glagolot zgazi i negoviot izraz zgazi se naogaat pripišani na paganskiot Rim vo Dan. 7:19. No, dejstvoto na gazenje ke prodolži do krajot na 2300-tata večer nautro od stih 14 od ova poglavje 8 spored izjavata od stih 13: Do koga ke bidat gazeni svetosta i vojskata ? Ova dejstvo se izvršuva vo vremeto na hristijanskata era i zatoa mora da mu go pripišeme na papskiot Rim i negovite monarhistički poddržuvači; što istorijata go potvrđuva. Sepak, da zabeležiime važna razlika. Paganskiot Rim samo bukvalno gi soboruvaa svetcite na Isus Hristos, dodeka papskiot Rim, preku svoje lažni religiozni upatstva, gi soboruvaa duhovno , pred da gi progonuva bukvalno.

Sporadičnite progoni prodolžile so naizmenični mirovi sè do doaĝanjeto na carot Konstantin I , koj stavil kraj na progonstvata protiv hristijanite so Milanskiot edikt, negovata rimska prestolnina, vo 313 godina, što pretstavuva kraj na periodot od „ deset godini “ progoni što ja karakteriziraat erata „ Smirna “ od Otk. 2:8. So ovoj mir, hristijanskata vera nema da dobie ništo, a samiot Bog će izgubi mnogu. Zašto bez prečkata na progonstvoto, posvetenosta na neobratenite kon ovaa nova vera izobiluva i se množi niz celata imperija, a osobeno vo Rim, kade što krvta na mačenicite najmnogu se proleala.

Zatoa, na ovoj period možeme da go prikačime početokot na vtoroto čitanje na ovoj stih. Onoj period kade što Rim stanuva hristijanski so počituvanje na naredbite na carot Konstantin, koj vo 321 godina štotuku izdal edikt so koj se nareduva promena na nedelniot den za odmor: sedmiot den - sabotata - e zamenet so prviot den od sedmicata; vo toa vreme, paganite go posvetile na obožavanje na bogot „ počituvano nepobedeno sonce “. Ovaa akcija e isto tolku seriozna kako pienje od zlatnite sadovi na hramot , no ovoj pat, Bog nema da reagira, časot na konečniot sud će bide dovolen. So svojot nov den na odmor, Rim će ja proširi svojata hristijanska doktrina niz celata imperija, a so svojata lokalna vlast, episkopot na Rim će dobie prestiž i podrška, sè do najvisokoto vzdignuvanje na papskata titula što mu e dadena so dekret, vo 533 godina, od strana na vizantiskiот imperator Justinijan I. Če bide potrebno da se počeka proteruvanje na neprijatelskite Ostrogoti za prviot vladejački papa, Vigilij, da se naseli na svoeto papsko sedište, vo Rim, vo Lateranskata palata izgrađena na planinata Kelijan. Datumot 538 i pristignuvanje na prviot papa go označuva ispolnuvanje na dejstvija opisani vo stih 11 što sledi. No, toa e isto taka početak na 1260 dena-godini vladeenje na papite i na sè što se odnesuva na niv i koe beše otkrieno vo Dan.7. Kontinuirano vladeenje vo koe svetcite, ušte ednaš, se zgazeni pod noze , no ovoj pat, od rimskata papska religiozna dominacija i nejjzinite građanski podržuvачi, monarsite, i nejjziniot vrv... vo imeto na Hristos.

Konkretni dejstvija na vospostaveniот papizam vo 538 godina

Dan 8:11 I se vozviši duri do vojvodata, mu ja odzede postojanata žrtva i go urna mestoto i temelite na negovoto svetilište.

11a- Taa se iskači na čelo na vojskata

Ovaa glava na vojskata e logički i bibliski Isus Hristos, spored Efesjanite 5:23: zašto soprugot e glava na ženata, kako što Hristos e glava na Crkvata , koja e negovo telo, i na koja toj e Spasitel. Glagolot „ taa se krena “ e dobro izbran, tokmu zatoa što, vo 538 godina, Isus e na neboto dodeka papstvoto e na zemjata. Neboto e nadvor od negoviot dofat, no „ taa se krena “ so toa što gi naveduva luĝeto da veruvaat deka taa go zamenuva na zemjata. Od neboto, Isus ima mali šansi da ja izbegne stapicata postavena za luĝeto od ĝavolot. Pokraj toa, zošto bi go storil toa, koga samiot gi predava vo ovaa stapica i site nejjzini kletvi? Zašto pročitavme, vo Daniel 7:25, „ svetiite će bidat predadeni vo negovite race za vreme, vremenja (2 pati) i polovina vreme “; Tie se predadeni namerno od Boga Hristos, poradi promenete vremenja i promenetiот zakon . Zakonot izmenet vo 321 godina od Konstantin vo vrska so sabotata, sekako, no pred sè, zakonot e izmenet od rimskiот papizam, po 538 godina, kade što ne e samo sabotata taa što e zasegnata i napadnata, tuku celiot zakon e preraboten vo rimskata verzija.

11b - mu ja odzede večnata žrtva

Go istaknuvam otsustvoto na zborot žrtva vo originalniot hebrejski tekst. Sepak, negovoto prisustvo sugerira kontekst na stariot zavet, no toa ne e slučaj, kako što štotuku pokažav. Spored noviot zavet, žrtvata i prinosot prestanaa, smrtta na Hristos, vo sredinata na sedmicata spomenata vo Dan. 9:27, otkako gi napravija ovie obredi beskorisni. Sepak, nešto ostana od stariot zavet: službata na prvosveštenikot i posrednikot za grevovite na lugeto koi isto taka ja prorokuvaa nebesnata služba što Isus ja izvrši vo korist na negovite edinstveni izbranici otkupeni so negovata krv od negovoto vaskresenie. Hristos se voznese na neboto, što ostana togaš da mu se odzeme? Negovata sveštениčka funkcija, odnosno negovata isključitelna uloga kako posrednik za prostuvanje na grevovite na negovite izbranici. Vsušnost, od 538 godina, vospostavuvanjeto na zemjata, vo Rim, na poglavar na Hristovata Crkva ja napravi nebesnata služba na Isus zaludna i beskorisna. Molitvite poveќе ne minuvaat niz nego, a grešnicite ostanuvaat nositeli na svoite grevovi i nivnata vina pred Boga. Evr. 7:23 ja potvrđuva ovaa analiza, velejќi: „ No ovoj čovek, bidejќi ostanuva zasekogaš, ima nepromenljivo sveštenstvo .“ Promenata na vodačot na zemjata gi opravduva gnasnite plodovi što gi nosi ova bezhristovo hristijanstvo; plodovi što Bog mu gi prorekol na Daniel. Zošto hristijanite bile pogodeni od ova užasno prokletstvo? Sledniot stih 12 ќе go dade odgovorot: poradi grevot ...

Identifikacijata na večното, koja štotuku e izvršena, ќе posluži kako osnova za presmetkite koristejќi gi traenjata 1290 i 1335 dena-godini, koi ќе bidat predloženi vo Dan. 12:11 i 12; utvrđenata osnova e datumot 538, momentot koga večното sveštenstvo bilo ukradeno od zemniot papski poglavar.

11c- i go urna mestoto , temelot na negovoto svetilište,

Poradi kontekstot na noviot zavet, pomeѓu dvete možni značenja na hebrejskiot zbor „mekon“ preveden kako „mesto“, go zadržav negoviot prevod „osnova“, koj e isto tolku legitimen i podobro prilagoden na kontekstot na hristijanskata era na koja se odnesuva proroštvoto.

često se spomenuva svetilišteto , što može da bide zbunuvačko. Sepak, možno e da ne bidete zavedeni od glagolot što go označuva dejstvoto što se izvršuva vo svetilišteto .

Tuka vo Dan. 7:11: nejzinata osnova e soborena od papstvoto.

Vo Dan. 11:30: e oskvernaven od grčkiot kral Antioh 4 Epifan, progonitel na Evreite vo – 168.

Vo Dan. 8:14 i Dan. 9:26 ne stanuva zbor za svetilište , tuku za svetost . Hebrejskiot zbor „kodeš“ e sistematski pogrešno preveden vo site prevodi na najčestite verzii. No, originalniot hebrejski tekst ostanuva nepromenet za da svedoči za originalnata vistina.

Treba da se napomene deka terminot „ svetilište “ se odnesuva isključivo na mestoto kade što Bog stoi lično. Otkako Isus vaskresna od mrtvite i se voznese na neboto, poveќе nema svetilište na zemjata . Zatoa, urivanjeto na osnovata na negovoto svetilište znači potkopuvanje na doktrinarnite temeli vo vrska so negovata nebesna služba, što gi ilustrira site uslovi za spasenie. Vsušnost, otkako ќе se krsti, povikanata ličnost mora da može da ima korist od odobruvanjeto na Isus Hristos, koj ja sudi svojata vera vrz osnova na negovite dela i se soglasuva ili ne da mu gi prosti grevovite vo imeto na negovata žrtva. Krštevajeto go označuva početakot na iskustvoto živeeno pod pravedniot Božji sud, a ne negoviot kraj. Ova znači deka koga direktnata vrska pomeѓu zemnite izbranici i negoviot

nebesen posrednik e prekinata, spasenieto poveќе ne e možno, a svetiot zavet e prekršen. Ova e užasna duhovna drama ignorirana od čovečkite masi izmamani i zavedeni od 7 mart 321 godina i 538 godina vo koja večnoto sveštenstvo na Isus Hristos mu beše odzemen o od Papata za negova sopstvena korist. Da se urne osnovata na negovoto svetište znači isto taka da im se pripiše na 12-te apostoli, koi ja predstavuuaat osnovata ili temelot na Izbraniot, duhovniot dom, lažno hristijanska doktrina koja go opravduva i legalizira grevot protiv božestveni o zakon; nešto što nitu eden apostol ne bi go napravil.

Dan 8:12 Vojskata beše predadena so sekojdnevnata žrtva za grevot; rogot ja sobori vistinata na zemja i uspea vo ona što go praveše.

12a - Vojskata beše izbavena so večna žrtva

Na posimboličen jazik, ovoj izraz ima isto značenje kako i onoj vo Dan. 7:25: vojskata beše predadena ... No, tuka Duhot dodava so večnoto

12b - poradi grevot

Toa e, spored 1 Jovanovo 3:4, poradi prestop na zakonot promenet vo Dan. 7:25. Zašto Jovan reče i napiša: Sekoj što greši, go prestopuva zakonot, a grevot e prestop na zakonot . Ovoj prestop datira od 7 mart 321 godina i se odnesuva, pred sè, na napuštanjeto na Božjata sveta sabota; sabotata osvetena od nego, ušte od sozdavanjeto na svetot, na edinstveni o i večen „ sedmi den “.

12v - rogot ja frli vistinata na zemja

Vistinata e povtorno duhoven zbor što go označuva zakonot spored Psalm 119:142-151: Tvojot zakon e vistina... site Tvoi zapovedi se vistina .

12d- i uspeva vo svoje potfati

Ako Duhot na Sozdatelot Bog go najavil toa odnapred, togaš nemojte da se iznenadite što ja ignoriravte ovaa izmama, najgolemata duhovna izmama vo celata istorija na čoveštvo; no isto taka i najserioznata po svoje posledici od gubenje na čovečki duši za Boga. Stih 24 ke potvrdi velejki: Negovata moć ke se zgolemi, no ne so sopstvena sila; toj ke napravi neverojatni pustošenja, toj ke uspee vo svoje potfati , toj ke gi uništi moćnite i narodot na svetcite.

Podgotovka za osvetuvanje

Vo lekciite dadeni od religioznite obredi na stariot zavet, ovaa tema za podgotovka za osvetuvanje se pojavuva postojano. Prvo, pomegu vremeto na ropstvoto i vleguvanjeto vo Hanaan, proslavata na Pashata bila neophodna za da se osveti narodot što Bog trebalo da go odvede vo nivnata nacionalna počva, Izrael, vetenata zemja. Vsušnost, bile potrebni 40 godini iskušenie za pročišćuvanje i osvetuvanje za da se ostvari vleguvanjeto vo Hanaan.

Isto taka, vo vrska so sabotata obeležana na sedmi o den od zajdisonce do zajdisonce, potrebno beše prethodno vreme za podgotovka. Šeste dena prokletstvo baraa mienje na teloto i presoblekuvanje, ovie raboti mu bea nametnati i na sveštenikot za da može, bez opasnost po svojot život, da vlez e vo svetoto mesto na hramot za da ja izvrši svojata ritualna služba.

Sedumdnjevnata, 24-časovna nedela na sozdavanje e modelirana spored sedumte iljadi godini od Božjiot plan za spasenie. Znači, prvite šest dena gi pretstavuvaat prvite šest mileniumi vo tekot na koi Bog gi izbira svoje izbranici. A sedmiot i posleden milenium ja pretstavuva golemata sabota vo tekot na koja Bog i negovite izbranici, sobrani na neboto, uživaat vo vistinski i celosen odmor. Grešnicite se site privremeno mrtvi; osven Satana, koj ostanuva izoliran na nenaselena zemja vo tekot na ovoj period od „iljada godini“ otkrien vo Otkrovenie 20. Pred da vlezat vo „rajo“, izbranite mora da bidat pročisteni i osveteni. Pročistuvanje se zasnova na verata vo dobrovolnata žrtva na Hristos, no osvetuvanje se dobiva so negova pomoš po krštevaje bidejki, pročistuvanje se pripisuva, odnosno se dobiva odnapred vo ime na principot na verata, no osvetuvanje e plodot što vsušnost go dobivaat izbranite vo celata negova duša preku negovata vistinska sorabotka so živiot Bog Isus Hristos. Se dobiva so borba što toj ja vodi protiv sebe, protiv svojata loša priroda, za da se sprotivstavi na grevot.

Daniel 9:25 će ne nauči deka Isus Hristos dojde da umre na krst za da dobie od svoje izbranici da ne grešat poveќе, bidejki dojde da stavi kraj na grevot. Segaj, štotuku vidovme vo stih 12, deka Hristijanskiot Izbranik bil predaden na papskiot despotizam poradi grevot. Zatoa, potrebno e pročistuvanje za da se dobie osvetuvanje bez koe nikoj nema da go vidi Boga, spored ona što e napišano vo Evreite 12:14: Stremete se kon mir so site luđe i svetost, bez koja nikoj nema da go vidi Gospoda.

Primeneto na 2000-te godini od hristijanskata era od smrtta na Isus Hristos do negovoto vraćanje vo 2030 godina, ova vreme na podgotovka i osvetuvanje će bide otkrieno vo slednite stihovi 13 i 14. Sprotivno na prvičното veruvanje na adventistite, ova vreme ne e vreme na sud kako što e opišano vo Daniel 7, tuku vreme na osvetuvanje koe e neophodno poradi vekovното nasledstvo na grevovi legitimirani od gnasното učenje na papskiot Rim. Bi sakal da istaknam deka deloto na Reformacijata, koe započna vo 13 vek, ne go postigna pročistuvanje i osvetuvanje što gi baraše so seta pravda trisvetiot i sovršeno čist Bog Spasitel.

Dan 8:13 Čuv eden svetec kako zboruva; a drug svetec mu reče na onoj što zboruvaše: „Do koga će trae videnieto za sekojdnevna žrtva i za grevot što pustoši? Do koga će bidat gazeni svetilišteto i vojskata?“

13a- Slušnav eden svetec kako zboruva; a drug svetec mu reče na onoj što zboruvaše

Samo vistinskite svetci stanuvaaat svesni za grevovite nasledeni od Rim. Če gi najdeme povtorno vo scenata od videnieto pretstavena vo Dan. 12.

13b - Kolku dolgo će se ispolni vizijata?

Svetitelite baraaat datum što će go označi krajot na rimskite gnasotii.

13v - za večnata žrtva

Svetitelite baraaat datum što će go označi obnovuvanje na večното sveštenstvo od strana na Hristos.

13d- i za razorniот grev ?

Svetitelite baraat datum što će go označi vraćanje na sedmiot den - sabotata, čie prekršivanje e kaznuvato so rimski pustošenja i vojni; a za nejzinite prestapnici, ova kazna će trae do krajot na svetot.

13-ti - Do koga će bidat gazeni svetilišteto i vojskata?

Svetitelite baraat datum što će go označi krajot na papskite progonstva što se primenuvaat protiv niv, Božjite izbrani svetci.

Dan 8:14 I mi reče: „Dve iljadi i trista dena; i potoa će se isčisti svetilišteto.“

14a- Od 1991 godina, Bog go nasochi moeto proučivanje kon ovoj pogrešno preveden stih. Eve go negoviot vistinski prevod na hebrejskiot tekst.

I mi reče: Do večerta i utroto dve iljadi i trista i opravdani će bidat sveti.

Kako što možete da vidite, terminot od 2300 večeri i utra ima za cel osvetuvanje na izbranite od Boga od datumot što će bide određen za ovoj termin. Večnata pravda dobiena so krštevajeto dotogaš e dovedena vo prašanje. Baranjeto za tripati svetiot Bog, vo Otecot, Sinot i Svetiot Duh, se promeni i e zajaknato so potrebata izbranite poveće da ne grešat protiv sabotata, nitu protiv koja bilo druga uredba što doaga od ustata Božja. Tesniot pat na spasenieto što go poučuva Isus e taka obnoven. I modelot na izbranite pretstaven vo Noe, Daniel i Jov gi opravduva milion izbrani za desette milijardi padnati od posledniot sud od Daniel 7:10.

Dan 8:15 Dodeka jas, Daniel, go gledav ova videnie i se obiduvav da go razberam, ete, pred mene zastana eden, koj imaše izgled na čovek.

15a- Logično, Daniel bi sakal da go razbere značenjeto na vizijata i toa će mu donese vo Daniel 10:12, opravdano odobrenie od Boga, no nikogaš nema celosno da mu se ispolni želbata, kako što pokažuva Božjiot odgovor vo Daniel 12:9: I reče: „Odi si, Daniele, zašto ovie zborovi se zatvoreni i zapečateni do vremeto na krajot“ .

Dan 8:16 I čuv čovečki glas srede Ulaj, koj izvika i reče: „Gavrile, objasni mu go videnieto!“

16a- Likot na Isus Hristos vo sredinata na Ulaj ja nagovestuva lekcijata dadena vo vizijata na Dan. 12. Angelot Gavriel, bliski sluga na Hristos, e zadolžen da go objasni značenjeto na celata vizija od nejziniot početak. Zatoa, da gi sledime vmatelno dopolnitelne informacii što će bidat otkrieni vo slednite stihovi.

Dan 8:17 I se približi do mestoto kade što bev jas; i koga se približi, se isplašiv i padnav ničkum. I mi reče: „Vnimavaj, sine čovečki, zašto videnieto e za vremeto što će bide svršetok.“

17a- Vizijata na nebesnite suštestva sekogaš će ima vakov efekt vrz čovekot od telo. No, da bideme vmatelni bidejki toj nē pokanuva. Vremeto na krajot za koe stanuva zbor će započne na krajot od celata vizija.

Dan 8:18 I dodeka mi zboruvaše, ležev vo dlabok son na liceto moe; i toj me dopre i me ispravi tamu kade što bev.

18a- Vo ova iskustvo, Bog go naglasuva prokletstvoto na teloto koe ne e ednakvo na čistotata na nebesnite tela na vernite angeli.

Dan 8:19 I mi reče: „Ķe ti pokaŷam ŷto Ķe bide na krajot od gnevot, zaŷto vremeto e odredeno za krajot . “

19a- Krajot na Boŷjiot gnev Ķe dojde, no ovoj gnev e opravdan so hristijanskata neposlušnost, nasledstvo od rimskata papska doktrina. Prestanokot na ovoj prorokuvan boŷestven gnev zatoa Ķe bide delumen bidejĶi navistina Ķe prestane samo po celosnoto uniŷtovanje na Ćoveŷtvoto pri slavnoto vraĶanje na Hristos.

Dan 8:20 Ovenot ŷto go vide, koj imaŷe rogovi, se carevite na Medija i Persija.

20a- Boŷjata namera e da mu dade upatstva na svojot izbran narod za da moŷat da go razberat principot na nizata na prezentiranite simboli. Medijcite i Persijcite go oznaĆuvaat istoriskiot kontekst na poĆetokot na otkrovenieto. Vo Dan. 2 i 7 tie bea na vtoro mesto.

Dan 8:21 Jarecot e carot na Javan, a golemiot rog meĝu negovite oĆi e prvot car.

21a- Grcija, pak, e vtoroto nasledovanje; tretoto vo Dan. 2 i 7.

21b - Golemiot rog meĝu negovite oĆi e prvot kral

Kako ŷto vidovme, ova e golemiot grĶi osvojuvaĆ, Aleksandar Veliki. Golemiot rog go pretstavuva negoviot ofanziven i voinstven karakter, koj kralot Darij III pogreŷno go poniŷil, bidejĶi go Ćinel negovoto kralstvo i negoviot ŷivot. So postavuvanjeto na ovoj rog ne na Ćeloto, tuku meĝu oĆite, Duhot ja pokaŷuva svojata nezasitna strast za osvojuvanje, koja samo negovata smrt Ķe ja zapre. No, oĆite pretstavuvaat i proroĶka jasnovidnost, a od negovoto raĝanje, mu e objavena isklučitelna sudbina od strana na eden gledaĆ, i toj veruva vo svojata proreĆena sudbina vo tekot na celiot svoj ŷivot.

Dan 8:22 A Ćetirite roga ŷto izniknaa namesto toj skrŷen rog se Ćetiri carstva ŷto Ķe proizlezat od toj narod, no nema da bidat tolku silni.

22a- Ćetirite grĶi dinastii osnovani od Ćetirite generali koi go nasledile Aleksandar, gi naoĝame sē uŷte ŷivi po 20 godini vojni meĝu desette kolku ŷto bile na poĆetokot.

Dan 8:23 I na krajot od nivnoto vladeenje, koga greŷnicite Ķe bidat uniŷteni, Ķe se pojavi car koj e drzok i lukav.

23a- PreskoknuvajĶi gi meĝuvremenskite vremenja, angelot ja povikuva hristijanskata era na dominacijata na papskiot Rim. Pritoa, toj ukaŷuva na glavnata cel na dadenoto otkrovenie. No, ova objasnuvanje nosi drugo uĆenje ŷto se pojavuva vo prvata reĆenica od ovoj stih: Na krajot od nivnata dominacija, koga greŷnicite Ķe bidat progoltani. Koi se togaŷ ovie progoltani greŷnici koi prethodat na vremeto na papskiot reŷim? Tie se buntovnite nacionalni Evrei koi go otfrija Isus Hristos kako Mesija i spasitel, osloboditel, da, no samo od storenite grevovi i samo vo korist na onie ŷto gi prepoznava po kvalitetot na nivnata vera. Tie vsuŷnost bea progoltani vo 70 godina od strana na trupite na Rim, niv i nivniot grad Erusalim, i ova po vtor pat po uniŷtuvanjeto izvrŷeno pod Navuhodonosor vo - 586 godina. So ovaa akcija, Bog dade dokaz deka stariot sojuz zavrŷil po smrtta na Isus Hristos kade ŷto vo

Erusalim zavesata na odvojuvanje na hramot bila skinata na dva dela, od vrhov do dnov, so što se pokažuva deka akcijata doaga od samiot Bog.

23b - ké se pojavi drzok i lukav kral

Ova e opisot što Bog go dava za papstvoto, okarakterizirano spored Daniel 7:8 po svojata arogancija , a ovde po svojata drskost . Toj dodava i lukavo . Lukavstvoto se sostoi vo prikrivanje na vistinata i zemanje na izgled na ona što ne e. Lukavstvoto služi za izmama na bližniot, toa e ona što go pravat posledovatelnite papi.

Dan 8:24 I ké bide golem, no ne so svoja sila; tuku ké pogubi mnogu, ké napreduva i ké gi pogubi silnite i svetiot narod.

24a - Negovata moké ké se zgolemi

Vsušnost, opišan vo Dan. 7:8 kako „ mal rog “, stih 20 mu pripisuva „ poubav izgled od drugite “.

24b - no ne so sopstvena sila

I tuka, istorijata povtorno go potvrduva toa, bez vooruženata poddrška na monarsite, papskiot režim ne bi možel da preživee. Prvata poddrška beše Kloviz, franskiot kral na merovinškata dinastija, a po nego, onaa na karolinškata dinastija i na kraj, onaa na kapetiskata dinastija, poddrškata na francuskata monarhija retko ja izneverila. I ké vidime deka ovaa poddrška ima cena što treba da se plati. Ova ké bide napraveno kako primer so obezglavuvanje na francuskiot kral Luj 16, na kralicata Marija Antoaneta, na monarhističkite dvorjani i na rimokatoličkoto sveštenstvo koe e glavno odgovorno, so gilotinata instalirana vo Francija vo glavniot grad i pokrainskite gradovi, od strana na francuskite revolucioneri pomegu 1793 i 1794 godina; dve eri na „Užasi“ vrežani so krvavi bukvi vo sekavanje na čoveštvo. Vo Otk. 2:22 ovaa božestvena kazna ké bide prorečena na sledniot način: Ete, ké ja frlam vo postela i ké ispratam golema nevolja. ima onie što preljubodejstvuvaat so nea , osven ako ne se pokaat za svoje dela. Ké gi ubijam nejzinite deca ; i site crkvi ké znaat deka Jas sum Onoj što gi ispituva umovite i srcata, i ké vi nagradam sekomu od vas spored negovite dela.

24c - toj ké predizvika neverojaten kaos

Na zemjata nikoj ne može da gi izbroi, no na neboto Bog go znae nivniot točen broj i vo vremeto na kaznata na posledniot sud site ké bidat iskupeni, od najmalite do najstrašnite, od nivnite avtori.

24d - toj ké uspee vo svoje potfati

Kako možeše da ne uspee, koga Bog mu ja dade ovaa uloga da go kazni grevot napraven od negoviot narod koj tvrdi deka spasenieto go dobil Isus Hristos?

24-ti - toj ké gi uništi silnite i narodot na svetcite

Prestavuvajki se kako Božji pretstavnik na zemjata i zakanuvajki im se so ekskomunikacija, što bi im go zatvorilo vlezot vo rajot, papstvoto ja dobiva pokornosta na golemite i monarsite od zapadnata zemja, a ušte poveke na malite, bogatite ili siromašnite, no site neuki, poradi nivnata neverica i nivnata ramnodušnost kon božestvenite vistini.

Od početokot na periodot na Reformacijata, iniciran od Piter Valdo vo 1170 godina, papskiot režim reagiral so bes so podbucnuvanje protiv vernite slugi Božji, edinstvenite vistinski svetc i sekogaš se mirni i poslušni, ubistveni katolički sojuzi poddržani od tribunalite na Inkvizicijata na negovata lažna svetost. Kačulkite sudii koi naredile užasni mačenja na svetcite i drugite, site obvineti za eres protiv Boga i Rim, site će mora da odgovaraat za svoite baranja pred vistinskiot Bog vo časot na pravedniot posleden sud prorečen vo Dan. 7:9 i Otk. 20:9 do 15.

Dan 8:25 Poradi svojata blagosostojba i lukavstvo, toj će bide aroganten vo svoeto srce i će uništi mnोजना što bea vo mir, i će se krene protiv knezot nad knezovite, no će bide skršen bez race.

25a - Poradi negoviot prosperitet i uspehot na negovite trikovi

Ovoj prosperitet ukažuva na negovoto z bogatuvanje, koe stihot go povzuva so negovata lukavost . Vsušnost, potrebno e da se koristi lukavstvo , koga nekoj e mal i slab, za da se dobijat od bogatite pari i bogatstvo od sekakov vid, koi se navedeni vo Otkrovenie 18:12 i 13.

25b - toj će ima arogancija vo srceto

Ova, i pokraj lekcijata što ja naučivme od iskustvoto na carot Navuhodonosor vo Dan. 4 i potragičnoto od iskustvoto na negoviot vnuk Valtazar vo Dan. 5.

25c - toj će uništi mnogu luđe koi živeele mirno

Mirot e plod na vistinskoto hristijanstvo, no samo do 1843 godina. Zašto pred toj datum, a osobeno do krajot na Francuskata revolucija, na krajot od 1260-te godini papsko vladeenje prorečeno vo Daniel 7:25, lažnata vera se karakterizira so brutalnost što napađa ili reagira na brutalnost. Samo vo ovie vremenja nežnosta i mirot pravat razlika. Pravilata što gi postavil Isus ne se promeneti od apostolskite vremenja; izbraniot e ovca što se soglasuva da bide žrtvuvana, nikogaš kasap.

25d - i toj će se krene protiv načalnikot na načalnicite

So ova razjasnuvanje, poveće nema nikakva sumnež. Glavata , citirana vo stihovite 11 i 12, e navistina Isus Hristos, Carot nad carevite i Gospodarot nad gospodarite , koj se pojavuva vo slavata na svoeto vraćanje vo Otkrovenie 19:16. I tokmu od nego e odzemenoto legitimnoto večno sveštenstvo od rimski papizam.

Dan 8:26 I videnieto za večerite i utrinite, za koe se zboruva, e vistinsko; no sokrij go videnieto od sebe, zašto e od damnešni vremenja.

26a- I vizijata za večerite i utrata, za koja stanuva zbor, e vistinita

Angelot svedoči za božestvenoto poteklo na proroštvoto za „2300 večer-utro“ od stih 14. Zatoa, konečno, toj go privlekuva vnimanieto kon ovaa enigma koja će mora da ja razjasnat i razberat izbranite svetc i na Isus Hristos koga će dojde vreme za toa.

26b - Čuvaj ja ovaa vizija vo tajnost od sebe, bidejki se odnesuva na dalečni vremenja.

Vsušnost, pomegu vremeto na Daniel i našeto, pominale okolu 26 veka. I taka, se naoğame vo vremeto na krajot kade što ovaa misterija mora da se razjasni; ova će se napravi, no ne pred

proučevanje na Daniel 9, koe ke go obezbedi suštinskiot ključ za izvrševanje na predloženite presmetki.

Dan 8:27 Jas, Daniel, bev mnogu denovi slab i bolen; potoa stana i ja vršev carskata rabota. Bev začuden od videnieto, no nikoj ne znaeše za nego.

27a- Ovoj detalj vo vrska so zdravjeto na Daniel ne e ličen. Toj za nas ja odrazuva isključitelnata važnost na primanjeto od Boga na informaciite vo vrska so 2300-te prorokuvani večeri i utra; bidejki isto kako što bolesta može da dovede do smrt, neznaenjeto za enigmata ke gi osudi na večna duhovna smrt poslednite hristijani koi ke živeat vo vremeto na krajot .

Daniel 9

Dan 9:1 Vo prvata godina na Darij, sinot na Ahasver, od potomstvoto na Medijcite, koj počna da vladee nad carstvoto Haldejsko,

1a- Spored svedoštvo na očevidec na Daniel, koe zatoa e neosporno, doznavame deka carot Darij od Daniel 5:30 e sin na Ahasver, od plemeto Medijci; persiskiot car Kir 2 zatoa se ušte ne go zamenil. Prvata godina od negovoto vladeenje e onaa vo koja toj štotuku go osvoil Vavilon, so što go odzel od Haldejcite.

Dan 9:2 Vo prvata godina od negovoto vladeenje, jas, Daniel, vidov od knigite deka sedumdeset godini ke pominat vo pustošot na Erusalim, spored brojot na godini što Gospod mu gi kaža na prorokot Eremija.

2a- Daniel se povikuva na proročkite spisi na prorokot Eremija. Toj ni dava prekrasen primer za vera i doverba što gi obedinuva Božjite slugi pod negoviot pogled. Taka gi potvrduva ovie zborovi od 1 Kor. 14:32: Duhovite na prorocite im se pokoruvaat na prorocite . Daniel živeel vo Vavilon golem del od 70-te godini proročeni za deportacijata na evrejskiot narod. Toj e zainteresiran i za temata za negovoto vraćanje vo Izrael, koe spored nego treba da bide dosta blisku. Za da dobie odgovori od Boga, toj Mu upatuvaa veličestvena molitva što nie ke ja proučime.

Modelnata molitva na verata na eden svetec

Prvata lekcija od ovaa 9-ta glava od knjigata na Daniel e da razbereme zošto Bog sakal taa da se pojavi vo ovoj del od knjigata na Daniel.

Vo Dan. 8:23, preku proročkoto objavuvanje na progoltanite grešnici , dobivme potvrda deka Evreite od narodot Izrael povtorno bile osudeni i uništeni so ogan od Rimjanite vo 70 godina, poradi site raboti što Daniel ќе gi ispoveda vo svojata molitva. Segaj, koj beše ovoj Izrael pretstaven vo prvot zavet so život Bog od Avraam do 12-te apostoli i učenici na Isus Hristos, koj samiot bil Evrein? Samo primerok od celoto čoveštvo, bidejki od Adam, lugeto se isti osven bojata na nivnata koža koja se dviži od mnogu svetla do mnogu temna. No, bez ogled na nivnata rasa, nivnata etnička pripadnost, neštata što se prenesuvaat genetski od tatko i majka na sinovi i ќerki, nivnoto mentalno odnesuvanje e identično. Spored principot na livčinjata od margaritkata: „Te sakam, malku, mnogu, strasno, ludo, voopšto ne“, lugeto go reproduciraat ovoj opseg na čuvstva kon život Bog, sozdatelot na site nešta, koga ќе go otkrie svoeto postoenje. Isto taka, golemiot Sudija gleda meѓu onie koi tvrdat deka se negovi sledbenici, verni luѓe koi go sakaat i go počituvaat, drugi koi tvrdat deka go sakaat, no ne go slušaat, drugi koi ja živeat svojata religija vo ramnodušnost, tretii koi ja živeat so tvrdo i gorčливо srce što gi pravi fanatici i vo krajnost, ne možat da podnesat protivrečnosti, a ušte pomalku prekori i go poddržuvaat ubivanjeto na nepodnosliviot protivnik. Ovie odnesuvanja se pronajdeni kaj Evreite, kako što se ušte se naogaat kaj luѓeto niz celata planeta Zemja i vo site religii koi, sepa, ne se ednakvi.

Molitvata na Daniel doaѓa da ve praša, vo koe od ovie odnesuvanja se prepoznavate sebesi? Ako toa ne e odnesuvanje na nekoj što go saka Boga i mu se pokoruva vo svedoštvo za negovata vernost, preispitajte ja vašata koncepcija za verata; pokajte se i dajte mu na Boga plod na iskreno i vistinsko pokajanie, kako što ќе napravi Daniel.

Vtorata pričina za prisustvoto na ovaa molitva vo ova poglavje 9 e toa što pričinata za posledното uništuvanje na Izrael, vo 70 godina od strana na Rimjanite, se tretira i razviva tamu: prvoto doaѓanje na Mesijata na zemjata na luѓeto . I otkako go otfrija ovoj Mesija čii edinstveni nedostatoci bea sovršenstvoto na negovite dela što gi osuduvaa, religioznite vodači go krenaa narodot protiv nego, so klevetnički obvinuvanja, site razbieni i pobieni od faktite. Isto taka, tie go temelea svoeto konečno obvinuvanje na božestvenata vistina, obvinuvajki go nego, čovek, deka tvrdi deka e Sin Božji. Dušata na ovie religiozni vodači beše crna kako jaglen od ognište što ќе gi progolta vo vremeto na praveden gnev. No, najgolemata greška na Evreite ne e što go ubile, tuku što ne go prepoznale po negovoto božestveno uskresenie. Soočeni so čudata i dobrite dela izvršeni od negovite dvanaeset apostoli, tie se zacvrstija kako faraonot vo negovo vreme i svedočea za ova ubivajki go verniot ġakon Stefan, kogo samite go kamenuvaa bez ovoj pat da se obratat kaj Rimjanite.

Tretata pričina za ovaa molitva e toa što taa ja prezema ulogata na posledna, pusta izjava na krajot od dolgoto iskustvo živeeno vo odnos so Boga ; svedoštvo, eden vid zavet ostaven od evrejskiot sojuz na ostatokot od čoveštvo. Zašto tokmu vo ova deportiranje vo Vavilon prestanuva demonstracijata podgotvena od Boga. Vistina e deka Evreite ќе se vratat na svojata nacionalna počva i deka za nekoje vreme, Bog ќе bide počituvan i poslušen, no vernosta brzo ќе iščezne, do toj stepen što nivniot opstanok može da se opravda samo za nivniot posleden test na verata vrz osnova na prvoto doaѓanje na Mesijata, bidejki toj mora da bide, sin na Izrael, Evrein meѓu Evreite.

Četvrtata pričina za ovaa molitva e toa što grevovite što se iskažani i ispovedani bile izvršeni i povtoruvani od hristijanite vo nivnata era, od napuštanjeto na sabotata na 7 mart 321 godina, pa se do naše vreme . Poslednata oficijalna institucija blagoslovena od 1873 godina i poedinečno od 1844 godina ne ja izbegnala kletvata na vremeto, bidejki Isus ja ispovratil vo 1994 godina. Proučuvanjeto na poslednite poglavja od Daniel i knjigata Otkrovenie ke gi objasni ovie datumi i poslednite misterii.

Sega da go slušame vnimatelno Daniel kako mu zboruva na Semokniot Bog.

Dan 9:3 Go nasochiv liceto svoe kon Gospoda Boga, za da baram so molitva i molba, so post, vo vrekište i pepel.

3a- Daniel sega e star, no negovata vera ne oslabuva, a negovata vrska so Boga e začuvana, hraneta i održuvana. Vo negoviot slučaj, negovoto srce e dlaboko iskreno, postot, vrekišteto i pepelta nosat vistinsko značenje. Ovie praktiki ukažuvaat na silata na negovata želba da bide slušnat i odgovoren od Boga. Postot ja pokažuva superiornosta što mu se dava na Božjiot odgovor vo sporedba so zadovolstvata od jadenjeto. Vo ovoj pristap postoji idejata da mu se kaže na Boga deka poveke ne sakam da živeam bez tvojot odgovor, bez da se odi dotamu što ke se izvrši samoubistvo.

Dan 9:4 Togaš mu se pomoliv na Gospoda, mojot Bog, i se ispovedav, velejki: „Gospodi, Bože golem i strašen, Koj go paziš zavetot i im pokažuvaš milost na onie što Te sakaat i gi pazat Tvoite zapovedi.

4a - Gospodi, golem i strašen Bog

Izrael e vo deportacija vo Vavilon i zatoa platil za da nauči deka Bog e golem i strašen.

4b- Ti, koj go paziš zavetot Svoj i pokažuvaš milost kon onie što Te sakaat i gi pazat Tvoite zapovedi!

Daniel pokažuva deka go pozna Boga bidejki gi crpi svoje argumenti od tekstot na vtorata od desette Božji zapovedi, koja nesreknite katolici ne ja znaat niz vekovite na temnina, bidejki suvereno, papstvoto prezede inicijativa da ja odstrani od svojata verzija na desette zapovedi, bidejki beše dodadena zapoved fokusirana na teloto za da se zadrži brojot deset; odličan primer za drskost i izmama osudeni vo prethodnoto poglavje.

Dan 9:5 Zgrešivme, napravivme bezzakonie, postapuvavme zlobno i se buntuvavme, otstapivme od Tvoite zapovedi i od Tvoite sudovi.

5a- Ne može da bide povistinito i pojasno bidejki tokmu ovie greški go dovedoa Izrael vo deportacija, osven što Daniel i trojca od negovite drugari ne bea vinovni za vakov vid greški; ova ne go sprečuva da se zalaga za kauzata na svojot narod nosejki go so sebe tovarot na svojata vina.

Togaš mora da sfatime vo 2021 godina deka nie, hristijanite, isto taka mu služime na istiot ovoj Bog koj ne se menuva spored negovata izjava vo Mal. 3:6: Zašto Jas sum Gospod, ne se menuvam; a vie, sinovi Jakovovi, ne ste progoltani . Bi bilo soodvetno da se kaže „se ušte ne se progoltani“. Zašto otkako Malahi gi napiša ovie zborovi, Hristos se pretstavi sebesi, sinovite Jakovovi go otfrija i go ubija, i vo soglasnost so zborot prorokuvan vo Dan. 8:23, tie završija progoltani vo 70

godina od Rimjanite. I ako Bog ne se promeni, toa znači deka nevernite hristijani koi gi prekršuvaaat negovite zapovedi, uključuvajki ja, pred sè, svetata sabota, ke bidat pogodeni ušte posilno od Evreite i nacionalnite Evrei vo nivno vreme.

Dan 9:6 Ne gi slušavme Tvoite slugi, prorocite, koi im zboruvaa vo Tvoe ime na našite carevi, na našite knezovi, na našite tatkovci i na celiot narod na zemjata.

6a- Točno e deka Evreite se vinovni za ovie raboti, no što e so hristijanite koi, duri i vo poslednata institucija vospostavena od nego, se vinovni za istite dela?

Dan 9:7 Tvoja e, Gospodi, pravdata, a naša e sramot na liceto denes, za lugeto od Juda, za žitelite erusalimski i za celiot Izrael, blizu i daleku, vo site zemji kade što gi protera poradi nivnite prestapi protiv Tebe.

7a- Kaznata na Izrael beše užasna, imaše mnogu smrtni slučai i samo preživeanite imaa sreka da bidat deportirani vo Vavilon, a ottamu rasfrlani niz site zemji na Haldejskata imperija i Persiskata imperija što ja nasledija. Evrejskata nacija beše raspuštena vo stranski zemji, a sepak, spored negovoto vetuvanje, Bog naskoro ke gi obedini Evreite na nivnata nacionalna počva, zemjata na nivnite tatkovci. Kakva moć i kakva moć nema ovoj živ Bog! Vo svojata molitva, Daniel go izrazuva celoto pokajanie što ovoj narod mora da go pokaže pred da se vrati vo svojata sveta zemja, no samo koga Bog e na nivna strana.

Daniel go priznava evrejskoto neverstvo, kazneto od Boga, no kakva kazna za hristijanite koi go pravat istoto? Deportacija ili smrt?

Dan 9:8 Gospodi, sram ni e nam, na našite carevi, na našite knezovi i na našite tatkovci, zašto zgrešivme protiv Tebe.

8a- Se naveduva užasniot zbor, zborot „grev“. Koj može da stavi kraj na grevot što predizvikuva tolku golemo stradanje? Ova poglavje ke go dade odgovorot. Edna lekcija vredi da se izvleče i zapomni: Izrael gi trpeše posledicite od izborite i odnesuvanjata na kralovite, vodačite i tatkovcite što vladeeja so nego. Eve, togaš, eden primer kade što neposlušnost kon korumpiranite vodači može da se ohrabri da ostane vo Božjiot blagoslov. Ova e izborot što go napravija Daniel i negovite trojca drugari, i tie se blagosloveni za toa.

Dan 9:9 Kaj Gospod, našiot Bog, ima milost i proška, zašto se pobunivme protiv Nego.

10a- Vo situacija na grev, ostanuva samo edna nadež: da se potpreme na dobriot, milostiv Bog za da može da ni go dade svoeto prostuvanje. Procesot e večen; Evreinot od stariot zavet i hristijaninot od noviot imaat ista potreba za prostuvanje. I ovde, Bog podgotvuva odgovor za koj ke mora skapo da plati.

Dan 9:10 Ne go poslušavme glasot na Gospoda, našiot Bog, za da odime spored Negovite zakoni, što ni gi postavi preku Svoite slugi, prorocite.

10a- Ova važi i za hristijanite vo 2021 godina.

Dan 9:11 Celiot Izrael go prestapi Tvojot zakon i se otrrgna od poslušnosta kon Tvojot glas. Zatoa vrz nas se izleva kletvite i prokletstvata što se napišani vo zakonot na Mojsej, Božjiot sluga, zašto zgrešivme protiv Boga.

11a- Vo Mojseviot zakon, Bog navistina go predupredil Izrael protiv neposlušnosta. No, po nego, prorokot Ezekiel, sovremenik na Daniel, bil deportiran 13 godini po Daniel, odnosno 5 godini otkako carot Joahin, brat na Joakim, kogo go nasledil, se našol vo zarobeništvo kaj rekata Hevar, koja se naoğa pomegu Tigar i Euftrat. Tamu Bog go inspiriral i mu naložil da napiše poraki što gi naoğame denes vo našata Biblija. I tokmu vo Ezekiel 26 naoğame niza kazni čij model se naoğa primeret duhovno, no ne samo, vo sedumte trubi na Apokalipsata vo Otkrovenie 8 i 9. Ova iznenaduvačka sličnost potvrđuva deka Bog navistina ne se menuva. Grevovite se kaznuvaat vo noviot zavet kako što bile i vo stariot.

Dan 9:12 I gi ispolni zborovite što gi izreče protiv nas i protiv našite knezovi što nè sudea, i ni donese golema nesreća, kakva što ne se slučila vo Erusalim pod celoto nebo.

12a- Bog ne oslabel, toj gi ispolnuva svoite najavi za blagoslov ili prokolnuvanje so ista griža, a „nesrećata“ što go pogodi narodot na Daniel ima za cel da gi predupredi narodite što gi učat ovie raboti. No, što gledame nie? I pokraj svedoštvo napršano vo Biblijata, ova lekcija ostanuva ignorirana duri i od onie što ja čitaat. Zapomnete ja ova poraka: Bog podgotvuva za Evreite, a po niv, za hristijanite ušte dve golemi nesreći koi će bidat otkrieni vo ostatokot od knjigata na Daniel.

Dan 9:13 Kako što e napršano vo Mojseviot zakon, seto ova zlo nè snajde; no nie ne Mu se pomolivme na Gospoda, našiot Bog, nitu se odvrativme od našite bezzakonija, nitu ja razbravme Tvojata vistina.

13a- Prezirot kon rabotite što Bog gi napršal vo Biblijata e isto taka večer, vo 2021 godina hristijanite se isto taka vinovni za ova greška i veruvaat deka Bog nema da im se sprotivstavi. Tie isto taka ne se odvraćaat od svoite bezzakonija i ne se povnimatelni kon ova bibliska vistina, koja e tolku važna za našeto posledno vreme, nejzinata proročka vistina e otkriena intenzivno i razbirljivo, bidejki ključevite za razbiranje se vo samata Biblija.

Dan 9:14 Gospod bdeše protiv ova zlo i go isprati vrz nas, zašto praveden e Gospod, našiot Bog, vo sè što napravi; no nie ne go poslušavme glasot Negov.

14a- Što poveće može da se kaže? Navistina! No, dobro znajte deka mnogu pogolema katastrofa e podgotvena od Boga za denešoto čoveštvo, i za istata pričina. Taa će dojde, pomegu 2021 i 2030 godina, vo forma na nuklearna vojna koja ima božestvena misija da ubie edna tretina od čoveštvo spored Otkrovenie 9:15.

Dan 9:15 A sega, Gospodi, Bože naš, Koj go izvede Svojot narod od zemjata Egipetska so silna raka i si stekna ime kakvo što e denes, nie zgrešivme, napravivme bezzakonie.

15a- Daniel nè potsetuva zošto neverieto e osudeno od Bog. Na zemjata, postoenjeto na evrejskiot narod svedoči za ovoj izvonreden fakt poradi natprirodna sila, egzodusot na evrejskiot narod od Egipet. Celata nivna istorija se temeli na ovoj čudesen fakt. Nemame možnost da bideme svedoci na ovoj egzodus, no nikoj ne može da negira deka potomcite na ova iskustvo se ušte se megu nas denes. I za podobro da go iskoristi ova postoenje, Bog go predade ovoj narod na nacističkata

omraza za vreme na Vtorata svetska vojna. Vnimanieto na čoveštvo beše nasočeno kon preživeanite koi vo 1948 godina go dobija svoeto preseluvanje na počvata na nivnata drevna tatkovina izgubena od 70 godina. Bog dozvoli da im padnat vrz glavite samo zborovite na nivnite tatkovci koi mu kažale na rimskiot guverner Pontij Pilat za Isus, za da ja dobijat negovata smrt, citiram „Negovata krv neka bide vrz nas i vrz našite deca“. Bog gi slušna doslovno. No, hristijanite od site denominaciji sramno ja ignoriraa ovaa božestvena lekcija i može da se razbere zošto, bidejki site go delat svoeto prokletstvo. Evreite go otfrija Mesijata, no hristijanite gi preziraa negovite zakoni. Božjata osuda na obete e zatoa sovršeno opravdana.

Dan 9:16 Gospodi, spored golemata Tvoja milost, odvrati go Tvojot gnev i Tvojata jarost od Tvojot grad Erusalim, od Tvojata sveta gora, zašto poradi našite grevovi i bezzakonijata na našite tatkovci, Erusalim i Tvojot narod stanaa za potsmev na site što se okolu nas.

16a- Daniel ovde se povikuva na argument što Mojsej mu go prezentiral na Boga: što će kažat lugeto što će bidat svedoci na kaznata na negoviot narod? Bog e svesen za problemot bidejki samiot toj izjavuva za Evreite, preku ustata na Pavle vo Rimjanite 2:24: Zašto imeto Božjo se huli među neznabošcite poradi tebe, kako što e napišano . Toj aludira na tekstot od Ezekiel 16:27: I ete, ja ispruživ rakata Moja protiv tebe, go namaliv delot što ti go dodeliv, te predadov na voljata na tvoite neprijateli, kerkite filistejski, koi se zasramija od tvoeto kriminalno odnesuvanje . Vo svoeto sočuvstvo, Daniel sè ušte ima mnogu da nauči za presudata što Bog ja donesuva vrz negoviot grad Erusalim. No, koga veli: „ Erusalim i tvojot narod se sram za site što nè opkružuvaat “, toj ne greši, bidejki ako kaznata na Izrael predizvikala kaj neznabošcite spasonosen strav i želba da mu služat na ovoj vistinski Bog, kaznata bi imala vistinski interes. No ova tažno iskustvo donese malku plodovi, ne beznačajni so ogled na seto toa, bidejki na nego mu go dolžime preobraćanje na carot Navuhodonosor i carot Darij Mediecot.

Dan 9:17 Zatoa sega, Bože naš, usliši ja molitvata i molbite na Tvojot sluga i osvetli go liceto Tvoe vrz Tvoeto zapusteno svetilište, zaradi Gospoda.

17a- Ona što Daniel go bara će bide ispolneto, no ne zatoa što Bog go saka, tuku ednostavno zatoa što ova vraćanje vo Izrael i obnovata na hramot se del od negoviot plan. Sepak, Daniel ne e svesen deka hramot, koj navistina će bide obnoven, će bide povtorno uništen vo 70 godina od strana na Rimjanite. Zatoa informaciite što će gi dobie vo ova poglavje 9 će go izlečat od samoto evrejsko značenje što toj sè ušte mu go dava na kameniot hram izgraden vo Erusalim; hramot na Hristovoto telo naskoro će go napravi zaluden i poradi ovaa pričina, toj povtorno će bide uništen vo 70 godina od strana na rimskite vojski.

Dan 9:18 Prikloni go uvoto, Bože moj, i čuj! Otvori gi oči i vidi gi našite urnatini i gradot što se vika so Tvoeto ime, zašto ne Ti se molime za našata pravednost, tuku za Tvojata golema milost.

18a- Vistina e deka Bog go izbral Erusalim za da go napravi mesto osveteno so negovoto slavno prisustvo. No, mestoto e sveto samo koga Bog e tamu, a od godinata -586, toa poveće ne beše slučaj. I, naprotiv, urnatinite na Erusalim i negoviot hram svedočea za nepristrasnost na negovata pravda. Ovaa lekcija beše neophodna za lugeto da go smetaat vistinskiot Bog za živo suštestvo koe gleda, sudi i reagira za razlika od idolopokloničkite paganski božestva koi imaat odnosi samo so lošite angeli od gávolskiot logor. Verniot čovek mu služi na Boga, no neverniot čovek go koristi Boga za da si dade

religiozen legitimitet kon onie okolu nego. Sočuvstvoto Božjo na koe se povikuvá Daniel e vistinsko i toj naskoro kē go dade najubaviot dokaz za toa, vo Isus Hristos.

Dan 9:19 Slušaj, Gospodi; prosti, Gospodi; vniavaj, Gospodi; napravi go toa i ne dvoumi se, zaradi Tebe, Bože moj, zašto Tvojot grad i Tvojot narod se narečeni so Tvoeto ime.

19a- Naprednata vozrast na Daniel go opravduva negovoto insistiranje bidejki, kako i Mojsej, negovata najdraga lična želba e da može da go doživee ova vraćanje vo svojata „sveta“ zemja. Toj saka da bide svedok na voskresenieto na svetiot hram, koe povtorno kē im donese slava na Boga i na Izrael.

Dan 9:20 Dodeka jas sē ušte zboruvav, se molev i gi ispovedav svoite grevovi i grevovite na mojot narod Izrael, i gi upatuvav moite molitvi kon Gospoda, mojot Bog, za svetata gora na mojot Bog,

20a- Ne e iznenaduvački što Bog go saka Daniel; toj e model na poniznost što Go vooduševuva i go ispolnuva kriteriumot za svetost što Toj go bara. Sekoj čovek e pogrešen sē dodeka živee vo telo od meso i Daniel ne e isklučok. Toj gi ispoveda svoite grevovi, svesen za svojata ekstremna slabost, kako što morame site nie. No, negoviot ličen duhoven kvalitet ne može da go pokrie grevot na lugeto, bidejki toj e samo čovek, samiot nesovršen. Rešenieto kē dojde od Boga vo Isus Hristos.

Dan 9:21 Dodeka sē ušte zboruvav vo molitva, čovekot Gavriel, kogo go vidov prethodno vo videnie, brzo doleta kon mene za vreme na večernata žrtva.

21a- Vremeto izbrano od Boga za posetata na Gavriel e vremeto na večernata žrtva, odnosno vremeto na večnata žrtva na jagne koe ja prorokuva večerta i utroto idnata dobrovolna žrtva na sovršeno svetoto i nevino telo na Isus Hristos. Toj kē umre raspnat za da gi iskupi grevovite na svoite edinstveni izbranici koi go sočinuvaat negoviot edinstven vistinski narod. Vrskata so otkrovenieto što kē mu bide dadeno podolu, na Daniel, e zatoa vospostavena.

Kraj na molitvata: Božjiot odgovor

Dan 9:22 I me poučuváše, zboruváše so mene i mi reče: „Daniele, sega dojdov da te razberam.“

22a- Izrazot „otvori go svojot um“ znači deka dotogaš, umot bil zatvoren. Angelot zboruva za temata za Božjiot plan za spasenie koj bil čuvan skrien sē do momentot na negovata sredba so prorokot izbran od Boga.

Dan 9:23 I koga počna da se moliš, izleze zborot, i Jas dojdov da ti go soopštam, zašto si voljubljen. Vniavaj na zborot i razberej go videnieto.

23a- Koga počnavte da se molite, izleze zborot

Nebesniot Bog organiziral sē, momentot na sredbata vo časot na večното, a angelot Gavriel go označuvá Hristos so „Slovoto“, kako što kē napravi Jovan na početokot od svoeto Evangelie: slovoto stana telo . Angelot doaga da mu go objavi „Slovoto“, što znači deka doaga da mu go objavi doaganjeto na Hristos prorokuvan ušte od Mojsej, spored Vtorozakonie 18:15 do 19: Gospod, tvojot Bog, kē ti izdigne Prorok od tvojata sredina, od tvoite braća, kako mene; kē go slušaš! Toj kē odgovori na molbata što mu ja upati na Gospod, tvojot Bog, na Horiv, na denot na sobraniето, koga reče: „Ne

dozvoluvaj poveke da go slušam glasot na Gospod, mojot Bog, nitu da go gledam ovoj golem ogan, za da ne umram“. Gospod mi reče: „Dobro e što rekoa. Ke im izdignam od nivnata sredina.“ Prorok kako tebe , ke mu gi stavam zborovite Moi vo ustata negova, i toj ke im kaže se što ke mu zapovedam . A koj ne gi posluša zborovite Moi što gi zboruva vo Moe ime, ke go baram od nego smetka . No, prorokot što ke se osmeli da kaže zbor vo Moe ime što ne sum mu zapovedal da go kaže, ili koj zboruva vo ime na drugi bogovi, toj prorok sigurno ke bide poguben.

Ovoj tekst e fundamentalen za razbiranje na vinata na Evreite vo nivnato otfrlanje na Mesijata Isus, bidejki toj gi ispolnuval site proročeni kriteriumi za negovoto doažanje. Zemen od lugeto i prenesuvač na božestvenata reč, Isus odgovaral na ovoj opis, a čudata što gi izvršil svedoče za božestvenoto dejstvo.

23b - zašto si sakan/a

Zošto Bog go saka Daniel? Ednostavno zatoa što Daniel go saka. Ljubovta e pričinata zošto Bog go создал životot na slobodnite suštestva pred nego. Negovata potreba za ljubov ja opravdala mnogu visokata cena što ke mora da ja plati za da ja dobie od nekoj od negovite zemni čovečki suštestva. I po cenata na negovata smrt, koja ke mora da ja plati, onie što ke gi izbere ke stanat negovi sopatnici za večnosta.

23v - Vnimavaj na slovoto i razberej go videnieto!

Koj zbor e toa: zborot na angelot ili božestveniot „Slov“ skrien vo Hristos? Ona što e sigurno e deka i dvata se možni i komplementarni bidejki vizijata ke se odnesuva na „Slovoto“ koe ke dojde vo telo vo Isus Hristos. Zatoa, razbiranjeto na porakata e od najgolema važnost.

Proroštvo za 70 nedeli

Dan 9:24 Sedumdeset sedmici se određeni za tvojot narod i za tvojot svet grad, za da se završi prestapot, da se stavi kraj na grevovite, da se izvrši pomiruvanje za bezzakonieto, da se вовede večna pravda, da se zapečati videnieto i proroštvo i da se pomaza Svetinata nad svetinjite.

24a- Sedumdeset nedeli se otsečeni od tvojot narod i od tvojot svet grad

Hebrejskiot glagol „hatak“ vo prvata smisla znači da se seče ili seče ; i samo vo figurativna smisla, „da se utvrdi ili popravi“. Go zadržavam prvoto značenje, bidejki mu dava značenje na ova dejstvie na Avraam koe go konkretizira negoviot sojuz so Boga preku žrtva, vo Bitie 15:10: Avram gi zede site ovie životni, gi iseče na sredina i go stavi sekoe parče sproti drugoto; no pticite ne gi podeli . Ovoj obred go ilustriraše sojuzot sklučen megu Boga i negoviot sluga. Zatoa, ovoj glagol „sečenje“ ke go dobie svoeto celosno značenje vo „sojuzot sklučen so mnozina za edna sedmica“ vo stih 27. Ovie „mnozina“ se nacionalnite Evrei za čija korist, prvo e pretstavena korista od verata vo raspnatiot Hristos. Vtoriot interes na ovoj glagol „sečenje“ e toa što 70-te nedeli godini od ova poglavje 9 se sečat na „2300 večer-utro“ od Dan. 8:14. I od ovaa hronologija proizleguva lekcija što ja stava hristijanskata vera pred evrejskata vera. Na ovoj način, Bog nè uči deka vo Isus Hristos toj go dava svojot život za da go ponudi kako otkup za sekoj vernik dostoen za negovoto spasenie vo celoto

čoveštvo. Stariot zavet zatoa trebaše da iščezne koga Isus ja prolea svojata krv za da go prekine svojot nov zavet so izbranite od celata zemja.

Knigata na Daniel ima za cel da go pouči ova univerzalno spasenie preku pretstavuvanje na preobraćanjata na carevite sovremeni so Daniel: Navuhodonosor, Darij Mediecot i Kir Persiecot.

Porakata e svečeno predupreduvanje koe im se zakanuva na evrejskiot narod i na nivniot svet grad, Erusalim, na koj mu e daden period od 70 nedeli. I ovde, zakonot od Ezekiel 4:5-6 dava eden den kako godina; vremetraenjeto pretstavuva vkupno 490 godini. Daniel sigurno ima teškotii da go razbere značenjeto na zakanata protiv negoviot grad, koj veќе e vo urnatini.

24b - da se stavi kraj na prestapite i da se stavi kraj na grevovite

Zamislete što mu pominuva niz glavata na Daniel koga gi sluša ovie raboti, otkako štotuku go povikal Boga vo molitva da dobie proška za svoite grevovi i grevovite na svojot narod. Toj brzo ќе razbere što e uključeno. No, nie samite dobro go razbirame izrazeniot božestven uslov. Bog saka da dobie od svoite izbranici da gi spasi, da ne grešat poveќе, da stavat kraj na nivnite prestapi na negovite zakoni, so što ќе se stavi kraj na grevovite vo soglasnost so ona što ќе go napiše apostol Jovan vo 1 Jovanovo 3:4: „ Sekoj što greši, go prekršuva zakonot, a grevot e prestap na zakonot“ . Ovaa cel e upatena do luѓeto koi mora da se borat protiv svojata zla priroda za da ne grešat poveќе.

24v - da se iskupi bezzakonieto i da se donese večna pravednost

Za Evreinot Daniel , ovaa poraka go evocira obredot na „Denot na iskupuvanje“, godišen festival što go slavi odstranuvanje na grevovite preku žrtvuvanje na koza. Ovoj tipičen simbol na grevot ja pretstavuvaše Grcija vo Daniel 8, a negovoto prisustvo go smesti proroštvoto vo duhovната atmosfera na ovoj „Den na iskupuvanje“. No, kako može smrtta na koza da gi odstrani grevovite ako smrtta na drugi životni žrtvuvani vo tekot na godinata ne uspeala da gi odstrani? Odgovorot na ovaa dilema e daden vo Evreite 10:3-7: No, vo ovie žrtvi ima seќavanje na grevovite godina po godina; zašto e nevozmožno krvta na bikovite i kozite da gi odstrani grevovite . Zatoa, koga Hristos dojde na svetot, reče: „Žrtva i prinos Ti ne posaka, tuku telo Mi prigotvi ; vo palenici i žrtvi za grevot Ti ne se raduvaše. Togaš rekov: „ Eve, doaѓam (vo tomot na knigata e napišano za mene) da napravam, “ O Bože, Tvojata volja . Objasnuvanjata dadeni od apostol Pavle se mnogu jasni i logični. Ottuka sleduva deka Bog go rezerviral za sebe, vo Isus Hristos, deloto na iskupuvanje za grevovite što angelot Gavriel mu gi objavil na Daniel. No, kade bil Isus Hristos vo ovoj obred na „denot na pomiruvanje“? Negovata sovršena lična nevinost, koja simbolično go napravila pashalno jagne Božjo koe gi zema grevovite na svetot, gi zel vrz sebe grevovite na svoite izbranici simbolizirani so jarecot od obredot na pomiruvanje. Jagneto bilo skrienno od jarecot, taka što jagneto umrelo za jarecot što go zel vrz sebe. So prifaćanje na svojata smrt na krstot za da gi iskupi grevovite na svoite izbranici, grevovi što gi zel vrz sebe, vo Hristos Bog im dal najubav dokaz za svojata ljubov kon niv.

24d- i donese večna pravda

Ova e srećnata posledica od smrtta na Spasitelot Mesija. Ovaa pravednost što čovekot, ušte od Adam, ne možeše da ja proizvede, im se pripisuvaa na izbranite, taka što preku nivnata vera vo ovaa demonstracija na božestvenata ljubov, preku čista blagodat, im se pripisuvaa sovršenata pravednost na Isus Hristos , prvično, sè dodeka borbata na verata ne go pobedi grevot. I koga ova celosno ќе iščezne, se veli deka pravednosta na Hristos e pripisana. Studentot stanuva kako negoviot

Učitel. Vrz ovie doktrinarni temeli bila izgradena verata na apostolite na Isus. Pred vremeto i temnite sili da gi transformiraat, so što će go proširat tesniet pat što go poučeval Isus Hristos. Ovaa pravednost će bide večna samo za vernite izbrani, onie koi slušaat i odgovaraat so poslušnost na pravednite baranja na Boga.

24-ti - da se zapečati vizijata i prorokot

Toa e, za da se ispolni vizijata so pojavuvanje na objaveniot prorok. Glagolot „zapečati“ aludira na Božjiot pečat, što na proroštvoto i na prorokot, koj će se pretstavi sebesi, mu dava avtoritet i celosen i neosporen božestven legitimitet. Deloto što će se izvrši e zapečatenost so negoviot božestven kralski pečat. Simboličniet broj na ovoj pečat e „sedum: 7“. Toj isto taka ja označuva polnotata što ja karakterizira prirodata na Bog-tvorec i prirodata na negoviot Duh. Vo osnovata na ovoj izbor e izgradbata na negoviot proekt vo tekot na sedum iljadi godini, poradi što toj go podeli vremeto na nedeli od sedum dena, kako što se sedumte iljadi godini. Proroštvoto za 70-te nedeli, na toj način mu dava uloga na brojot (7), pečatot na život Bog vo Apo. 7. Stihovite što sledat će ja potvrdat važnost na ovoj broj „7“.

24f- i da go pomažam Svetilišteto nad svetinjite

Ova e pomazaniето so Svetiot Duh što Isus će go primi vo vremeto na negovoto krštevane. No, da ne se lažeme, gulabot što sleta vrz nego od neboto imaše samo edna cel, da go ubedi Jovan deka Isus e navistina objaveniot Mesija; neboto svedoči za nego. Na zemjata, Isus otsekogaš bil Hristos i vo forma na izbrani prašanja postaveni na sveštenicite, negovoto učenje vo sinagogata na 12-godišna vozrast e dokaz za ova. Za negoviot narod, među kogo e roden i izrasnat, negovata oficijalna misija bila da započne so negovoto krštevane na esenta 26-ta godina i trebalo da go dade svojot život na proletta 30-ta godina. Titulata Svetiot nad svetinjite go označuva dostojno bidejki toj go otelotvoruva vo oblik na telo život Bog koj gi užasnuval Evreite vo vremeto na Mojsej. No, životata Svetiot nad svetinjite imala na zemjata materijalen simbol: najsvetoto mesto ili svetilište na hramot vo Erusalim. Toa bil simbol na neboto, taa dimenzija nedostapna za čoveštvoto kade što živeat Bog i negovite angeli. Prestolot na božestveniot sud i mestoto na negoviot prestol, Bog kako Sudija ja čekaše krvta Hristova za da go potvrdi prostuvanje na grešovite na izbranite vo tekot na 6-te mileniumi utvrdeni za ovoj izbor. Smrtta na Isus taka go ostvari vrvniet „praznik na pomiruvanje“. Prostuvanje beše dobieno, a drevnite žrtvi odobreni od Boga bea site potvrdeni. Pomazaniето na Svetinjata nad svetinjite se sluči na Denot na pomiruvanje so poprskuvanje na krvta od zaklaniet jarec na prestolot na milosta, oltarot postaven nad kovčegot što gi soдрžeše prekršenite Božji zapovedi. Za ova akcija, ednaš godišno, prvosveštenikot beše ovlasten da vleze zad zavesata na odvojuvanje vo Najsvetoto mesto. Taka, po negovoto vskresenie, Isus go donese na neboto pomiruvanje so svojata krv za da dobie vlast, legitimitet da gi spasi svoje izbranici so pripisuvanje na negovata pravednost i pravo da gi osudi nepokajničkite grešnici, vkučuvajki gi zlite angeli i nivniet vodač Satana, đavolot. Svetinjata nad svetinjite, koja isto taka označuva neboto, krvta proleana od Isus na zemjata, će mu dozvoli, vo Mihail, da gi istera đavolot i negovite demoni od neboto, nešto što e otkrien vo Otkrovenie 12:9. Taka, greškata na evrejskite religiozni lica beše toa što ne go razbraa proročkiot karakter na godišniet „den na pomiruvanje“. Tie pogrešno veruvaa deka životinskata krv što se nudi na ova proslava može da potvrdi drugo životinsko značenje proleano vo tekot na godinata. Čovek sozdaten po Božji lik; životnoto proizvedeno od zemen život, kako možeme da opravdame ednakvost na vrednost za dvata vida?

Bidejki e Bog, Isus Hristos samiot beše maslo za pomazanie kako Svetiot Duh i vzhnesuvajki se na neboto, Toj go nosi so Sebe pomazaniето na Negovata legitimnost zarabotena na zemjata.

Ključot za presmetkite

Dan 9:25 Zatoa znaj i razberej: od vremeto koga beše dadena zapovedta da se izgradi Erusalim do Pomazanikot, Knezot, ќе bidat sedum sedmici i šeaset i dve sedmici; ulicite i rovovite ќе bidat izgradeni, no vo opasni vremenja.

25a- Znajte go ova, togaš, i razberete!

Angelot e vo pravo što go povikuva Daniel na vnimanie bidejki toj se zanimava so podatoci što baraат golema duhovna i intelektualna koncentracija; bidejki ќе treba da se napravat presmetki.

25b - Od vremeto koga beše kažana rečta deka Erusalim ќе bide povtorno izgraden do Pomazanikot, Vodačot

Samo ovoj del od stihot e od najgolema važnost bidejki ja sumira celta na vizijata. Bog mu dava na svojot narod, koj go čeka svojot Mesija, sredstva da znae vo koja godina ќе se pojavi pred niv . I ovoj moment koga e objaven zborot deka Erusalim ќе bide povtorno izgraden mora da se odredi spored vremetraenјeto na prorokuvaniето 490 godini. Za ovoj dekret za rekonstrukcija, vo knigata na Ezra, naоѓame tri možni dekreti naredeni posledovatelno od tri persiski kraljevi: Kir, Darij i Artakserks. Izleguva deka dekretot utvrden od posledniот vo -458, dozvoluva završuvanje na 490-te godini vo 26-ta godina od našata era. Zatoa, ovoj dekret na Artakserks treba da se zadrži, zemajki go predvid godišното vreme vo koe e napišan: prolet spored Ezra 7:9: toj go napušti Vavilon na prviот den od prviот mesec i pristigna vo Erusalim na prviот den od pettiот mesec, so dobrata raka na negoviot Bog nad nego . Godinata na carskiот dekret e dadena vo Ezra 7:7: I mnogu od sinovite Izrailevi, sveštenici i leviti, pejači, vratari i Netinejci, doјdoa vo Erusalim vo sedmata godina od carot Artakserks .

Bidejki zaminuvanjeto na dekretot e naprolet, Duhot ja targetira proleznata Pasha za svoeto proroštvo, koga Isus Hristos umre raspnat. Presmetkite ќе nè dovedat do ovaa cel.

25v - ima sedum nedeli i šeaset i dve nedeli, ploštadite i rovovite ќе bidat obnoveni, no vo teški vremenja.

Na početokot imame 70 nedeli. Angelot spomenuva 69 nedeli, odnosno 7 + 62. Prvite 7 nedeli vodat do vremeto na vraќanje na Erusalim i hramot, vo teški vremenja bidejki Evreite rabotat pod postojanite nevolji na Arapite koi doјdoa da se naselat vo oblata što ostana slobodna od nivnata deportacija. Ovoj stih od Neemija 4:17 dobro ja opišuva situacijata: Onie što go gradea dzidot i onie što gi nosea ili tovarea tovarite, rabotea so ednata raka, a vo drugata držeа oružje . Ova e detalj što e preciziran, no glavnata rabota se naоѓа vo 70-tata sedmica, smetana.

70- ta nedela

Dan 9:26 A po šeaset i dve sedmici će bide pomazan i nema da ima naslednik ; i narodot na knezot što će dojde će go razurne gradot i svetilišteto , a krajot negov će dojde kako potop; i e odlučeno deka pustošenjata će prodolžat do krajot na vojnata.

26a- Po šeaset i dvete nedeli, Pomazanikot će bide otsečen

Na ovie 62 nedeli im prethodat 7 nedeli , što znači deka vistinskata poraka e „po 69-te nedeli“ pomazanik će bide otsečen , no ne bilo koj pomazanik, tuku onoj koj e taka objaven go otelotvoruva samoto božestveno pomazanie. Koristejki ja formulata „ eden“ „ pomazanik “, Bog go podgotvuva evrejskiot narod za sredbata so čovek so običen izgled, daleku od božestvenite ograničuvanja. Vo soglasnost so negovata parabola za lozarite, Sinot Čovečki, sin na Gospodarot na lozjeto, im se pretstavuva na lozarite otkako gi ispratil svoite glasnici koi mu prethodele i so koi tie se odnesuvale lošo. Od čovečka perspektiva, Isus e samo pomazanik koj se pretstavuva po drugite pomazanici.

Angelot rekol „ posle “ vkupnoto vremetraenje od 69 nedeli, so što se označuva 70-tata . Taka, čekor po čekor, podatocite na angelot nē nasočuvaa kon proletnata Pasha vo 30-tata godina, koja će se naoğa vo sredinata na ovaa 70-ta nedela od denovite-godinite.

26b - i toj nema da ima naslednik za nego

Ovoj prevod e ušte ponelegitimen bidejki negoviot avtor, L. Segond, na marginata naveduva deka bukvalniot prevod e: nikoj za nego . A za mene bukvalniot prevod mi odgovara sovršeno bidejki kažuva što navistina bilo postignato vo vremeto na negovoto raspnuvanje. Biblijata svedoči za ova: samite apostoli prestanale da veruvaa deka Isus e očekuvaniot Mesija bidejki, kako i ostatokot od evrejskiot narod, tie čekale vojn mesija koj će gi izbrka Rimjanite od zemjata.

26v - Lugeto na vodačot što će dojde će go uništati gradot i svetilišteto, svetosta

Ova go pretstavuva Božjiot odgovor na nabljuduvanata evrejska nacionalna neverica: nikoj za nego . Gnevot kon Boga definitivno će bide platen so uništuvanje na Erusalim i negovata lažna svetost ; bidejki od 30-tata godina nema poveќе svetost na evrejska počva; svetilišteto poveќе ne postoi. Za ovaa akcija, Bog gi upotrebil Rimjanite, onie preku koi evrejskite verski vodači go raspnale Mesijata, ne osmeluvajki se i ne mozejki sami da go storat toa, dodeka znaele, bez niv, kako da go kamenuvaat ġakonot Stefan „tri godini i šest meseci“ podocna.

26d - i negoviot kraj će dojde kako so potop

Taka, vo 70 godina, po nekolku godini rimska opsada, Erusalim padna vo nivni race i ispolneti so destruktivna omraza, oživeani od božestvena revnost, tie frenetično go uništija, kako što beše najaveno, gradot i svetosta što poveќе ne postoeše, sē dodeka ne ostana nitu kamen na kamen, kako što objavi Isus pred svojata smrt vo Matej 24:2: No, toj im reče: „Go gledate li seto ova? Vistina vi velam, nema da ostane tuka nitu kamen na kamen što nema da bide urnat .“

26-ti - odlučeno e deka uništuvanje toa će trae do krajot na vojnata

Vo Matej 24:6, Isus rekol: Ĳe čuete za vojni i glasovi za vojni; gledajte da ne se voznemiruvate, zašto toa mora da se sluči. No, krajot sē ušte nema da bide. Po Rimjanite, vojnite prodolžile vo tekot na dvete iljadi godini od hristijanskata era, a dolgiot period na mir što go uživame od krajot na Vtorata svetska vojna e isključiten, no programiran od Boga. Taka, čoveštvo može da

gi proizvede plodovite na svojata perverzija do samiot kraj na svoite fantazii pred da ja plati smrtnata cena.

Sepak, ne smeeme da zaboravime, koga zboruvame za Rimjanite, deka nivnoto papsko nasleduvanje ќе gi prodolži delata na paganskiot „ pustošuvač ili pustošuvač “, pa duri i do krajot na vojnata što se vodeše protiv izbranite na Hristos Boga.

Dan 9:27 I ќе skluči zavet so mnozina za edna sedmica ; a vo sredinata na sedmicata ќе prestane žrtvata i prinosot; i na kriloto ќе ima gnasotii na pustošenje, pa duri i do celosno uništuvanje; i ќе bide skršeno, [spored] ona što e opredeleno, vrz [zemjata] što e pusta.

27a- Toj ќе skluči silen sojuz so mnogi za edna nedela

Duhot go prorokuva vospostavuvanjeto na noviot zavet ; toj e cvrst zatoa što stanuva osnova na spasenieto ponudeno do krajot na svetot. Pod terminot mnogumina, Bog gi targetira evrejskite državjani, negovite apostoli i negovite prvi evrejski učenici koi ќе vlezat vo negoviot zavet vo tekot na poslednite sedum godini od periodot daden na evrejskata nacija oficijalno da go prifati ili otfrli raspnatiot Mesija. Tokmu ovoj zavet e „ preseknaat “ vo stih 24 pomegu Boga i pokajničkite evrejski grešnici. Na esen 33 godina, krajot na ovaa posledna nedela ќе bide obeležan so toj drug nepraveden i odvraten čin, kamenuvanjeto na Stefan, noviot ġakon. Negoviot edinstven prekršok beše što im kažuvaše na Evreite vistini što ne može da podnesat da gi čujat, dodeka Isus gi stavaše svoite zborovi vo usta. Gledajќi kako eden učenik od negovata kauza e ubien, Isus go zapiša oficijalnoto nacionalno otfrlanje na negovoto posredništvo. Od esenta 33 godina od n.e., evrejskite buntovnici go pottiknaa rimskiот gnev, koj beše masovno izlean vrz Erusalim vo 70 godina od n.e.

27b - i vo sredinata na sedmicata toj ќе gi prekine žrtvata i prinosot

moment vo sredinata na nedelata e proletta 30 godina, cel na proroštvoto za 70 nedeli. Toa e momentot koga se ostvaruvaat site dejstvija navedeni vo stih 24: krajot na grevot, negovoto iskupuvanje, doaġanjeto na prorokot koj ja ispolnuva vizijata so vospostavuvanje na svojata večna pravda i pomazaniето na voskresnatiот Hristos koj se vynesuva na neboto Pobedonosen i Semoġen . Iskupitelnata smrt na Mesijata e ovde evocirana vo aspekt na posledicata što ja nosi: definitivnoto prekinuvanje na životinskite žrtvi i prinosi prineseni navečer i nautro vo evrejskiот hram, no i od utro do večer, za grevovite na luġeto. Smrtta na Isus Hristos gi pravi zastareni životinskite simboli što go pretstikaa vo stariот zavet, i ova e suštinskata promena predizvikana od negovata žrtva. Kinenjeto na zavesata na hramot od strana na Boga vo momentot na smrtta na Isus go potvrđuva definitivnoto prekinuvanje na zemnite religiozni obredi, a uništuvanjeto na hramot vo 70 godina ja zajaknuva ovaa potvrda. Za vozvrat, godišnite evrejski praznici, site proročki za negovoto doaġanje, trebaše da isčeznat; no vo nikoj sluġaj, praktikata na nedelnata sabota, koja go dobiva svoeto vistinsko značenje vo ovaa smrt: taa go prorokuva nebesniот odmor od sedmiот milenium što, so svojata pobeda, Isus Hristos go dobiva za Boga i negovite vistinski izbranici, na koi im ja pripišuva svojata sovršena večna pravda navedena vo stih 24.

Početokot na ovaa „ nedela “ od denovi-godini se sluġuva na esen 26 godina so krštevanjeto na Isus, koj beše krsten od Jovan Krstitel.

27v- I [ќе ima] na kriloto gnasotii na pustošot

Žal mi e, no ovoj del od stihot e pogrešno preveden vo Novata meġunarodna verzija bidejki bil pogrešno protolkuvan. Zemajki gi predvid otkrovenijata dadeni vo Jovanovata apokalipsa, go pretstavuvam mojot prevod na hebrejskiot tekst, što go potvrduvaat i drugite prevodi. Izrazot „ na krilo “, simbol na nebesen karakter i dominacija, sugerira religiozna odgovornost što direktno go targetira papskiot Rim, koj „ se krevaa “ vo Dan. 8:10-11, i negovite podocnežni religiozni sojunzici. Orlovite krilja go simboliziraat vrhovnoto vozvišuvanje na carskata titula, na primer, lavot so orlovi krilja vo vrska so carot Navuhodonosor, ili samiot Bog, koj go nosel na orlovi krilja svojot evrejski narod kogo go izbavil od egipetskoto ropstvo. Site imperii go prifatile ovoj simbol na orelot , vključuvajki go, vo 1806 godina, Napoleon I , što će bide potvrdeno so Otk. 8:13, potoa pruskite i germanskite imperatori, posledniot e diktatorot A. Hitler. No, ottogaš, SAD go imaat i ovoj carski orel na dolarot na svojata nacionalna valuta: dolarot.

Ostavajki ja prethodnata tema zad sebe, Duhot se vraća da go targetira svojot omilen neprijatelj: Rim. Po zemskata misija na Isus Hristos, celniot akter na gnasotiite što predizvikuvaaat konečno opustošuvanje na zemjata e navistina Rim, čija paganska imperijalna faza štotuku go uništi Erusalim vo 70 godina vo stih 26. I dejstvoto na izvršuvanje „ gnasotii na opustošuvanje “ će prodolži so tekot na vremeto do krajot na svetot. Gnasiite, vo množina, zatoa se pripisuvaat, prvo, na imperijalniot Rim, koj će gi progonuva vernite izbrani so toa što će gi ubiva vo spektakularni „izvedeni“ pretstavi za da go zabavuva krvoločniot rimski narod, raboti što će prestatat vo 313 godina. No, potoa doaga ušte edna gnasotija i se sostoi vo stavanje kraj na praktikata na sedmiot den sabota, na 7 mart 321 godina; ova akcija povtorno se pripisuva na Rimskoto Carstvo i negoviot imperijalen vodač Konstantin I. So nego, Rimskoto Carstvo padna pod dominacija na vizantiskite imperatori. Vo 538 godina, pak, carot Justinijan I izvrši ušte edna gnasotija so vospostavuvanje na papskiot režim na Vigilij I na negovoto rimsko sedište , a ova prodolžuvanje na gnasiite do krajot na svetot mora da se pripiše na ova papska faza što Bog ja osuđuva ušte od Dan. 7. Se sećavame deka imeto „ mal rog “ gi označuva dvete dominantni fazi na Rim vo Dan. 7 i Dan. 8. Bog vo ovie dve posledovatelni fazi gleda samo kontinuitet na istoto gnasno delo.

Proučuvanjeto na prethodnite poglavja ni ovozmoži da gi identifikuvame različnite vidovi gnasotii što ovoj stih mu gi pripisuva.

27d- i do istrebuvanje (ili celosno uništuvanje) i će bide skršeno , [spored] ona što e određeno, na pustata [zemja] .

„ Taa će bide skršena “ [spored] ona što e predodređeno „i otkrieno vo Dan. 7:9-10 i Dan. 8:25: Poradi svojot prosperitet i uspehot na negovite lukavstva, toj će bide aroganten vo svoeto srce i će uništi množina što živeeja mirno i će se krene protiv knezot nad knezovite; no će bide skršen, bez napor na koja bilo raka.

Hebrejskiot tekst ja nudi ova božestvena misla različna od segašnite prevodi.

Ova nijansa se bazira na Božjiot plan vinata na lugeto da se vrati na planetata Zemja na koja živeat ; što nē uči Otk. 20. Da go zabeležiime faktot deka lažnata hristijanska vera go ignorira ovoj božestven plan koj će se sostoi od istrebuvanje na lugeto od površinata na zemjata, pri slavnoto vraćanje na Hristos. Ignorirajki gi otkrovenijata dadeni vo Otk. 20, tie zaludno čekaat vospostavuvanje na carstvoto Hristovo na zemjata. Sepak, celosno uništuvanje na nejzinata površina e programirano ovde i vo Otk. 20. Slavnoto vraćanje na pobedonosniot Hristos vo seta svoja božestvenost će i go

vrti na zemjata nejziniot haotičen izgled od početokot na nejzinata istorija opišan vo Bitie 1. Gigantski zemjotresi će ja potresat i taa će se vrti pod imeto bezdna vo nejzinata početna haotična sostojba „ bezlična i prazna “, „tohu va bohu“. Nikoj nema da ostane živ na nea, tuku taa će bide zatvor na ġavolot izoliran na nea iljada godini do časot na negovata smrt.

Vo ovaa faza od studijata, moram da dadam dopolnitelni informacii vo vrška so, prvo, „70-tata nedela “ što štotuku beše proučena. Negovoto ispolnuvanje vo proročki denovi-godini e povrzano so bukvalno ispolnuvanje. Bidejki blagodarenie na svedoštvo na evrejskiot kalendar, ja znaeme konfiguracijata na veligdenskata nedela od 30-tata godina. Nejziniot centar beše sredo, presret na povremenata sabota opravdana so evrejskata Pasha, koja paġaše vo četvrtok taa godina. Taka, možeme celosno da go rekonstruirame tekot na ovaa Pasha vo koja Isus umre. Uapsen vo vtornik navečer, suden vo tekot na noćta, Isus beše raspnat vo sredo nautro vo 9:00 časot. Počina vo 15:00 časot. Pred 18:00 časot, Josif od Arimateja go položi svoeto telo vo grobot i go trgnal kamenot što go zapečati. Veligdenskata sabota vo četvrtok pomina. Vo petok nautro, pobožnite ženi kupija začini što gi podgotvija vo tekot na denot za da go balsamiraat teloto na Isus. Vo petok navečer vo 18:00 časot započnuva nedelnata sabota; edna noć, eden den, pominuva vo odmor osveten od Boga. I vo sabota navečer vo 18 časot, započnuva prviot den od svetovната sedmica. Noćta minuva i pri prvata svetlina na zorata, ženite odat do grobnicata so nadež deka će najdat nekoj da go trgne kamenot. Tie go naogaat kamenot trgnat i grobnicata otvorena. Vleguvajki vo grobnicata, Marija Magdalena i Marija, majkata na Isus, gledaat seden angel koj im kažuva deka Isus voskresnal. Angelot im veli da odat i da im kaža na negovite braća, negovite apostoli. Zaostanato vo gradinata, Marija Magdalena gleda čovek oblečen vo belo kogo go smeta za gradinar; vo razmenata, go prepoznava Isus. I tuka, mnogu važen detalj što uništuvaa mnogu rašireno veruvanje, Isus i veli na Marija: „ Sè ušte ne sum se voznesel kaj Mojot Otec .“ Kradecot na krstot i samiot Isus ne vlegle vo rajot, vo carstvoto Božjo, na samiot den na nivnoto raspnuvanje, bidejki celi tri dena podocna, Isus sè ušte ne se voznesel na neboto. Zatoa možam da kažam vo imeto Gospodovo, neka molčat onie koi nemaat što da kaža od nego! Za da ne mora da trpat potsmev ili sram eden den.

Vtorata rabota e da se iskoristi datumot – 458, koj prvo go označuvaa početokot na 70-te nedeli od denovi-godini odredeni za evrejskiot narod na koj Bog mu dal dva glavni znaci za identifikacija: sabotata i obrežuvanje na teloto.

Spored Rimjanite 11, preobratnite neznabošci koi vlegle vo noviot zavet se nakalemuvaat na evrejskiot i evrejskiot koren i steblo. No, temelite na noviot zavet se čisto evrejski, a Isus sakal da go istakne ova vo Jovan 4:22: Vie se poklonuvate na ona što ne go znaete; nie se poklonuvame na ona što go znaeme, zašto spasenieto e od Evreite. Denes, ovaa poraka dobiva živa važnost zatoa što Isus ja upatuvaa do lažno preobratnite neznabošci vo site vekovi. Za podobro da gi izgubi, ġavolot gi turnal da gi mrazat Evreite i nivniot zavet; što gi odvratilo od Božjite zapovedi i negovata sveta sabota. Zatoa mora da ja ispravime ovaa greška i da go pogledneme noviot zavet so evrejski identitet . Apostolite i novoobratnite evrejski učenici se ovie „ mnogi “ koi sklučuvaat cvrst sojuz so Isus , vo Daniel 9:27, no nivnata baza ostanuvaa evrejska, i tie se zagriženi od početokot na periodot na „ 70-te nedeli “ daden od Bog na evrejskata nacija da go prifat ili otfrli standardot na noviot sojuz zasnovan

na čovečkata krv proleana dobrovolno od Isus Hristos. Spored ovie razmisľuvanja, datumot - 458 stanuva početak na „2300 večer-utro“ od Dan. 8:14.

Na krajot od ova dolgo proročko vremetraenje, imeno 2300 godini, tri raboti trebalo da prestanat spored Dan. 8:13.

- 1- večnoto sveštenstvo
- 2- razorniot grev
- 3- progonot na svetosta i vojskata.

Trite raboti se identifikuvani:

- 1- večnoto zemsko sveštenstvo na papata
- 2- prviot den za odmor e preimenuvan vo nedela.
- 3- Progonstvoto na svetosta i hristijanskite svetcı, građanite na carstvoto nebesno.

Ovie promeni bea nasočeni kon:

- 1- Da Mu go vrati na Isus Hristos Negovoto sveto, večno nebesno sveštenstvo.
- 2- Obnovi go celiot božestven zakon, vključuvajki go i sedmiot den od odmorot vo sabota .
- 3- Da se vidi kraj na progonstvata na hristijanskata svetost i svetcı.

Presmetkata predložena za „2300 večer-utro“ počnuvajki od datumot -458, krajot na ova vremetraenje završuva vo proletta 1843 godina: $2300 - 458 = 1842 + 1$. Vo ovaa presmetka imame celi 1842 godini na koi mora da dodademe +1 za da ja označime proletta na početakot na godinata 1843 kade što završuva proročenata „2300 večer-utro“. Ovoj datum go označuva početakot na vraćanjeto na intervencijata na Boga, koj na toj način saka da gi oslobodi svoite vistinski svetcı od religioznite lagi nasledeni od papskiot rimokatolicizam vo tekot na 1260 godini. Taka, prezemajki ja inicijativata da sozdade duhovna prerodba vo SAD kade što protestantite našle zasolništę, Duhot go inspiriral Vilijam Miler da se zainteresira za proroštvoto od Daniel 8:14, a dva posledovatelni predloženi datumi go najavija vraćanjeto na Isus Hristos, prviot za proletta 1843 godina, vtoriot za esenta 1844 godina. Za nego, čistenjeto na svetilišteto značeše deka Isus se vraća za da ja pročisti zemjata. Po dve razočaruvanja na predvidenite datumi, Duhot im dade znak na najistrajnite koi učestvuva vo dvata testa na verata. Nebesno videnie dobil utroto na 23 oktomvri 1844 godina eden od svetcite koj gi preminuval polinjata. Neboto se otvorilo kon scena na koja Isus Hristos bil prikazan kako Prvosveštenik koj služi vo nebesnoto svetilište. Vo vizijata, toj preminal od svetoto mesto vo najsvetoto mesto. Taka, po 1260 godini temnina, Isus Hristos go obnovil kontaktot so svoite vernici, izbrani preku dvata posledovatelni testa.

- 1- Prodolžuvanjeto na večnoto . Zatoa, preku ovaa vizija, Bog oficijalno ja prezede kontrolata vrz svoeto večno nebesno sveštenstvo na 23 oktomvri 1844 godina.

2- Vračanje na sabotata . Vo istiot mesec, drug od svetcite počal da go počitua sedmiot den, sabotata, po posetata na g-ѓa Rejčel Ouks, koja mu dala brošura od nejzinata crkva: „Baptisti na sedmiot den“. Eden po drug, so tekot na vremeto, svetcite izbrani spored dvata testa, isto taka, go usvoile sedmiot den, sabotata. Taka, Bog stavi kraj na razorniot grev vospostaven od paganskiot Rim, no legaliziran od papskiot Rim pod negovoto ime „Nedela“.

3- Krajot na progonstvata . Tretata tema se odnesuvaše na svetosta i hristijanite progonuvani 1260 godini. I povtorno, vo 1843 i 1844 godina, religiozen mir vladeeše niz celiot zapaden svet zasegnat od proroštvoto. Ova beše zatoa što revolucionerna Francija gi zamolči so svojata gilotina onie što bea odgovorni za izvršenite religiozni zlostorstva. Taka, po poslednite krvavi godini na kaznuvanje na religioznite preljubnici spored Otkrovenie 2:22-23, na krajot od 1260-te godini što započnaa vo 538 godina, datumot povrzan so odstranuvanje na večnoto so vospostavuvanje na papskiot režim, odnosno vo 1798 godina, vladeeše religiozen mir. I vospostavenata sloboda na sovesta im oвозмоži na svetcite da mu služat na Boga spored nivniot izbor i nivnoto znaenje deka Bog ќе se zgolemi. Vo 1843 godina , svetosta i vojskata na svetcite , ovie graѓani na nebesnoto carstvo izbrani od Isus Hristos, poveќе ne se progonuvani, kako što beše najaveno vo proroštvoto od Daniel 8:13-14.

Site ovie iskustva bea organizirani i vodeni od Semoќniot Bog, koj vo celosna nevidlivost gi upravuva umovite na luѓeto za da gi ostvarat negovite nameri, celata svoja programa, do krajot na svetot kade što ќе završi negoviot izbor na izbranite. Od seto ova proizleguva deka čovekot ne izbira da ja počitua sabotata i nejzinata svetlina, tuku Bog e toj što mu gi dava ovie raboti što mu pripaѓaat kako znak na negovoto odobruvanje i negovata vistinska ljubov kon nego, kako što se uči vo Ezekiel 20:12-20: Im gi dadov i Moite saboti za da bidat znak meѓu mene i niv, za da znaat deka Jas sum Gospod, Koj gi osvetuva... Osvetete gi Moite saboti, i neka bidat znak meѓu mene i vas, za da znaat deka Jas sum Gospod, vašiot Bog . Bidejќi Toj e onoj što gi bara svoite izgubeni ovci, da bideme sigurni deka nieden izbran nema da nedostasuva.

Vo Dan. 8, vo edinstveniот odgovor što Bog go dava vo stih 14 na prašanje od stih 13, zborot „svetost “ e sovršeno soodveten bidejќi svetosta se odnesuva globalno na sè što e Božja sopstvenost i što osobeno go zasega nego. Ova beše slučaj so negovoto večno nebesno sveštenstvo , so negovata osvetena sabota od sozdavanje na svetot, denot po sozdavanje na Adam, i so negovite svetii , negovite verni izbranici.

Iskustvata prorečeni vo Daniel 8:13-14 se ispolnile pomeѓu 1843 godina, datumot na stapuvanje vo sila na božestvenata odredba, i esenta 1844 godina, i dvete vrz osnova na očekuvanje na vraćanje na Isus Hristos za ovie datumi. Isto taka, vrz osnova na idejata za doaѓanje na Isus Hristos , sovremenicite na ova iskustvo im go dale na učesnicite koi gi sledile ovie očekuvanja imeto „adventisti“, od latinskiot „adventus“ što znači tokmu „advent“. Ova „adventističko“ iskustvo ќе go najdeme vo 12-to poglavje od ovaa kniga na Daniel, kade što Duhot ќе dojde da ja naglasi važnosta na ovoj posleden oficijaliziran „sojuz“.

Daniel 10

Dan 10:1 Vo tretata godina od caruvanjetu na Kir, persiskiot car, na Daniel, po ime Valtazar, mu beše otkrieno slovo. Zborot beše vistinit i zboruvaše za golemo zlo. I toj go poslušā slovoto i go razbra videnieto.

1a- Vo tretata godina od caruvanjetu na Kir, persiskiot car, mu beše otkrieno slovo na Daniel, čie ime beše Valtazar.

Kir II vladeel od – 539 godina. Datumot na vizijata e zatoa – 536 godina.

1b - Ovoj zbor, koj e vistinit, najavuva golema nesreća.

Ovoj termin, golema nesreća, go najavuva masakrot od golemi razmeri.

1v- Toj obrna vnanie na ovoj zbor i imaše razbiranje za vizijata.

Ako Daniel go razbral značenjeto, i nie će go razbereme.

Dan 10:2 Vo toa vreme, jas, Daniel, taguvav tri nedeli.

Ova lično oplakuvanje koe go pogoduva Daniel, ja potvrduva pogrebnata priroda na masakrot što će se sluči koga će se ispolni najavenata golema nesreća.

Dan 10:3 Ne jadev nikakvi vkusni jadenja, nitu meso nitu vino mi vlezē vo ustata, nitu se pomazav dodeka ne se napolnija tri sedmici.

Ovaa podgotovka na Daniel, koj bara zgolemena svetost, ja prorokuva dramatičnata situacija što angelot će ja prorokuva vo Daniel 11:30.

Dan 10:4 Na dvaeset i četvrtiot den od prvot mesec bev pokraj golemata reka, koja e Hidekel.

Hidekel se narekuva Tigar. Toa e rekata što ja navodnuvala Mesopotamija so Euftrat, koja go preminuvala i go navodnuvala haldejskiot grad Vavilon poradi kaznetata gordost na carot Navuhodonosor. Daniel ne možel da go razbere, no ova pojasnuvanje bilo nameneto za mene. Bidejki duri vo 1991 godina gi objaviv vistinskite objasnuvanja na Daniel 12 kade što rekata Tigar će igra uloga na „ tigar “ što gi jade čovečkite duši. Test na verata e pretstaven so nejzinoto opasno preminuvanje. Samo izbranite možat da go preminat i da go prodolžat svoeto putovanje so Isus Hristos. Toa e povtorno slika kopirana od preminuvanje na Crvenoto More od strana na Evreite, nevozmožno i smrtonosno preminuvanje za egipetskite grešnici. No, ona što go povikuvaa Daniel 12 gi izbira poslednite „adventistički“ izbrani čija misija će prodolži do vraćanje na Hristos. Poslednite od niv će ja doživeat poslednata golema katastrofa , nejzinata ekstremna forma koja će bara intervencija na Hristos vo moćno i slavno spasonosno i odmazdoljubivo vraćanje.

Prvata nesreća što mu e objavena na Daniel e spomenata vo Daniel 11:30. Se odnesuva na evrejskiot narod od antikata, no druga slična nesreća će bide objavena so slična slika vo Otk. 1. Ova će se sluči po Tretata svetska vojna vo koja će bide ubiena edna tretina od čoveštvo . I ovoj konflikt e pretstaven vo Otk. 9:13 do 21 so simboli, no e razvijen na jasen jzik vo ovaa kniga na Daniel na krajot od 11-to poglavje vo stihovite 40 do 45. Taka što posledovatelno će ja najdemo, vo ova 11-to poglavje, golemata nesreća na Evreite, a potoa vo Daniel 12:1, golemata nesreća što će gi zeme kako meti izbranite na hristijanstvoto i vernite Evrei od poslednoto vreme koi će se preobratat vo Hristos. Ovaa nesreća e povikana tamu pod terminite „vreme na nevolja“ i glavnata cel će bide praktikuvanje na sabotata osvetena od Boga.

Sporedba na dvete vizii za najavenite nesreći

- 1- Do decata na Danieloviot narod od Stariot zavet: Dan. 10:5-6.
- 2- Do decata na Danieloviot narod na Noviot zavet: Otk. 1:13-14.

Za celosno da ja cenime važnosta što mora da im ja pridademe na ovie dve nesreći, mora da razbereme deka iako tie se sledat edna po druga vo vremeto, prvata e tip što ja prorokuva vtorata, koja će gi targetira, pri vraćanje na Isus Hristos, poslednite verni Božji deca kako Daniel i negovite trojca pridružnici. Po decenii mir, prosledeni so užasna i užasno destruktivna atomska vojna, rimski nedelen den za odmor će bide nametnat od univerzalnata vlada organizirana od preživeanite od katastrofata. Potoa, povtorno, smrtta će dojde da gi zagrozi životite na vernite izbranici, kako vo vremeto na Daniel, Ananija, Misail i Azarija; i kako vo vremeto na „Makavejcite“ vo -168 godina, koi gi targetira katastrofata objavena vo ova poglavje od Daniel; i konačno, poslednite adventisti koi ostanaa verni na sedmiot den - sabotata vo 2029 godina.

No pred ovoj posleden test, dolgoto papsko vladeenje od 1260 godini veće će predizvika mnoštvo suštestva da umrat vo imeto na Boga.

Nakratko, razbiranje na porakata što ja prenesuva ova videnie dadeno na Daniel će ni ovozmoži da go razbereme značenje na ona što mu go dava na Jovan vo Otkrovenie 1:13 do 16.

Dan 10:5 Gi krenav očite i vidov, i ete, čovek oblečen vo len, opašan okolu slabinite so zlaten pojas od Ufas.

5a - imaše eden čovek oblečen vo len

Deloto na pravdata simbolizirano so len ke bide izvršeno od Bog preku čovečko suštestvo. Na opišanata slika, Bog ja zema formata na grčkiot kral Antioh IV, poznat kako Epifan. Toj ke bide gonitel na Evreite pomegu 175 i 164 godina, kolku što trae negovoto vladeenje.

5b - nosejki na slabinite pojas od zlato od Ufaz

→ Postaven na slabinite, remenot označuva nametnata vistina. Pokraj toa, zlatoto od koe e napraven doađa od Ufaz, što vo Jer. 10:9 ukažuva na negovata paganska idolopoklonička upotreba.

Dan 10:6 Teloto mu beše kako beril, liceto mu kako molnja, očite mu kako ognen plamen, racete i nozete mu kako sjaen mesing, a zvukot na glasot mu beše kako bučava na mnoštvo.

6a- Negovoto telo beše kako hrizolit

Bog e avtor na vizijata, no toj go najavuva doađanjeto na paganski bog, pa ottuka i ovoj slaven natpriroden aspekt.

6b - negovoto lice sveteše kako molnja

Grčkiot identitet na ovoj bog e potvrđen. Toj e Zevs, grčkiot bog na kralot Antioh IV. Molnjata e simbol na olimpiskiot bog Zevs; bogot na olimpiskite bogovi vo grčkata mitologija.

6v - negovite oči bea kako ognen plamen

Toj ke go uništi ona što go gleda i ne go odobruva; negovite oči ke bidat nasočeni kon Evreite spored Daniel 11:30: ... toj ke gi pogledne onie što go napuštile svetiot zavet. Nevoljata ne doađa bez pričina, otpadništvo gi oskvernuva lugeto.

6d - racete i nozete mu bea kako polirana bronza

Dželatot što ke bide ispraten od Boga ke bide isto tolku grešen kako i negovite žrtvi. Negovite destruktivni dejstvija simbolizirani so negovite race i noze se napraveni od bronza, simbol na grčkiot grev vo statuata na Dan.2.

6-ti - i zvukot na negoviot glas beše kako bučava od mnoštvo

Grčkiot kral nema da dejstvuvaa sam. Toj ke ima zad sebe i pred sebe mnoštvo vojnici, isto tolku pagani kako nego, koi ke gi počituvaa negovite naredbi.

Kulminacijata i kulminacijata na ova proročko objavuvanje ke se dostignat vo vremeto na ispolnuvanjeto na Dan. 11:31: Vojski ke se pojavat po negova komanda; tie ke go oskvernat svetilišteto, tvrđinata, ke go prekinat postojanoto žrtvuvanje i ke go postavat gnasotijata što opustošuva. Zaradi bibliska iskrenost, go izbrišav zborot žrtva što ne e napišan vo hebrejskiot tekst, bidejki Bog isplaniral za „postojanoto“ dve različni posledovatelni ulogi vo stariot zavet i vo noviot.

Vo stariot, toa se sosti od prinesuvanje jagne kako žrtva palenica navečer i nautro. Vo noviot, toa označuvá nebesno posredništvo na Isus Hristos koe potsetuva na negovata žrtva da se zastapuva za molitvite na izbranite. Vo ovoj kontekst na Dan. 11:31, onoj na stariot zavet, grčkiot kral koe predizvika da prestatat prinosite na postojanoto od Mojseeviot zakon. Taka, samo kontekstot na vremeto vo koe se povikuva go odreduva tolkuvanjeto na službata na postojanoto posredništvo na zemen sveštenik ili ona na nebesniot prvosveštenik: Isus Hristos. Zatoa , večnoto e povrzano so čovečka služba ili, sekundarno i definitivno, so nebesnata božestvena služba na Isus Hristos.

Dan 10:7 Jas, Daniel, sam go vidov videnieto, a lugeto što bea so mene ne go vidoa, tuku se isplašija mnogu, izbegaa i se skrija.

7- Ovoj kolektiven strav e samo bleđa slika od ispolnuvanjeto na vizijata. Zašto na denot na najaveniot kolež, pravednicite koe napravat dobro ako izbegaat i se sokrijat, duri i ako toa e vo utrobata na zemjata.

Dan 10:8 I ostanav sam i go vidov toa golemo videnie; i silata mi iscrpeše, liceto mi se izmeni, i silata mi iščezna.

8a- Preku svoje čuvstva, Daniel prodolžuva da gi prorokuva posledicite od nesrećkata što koe dojde.

Dan 10:9 Go čuv glasot na negovite zborovi; i koga go čuv glasot na negovite zborovi, padnav, zgrozen, na liceto na zemjata.

9a- Na denot na nesrećkata, glasot na progonuvačkiot car koe predizvika isti zastrašuváčki efekti; kolenata koe se sudrat, a nozete koe se svitkaat, nesposobni da gi nosat telata što koe padnat na zemjata.

Dan 10:10 I ete, raka me dopre i mi gi strese kolenata i racete.

10a- Za negova sreća, Daniel e samo prorok zadolžen da mu go objavi na svojot narod doađanjeto na ovaa golema nesreća i samiot toj ne e meta na pravedniot gnev Božji.

Dan 10:11 I mi reče: „Daniele, čoveku voljubljen, vniavaj na zborovite što ti gi kažuvam i zastani tamu kade što si, zašto sega sum ispraten kaj tebe.“ I koga mi gi kaža ovie raboti, stoev treperejki.

11a- Daniele, čoveku voljubljen, vniavaj na zborovite što koe ti gi kažam i ispravi se na mestoto kade što si.

Božjiot sakan nema pričina da se plaši od negovite nebesni intervencii. Božjiot gnev e protiv agresivnite, zlobnite i surovite buntovni grešnici. Daniel e sprotivnost na ovie luđe. Toj mora da oстане na noze zatoa što toa e samiot znak na razlikata vo sudbinata što na krajot koe im padne na izbranite. Duri i ležejki vo pravot na zemskata smrt, tie koe bidat razbudeni i vrateni na noze. Zlite koe ostanat da ležat, a najzlite koe bidat razbudeni za konečniot sud da bidat uništeni zasekogaš. Angelot precizira: „na mestoto kade što si ti“. A kade e toj? Vo prirodata, na bregovite na rekata „Hidekel“, na angliški, Eufrat, što koe ja označi hristijanskata Evropa od noviot zavet vo Otkrovenieto. Prvata lekcija e deka čovekot može da se sretne so Boga nasekade i da bide blagosloven od nego. Ovaa lekcija gi

poništuva idolopokloničkrite predrasudi deka za mnogu luže, Bog može da se sretne samo vo crkvi, sveti zgradi, hramovi, oltari, no ovde, nema ništo od toa. Vo svoje vreme, Isus će ja obnovi ovaa lekcija velejki vo Jovan 4:21 do 24: Ženo, Isus ì reče: „Veruvaj mi, doađa časot koga nema da Mu se poklonuvate na Otecot nitu na ovaa planina nitu vo Erusalim . Vie se poklonuvate na ona što ne go poznavate; nie se poklonuvame na ona što go znaeme, zašto spasienio e od Judejcite.“ No ide časot, i veće e dojdono, koga vistinskite poklonici će Mu se poklonuvaat na Otecot vo duh i vistina, zašto Otecot saka takvi da Mu se poklonuvaat. Bog e Duh, i onie što Mu se poklonuvaat, treba da Mu se poklonuvaat vo duh i vo vistina.

Vtorata lekcija e posuptilna; taa se zasnova na rekata Hidekel bidejki Duhot planiral da go otvori razbiranjeto na negovata kniga samo za negovite posledni verni slugi čie iskustvo i testot preku koj se vrši nivniot izbor e ilustriran so slikata na opasoto preminuvanje na rekata Hidekel na francuski jazik, Tigarot, kako životnoto so ova ime, isto taka vo testot na verata, jadeč na čovečki duši.

11b - zašto sega sum ispraten kaj tebe. Koga mi progovori, stoev treperejki.

Sredbata poveće ne e samo vizija; taa stanuva dijalog, razmena pomegu dve Božji sozdanija, ednoto doađa od neboto, a drugoto se ušte od zemjata.

Dan 10:12 Toj mi reče: „Daniele, ne plaši se, zašto od prvot den koga go postavi srceto svoje da razbereš i da se smiriš pred tvojot Bog, tvoite zborovi bea slušnati, i jas dojdov poradi tvoite zborovi .“

Vo vrska so celiot ovoj stih, imam samo edno da kažam. Ako go izgubite pamtenjeto, barem zapomnete go ovoj stih koj ni kažuva kako da mu ugodime na našiot Sozdatel Bog.

Stihot e primer za žanrot; logička niza zasnovana na faktot deka sekoja pričina ja nosi svojata posledica kaj Boga: žedta za razbiranje pridružena so vistinska smirenost e slušnata i ispolneta.

Tuka započnuva edno dolgo otkrovenie koe nema da završi se do krajot na Knigata na Daniel, odnosno na 12-to poglavje .

Dan 10:13 I knezot na persiskoto carstvo mi se sprotivstavi dvaeset i eden den; no, ete, Mihail, eden od prvite knezovi, dojde da mi pomogne; i jas ostanav tamu so persiskite carevi.

13a- i vodačot na persiskoto kralstvo mi se sprotivstavuše dvaeset i eden den

Angelot Gavriel mu pomaga na Kir II, persiskiot kral, a negovata misija za Boga e da vlijae vrz negovite odluki, taka što negovite postapki ne se vo sprotivnost so negoviot golem plan. Primerot za neuspehot na ovoj angel dokažuva deka Božjite suštestva navistina se ostaveni slobodni i nezavisni i zatoa se odgovorni za site svoi izbori i postapki.

13b - no ete, Mihail, eden od glavnite knezovi, mi dojde na pomoš

Otkrieniot primer ne uči i deka vo slučaj na vistinska neophodnost, „ eden od glavnite vodači, Mihail “, može da intervenira za da ja nametne odlukata. Ovaa superiorna pomoš e božestvena pomoš bidejki Mihail znači: „Koj e kako Bog“. Toj e onoj što će dojde na zemjata za da se otelotvori kako Isus

Hristos. Na neboto, toj beše za angelite pretstavnik na Božjiot Duh za niv. Vo ovoj slučaj, izrazot „eden od glavnite vodači“ može legitimno da nè iznenadi. Pa, ova ne e iznenaduvački, bidejki poniznosta, nežnosta, spodeluvanje i ljubovta što Isus ќе gi pokaže na zemjata veќе bea sprovedeni vo praksa vo negoviot nebesen život so negovite verni angeli. Zakonite na neboto se onie što gi pokaža za vreme na negovata zemska služba. Na zemjata, toj se napravi sluga na svoite slugi. I doznavamo deka na neboto, toj se napravi ramnopraven so drugite angelski vodači.

13v- i ostanav tamu so persiskite carevi

Zatoa, dominacijata na dinastijata na persiskite kraljevi ќе prodolži nekoje vreme sè do grčkata dominacija.

Dan 10:14 Segaj dojdov da ti objavam što ќе go snajde tvojot narod vo poslednite denovi, zašto videnieto e i za tie denovi.

14a- Do krajot na svetot, narodot na Daniel ќе bide zagrižen, i vo stariot i vo noviot sojuz, bidejki negoviot narod e Izrael kogo Bog go spasuva od egipetskiot grev, od grevot na Adam preku Isus Hristos i od grevot vospostaven od Rim vo hristijanството pročisteno so krvta na Isus.

Celta na otkrovenieto što angelot mu go donese na Daniel e da go predupredi svojot narod za tragediite što doagaat. Daniel veќе može da razbere deka ona što mu e otkrieno poveќе ne go zasaga lično, no e isto taka sigurno deka ovie učenja ќе bidat korisni vo idnina za slugite na negoviot narod i zatoa za site onie na koi Bog im se obraća i gi predodreduva preku nego.

Dan 10:15 Dodeka mi gi zboruvaše ovie zborovi, jas poglednav kon zemjata i molčev.

15a- Jovan sè ušte ja ima vo umot strašnata vizija za nesrečkata i se obiduvaa da se koncentriraa na slušanje na ona što go sluša, poveќе ne se osmeluvaa da ja krene glavata za da go pogledne onoj što mu zboruva.

Dan 10:16 I ete, eden, koj imaše lik na sinovi čovečki, mi gi dopre usnite; i ja otvoriv ustata, progovoriv i mu rekov na onoj što stoeše pred mene: „Gospodaru moj, gletkata me užasna i sum iznemošten.“

1a- I ete, eden, koj imaše lik na sinovi čovečki, mi gi dopre usnite

Dodeka strašnata vizija beše nerealna, fiktivna slika sozdata vo umot na Daniel, angelot, naprotiv, se pojavuvaa vo čovečka forma identična so zemniot čovek. Prvo, i toj beše sozdata po Božji lik, no vo nebesno telo oslobodeno od zemskite zakoni. Negovata nebesna priroda mu dava pristap do obete dimenzii, imajki aktiven kapacitet vo sekoja od niv. Toj gi dopira usnite na Daniel, koj go čuvstvuva ovoj dopir.

Dan 10:17 Kako može slugata na mojot gospodar da mu zboruva na mojot gospodar? Segaj silata mi ispağa i nemam zdv.

17a- Za čisto zemното čovečko suštество, situacijata e mnogu poinakva, preovladuvaa zemskite zakoni, a stravot go naterala da ja izgubi silata i zdivot.

Dan 10:18 Togaš Onoj, koj imaše lik na čovek, povtorno me dopre i me zajakna.

18a- So nežno insistiranje, angelot uspeva da ja vrati silata na Daniel smiruvajki go.

Dan 10:19 I mi reče: „Ne plaši se, voljubljen čoveku moj, mir ti! Bidi hrabar, bidi hrabar!“ I dodeka mi zboruvaže, se ohrabriv i rekov: „Neka zboruva mojot gospodar, zašto Ti me ohrabri!“

19a- Poraka za mir! Identična so onaa što Isus će im ja upati na svoje učenici! Ništo slično na toa za da go smiri preplašeni duh. Zborovite hrabrost, hrabrost, mu pomagat da zdivne i da ja povрати silata.

Dan 10:20 Toj mi reče: „Znaeš li zašto dojdov kaj tebe? Segaj se vraćam da se boram so knezot na Persija; i koga će trgnam, ete, će dojde knezot na Javan.“

20a- Segaj se vraćam da se boram protiv vođača na Persija

Ovaj vođač na Persija je Kir II Veliki, koga Bog go smeta za svoj pomazanik; što ne go sprečava da mora da se bori protiv nego za da gi nadoči svoje odluke u njegovu namenu.

20b- i koga će si odam, ete, će dojde knezot na Javan

Koga angelot će go napustiti Kir II, napadot na grčki vođač od toa vreme će go otvori raskol u neprijateljstvu među dvema persijskim i grčkim dominacijama.

Dan 10:21 No, će ti objavim što je napisano u knjizi na istinu; i nikoj ne mi je pomoćnik protiv njega, osim Mihail, tvoj knez.

21a- Ova otkrovenja što Daniel će go dobiti se nazivaju knjiga na istinu. Danas u 2021 godinu, mogu da potvrdim deka se ispunilo sve što je otkriveno u nea, budući njegovu razumevanje je celosno dano od besmrtnog Duh na Mihail, naš vođač, za Daniel u starij zavet i za mene, u noviji zavet, budući Isus Hristos go koristi ova imena za da gi sudi demonima što se još aktivni u njegovu slavno vraćanje.

Daniel 11

Vнимание! I pored promena u poglavju, diskusija među angelom i Danielom produžava u kontinuitet u poslednji stih od 10-tog poglavlja .

Dan 11:1 I jas, vo prvata godina na Darij Mediecot, bev so nego za da mu pomognam i da go zajaknam.

1a- Sozdaden od Boga da živee večno, angelot što mu zboruva na Daniel mu kažuva deka mu pomaga i go poddržuva Darij, mediskiot car, koj go osvoil Vavilon na 62-godišna vozrast i koj sè ušte vladeel vo Daniel.6. Ovoj car go sakal Daniel i svojot Bog, no, zaroben, go dovel svojot život vo opasnost predavajki go na lavovite. Pa toj, povtorno, interveniral za da im gi zatvori ustite na lavovite i da mu go spasi životot. Isto taka, toj mu pomognal na ovoj car Darij da razbere deka Bogot na Daniel e edinstveniот vistinski Bog, sozdatel na sè što postoji, što živee i deka nema drug kako nego.

Dan 11:2 Ќe ti ja objavam vistinata: ete, ušte tri cara ќе bidat vo Persija. Četvrtiot ќе nasobere poveќе bogatstvo od site drugi, i koga ќе stane moќen preku svoeto bogatstvo, ќе gi podigne site protiv carstvoto Javan.

2a - Segа ќе ti ja kažam vistinata

Vistinata e poznata samo na Vistinskiот Bog i toa e imeto što Bog si go dava vo svojot odnos so svoite posledni izbrani vo Hristos spored Otkrovenie 3:14. Vistinata ne e samo božestveniот zakon, negovite uredbi i negovite zapovedi. Taa isto taka opfaka sè što Bog planira i skrupulozno go ispolnuva vo svoeto vreme. Nie samo otkrivame sekoj den od našite životi, del od ovaa golema programa vo koja napreduvame do krajot na našite životi i kolektivno, do krajot na konečniот proekt za spasenie koj ќе im oвозмоži na izbranite pristap do vetenata večnost.

2b- Ete, ќе ima ušte tri carevi vo Persija

Prv kral po Kir 2: Kambis 2 (– 528–521) go ubiva svojot sin Bardija, kogo Grcite go narekuvaat Smerdis.

Vtor kral: lažniот Smerdis, volšebnikot Gaumata koj go prisvoil imeto Smerdis , vladeel samo kratko vreme.

Tret kral: Darij I Persiecot (– 521 – 486) sin na Histap .

2v - Četvrtiot ќе sobere poveќе bogatstvo od site drugi

4-ti kral: Kserks I (– 486–465). Vednaš po nego, Artakserks I ќе vladee i ќе gi oslobodi site evrejski zarobenici vo sedmata godina od negovoto vladeenje, naprolet – 458 godina spored Ezra 7:7-9.

2d- i koga ќе bide moќen preku svoeto bogatstvo, ќе go podigne sè protiv carstvoto Javan

Kserks I go potisnal i smiril buntovničkiот Egipet, potoa povel vojna protiv Grcija, ja napadnal Atika i ja uništil Atina. No, bil porazen kaj Salamis vo 480 godina p.n.e. Grcija ja zadržala kontrolata vrz svojata teritorija. A persiskiot kral ostanal vo Azija, sepak prezemajki napadi što ja demonstrirale negovata želba da ja osvoi Grcija.

Dan 11:3 No, ќе se izdigne moќen car, ќе vladee so golema sila i ќе dejstvuva spored svojata volja.

3a- Porazen na svojata teritorija, persiskiot kral Kserks I , progonet, ќе završi so smrt, ubien od dvajca negovi blagorodnici. Bil porazen od eden mlad čovek kogo toj izmamnički go ismejuval. Grcija

go izbra Aleksandar Veliki, mlad 20-godišen Makedonec (roden vo – 356, vladeel vo – 336, – počinal vo – 323), za svoj kral. Proroštvoto go spomenuva kako osnovač na Tretata imperija od statuata na Dan.2, tretiot dzver od Dan.7 i vtoriot dzver od Dan.8.

Dan 11:4 I koga ќе se izdigne, carstvoto negovo ќе bide skršeno i razdeleno kon četirite nebesni vetra; i nema da mu pripadne na negovoto potomstvo, nitu ќе bide kako što beše, tuku ќе bide rascepeno i ќе im pripađa na drugi, osven niv.

4a- Tamu ja naoѓame točnata definicija dadena za golemiot skršen rog na grčkiot kozel od Daniel 8:8 i negovoto objasnuvanje na stih 22: Četirite rogovi što se izdignaa za da go zamenat ovoj skršen rog, ova se četiri carstva što ќе se izdignat od ovoj narod, no koi nema da imaat tolku golema sila .

Ve potsetuvam što pretstavuvaat „ četirite golemi rogovi “.

Prv rog: grčkata dinastija Selevkidi osnovana vo Sirija od Selevk I Nikator .

Vtor rog: grčkata dinastija Lagidi osnovana vo Egipet od Ptolomej I Lag .

3-ti rog: grčkata dinastija osnovana vo Trakija od Lizimah.

4-ti rog: grčkata dinastija osnovana vo Makedonija od Kasandar

Dan 11:5 Južniot car ќе bide silen; eden od negovite knezovi ќе nadvladee protiv nego i ќе vladee; negovata vlast ќе bide silna.

5a- Južniot car ќе stane silen

Ptolomej I Soter Lagos –383–285 kral na Egipet ili „ kral na jugot “.

5b- No eden od negovite knezovi ќе bide posilen od nego i ќе vladee; negovoto vladeenje ќе bide silno.

Selevk I Nikator – 312–281 kral na Sirija ili „ kral na severot “.

Dan 11:6 I po nekolku godini ќе se združat; i ќerkata na južniot car ќе dojde kaj severniot car da skluči mir, no taa nema da ja zadrži silata na negovata raka, nitu toj, nitu negovata raka, ќе se održat; i taa ќе bide predadena, i onie što ja dovedoa, i nejziniot tatko, i onoj što ì pomagaše vo tie denovi.

6a- Proroštvoto go preskoknuva vladeenjeto na Antioh I (–281–261), vtoriot „ severen car “ koj se vključil vo prvata „Siriska vojna“ (-274-271) protiv „ južniot car “ Ptolomej II Filadelf (–282–286). Potoa doađa Vtorata „Siriska vojna“ (-260–253) vo koja noviot „ severen car “ Antioh II Teos (–261–246) se soočuva so Egipćanite .

6b- Po nekolku godini tie ќе sklučat sojuz, a ќerkata na južniot car ќе dojde kaj severniot car za da vospostavi harmonija.

Započnuva somnitelnoto odnesuvanje. Za da se oženi so Berenika, Antioh II se razveduva od svojata zakonska supruga, Laodika. Tatkoto ja pridružuva svojata ќerka i ostanuva so nea vo kućata na negoviot zet.

6c- No taa nema da ja zadrži silata na negovata raka, nitu toj nitu negovata raka će se održat; taa će bide predadena kaj onie što ja dovedoa, kaj nejziniot tatko i kaj onoj što ja hraneše vo tie denovi.

No, neposredno pred negovata smrt, Antioh II ja lišuva od nasledstvo Berenika. Laodikeja se odmazduva i nareduva taa da bide ubiena zaedno so nejziniot tatko i nejzinata mala ќerka (rakata = dete). Zabeleška : vo Otk. 3:16, Isus će se razvede od svojata oficijalna adventistička supruga simbolično narečena Laodikeja; ova e ušte poveće slučaj bidejќi Antioh II se narekuva sebesi „Teos“, Bog. Vo Anglija, kralot Henri 8 će se spravi podobro, će se razvede odvojuvajќi se od religiozniot avtoritet na Rim, će ja sozdade svojata anglikanska crkva i će gi ubie svoje sedum ženi edna po druga. Potoa doaga Tretata „ Siriska vojna“ (-246-241).

Dan 11:7 I će se izdigne granka od negovite koreni namesto nego, će dojde vo vojskata i će vleze vo tvrdinite na severniot car, će vladee so niv kako što saka i će pobedi.

7a- Na negovoto mesto će iznikne izdanka od negovite koreni.

Ptolomej 3 Everget -246-222 brat na Berenika.

7b- toj će dojde vo vojskata, će vleze vo tvrdinite na severniot car

Selevk 2 Kalinik -246-226

7v - toj će raspolaga so toa kako što saka i će se napravi moќen

Dominacijata mu pripaga na južniot car. Ovaa egipetska dominacija e povolna za Evreite, za razlika od Selevkidskite Grci. Mora vednaš da se razbere deka pomeѓu dvata sprotivstaveni dominantni leži teritorijata na Izrael, koja dvata zavojuvani tabora mora da ja preminat vo svoje ofanzivi ili povlekuvanja.

Dan 11:8 I će gi zeme nivnite bogovi, nivnite izleani likovi i nivnite skapoceni srebreni i zlatni sadovi i će gi odnese vo Egipet; i će ostane nekolku godini podaleku od severniot car.

8a- Kako priznanie, Egipќanite će go dodadat na negovoto ime, Ptolomej 3, imeto „Everget“ ili dobrotvor.

Dan 11:9 I će odi protiv carstvoto na južniot car i će se vrati vo svojata zemja.

9a- Odgovorot na Selevk 2 ne uspeva se do početokot na 4-tata „ Siriska vojna“ (-219-217) vo koja će se soočat Antioh 3 protiv Ptolomej 4 Filopator.

Dan 11:10 Negovite sinovi će izlezat i će soberat golemo mnoštvo vojnici; i eden će izleze, će se prelee kako potok, će se prelee i će se vrati; i će donesat neprijateljstvo protiv tvrdinata na južniot car.

10a- Antioh 3 Megas (-223 -187) protiv Ptolomej 4 Filopator (-222-205). Dodadenite prekari ja otkrivaat sostojbata na potsmev kaj narodot Lagid, bidejќi Filopator na grќki znači ljubov kon tatko; tatko kogo Ptolomej go ubil... Ušte ednaš, napadite na Selevkidite ne uspevaat. Dominacijata će ostane kaj taborot na Lagid.

Dan 11:11 Južniot car ќе se razgnevi, ќе izleze i ќе se bori protiv severniot car, ќе podigne golemo mnoštvo, i vojskite na severniot car ќе bidat predadeni vo negovite race.

11a- Ovoj gorčliv poraz na Selevkidite e dobra rabota za Evreite koi gi pretpočitaat Egipćanite zatoa što se odnesuvaat dobro kon niv.

Dan 11:12 Ova mnoštvo ќе se gordee, a srceto na carot ќе se vozgordee; ќе sobori iljadnici, no nema da pobedi.

12a- Situacijata ќе se promeni so 5-tata „Siriska vojna“ (-202-200) vo koja ќе se sooćat Antioh III protiv Ptolomej 5 Epifan (-205-181).

Dan 11:13 Zašto severniot car ќе se vrati i ќе sobere mnoštvo pogolemo od prvoto; i po neкое vreme, duri i po nekolku godini, ќе dojde so golema vojska i golemo bogatstvo.

13a- Za žal, za Evreite, Selevkidskite Grci se vratija na nivnata teritorija za da go napadnat Egipet.

Dan 11:14 Vo toa vreme mnozina ќе se krenat protiv južniot car, i nasilnici od tvojot narod ќе se krenat za da go ispolnat videnieto, i ќе padnat.

14a- Noviot kral na egipetskiot jug, Ptolomej 5 Epifan - ili Ilustrius (-205-181), na petgodišna vozrast, e staven vo teškotii poradi napadot na Antioh 3 poddržan od protivnicite. No, Evreite mu ja davaat svojata poddržka na egipetskiot kral borejќi se protiv Selevkidite. Tie se, ne samo porazeni i ubieni, tuku gi napravile siriskite Selevkidski Grci smrtni neprijатели za cel život.

Evrejskiot bunt otkrien vo ovoj stih e opravdan so pretpočitanjeto na Evreite kon egipetskiot logor; zatoa tie se neprijatelski nastroeni kon selevkidskiot logor, koj ja vraća kontrolata vrz situacijata. No, ne go predupredi li Bog svojot narod protiv sojuzi so Egipćanite? „Egipet, ovaa trska što ja proboduva rakata na onoj što se potpira na nea“, spored Isaija 36:6: „Ete, ja postavi vo Egipet, ja napravi ovaa skršena trska za potpora, koja ja proboduva i ja proboduva rakata na sekoj što se potpira na nea: ova e faraonot, carot egipetski, za site što se nadevaat na nego.“ Se čini deka ova predupreduvanje e ignorirano od evrejskiot narod i nivniot odnos so Boga e najloš; kaznata se približuva i udara. Antioh 3 gi tera skapo da platat za nivnoto neprijateljstvo.

Zabeleška : ova evrejsko vostanie ima za cel da go „ispolni videnieto“ vo smisla deka podgotvuva i gradi omraza kaj Sirijcite kon evrejskiot narod. Taka, golemata nesreća objavena vo Daniel 10:1 ќе dojde da gi pogodi.

Dan 11:15 Ќe dojde severniot car, ќе podigne nasipi i ќе gi osvoi utvrdenite gradovi. Južnite vojski i izbranite luѓe na carot nema da se održat, nitu ќе bidat dovolno silni da se održat.

15a- Dominacijata trajno ja smenila stranata, taa e vo logorot na Selevkidite. Nasproti nego, egipetskiot kral ima samo pet godini.

Dan 11:16 Koj ќе dojde protiv nego, ќе pravi što saka, i nikoj nema da mu se sprotivstavi; toj ќе ostane vo dobrata zemja, uništuvajќi sè što ќе mu padne vo raka.

16a- Antioh III sè ušte ne uspeva da go osvoi Egipet, a negovata žed za osvojuvanje go iritira, evrejskiot narod stanuva negov žrtven jarec. Toj go istura višokot od svojot gnev vrz maćenićkata evrejska nacija oznaćena so izrazot „najubavata od zemjite“ kako vo Dan. 8:9.

Dan 11:17 I že namisli da dojde so site vojski na svoeto carstvo i da skluči mir so južniot car, i da mu ja dade kerkata svoja za žena, za da go pogubi; no toa nema da se sluči, nitu že mu donese uspeh.

17a- Bidejki vojnata e neuspešna, Antioh III se obiduva da go izbere patot na sojuz so Lagidskiot tabor. Ova promena na strategijata ima pričina: Rim stanal zaštitnik na Egipet. Zatoa toj se obiduva da gi reši razlikite so toa što ja dal svojata ќerka Kleopatra, prvata po ime, vo brak so Ptolomej V. Brakot se sklučuva, no bračnata dvojka saka da ja zadrži svojata nezavisnost od Selevkidskiot tabor. Planot na Antioh III da go osvoi Egipet povtorno propaѓa.

Dan 11:18 Ќe gi nasochi svoje pogledi kon ostrovite i že osvoi mnogu od niv; no upravitelot že go odstrani sramot što nameruvaše da mu go nanese, i že mu go vrati nemu.

18a- Toj že osvoi zemji vo Azija, no na krajot že naide na rimskata vojska, ovde označena kako vo Dan. 9:26 so terminot „vodač“; ova zatoa što Rim e se ušte republika koja gi ispraќa svoje armii vo operacija za muskulno smiruvanje pod vodstvo na legatite koi ja predstavuvaat moќta na senatorite i narodot, plebesite. Tranzicijata kon carskiot režim nema da go promeni ovoj tip na voena organizacija. Ovoj vodač se vika Lucij Skipion narečen Afrikanec, kralot Antioh go prezel rizikot da se sooči so nego i e porazen vo bitkata kaj Magnezija vo 189 godina i e osuden da mu plati na Rim kako kompenzacija za vojnata ogromen dolg od 15.000 talanti. Pokraj toa, negoviot najmlad sin, idniot Antioh 4 Epifan, progonitel na Evreite, koj že ja ostvari vo stih 31 „nesreќata“ proročena vo Dan. 10:1, e zemen kako založnik od Rimjanite.

Dan 11:19 Togaš že odi vo tvrdinite na svojata zemja, že se sopne, že padne i nema da se najde.

19a- Sonišтата za osvojuvanje završuvaa so smrtta na kralot, zamenet od negoviot najstar sin Selevk IV (-187-175).

Dan 11:20 I onoj što že go zazeme negovoto mesto že dovede danočnik vo dobriot del od carstvoto, no za nekolku dena že bide skršen, nitu vo gnev nitu vo vojna.

20a- Za da go podmiri dolgot kon Rimjanite, kralot go ispratil svojot minister Heliodor vo Erusalim za da gi zapleni bogatstvata na hramot, no ųrtva na užasna vizija vo hramot, toj go napuštil ovoj proekt vo užas. Ovoj izvelkuvač e Heliodor, koj potoa go ubil Selevk 4, koj mu ja doveril negovata misija vo Erusalim. Namerata vredi akcija, i Bog go napravil ova skvernavenje na negoviot svet hram da plati za smrtta na negoviot rakopoložnik, koj, otkako bil ubien, ne umrel nitu od gnev nitu od vojna .

Antioh 4 čovekot prikazan vo vizijata za golemata nesreќa

Dan 11:21 Prezren čovek že go zazeme negovoto mesto i nema da se obleče vo carska dostoinstvo; že se pojavi vo mir i že go osvoi carstvoto so spletki.

21a- Ova e Antioh, najmladiot od sinovite na Antioh III. Zarobenik i založnik na Rimjanite, moќе da se zamisli vlijanieto vrz negoviot karakter. Otkako stanal kral, toj imal potreba od odmazda. Pokraj toa, negoviot prestop kaj Rimjanite ovozmožil odredeno razbiranje so niv. Negovoto doaѓanje na

prestolot na Sirija se zasnova na intrigi, bidejki drug sin, Demetrij, postariot, imal prednost pred nego. Bidejki Demetrij sklučeva pakt so Persej, kralot na Makedonija, neprijatelj na Rimjanite, vtoriot go favorizira i go postavlja na prestolot Antioh, nivniot prijatelj.

Dan 11:22 Vojskite što ke se probijati kako potok ke bidati preplaveni pred nego i ke bidati uništeni, kako i vodačot na zavetot.

22a- Vojsnite što ke se širati kako potok ke bidati potopeni pred nego i uništeni

Neprijateljstvoto prodolži so 6-tata „Siriska vojna“ (-170-168) .

Ovoj pat Rimjanite mu dozvolile na Antioh IV da ja prodolži vojnata na svojot tatko protiv logorot Lagidi vo Egipet. Taa nikogaš poveke ne go zaslužila svojot simbol na grevot, grčki, toa e vistina vo ovoj kontekst. Namesto toa, sudete gi faktite, kako što Bog napravil vo toa vreme. Vo logorot Lagidi, Ptolomej VI e incestuozno oženet so svojata sestra Kleopatra II. Nivniot pomlad brat Ptolomej VIII, poznat kako Fiskon, e povrzan so niv. Togaš možeme da razbereme zošto Bog mu dozvoluva na Antioh da ja uništi nivnata vojska.

22b- kako i lider na alijansata.

Menelaj, sorabotnik na Selevkidite, ja posakuva pozicijata na legitimniot prvosveštenik Onija, go ubiva Andronik i go zazema negovoto mesto. Dali ova e se ušte Božjiot Izrael? Vo ova drama, Bog počnuva da se sekava na dejtviyata što Rim ke gi izvrši niz vekovite. Vsušnost, carskiot Rim ke go ubie Mesijata, a papskiot Rim ke go posakuva i ke mu go odzeme večnoto sveštenstvo, isto kako što Menelaj go ubi Onija za da go zameni.

Dan 11:23 I otkako ke se združi, ke postapuva so izmama, ke izleze i ke pobedi so malkumina.

23a- Antioh sklučeva sojuzi so site, podgotven da gi raskine ako toa e vo negov interes. Ovoj lik e sam po sebe slika za istorijata na kralovite na Francija i Evropa: sklučeni sojuzi, raskinati sojuzi i krvavi vojni prošarani so kratki periodi na mir.

No, ovoj stih, isto taka, prodolžuva, vo dvojno čitanje, da ni daje robotski portret na papskiot režim koj ke gi progonuva svetcite 120 godini. Zašto grčkiot kral i papizmot se mnogu slični: izmama i trikovi i vo dvata slučai.

Dan 11:24 I ke vlezat vo mir vo plodnite delovi na pokrainata i ke go napravi ona što negovite tatkovci i tatkovcite na negovite tatkovci ne go napravija; ke go podeli plenot, plenot i bogatstvoto i ke se zagovori protiv tvrdinite za nekoje vreme.

24a- Ogromniot dolg kon Rimjanite mora da se plati. Za taa cel, Antioh IV gi odanočuva svoje provincii, a so toa i evrejskiot narod nad koj vladee. Toj zema tamu kade što ne poseal i gi lišuva porobenite narodi koi se pod negova dominacija od nivnoto bogatstvo. Toj ne se otkazal od svojata cel da go osvoi Egipet so kuka ili so izmama. I za da bide cenet od svoje vojnici i da ja dobije nivnata podrška, toj go deli plenot so svoje trupi i raskošno gi počituva svoje grčki božestva, od koi glavniot megu niv: Olimpiski Zevs, bogot na bogovite vo grčkata mitologija.

Pri dvojno čitanje, rimskiot papski režim će dejstvuva na ist način. Bidejki e slab po priroda, mora da gi zaveduva i z bogatstva golemite kralstva za da bide prepoznati i podržan od niv i nivnite vooruženi sili.

Dan 11:25 I toj će bide silen i hrabar so golema vojska protiv južniot car; a južniot car će trgne vo vojna so golema i mnogu silna vojska, no nema da se održi, zašto će smislat zlobni planovi protiv nego.

25a- Vo – 170, Antioh IV go zazel Peluzium i go osvoil celiot Egipet osven negoviot glaven grad Aleksandrija.

Dan 11:26 Onie što jadati od Negovata trpeza će go pogubat; negovite vojski će se rasprsnati kako potok, i mnogu ubieni će padnati.

26a- Ptolomej 6 pota vlegol vo pregovori so svojot čičko Antioh 4. Toj se pridružil na selevkidskiot logor. No, neodobren od Egipćanite, toj bil zamenet vo Aleksandrija od negoviot brat Ptolomej 8, koj bil predan od negovoto semejstvo, koe jadelo hrana od negovata trpeza . Vojnata prodolžila i mrtvite paćale vo golem broj .

Dan 11:27 Dvajcata carevi će barati zlo vo svoje srca, će sedati na ista masa i će zboruvati lagi, no toa nema da uspeje, zašto krajot će dojde vo određenoto vreme.

27a- Ušte jednaš intrigite na Antioh IV propagaat. Negoviot odnos so negoviot vnuk Ptolomej 6, koj mu se pridružil, se temelji na izmama.

27b - No ova nema da uspeje, bidejki krajot nema da dojde se do određenoto vreme.

kakov kraj zboruva ovoj stih? Vsušnost, toj sugerira nekolku kraja , od koi prviot e krajot na vojната među Antioh III i negovite egipetski vnuci i vnuka. Ovoj kraj e blizu. Drugite kraja će se odnesuvati na vremetraenjetu na 1260-te godini od papskoto vladanje vo Daniel 12:6 i 7 i vremeto na krajot od stih 40 od ova glava, što će go vidi ispolnuvanjetu na Tretata svetska vojna, što ja postavlja scenata za poslednata golema univerzalna katastrofa .

No, vo ovoj stih, ovoj izraz nema direktna vrska so „ vremeto na krajot “ spomenato vo stih 40, kako što će otkrieme i pokažeme. Strukturata na ova poglavje e razumno pogrešna po izgled.

Dan 11:28 Če se vrati vo svojata zemja so golemo bogatstvo, će bide neprijatelj na svetiot zavet vo svoeto srce i će postapuvati sprotivno na nego, i će se vrati vo svojata zemja.

28a- Toj će se vrati vo svojata zemja so golemo bogatstvo

Optovaren so bogatstvoto zapleneto od Egipćanite, Antioh IV se vraća vo Antiohija, ostavajki go zad sebe Ptolomej VI, kogo go postavil za kral nad polovina od osvoeniot Egipet. No, ova delumna pobeda go iritira nezadovolniot kral.

28b - Frustracijata na kralot gi pravi Evreite meti na negoviot gnev. Zatoa, dodeka pominuva niz nivnite domovi, će isturi del od ovoj gnev vrz niv, no nema da se smiri.

Dan 11:29 Vo određenoto vreme toj povtorno će marširati protiv jugot; no ovoj posleden pat nema da bide kako prviot.

29a- Vleguvame vo godinata na golemata nesreka.

Vo 168 godina p.n.e., Antioh doznal deka negovite vnuci povtorno se pomirile protiv nego, Ptolomej 6 sklučil mir so svojot brat Ptolomej 8. Osvoenite egipetski zemji se vratile vo egipetskiot logor. Zatoa, toj povtorno trgnal vo pohod protiv svoje vnuci, rešen da go skrši celiot otpor, no...

Dan 11:30 Brodovi od Kitim ke dojdut protiv nego; toj ke se obeshrabri i ke se vrati nazad. Togaš, vo svojot gnev protiv svetiot zavet, nema da ostane bez rabota; koga ke se vrati, ke gi pogledne onie što go napuštale svetiot zavet.

30a - Brodovi od Kitim ke dojdut protiv nego

Taka, Duhot se odnesuva na rimskata flota bazirana na denešniot ostrov Kipar. Ottamu, tie gi kontrolirale narodite na Sredozemnoto More i krajbrežnite narodi na Azija. Otkako negoviot tatko, Antioh III se soočil so rimskoto veto. Toj pretrpel ponižuvanje što ke go razbesni. Rimski legat Popilij Lenas nacrtal krug na zemjata okolu negovite noze i mu naredil da zamine samo so odluka da se bori protiv Rim ili da go poslušaa. Antioh, poranešniot založnik, ja naučil lekcijata što mu ja dal na svojot tatko i moral da se otkaže od osvojuvanje na Egipet, koj bil staven celosno pod rimska zaštita. Vo ovoj kontekst na eksploziven gnev, toj doznal deka, veruvajki deka e mrtov, Evreite se raduvaat i goštavaat. Tie ke doznaat za užasnata cena na negoviot život što toj se ušte bil mnogu živ.

Dan 11:31 I po Negova zapoved ke dojdut vojski, i ke go oskvernat svetilišteto, tvrdinata, ke go prekinat postojanoto prinesuvanje žrtvi palenici i ke ja postavat gnasnosta što zapustuva.

31a- Ovoj stih gi potvrduva faktite raskazani vo apokrifniot izveštaj od 1 Mak. 1:43-44-45: Togaš carot Antioh mu piša na celoto svoe carstvo, za da stanat site eden narod i sekoj da go napušti svojot poseben zakon. Site narodi se soglasija so ovoj red na carot Antioh, a mnogumina vo Izrael se soglasija so ova ropstvo, žrtvuvaat na idoli i go prekršija (oskvernija) Sabotata. Vo ovoj opis gi naogame iskušenijata što gi doživiale Daniel i negovite trojca drugari vo Vavilon. I Bog ni pretstavuva vo 1 Makavejski opis na ona što ke bide poslednata golema nesreka so koja nie, koi sme živi vo Hrista, ke mora da se soočime neposredno pred slavnoto vraćanje na Isus Hristos. Pomegu našeto vreme i vremeto na makavejskite Evrei, druga golema nesreka predizvika smrt na svetiite na Isus Hristos vo traenje od 120 godini.

31b- Tie ke go oskvernat svetilišteto, tvrdinata, ke go prekinat postojanoto prinesuvanje žrtvi i ke go postavat gnasotijata na pustošenje (ili uništuvanje).

Ovie dejstvija ke bidat potvrdeni vo ova istorisko svedoštvo zapišano od evrejskiot i rimski istoričar Josif. Važnosta na prašanje go opravduva toa, pa zatoa da go razgledame ova svedoštvo vo koe naogame detali identični so nedelniot zakon od poslednite denovi proglašen od univerzalniot režim formiran od preživeanite od Tretata svetska vojna.

Eve edna rana verzija na 1. Mak. 1:41-64:

1Ma 1:41 Togaš carot izdade naredba site vo negovoto carstvo da stanat eden narod .

1Ma 1:42 site moraa da se otkažat od svoje običaj. Site neznabošci se pokorija na carskite naredbi.

1Ma 1:43 pa duri i vo Izrael mnogu luže go prifatija negovoto obožavanje: tie prinesuvaa žrtvi na idoli i go oskvernuvaa sabotata.

1Ma 1:44 Carot isprati glasnici vo Erusalim i vo gradovite na Juda so naredba otsega da se pridržuvaat kon običai što se tuži vo zemjata,

1Ma 1:45 da se stavi kraj na palenicite vo hramot, žrtvite i prinosite za pijalak. Tie trebaše da gi oskvernat sabotite i praznicite,

1Ma 1:46 go oskvernuvaat Svetilišteto i sè što e sveto,

1Ma 1:47 da gradat oltari, mesta za bogoslužba i hramovi za idoli, da žrtvuvaat svinji i nečisti životni.

1Ma 1:48 Tie trebalo da gi ostavat svoje sinovi neobrežani i na toj način da se napravat omrazeni so sekakva nečistotija i skvernavenje.

1Ma 1:49 So eden zbor, tie trebaše da go zaboravat Zakonot i da gi zanemarat site negovi počituvanja.

1Ma 1:50 Sekoj što ne bi gi poslušal carskite naredbi trebalo da bide poguben.

1Ma 1:51 Ova se zborovite na carskite pisma do celoto negovo carstvo: toj postavi načalnici nad celiot narod i im zapoveda na site gradovi na Juda da prinesuvaat žrtvi.

1Ma 1:52 I mnozina od narodot se pokoruvaa, site što go napuštija zakonot; i pravea zlo vo zemjata,

1Ma 1:53 prinuduvajќi go Izrael da bara zasolništvo.

1Ma 1:54 Na petnaesettiot den od mesecot Hislev, vo 145 godina, carot ja postavi Gnasotijata na Pustošot na žrtvenikot za palenici, a žrtvenici postavija i vo gradovite okolu Juda.

1Ma 1:55 I se kadeše temjan pred vratite na kuќite i po ulicite,

1Ma 1:56 I koga gi najdoa knigite na Zakonot, gi iskinaa i gi frlija vo ogan,

1Ma 1:57 i ako kaj nekogo se najdeše kniga na zavetot ili ako nekoj go počituvaše Božjiot zakon, toj trebaše da bide poguben spored carskata naredba.

1Ma 1:58 Gi kaznuvaa Izraelcite što bea fateni vo prestop mesec po mesec vo nivnite gradovi,

1Ma 1:59 i na dvaeset i pettiot den od sekoj mesec prinesuvaa žrtvi na oltarot što beše postaven namesto oltarot za žrtvi palenici.

1Ma 1:60 Spored ovoj zakon, gi ubivaa ženite što gi obrežuvaa svoje deca,

1Ma 1:61 so nivnite bebinja obeseni okolu vratot; nivnite rodnini i onie što izvršija obrežuvanje isto taka bea pogubeni.

1Ma 1:62 I pokraj seto ova, mnogumina vo Izrael ostanaa verni i bea dovolno hrabri da ne jadat nečista hrana.

1Ma 1:63 Tie izbraa da umrat otkolku da se oskvernuvaat so hrana što beše protiv svetiot zavet, pa zatoa bea ubieni.

1Ma 1:64 Ova beše golemo iskušenie za Izrael.

Vo ovaa prikazna, da gi zabeležime stihovite 45 do 47 koi go potvrđuvaat prekinuvanje na prinosite na večnoto posredništvo i stihot 54 koj svedoči za oskvernuvanje na svetilišteto: Carot ja postavil Gnasotijata na Pustošot na oltarot za žrtvi palenici.

Vo potekloto na ovie zla, ova otpadništvo na Izrael : 1Matej 1:11 Vo toa vreme, vo Izrael se pojavi generacija na devijantni luđe koi privlekoa mnogu luđe zad sebe: „Da sklučime sojuz so narodite okolu nas“, rekoa tie, „zašto otkako se odvoivme od niv, nè snašoa mnogu nesreki“. Nesreki veke bea posledica na nivnite neverstva kon Boga i tie ke si nanestat ušte poveke nesreki so svojot buntoven stav.

Vo ovaa krvava tragedija, grčkata dominacija dobro go opravda svojot seprisuten simbol na grevot vo bronzata na statuata na Dan.2; leopardot damčestiot od Dan.7; i smrdlivata koza od Dan.8. No, treba da se zabeleži ušte eden detalj. Kazneniot misioner ispraten od Antioh 4 vo Erusalim vo - 168 se vika Apolonij, a ova grčko ime koe na francuski znači „Uništivač“ ke bide izbrano od Duhot za da ja osudi vo Ap.9:11, destruktivnata upotreba na Svetoto Pismo od strana na lažnoto protestantsko hristijanstvo vo poslednite denovi; odnosno onie koi ke ja organiziraat krajnata golema konečna katastrofa . Apolonij dojde vo Erusalim so 22.000 vojnici i vo sabota , za vreme na spektakularna javna demonstracija na oružje, gi masakrira site evrejski gledači. Tie ja oskvernija sabotata so ovoj proklet interes, a Bog gi ubi. I negoviot gnev ne stivnuva zatoa što zad ovoj krvav fakt e naredena helenizacija na Evreite. Atinjaninot Gerontij, kralskiot delegat, mu naloži na celiot narod helenizacija na bogoslužbata i moralot vo Erusalim kako i vo Samarija . Hramot vo Erusalim potoa beše posveten na Olimpiskiot Zevs , a onoj na planinata Garizim na gostoprimitiviot Zevs. Taka go gledame Boga kako ja povlekuva svojata zaštita od svojot hram, od Erusalim i od celiot narod. Svetiot grad e prepoln so skandali, sekoe poodvratno od prethodnoto. No, samo Božjata volja se primenuvaše, tolku golema beše moralnata i religioznata opuštenost po predupređuvanje što go pretstavuvaše deportacijata vo Vavilon.

Dan 11:32 Ke gi zavede so laskavi zborovi onie što se protiv zavetot, a narodot što go poznavaa svojot Bog ke dejstvuva cvrsto.

32a- Toj ke gi zavede so laskanje predavnicite na alijansata

Ova pojasnuvanje potvrđuva deka božestvenata kazna bila zaslužena i opravdana. Na svetite mesta, skvernavenieto stanalo norma.

32b- No onie od narodot što go poznavaat svojot Bog ke dejstvuvaat cvrsto,

Vo ovaa tragedija, iskrenite i dostojni vernici se odlikuvaa so svojata vernost i pretpočita da umrat kako mačenici otkolku da se otkazat od počitta kon Boga Tvorecot i negovite sveti zakoni.

Ušte ednaš, vo vtoroto čitanje, ova krvavo iskustvo od 1090 vistinski dena nalikuva na uslovite na papskoto vlađenje od 1260 dena-godini prorokuvani posledovatelno vo različni formi vo Dan. 7:25, 12:7 i Otk. 12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Osvrt na aktuelne nastani vo kontekst na antikata

Za da razberam što se slučuva, ќе ja iskoristam slikata na snimatel koj snima scena što ja sledel od blizu. Vo ovoj moment, toj se oddalečuva dodeka dobiva na visina, a vidnoto pole stanuva se пошиroko. Taka što, koga se primenuva na religioznata istorija, pogledot na Duhot ja nadgleduva celata religiozna istorija na hristijanstvoto, od negovite rani početoci, časovite na stradanje, vremeto na mačenicite, do negoviot slaven kraj obeležan so vraćanje na očekuvaniot Spasitel.

Dan 11:33 I mudrite među niv ќе poučat mnozina, a nekoj ќе padnat zasega od meč, od plamen, od zarobništvo i od grabež.

33a- i najmudrite među niv ќе go poučat množvoto

Apostolite na Isus Hristos, kako i Pavle od Tars, na kogo mu dolžime 14 poslanija od noviot zavet. Ova novo religiozno upatstvo nosi ime: „Evangelie“, odnosno Dobrata vest za spasenie što im ja nudi božestvenata blagodat na izbraniite. Na ovoj način, Duhot ne dviži napred vo vremeto, a novata cel što se ispituva stanuva hristijanskata vera.

33b - Ima takvi što ќе padnat za nekoje vreme od meč i od plamen, od zarobništvo i od grabež.

Za nekoje vreme, veli Duhot preku angelot, i ova vreme ќе bide 1260 dolgo prorokuvani godini, no pod odredeni rimski imperatori Kaligula, Neron, Domicijan i Dioklecijan, da se bide hristijanin značelo da se umre kako mačenic. Vo Otk. 13:10, Duhot gi potsetuva vremeto na rimskite papski baranja, velejki: Ako nekoj odvede vo ropstvo, vo ropstvo ќе odi; ako nekoj ubie so meč, so meč treba da bide ubien. Tuka e upornost i verata na svetiite .

Dan 11:34 I koga ќе padnat, ќе im se pomogne malku, i mnozina ќе im se pridružit vo licemerstvo.

34a- Vsušnost, vo ova vreme na surovata dominacija na papstvoto, licemerite od ovoj stih se pojavija kako pomagači. Nivnata identifikacija se zasnova na nivniot prezir kon vrednostite i zapovedite što gi poučuvail Isus Hristos, a vo ovoj slučaj i kon ovaa celna era, zabranata za ubivanje so meč. So povtorno razgleduvanje na istorijata, možete da razberete deka širokoto protestantsko dviganje od 15 vek do naše vreme e oceneto kako licemerno od pravedniot Sudija Isus Hristos. Zatoa, nivnoto celosno napuštanje od 1843 godina ќе bide polesno za razbiranje i prifakanje.

Dan 11:35 I nekoj od mudrite ќе padnat, za da bide pročisteni, i pročisteni, i obeleni, do vremeto na krajot, zašto toa sepaće dojde vo određenoto vreme.

35a- Nekoj od mudrecite ќе padnat, za da bide pročisteni, pročisteni i obeleni, do vremeto na krajot

Sudejki spored ovaa izjava, standardot na hristijanskiot život e testiranje i selekcija , preku sposobnosta da se izdrži i da se podloži na progonstvo do krajot na svetot. Na ovoj način, sovremeniot čovek, naviknat na mir i tolerancija, poveće ne razbira ništo. Toj ne go prepoznava svojot život vo ovie poraki. Zatoa objasnuvanja će bide dadeni na ovaa tema vo Otkrovenie 7 i 9:5-10. Dolg period na religiozen mir od 150 realni godini, odnosno „pet proročki meseci“ beše programiran od Boga, no od 1995 godina ovoj period završi i povtorno započnaa religiozni vojni.

Islamot ubiva vo Francija i na drugi mesta niz celiot svet; a negovoto dejstvuvanje e predodredeno da se intenzivira sè dodeka ne go zapali celiot svet.

35b - bidejki ke pristigne samo vo dogovorenoto vreme

Ova ke bide krajot na svetot, a angelot ni kažuva deka nieden znak na mir ili vojna ne dozvoluva nikomu da go predvidi negovoto doaganje. Toa zavisi od eden edinstven faktor: „vremeto odredeno“ od Boga, odnosno krajot na 6000-te godini posveteni na negoviot izbor na zemnite izbranici. I tokmu zatoa što sega sme pomalku od deset godini od ovoj kraj, Bog ni ja daje blagodatta da go znaeme datumot: 20 mart na proletta što prethodi na 3 april 2030 godina, odnosno 2000 godini po iskupitelnata smrt na Hristos. Toj ke se pojavi moken i pobednički za da gi spasi svoite izbranici i da gi uništi ubistvenite buntovnici koi imale namera da gi ubijat.

Katoličkiot papski režim na „hristijanskiot“ Rim: Golemiot progonitel vo religioznata istorija na zapadniot svet.

Tokmu kon nego trebaše da nè vodi modelot Antioh 4. Tipot go podgotvil svojot antip, a što možeme da kažeme za ovaa sporedba? Grčkiot progonitel dejstvuval so fenomenalen razmer 1090 realni dena, no papizmot, od svoja strana, ke besnee rečisi 1260 realni godini, nadminuvajki gi so toa site modeli na istorijata.

Dan 11:36 Carot ke pravi što saka; ke se vozviši i ke se vozveliči nad site bogovi, ke zboruva čudesni raboti protiv Boga na bogovite; ke napreduva dodeka ne se ispolni gnevot, zašto ona što e opredeleno, ke se izvrši.

36a- Zborovite na ovoj stih ostanuvaat dvosmisleni i sè ušte možat da se prilagodat na grčkiot kral i rimskiот papski kral. Otkrivačkata struktura na proroštvo mora da bide skriena od površnite čitateli. Sepak, mal detalj ja označuva papskata cel; toa e preciznosta: zašto ona što e odredeno, ke se ispolni. Ovoj citat se nadovrzuva na Daniel 9:26: Po šeeset i dвете sedmici, Pomazanikot ke bide otsečen i nema da ima ništo za sebe. Narodot na vodačot što ke dojde ke go uništi gradot i svetilišteto, a nivniот kraj ke dojde kako so potop; utvrdeno e deka pustošenjata (ili pustošenjata) ke traat do krajot na vojnata.

Dan 11:37 Toj nema da ima počit kon bogovite na svoite tatkovci, nitu kon božestvoto na ženite, nitu kon koj bilo bog, tuku ke se vozveličuva nad sè.

37a- Toj nema da ima počit kon bogovite na svoite tatkovci

Eve go, maliот detalj što go razjasnuva našeto razbiranje. Tuka imame formalen dokaz deka kralot što e cel na negovite zborovi ne može da bide Antioh IV, koj imal počit kon bogovite na svoite tatkovci, a megu niv i za najgolemiot, Zevs, bogot na bogovite od Olimp, na kogo mu go ponudil evrejskiот hram vo Erusalim. Taka dobivame neosporen dokaz deka celniот kral e navistina rimskiот papski režim od hristijanskata era. Otsega pa natamu, site otkrieni zborovi ke se odnesuvaat na ovoj

kral različen od Dan.7 i drzok i lukav od Dan.8; dodavam, ovoj razoruvački ili opustošivački kral od Dan.9:27. „Stapite na raketata“ site ja poddržuvaat glavata na papski čovek , mal i aroganten postaven na vrhov na dominacijata.

Dali papskiot Rim gi počituva bogovite na svoje tatkovci? Oficijalno ne, bidejki negovoto preobraćanje vo hristijanstvo go navelo da gi napušti iminjata na paganskite rimski božestva. Sepak, gi začuval formite i stilot na nivnoto obožavanje: rezbanite, vajanite ili oblikuvanite likovi pred koi negovite vernici se poklonuvaat i kleknuvaat vo molitva. Za da go začuva ova odnesuvanje, osudeno od Boga vo site negovi zakoni, ja napravil Biblijata nedostapna za običnite smrtnici i ja potisnal vtorata od Desette zapovedi na život Bog bidejki ja zabranuva ova praktika i ja otkriva kaznata planirana za negovite prestopnici. Koj bi možel da saka da ja skrie pretrpenata kazna ako ne gávolot? Ličnost na papskiot režim zatoa spaća vo definicijata predložena vo ovoj stih.

37b - nitu pak na božestvoto koe gi vooduševuva ženite

Imajki ja predvid paganskata rimska religija napuštena od papstvoto, Božjiot Duh ja povikuvaa ovaa gruba tema. Bidejki mu go svrtel grbot na svoeto otvoreno seksualno nasledstvo za da gi prikaže vrednostite na svetosta. Ova predloženo božestvo e Prijap, maškiot falus počituvan kako božestvo od paganskite otci na Rimskata crkva. Ova se ušte beše nasledstvo na grčkiot grev. I za da raskine so ova seksualno nasledstvo, preterano ja brani čistotata na teloto i duhot.

Dan 11:38 Sepak, toj ke go počituva bogot na tvrdinite na podnožjeto na svoje noze; ke mu se poklonuva na onoj, kogo negovite tatkovci ne go poznavaa, so zlato i srebro, so skapoceni kamenja i so skapoceni raboti.

38a- Sepak, toj ke go počituva bogot na tvrdinite na svojot pedestal

Se raća nov paganski bog: bogot na tvrdinite . Negoviot pedestal e vo čovečkite umovi, a negovata visina e ednakva na vpečatokot što go dobiva.

Paganskiot Rim gradel paganski hramovi otvoreni za site vetrovi; kapiteli potporeni na stolbovi bile dovolni. No, so pristapuvanjeto kon hristijanstvoto, Rim imal za cel da go zameni uništeniot evrejski model. Evreite imale zatvoren hram so moćen izgled što bil negova slava i prestiž. Zatoa Rim ke go imitira i ke gradi romanski crkvi što ličat na utvrdeni zamoci, bidejki vladee nesigurnost i najbogatite gospodari gi utvrduvaat svoje domovi. Rim go pravi istoto. Gi gradi svoje crkvi vo strog stil do vremeto na katedralite, i tamu, se se menuva. Zaoblenite pokrivi stanuvaat kuli nasočeni kon neboto, i toa, se povisoko i povisoko. Nadvorešnite fasadi dobivaat izgled na čipka, tie se z bogatени so vitraži od site boi što vnesuvaat prelivacka svetlina vnatre što gi impresionira službenicite, sledbenicite i posetitelite.

38b- Na ovoj bog, kogo negovite tatkovci ne go poznavaa, toj ke mu oddade počit so zlato i srebro, so skapoceni kamenja i skapoceni predmeti.

Za da bidat ušte pozavodlivi, vnatrešnite dzidovi se ukraseni so zlato, srebro, skapoceni biseri i skapoceni predmeti : bludnicata Golemiot Vavilon od Otk. 17:5 znae kako da se fali za da gi privleče i zavede svoje klienti.

Vistinskiot Bog ne dozvoluva da bide zaveden bidejki ovaa veličestvenost ne mu koristi. Vo svoeto proroštvo, toj go osuduva ovoj papski Rim so koj nikogaš nemal ni najmal odnos. Za nego, negovite romanski ili gotski crkvi se samo ušte poveќе paganski božestva koi služat samo za da gi zavedat duhovnite luѓe od koi se odvraka od nego: se raѓa nov bog: bogot na tvrdinite i toj zaveduva mnoštvo luѓe koi veruvaat deka ќе go najdat Boga vleguvajki vo negovite dzidovi pod nesrazmerno visoki tavani.

Dan 11:39 So tuѓiot bog ќе dejstvuva protiv utvrdenite mesta i so tuѓiot bog raboteše na utvrduvanjata na tvrdinite i ќе gi ispolni so počesti onie što go prepoznavaat, ќе gi natera da dominiraat nad mnozina, ќе im podeli zemji kako nagrada.

39a- I toj raboteše na utvrduvanjata na tvrdinite so tuѓiot bog

Za Boga, pred nego ima samo eden aktiven bog, odnosno onoj koj mu e stranec : toa e ġavolot, Satanata, protiv kogo Isus Hristos gi predupredil svoje apostoli i učenici. Vo hebrejskiot tekst, ne stanuva zbor za „dejstvuvanje protiv“, tuku za „pravenje na“. Istata poraka ќе se pročita vo Otk. 13:3, vo forma: ... zmevot mu ja dade svojata sila, svojot prestol i golema vlast . Zmevot koj e ġavolot vo Otk. 12:9, no vo isto vreme i carskiot Rim spored Otk. 12:3.

Pokraj toa, so preobraќanjeto vo hristijanskata religija, rimskata vlast go prifatila vistinskiot Bog koj ì bil tuѓ bidejki toj prvično bil Bog na Evreite, Evreite, potomci na Avraam.

39b- i toj ќе gi počituva onie što go prepoznavaat

Ovie počesti se religiozni. Papizmot im nosi na kralovite koi go priznavaat kako Božji pretstavnik na zemjata, pečat na božestven avtoritet za nivniot sopstven avtoritet. Kralovite vistinski stanuvaaat kralovi samo koga Crkvata gi osvetila vo edna od svoje oboženi tvrdini , vo Francija, Sen Deni i Rems.

39c - toj ќе gi natera da dominiraat nad nekolku

Papizmot dodeluva carska titula koja označuva suveren kral koj dominira nad drugi vazalni kralovi. Najpoznati: Karlo Veliki, Karlo V, Napoleon I , Hitler.

39d - Toj ќе im podeli zemja kako nagrada.

Ovaa vremenska supersila, i zemska i nebesna, im odgovaraše na kralovite na zemjata, spored nejzinoto tvrdjenje. Bidejki gi rešavaše nivnite razliki, osobeno vo vrska so osvoenite ili otkrienite zemji. Taka, vo 1494 godina, Aleksandar VI Bordžija, najlošiot od papite, ubiec na funkcija, beše naveden da vospostavi meridijanska linija so cel da ja podeli meѓu Španija i Portugalija raspredelbata i poseduvanjeto na teritorijata na Južna Amerika, povtorno otkriena ušte od antikata.

Treta svetska vojna ili 6. truba na Apo.9 .

Go namaluva čoveštvo za edna tretina od negovoto naselenie i, stavajki kraj na nacionalnata nezavisnost, go podgotvuva univerzalniot režim koj ќе ja vospostavi krajnata golema nesreќa objavena vo Apo. 1. Meѓu agresivnite akteri e islamot na muslimanskite zemji, pa zatoa vi nudam bibliska perspektiva na ovaa tema.

Ulogata na islamot

Islamot postoi zatoa što na Boga mu e potreben. Ne za da spasi, ovaa uloga počiva isključivo na blagodatta donesena od Isus Hristos, tuku da gi udira, ubiva, masakrira svoje neprijatelji. Veće, vo stariot zavet, za da ja kazni nevernosta na Izrael, Bog se obratil na „filistejskiot“ narod. Vo noviot, za da ja kazni hristijanskata nevernost, toj gi povikuje muslimanite. Vo potekloto na muslimanite i Arapite e Ismail, sinot na Avraam i Agar, egipetskiot sluga na Sara, negovata supruga. I veće vo toa vreme, Ismail bil vo spor so Isak, zakonskiot sin. Ova do toj stepen što, so Božja soglasnost, na baranje na Sara, Agar i Ismail bile izbrkani od logorot od Avraam. I Bog se grižel za izbrkanite, čii potomci, polubraća, će održivale neprijateljski stav kon potomstvoto na Avraam: prvite, Evrei; vtorite, vo Isus Hristos, hristijani. Eve gi zborovite so koi Bog prorokuval za Ismail i negovite arapski potomci vo Bitie 16:12: „ Toj će bide kako divo magare; rakata negova će bide protiv site, a rakata na site će bide protiv nego; i će živee sproti site svoi braća .“ Bog saka da gi objavi svoje misli i sud za neštata. Hristovite izbranici mora da go znaat i da go spodelat ovoj plan na Boga, koj gi koristi lugeto i silite na zemjata spored svojata vrhovna volja. Treba da se napomene deka prorokot Muhamed , osnovač na islamot, e roden na krajot na 6 vek po vospostavuvanje na rimokatoličkiot papizam vo 538 godina. Islamot se čini deka go pogodil paganskiot katolicizam i hristijanite voopšto koga bile pogodeni od Božjata kletva. I ova e slučaj od 7 mart 321 godina, koga carot Konstantin I go napuštill sedmiot den od odmor vo korist na negoviot prv den posveten na „neosvoenoto sonce“ (Sol Invictus), našata segašna nedela. Kako i mnogu hristijani denes, Konstantin pogrešno sakal da označi razdelba među hristijanite i Evreite. Toj gi prekoruvaže hristijanite od negovoto vreme za judaiziranje so počituvanje na svetata Božja sabota. Ovaa neopravdana presuda od paganski kral beše platena i će prodolži da se platuva do krajot so kaznite na „ sedumte trubi “ otkrieni vo Otkrovenie 8 i 9, odnosno neprekinata niza nesreći i drami. Konečnata kazna će dojde vo forma na užasno razočaruvanje, koga Isus Hristos će se pojavi za da gi odstrani svoje izbranici od zemjata. No, temata što štotuku se diskutiraše, ona na „Tretata svetska vojna“, e samata šesta od ovie proročeni božestveni kazni vo koi islamot e glaven igrač. Zašto Bog prorokuvaže i za Ismail, velejki vo Bitie 17:20: „ Što se odnesuva do Ismail, te poslušav. Ete, će go blagoslovam i će go napravam ploden i će go namnožam mnogu; će rodi dvanaeset knezovi, i će napravam od nego golem narod .“ Ja zatvoram ovaa zagrada za da ja prodolžam studijata vo Dan. 11:40.

Dan 11:40 I vo vremeto na krajot, carot južen će se nafrli vrz nego; i carot severen će dojde vrz nego kako vior, so koli, so konjanici i so mnogu brodovi; i će dojde vo zemjata, i će se prelee kako potok, i će se prelee.

40a- Vo vremeto na krajot

Ovoj pat toa e navistina krajot na čovečkata istorija; krajot na vremeto na segašnite narodi na zemjata. Isus go objavi ova vreme, velejki vo Matej 24:24: Ova Evangelie za carstvoto će bide propovedano po celiot svet za svedošstvo na site narodi. Togaš će dojde krajot.

40b - južniot car će udri protiv nego

Tuka mora da se vohituvame na ogromnata božestvena suptilnost što im ovozmožuva na negovite slugi da razberat što ostanuva skrieno od drugite čovečki suštestva. Na površinata, no samo na površinata, konfliktot megu kralovite Selevki i Lagidi se čini deka prodolžuva i prodolžuva vo ovoj stih, što ne može da bide pozabluduvačko. Zašto vsušnost, go napuštivme ovoj kontekst vo stihovite 34 do 36, a vremeto na krajot na ovaa nova konfrontacija se odnesuva na hristijanskata era na papskiot katolički režim i univerzalniot protestantizam, koj vleze vo svojot ekumenski sojuz. Ovaa promena na kontekstot nè obvrzuva da gi preraspredelime ulogite.

Vo ulogata na „ nego “: papskata katolička Evropa i nejzinite sojuznički hristijanski religii.

Vo ulogata na „ južen kral “: osvojuvanje na islamot, koj mora da gi preobradi lugeto so sila ili da gi porobi, spored postapkite na negoviot osnovač, Muhamed.

Da go zabeležime ovde izborot na glagolot: da udaraš ; na hebrejski, „naga“ znači da udaraš so rogovi. Kako pridavka, označuva besen agresor koj postojano udara. Ovoj glagol sovršeno se prilagoduva na arapskiot islam, koj e agresiven kon zapadniot svet bez prekin od krajot na Vtorata svetska vojna. Možnite glagoli „ da se boriš, da se boriš, da udaraš “ ukažuvaa na mnogu bliska blizina, pa ottuka i idejata za nacionalno sosodstvo ili sosodstvo na gradovi i ulici. Dvete možnosti go potvrduvaa islamot, dobro vospostaven vo Evropa poradi religioznata nezainteresiranost na Evropejcite. Borbite se intenziviraa po vraćanjeto na Evreite vo Palestina vo 1948 godina. Sudbinata na Palestincite gi sprotivstavi muslimanskite narodi protiv zapadnite hristijanski kolonijalisti. A, vo 2021 godina, islamističkite agresii se zgolemuvaat i sozdavaat nesigurnost kaj evropskite narodi, pred sè kaj Francija, poranešniot kolonizator na severnoafrikanskite i afrikanskite narodi. Dali će se sluči pogolem nacionalen sudir? Možebi, no ne pred vnatrešnata situacija da se vloži do toj stepen što će proizvede brutalni sudiri megu grupite na počvata na samata metropola. Francija toj den će bide vo situacija na građanska vojna; vsušnost, na vistinska religiozna vojna: islamot protiv hristijanstvoto ili bezbožnite nevernici.

40v- I severniot car će dojde protiv nego kako vior , so kočii i konjanici, i so mnogu brodovi

Vo Ezekiel 38:1, ovoj car na sever e narečen Magog, knez na Roš (Rusija) , Mešeh (Moskva) i Tuval (Tobolsk), a vo stih 9 čitate: I će se iskačiš, će dojdeš kako vior , će bideš kako oblak što će ja pokrie zemjata, ti i site tvoji četi, i mnogu narodi so tebe.

Preraspredelba na ulogite: Vo ulogata na „ kral na severot “, pravoslavna Rusija i nejzinite muslimanski sojuznički narodi . I tuka, izborot na glagolot „ će se vrtat “ „ nego “ sugerira nenadeen masoven iznenaduvački napad od vazduh. Moskva, glavniot grad na Rusija, e navistina na dobra oddalečenost od Brisel, evropskata prestolnina, i Pariz, nejziniot voen predvodnik. Evropskiot prosperitet gi zaslepi nejzinite lideri, do toj stepen što go potcenuva voeniot potencijal na moćnata Rusija. Če lansira vo svoje agresivni avioni i iljadnici tenkovi na kopneni patišta i mnoštvo mornarički i podmornički voeni brodovi. I za da se osigurat deka kaznata e izrazena nasilno, ovie evropski lideri ne prestanaa da ja ponižuvaa Rusija i nejzinite lideri, od ogneniot Vladimir Žirinovski do nejziniot segašen nov „car“, Vladimir Putin (Vladimir: princ na svetot na ruski).

Identifikuvajte akteri, trite zasegnati „kralovi“, će se soočat eden so drug vo ona što će ima forma na 7-ma „ Siriska vojna“ vo koja će bide vključen noviot nacionalen Izrael; što će go potvrdi sledniot stih. No, zasega, „kralot“ (nego) napadnat od Rusija e Evropa od Rimski dogovor.

40d - ˇ napreduva vo vnatrešnosta, ˇ se širi kako potok i ˇ se preleva. Negovata ogromna voena superiornost i dozvoluva na Rusija da ja napadne Evropa i da go okupira celiot nejzin teritorijalen opseg. Sooˇeni so nego, francuskite trupi se nesporedlivi; tie se zgmeˇeni i uništeni.

Dan 11:41 ˇ vleze vo slavnata zemja i mnozina ˇ bidat soboreni, a Edom, Moav i naˇalnicite na Amonovite sinovi ˇ bidat izbaveni od negovata raka.

41a- Toj ˇ vleze vo najubavite zemji, i mnogumina ˇ padnat

 Ruskata ekspanzija se odviva kon nejziniot jug, kade što se naoˇa Izrael , sojuznik na zapadnite zemji, koj pak e napadnat od ruski trupi; Evreite se pak ˇ umiraat.

41b- no Edom, Moav i poglavarite na Amonovite sinovi ˇ bidat izbaveni od negovata raka

 Ova e posledica na voenite sojuzi što ˇ gi stavat ovie iminja što go pretstavuvaat sovremeniot Jordan na ruska strana. Vo 2021 godina, Rusija e veˇe oficijalen sojuznik na Sirija, koja ja vooruˇuva i ja štiti.

Dan 11:42 ˇ ja ispruˇži rakata protiv zemjite, i egipetskata zemja nema da izbega.

42a - Duri od 1979 godina ovaa politička konfiguracija go potvrdi proroštvoto. Taa godina, vo Kemp Dejvid vo SAD, egipetskiot pretsedatel Anvar Sadat oficijalno skluˇči sojuz so izraelskiot premier Menahem Begin. Strateškiot i politički izbor napraven vo toa vreme beše da se zastapuva kauzata na najsilniot vo toj moment, bidejˇki Izrael beše silno poddrˇan od SAD. Vo ovaa smisla, Boˇžjiot Duh mu ja pripisuva inicijativata za obid da se „ izbegne “ propasta i katastrofata. No, so tekot na vremeto, igrata se menuva, a Izrael i Egipet se naoˇaat, od 2021 godina, reˇčisi napušteni od SAD. Vo oblata na Sirija, Rusija go nametnuva svojot zakon.

Dan 11:43 I toj ˇ vladee nad zlatnite i srebrenite bogatstva i nad site skapocenosti na Egipet, a Libijcite i Etiopjanite ˇ go sledat.

43a- Toj ˇ ja prezeme kontrolata vrz zlatnite i srebrenite bogatstva i vrz site skapocenosti na Egipet

 Blagodarenie na prihodite od patarinite što se plaˇaat za koristenje na Sueckiot kanal, Egipet se zboˇgati enormno. No, ova bogatstvo e vredno samo vo vreme na mir, bidejˇki vo vreme na vojna, trgovskite patišta stanuvaaˇ pust. Egipet se zboˇgati preku turizmot. Od site ˇetiri strani na svetot, luˇgeto doaˇaat da im se voshituvaat na negovite piramidi, negovite muzei zboˇgateni so kontinuiranite otkritija na egipetski grobnici skrieni pod zemja ušˇte od antikata. Vo ovie grobnici, onaa na mladiot kral Tutankamon otkrila predmeti od ˇisto zlato so neodredena vrednost. Zatoa, Rusija ˇ najde vo Egipet dovolno za da ja zadovolji svojata strast za voen plen.

Na krajot od sabotata, na 22 januari 2022 godina, Duhot mi donese argument koj bez nikakov spor ja potvrˇduva interpretacijata što ja davam na Daniel 11. Da ja zabeleˇžime vo dvata stiha 42 i 43 vaˇznosta na jasnoto, nekodirano spomenuvanje na imeto „ Egipet “, koe vo ovoj kontekst e zemja razliˇčna od onaa što se narekuva „ car na jugot “. Meˇgutoa, vo stihovite 5 do 32, lagidniot „Egipet “ na Ptolomejcite bil maskiran, no identifikuvan kako „ car na jugot “. Promenata na istoriskiˇot kontekst e taka potvrˇdena i dokaˇžana nepobitno . Poˇčnuvajˇki od kontekstot na antikata, prikaznata od Daniel 11 završˇuva so „ vremeto na krajot “ na svetot, vo koe „ Egipet “, vo sojuz so zapadniˇot

hristijanski i agnostički tabor od 1979 godina, e cel na noviot „ car na jugot “, odnosno voinstveniot islam, a osobeno na noviot „ car na severot “, ruskoto pravoslavie.

43b - Libijcite i Etiopjanite ќе go sledat

Preveduvačot pravilno gi prevel zborovite „ Put i Kuš “ vo proroštvoto, koi za „Libija“ gi označuvaa muslimanskite zemji locirani severno od Sahara, krajbrežnite zemji na afrikanskiot breg, a za Etiopija, crna Afrika, site zemji locirani južno od Sahara. Golem broj od niv, isto taka, go prifatile i go prifatile islamot; vo slučajot na Bregot na Slonovata Koska, so součestvo na francuskiot pretsedatel Nikola Sarkozy, na kogo mu go dolžime i libijskiot kaos.

Taka, pogodan od Rusija, „ Egipet “ stanuva plen na site predatori, a muslimanskite mršojadci, negovite braća, se nafrlaa vrz nego, za da go isčistat negoviot trup i da go zemat svojot del od plenot što se ušte ostanuva, po ruskiot grabež.

So jasno naveduvanje na „ Libija i Etiopija “, Duhot se osvrnuva na afrikanskite religiozni sojuznici na „ južniot kral “, što treba da se identifikuva so Arabija, kade što prorokot Muhamed se pojavil vo 632 godina za da ja proširi, od Meka, svojata nova religija narečena islam. Toj e podržan od moćnata Turcija, koja se vratila, vo ovoj posleden kontekst, na fundamentalistička, osvojuvačka i odmazdoljubiva muslimanska religiozna posvetenost, po ponižuvanje na nejinoto momentalno potčinuvanje na zapadnite sekularni vrednosti. No, drugi muslimanski zemji, koi ne se naoğaat na „ jugot “, kako što se Iran, Pakistan, Indonezija, možat da mu se pridruжат na „ južniot kral “ za da se borat protiv zapadnite narodi čii moralni vrednosti se mrazat od site muslimanski narodi. Ova omraza e vsušnost samo onaa na vistinskiot Bog Isus Hristos, prezirana od zapadnite hristijani. Toj na toj način go kaznuva preku islamot i pravoslaviето evrejskoto, katoličkoto, pravoslavnoto, protestantskoto, pa duri i adventističkoto neverstvo na zapadniot svet; celata monoteistička vera e vinovna kon nego.

Dan 11:44 I vesti od istok i od sever ќе go voznemirat; i toj ќе izleze so golem gnev za da uništi i istrebi mnozina.

44a - Vestite od istok i sever ќе dojdāt da go isplašāt

Ovie dve kardinalni točki „ istok i sever “ se odnesuvaa samo na ruskata zemja, vo zavisnost od toa dali e spomenata od papskata Evropa ili od Izrael, bidejќi proroštvoto gi označuva kako posledovatelno napadnati od Rusija vo stihovite 40 i 41. Ova znači deka navedeniот strav doaѓa od ruska teritorija, no što može da go isplaši takov osvojuvač? Što se sluči so negovata zemja za da go isplaši do ovoj moment? Odgovorot ne e vo knigata na Daniel, tuku vo Otkrovenie 9, koja ja otkriva i targetira protestantskata religija čie svetsko uporište e vo SAD. Misterijata ќе se razjasni, zemajќi go predvid ova postoenje na SAD. Od 1917 godina, koga revoltiranata Rusija go usvoi svojot socijalistički i komunistički režim, jazot trajno ja oddeleva od imperijalističkiот kapitalistički SAD. Poedinecot ne može da se zбогati na smetka na svojot сосед ako e komunist; Zatoa dвете opcii se nepomirlivi. Pod pepelta na mirot, ognот na omrazata tlee i samo čeka da bide izrazen. Samo konkurencijata i nuklearnata zakana uspeaja da go sprečat najlošoto. Ova beše ramnotežata na nuklearniот teror. Sепак, bez upotreba na nuklearno oružje, Rusija ќе gi osvoi Evropa, Izrael i Egipet. So narušenata ramnoteža, SAD ќе se čuvstvuvaa izmameni i zagrozени, pa, za da go namalat brojot na nivnite

smrtni slučai, ke vlezat vo vojната, prvi udarajki silno. Nuklearnoto uništuvanje na Rusija ke predizvika teror kaj ruskite armii rasfrlani niz okupiranite teritorii.

44b- i toj ke izleze so golem bes da uništi i istrebi mnoštvo.

Dotogaš, Rusija ke bide raspoložena za osvojuvanje i grabež, no odednaš nejzinoto raspoloženie ke se promeni, ruskata armija poveke nema da ima tatkovina vo koja da se vrati, a nejzinata očajnost ke se pretvori vo želba za „ uništuvanje i istrebuvanje na mnoštva “; što ke bide „ tretina od ubienite luđe “ od 6-tata truba na Apo. 9. Site naciai opremeni so nuklearno oružje ke bidat prinudeni od faktite da go koristat protiv svoite potencijalni lični neprijateli.

Dan 11:45 I ke gi postavi šatorite na svojot dvorec megu morinjata, na slavnata sveta gora; i ke dojde do svojot kraj, i nikoj nema da mu pomogne.

45a- Toj ke gi postavi šatorite na svojot dvorec megu morinjata, kon slavnata i sveta gora

Šatori megu morinjata , bidejki nejzinite palati poveke ne se na zemjata. Očajnata sostojba na ruskite trupi e jasno opišana od Duhot koj gi osudi na ovaa sudbina. Pod ogan na nivnite protivnici, tie se turnati nazad vo zemjata Izrael. Omrazeni od site, tie nemaat nikakva poddrška ili sožaluvanje i se istrebени vo evrejskata zemja. Rusija na toj način ke plati visoka cena što Bog i ja pripisuva poradi nejzinata poddrška za duhovnite neprijateli na Izrael vo stariot sojuz, vo vremeto na nejzinata deportacija vo Vavilon. Taa prodavaše konji na narodot od Tir, grad na paganska pohota. Ezekiel 27:13-14 potvrđuva, Bog mu veli na Tir: Javan, Tuval (Tobolsk) i Mešeh (Moskva) trguvaa so vas; tie davaa robovi i bronzeni sadovi vo zamena za vašata stoka. Onie od kukata na Togarma (Ermenija) gi snabduvaa vašite pazari so konji, javači i mazgi. Toa beše isto taka komercijalna prečka za Evreite koi isto taka trguvaa so nea: Ezekiel 27:17: Juda i zemjata Izrael trguvaa so vas; Tie razmenuvaa pčenica od Minit, testo, med, maslo i balsam, vo zamena za vašata stoka. Taka Tir se zбогати na nivna smetka. Ponatamu, vo Ezekiel 28:12, pod titulata „ car na Tir “, Bog mu se obraќa direktno na Satana. Razbirame deka toj profitiral od luksuzot i bogatstvoto akumulirano vo golemite paganski gradovi koi mu služele pod maskata na mnogute paganski božestva, prilično nesvesno, no sekogaš i nasekade vo formi na obožavanje što Bog gi smeta za gnasni. Toj nosi na svoeto srce težina na frustracija akumulirana, isto taka, vo tekot na vekovite i mileniumite čovečka istorija. Ovaa frustracija go opravduva negoviot gnev, koj delumno e iskažan vo forma na ovoj posleden užasno destruktiven megunaroden konflikt.

No, ovoj božestven gnev protiv trgovskiot soobraќaj od antičkata era ne pokanuva da razbereme što bi možel da misli Bog za sovremeniот megunaroden soobraќaj vo megunaroden kontekst celosno izgrađen vrz pazarnata ekonomija. Mislam deka uništuvanjeto na kulite na Svetskiот trgovski centar vo Njujork na 11 septemvri 2001 godina e odgovor. Ušte poveke što, vo Otkrovenie 18, proroštvoto ja naglasuva štetnata uloga na zбогатuvanjeto poradi megunarodnata trgovija, pred koe se uriva sekoe pravilo ili božestven religiozen zakon, tolku e golema bezbožnost.

Na krajot od Daniel 11, nasledniот neprijatel na SAD, Rusija, e uništena. Ova ke im dade apsolutna moќ nad site preživeani od megunarodniот konflikt. Teško na porazenite! Tie mora da se poklonat i da se pokorat na zakonot na pobednikot kade i da se na zemjata, preku preživuvanje.

Daniel 12

Dan 12:1 Vo toa vreme ke se izdigne Mihail, golemiot knez, koj stoi za sinovite na tvojot narod; i ke bide vreme na nevolja, kakvo što nemalo otkako postoji narod do togaš; i vo toa vreme tvojot narod ke bide izbaven, sekoj što ke se najde zapišan vo knjigata.

1a- Vo toa vreme Majkl ke stane,

Ova vreme e vremeto na krajot na svetot kade što, imajki go posledniot zbor, Isus Hristos se vraća vo slavata i moćta na svojata božestvenost, dolgo osporuvana od konkurentskite religii. Ke pročitame vo Otk. 1:7: Ete, doaga so oblaci. I sekoe oko ke go vidi, duri i onie što Go probodoa; i site zemni pleminja ke zaridaat poradi Nego. Da. Amin! Mora da se navikneme na ovaa ideja, bidejki za sekoja od negovite ulogi, Bog si dal različno ime, poradi što vo Daniel i Otk. 12:7 se pretstavuva kako Mihail, vrhovniot poglavar na angelskiot nebesen život, što mu dava vlast nad gavolot i demonite. Negovoto ime, Isus Hristos, go pretstavuva samo za izbranite na zemjata koi dojde da gi spasi pod ova ime.

1b - golemiot vodač,

Ovoj golem vodač e zatoa Jahve Mihail Isus Hristos i tokmu od nego, vo svojata karakteristična drskost, papskiot režim mu ja odzede, za svoja korist, negovata misija na večer nebesen posrednik do 1843 godina, a toa e od 538 godina, datum na početokot na papskiot režim i negovoto vospostavuvanje vo gradot Rim, vo Lateranskata palata na planinata Kelijan. Ovaa tema e obrabotena vo Daniel 8.

1v - branitelot na decata na tvojot narod;

Branitelot intervenira koga ima napad. I ova ke bide slučaj vo poslednite časovi od zemniot život na izbranite koi ostanale verni, duri i koga bile osudeni na smrt od poslednite buntovnici. Tuka, možeme da gi najdeme site modeli predloženi vo prikaznite na Daniel bidejki tie se ostvaruvaat vo posledna tragična situacija. Vo ovaa posledna golema nesreća, ke gi oživeeme čudesnite intervencii raskažani vo Dan.3, pečkata i nejzinite četiri živi likovi, vo Dan.5, zazemanjeto na golemiot Vavilon od strana na Bog, vo Dan.6, lavovite što se bezopasni, no isto taka i krajot na golemata nesreća što ja najavi onaa što gi pogodi Evreite vo - 168, na 15-ti Kislev, odnosno na 18 dekmvri, vo saboten den.

1d- i ke ima vreme na nevolja, kakvo što nemalo otkako postoji narod do toa vreme.

Sudejki spored ovaa izjava, poslednata golema nesreća ke ja nadmine onaa na Evreite organizirana od Grcite. Vsušnost, Grcite gi pogodiya samo Evreite što gi najdoa na ulicite ili vo nivnite domovi. Na krajot na svetot, rabotite se mnogu različni, a modernata tehnologija ovozmožuva apsolutna kontrola vrz lugeto što živeat na zemjata. Preku tehniki na čovečko otkrivanje, sekoj može da se najde nasekade, na koe bilo mesto što se krie. Zatoa, može precizno da se utvrdati listi na luže što se sprotivstavuvaat na dekretiranite odredbi. Vo ovoj posleden kontekst, iskorenuvanje na izbranite ke bide ovozmoženo na čovečki način. Iako polni so vera i nadež vo nivnoto izbavuvanje, izbranite ke preživeat bolni časovi; za onie što se ušte se slobodni, lišeni od sè, drugite ke bidat vo buntovničkite zatvori čekajki ja nivnata egzekucija. Nevoljata ke vladee vo srcata na izbranite, maltretirani ako ne i ubieni.

1- vo - Vo toa vreme, onie od tvojot narod što ќе bidat zapišani vo knigata ќе bidat spaseni.

Ova e knigata na životot, bidejki bez kompjuter, Bog isto taka napravil spisok na site suštestva što gi sozdale Adam i Eva i nivnite potomci. Na krajot od životot na sekoja ličnost, konečnata sudbina ja odlučuval Bog, koj vodel dva spisoka: onoj na izbranite i onoj na padnatite, vo soglasnost so dvata pata pretstaveni na čoveštvo vo Vtorozakonie 30:19-20: Denes gi povikuvam neboto i zemjata kako svedoci protiv vas deka vi postaviv život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Izberi život, za da živeeš ti i tvoite potomci. da go sakaš Gospoda, tvojot Bog, da go slušaš Negoviot glas i da se držiš do Nego: zašto od toa zavisi tvojot život i prodolžuvanje na tvoite denovi... Spored negoviot izbor za zlo, konečnata sudbina na rimskoto papstvo, izgoreno vo ogan, ni e otkriena vo Dan. 7:9-10; ova poradi negovite arogantni zborovi kon Bogot na bogovite spored Dan. 11:36.

Vo Otk. 20:5, vraćanje na Hristos e pridruženo so vaskresenieto na mrtvite vo Hrista, koe se narekuva prvo vaskresenie : Blažen i svet e onoj koj ima del vo prvoto vaskresenie, zašto nad niv vtorata smrt nema vlast .

Dan 12:2 I mnozina od onie što spijat vo zemniot prav ќе se razbudat, edni za večen život, a drugi za sram i večen prezir.

2a- Mnozina od onie što spijat vo zemniot prav ќе se razbudat, neкои za večen život,

Prvo da zabeležime deka vo voobičajenata normalnost, mrtvite dobro spijat vo pravta na zemjata, a ne vo čudesen raj ili ognen pekol kako što učat i veruvaat lažnite hristijanski ili paganski religii. Ova pojasnuvanje go vraća vistinskiot status na mrtvite kako što se uči vo Propovednik 9:5-6-10: Za site što živeat ima nadež; pa duri i živo kuće e podobro od mrtov lav. Zašto živite znaat deka ќе umrat; a mrtvite ništo ne znaat, i za niv veќе nema nagrada, bidejki spomenot za niv e zaboraven. I nivnata ljubov, i nivnata omraza, i nivnata zavist veќе isčeznaa; i tie poveќе nema da imaat del vo ništo što se pravi pod sonceto ... Što i da najde rakata tvoja da pravi, pravi go so svojata sila; zašto nema ni rabota, ni razmislivanje, ni znaenje, ni mudrost vo grobot, kade što odiš. (Šeol, koj e prav zemski).

Nema misla po smrtta, bidejki mislata živee vo mozokot na čovekot, samo koga e sè ušte živ i hranet so krvta ispratena od čukanjeto na negovoto srce. I ovaa krv mora da se pročisti so belodrobno dišenje. Bog nikogaš ne rekol ništo drugo, bidejki mu rekol na Adam, koj stanal grešnik preku neposlušnost, vo Bitie 3:19: Vo potta na svoeto lice ќе jadeš leb, dodeka ne se vratiš vo zemjata, od koja si zemen; zašto prav si, i vo prav ќе se vratiš . Za da ja potvrdime ovaa sostojba na ništožnost na mrtvite, čitame vo Psalm 30:9: Kakva korist imaš što ja prolea mojata krv, što me spušta vo bezdnata? Dali pravot te faleše? Dali ja objavuva tvojata vernost? Ne, bidejki ne može, spored Psalm 115:17: Mrtvite ne go falat Gospoda, nitu onie što odat vo tišina. No, ova ne go sprečuva Boga da može da vaskresne život što prethodno postoel i tokmu ovaa tvorečka sila go pravi Bog, a ne angel ili čovek.

I dvata pata imaat dva konečni ishoda, a Otk. 20 nè uči deka tie se oddeleni so iljada godini od sedmiot milenium. Iako celiot čovečki život isčeznuva od liceto na zemjata na početokot na ovie iljada godini, padnatite nema da vaskresnat sè dodeka ne go izvršat nivniot sud svetiite i Isus Hristos vo negovoto nebesno carstvo. So ovaa poraka prikačena na 7-ta truba, Otk. 11:18 potvrduva, velejki: Narodite se razgnevija, i dojde Tvojot gnev, i dojde vreme da im sudiš na mrtvite, da gi nagradiš Tvoite slugi, prorocite, svetiite i onie što se bojat od Tvoeto ime, mali i golemi, i da gi uništi onie što ja

uništuvaa zemjata . Vo ovoj stih, sudot nad mrtvite go vodi Boga prvo da gi voskresne svoje verni mrtvi izbranici za da možat da im sudat na zlite što se vo sostojba na smrt.

2b- a drugite za sram, za večen sram.

Večnosta ќе im pripađa samo na živite. Po nivnoto konačno uništuvanje na Strašniot sud , sramot i prezir na padnate ќе ostanat samo vo večnoto sećanje na izbranite, angelite i Boga.

Dan 12:3 I mudrite ќе svetat kako svetlinata na neboto, a onie što ќе obratat mnozina kon pravdata kako dzvezdite zasekogaš.

3a- Onie što bile inteligentni ќе blesnat kako sjajot na neboto

Inteligencijata go vzdignuva čovekot nad životnite. Taa se otkriva preku negovata sposobnost da rasduva, da izvekuva zaklučoci preku nabljuduvanje na fakti ili preku ednostavna dedukcija. Dokolku lugeto ne bea buntovni vo slobodata što im ja dava Bog, inteligencijata bi go vodela celoto čoveštvo kon istoto priznavanje na postoenjeto na Boga i negovite zakoni. Zašto ušte od Mojsej, Bog gi zapišal vo pismena forma najznačajnite nastani od negovoto otkrovenie na lugeto. Eve go patot na rasduvanje što treba da se sledi. Monoteističkata vera se pojavila vo istorijata na evrejskiot narod. Zatoa, nejzinoto svedoštvo i nejzinite spisi imaat prioritet pred site drugi spisi što mu se pripisuvaat na istiot ovoj edinstven Bog. Da se borime protiv Božjiot narod ostanuva normalna možnost, no da se borime protiv svetite spisi stanuva gávolsko delo. Verata vospostavena od Isus Hristos gi zema svoje izvori i svoje referenci od evrejskite spisi na stariot zavet, što ò dava legitimitet. No, rimokatoličkata doktrina ne go počituva ovoj princip, poradi što nitu taa nitu Kuranot na islamot ne možat da tvrdet deka se živ Bog, sozdatel na sè što živee i postoi. Isus go potvrdi principot potsetuvajќi vo Jovan 4:22 deka spasenieto doaga od Evreite : Vie mu se poklonuvate na ona što ne go znaete; nie se poklonuvame na ona što go znaeme, zašto spasenieto e od Judejcite .

Vo ovaa prva grupa izbrani, Bog gi odreduva lugeto spaseni bez posebno znaenje poradi nivnata vernost pokažana so rizik na svoje životi ušte od Adam i Eva; i toa do 1843 godina. Tie se spaseni zatoa što nivnite dela svedočať za nivnata inteligencija i nivnoto prifaćanje na božestvenite zakoni manifestirani preku nivnata poslušnost. Vo ovaa grupa, najvernite i najmirnite protestanti imaa korist do proletta 1843 godina od trpenieto na Boga, koj go napravi praktikuvanjeto na negovata sveta sabota zadolžitelno samo od ovoj datum. Otkrovenie 2:24-25 ќе go potvrdi ovoj isklučok: Na vam, na site što ste vo Tijatir, koi ja nemaat ovaa doktrina i koi ne gi poznavale dlabočinite na Satanata, kako što gi narekuvaat , vi velam: Ne vi stavam nikakov drug tovar; samo ona što go imaš, drži go dodeka ne dojdam.

3b - i onie što go poučuvale mnoštvoť na pravednost ќе svetat kako dzvezdite, zasekogaš i zasekogaš.

Ovaa vtorá grupa e izdvoena poradi visokoto nivo na osvetuvanje što go pretstavuva na zemjata od 1843 godina. Izbrana preku test na verata, prvićno bazirana na nađežta za vraćanjeto na Isus Hristos, posledovatelno vo proletta 1843 godina i esenta 1844 godina, nejzinoto osvetuvanje od Boga e oficijalizirano so vraćanjeto na sabotata, koja povtorno ja praktikuva, po dolgi vekovi temnina, zaboravenost i prezir kon nea.

Vo ovaa podelba na dve grupi , ona što gi razlikuva e nivnata situacija vo odnos na Božjata pravda, odnosno nivniot status vo odnos na negovite deset zapovedi i negovite drugi zdravstveni i drugi uredbi. Vo originalniot tekst na Izlez 20:5-6, vtorata zapoved potisnata od Rim, jasno ja otkriva važnosta što Bog ja dava na poslušnosta kon svoje zapovedi i toj potsetuva na dvata pata i dvete sprotivstaveni konačni sudbini: ... Jas sum ljubomoren Bog koj kaznivajki go bezzakonieto na tatkovcite vrz decata do tretoto i četvrtoto koleno na onie što Me mrazat i gi prestopuvaat Moite zapovedi, i pokažuvajki milost kon iljadnici od onie što Me sakaat i gi pazat Moite zapovedi .

Vo ovoj stih, Duhot ja otkriva pričinata za postoenjeto na dzvezdite vo našeto zemno sozdavanje. Tie bile nameneti da postojat samo za da služat kako simbol na Božjite izbrani zemni izbranici; i tokmu 1. Mojseeva 1:17 ja otkriva nivnata poraka: Bog gi postavi na nebesniot svod za da svetat na zemjata. Potoa Bog gi koristi za da mu go pokaže na Avraam mnoštvoto negovi potomci vo 1. Mojseeva 15:5: Izbroy gi dzvezdite nebesni, ako možeš da gi izbroiš, taka će bide i tvoeto potomstvo.

Sepak, statusot na ovie duhovni dzvezdi može da se promeni vo zavisnost od delata što gi izvršuva otkupeniot vernik. So duhoven pad preku neposlušnost, dzvezdata pağa , pağa od neboto . Slikata će bide povikana za da go prikaže padot na protestantskata vera vo 1843 godina, objaven so vistinski nebesen znak vo 1833 godina, vo 6-tiot pečat od Otkrovenie 6:13: i nebesnite dzvezdi padnaa na zemjata, kako što smokvata gi frla svoje nenavremeni smokvi koga će ja zatrese silen veter. I povtorno vo Otkrovenie 12:4: Negovata opaška odnese edna tretina od nebesnite dzvezdi i gi frli na zemjata. Ovaa poraka ja obnovuva onaa od Dan. 8:10: Toj se iskači na nebesnata vojska i frli del od vojskata i od dzvezdite na zemjata i gi zgazi . Duhot mu go pripisuva na rimskiot papski režim duhovniot pad na edna tretina od otkupenite vernici; izmamani luđe koi zaludno će veruvaat vo spasenieto na Hristos i će ja baraat negovata pravednost.

Dan 12:4 A ti, Daniele, zakluči gi zborovite i zapečati ja knjigata do krajot na vremeto; i togaš mnozina će ja pročitaat, i znaenjeto će se zgolemi.

4a- Ova posledno vreme ima nekolku posledovatelni fazi, no oficijalno započna vo proletta 1843 godina, so stapuvanjeto vo sila na božestvenata odluka odnapred napišana vo Dan. 8:14: Do večerta nautro 2300 godina i svetosta će bide opravdana . Vo 1994 godina, vtoroto posledno vreme beše obeležano so osuda na univerzalnata adventistička institucija. Od 1843 godina, knjigata na Daniel se čita, no nikogaš ne bila pravilno protolkuvana pred ova delo što sè ušte go podgotvuvam vo 2021 godina, a ova od 2020 godina. Zatoa, ovoj datum go označuva apogejot na negovoto znaenje i so toa, vistinskoto konačno vreme na krajot koe će završi so vistinskoto vraćanje na Isus Hristos, poznato i očekuvano, za proletta 2030 godina. Gledame deka ovaa 2020 godina e veќе dobro obeležana od Boga, bidejki celoto čoveštvo e pogodeno od smrtnosta na virusot Kovid-19 koj se pojavi vo Kina vo 2019 godina, no vo papskata katolička Evropa, duri od 2020 godina. Vo 2021 godina, virusite mutiraat i prodolžuvaat da go pogoduvaat vinovnoto i buntovnoto čoveštvo.

Ilustriran adventistički test na verata

Dan 12:5 I jas, Daniel, poglednav i ete, dvajca drugi maži stoeja, edniot od ovaa strana na bregot na rekata, a drugi ot od drugata strana na rekata.

5a- Zapomnete! Daniel e na bregovite na rekata „Hidekel“, Tigar, toj čovekojadec. Seg, dvajca maži se od dvete strani na rekata, što znači deka edniot uspeal da ja premine, a drugi ot e na pat da go stori toa. Veće vo Daniel 8:13, se razmenuva diskusija pomeću dvajca svetc.

Dan 12:6 I eden od niv mu reče na čovekot oblečen vo len, koj stoeše nad vodite na rekata: „Koga će bide krajot na ovie čudesa?“

6a- Vo Dan. 8:14 prašanjata na svetiite dobile od Boga odgovor na večerta-utro 2300, koj go odredil datumot 1843. Pristapot se povtoruva ovde i prašanjeto ovoj pat se odnesuva na krajot na svetot; momentot koga proroštvo to će prestane da bide korisno. Prašanjeto mu e postaveno na Hristos pretstaven od ovoj čovek oblečen vo len koj stoi nad rekata nabljuduvajki go nejzinoto preminuvanje od strana na lugeto. Bog go zema likot na preminuvanje to na Crvenoto More koe gi spasilo Evreite, no gi udavilo nivnite egipetski neprijateli.

Dan 12:7 I go čuv čovekot oblečen vo len, koj beše nad vodite na rekata, kako gi kreva desnata i levata raka kon neboto i se zakolnuva vo Onoj, Koj živee večno, deka toa će bide za vreme, i vremenja, i polovina vreme; i koga silata na sveti ot narod će bide celosno skršena, sè ova će se svrši.

7a- I go čuv čovekot oblečen vo len, koj stoeše nad vodite na rekata; toj gi krena desnata i levata raka kon neboto,

Vo pozicija na Sudija-Arbiter, Isus Hristos ja kreva svojata blagoslovuvacka desna raka i svojata kaznuvacka leva raka kon neboto za da dade svečena izjava.

7b- i se zakolna vo Onoj što živee večno deka toa će bide za vreme, vremenja i polovina vreme

So naveduvanje na proročkoto vremetraenje na papskoto vladeenje, Hristos go pokažuva i potsetuva na svoj ot sud koj, vo minatot, ja osudil negovata crkva da gi trpi baranjata na papski ot režim i prokletstvata na varvarkite invazii što mu prethodele; ova poradi napuštanjeto na sabotata od 7 mart 321 godina. Vernicite od vremeto na adventističkite iskušeniya se taka predupredeni. No, vtor, pričina go naveduva Boga da go povika ova papsko vladeenje; toa e datumot na negovi ot početak, imeno, 538 godina od n.e. Izborot e razumen bidejki ovoj datum 538 godina će posluži kako osnova za presmetkite što proroštvo to će ni gi predloži, pretstavuvajki ni novi proročki traenja vo stihovite 11 i 12.

7v- i deka site ovie raboti će završat koga silata na sveti ot narod će bide celosno skršena

Ovaa kratka rečenica ovoj pat dobro go sumira vistinski ot moment na krajot: onoj koga na krajot od poslednata golema nesreća, izbranite će se najdat na rabot da bidat istrebeni, iskoreneti od površinata na zemjata; zabeležete ja preciznosta: celosno skršeni.

Dan 12:8 Slušnav, no ne razbrav; pa rekov: „Gospodaru moj, kakov će bide krajot na ovie raboti?“

8a- Kutri ot Daniel! Ako razbiranjeto na negovata kniga e sè ušte misterija za onie što živeat vo 2021 godina, kolku daleku nadvor od negovi ot dofat i beskorisno za negovoto sopstveno spasenie beše ova razbiranje!

Dan 12:9 I reče: „Odi si, Daniele, zašto zborovite se zatvoreni i zapečateni do krajot na vremeto.“

9a- Odgovorot na angelot ќе go ostavi Daniel gladen, no go potvrduva docното ispolnuvanje na proroštvo rezervirano za vremeto na krajot na hristijanskata era.

Dan 12:10 Mnozina ќе bidat očisteni, ќе obelat i ќе se prefinat; zlite ќе pravat zlo, i nieden od zlite nema da razbere, a onie što imaat razum ќе razberat.

10a- Mnozina ќе bidat pročisteni, obeleni i rafinirani

So povtoruvanje na točniot citat zbor po zbor od Daniel 11:35, angelot go potvrduva papskiot identitet na arogantniot i despotski kral koj se izdiga nad site bogovi , pa duri i nad edinstveniот vistinski Bog , vo stih 36.

10b- Zlite ќе pravat zlo i nikoj od zlite nema da razbere,

Angelot povikuva na princip što ќе prodolži do krajot na svetot, prodolžuvanjeto na zloto e pretstaveno vo proroštva na Daniel preku prodolžuvanjeto na „mesingot “ na grčkiот grev i „železoto “ na rimskata sila do vraćanjeto na Hristos. Zlite ќе bidat dvojno sprečeni da razberat: prvo poradi nivnata lična nezainteresiranost, i vtoro, poradi silna zabluda dadena od Boga što im ovozmožuva da veruvaat vo lagata spored 2 Sol. 2:11-12: Zatoa Bog im ispraќa silna zabluda, za da poveruvaat vo laga , za da bidat osudeni site što ne poveruvaa vo vistinata, tuku imaa zadovolstvo vo nepravdata .

10v- no onie što imaat razbiranje ќе razberat.

Ovoj primer dokažuva deka duhovnata inteligencija e poseben dar daden od Boga, no na nea ì prethodi dobra upotreba na osnovnata inteligencija dadena na site normalni luѓe. Bidejќi duri i vo ovaa norma, luѓeto go mešaат obrazovaniето i negovite diplomi so inteligencija . Zatoa ve potsetuvam na ovaa razlika: obrazovaniето dozvoluva podatocite da se vnesat vo čovečkata memorija, no samo inteligencijata dozvoluva nivna dobra i mudra upotreba.

Dan 12:11 I od vremeto koga ќе se odstrani postojanata žrtva palenica i ќе se postavi merzosta što e opustošena, ќе pominat iljada dveste i devedeset dena.

11a- Od vremeto koga ќе prestane postojanoto žrtvuvanje

Moram povtorno da istaknam, no zborot „ žrtva “ ne se pojavuva vo originalniот hebrejski tekst. I ovaa preciznost e ključna bidejќi ova večno se odnesuva na nebesnoto sveštenstvo na Isus Hristos. Reproduciraјќi go negovoto posredništvo na zemjata, papizmot ja odstranuva od Isus Hristos negovata uloga kako posrednik za grevovite na negovite izbranici.

Ovaa uzurpirana paralelna zemska služba započnala vo 538 godina; datumot koga Vigilij I , prviот vladejački papa, se naselil vo Rim, vo Lateranskata palata, na planinata Kelijan (rajot).

11b- i kade što ќе se vospostavi gnasna pustoš

Toa e, od 538 godina, datumot koga započnuva papskoto rimsko vladeenje, citirano vo Dan. 9:27: i ќе ima na kriloto na gnasotii na pustošenje, duri do istrebuvanje, i ќе bide skršeno [spored] ona što e određeno, vrz [zemjata] pusta .

Vo ovoj stih, targetirajki go datumot 538, Duhot sega se osvrnuva samo na papskiot Rim, što go objasnuva singulariziranjeto na zborot „merzo“. Ova ne beše slučaj vo Dan. 9:27, kade što se odnesuvaa na obete fazi na Rim, paganskata, a potoa i papskata.

Da go zabeležime interesot i važnosta na grupiranjeto vo ovoj stih na dve raboti: „otstranuvanjeto na sekojdnevnoto“ od Hristos vo Dan. 8:11 i papskoto „krilo“ koe go nosi „odvratnoto pustošenje“ citirano vo Dan. 9:27. So povrzuvanje na ovie dve dejstva so istiot datum 538 i so istiot entitet, Duhot potvrduva i dokažuva deka avtorot na ovie zlodela e navistina rimski papizam.

Vo Dan. 11:31, dejstvoto što mu se pripisuvaa na grčkiot kral Antioh IV ni go pretstavuvaa tipičniot model na ona što Bog go narekuva „merzosta na pustošot“. Papizmot go reproducira, no vo tekot na 1260 dolgi, krvavi godini.

11v - ke ima iljada dveste i devedeset dena.

Za da se napravat proročkite traenja navedeni vo vrska so vremeto na krajot neosporni, edinicata e stavena pred brojot vo site proroštva na Daniel: denovi 1290 ; denovi 1335 (sleden stih); Dan. 8:14: večer-utro 2300 ; i veke vo Dan. 9:24: nedeli 70.

Ni treba samo mnogu ednostavna presmetka: $538 + 1290 = 1828$.

Značenjeto na ovoj datum, 1828 godina, e vo toa što mu dava na adventističkiot nastan univerzalen karakter, bidejki ja označuvaa tretata od pette godini adventistički konferencii što se održuvaa vo Alburi Park vo London vo prisustvo na angliskoto kralsko semejstvo.

Dan 12:12 Blažen e onoj što čeka i ke stigne do iljada trista i trieset i pet dena.

12a- Samo ovoj stih ni go dava značenjeto na ovie dve proročki traenja. Temata e očekuvanjeto na vraćanjeto na Hristos, no posebno očekuvanje zasnovano na numerički predlozi dadeni od Biblijata. Potrebna e nova presmetka: $538 + 1335 = 1873$. Angelot ni pretstavuvaa dva datuma koi soodvetno go označuvaa početakot i krajot na adventističkiot test na verata izvršen pomegu 1828 i 1873 godina. Na ovoj način , našeto vnanie e nasočeno kon datumite 1843 i 1844 godina, koi bea tokmu pričinite za dve posledovatelni očekuvanja na slavnoto vraćanje na Isus Hristos vo SAD, odnosno vo protestantskite zemji.

Na slikata od preminuvanjeto na rekata „Tigar“, tigarot što gi jade čovečkite duši e prikažan na ovie datumi 1843-1844 godina, što go tera rasipaniot protestant da premine od duhoven život vo duhovna smrt. Od druga strana, onoj što go pominal testot izleguva živ i blagosloven od Boga od ova opasno preminuvanje. Toj dobiva od Boga posebno blaženstvo: „Blažen e onoj što ke stigne do 1873 godina!“

Dan 12:13 I odi kon svojot kraj, ke se odmoriš i ke stoiš za svoeto nasledstvo vo poslednite denovi.

13a- Daniel ke otkrie po prvoto vskresenie vo koe e vskresnat, značenjeto na site raboti što ni gi prenel. No, za adventistite koi se ušte se živi, negovoto učenje ke bide dopolnitelno dopolneto so otkrovenijata sodržani vo Jovanovata Apokalipsa.

Knigata na Daniel dobro go krie svoeto ogromno bogatstvo. Gi zabeležavme lekciite za ohrabruvanje što Gospod im gi upatuvu na svoite izbrani vo poslednite denovi, bidejќi ovie posledni denovi ќe se vratat na normata na strav i nesigurnost što preovladuvaše niz celata čovečka istorija na zemjata. Ušte ednaš, no za posleden pat, izbranite ќe bidat izdvoeni i odgovorni za nesreќite što ќe gi snajdat buntovnite preživeani od Tretata svetska vojna objaveni vo Dan. 11:40-45 i Otk. 9:13. Ezekiel 14 gi pretstavuva tipičnite modeli na vera: Noe, Daniel i Jov. Kako Noe, nie mora da izbegame i da se sprotivstavime na strujata na svetovnata misla so toa što ќe go izgradime našiot kovčeg na vernost kon Boga. Kako Daniel, nie mora da ostaneme cvrsto vrzani za izvršuvanje na našata dolžnost kako izbrani so toa što ќe go odbieme standardot utvrden od lažnata religija. I kako Jov, ќe mora da prifatime stradanje fizički i mentalno sekogaš koga Bog ќe go dozvoli toa, imajќi prednost pred Jov: preku negovoto iskustvo, naučivme zošto Bog gi dozvoluva ovie iskušenija.

Knigata na Daniel ni ovozmoži podobro da go razbereme nevidliviот nebesen život. Ova, so otkrivanjeto na ovoj lik po ime Gavriel, ime koe znači „onoj što go gleda liceto Božjo“. Toj e prisuten vo site važni misii na planot na božestvenoto spasenie. I mora da sfatime deka, vo nebesnoto carstvo Božjo, toj i site dobri angeli bea lišeni od prisustvoto na Mihail, angelskiот izraz na Boga, za vreme na negovoto zemno voplotuvanje, odnosno 35 godini. Vo golemo spodeluvanje na ljubovta, Mihail go deli i svojot avtoritet, prifaќajќi da bide samo „eden od glavnite vodači“. No, Gavriel mu go pretstavi i na Daniel, izbraniот meѓu izbranite, kako „Vodač na tvojot narod“. I Daniel 9 ni otkriva mnogu jasno sè što Isus doaѓa da postigne za da gi spasi svoite verni izbranici. Božestveniот proekt za spasenie e taka jasno objaven, a potoa ispolnet na 3 april 30 godina so raspnuvanjeto na Isus Hristos.

Knigata na prorok Daniel ni pokaža deka verata moѓe da ja pokaže samo vozrasen. I deka spored Boga, deteto stanuva vozrasen koga ќe napolni trinaeset godini. Zatoa moѓeme da go nabljuduvame samo gorčliviот plod što go nosi krštevanjeto na bebinjata i religioznoto natalitetsko nasledstvo vo site lažni religii. Isus izjavil vo Marko 16:16: Koj veruva i se krsti, ќe bide spasen; koj ne veruva, ќe bide osuden. Zatoa, ova znači deka pred krštevanjeto, verata mora da bide prisutna i dokažana. Po krštevanjeto, Bog go stava na test. Isto taka, ušte eden biser otkrien vo Daniel, ovie zborovi na Isus od Matej 7:13 se potvrđeni: Vlezete niz tesnata vrata. Zašto široka e vratata i širok e patot što vodi kon propast. i ima mnogumina što minuvaat; a isto taka i vo Mat. 22:14: Zašto mnozina se povikani, a malkumina se izbrani; spored Dan. 7:9, deset milijardi povikani da odgovorat pred Boga samo za eden milion na iskupenite izbrani spasen, zatoa što tie navistina dobro ќe mu sluѓele na Sozdatelot Bog, vo Hrista vo Svetiот Duh.

Poglavje 12 štotuku gi postavi temelite na strukturata na knigata Otkrovenie so potsetuvanje na datumite 538, 1798, 1828, 1843-1844 skrieni i predloženi, no fundamentalni za podelbata na vremeto vo Otkrovenie, i 1873. Drug datum, 1994, ќe bide konstruiran tamu za nesreќata na nekoj i sreќata na drugi.

Voved vo proročkiот simbolizam

Vo site bibliski paraboli, Duhot koristi zemski elementi, čii kriteriumi možat da simboliziraat anonimni entiteti koi pretstavuvaat zaednički kriteriumi. Sekoj upotreben simbol zatoa mora da se ispita od site agli, so cel da se izvlečat od nego lekciite skrieni od Boga. Da go zememe za primer zborot „ more “. Spored Bitie 1:20, Bog go naseluva so životni od site vidovi, bezbrojni i anonimni. Negovata okolina e fatalna za čovekot koj živee so dišenje vo vazduhot. Taka stanuva simbol na smrtta za čovekot koj, so pravo, može da se plaši i od negovata solenost što ja pravi zemjata sterilna. Očigledno, ovoj simbol ne e povolen za čoveštvo i, poradi negovoto značenje na smrt, Bog će go dade svoeto ime na evrejskiot bazen za mienje koj gi pretskažuva vodite na kršćevanje. Segda da se kršćeva znači da se potopuva, odnosno da se umre udaven za da se živee povtorno vo Isus Hristos. Stariot neopravdan čovek se kreva nosejki ja pravednosta Hristova. Tuka go gledame bogatstvoto na eden edinstven element na božestvenoto sozdavanje: moreto . Spored ova učenje, podobro će go razbereme značenjeto što Bog go dava na ovoj stih od Daniel 7:2-3: „... i ete, četirite nebesni vetrovi se nasobraa vrz golemoto more . I četiri golemi dzverovi izlegoa od moreto , različni eden od drug .“ Znajte deka „ četirite nebesni vetrovi “ ukažuvaat na univerzalnite vojni što gi doveduvaat pobeđnički narodi do dominantna moć. Tuka, „ golemoto more “ gi simbolizira čovečkite masi na paganskite narodi koi, ne počituvajki go Boga, se, vo negovite oči, ednakvi na životnite od „ moreto “. Vo izrazot „ četirite nebesni vetrovi “ , „ četiri “ gi pretstavuvaat 4-te kardinalni točki na nasokite Sever, Jug, Istok i Zapad. „ Nebesnite vetrovi “ nosat promeni vo izgledot na neboto, turkajki gi oblacite, predizvikuvaat buri i nosat dožd; so turkanje na oblacite, tie favoriziraat sončeva svetlina. Slično na toa, vojnite predizvikuvaat golemi politički i opštstveni promeni, ogromni previranja što im davaat dominacija na novite pobeđnički luđe izbrani od Boga, no bez da bidat blagosloveni od nego. Bidejki se označeni kako „ životni “, tie nemaat pravo na blagoslovite što treba da im se ponudat na vistinskite luđe; negovite verni izbranici koi odat vo božestvenata svetlina ušte od Adam i Eva, pa sè do krajot na svetot. A koi se negovite izbranici? Onie vo koi toj go prepoznava svojot lik, bidejki čovekot e sozdaden po Božji lik spored Bitie 1:26. Zabeležete ja ovaa razlika: čovekot e sozdaden od Boga po Negov lik , dodeka životnoto e sozdadeno od negovata okolina, morska, kopnena ili nebesna, po naredba dadena od Boga. Izborot na glagolot ja označuva razlikata vo statusot.

Kako vtor primer, da go zememe zborot „ zemja “. Spored Bitie 1:9-10, ova ime „ zemja “ e dadeno na suvata zemja što izlegla od „ moreto “; slika što Bog će ja iskoristi vo Otkrovenie 13, za da ja simbolizira protestantskata vera što proizlegla od katoličkata vera. No, da gi ispitame drugite aspekti na „ zemjata “. Taa e povolna za čovekot koga go hrani, no nepovolna koga dobiva izgled na suva pustina. Zatoa zavisi od dobroto navodnuvanje od neboto za da bide blagoslov za čovekot. Ova navodnuvanje može da dojde i od rekite i potocite što ja preminuvaat; zatoa samata Božja reč e sporedena so „ izvor na živa voda “ vo Biblijata. Prisustvoto ili otsustvoto na ovaa „ voda “ ja odreduva prirodata na „ zemjata “, a duhovno, kvalitetot na čovečkata vera, sostavena od 75% voda.

Kako tret primer, da gi zememe dzvezdite na neboto. Prvo, „ sonceto “, od pozitivna strana, toa osvetliva; spored Bitie 1:16, toa e svetlo na „ denot “, gi zagreva i go pottiknuva rastot na rastenijata što čovekot gi koristi kako hrana. Od negativna strana, toa gi gori posevite poradi prekomerna toplina ili nedostatok na dožd. Galileo bil vo pravo, toa e vo centarot na našiot univerzum i site planeti vo negoviot sistem se vrtat okolu nego. I pred sè, toa e najgolemo, Biblijata go označuva kako „ najgolemo “ vo Bitie 1:16, najžeško i ne e pristapno. Site ovie kriteriumi go pravat sovršena slika na Boga vo kogo se naoğaat site ovie karakteristiki. Nikoj ne može da go vidi Boga i da živee, nitu pak može da stapne na „ sonceto “; edinstvenata maška dzvezda, drugite se site planeti ili feminizirani dzvezdi. Po nego, „ mesečinata “, „ najmalata “: spored Bitie 1:16, toa e svetlo na nokta, na

temninata nad koja vladee. „ Mesečinata “ zatoa ima samo negativna poraka za sebe. Iako e najblisku do nas, ovaa dzvezda dolgo vreme ja čuva misterijata na svoeto skrieno lice. Taa ne sveti sama po sebe, tuku kako i site drugi planeti, ni ispraka nazad, vo progresiven ciklus, slaba svetlina što ja dobiva od „sonceto“. Spored site ovie kriteriumi, „mesečinata“ e sovršen simbol za pretstavuvanje, prvo, na judaističkata religija, a vtoro, na lažnata hristijanska religija na rimokatoličkiot papizam, od 538 godina do denes, i na luteranskiot, kalvinističkiot i anglikanskiot protestantizam, od 1843 godina. Isto taka, na neboto ima „ dzvezdi “ koi spored Bitie 1:14-15-17 imaat dve ulogi što gi delat so „ sonceto i mesečinata “. Onaa na „ obeležuvanje na godišnite vremenja, denovite i godinite “ i onaa na „ davanje svetlina na zemjata “. Tie svetat, vo najgolem del, samo vo vreme na temnina, noće. Toa e idealen simbol za pretstavuvanje na slugite Božji, vistinskite, sè dodeka proroštvoto ne im pripíše pad; što ukažuva na promena vo nivniot duhoven status. Ova će bide porakata što Bog će ja upotrebi za da go oživee padot na hristijanstvoto, žrtva na rimskata laga vo Dan. 8:10 i Otk. 12:4; i padot na univerzalniot protestantizam vo Otk. 6:13 i 8:12. Izolirana, „dzvezdata “ go označuva katoličkoto papstvo vo Otk. 8:10-11, protestantskata vera vo Otk. 9:1; i obedineti vo kruna, 12 na broj, pobedničkoto Izbrano Sobranie, vo Otk. 12:1. Dan. 12:3 gi označuva kako simbol na „ onie koi će go poučat mnoštvoto za pravednost “, odnosno „ onie koi ja osvetluvaat zemjata “ so svetlinata dadena od Boga.

Ovie pet simboli će igraat važna uloga vo proroštvoto na Apokalipsata. Zatoa, možete da vežbate otkrivanje na skrienite poraki što gi nosat kriteriumite na prezentiranite simboli. No, nekoi bi bile teški za otkrivanje, isto taka, samiot Bog go posočuva klučot za misterijata, vo stihovi od Biblijata, kako što se zborovite „ glava i opaška “ koi možat da se razberat samo spored značenjeto što Bog im go dava vo Isaija 9:14, kade što čitame: „ suditot ili starecot e glava, prorokot što uči lagi, toa e opaška “. No, stih 13 paralelno predlaga, zatoa nosi isti značenja, „ palmova granka i trska “; „ trska “ što će go pretstavuva rimskoto papstvo vo Otkrovenie 11:1.

Isto taka, postoji simbolično značenje na broevite i brojките. Kako osnovno pravilo, imame vo rastečki redosled:

Za brojot „1“: edinstvenost (božestvena ili brojčena)

Za brojot „2“: nesovršenost.

Za brojot „3“: sovršenstvo.

Za brojot „4“: univerzalnost (4 kardinalni točki)

Za brojot „5“: muž (muško ili žensko čovečko suštestvo).

Za brojot „6“: nebesniot angel (nebesnoto suštestvo ili glasnik).

Za brojot „7“: polnota. (Isto taka: pečat na Boga sozdatelot)

Nad ovoj broj, imame kombinacii od sobiranja na prvite sedum osnovni broevi; primeri: $8 = 6 + 2$; $9 = 6 + 3$; $10 = 7 + 3$; $11 = 6 + 5$ i $7 + 4$; $12 = 7 + 5$ i $6 + 6$; $13 = 7 + 6$. Ovie izbori imaat duhovno značenje vo odnos na temite što se obrabotuvaa vo ovie poglavja od Otkrovenieto. Vo knigata na Daniel, gi

naoѓame proročkite poraki što se odnesuvaat na mesijanskata hristijanska era vo poglavjata 2, 7, 8, 9, 11 i 12.

Vo knjigata Otkrovenie, otkriena na apostol Jovan, simboličniot kod na broevite na poglavjata e isključitelno otkrivački. Hristijanskata era e podelena na dva glavni istoriski dela.

Prviot, prikačen na brojot „2“, go opfaќa pogolemiot del od doktrinalnata „nesovršenost“ na hristijanskata vera pretstavena od 538 godina od rimokatoličkiot papizam, naslednik na religioznata norma vospostavljena od 7 mart 321 godina od paganskiot rimski imperator Konstantin I. Glava 2 go opfaќa celoto vreme pomeѓu 94 i 1843 godina.

Vtoriot del, pretstaven so brojot „3“, se odnesuva, od 1843 godina, na „adventističkoto“ vreme, vreme koga Bog bara obnoveno apostolsko doktrinarno „sovršenstvo“ vo soglasnost so programata proročena so božestvenata odluka navedena vo Daniel 8:14. Ova sovršenstvo ќе se postignuva postepeno do vraќanje na Hristos koe se očeкуva za proletta 2030 godina.

Nad brojot 7, brojot 8, ili 2+6, go evocira vremeto na nesovršenstvo (2) na ġavolskite dela (6). Brojot 9, ili 3+6, go označuva vremeto na sovršenstvo (3) i podednakvo ġavolskite dela (6). Brojot 10, ili 3+7, proročuva za vremeto na sovršenstvo (3), polnotata (7) na božestvenoto delo.

Brojot „11“, ili glavno 5+6, se odnesuva na vremeto na francuskiot ateizam vo koj čovekot (5) se povrzuva so ġavolot (6).

Brojot „12“ ili 5+7, ja otkriva povrzanosta na čovekot (5) so Boga sozdatel (7 = polnota i negoviot kralski pečat).

Brojot „13“ ili 7+6, ja označuva polnotata (7) na hristijanskata religija povrzana so ġavolot (6); papskata prvo (moreto) i protestantskata (zemjata) vo poslednite denovi.

Brojot „14“ ili 7+7 se odnesuva na adventističkoto delo i negovite univerzalni poraki (Večното Evangelie).

Brojot „15“, ili 5+5+5 ili 3x5, go asocira vremeto na čovečko sovršenstvo (3) (5). Toj go označuva krajot na vremeto na blagodatta. Duhovната „ pčenica “ e zrela za da se bere i skladira vo nebesnite žitnici. Podgotovkata na izbranite e završena zatoa što go dostignale nivoto što go bara Bog.

Brojot „16“ vo Otkrovenieto se odnesuva na vremeto koga Bog ќе gi izlee „ sedumte posledni sadovi na svojot gnev “ vrz svoje religiozni neprijateli, nevernoto hristijanstvo od 13-ta glava.

Brojot „17“ go dobiva svoeto značenje, kako i prethodniot, vo temata što Bog mu ja dava vo svoeto proroštvo, odnosno vo Otkrovenie 17, simbolot na „ sudot na golemata bludnica “ od Boga. Vo Biblijata, prvata upotreba na ovoj simboličen broj se odnesuva na veligdenskata nedela koja započnuva na 10-tiot den od prviot mesec vo godinata i završuva na 17-tiot den . Ispolneta do bukva vo odnos na denovite za smrtta na „Božjeto Jagne “ Isus Hristos, Pashata e proročena vo denovi-godini vo 70-tata od „ 70-te nedeli “ godini od Dan. 9:24 do 27. Proroštvo to za 70-tata nedela od stih 27 zatoa go opfaќa vremeto od sedumte godini pomeѓu datumite 26 i 33. Celta označena so proroštvo to e Pashata locirana naprolet, „ vo sredinata “ na ovie sedum godini od proročkata nedela navedena vo Dan. 9:27.

Za poslednite vistinski „adventisti“, brojot 17 će se odnesuva na 17 veka praktikovanje na Rimskata nedela, grev utvrđen na 7 mart 321 godina. Datumot na godišninata od krajot na ovie 17 veka, 7 mart 2021 godina, go otvori „vremeto na krajot“ proročeno vo Dan. 11:40. Ova „vreme“ e povolno za ispolnuvanje na ovaa posledna predupreduvačka kazna koja, označuvajki ja Tretata svetska vojna, e isto taka proročena od Boga preku „šestata truba“ otkriena vo Otk. 9:13 do 21. Ekonomskata propast predizvikana od virusot Kovid-19 ja označuva 2020 godina (20 mart 2020 do 20 mart 2021 godina) kako godina na početokot na božestvenite kazni.

Poglavje 18 se zanimava so kaznata na „Golemiot Vavilon“.

Poglavje 19 se fokusira na kontekstot na slavnoto vraćanje na Isus Hristos i negovata konfrontacija so čovečkite buntovnici.

Glava 20 zboruva za sedmiot milenium, na pustata zemja kade što ġavolot e držen kako zatvorenik i na neboto, kade što izbranite prodolžuvaat da gi sudat životite i delata na zlite buntovnici koi umrele otfreni od Boga.

Poglavjeto „21“ ja naoga simbolikata 3x7, odnosno sovršenstvoto (3) na božestvenoto osvetuvanje (7) reproducirano vo negovite izbranici otkupeni od zemjata.

Taka gledame deka proroštvo kako tema gi zema izbranite od adventizmot vo Otk. 3, 7, 14 = 2x7 i 21 = 3x7 (rast kon sovršenstvo na osvetuvanjeto).

Glava 22 go označuva vremeto koga, na obnovenata i prerodbenata zemja, Bog će go postavi svojot prestol i izbranite na svoeto večno carstvo.

Adventizam

Koi se togaš ovie sinovi i kerki Božji? Mora vednaš da se kaže, bidejki ovoj dokument će gi obezbedi site potrebni dokazi: ova božestveno Otkrovenie e upateno od Bog do „adventističkite“ hristijani. Zašto, bez razlika dali ni se dopaġa ili ne, Božjata volja e suverena, i od proletta 1843 godina, datumot na sproveduvanje na dekretot proročen vo Daniel 8:14, standardot „Adventistite na sedmiot den“ e ekskluzivniot kanal što se ušte gi povrzuva Bog i negovite čovečki slugi. No, vnimavajte! Ovoj standard

postojano se razvija, a otfrikanje na ova evolucija, posakuvana od Bog, zarabotilo svoje oficijalno institucionalno predstavuvanje što go povraća Isus Hristos od 1994 godina. Što e adventizam? Ovoj zbor doaga od latinskiot „adventus“ što znači: adventizam. Onoj na Isus Hristos, za negovoto golemo konačno vraćanje vo slavata na Otecot, se očekuvashe vo proletta 1843 godina, vo esenta 1844 godina i vo esenta 1994 godina. Ovie lažni očekuvanja predvideni vo Božjiot plan, se pak, doneso tragični duhovni posledici za onie koi gi preziraa ovie proročki najavi i nivnite očekuvanja, bidejki tie bea organizirani, suvereno, od golemiot sozdatel Bog. Taka, sekoj što ke prepoznae vo ovoj dokument svetla predloženi od Isus Hristos, ke stane, po direktna posledica, „adventist“, „na sedmiot den“, ako ne kaj lugeto, taka ke bide i kaj Boga; ova, štom ke go napusti religiozniot odmor od prviot den, za da go praktikuva ostatokot od sedmiot den, narečen Sabota, osveten od Boga od sozdavanjeto na svetot. Pripadnosta kon Boga podrazbira komplementarni božestveni baranja; So Sabotata, adventističkiot izbran ke mora da sfati deka negovoto fizičko telo e isto taka sopstvenost na Boga, i kako takvo, ke mora da go neguva i da se griži za nego kako za skapocen božestven posed, telesno svetilište. Zašto Bog mu ja odredil na čovekot, vo Bitie 1:29, negovata idealna ishrana: „I Bog reče: „Ete, vi dadov sekakov bilka što dava seme, što e po celata zemja, i sekoe drvo, vo koe ima plod od drvo što dava seme; toa ke vi bide hrana.“

Adventističkata misla e nerazdelna od hristijanskiot proekt otkrien od Boga. Vraćanje na Isus Hristos e oživeano vo brojni bibliški citati: Psalm 50:3: „Našiot Bog doaga, nema da molči; pred Nego ogan što gori, a okolu Nego silna bura“; Psalm 96:13: „... pred Gospoda! Zašto Toj doaga, zašto doaga da ja sudi zemjata; ke go sudi svetot so pravda, a narodite so Svojata vernost“; Isaija 35:4: „Kažete im na onie što se vozmireni vo srceto: Bidete hrabri, ne bojte se; ete, vašiot Bog! Ke dojde odmazdata, Božjata nagrada; Toj samiot ke dojde i ke ve spasi“; Osija 6:3: „Da znaeme, da pobarame da go poznaeme Gospoda; Negovoto doaganje e sigurno kako zorata. Ke dojde kaj nas kako dožd, kako docen dožd što ja napojuva zemjata“; Vo Noviot zavet čitame: Mat. 21:40: „A koga ke dojde sopstvenikot na lozjeto, što ke im napravi na tie lozari?“; 24:50: „... sopstvenikot na toj sluga ke dojde vo den koga ne go očekuva, i vo čas što ne go znae“; 25:31: „Koga ke dojde Sinot Čovečki vo Svojata slava i site sveti angeli so Nego, togaš ke sedne na prestolot na Svojata slava“; Jovan 7:27: „No, nie go poznavame Ovoj čovek od kade e; a koga ke dojde Hristos, nikoj ne znae od kade e“; 7:31: „Mnozina od narodot poveruvaa vo Nego i veleaa: „Koga ke dojde Hristos, zar ke napravi poveće čuda od ovie što gi napravi Ovoj?“; Evr. 10:37: „Ušte malku, i Onoj što treba da dojde ke dojde i nema da se zabavi“. Poslednoto svedoštvoto na Isus: Jah.14:3: „I ako otidam i vi prigotvam mesto, povtorno ke dojdám i ke ve zemam kaj Sebe, za da bidete i vie kade što sum Jas.“ Svedoštvoto na angelite: Dela 1:11: „I rekoa: Luđe Galilejci, zošto stoite i gledate vo neboto? Ovoj ist Isus, Koj e voznese od vas na neboto, ke dojde na ist način kako što go vidovte da odi na neboto.“ Adventističkiot proekt na Mesijata se pojavuva vo: Isa.61:1-2: „Duhot na Gospod Jahve e vrz mene, zašto Jahve me pomaza da im propovedam dobra vest na stradalnicite; me isprati da gi previzam skršenite srca, da im objavam sloboda na zarobenice i sloboda na zatvorenicite; da ja objavam godinata na blagodat Jahve...“ Tuka, čitajki go ovoj tekst vo sinagogata vo Nazaret, Isus prestana da čita i ja zatvori knigata, bidejki slednovo, vo vrska so „denot na odmazdata“, ne trebaše da se ispolni sè do 2003 godini podocna, za negovoto slavno božestveno vraćanje: „i den na odmazda na našiot Bog; da gi uteši site što taguvaat“;

Adventizmot denes ima mnogu lica, pred sè, oficijalniot institucionalen aspekt koj vo 1991 godina ja otfri najnovata svetlina što Isus mu ja ponudi, preku skromniot čovečki instrument što sum jas. Detalite ke se pojavat kade što e soodvetno vo ovoj dokument. Postojat mnogu disidentski

adventistički grupi rasfrlani niz celata zemja. Ovaa svetlina im e upatena kako prioritet. Taa ja pretstavuva „golemata svetlina“ kon koja našata postara duhovna sestra, Elen Vajt, sakaše da go vodi adventistički narod. Taa ja pretstavi svojata rabota kako „mala svetlina“ što vodi kon „golemata svetlina“. I vo svojata posledna javna poraka, držejki ja Svetoto Pismo vo vazduh so dvete race, taa izjavi: „Braća, vi ja prepporučavam ovaa kniga“. Nejzinata želba sega e ispolneta; Daniel i Otkrovenie se celosno dešifrirani so stroga upotreba na bibliskite kodovi. Sovršenata harmonija ja otkriva golemata mudrost Božja. Čitatelu, koj i da si, te povikuvam da ne gi praviš greškite od minatoto. Ti si toj što mora da se prilagodi na božestveniot plan, bidejki Semokniot nema da se prilagodi na tvojata gledna točka. Odbivanjeto na svetlinata e smrten grev bez nikakov lek; Krvta proleana od Isus Hristos ne go pokriva toa. Ja zatvoram ovaa važna zagrada i se vraćam na najavenata „ nesreća “.

Pred da se osvrnam na prikaznata za Otkrovenieto, moram da objasnam zošto, generalno, proroštva inspirirani od Boga se od vitalno značenje za nas, lugeto, bidejki nivnoto znaenje ili nepočituvanje će rezultira so večni život ili konačna smrt. Pričinata e slednava: lugeto ja sakaat stabilnosta i kako takvi, se plašat od promeni. Sledstveno, tie ja štitaat ovaa stabilnost i ja transformiraat svojata religija vo tradicija, otfrlajki se što se pretstavuva vo aspekt na novina. Taka postapuvale Evreite od stariot božestven zavet, za nivno uništuvanje, pred se, koi Isus ne se dvoumi da gi osudi kako „ sinagoga na Satanata “ vo Otkrovenie 2:8 i 3:9. Drzejki se do tradicijata na otcite, tie veruvale deka na ovoj način će uspeat da go zaštitat svojot odnos so Boga. No, što se slučuva vo ovoj slučaj? Čovekot poveće ne go sluša Boga koga mu zboruva, tuku go moli Boga da go sluša kako zboruva. Vo ovaa situacija, Bog poveće ne ja naoğa svojata smetka, ušte poveće zatoa što, ako e vistina deka samiot toj ne se menuva vo svojot karakter i svojata presuda koja ostanuva večno ista, vistina e i deka negoviot plan postojano raste i e vo postojana promena. Eden stih e dovolen za da ja potvrdi ovaa ideja: „ Patot na pravednicite e kako bleskava svetlina, što sveti se poveće i poveće do sovršen den. “ (Izr. 4:18) „ Patot “ na ovoj stih e ekvivalenten na „ patot “ otelotvoren vo Isus Hristos. Ova dokažuva deka vistinata za verata vo Hristos isto taka evoluirala so tekot na vremeto, po volja na Boga, vo soglasnost so negoviot plan. Kandidatite za večnosta treba da im go dadat na zborovite na Isus značenjeto što im pripađa koga im veli: „ Na onoj što gi pazi moite dela do krajot, nemu će mu dadam...“ (Otk. 2:26)“. Mnogumina mislat deka e dovolno da se začuva ona što sme go steknale od početokot do krajot; i ova veće beše greška na nacionalnite Evrei i lekcijata na Isus vo negovata parabola za talantite. No, ova e da se zaboravi deka vistinската vera e traen odnos so Duhot na život Bog koj osiguruvaa deka ovaa hrana što doađa od negovata usta im se dava na negovite deca vo sekoe vreme i vo sekoe vreme. Božjata reč ne e ograničena na svetite spisi na Biblijata; Posle toa, trajno ostanuva život „Logos“, Slovoto koe momentalno stana telo, Hristos koj dejstvuva vo Svetiot Duh za da go prodolži svojot dijalog so onie koi go sakaat i go baraat so seta svoja duša. Možam da svedočam za ovie raboti bidejki lično imam korist od ovoj pridones na nova svetlina što ja spodeluvam so onie koi go sakaat kolku i jas. Novosta primena od neboto postojano go podobruva našeto razbiranje na negoviot otkrien plan i mora da znaeme kako da gi preskokneme i da gi napuštime zastarenite

tolkovanja koga tie ќе stanat zastareni. Biblijata nē pokanuva da dejstvuvame vaka: „Dokažuvajte sè; držete se cvrsto za ona što e dobro; (1 Sol. 5:21)“.

Božjiot sud postojano se prilagoduva na ovaa progresivna evolucija na inspiriranata svetlina otkriena na izbranite, čuvarite na negovite proroštva. Taka, strogoto pridržuvanje kon tradicijata predizvikuva zaguba, bidejki gi sprečuva čovečkite suštestva da se prilagodat na evolucijata na spasonosnata programa otkriena progresivno do krajot na svetot. Postoi izraz koj ja dobiva svojata celosna vrednost vo religioznoto pole: vistinata na segašното vreme ili segašnata vistina. Za podobro da ja razbereme ovaa misla, mora da pogledneme vo minatoto, kade što vo vremeto na apostolite imavme sovršena doktrina za verata. Podocna, vo prorokuvani vremenja na ekstremna temnina, doktrinata na apostolite beše zameneta so onaa na dvata „Rima“; carskiot i papskiot, dvete fazi od istiot božestven proekt podgotven za ġavolot. Ottogaš, deloto na reformata go opravduva svoeto ime, bidejki stanuva zbor za iskorenuvanje na lažnite doktrini i povtorno sadenje na uništenite dobri seminja na apostolskata doktrina. So golemo trpenie, Bog dade vreme, mnogu vreme, za negovata svetlina da se vrati do nejzino celosno završuvanje. Za razlika od paganskite bogovi koi ne reagiraat, bidejki ne postojat, Bog Tvorec živee večno i pokažuva deka postoi, preku svoje nepovtorlivi reakcii i dejstva; za žal za čovekot, vo forma na surovi kazni. Onoj koj komanduva so prirodata, koj upravuva so molnjite, grmotevicite i molnjite, koj gi budi vulkanite i gi tera da plukaat ogan vrz grešното čoveštvo, koj predizvikuva zemjotresi i provocira destruktivni plimski branovi, e isto taka onoj koj doaġa da im šepne vo umovite na svoje izbrani za napredokot na svojot proekt, što se podgotvuva da napravi, kako što odnapred najavil, dolgo pred toa. „Zašto Gospod Bog ne pravi ništo, a da ne im ja otkrie svojata tajna na svoje slugi, prorocite“, spored Amos 3:7.

Prvot pogled na Apokalipsata

Vo svoeto izlaganje, Jovan, apostolot na Gospod Isus Hristos, gi opisuje slikite što Bog mu gi dava vo videnija i porakite što gi sluša. Na površina, no samo na površina, Otkrovenieto, prevodot na grčkiot zbor „apokalipsis“, ne otkriva ništo, bidejki go zadržuva svojot misteriozen aspekt, nerazbirliv za množtvoto vernici što go čitaat. Misterijata gi obeshrabruva i tie se svedeni na ignoriranje na otkrienite tajni.

Bog ne postapuva na ovoj način bez pričina. Pravejki go toa, Toj nè uči kolku e sveto Negovoto Otkrovenie i deka, kako takvo, e nameneto samo za Negovite izbranici. I tuka e važno da bideme jasni

na ovaa tema: Negovite izbranici ne se onie koi tvrdat deka se, tuku isključivo onie koi Toj samiot gi prepoznava kako Svoi slugi, bidejki tie se razlikuvaat od lažnite vernici po svojata vernost i poslušnost.

„ Otkrovenieto na Isusa Hrista, koe Mu go dade Bog, za da im pokaže na Svoite slugi što naskoro će se slučat . I go isprati i mu go najavi preku Svojot angel na Svojot sluga Jovan, koj posvedoči za Božjata reč i za svedoštvo na Isusa Hrista, za sè što vide. “ (Otk. 1:1-2)

Taka, onoj što izjavil vo Jovan 14:6: „ Jas sum patot, vistinata i životot; nikoj ne doaga kaj Otecot osven preku Mene “, doaga, preku svojata Apokalipsa, svoeto Otkrovenie, za da im go pokaže na svoite slugi patot na vistinata što im ovozmožuva da dobijat večen život ponuden i predložen vo negovo ime. Zatoa, samo onie što toj gi smeta za dostojni da go primat, će go dobijat. Otkako konkretno pokažal preku svojata zemna služba što pretstavuva model na vistsinska vera, Isus će gi prepoznae onie što se dostojni za nego i za negovata dobrovolna žrtva na iskupuvanje, vo toa što tie navistina se posvetile na ovoj model na patot po koj toj odel pred niv. Negovata celosna i kompletna posvetenost na službata na Boga e predloženata norma. Ako Učitelot mu rekol na Pilat: „ ...dojdov na svetot da svedočam za vistinata... (Jovan 18:37)“, vo istiot ovoj svet, negovite izbranici mora da go storat istoto.

Sekoja misterija ima svoje objasnuvanje, no za da se dobie, mora da se koristat ključevite što otvoraat i zatvoraat pristap do tajnite. No, za žal, za površno ljubopitniete, glaven ključ e samiot Bog, lično. Vo slobodno vreme i spored negovata nepogrešiva i sovršeno pravedna procenka, toj ja otvora ili zatvora čovečkata inteligencija. Ovaa prva prečka ja pravi otkrienata kniga nerazbirliva i Svetoto Pismo voopšto stanuva, koga e podloženo na čitanje od lažni vernici, zbirka religiozni alibija. I ovie lažni vernici se mnogubrojni, poradi što, na zemjata, Isus gi umnožil svoite predupreduvanja za lažnite Hristosi koi će se pojavat do krajot na svetot, spored Matej 24:5-11-24 i Matej 7:21 do 23, kade što predupreduva protiv lažnite tvrdenja na onie koi glasno tvrdat deka se negovi sledbenici.

Apokalipsata e zatoa otkrovenie na istorijata na vistsinskata vera priznaena od Isus Hristos kako Otec i kako Sveti Duh što doaga od Otecot, edniot Bog Sozdatel. Ovaa vistsinska vera gi kvalifikuva negovite izbranici koi minuvaat niz temnite vekovi na vremenja na ekstremna religiozna konfuzija. Ovaa situacija go opravduva simbolot na dzvezdite što Bog im gi pripisuva na izbranite koi gi prepoznava, duri i momentalno, bidejki kako niv, spored Bitie 1:15, tie svetat vo temninata, „ za da davaat svetlina na zemjata “.

Vtoriot ključ za Apokalipsata e skrien vo knjigata na prorokot Daniel, edna od knigite na stariot zavet, koja go sočinuva prvot od „ dvata svedoci “ Božji citirani vo Otk. 11:3; vtoriot e Apokalipsata i knigite na noviot zavet. Za vreme na svojata zemna služba, Isus go privleče vnimanieto na svoite učenici kon ovoj prorok Daniel, čie svedoštvo e klasificirano među istoriskite knigi vo svetata evrejska „Tora“.

Božestvenoto Otkrovenie e vo forma na dva duhovni stolba. Ova e tolku tačno što knigite na Daniel i Apokalipsata dadeni na Jovan se međuzavisni i komplementarni za da go nosat, kako dva stolba, glavniot del od božestvenoto nebesno otkrovenie.

Otkrovenieto e zatoa prikazna za vistinskata vera, koja Bog ja definira vo ovoj stih: „ Blažen e onoj što čita i onie što gi slušaat zborovite na ova proroštvo i gi pazat napišante vo nego, zašto vremeto e blizu “ (Otkrovenie 1:3).

Glagolot „čitanje“ ima specifično značenje za Boga, koe go povrzuva so razbiranjeto na pročitana poraka. Ova misla e izražena vo Isaija 29:11-12: „ Sekoe otkrovenie e za vas kako zborovi od zapečatena kniga, koja mu e dadena na čovek koj znae da čita, velejki: „Pročitaj go ova!“ A toj veli: „Ne možam, bidejki e zapečateno;“ ili kako kniga koja mu e dadena na čovek koj ne znae da čita, velejki: „Pročitaj go ova!“ A toj veli: „Ne znam da čitam .““ So ovie sporedbi, Duhot ja potvrđuva nevozmožnost za razbiranje na kodirane božestveni poraki za onie koi „ go počituvaat so ustata i usnite, a čie srce e daleku od nego “, spored Isaija 29:13: „ Gospod reče: „Koga ovoj narod se približuva kon mene, me počituva so ustata i usnite; no negovoto srce e daleku od mene , a stravot što go ima od mene e samo zapoved na čovečkata tradicija“ „.

Tret ključ se pridružuva na prviot. Toj se naođa i vo Boga, koj suvereno izbira od svoje izbranici onoj što će go napravi sposoben da „čita“ proroštva za da gi prosvetli svoje braća i sestre vo Isus Hristos. Zašto Pavle se setil na ova vo 1 Kor. 12:28-29: „ I Bog postavi vo crkvata, prvo apostoli, vtoro proroci, tretto učitelji, potoa čudotvorci, potoa darovi na lekuvanje, pomoš, upravuvanje i razni vidovi jazici. Dali site se apostoli? Dali site se proroci? Dali site se učitelji? “

Spored redosledot što go vodi Boga, ne se improvizira kako prorok po lična čovečka odluka. Sè se slučuva kako što poučuvашe Isus vo parabolata, ne smeeme da brzame da go zagememe prvoto mesto na predniot del od scenata, tuku naprotiv, mora da sedime vo zadniot del od sobata i da čekame, ako mora da se sluči, Bog da nè pokani da odime vo prviot red. Ne se stremev kon nikakva posebna uloga vo negovoto delo, a za sebe imav samo golem apetit za želba da gi razberam značenjata na ovie čudni poraki, koi gi pročitav vo Otkrovenieto. I tokmu Bog, pred da go razberam nivnoto značenje, me povika vo vizija. Zatoa, nemojte da bidete iznenadeni od isključitelno svetliot karakter na delata što gi prezentiram; toa e plod na avtentično apostolska misija.

Momentalnata nemožnost da se razberat negovite tajni otkrieni na kodiran način e zatoa normalna i predviđena vo redosledot utvrđen od Boga. Neznaenieto ne pretstavuva greška, sè dodeka ne e posledica na odbivanje na dadenata svetlina. Vo slučaj na odbivanje na ona što toj go otkriva preku prorocite što gi doveruva na ova zadaća, božestvenata presuda e neposredna: toa e prekin na vrskata, zaštita i nadežta. Taka, eden misionerski prorok, Jovan, dobil kodirana vizija od Boga, vo vremeto na krajot, drug misionerski prorok vi gi pretstavuva denes dekodirane videnija na Daniel i Otkrovenie, nudejki vi gi site garancii za božestven blagoslov preku nivnata vozvišena jasnost. Za ova dekodiranje, postoji samo eden izvor: Biblijata, ništo drugo osven Biblijata, tuku celata Biblija, pod osvetlvanjeto na Svetiot Duh. Božjoto vnimanie i negovata ljubov se nasočeni kon najednostavnite čovečki suštestva, kako poslušni deca, koi stanale retki vo vremeto na krajot. Razbiranjeto na božestvenata misla može da se postigne samo preku tesna i intenzivna sorabotka pomeđu Boga i negoviot sluga. Vistinata ne može da se ukrade; taa mora da se zaraboti. Go primaat onie koi go sakaat kako božestveno ispuštanje, plod, suština na sakaniot i obožavan Gospod.

Celata struktura na golemoto Otkrovenie donesena na komplementaren način preku knigite na Daniel i Otkrovenie e gigantska i izmamnički složena. Zašto vsušnost, Bog često gi spomenuva istie

temi vo niv pod različni i komplementarni aspekti i detali. Na nivoto na poznavanje na temata što go imam denes, otkrivenata religiozna istorija e vsušnost mnogu ednostavna za sumiranje.

Ostanuva četvrtiot ključ: nie samite. Mora da bideme izbrani, bidejki našata duša i celata naša ličnost mora da gi delat so Boga site Negovi koncepcii za dobroto i zloto. Ako nekoj ne mu pripađa, sigurno će ja ospori negovata doktrina vo edna ili druga točka. Slavnoto Otkrovenie izgleda jasno samo vo osvetenite umovi na izbranite. Vistinata e takva što ne može da se pazari za nea, ne može da se pregovara za nea; mora da ja prifatime kakva što e ili da ja ostavime. Kako što učeše Isus, sè se rešava so „da“ ili „ne“. A ona što čovekot go dodava doaga od Zliot.

Ostanuva eden fundamentalen kriterium što Bog go bara: celosna poniznost. Gordosta vo deloto e legitimna, no gordosta nikogaš nema da bide: „ Bog im se sprotivstavuva na gordelivite“. tuku im dava blagodat na smirenite (Jakov 4:6). Gordosta e koren na zloto što go predizvika padot na gávolot so negovite monstruozi posledici za nego samiot i za site Božji nebesni i zemski sozdanija, pa zatoa e nevozmožno gordo suštestvo da dobie izbor vo Hrista.

Vistinskata smirenost se sastoi vo prepoznavanje na našata čovečka slabost i veruvanje vo Hristovite zborovi koga toj ni veli: „ Bez mene ne možete ništo da napravite “ (Jovan 15:5). Vo ova „ ništo “ leži, pred sè, mogućnost da se razbere značenjeto na negovite kodirani proročki poraki. Če vi kažam zošto i če vi go dadam objasnuvanjeto. Vo svojata mudrost , negovata božestvena mudrost, Gospod go inspiriral Daniel da gi napiše svoje proroštva vo delovi oddeleni so decenii. Pred da me inspirira mene so idejata da napravam komparativna sinteza na site ovie proroštva oddeleni na poglavja, nikoj ne go storil toa pred mene. Zašto samo preku ovaa tehnika obvinuvanjata što gi iznesuva Bog dobivaat na preciznost i jasnost. Tajnata na svetlinata leži vo sintezata na site proročki tekstovi, paralelnoto proučuvanje na podatocite od nejinite oddelni poglavja i, pred sè, prebaruvanjeto niz Biblijata za duhovnoto značenje na simbolite što se srećavaat. Dodeka ovoj metod ne se koristeše, knjigata na Daniel, bez koja proroštvo na Otkrovenieto ostanuva celosno nerazbirlivo, spomenatite božestveni obvinuvanja ne gi zagrižuvaa premnogu onie na koi im se odnesuvaa. Za da ja promenam ovaa situacija, Svetiot Duh na Isus Hristos me inspiriraše da razjasnam što dotogaš beše nejasno. Identifikacijata na četirite glavni celi na božestveniot gnev e taka neosporno otkriena. Bog ne priznava nikakov drug avtoritet osven onoj na svojot pišan zbor, i tokmu toj gi osuđuva i obvinuva, kako svoi „ dvajca svedoci “ spored Otkrovenie 11:3, zemnite i nebesnite grešnici. Ajde sega da ja razgledame ovaa proročka istorija otkriena nakratko.

Prv del : Istorijata na Izrael vo deportacijata od 605 godina

Daniel pristignuva vo Vavilon (-605) Dan.1

Viziite na Daniel za posledovatelnite vladeteli

1-Haldejskata imperija: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Medskoto i Persiskoto Carstvo: Dan. 2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Grčkata imperija: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Rimskata imperija: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Evropskite carstva: Dan. 2:33; 7:7-20-24.

6-Papskiot režim: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Vtor del : Daniel + Otkrovenie

Proroštvo za prvoto doagjanje na Mesijata otfrleno od Evreite: Daniel 9.

Progonstva na Evreite od strana na grčkiot kral Antioh IV Epifan (-168): najava za golema nesreka :
Dan. 10:1. Ispolnuvanje: Dan. 11:31. Rimskite progonstva (70): Dan. 9:26.

Po Haldejcite, Medijcite i Persijcite, Grcite, dominacijata na Rim, carska, a potoa papska, od 538 godina. Vo Rim, hristijanskata vera se sreka so svojot smrten neprijatel vo svoje dve posledovatelni carski i papski fazi: Dan. 2:40 do 43; 7:7-8-19 do 26; 8:9 do 12; 11:36 do 40; 12:7; Otk. 2; 8:8 do 11; 11:2; 12:3 do 6-13 do 16; 13:1 do 10; 14:8.

Od 1170 godina (Pjer Valdo), deloto na Reformacijata do vraćanje na Hristos: Otk. 2:19-20-24 do 29; 3:1 do 3; 9:1 do 12; 13:11 do 18.

Pomegu 1789 i 1798 godina, kaznenata akcija na francuskiot revolucioneren ateizam: Otk. 2:22; 8:12; 11:7 do 13.

Imperijata na Napoleon I : Otkrovenie 8:13.

Od 1843 godina, testot na adventističkata vera i negovite posledici: Daniel 8:14; 12:11-12; Otk. 3. Pad na tradicionalniot protestantizam: Otk. 3:1 do 3; negova kazna: Otk. 9:1 do 12 (5-ti truba). Adventističkite pioneri bea blagosloveni: Otk. 3:4-6.

Od 1873 godina, oficijalniot blagoslov na univerzalnata institucija na adventistite na sedmiot den: Daniel 12:12; Otk. 3:7; Božjiot pečat : Otk. 7; nejzinata univerzalna misija ili trojnite angelski poraki: Otk. 14:7 do 13.

Od 1994 godina, podložena na test na proročkata vera, institucionalnata adventistička vera padna: Otk. 3:14 do 19. Posledica: se pridruži na protestantskiot kamp otfrlen od 1844 godina: Otk. 9:5-10. Nejzinata kazna: Otk. 14:10 (i toj će pie, ...).

Pomegu 2021 i 2029 godina, Tretata svetska vojna: Daniel 11:40 do 45; Otk. 9:13 do 19 (6-ti truba).

Vo 2029 godina, krajot na vremeto na kolektivna i individualna blagodat: Otkrovenie 15.

Univerzalniot test na verata: nametnatiot zakon za nedelata: Otk. 12:17; 13:11-18; 17:12-14; sedumte posledni zla: Otk. 16.

Vo proletta 2030 godina, „ Armagedon “: dekret za smrt i slavno vraćanje na Hristos: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Otk. 13:15; 16:16. Sedmata truba : Otk. 1:7; 11:15-19; 19:11-19. Sedmata posledna

nevolja : Otk. 16:17. Žetvata ili vzosnot na izbranite: Otk. 14:14-16. Berbata ili kaznuvanjeto na lažnite religiozni učiteli: Otk. 14:17-20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Od proletta 2030 godina, sedmiot milenium ili golemata sabota za Boga i negovite izbranici: porazen, Satana e vrzan vo sindžiri na pustata zemja iljada godini : Otk. 20:1 do 3. Na neboto, izbranite gi sudat padnatite: Daniel 7:9; Otk. 4; 11:18; 20:4 do 6.

Okolu 3030 godina, Strašniot sud: slavata na izbranite: Otk. 21. Vtorata smrt na zemjata: Daniel 7:11; 20:7 do 15. Na obnovenata zemja: Otk. 22; Dan. 2:35-44; 7:22-27.

Simboli na Rim vo proroštvata

Nejasniot aspekt na proroštvata leži vo upotrebata na različni simboli iako tie se odnesuvaat na istiot entitet. Na toj način tie stanuvaaat komplementarni, a ne meĝusebno isključivački. Ova mu ovozmožuva na Boga da go održi misteriozniot aspekt na tekstovite i da izgradi kompoziten portret na različnite aspekti na celnata tema. Ova e slučajot so negovata glavna cel: Rim.

Vo Dan. 2, vo vizijata za statuata, toa e četvrtata imperija so simbolot „železni noze“. „Železoto“ e slika za nejziniot tvrd karakter i negovoto latinsko moto „DVRA LEX SED LEX“, prevedeno kako: „zakonot e strog, no zakonot e zakon“. Pokraj toa, „železnite noze“ potsetuvaat na izgledot na rimskite legioneri oblečeni vo železni oklopi na torzoto, glavata, ramenata, racete i nozete, napreduvajќi peš vo dolgi, organizirani i disciplinirani koloni.

Vo Dan. 7, Rim, vo svoite dve paganski fazi, republikanska i carska, e sè ušte četvrtata imperija opišana kako „strašno čudovište so železni zabi“. Železoto na negovite zabi go povrzuva so železnite noze na Dan. 2. Isto taka, ima „deset rogovi“ koi pretstavuvaat deset nezavisni evropski kralstva što ќе se formiraat po padot na Rimskoto Carstvo. Ova e učenjeto dadeno vo Dan. 7:24.

Dan. 7:8 go opišuva pojavuvanjeto na edinaesettiot „rog“ koj, vo proroštvoto, ќе stane glavna cel na celiot božestven gnev. Se narekuva „mal rog“, no, paradoksalno, Dan. 7:20 mu dava „pogolem izgled od drugite“. Objasnuvanjeto ќе bide dadeno vo Dan. 8:23-24, „toj drzok i lukav car...“ ќе uspee vo svoite potfati; ќе gi uništi moќnite i narodot na svetcite“. Ova e samo del od dejstvijata što Bog gi pripisuva na ovaa vtoro rimska dominacija, koja se ostvaruva od 538 godina, so vospostavuvanjeto na papskiot režim koj ja nametnuva rimokatoličkata vera preku carskiot avtoritet na Justinijan I. Ќe mora da gi zabeležime site obvinuvanja što Bog gi iznesuva na rasfrlan način, niz celoto proroštvo, protiv ovoj avtokratski i despotski, no religiozen režim koj go pretstavuva rimski papizam. Ako Dan. 7:24 go narekuva „različen od prvot“, toa e tokmu zatoa što negovata moќ e religiozna i se potpira na lekovernosta na moќnite koi se plašat od nego i se plašat od negovoto vlijanie vrz Boga; što Daniel 8:25 go pripisuva na „uspehot na negovite lukavstva“. Nekoi možebi ќе smetaat deka e nenormalno što go povrzuvam carot od Daniel 7 so carot od Daniel 8. Zatoa moram da ja pokažam opravdanosta za ovaa vrška.

Vo Dan.8, poveќе ne gi naoѓame četirite carski nasleduvanja od Dan.2 i 7, tuku samo dve od ovie imperii, zgora na toa jasno identifikuvani vo tekstot: Medo-persiskata imperija, označena so „oven“ i grčkata imperija pretstavena so „koza“ koja prethodi na Rimskata imperija. Vo 323 godina, golemiot grčki osvojuač Aleksandar Veliki umira, „golemiot rog na kozata e skršen“. No, bez naslednik, negovata imperija e podelena meѓu negovite generali. Po 20 godini vojna meѓu niv, ostanuvaat samo 4 carstva „četiri rogovi se krenaa do četirite nebesni vetrovi za da ja zamenat“. Ovie četiri rogovi se Egipet, Sirija, Grcija i Trakija. Vo ovaa glava 8, Duhot ni go pretstavuva raѓanjeto na ovaa četvrtata imperija koja, na početakot, e samo zapaden grad, prvo monarhistička, a potoa republikanska od – 510 godina. Vo svojot republikanski režim Rim postepeno dobiva moќ transformirajќi gi vo rimski kolonii narodite koi ja povikuvaat negovata pomoš. Taka, vo stih 9, pod imeto „mal rog“, koj veќе go označuva rimski papski režim vo Dan. 7, doaѓanjeto na republikanskiot Rim vo istorijata na Istokot kade što se naoѓa Izrael, se ostvaruva so negovata intervencija vo Grcija, „eden od četirite rogovi“. Kako što štotuku rekov, toj bil svikan vo -214 godina za da se reši sporot meѓu dve grčki ligi, Ahajskata liga i Etolskata liga, a rezultatot bil za Grcija gubenje na nejzinata nezavisnost i kolonijalno potčinuvanje na Rimjanite vo -146 godina. Stih 9 gi evocira posledovatelните osvojuvanja što ќе go napravat ovoj mal grad vo Italija, četvrtata imperija pretstavena so „železo“ vo prethodnite proroštva. Geografskata lokacija na rasuduvanjeto e onaa na Italija kade što se naoѓa Rim. Raѓanjeto na negovite osnovači Romul i Rem pretstavuva volčica koja bi gi doela. Na latinski zborot Luve e „lupa“, što znači volčica, no i prostitutka. Taka, od negovoto sozdavanje, ovoj grad bil obeležan od Boga za negovata dvojna proročka sudbina. Ќe go najdeme kako volk vo trloto na Isus, koj ќе go sporedi so prostitutka vo Ap. 17. Potoa, negovoto širenje kon „jug“ e postignato so osvojuvanje na

južna Italija (-496 do -272), a potoa so pobednički izlegovanje od vojnite vodeni protiv Kartagina, denešen Tunis, od 264 godina p.n.e. Slednata faza kon negoviot „ istok “ e intervencijata vo Grcija, kako što vidovme. Tamu e opišan kako „ izdignat od eden od četirite rogovi “ na fragmentiranata grčka imperija nasledena od Aleksandar Veliki. Sè pomoken, vo -63 godina, Rim ke završi nametnuvajki go svoeto prisustvo i svojata kolonijalna moć vrz Judeja, koja Duhot ja narekuva „ najubavata zemja “ zatoa što toa e negovo delo ušte od nejzinoto sozdavanje po egzodusot na nejziniot narod od Egipet. Ovoj izraz se povtoruva vo Ezekiel 20:6-15. Istoriska preciznost: ušte ednaš, Rim bil povikan od Hirkan vo borba protiv svojot brat Aristobul. Trite rimski osvojuvanja opišani, vo ista geografska forma kako i onie na medo-persiskiot „ oven “ vo istoto poglavje, se vo soglasnost so istoriskoto svedoštvo. Celta postavena od Boga e taka postignata: izrazot „ mal rog “ od Dan. 7:8 i Dan. 8:9 se odnesuva, vo dvata navodi, na rimskiot identitet. Rabotata e demonstrirana i neosporna. Vrz osnova na ovaa sigurnost, božestveni Duh ke može da go dopolni svoeto učenje i svoje obvinuvanja protiv ovoj papski religiozen režim, koj gi koncentrira na sebe site nebesni gromovi. Otkako nasleduvanje na papskiot Rim vo imperijalniot Rim e demonstrirano vo Dan. 7, tuka, vo Dan. 8, Duhot gi preskoknuva vekovite što gi razdeluvaat, i od stih 10, toj go zema kako svoja cel, papskiot entitet, negoviot omilen smrten neprijatelj; i toa ne bez pričina. Zašto se priključuva kon hristijanskata religija na građanite na nebesnoto carstvo sobrani od Isus Hristos: „ se krenaa protiv nebesnata vojska “. Ova beše postignato vo 538 godina so carskiot dekret na Justinijan I, koj mu dade na Vigilij I religiozen avtoritet i papskiot prestol na Vatikan. No, vooružen so ovaa moć, toj dejstvuvaše protiv svetcite Božji, koi gi progonuvaše vo ime na hristijanskata religija, kako što bi pravele negovite istoriski naslednici rečisi 1260 godini (pomegu 538 i 1789-1793). Istoriskoto razjasnuvanje ja potvrđuva točnost na ova vremetraenje, znaejki deka dekretot e napišan vo 533 godina. Zatoa, 1260-te godini, vo ovaa presmetka, završija vo 1793 godina, godinata vo koja, vo revolucionerniot „Teror“, beše dekretirano ukinuvanje na Rimskata crkva. „ Taa napravi nekoi od dzvezdite da padnat na zemjata i gi zgazi .“ Slikata ke bide povtorno spomenata vo Otk. 12:4: „ Negovata opaška odnese edna tretina od dzvezdite nebesni i gi frli na zemjata .“ Klučevite se dadeni vo Biblijata. Vo vrska so dzvezdite, tie se vo Bitie 1:15: „ Bog gi postavi na nebesniot svod za da svetat na zemjata “; vo Bitie 15:5, tie se sporedeni so potomstvoto na Avraam: „ Pogledni kon neboto i izbroj gi dzvezdite, ako možeš da gi izbroiš; takvi ke bidat i tvoite potomci “; vo Daniel 12:3: „ onie što ke obratat mnozina kon pravednost, ke svetat kako dzvezdite vo večni vekovi “. Zborot „ opaška “ ke dobie golemo značenje vo Apokalipsata na Isus Hristos, bidejki go simbolizira i označuva „ prorokot što uči lagi “, kako što ni otkriva Isaija 9:14, otvorajki go našeto razbiranje za božestvenata kodirana poraka. Zatoa, papskiot režim na Rim, niz vekovite na negovata dominacija i od negovoto poteklo, e upravuvan od lažni proroci, spored sveti Duh i praveden sud otkrien od Boga.

Vo Dan. 8:11, Bog go obvinuva papstvoto deka se krevaa protiv Isus Hristos, edinstveni Duh, „ Poglavar na knezovite “, kako što ke precizira stih 25, isto taka citiran kako „ Car na carevite i Gospodar na gospodarite “, vo Otk. 17:14; 19:16. Čitame: „ Se vozviši duri i do vojvodata na vojskata, mu ja odzede sekojdnevnata žrtva i ja urna osnovata na negovoto svetilište “. Ovoj prevod se razlikuva od voobičaienite prevodi, no ima zasluga što strogo go počituva originalniot hebrejski tekst. I vo ovaa forma, Božjata poraka dobiva konzistentnost i preciznost. Terminot „ sekojdnevno “ ovde ne se odnesuva na „žrtva“, bidejki ovoj zbor ne e napišan vo hebrejskiot tekst, negovoto prisustvo e nedozvoleno i neopravdano; zgora na toa, go iskrivuva značenjeto na proroštvoto. Vsušnost, proroštvoto se odnesuva na hristijanskata era vo koja, spored Dan. 9:26, žrtvite i prinosite bile ukinati. Ovoj termin „ večno “ se odnesuva na ekskluzivna sopstvenost na Isus Hristos, što e negovoto

sveštenstvo, odnosno negovata moć na posrednik vo korist na negovite edinstveni izbranici koi toj gi identifikuva i izbira. Segaj, so zaplenuvanjeto na ova baranje, papskiot režim gi blagoslovuva prokolnatite i gi prokolnuva blagoslovenite od Boga koi lažno gi obvinuva za eres, postavuvajќi se sebesi kako model na božestvenata vera; baranje koe e celosno osporeno od Boga vo negovoto proročko otkrovenie koe go obvinuva, vo Dan. 7:25, deka „ sozdaval namera da gi promeni vremenjata i zakonot “. Zatoa, erešta e vo celoto delo na papskiot režim, so što e napravena nedostojna za nosenje ili donesuvanje na kakva bilo religiozna presuda. Zatoa, večnoto e, vo soglasnost so učenjata od Evreite 7:24, „ nepromenlivoto sveštenstvo “ na Isus Hristos. Zatoa, papstvoto ne može da tvrdi deka svojata moć i avtoritet ja preneseva od Boga vo Isus Hristos; toa može samo nelegalno da mu ja ukrade, so site posledici što takvata kražba će gi ima za sebe i za onie što gi zaveduva. Ovie posledici se otkrieni vo Dan. 7:11. Na Strašniot sud, će pretrpi „ vtoru smrt, frlen živ vo ezeroto od ogan i sulfur “, so koe dolgo vreme im se zakanuva na monarsite i na site luđe, za da mu služad i da mu se plašat: „ I vidov poradi golemite zborovi što gi izgovori rogot, i dodeka gledav, dzverot beše ubien, a negovoto telo beše uništeno, predadeno na ogan za da bide izgoren “. Za vozvrat, Otkrovenieto na Apokalipsata će ja potvrdi ovaa rečenica za pravedniot sud na vistinskiot Bog, navreden i frustriran, vo Otkrovenie 17:16; 18:8; 19:20. Izbrav da prevedam kako „ i ja poništi osnovata na negovoto svetilište “ poradi duhovnata priroda na obvinuvanjata protiv papskiot režim. Vsušnost, hebrejskiot zbor „mekon“ može da se prevede kako: mesto ili baza . I vo slučajot vo prašanje, navistina e poništena osnovata na duhovното svetilište . Ovoj termin „ baza “ se odnesuva, spored Ef. 2:20-21, samiot Isus Hristos, „ glaven kamen-temelnik “, no isto taka i celata apostolska osnova vo sporedba so duhovna gradba, odnosno „ svetilište “ vo sopstvenost na Isus Hristos, izgradeno od Bog vrz nego. Navodnoto nasledstvo na Sveti Petar zatoa e pobieno od samiot Bog. Za papizmot, edinstvenoto nasledstvo na Petar e prodolžuvanje na deloto na negovite dželat i koi go raspnale po negoviot božestven Učitel. Negoviot režim na inkvizicija verno go reproduciral početniot paganski model. Otkako gi „ promenil vremenjata i zakonot “ što Bog go vospоставil, ovoj netoleranten i surov režim, od čii papski glavi neкои bile ubijci, ozloglaseni kriminalci, kako što se Aleksandar VI Bordinja i negoviot sin Cezar, dželat i kardinal, svedoči za integralnata đavolska priroda na rimokatoličkata papska institucija. Ogromni masakri vrz mirni luđe bile oslobodeni od ovoj religiozen avtoritet, preku prisilni preobraćanja, pod smrtna kazna, i religioznite redovi na krstonosnite vojni sprovedeni protiv muslimanite koi ja okupirale zemjata Izrael; zemja prokolnata od Boga od 70-tata godina, kade što Rimjanite dojdoo da go uništat „ gradot i svetosta “, vo soglasnost so ona što e objaveno vo Dan. 9:26, kako posledica na otfrlanjeto na Mesijata od strana na Evreite. „ Temelot na Negovoto svetilište “ se odnesuva na site doktrinarni vistini primeni od apostolite koi gi prenele na idnite generacii preku Svetoto pismo na Noviot zavet; vtoriot od Božjite „ dva svedoci “, spored Otk. 11:3. Od ova tivko svedoštvo, papizmot gi zadržal samo iminjata na heroite na bibliskata vera na koi negovite mnoštvo sledbenici gi obožavaat i im služad vo mnoštvo. Vistinata spored Rim e delumno zapišana vo negoviot „misal“ (vodičot za misata), koj gi zamenuva Božjite „ dva svedoci “; spisite na stariot i noviot zavet koi zaedno go sočinuvaat Svetoto pismo protiv koe se borel so toa što gi ubival svoite verni sledbenici.

Stih 12 od Dan. 8 će ni otkrie zošto samiot Bog bil prinuden da ja podigne ovaa omrazna i odvratna religija. „ Vojskata beše predadena so sekojdnevnite poradi grevot “. Taka, užasnite i gnasni postapki na ovoj režim postoele, po Božja želba, so cel da se kazni „ grevot “, koj, spored 1 Jovanovo 3:4, e prekršuvanje na zakonot. I toa e dejstvo koe veće može da se pripiše na Rim, no vo negovata paganska imperijalna faza, bidejќi grevot tolku težok, koj zaslužuva takva kazna, go doprel Boga na

dve isključitelno čuvstvitelni točki: negovata slava kako Bog sozdatel i kako Pobednik vo Hrista. Će vidime vo Otk. 8:7-8, deka vospostavuvanje na papskiot režim, vo 538 godina, pretstavuva vtoro kazna, nanesena od Boga i prorečena so predupreduvačkiot simbol na „vтората труба“. Na nea i prethodi druga kazna, izvršena od varvarkite invazii na Evropa, koi stanale neverno hristijanski. Ovie dejstvija se protegaat pomegu 395 i 476 godina, pričinata za nanesenite kazni se naoga se ušte pred 395 godina. Taka, se potvrđuva datumot 7 mart 321 godina, na koj paganskiot rimski imperator, Konstantin I, so kogo im beše ponuden mir na hristijanite vo imperijata, naredil so dekret napuštanje na praktikata na sabotata, koja ja zamenil so ostatokot od prvot den. Segа, ovoj prv den bil posveten na paganskoto obožavanje na nepobedenoto oboženo sonce. Bog pretrpel dvoen gnev: gubenje na negovata sabota, spomen na negovoto delo kako tvorec i na negovata konečna pobeda nad site negovi neprijateli, no isto taka, namesto toa, proširuvanje na paganskata čest dadena na prvot den, vo samite redovi na učenice na Isus Hristos. Malkumina Će ja razberat važnosta na greškata, bidejki mora da sfatime deka Bog ne e samo tvorec na životot, toj e isto taka tvorec i organizator na vremeto, i samo za taa cel gi sozdal dzvezdite na neboto. Sonceto se pojavuva na četvrtiot den za da gi označi denovite, mesečinata za da ja označi nokta, pa povtorno sonceto i dzvezdite za da gi označat godinite. No, nedelata ne e obeležana od dzvezdite, taa se potpira isključivo na suverena odluka na Boga, tvorecot. Zatoa, taa Će pretstavuva znak na negoviot avtoritet i Bog Će se pogriži za toa.

Svetlina vo sabota

Vnatrešnata organizacija na sedmicata e isto taka izraz na negovata božestvena volja i Bog ќе ve potseti na ova vo svoe vreme vo tekstot na negovata četvrta zapoved: „Seќavajte se na sabotniot den za da go čuvate svet. Imate šest dena za da ja završite celata svoja rabota, no sedmiot e denot na Jahve, vašiot Bog. Vo nego nema da rabotite nikakva rabota, nitu vie, nitu vašata žena, nitu vašite deca, nitu vašite životni, nitu stranecot što e vo vašite porti, zašto Jahve gi sozdade neboto i zemjata, moreto i sè što e vo niv za šest dena; zatoa go blagoslovi sedmiot den i go osveti.“ „.

Vnimatelno poglednete, vo ovoj citat stanuva zbor samo za broevite „šest i sedum“; zborot Sabat duri i ne se spomenuva. A vo negovata forma „sedmi“, reden broj, Sozdatelot-Zakonodavec insistira na stavot deka ovoj sedmi den zafaka. Zošto ova insistiranje? Ќe vi dadam pričina da go promenite, dokolku e potrebno, vašiot pogled na ovaa zapoved. Bog sakal da go obnovi redosledot na vremeto što go воспоставil od sozdavanjeto na svetot. I ako tolku insistira, toa e zatoa što sedmicata e konstruirana po slika na celosното vreme na negoviot plan za spasenie: 7000 godini ili potočno, 6000 + 1000 godini. Bidejki go iskrivil svojot plan za spasenie, so dvapati udiranje vo karpata Horiv, Mojsej bil sprečen da vleze vo zemniot Hanan. Ova beše lekcijata što Bog sakal da ja pouči za negovata neposlušnost. Od 1843-44 godina, ostatokot od prviot den nosi isti posledici, no ovoj pat, go sprečuva vleguvanjeto vo nebesniot Hanan, nagradata za verata na izbranite ponudena so iskupitelnata smrt na Isus Hristos. Ovoj božestven sud paĝa vrz buntovnicite, bidejki, kako i dejstvoto na Mojsej, ostatokot od prviot den ne e vo soglasnost so planot programiran od Boga. Iminjata možat da se

menuvaat bez premnogu posledici, no karakterot na broevite e nivnata nepromenljivost. Za Bog Tvorecot, koj go nadgleduva svoeto sozdavanje, progresivnoto odvijanje na vremeto se odvija preku niza od sedumdnnevni nedeli. Nepromenljivo, prviot den ќе ostane prv den, a „ sedmiot “ ќе ostane „ sedmi “. Sekoj den zasekogaš ќе ja zadrži vrednosta što Bog mu ja dal, od samiot početak. I Bitie në uči, vo vtoroto poglavje, deka sedmiot den e predmet na posebna sudbina: toj e „ osveten “, odnosno izdvoen. Dosega, čoveštvo to ja ignoriraše vistinskata pričina za ovaa posebna vrednost, no denes, vo negovo ime, go davam Božjoto objasnuvanje. Vo negovata svetlina, Božjiot izbor stanuva jasan i opravdan: sedmiot den go prorokuva sedmiot milenium od božestveniot globalen projekt od 7.000 sončevi godini, od koi poslednite „ iljada godini “ spomenati vo Otkrovenie 20, ќе gi vidat izbranite na Isus Hristos kako vleguvaat vo radosta i prisustvoto na nivniot sakan Učitel. I ovaa nagrada ќе bide dobiena blagodarenie na pobedata na Isus nad grevot i smrtta. Osvetenata sabota poveќе ne e samo spomen na sozdavanjeto na našiot zemen univerzum od Boga, tuku sekoja nedela go označuva i napredokot kon vleguvanjeto vo nebesnoto carstvo kade što, spored Jovan 14:2-3, Isus „ podgotvuva mesto “ za svoite sakani izbranici. Eve edna mnogu dobra pričina da go sakame i počituvame ovoj svet sedmi den, koga se pojavuva za da go označi krajot na našite nedeli, na zajdisonce, na krajot od šestiot den .

Otsega, koga ќе gi čitate ili slušate zborovite na ovaa četvrt zapoved, mora da čujete zad zborovite na tekstot, kako Bog mu veli na čovečkoto suštestvo: „Imate 6000 godini da gi sozdate delata na verata na izbranite, bidejki koga ќе dojde krajot na ova vreme, vremeto na 1000-te godini od sedmiot milenium poveќе nema da vi pripađa vam; toa ќе bide prodolženo samo za moite izbrani koi vlegoa vo mojata nebesna večnost, preku vistinskata vera priznaena od Isus Hristos.“

Taka, sabotata se pojavuva kako simboličen i proročki znak na večen život rezerviran za otkupenite na zemjata. Isto taka, Isus ja pretstavil so „ skapoceni biser “ vo svojata parabola citirana vo Matej 13:45-46: „ Carstvoto nebesno e povtorno kako trgovec koj bara ubavi biseri. Našol eden skapocen biser , pa otišol i prodal sè što imal i go kupil .“ Ovoj stih može da dobije dve inverzni objasnuvanja. Izrazot „ carstvo nebesno “ go označuva Božjiot plan za spasenie. Zamisluvajki go svojot plan, Isus Hristos se sporeduva sebesi so „ trgovec “ na „ biseri “ koj go bara biserot , najubaviot, najsovršeniot i zatoa, sledstveno, onoj što ja bara najvisokata cena. Za da go pronajde ovoj redok i zatoa skapocen biser , Isus go napuštill neboto i svojata slava i na zemjata po cena na svojata užasna smrt, gi otkupil ovie duhovni biseri za da stanat negova sopstvenost za večnost. No, obratno, trgovecot e izbraniot koj žednee za apsolutnoto, za božestvenoto sovršenstvo što ќе bide nagradata za vistinskata vera. I tuka povtorno, za da ja osvoji ovaa nagrada na nebesniot povik, toj gi napušta suetnite i nepravedni zemski vrednosti za da se posveti na toa da mu se pokloni na Boga Tvorecot, što mu e ugodno. Vo ovaa verzija, biserot od golema vrednost e večniot život što go nudi Isus Hristos na svoite izbranici vo proletta 2030 godina.

Ovoj skapocen biser zatoa može da se odnesuva samo na poslednata era na adventizmot; ona čii posledni pretstavnici ќе živeat do vistinskoto vraćanje na Isus Hristos. Zatoa ovoj skapocen biser gi spojuva sabotata, vraćanjeto na Hristos i svetosta na poslednite izbranici. Doktrinarnoto sovršenstvo pronajdeno vo ovaa posledna era im dava na svetcite slika na biserot . Nivnoto specifično iskustvo na vleguvanje vo večnosta živi ja potvrđuva ovaa slika na biserot . A nivnata privrzanost kon sedmiot den, sabotata, za koja znaat deka go prorokuva sedmiot milenium, im dava na sabotata i sedmiot milenium slika na unikaten skapocen kamen so koj ništo ne može da se sporedi osven „ skapocen biser “. Ovaa ideja ќе se pojavi vo Otkrovenie 21:21: „ Dvanaesete porti bea dvanaeset biseri ; sekoja

porta beše od eden edinstven biser . Ulicata na gradot beše od čisto zlato, kako prodzirno staklo “. Ovoj stih ja naglasuva edinstvenosta na standardot na osvetuvanje što go bara Bog, a vo isto vreme, edinstvenata nagrada za dobivanje večen život so nivnoto vleguvanje vo sabotata na sedmiot milenium preku simbolični „ porti “ što gi predstavuvaat adventističkite testovi na verata. Poslednite iskupeni ne se podobri od onie što im prethodele. Samo doktrinarnata vistina što Bog im ja objavil ja opravduva nivnata slika kako biseri , koja go nasleđuva onoj na sečenite skapoceni kamenja . Bog nikogaš ne pravi isključoci za lugeto, no, vo zavisnost od vremeto za koe stanuva zbor, toj go zadržuva pravoto da pravi isključoci od standardot na svetost potreben za spasenie. Hristijanskata era što se razgleduva se odnesuva prvenstveno na vremeto obeležano so vraćanje na religiozno oficijaliziraniot grev od vospostavuvanje na rimskiot papski režim, odnosno od 538 godina. Isto taka, početocite na Reformacijata se opfateni so negovata sočuvstvo i milost, a prekršuvanje na sabotata ne se smetalo pred dekretot na Dan. 8:14 stapi na sila, odnosno od proletta 1843 godina. Vo suptilna aluzija, kupuvanje na biserot go predlađa Isus vo Otk. 3:18: „ Te sovetuvam da kupiš od mene zlato pročisteno vo ogan, za da se zbogatiš, i beli obleki, za da se oblečeš i da ne se pojavi sramot od tvojata golotija, i očna mast za da gi namačkaš oči, za da možeš da gledaš .“ Ovie raboti, što Isus im gi nudi na onie na koi im nedostasuvaat, gi sočinuvaat elementite što mu davaat na izbraniot simboličen izgled na „ biser “ vo oči i sudot na Gospod Isus Hristos. „ Biserot “ mora da se „ kupi “ od Nego; ne se dobiva besplatno. Cenata e onaa na samoodrekuvanje, osnovata na borbata na verata. Vo soodvetniot redosled, Isus nudi da prodade vera testirana so iskušenie što mu dava na izbraniot negovoto duhovno bogatstvo; negovata čista i besprekorna pravednost što ja pokriva duhovnata golotija na prosteniot grešnik; pomošta na Svetiot Duh što gi otvora oči i inteligencijata na grešniot čovek za planot otkrien od Boga vo Negovite sveti spisi na Biblijata.

Vo tekot na 6000 godini od hristijanskata era, Bog čekal do krajot na ovoj zemen ciklus za da im ja otkrie na svoite posledni izbrani veličestvenosta na negoviot svet sedmi den ili osvetena sabota za nivniot odmor. Izbranite koi go razbiraat negovoto značenje sega imaat sekoja pričina da go sakaat i počituvaaat kako dar od Isus Hristos. Što se odnesuva do onie koi ne go sakaat i se borat protiv nego, tie imaat i ke imaat sekoja pričina da go mrzajat zatoa što toa ke go označi krajot na nivnoto životinsko zemsko postoenje.

Odredbata na Daniel 8:14

Dan. 8:12 prodolžuva, velejki: „ Rogot ja otfri vistinata i napreduvaše vo ona što go praveše .“ „ Vistinata “ e, spored Psalm 119:142, „ zakonot “. No, taa e isto taka i apsolutno sprotivna na „ lagata “ koja, spored Isaija 9:14, go karakterizira papskiot „ lažen prorok “ so terminot „ opaška “ što direktno go obvinuva vo Otk. 12:4. Vsušnost, taa ja otfri vistinata za da gi postavi nejzinite religiozni „ lagi “ na nejzino mesto. Nejzinite „ potfati “ možele da „ uspeat “ samo bidejki samiot Bog go predizvikal nejzinoto pojavuvanje za da go kazni hristijanskoto neverstvo praktikovano od 7 mart 321 godina.

Stihovite 13 i 14 ke dobijati vitalno značenje do krajot na svetot. Vo stih 13, svetcite se prasuvaat kolku dolgo ke trae iznudata na „ sekojdnevniot “ i na „ razorniот grev “; raboti što štotuku gi identifikuvavme. No, da se zadrzime malku na ovoj „ razoren grev “. Predmetnoto uništuvanje e uništuvanjeto na čovečkite duši ili životi. Na krajot, celoto desetkuvano čoveštvo ke ja napušti, vo tekot na „ iljada godini “ od sedmiот milenium, planetata Zemja vo nejzinata originalna forma „ bezlična i prazna “, što ke ja zasluži, vo Otk. 9:2-11, 11:7, 17:8 i 20:1-3, imeto „ bezdna “ od Bitie 1:2.

„ Svetcite “ isto taka prasuvaat kolku dolgo ke bidat „gazeni“ hristijanskata „ svetost i vojska “ ? Vo ovaa scena, ovie „ svetcite “ se odnesuvaat kako verni slugi Božji, oživeani kako Daniel, koj e daden kako primer vo Daniel 10:12, od legitimnata želba „ da go razbiraat „božestveniот plan“. Tie dobivaat eden odgovor za trite pokrenati temi vo stih 14.

Spored korekcite i podobruvanjata što Bog me navede da gi napravam od originalniот hebrejski tekst, dadeniот odgovor e: „ Do večerta i utroto, dve iljadi i trista, i svetosta ke bide opravdana “. Ova poveke ne e nejasen tekst na tradicijata: „ Do dve iljadi i trista večeri i utra i svetilišteto ke bide

pročisteno “. Poveke ne e prašanje na svetišhte , tuku na svetost ; zgora na toa, glagolot „ pročisten “ e zamenet so „ opravljan “. „, a tretata promena se odnesuva na izrazot „ večerno utro “ koj navistina e ednina vo hebrejskiot tekst. Na ovoj način, Bog gi odstranjuva site opravduvanja od onie koi se obiduvaat da go promenat vkupniot broj delejki go so dva, tvrdejki deka gi oddeluva večerite od utrata. Negoviot pristap se sastoi vo prezentiranje na edinicata za presmetka „ večerno utro “ koja definira 24-časoven den vo Bitie 1. Samo togaš Duhot go otkriva brojot na ova edinica: „2300“. Vkupniot broj na navedeni proročki denovi e taka zaštiten. Glagolot „ opravdano “ ima kako koren, na hebrejski, zborot „pravda“ „tsedek“. Prevodot što go predlagam zatoa e samiot opravdan. Potoa, greška vo vrska so hebrejskiot zbor „qodesh“ go preveduva ovoj termin so „ svetišhte “ što na hebrejski e „miqdash“. Zborot „ svetišhte “ e pravilno preveden vo stih 11 od Daniel 8, no nema mesto vo stihovite 13 i 14 kade što Duhot go koristi zborot „qodesh“ što treba da se prevede kako „ svetost “.

Koga znaeme deka „ razorniот grev “ konkretno se odnesuva na napuštanjeto na sabotata, koja samata po sebe e predmet na određeno božestveno osvetuvanje , ovoj zbor „ svetost “ značitelno go osvetljuje značenjeto na proročkata poraka. Bog objavuva deka, na krajot od citiranite „ 2300 večerni utra “, od sekoj što tvrdi deka e svet i „ večna pravda “ steknata od Isus Hristos, ke bara počituvanje na ostatokot od negoviot vistinski „ sedmi den “ . Krajot na „ razorniот grev “ podrazbira odrekuvanje od religioznoto obožavanje na nedelata, den na sonceto vospostaven od Konstantin I , paganskiот imperator. Taka, Bog gi vospostavuva, pak, doktrinarnite normi na spasenieto što preovladuval vo vremeto na apostolite. Samo ovoj termin „ svetost “ gi opfaća site doktrinarni vistini na temelite na hristijanskata vera. Imajki go kako model i poteklo učenjeto dadeno na Evreite, hristijanskata vera ne nosi ništo novo, osven zamena na životinskite žrtvi so krvta proleana od Isus Hristos na prestolot na milosta skriena vo podzemna peštera locirana pod negovite noze na Golgota, kako što našiot Spasitelj posakal da mu ja otkrije i pokaže na svojot sluga Ron Vajat vo 1982 godina. Otkrivanjeto na temite zasegnati od zborot „ svetost “ e progresivno i se protega vo tekot na celiot život, no od 2018 godina, ova vreme e izbroeno i ograničeno, a denes, vo 2020 godina, ostanuvaat samo 9 godini za da se obnovat site aspekti.

Daniel 8:14 e dekret što gi ubiva dušite, bidejki promenata vo Božjiот sud rezultira so gubenje na Hristovata ponuda za spasenie za site hristijani koi praktikuvaat rimokatolička nedelna vera. Duhot na nasledenata tradicija na toj način ke predizvika večna smrt na mnoštvo luѓe, koi čestopati ne se svesni za nivnata osuda od Boga. Tuka demonstracijata na ljubovta kon vistinata mu ovozmožuva na Boga da ja označi „ razlikata “ vo vrska so sudbinata što gi zasega „ onie koi mu služat i onie koi ne mu služat“ (Mal. 3:18).“

Nekoi buntovni duhovi ke sakaat da ja osporat samata ideja za promena što može da se pripiše na Boga, koj samiot izjavuva: „ Jas ne se menuvam “, vo Mal. 3:6. Togaš mora da sfatime deka promenata ostvarena vo 1843-44 godina se sastoi samo vo povtorno vospostavuvanje na prvobitnata norma dolgo iskrivena i transformirana . Zatoa blagoslovot na izbranite od Reformacijata, pripišan i pokraj nivnite nesovršeni dela, pretstavuva isključitelan karakter, čij doktrinaren aspekt ne može da se pretstavi kako model na vistinska vera. Ovoj poseben sud za prvite reformatori e tolku isključitelan što Bog go zabeležuva i go otkriva vo Otk. 2:24 kade što im veli na protestantite, pred 1843 godina: „ Ne vi stavam nikakov drug tovar, osven ona što go imate da go čuvate dodeka ne dojdám .“

„Teškoto“ povrzano so stapuvanjeto vo sila na ovoj dekret od Dan. 8:14 e tolku „golemo“ što Bog go signalizira toa so objavuvanje na tri „golemi nevolji“ vo Otk. 8:13. I so tolku seriozni posledici, itno e da se znae datumot na negovoto stapuvanje vo sila. Tokmu ova beše griža na „sveticite“ od Dan. 8:13. Vremetraenijeto sega e otkrieno kako „2300 proročki denovi“ ili 2300 realni sončevi godini, spored kodot daden na Ezekiel, sodremen prorok na Daniel (Ezekiel 4:5-6). Ovaa glava 8, čija tema e da se stavi kraj na rimskiot „grev“, ke gi najde elementite što mu nedostasuvaat vo Dan. 9 kade što, i tamu, ke stane zbor za „stavuvanje kraj na grevot“, no ovoj pat, na prvobitniot „grev“ što predizvika gubenje na večniot život, ušte od Adam i Eva. Operacijata ke se bazira na zemnata služba na Mesijata Isus i na dobrovolното prinesuvanje na negoviot sovršen život kako žrtva, za iskupuvanje na grevovite na negovite izbranici, i naglasuvam, samo na niv. Vremeto na negovoto doaganje megu lugeto e odredeno so proroštvo vo proročki denovi. Porakata se odnesuva na evrejskiot narod kako prioritet bidejki tie se vo sojuz so Boga. Taa mu dava na evrejskiot narod, za da „stavi kraj na grevot“, period od „sedumdeset nedeli“ što pretstavuva 490 vistinski den-godini. No, isto taka, ukažuva na načinot na datiranje na početnata točka na presmetkata. „Od vremeto koga beše objavena vesta deka Erusalim ke bide povtorno izgraden, do pomazanikot, ima ... (7 + 62 = 69 nedeli)“. Tri persiski kraljevi go dadoo ova ovlastuvanje, no samo tretiot, Artakserks I, go ispolni celosno spored Ezra 7:7. Negoviot kralski dekret beše objaven vo proletta 458 godina p.n.e. Terminot 69 nedeli go smestuva početokot na službata na Isus Hristos vo 26-ta godina. Nasočuvajki se osobeno kon poslednite „sedum godini“ rezervirani za deloto na Isus, koj so svojata iskupitelna smrt gi vospostavuva temelite na noviot zavet, Duhot ja pretstavuva vo stih 27 od Dan. 9 ovaa „sedmica“ od denovi-godini „vo sredinata“ od koi, so svojata dobrovolna smrt, „toj gi prekinuva žrtvata i prinosot“; neštata što mu se prinesuvaat na Isus Hristos, za iskupuvanje na grevovite. No, negovata smrt doaga pred se drugo za da „stavi kraj na grevot“. Kako treba da ja razbereme ovaa poraka? Bog nudi demonstracija na svojata ljubov što ke gi osvoi srcata na negovite izbranici koi, za vozvrat na ljubovta i blagodarnosta, ke se borat so negova pomoš protiv grevot. 1 Jovanovo 3:6 potvrduva, velejki: „Koj prebiva vo Nego, ne pravi grev; koj greši, ne Go videl, nitu Go poznal“. I ja zajaknuva svojata poraka so mnogu drugi citati.

Na doktrinalno nivo, noviot zavet izgraden od Isus Hristos samo go zamenuva stariot. Taka, dvata zaveti se potpiraat na istata proročka osnova otkriena vo Dan. 9:25. Datumot - 458 zatoa može da posluži kako osnova za presmetuvanje na 70-te nedeli utvrdeni za evrejskiot narod, no i za 2300-te vistinski dena-godini od Dan. 8:14 koi se odnesuvaat na hristijanskata vera. Blagodarenie na ovoj precizen datum, možeme da ja utvrdime smrtta na Mesijata vo 30-tata godina i stapuvanjeto vo sila na dekretot od Dan. 8:14 vo 1843 godina. Dvete poraki doagaat da „stavat kraj na grevot“ so večni smrtni posledici za onie koi uporno gi ignoriraat, edniot kako drugi, se dodeka smrtta ne gi pogodi, ili po završuvanjeto na vremeto na kolektivna i individualna blagodat što ke prethodi na slavното vraćanje na Isus Hristos. Do ovoj moment, životot dozvoluva iskreni preobraćanja što ovozmožuvaat pristap do statusot na izbraniot.

Popravka za apokalipsa

Pišuvanjeto na knigata e celosno izvršeno od Boga. Toj e onoj koj gi izbira zborovite i vo Otk. 22:18-19, toj gi predupreduva preveduvačite i knižnicite koi ќе bidat odgovorni za prenesuvanje ili prepisuвање na originalnata prikazna, od generacija na generacija, deka najmalata promena vo zborovite ќе predizvika da go izgubат spasenieto. Zatoa, ovde imame mnogu posebno delo so mnogu visoka svetost. Možam da go sporedam so gigantska „složuvalka“ čie sklopuвање ne bi moželo da se završi ako se izmeni i najmaliot originalen del. Zatoa, deloto e božestveno kolosalno i spored svojata priroda, sè što Bog veli vo nego e vistina, no vistina za ishodot od negoviot proekt za spasenie; zatoa što toj go adresira ova proroštvo do svoite „slugi“, potočno, „ negovite robovi “, za krajot na svetot. Proroštvo to će bide tolkuvačko samo koga prorokuvanite elementi će bidat ispolneti ili, vo najgolem del, ispolneti.

Dolžinata na vkupното vreme što trebalo da trae božestveniот spasonosen proekt osekogaš bila ignorirana od lugeto. Taka, vo sekoe vreme, Božjiот sluga možel da se nadeva deka će go vidi krajot na svetot, a Pavle svedoči za ova so svoite zborovi: „ Ova go velam, braća, deka vremeto e kratko ; otsega, onie što imaат ženi neka bidat kako da gi nemaат; onie što plaćat, kako da ne plaćat; onie što se raduvaат, kako da ne se raduvaат; onie što kupuvaат, kako da nemaат; i onie što go koristat svetot, kako da ne go koristat, zašto oblikot na ovoj svet pominuva (1. Kor. 7:29 do 31).“

Imame prednost pred Pavle što sme vo ova vreme koga Bog e pred da go završi svojot izbor na večnite izbranici. I denes, negoviot inspiriran sovet treba da go sprovedat vistinskite izbranici na našeto posledno vreme. Svetot će pomine i samo večniот život na izbranite će bide prodolžen. Isto taka, zborovite Božji vo Hrista: „ Doaѓam brzo “, vo Otkrovenie 1:3, se vistiniti, sovršeno opravdani i soodvetni za ova naše posledno vreme; devet godini od negovoto vraćanje, dodeka go pišuvam ovoj tekst.

Vo Dan. 7:25 vidovme deka Rim imal namera da „ gi promeni vremenjata i božestveniот zakon“. Razbiranjeto na misteriiite na Apokalipsata na Isus Hristos, dadena na apostol Jovan zadržan na ostrovot Patmos, vo suština se zasnova na poznavanjeto na vistinskoto vreme utvrdeno od Boga. Zatoa, temata za vremeto e fundamentalna za razbiranje na Apokalipsata, koja Bog ja gradi vrz osnova na ovoj poim za vremeto. Zatoa, toj će igra na nepreciznosta na ovie podatoci, taka što knigata će go zadrži svojot bezopasen misteriozen karakter, što će ò ovozmoži da gi pomine 20-te vekovi od našata era bez da bide uništena od obvinetite i osudenite entiteti. Promenetite vremenja, a osobeno kalendarot utvrden od Rim na lažen datum povrzan so raѓanjeto na Isus, ne im dozvolile na

izbranite da bidat izmameni koga gi tolkuvaat božestvenite proroštva; Ova e zatoa što Bog vo svoje proroštva pretstavuva traenje čij početak i kraj se baziraat na istoriski dejstvija lesno prepoznatliivi i datirani od specijalizirani istoričari.

No, vo Otkrovenieto, poimot vreme e iskonski, bidejki celata struktura na knjigata počiva na nego. Taka, kako posledica na toa, nejzinoto razbiranje zaviseše od pravilnoto tolkuvanje na sabotata što go baraše i go obnovi Bog vo 1844 godina. Mojata služba, započnata vo 1980 godina, imaše za cel da ja otkrie važnosta na proročkata uloga na sabotata, koja go prorokuva golemiot odmor na sedmiot milenium, na Boga i Negovite izbranici, temata na Otkrovenie 20. Spored 2 Pet. 3:8, „eden den e kako iljada godini, a iljada godini se kako eden den“, samo vrskata vospostavena pomegu slikata na sedumte dena na sozdavanjeto otkriena vo Bitie 1 i 2 i sedumte iljadi godini od vkupnoto vreme na božestveniot proekt, mi ovozmoži da go razberam sklopot na strukturata na knjigata. So ova znaenje, proroštvo e osvetleno i gi otkriva, biser po biser, site negovi tajni.

Spored toa, proroštvo stanuva živo i efikasno samo ako porakata može da se povrze so datum vo istorijata na hristijanskata era. Toa e ona što inspiracijata na Svetiot Duh Božji vo Isus Hristos mi ovozmoži da go postignam. Zatoa, možam da ja proglasam ovaa „mala kniga otvorena“, potvrduvajki go ispolnuvanjeto na božestveniot plan objaven vo Otkrovenie 5:5 i 10:2.

Vo odnos na svojata arhitektura, vizijata za Apokalipsata go opfaka vremeto na hristijanskata era pomegu krajot na apostolskata era, okolu 94 godina, i krajot na sedmiot milenium što ke sledi po konečnoto vraćanje na Isus Hristos vo 2030 godina. Zatoa, so poglavjata 2, 7, 8, 9, 11 i 12 od Daniel, go spodeluva pregledot na hristijanskata era. Za hristijanite, glavnoto učenje dobieno so proučuvanje na ovaa kniga e ključniot datum proletta 1843 godina utvrđen vo Daniel 8:14, no isto taka i esenta 1844 godina vo koja završi testot na verata. Isto taka, od esenta 1844 godina, Bog gi postavi temelite na verata na adventistite na sedmiot den. Ovie dva datuma se tolku važni što Bog ke gi iskoristi za da ja strukturiraše svojata vizija za Apokalipsata. Za celosno da go razbereme značenjeto na ovie dva bliski datumi, mora da ja povrzeme 1843 godina so početokot na testot na verata vo proročkata reč. Prvite duhovni žrtvi padnaa na ovoj datum preku nivnoto prezirno otfrlanje na prvata adventistička proklamacija na Vilijam Miler. No, vremeto na iskušeniето im ponudi vtoru šansa so negovoto vtoro objavuvanje za vraćanje na Isus na 22 oktombri 1844 godina. Na 23 oktombri, sudenjeto završi, i taka Božjiot sud možeše da se formulira i otkrie. Kolektivniot test beše završen, no individualnoto preobraćanje beše se ušte možno. Pokraj toa, vo praksa, site adventisti go počituvaa rimskiот nedelen odmor, koj se ušte ne beše identifikovan kako grev. A sabotata postepeno beše usvoena od adventistite poedinečno, bez site adventisti da ja realiziraat nejzinata glavna uloga. Ova rasuduvanje me naveduva da ja favoriziram proletta 1843 godina kako datum za krajot na lažnata protestantska vera, a esenskiот datum 23 oktombri 1844 godina, za početokot na adventizmot blagosloven od Boga. Veke, megu Evreite, proletta i esenta bea povrzani so toa što dovedoa do pojava na festivali što slavea komplementarni, dijametralno sprotivni temi: večnata pravda na žrtvuvanoto „jagne“ na proleznata „Pasha“, od edna strana, i krajot na grevot na „kozata“ ubiena za „denot na pomiruvanje“ na grevovite, na esen, od druga strana. I dvata religiozni praznici go našle svoeto ispolnuvanje na Pashata vo 30-tata godina, vo koja Mesijata Isus go dal svojot život. Proletta 1843 godina i 22 oktombri 1844 godina se povrzani i po značenje, bidejki celta na testot na verata e navistina da se „stavi kraj na grevot“ spored Daniel 7:24; ona što ja sočinuva odvratnata praktika na

nedelen odmor na prviot den, dodeka Bog go naredil za sedmiot, što duri i go osvetil za ovaa upotreba , od krajot na prvata nedela od zemnoto sozdavanje; vo 2021 godina, 5991 godini pred nas.

Isto taka, možeme da go favorizirame datumot na dekretot od Daniel 8:14, koj go definira datumot prolet 1843 godina. Za da go opravdame ovoj izbor, mora da zememe predvid deka ovoj moment gi prekinuva site odnosi vospostaveni dotogaš pomegu Boga i negovite sozdanija; Bog koj prezema, od ovoj datum, konečen izbor izgraden vrz dve posledovatelni adventistički objavi. Od proletta 1843 godina, sabotata e zadolžitelna, no Bog ke im ja dade na pobednicite na testot duri od esenta 1844 godina, kako blagosloven i osveten znak deka mu pripagaat nemu, vo soglasnost so bibliskoto učenje na Ezekiel 20:12-20, kako što vidovme prethodno.

Vo ovaa kniga, pettoto poglavje ima za cel da ne potseti deka, bez pobedata što tolku skapo ja plati Isus Hristos, „ Božjoto Jagne “, seta božestvena pomoš, seta otkriena svetlina bi bila nevozmožna i zatoa, niedna čovečka duša ne bi možela da se spasi. Negovata proročka svetlina gi spasuva negovite izbranici isto kolku i negovoto dobrovolno prifateno raspnuvanje. Verata vo negovata žrtva ni ja pripisuva negovata „ večna pravda “ spored Daniel 7:24, no negovoto Otkrovenie ni go osvetluva patot i ni gi pokažuva duhovnite stapici postaveni od ġavolot, za da ne natera da ja spodelime negovata užasna sudbina. Vo ovoj slučaj, spasenieto dobiva konkretna forma.

Eve eden primer za ovie suptilni stapici. Biblijata so pravo se smeta i se smeta za pišan Božji zbor. Sepak, ovoj zbor e napišan od luđe koi se vklopi vo kontekstot na svoeto vreme. Segaj, ako Bog ne se promeni, negoviot neprijatelj, ġavolot, Satana, oportunistički ja menuva svojata strategija i odnesuvanje kon Božjite izbranici, so tekot na vremeto. Zatoa ġavolot, koj se odnesuva kako „ zmaj “, pretstavuvajki ja svojata otvorena vojna na progonstvo, vo negovo vreme, no samo za ova vreme, Jovan možeše da izjavi vo 1 Jovanovo 4:1 do 3: „ Vozljubeni, ne veruvajte vo sekoj duh, tuku ispituvajte gi duhovite dali se od Boga, zašto mnogu lažni proroci izlegoa na svetot. Po ova go poznavate Božjiot Duh: sekoj duh što ispoveda deka Isus Hristos dojde vo telo, od Boga e; a sekoj duh što ne go ispoveda Isus ne e od Boga; toa e duhot na antihristot, za čie doaganje slušnavte, a koj sega e veke vo svetot. “ Spored negovite zborovi, Jovan naveduva „ dojde vo telo “ samo za da go identifikuva Hristos od negovoto svedošтво od očevidci. No, negovata izjava „ sekoj duh što go ispoveda Isus Hristos dojde vo telo, od Boga e “ ja izgubi svojata vrednost otkako hristijanskata religija padna vo otpadništvo i grev od 7 mart 321 godina, so napuštanje na praktikata na vistinskata sabota na vistinskiot sedmi den osveten od Boga. Praktikata na grev, do 1843 godina, ja namali vrednosta na „ ispovedanjeto “. Isus Hristos dojde vo telo “ i od istiot toj datum, toa ja izgubi celata negova vrednost; poslednite neprijатели na Isus Hristos go baraat negovoto „ ime “ kako što toj objavi vo Matej 7:21 do 23: „ Ne sekoj što mi veli: „Gospodi, Gospodi“, ke vlez vo carstvoto nebesno, tuku onoj što ja ispolnuva voljata na mojot Otec, Koj e na nebesata. Mnozina ke mi rečat vo onoj den: „Gospodi, Gospodi, ne prorokuvavme li vo Tvoe ime ?“ Ne izgonuvavme li demoni vo Tvoe ime ? I ne napravivme li mnogu čuda vo Tvoe ime ? Togaš ke im kažam: Nikogaš ne ve poznavav ; trgnete se od Mene, vie što pravite bezzakonie . „ Nikogaš ne ste se zapoznale “! Zatoa, ovie „ čuda “ gi izvršija ġavolot i negovite demoni.

Apokalipsata nakratko

Vo prologot na poglavje 1, početokot na negovoto slavno Otkrovenie, Duhot ni go pretstavuva podgotvenoto meni za gozbata. Tamu ja naoѓame temata za najavata za slavnoto vraќanje na Isus Hristos, organizirana veќе vo 1843 i 1844 godina, za da ja testira univerzalnata i glavno amerikanskata protestantska vera; ovaa tema e seprisutna: stih 3, Zašto vremeto e blizu ; stih 7, Ete, doaѓa so oblacite... ; stih 10, Me fati Duhot vo Gospodoviot den i zad sebe slušnav silen glas kako zvuk na truba . Nosen od Duhot, Jovan se naoѓa na denot na slavnoto vraќanje na Isus, na Gospodoviot Den , „golem i strašen den “ spored Mal. 4:5, a zad sebe go ima istoriskoto minato na hristijanskata era pretstaveno pod simbolot na sedum iminja pozajmeni od sedum gradovi od Azija (denešna Turcija). Potoa, kako vo Daniel, trite temi : pisma, pečati i trubi, paralelno ќе ja opfatat celata hristijanska era, no sekoja od niv e podelena na dve poglavja. Detalното proučuvanje ќе otkrie deka ovaa podelba se vrši na ključniot datum 1843 godina utvrden vo Daniel 8:14. Vo ramkite na sekoja tema, porakite prilagodeni na duhovnite normi utvrdeni vo Daniel, za celnite epohi, doaѓaat da označat 7 momenti od opfatenoto vreme; 7, brojot na božestveno osvetuvanje koj služi kako negov „ pečat “ i koj ќе bide temata na Otkrovenie 7.

Slednoto objasnuvanje nikogaš ne bilo efektivno bidejќi poimot vreme se otkriva samo preku značenjeto na iminjata na „sedumte crkvi“ citirani vo prvoto poglavje. Vo temata na pismata, od Otkrovenie 2 i 3, ne naoѓame preciznost vo formatu: „prviot angel, вториот angel... itn.“; kako što ќе bide slučajot so „ pečatite, trubite i sedumte posledni zla na Božjiot gnev “. Taka, nekoj može da veruvaat deka porakite bile upatени, navistina i bukvalno, do hristijanite što živeele vo ovie gradovi na drevna Kapadokija, vo denešna Turcija. Redosledot po koj proroštvoto gi pretstavuva iminjata na ovie gradovi, hronološki go sledi redosledot po koj religioznite istoriski fakti se ispolnile niz celata hristijanska era. I spored otkrovenijata veќе dobieni od knigata na Daniel, Bog go definira karakterot što mu go dava na sekoja era preku značenjeto na imeto na negoviot grad. Posledično, otkrieniot redosled se preveduva na sledniov način:

1- Efes : značenje: lansiranje (na Sobraniето ili svetilišteto Božjo).

2- Smirna : značenje: smirna (prijaten miris i balsamiranje na mrtvite za Boga; rimski progoni na vernite izbrani pomeѓu 303 i 313 godina).

3- Pergam : značenje: preljuba (od napuštanjeto na sabotata, 7 mart 321 godina. Vo 538 godina, papskiот režim vospоставil religiozno oficijaliziran ostatokot od prviot den preimenovan vo nedela).

4- Tijatir : značenje: gnasotija i smrtno stradanje (ja označuva erata na protestantskata reformacija koja otvoreno ja osuđovala ġavolskata priroda na katoličката vera; era što se odnesuva na 16 vek kade što blagodarenie na mehaničkoto pečatenje, bilo ohrabreno širenjeto na Biblijata).

5- Sardis : dvojno i sprotivno značenje: grčevitok i skapocen kamen. (Otkriva ja presudata što Bog ja donesuva na testot na verata od 1843-1844 godina : grčevitoto značenje se odnesuva na otfrlenata protestantska vera: „ Ti si mrtov “, a skapoceniokamen gi označuva izbraniite koi go dobile testot: „ tie će odat so mene vo beli obleki zatoa što se dostojni za toa “.)

6- Filadelfija : značenje: bratska ljubov (skapocenite kamenja od Sard se sobiraat vo institucijata na adventistite na sedmiot den od 1863 godina; porakata se dodeluva za godinata 1873 definirana vo Daniel 12:12. Blagoslovena vo toa vreme, sepak, taa e predupredena protiv rizikot da ì bide „ odzemenaa krunata “).

7- Laodikija : što znači: lugeto se sudeni: „ ni studeno ni toplo, tuku mlako “ (Filadelfija e taa što ja „ zede svojata kruna “: „ Beden si, nesrećen, siromašen, slep i gol “. Institucijata ne zamisluvala deka će bide testirana i iskušena, pomeću 1980 i 1994 godina, so test na verata identičen na onoj što im go donese na nejzinite pioneri od 1844 godina nivniot božestven blagoslov: vo 1994 godina, institucijata padna, no porakata prodolži preku rasfrlanite adventisti koi Bog gi identifikovaše i izbra spored nivnata ljubov kon negovata otkriena proročka svetlina i spored nežnata i pokorna priroda što gi karakterizira vistinske učeniici na Isus Hristos vo site epohi).

„ Vo prodolženieto “ na zemnoto vreme koe završi so slavnooto vraćanje na Hristos Bog, Otk. 4 će prikaže, preku simbolot na „24 prestoli“, scena od nebesniot sud (na neboto) kade što Bog će gi sobere svoje izbrani za da im sudat na mrtvite zli. Paralelno so Otk. 20, ova poglavje gi opfaća „iljada godini“ od sedmiot milenium. Pojasnuvanje: zošto 24, a ne 12 prestoli? Poradi podelbata na hristijanskata era na dva dela na datumite 1843-1844 godina na početokot i krajot na testot na verata vo toa vreme.

Potoa, kako važna zabeleška, Otkrovenie 5 će ja istakne važnoota na razbiranjeto na knigata na proroštva; što će bide ovozmoženo samo preku pobedata što ja izvojuva našiot božestven Gospod i Spasitel Isus Hristos.

Vremeto na hristijanskata era će bide povtorno razgledano vo Otk. 6 i 7 pod pogledot na nova tema: temata na „sedumte pečati“. Prvite šest će gi pretstavat glavnite akteri postaveni na scenata i znacite na vremeto što gi karakteriziraat dvata dela od podelbata na hristijanskata era: do 1844 godina, za Otk. 6; i od 1844 godina, za Otk. 7.

Potoa doaga temata za „ trubite “ koi simboliziraat predupreduvački kazni za prvite šest od Otk. 8 i 9, i konečna kazna, za „ sedmata truba “, sekogaš izdvoena, vo Otk. 11:15 do 19.

Po Otk. 9, Otk. 10 se fokusira na krajot na svetot, potsetuvajki na duhovnata sostojba na dvata golemi neprijatelii na Isus Hristos koi tvrdat deka se negovi sledbeniici: katoličkata vera i protestantskata vera, na koi im se pridružuva oficijalniot adventizam, koj e padnat od 1994 godina. Poglavje 10 go zatvora prviot del od otkrovenijata na knigata. No, važni glavni temi će bidat razgledani i razvieni vo poglavjata što sledat.

Taka, Otk. 11 će go prodolži pregledot na hristijanskata era i će ja razvie, glavno, važnata uloga na Francuskata revolucija, čij vospostaven nacionalen ateizam go koristi Bog, pod simboličnooto ime „ dzverot što izleguva od bezdnata “, za da ja uništi moćta na katoličkiot režim na „ dzverot što izleguva od moreto “, vo Otk. 13:1. Univerzalniot religiozen mir, povikan vo Otk. 7, na toj način će bide postignat i zabeležan vo 1844 godina. Potoa, zemajki go ovoj revolucioneren režim kako slika na

pretstojnata Treta svetska vojna ili „ 6-ta truba “ od Otk. 9:13, što ja pretstavuva vistinskata „ vtorata „ so objavuvanje na Otk. 8:13, se pretstavuva poslednata tema na „ sedmata truba “, koja se ispolnuva so vraćanje vo slava na Isus Hristos.

Vo Otk. 12, Duhot ni dava ušte eden pregled na hristijanskata era. Toj gi nadopolnuva svoite informacii, osobeno vo vrška so situacijata na ġavolot i negovite angelski sledbenici. Toj ni kaŹuva deka po negovata pobeda na krstot, vo nebesnoto ime Mihail , veće spomenato vo Dan. 10:13, 12:1, imeto što go nosel na neboto pred negovata čovečka inkarnacija vo Isus, našiot Gospod go iščistil neboto od nivnoto zlobno prisustvo i deka tie zasekogaš go izgubile pristapot do nebesnite dimenzii sozdadeni od Boga. Ova e dobra vest! Pobedata na Isus imala srećni nebesni posledici za našite nebesni braća, koi bile izbaveni od iskušenijata i mislite na demonite. Od ova proteruvanje, tie se ogranićeni na našata zemška dimenzija, kade što će bidat ubieni so BoŹjite zemski neprijatelji vo 2030 godina pri slavnato vraćanje na Hristos Bog. Vo ovoj pregled, Duhot gi prikaŹuva nizite na „ zmajot “ i „ zmijata “, koi oznaćuvaat, soodvetno, dvete strategii na borbata na ġavolot: otvoreno vojuvanje , na osudeniot carski ili papski Rim, i izmamnićkoto religiozno zaveduvanje na otkrienoto, rećisi humanistićko rimsko vatikansko papstvo. Vo suptilni slici pozajmeni od iskustvata na Evreite, „ zemjata ja otvora ustata “ za da ja progolta papskata agresija na katolićkite ligi. Kako što vidovme, deloto će go izvršat ateistićkite francuski revolucioneri. No, isto taka, će go zapoćnat i protestantskite trupi na laŹno, agresivno, voinstveno hristijanstvo. Pregledot će završi so povikuvanje na „ ostatokot od semeto na Źenata “ . Potoa Duhot ja dava svojata definicija za vistinskite svetcii na poslednoto vreme: „ Tuka e trpenieto na svetcite, koi gi pazat BoŹjite zapovedi i cvrsto go drŹat svedoštvo na Isus “. So ovie termini, Duhot gi oznaćuva onie koi, kako mene, se drŹat do negovoto proroćko Otkrovenie i ne dozvoluvaat nikoj da im go otkine, sobirajći gi do kraj biserite dadeni od neboto.

Glava 13 gi pretstavuva dvata agresivni religiozni neprijatelji koi se nositeli na hristijanskata vera. Kako takvi, gi prikaŹuva kako dve „ dzverki “, od koi vtorata proizlegla od prvata, kako što sugerira odnosot pomeġu zborovite „ more i kopno “ vo izveštajot od Bitie, koi gi definiraat vo ovaa glava 13. Prvata deistvuvala pred 1844 godina, a vtorata će se pojavi samo vo poslednata godina od vremeto na Zemjata, so što se oznaćuva krajot na vremeto na blagodatna što im se nudi na luġeto. Ovie dve „ dzverki “ se, za prvata, katolićkata, majkata crkva, a za vtorata, protestantskite reformirani crkvi što proizlegle od nea, nejzinite ķerki.

Opfaćajći go samo vtoriot del od hristijanskata era od 1844 godina, Otkrovenie 14 gi povikuje trite poraki na vistinite na Adventistite na sedmiot den so većni uslovi: slavata BoŹja koja bara obnovuvanje na praktikuvanje na negovata sveta sabota, negovata osuda na rimokatolicizmot i negovata osuda na protestantizmot koj ja poćituva negovata nedela koja toj ja oznaćuva kako „ beleg “ na čovećkiot i ġavolski avtoritet i na carskiot i na papskiot Rim. Koga vremeto na podgotvitelnata misija će završi, posledovatelno, so voshituvanje na izbranite svetcii pretstaveni so „ Źetvata “ i uništuvanje na buntovnite ućiteli i site nevernici, deistvija pretstaveni so „ grozdot “, zemjata povtorno će stane „ bezdnata “ na prviot den na sozdavanje, lišena od sekaov oblik na zemen Źivot. Sipa, će go odrŹi vo Źivot „ iljada godini “ izbraniot Źitel, Satanata, samiot ġavol, koj go ćeka svoeto uništuvanje na posledniot sud, kako i site drugi buntovni luġe i angeli.

Otk. 15 se fokusira na vremeto na krajot na probnata kazna.

Otk. 16 gi otkriva „sedumte posledni zla na Božjiot gnev“ koi, po završuvanje na vremeto na milost, gi pogoduvaat poslednite neverni buntovnici koi stanuvaaat sè poagresivni, do toj stepen što naložuvaaat smrt na onie što ja počituvaaat božestvenata sabota neposredno pred sedmata zla.

Otk. 17 e celosno posvetena na identifikuvanje na „golemata bludnica“ narečena „Golemiot Vavilon“. Taka Duhot go narekuva carskiot i papski „golem grad“, Rim. Božjiot sud vrz nego e jasno otkrien. Poglavlje, isto taka, go najavuva nejziniot iden sud i uništuvanje so ogan, bidejki Jagneto i negovite verni izbranici ke ja pobedat.

Otk. 18 se fokusira na vremeto na „berbata“ ili kaznuvanje na „Golemiot Vavilon“.

Otk. 19 go prikažuva slavnoto vraćanje na Isus Hristos i negovata konfrontacija so teroriziranite buntovnički sili na zemjata.

Otk. 20 se fokusira na iljadagodišniot period od sedmiot milenium, koj se doživuva mnogu različno: na neboto od strana na izbranite, a na pustata zemja, vo izolacija od strana na Satana. Na krajot od iljada godini, Bog ke go organizira konečniot sud: uništuvanje so nebesen i podzemen zemen ogan na site zemni čovečki i nebesni angelski buntovnici.

Otk. 21 ja prikažuva slavata na sobranieto formirano so sobiranje na izbranite otkupeni so krvta na Isus Hristos. Sovršenstvoto na izbranite e ilustrirano so sporedbi so najskapocenite nešta na zemjata: zlato, srebro, biseri i skapoceni kamenja.

Otk. 22 vo slika go evocira vraćanje vo izgubeniot Edem, pronajden i instaliran za večnosta na zemjata na grevot, obnoven i transformiran za da stane univerzalen prestol na edniot i edinstven golem Bog, tvorec, zakonodavec i spasitel koj dominira nad site svoi univerzumi so svoite zemni otkupeni.

So ova završuva ovoj kratok pregled na knjigata Otkrovenie, čie detalno proučuvanje ke go potvrdi i zajakne ona štotuku beše kažano.

Go dodavam ova visoko duhovno objasnuvanje koe go otkriva skrienoto rasuduvanje na Božjiot um. Toj dostavuva neočekuvani poraki preku suptilni aluzii što Biblijata ke ni gi rasvetli. Sledejki gi, vo konstruiranje na Apokalipsata, istite proceduri što gi koristel za konstruiranje na svoite otkrovenija dadeni na Daniel, Bog potvrđuva deka „ne se menuva“ i deka ke bide „večno ist“. Isto taka, vo Apokalipsata go najdov istiot metod na paraleliziranje na tri temi, a toa se „pismata do sobranijata“, „pečatite“ i „trubite“. Spored Apokalipsata 5, kade što Apokalipsata e pretstavena so kniga zatvorena so „sedum pečati“, samo otvoraanje na „sedmiot pečat“ ke ovlasti pristap do dokazite što ke gi potvrdat vo poglavjata 8 do 22, tolkuvanjata i somnevanjata pokrenati od proučuvanje na poglavjata 1 do 6. Zatoa, poglavje 7 e ključot za vleguvanje vo razbiranje na otkrienite misterii. I nemojte da se iznenadite, bidejki nejzinata tema e tokmu sabotata, koja ja pravi celata razlika pomegu vistinskata i lažnata svetost od 1843 godina. Zatoa, vo Apostol.7 ja naoğame golemata vistina što ja zaeba protestantskata religija vo proletta 1843 godina. Apokalipsata samo ke go potvrdi ova fundamentalno učenje otkrienoto na Daniel. No, za adventizmot, koj izleze od nego na toj datum, pobednički, Apokalipsata ke otkrie za 1994 godina, test što ke go zaebava. Ova nova svetlina, ušte ednaš, „povtorno“, ke napravi „razlika pomegu onie što mu služat na Boga i onie što ne mu služat“, ili poveke.

Vtor del: Detalna studija na Otkrovenieto

Otkrovenie 1: Prolog – Vraćanje na Hristos –

adventistička tema

Prezentacijata

Stih 1: „ Otkrovenieto na Isusa Hrista, koe Mu go dade Bog, za da im pokaže na Svoite slugi što treba brzo da se sluči; i go isprati i mu go najavi preku Svojot angel na Svojot sluga Jovan... “

Jovan, apostolot kogo Isus go sakaše, e čuvar na ova božestveno Otkrovenie što go dobiva od Otecot vo imeto na Isus Hristos. Jovan, na hebrejski „Johan“, znači: Bog dal; i toa e isto taka i moeto ime. Ne reče li Isus: „ na onoj koj ima, ќе mu se dade poveќе “? Ovaa poraka e „ dadena “ od „ Bog “, Otecot, zatoa so neograničena sadržina. Zašto od svoeto uskresenie, Isus Hristos gi zel svoite božestveni atributi i kako nebesen Otec može, od neboto, da dejstvuva vo korist na svoite slugi ili potočno na svoite „ robovi “. Spored izrekata, „predupreden e vooružen“. Bog e na ova mislenje i go dokažuva toa, upatuvajќi otkrovenija za idninata do svoite slugi. Izrazot „ ona što mora da se sluči brzo “ može da dojde kako iznenaduvanje koga znaeme deka porakata e dadena vo 94 godina od n.e. i deka denes sme vo 2020-2021 godina, vremeto na pišuvanje na ovoj dokument. No, otkrivajќi gi negovite poraki, ќе razbereme deka ova „ vednaš “ » dobiva bukvalno značenje, bidejќi nivnite primateli ќе bidat sovremenici na slavnoto vraćanje na Isus Hristos. Ovaa tema ќе bide seprisutna vo Apokalipsata, bidejќi Apokalipsata e upatena do poslednite „adventisti“ izbrani od Boga, preku vera demonstrirana vo posleden test izgraden vrz podatocite od Otk. 9:1 do 12, koi se zanimavaat so temata na „ petтата truba “. Vo ova poglavje, stihovite 5 i 10 naveduvaat proročki period od „ pet meseci “ pogrešno protolkuvan do mene. Vo moeto proučuvanje na temata, ova vremetraenje opredeli nov datum što trebaše da go objavi vraćanje na Isus za 1994 godina, vistinskata 2000 godina od vistinskoto raćanje na Hristos. Ovoj test na verata go zaeba, za posleden pat, oficijalniot adventizam, koj stana mlak i formalistički, i koj se podgotvuvaše da skluči dogovor so onie što Bog gi otkriva kako negovi neprijateli vo negovata Apokalipsa. Od 2018 godina, go znam datumot na vistinskoto vraćanje na Isus Hristos, i toj ne se bazira na nikakvi podatoci od proroštvata na Daniel i Otkrovenie, čii numerički traenja bea ispolniti so ispolnuvanje na nivnata uloga na prosejuvanje vo određenite vremenja. Vistinskoto vraćanje na Isus može da se razbere od izveštajot od Bitie, veruvajќi deka sedumte dena od našite nedeli se izgradeni vrz slikata na 7000 godini od celiot proekt zamislen od Boga, za da gi eliminira grevot i grešnicite i da gi donese vo svojata večnost svoite sakani izbranici izbrani vo tekot na prvite 6000 godini. Kako i proporciite na evrejskoto svetilište ili šatorot, vremeto na 6000 godini e sostavено od tri tretini od 2000 godini. Početokot na poslednata tretina beše obeležan, na 3 april, 30, so iskupitelnata smrt na našiot Spasitel Isus Hristos. Evrejskiot kalendar go potvrđuva ovoj datum. Zatoa, negovoto vraćanje e postavено za proletta 2030 godina, odnosno 2000 godini podocna. Znaejќi deka vraćanje na Hristos e pred nas, tolku blisku, zborot „ vednaš “ „od zborovite na Isus e sovršeno opravdano. Taka, iako ostanala poznata i čitana niz vekovite, knjigata Otkrovenie ostanala zatvorena, zamrznata, zapečatenata, se do vremeto na krajot, koe se odnesuva na našata generacija.“

Stih 2: „... koj posvedoči za slovoto Božjo i za svedoštvo na Isusa Hrista i za se što vide ...“

Jovan svedoči deka go dobil svoeto videnie od Boga. Vizija što go sočinuva svedoštvoto za Isus Hristos, koe Otkrovenie 19:10 go definira kako „ duh na proroštvoto “. Porakata se zasnova na „ videni “ sliki i slušnati zborovi. Jovan bil izvlečen od zemskite nepredvidljivosti od Božjiot Duh, koj mu gi otkril preku sliki golemite temi na religioznata istorija na hristijanskata era; taa će završi so negovoto slavno i strašno vrakanje za negovite neprijatelji.

Stih 3: „ Blažen e onoj što čita i onie što gi slušaat zborovite na ova proroštvo i gi pazat napišane vo nego! Zašto vremeto e blizu .“

Jas go zemam za sebe delot što e moj, blagoslovot za „ onoj što gi čita “ zborovite na proroštvoto, bidejki Gospod mu dava na glagolot čita precizno logično značenje. Toj go objasnuva toa vo Isaija 29:11-12: „ Celoto otkrovenie e za vas kako zborovi na zapečateni kniga, koja mu e dadena na čovek koj znae da čita, velejki: „Čitaj go ova!“ A toj odgovara: „Ne možam, bidejki e zapečateni;“ ili kako kniga što mu e dadena na čovek koj ne znae da čita, velejki: „Čitaj go ova!“ A toj odgovara: „Ne znam da čitam .““ Stih 13, koj sledi, ja otkriva pričinata za ova nesposobnost: „ Gospod reče: Koga ovoj narod se približuva kon mene, tie me počituvaa so ustata i so usnite, no nivnoto srce e daleku od mene, a stravot što go imaat od mene e samo pravilo na čovečkata tradicija .“ Terminot „ zapečaten “ ili „zapečaten“ go opišuva aspektot na Apokalipsata, nečitliv zatoa što e zapečaten. Zatoa, za da go otvoram i celosno da go otkrijam, jas, ušte eden Jovan od poslednoto vreme, sum povikan od Boga; ova e za site negovi vistinski izbranici „ da gi slušnat i da gi čuvaat “ vistinite otkrieni vo zborovite i slikite na proroštvoto. Ovie glagoli značat „da razberat i da gi primenat vo praksa“. Vo ovoj stih, Bog gi predupreduva svoje izbranici deka će ja primat, od eden od nivnite braća vo Hrista, „ onoj što čita “, svetlinata što gi objasnuva misterijite na proroštvoto, za da možat tie, pak, da se raduvaat vo nego i da go primenat negovoto učenje vo praksa. Kako i vo vremeto na Isus, verata, doverbata i poniznosta zatoa će bidat mnogu neophodni. So ovoj metod, Bog gi prosejva i odstranjuva lugeto koi se premnogu gordi za da bidat poučeni. Zatoa im velam na izbranite: „Zaboravete go čovekot, ovoj mal državni službenik preveduvač i predavatelj, i poglednete go vistinskiot Avtor: Semokniot Bog Isus Hristos“.

Stih 4: „ Jovan do sedumte crkvi što se vo Azija: blagodat vam i mir od Onoj što e, i Koj beše, i Koj će dojde; i od sedumte duhovi što se pred Negoviot prestol ...“

Povikuvanje na „ sedum sobranija “ e somnitelno, bidejki Sobraniето so golemo A e, edno, večno. „ Sedum sobranija “ zatoa nužno go označuva obedinetoto Sobranie na Isus Hristos vo sedum obeležani i posledovatelni epohi. Ova će bide potvrdeno i veќе znaeme deka Bog ja deli hristijanskata era na 7 posebni vremenja. Povikuvanje na Azija e korisno i opravdano , bidejki iminjata pretstaveni vo stih 11 se onie na gradovi što postojat vo Mala Azija, vo drevna Anadolija, locirani zapadno od denešna Turcija. Duhot veќе ja potvrđuva graničata na Evropa i početokot na aziski kontinent. No, zborot Azija , kako i zborot Anadolija, krije duhovna poraka. Tie značat: izgrejsone na akadski i grčki jazik, i zatoa sugeriraat na logorot Božji što go posetil Isus Hristos, „ izgrejsonceto “, vo Luka 1:78-79: „ Preku utrobata na milosta na našiot Bog, preku koe izgrejsonceto odozgora neće poseti, za da im dade svetlina na onie što sedat vo temnina i vo senka na smrtta, za da gi nasochi našite noze kon patot na mirot. “ Toj e isto taka „ sonce na pravdata “ od Mal. 4:2: „ No, za vas što se boite od moeto ime, će izgree sonceto na pravdata so isceluvanje vo negovite krilja; i vie će izlezete i će skokate kako telinja od štalata. “ Formulata na pozdravot e vo soglasnost so pismata što hristijanite gi razmenuvale vo vremeto na Jovan. Sепak, Bog e označen so nov, dosega nepoznat izraz: „ od onoj što e, i koj beše, i

koj će dojde .“ Ovoj izraz samo go prenesuva, na originalniot grčki jazik i drugi prevodi, značenjeto na hebrejskoto ime Božjo: „JaHve“. Toa e glagolot „da se bide“ konjugiran vo treto lice ednina od nesvršenoto vreme na hebrejskiot jazik. Ova vreme, narečeno nesvršeno, go izrazuva ostvarenoto koe se protega vo vremeto, bidejki segašnoto vreme ne postoji vo konjugacijata na hebrejskiot. „ i koe doaga “, dopolnitelno ja potvrđuva temata za vraćanje na Isus Hristos, adventizmot. Otvorjanje na hristijanskata vera za paganite e taka potvrđeno; za niv Bog go prilagoduva svoeto ime. Potoa, se pojavuva ušte edna novina što go označuva Svetiot Duh: „ sedumte Duhovi koi se pred Negoviot prestol “. Ovoj citat će se pojavi vo Otk. 5:6. Brojot 7 označuva osvetuvanje, vo ovoj slučaj, ona na božestveni Duh izlean vo negovite sozdanija, zatoa, „ pred Negoviot prestol “. Vo Otk. 5:6, „ zaklanoto jagne “ e povrzano so ovie simboli, proroštvo na toj način ja potvrđuva božestvenata semok na Isus Hristos. „ Sedumte Božji Duhovi “ se simbolizirani so „ sedumgrankiot svećnik “ na evrejskiot šator koj go prorokuva planot na spasenieto na Božjiot projekt. Negovata programa beše taka jasno iscrtana. Od Adam, 4000 godini, a so svojata smrt Isus gi iskupuva grevovite na izbrani na 3 april, 30, toj na toj način go kine zavesata na grevot i im otvora pristap do rajot na iskupenite izbrani vo tekot na poslednite dve iljadi od šeste iljadi godini programirani za izbor na izbrani rasfrlani, do krajot na svetot, među narodite na celata zemja.

Stih 5: „ ...i od Isusa Hrista, verni svedok, prvoroden od mrtvite i knez na zemnite carevi! Na Onoj, Koj ne voljubi i ne izmi od našite grevovi vo Svojata krv. “

Imeto „ Isus Hristos “ e povrzano so zemskata služba što Bog došol da ja izvrši na zemjata. Ovoj stih ne potsetuva na negovite izvršeni dela za da go dobije spasenieto po blagodat što im ja nudi samo na svoje izbrani. Vo svojata sovršena vernost kon Boga i negovite vrednosti, Isus bil „ verni svedok “ predložen kako model što treba da go imitiraat negovite apostoli i učenici od site vremenja, uključuvajki gi i našite. Negovata smrt bila prorečena so smrta na prvoto životno ubieno za da gi obleče Adam i Eva vo nivnata golotija po nivni grev. Preku nego, toj zatoa bil navistina „ prvoroden od mrtvite “. No, isto taka, poradi negovata božestvena važnost, samo negovata smrt imala efikasnost i mok da gi osudi gavolot, grevot i grešnicite. Toj ostanuva „ prvoroden “ nad se „prvoroden“ vo religioznata istorija. Imajki ja predvid svojata smrt, potrebna za da go iskupi grevot na svoje izbrani, Bog gi ubi site čovečki i životinski „ prvorodeni “ na buntovniot Egipet, slikata na grevot, za da go „ izbavi “ svojot evrejski narod od ropstvo, koj veke bil simbol i slika na „ grevot “. Kako „ prvoroden “, duhovnoto pravo na raćanje mu pripaga nemu. Pretstavuvajki se sebesi kako „ knez na zemnite carevi “, Isus se pravi sluga na negovite iskupeni. „ Carevite na zemjata “ se onie koi vleguvaat vo negovoto carstvo, iskupeni so negovata krv; tie će ja nasledat obnovenata zemja. Začuduvački e da se otkrije nivoto na poniznost, soćuvstvo, prijateljstvo, bratstvo i ljubov na nebesnite suštestva koi ostanale verni na božestvenite standardi na nebesni život. Na zemjata, Isus gi izmi nozete na svoje apostoli, potvrđuvajki deka e „ Gospodar i Gospod “. Na neboto, toj večno će bide „ knez “ na svoje „ carevi “. No, „ carevite “ će bidati i slugi na svoje braća. Isto taka, davajki si ja titulata „ knez “, Isus se stava na isto nivo so gavolot, negoviot porazen protivnik i konkurent, kogo go narekuva „ knez na ovoj svet “. Voplotuvanje na Boga vo Isus beše motivirano od lice v lice na dvajcata „ knezovi “; sudbinata na svetot i onaa na negovite suštestva zavisat od mokta na golemiot pobednik, Isus Mihail Jahve. No, Isus svojata pobeda ja dolži samo delumno na svojata božestvenost, bidejki se boreše protiv gavolot pod ednakvi uslovi, vo telo od meso identično so našeto, 4000 godini po bitkata što ja zagubi prvi Adam. Negovata sostojba na umot i negovata rešitelnost da pobedi so cel da gi spasi samo svoje izbrani mu ja dadoe pobedata. Toj go otvori patot za svoje izbrani,

pokažuvajki deka edno poslušno „jagne“ može da gi pobedi „volcite“ što progoltuvaat meso i duhovi, so pomoš na verniot i vistinski Bog.

Stih 6: „I nè napravi carstvo i sveštenici na Boga i Negoviot Tatko; Nemu slava i vlast vo site vekovi. Amin!“

Jovan e toj što definira što go sočinuva Soborot na izbranite. Vo Isus Hristos, drevniot Izrael prodolžuva vo duhovnite formi prореčeni vo obredite na stariot zavet. Služejki mu na „Carot na carevite i Gospodarot na gospodarite“, vistinskite izbrani go delat negovoto carstvo i so nego gi sočinuvaat građanite na nebesnoto carstvo. Tie se isto taka duhovni „sveštenici“, bidejki tie služad vo hramot na svoeto telo, vo koj mu služad na Boga, nudejki se sebesi vo svetost za negovata služba. I preku svoje molitvi do Boga, tie go prenesuvaat temjanot što se nudi na oltarot za temjan vo drevniot hram vo Erusalim. Razdelbata pomeđu Isus i Otecot e zabludevačka, no odgovara na koncepcijata što mnogu lažni hristijani ja imaat za taa tema. Ova odi dotamu što se tvrdi deka go „počituvaa“ Sinot na smetka na Otecot. Ova e greška ili grev na hristijanskata vera od 7 mart 321 godina. Za mnogumina, odmorot vo sabota e obred što se odnesuva samo na Evreite od stariot zavet, domostrojt na Otecot. Bidejki Otecot i Isus se edna ličnost, tie ke go pretrpat gnevot na Isus kogo mislele deka go počituvaa. Vo svojata božestvena priroda kako Otec, Isus ja nosi, i za večnosta, „slavata i moќta, vo večni vekovi! Amin!“ „Amin“ što znači: vistina e! Vistina!

Adventistička tema

Stih 7: „Ete, doađa so oblaci. I sekoe oko ke go vidi, i onie što go probodoa. I site pleminja na zemjata ke zaridaat poradi nego. Da, amin!“

Tokmu koga ke se vrati, Isus ke ja pokaže svojata slava i moќ. Spored Dela 1:11, toj ke se vrati „na istiot naćin kako što se voznese na neboto“, no negovoto vraќanje ke bide vo ekstremna nebesna slava što ke gi zaplaši negovite neprijateli; „onie što go probodoa“ sprotivstavuvajki se na negoviot vistinski plan. Zašto ovoj izraz se odnesuva samo na ćovećkite suštestva sovremeni so negovoto doaѓanje. Koga negovite slugi se zakanuvaat so smrt ili se ubivaat, Isus ja deli nivnata sudbina zatoa što se identifikuva so niv: „I carot ke im odgovori: „Vistina vi velam, dokolku mu go napravivte toa na eden od ovie najmali od ovie Moi braќa, Mi go napravivte mene““ (Matej 25:40). Evreite i rimskite vojnici što go raspnaa ne se zasegnati vo ovaa poraka. Božjiot Duh ja pripisuvaa ovaa akcija na site luѓe koi go poprećuvaa Negovoto delo na spasenie i ja frustriraat za sebe i za drugite Negovata ponuda za blagodat i večno spasenie. So naveduvanjeto na „zemnite pleminja“, Isus gi targetira lažnite hristijani preku koi pleminjata Izrailevi treba da prodolžad vo noviot zavet. Otkrivajki po Negovoto vraќanje deka se podgotvuvaat da gi ubijat Negovite vistinski izbranici, tie ke imaat opravdana prićina da se žalat, otkrivajki se sebesi kako neprijateli na Boga koj trebaše da gi spasi. Detalite za programata na poslednite denovi ke bidat otkrieni rasfrlani niz poglavjata od knigata Otkrovenie. No, možam da kažam deka Otkrovenie 6:15-16 ja opišuvaa scenata so ovie zborovi: „Carevite na zemjata, blagorodnicite, vojvodite, bogatite, moќnite, sekoj rob i sekoj sloboden ćoveć se skrija vo pešterite i vo karpite na planinite. I im rekoa na planinite i karpite: „Padnete vrz nas i skrijte nè od liceto na Onoj što sedi na prestolot i od gnevot na Jagneto!“

Stih 8: „ Jas sum Alfa i Omega, veli Gospod Bog, Koj e, Koj beše i Koj će dojde, Sedržitelot. “

Onoj što zboruva vaka e blagiot Isus koj ja našol svojata božestvena slava na neboto, toj e „ Semoćniot “. Dovolno e da se povrze ovoj stih so onie od Otk. 22:13-16 za da se dobie dokaz: „ Jas sum Alfa i Omega, prvot i posledniot, početokot i krajot... /... Jas, Isus, go isprativ Svojot angel da vi svedoči za ovie raboti vo crkvite. Jas sum korenot i potomstvoto Davidovo, svetlata i utrinska dzvezda “. Kako i vo stih 4, Isus se pretstavuva pod atributite na Bog-tvorec, prijatelot na Mojsej, čie hebrejsko ime e „JaHve“ spored Izl. 3:14. No, jas preciziram deka imeto Božjo se menuva spored toa dali toj e onoj što se imenuva sebesi ili dali lugeto go imenuvaat: „Jas sum“ stanuva „Toj e“ vo formata „JaHve“.

Zabeleška dodadena vo 2022 godina: Izrazot „ alfa i omega “ go sumira celoto otkrovenie što go nudi Bog vo negovata Biblija, od Bitie 1 do Otkrovenie 22. Sepak, od 2018 godina, proročkoto značenje na „šest iljadi“ godini dadeno na šeste dena vo nedelata e potvrđeno bez da se dovede vo prašanje nejzinata vrednost kako šest realni dena, vo tekot na koi Bog ja sozdao zemjata i životot što taa trebalo da go nosi. No, zadržuvajki go svoeto proročko značenje, ovie šest dena ili „6000“ godini ovozmožija da se definira za proleto 2030 godina konečното pobedonosno vraćanje na Isus Hristos i vosenesuvanje na negovite verni svetci. So izrazot „ alfa i omega “, Isus im dava na svoje svetci od poslednite dni ključ što će im ovozmoži da go otkrijat vistinskoto vreme na negovoto vtoro doaganje. No, duri na proleto 2018 godina razbravme kako da gi koristime ovie 6000 godini, a do 28 januari 2022 godina da gi povrzeme so ovie izrazi: „ alfa i omega “, „ početok i kraj “.

Stih 9: „ Jas, Jovan, vašiot brat i součesnik vo nevoljata, vo carstvoto i trpenieto Isusovo, bev na ostrovot narečen Patmos, zaradi slovoto Božjo i zaradi svedoštvoto Isusovo. “

Za vistinskiot rob na Isus Hristos, ovie tri raboti se povrzani: učestvoto vo nevoljata, učestvoto vo carstvoto i učestvoto vo istrajnosta vo Isus. Jovan svedoči za kontekstot vo koj go primil svoeto božestveno videnie. Smetajki go navidum neuništiv, Rimjanite konečno go izolirale, go proterale na ostrovot Patmos, so cel da go ograničat negovoto svedošтво samo na lugeto. Vo tekot na celiot svoj život, toj nikogaš ne prestanal da svedoči za Božjata reč za da go proslavi Isus Hristos. No, možeme da razbereme i deka Jovan bil odveden na Patmos za da go primi, vo mir, svedoštvoto na Isus što go sočinuva Otkrovenieto, koe go primil tamu od Boga.

Da zabeležime patem deka dvajcata avtori na dve proroštva, Daniel i Otkrovenie, bile čudesno zaštiteni od Boga; Daniel bil spasen od zabite na lavovite, a Jovan bil spasen nepovreden od kada so vrelo maslo. Nivnoto iskustvo nè uči na lekcija: Bog pravi razlika među svoje slugi zaštituvajki gi na moćen i natpriroden način onie koi najmnogu go slavat i pretstavuvaat izgled na model što toj osobeno saka da go ohrabri. Proročkata služba e zatoa označena vo 1. Korintjanite 12:31 kako „ poodličan pat “. No, postojat proroci i proroci. Ne site proroci se povikani da primaat videnija ili proroštva od Boga. No, site izbrani se pottiknati da prorokuvaat, odnosno da svedočat za vistinite Gospodovi na svoje bližni za da gi vodat kon spasenie.

Jovanovata vizija za adventističkite vremenja

Stih 10: „ Bev vo Duhot vo Gospodoviot den i slušnav zad sebe silen glas, kako od truba ,

Izrazot „ Gospodov den “ ké pottikne tragični tolkuvanja. Vo svojot prevod na Biblijata, Dž.N. Darbi ne se dvoumi da go prevede so zborot „nedela“, što Bog go smeta za ovenuvački „ beleg “ na „ dzverot “ predvoden od ġavolot vo Otk. 13:16; ova e direktno sprotivno na negoviot kralski „ pečat “, negoviot sedmi den na osveten odmor. Etimološki, zborot „nedela“ navistina znači „Gospodov den“, no problemot proizleguva od faktot deka go posvetuva prvot den od sedmicata na odmor, nešto što Bog nikogaš ne go zapovedal, bidejki, od svoja strana, večno go osvetuval sedmiot den za ova cel. Pa što navistina znači „ Gospodoviot den “ spomenat vo ovoj stih? No, odgovorot veќе e daden vo stih 7 koga se veli: „ Ete, doaġa so oblaci“. » Eve go „ Gospodoviot den “ nasochen od Bog: „ Ete, ké vi go pratam prorokot Ilija pred da dojde golemiot i strašniot den na Jahve . (Mal. 3:5)“; onoj što go sozdade adventizmot i negovite tri „očekuvanja“ za vraćanje na Isus, veќе ispolniti so site dobri i loši posledici doneseni od ovie tri iskušeniya, vo 1843, 1844 i 1994 godina. Taka, živeejki vo 94 godina, Jovan e prenesen od Duhot na samiot početak na sedmiot milenium, kade što Isus se vraća vo svojata božestvena slava. Što togaš toj ima „ zad “ sebe? Celoto istorisko minato na hristijanskata era; od smrtta na Isus, 2000 godini hristijanska religija; 2000 godini vo tekot na koi Isus stoel meѓu svoite izbranici, pomagajki im, vo Svetiot Duh, da go nadminat zloto kako što samiot toj gi nadminal ġavolot, grevot i smrtta. „ Silniot glas “ što se sluša „ zad “ nego e onoj na Isus koj intervenira kako „ truba “ za da gi predupredi svoite izbranici i da im ja otkrije prirodata na ġavolskite religiozni stapici so koi ké se sooćat vo svoite životi vo site „sedum“ eri što ké gi imenuva sledniot stih.

Stih 11: „ Koj reće: „Ona što go gledaš, zapiši go vo kniga i isprati go do sedumte crkvi: vo Efes, i vo Smirna, i vo Pergam, i vo Tiatir, i vo Sard, i vo Filadelfija, i vo Laodikija. ““

Oćiglednata forma na tekstot kako da gi pretstavuvaše kako bukvalni primateli imenuvanite gradovi od Azija od vremeto na Jovan; sekoj so svoja poraka. No, ova beše samo izmamen aspekt namenet da go maskira vistinskoto znaćenje što Isus im go dava na svoite poraki. Niz celata Biblija, soodvetnite iminja što im se pripišuvaat na luġeto imaat skrieno znaćenje vo svojot koren, bez razlika dali se hebrejski, haldejski ili grćki. Ovoj princip važi i za grćkite iminja na ovie sedum gradovi. Sekoe ime go otkriva karakterot na erata što ja pretstavuva. A redosledot po koj se pretstaveni ovie iminja odgovara na redosledot na napredokot vo vremeto programiran od Boga. Ké vidime vo studijata na Otkrovenie 2 i 3 kade što redosledot na ovie iminja e počituvan i potvrđen, znaćenjeto na ovie sedum iminja, no samo onie na prvoto i poslednoto, „ Efes i Laodikeja “, ja otkrivaat upotrebata što Duhot ja pravi od niv. So znaćenje, soodvetno, „da se frli“ i „suden narod“, gi naoġame „ Alfa i Omega, početakot i krajot “ na erata na hristijanskata blagodat. Ne e iznenadivački što Isus se pretstavi sebesi vo stih 8, pod ova definicija: „ Jas sum Alfa i Omega “. Taka, toj go vpišuva svoeto prisustvo so svoite verni robovi, niz celoto hristijansko vreme.

Stih 12: „ Se svrtev da go vidam glasot što mi zboruvaše. I koga se svrtev, vidov sedum zlatni svećnici. “

Dejstvoto na „ svrtuvanje “ go naveduva Jovan da pogledne na celata hristijanska era, bidejki samiot bil prenesen vo momentot na slavnoto vraćanje na Isus. Po preciznosta „ zad “, tuka imame „ se svrtev “, i povtorno, „ i, otkako se svrtev “; Duhot silno insistira na ovoj pogled kon minatoto, taka što nie go sledime vo negovata logika. I što gleda Jovan potoa? „ Sedum zlatni svećnici “. I tuka povtorno, rabotata e somnitelna kako „ sedumte sobranija “. Bidejki modelot „ svećnik “ bil vo evrejskiot šator i imal sedum granki koi veќе go simbolizirale, zaedno, osvetuvanje na Božjiot Duh i negovata

svetlina. Ova nabljuduvanje znači deka, kako „ sedumte Sobranija “, „ sedumte sveknici “ go simboliziraat osvetuvanje na Božjata svetlina, no vo sedum obeležani momenti vo tekot na celata hristijanska era. Sveknikot gi pretstavuva izbranite na edna era , toj go prima masloto od Božjiot Duh od koe zavisi za da gi prosvetli izbranite so svojata svetlina.

Najava za golema nesreća

Stih 13: „ I megu sedumte sveknici eden sličan na Sinot Čovečki, oblečen vo obleka do nozete i opašan so zlaten pojas okolu gradite. “

Tuka započnuva simbolični opis na Gospod Isus Hristos. Ovaa scena gi ilustrira vetuvanjata na Isus: Luka 17:21: „ Nema da velat: ‚Gledajte ovde‘ ili ‚Tamu‘. Zašto, ete, carstvoto Božjo e vo vas . “; Mat. 28:20: „ I učete gi da pazat sè što vi zapovedav. I, ete, Jas sum so vas vo site dni, do svršetokot na vekot. “ Ovaa vizija e mnogu slična na onaa od Daniel 10, kade što stih 1 ja pretstavuva kako najava za „ golema nesreća “ za negoviot evrejski narod. Zatoa, i onaa od Otkrovenie 1 isto taka najavuva „ golema nesreća “, no ovoj pat za Hristijanskoto sobranie. Sporedbata na dve videnija e mnogu poučna, bidejki detalite se prilagodeni na sekoj od dvata mnogu različni istoriski konteksti. Simbolični opisi što će bidat prezentirani se odnesuvaat na Isus Hristos vo kontekst na negovoto konačno slavno vraćanje. Dvete „ katastrofi “ imaat zaedničko što se ispolnuvaat na krajot od dvata zaveti vospostaveni posledovatelno od Boga. Da gi sporedime sega dve videnija: „... sin čovečki “ vo ovoj stih beše „ čovek “ kaj Daniel, bidejki Bog sè ušte ne se vplotil vo Isus. Naprotiv, vo „ sin čovečki “ go naoğame „ sinot čovečki “ što Isus postojano go imenuva koga zboruva za sebe vo Evangelijata. Ako Bog tolku mnogu insistiraše na ovoj izraz, toa e zatoa što ja legitimira negovata sposobnost da spasuva luđe. Toj e tuka „oblečen vo dolga obleka“, „ oblečen vo len “ kaj Daniel. Ključot za značenjeto na ovaa dolga obleka e daden vo Otkrovenie 7:13-14. Go nosat onie što umiraat kako mačenicici za vistinata vera: „ I eden od starešinite mi odgovori i reče: „Koi se ovie što se oblečeni vo beli obleki? I od kade dojdoo?“ Mu rekov: „Gospodaru moj, ti znaeš.“ A toj mi reče: „Ovie se onie što dojdoo od golema nevolja; i gi ispraa svoje obleki i gi izbelea vo krvta na Jagneto.“ Isus nosi zlaten pojas okolu gradite , odnosno preku srceto, no i preku slabinite , simboli na sila, vo Daniel. A zlatniot pojas ja simbolizira vistinata spored Efesjanite 6:14: „ Zatoa, stojte, prepašani vo slabinite so vistinata i oblečeni vo oklopot na pravednosta . Kako Isus, vistinata ja počituvaat samo onie što ja sakaat.“

Stih 14: „ Glavata i kosata Mu bea beli kako volna, beli kako sneg; očite Mu bea kako ognen plamen “ .

Belata boja, simbolot na sovršena čistota, go karakterizira Bogot Isus Hristos koj, sledstveno, go mrazi grevot. Sega, objavuvanje na „ golema nesreća “ može da ima samo cel da gi kazni grešnicite. Ovaa pričina se odnesuva na obe nesreći, pa zatoa go naoğame, tuka i vo Daniel, Bog, golemiot Sudija, čii „ oči se kako ogneni plameni “. Negoviot pogled go golta grevot ili grešnikot, no izbraniot na Isus izbira da se otkáže od grevot, za razlika od lažniot Evrein i lažniot buntoven hristijanin koi sudot na Isus Hristos na krajot će gi progolta. I konačniot kontekst na ovaa „ nesreća “ gi označuva negovite istoriski neprijатели, site identifikuvani vo poglavjata od ovaa kniga i vo onaa na Daniel. Otkrovenie 13

ni gi pretstavuva vo aspekt na dva „ dzvera “ identifikuvani so nivnite iminja „ more i kopno “, što ja označuva katoličkata vera i protestantskata vera što proizlegla od nea, kako što sugeriraat nivnite iminja spored Bitie 1:9-10. Po negovoto vraćanje, dvata sojunzi dzvera stanuvaaat edno, obedineti da se borat protiv negovata sabota i negovite verni. Negovite neprijateli će bidat preplašeni, spored Otkrovenie 6:16, i nema da izdržat.

Stih 15: „ Nozete mu bea kako čist mesing, kako da gorea vo pečka; a glasot mu beše kako šum od mnogu vodi. “

Nozete na Isus se čisti kako i ostatokot od negovoto telo, no na ovaa slika tie se oskvernuvaat so gazenje na krvta na buntovnite grešnici. Kako vo Dan. 2:32, „ mesingot “, nečist legiran metal, simbolizira grev. Vo Otk. 10:2 čitame: „ Vo rakata svoja držeše otvorena mala kniga; i ja stavi desnata noga na moreto , a levata na zemjata . “ Otk. 14:17-20 mu go dava na ova dejstvo imeto „ berza “, tema razviena vo Isaija 63. „ Mnogute vodi “ simboliziraat, vo Otk. 17:15, „ luđe, mnoštva, narodi i jazici “ koi sklučuvaaat sojuz so „ bludnicata Golemiot Vavilon “, ime što se odnesuva na papskata Rimokatolička crkva. Ovoj sojuz vo posleden moment će gi obedini vo sprotivnost so sabotata osvetena od Boga. Tie duri će odlučat da gi ubijat negovite verni nabljuduvači. Taka možeme da gi razbereme simbolite na negoviot praveden gnev. Vo vizijata, Isus im pokažuva na svoje izbrani deka samo negoviot ličen božestven „ glas “ e pomóken od glasot na site narodi na zemjata zaedno.

Stih 16: „ Vo desnata raka držeše sedum dzvezdi. Od ustata Mu izleguvaše ostar meč so dve ostrici, a liceto Mu beše kako sonce što sveti vo Negovata sila. “

Simbolot na „ sedumte dzvezdi “ što gi drži „ vo desnata raka “ potsetuva na negovata trajna dominacija, koja edinstveno možeše da go dade Božjiot blagoslov; tolku često i masovno pogrešno tvrdena od negovite neverni neprijateli. Dzvezdata e simbol na religiozniot glasnik bidejki, kako dzvezdata od Bitie 1:15, negovata uloga e „ da ja prosvetli zemjata “, vo negoviot slučaj, so božestvena pravda. Na denot na negovoto vraćanje, Isus će gi voskresne (povtorno će gi voskresne ili povtorno će gi podigne po celosno momentalno uništuvanje narečeno smrt) svoje izbranici od site epohi simbolizirani so iminjata na sedumte sobranija . Vo ovoj slaven kontekst, za nego i negovite verni izbranici, toj se pretstavuva sebesi kako „ Božji zbor “ čij simbol „ na ostar meč so dve ostrici “ e citiran vo Evreite 4:12. Ova e časot koga ovoj meč će dade život i smrt, spored verata pokažana kon ovoj božestven zbor napišan vo Biblijata što Otkrovenie 11:3 go simbolizira kako „ dvajcata svedoci “ na Boga. Kaj lugeto, samo izgledot na liceto gi identifikuva i im dozvoluva da se razlikuvaa; Zatoa, toa e element na identifikacija par excellence. Vo ovaa vizija, Bog go prilagoduva i svoeto lice na celniot kontekst. Vo Daniel, vo vizijata, Bog go simbolizira svoeto lice so „ molnjata “, tipičen simbol na grčkiot bog Zevs, bidejki neprijatelot na proroštvoto će bide grčkiot narod Selevkidi na kralot Antioh IV, koj go ispolnil proroštvoto vo - 168 godina. Vo vizijata na Apokalipsata, liceto na Isus, isto taka, go dobiva aspektot na negoviot neprijatel, koj ovoj pat e „ sonceto koga sjae vo svojata sila “. Vistina e deka ovoj posleden obid da se iskoreni od zemjata sekoj što ja počituvaa svetata božestvena sabota pretstavuva apogej na buntovničkata borba vo korist na počituvanjeto na „denot na nepobedenoto sonce“ vospostaven na 7 mart 321 godina od carot Konstantin I. Ovoj buntovnički logor će go najde pred sebe „ sonceto na božestvenata pravda “ vo seta svoja božestvena mók, i toa, na prviot den od proletta 2030 godina.

Stih 17: „ Koga go vidov, padnav pred Negovite noze kako mrtov. Toj ja položi desnata raka vrz mene i mi reče: „Ne plaši se! “

So vakva reakcija, Jovan samo ja predviduva sudbinata na onie što će se soočat so nego vo vremeto na negovoto vraćanje. Daniel se odnesuval na ist način, i vo dvata slučai, Isus go uveruva i zajaknuva svojot sluga, svojot veren rob. „ Negovata desna raka “ go potvrđuva svojot blagoslov i vo svojata vernost, za razlika od buntovnicite od drugiot tabor, izbraniot nema pričina da se plaši od Boga, koj doađa da go spasi od ljubov. Izrazot „ ne bojte se “ go potvrđuva konečnii kontekst karakteriziran od 1843 godina so ovaa adventistička poraka na prviot angel od Otkrovenie 14:7: „ I reče so silen glas: Bojte se od Boga i dajte Mu slava , zašto dojde časot na Negoviot sud; i poklonete se na Onoj, Koj gi sozdade neboto i zemjata, moreto i izvorite na voda “. t.e., na Sozdatelot Bog.

Stih 18: „ Jas sum prviot i poslednii, i živii. Bev mrtov, i ete, živ sum vo večni vekovi. Jas gi imam ključevite od smrtta i od adot. “

Navistina Isus, pobednikot nad gávolot, grevot i smrtta, zboruva so ovie termini. Negovite zborovi „ prviot i poslednii “ ja potvrđuvaat porakata za početakot i krajot na vremeto opfateno so proroštvo, no vo isto vreme, Isus ja potvrđuva svojata božestvenost koja dala život od prvoto do poslednoto od negovite čovečki sozdanija. Onoj koj „ gi drži ključevite na smrtta “ ima moć da odluči koj mora da živee, a koj mora da umre. Časot na negovoto vraćanje e koga negovite svetii će bidat voskresnati vo „ prvoto voskresenie “ rezervirano za „ blaženite mrtvi vo Hrista “ spored Otkrovenie 20:6. Da gi ofrime site mitovi za tradiciite na lažnoto hristijanstvo od grčko i rimsko nasledstvo i da razbereme deka „ živeališteto na mrtvite “ e ednostavno zemjata na zemjata koja gi sobrala mrtvite pretvoreni vo prav, spored ona što e napišano vo Bitie 3:19: „ So pot na liceto svoe će jadeš leb, dodeka ne se vratiš vo zemjata od koja si zemen; zašto si prav, i vo prav će se vratiš. “ Ovie ostatoci nikogaš poveće nema da bidat od nikakva korist, bidejki nivnii Tvorec će gi voskresne so celata nivna ličnost vrežana vo negovoto božestveno sećavanje, vo neraspadljivo nebesno telo (1 Kor. 15:42) identično so ona na angelite koi mu ostanale verni na Boga: „ Zašto pri voskresenietu nitu se ženat nitu se mažat, tuku se kako angelite Božji na neboto. Mat. 22:30.“

Proročkata poraka za idninata e potvrđena

Stih 19: „ Zatoa, napiši gi rabotite što si gi videl, i onie što se, i onie što će bidat potoa. “

Vo ovaa definicija, Isus ja potvrđuva proročkata pokrienost na celoto vreme od hristijanskata era, koja će završi so negovoto vraćanje vo slava. Apostolskoto vreme e opfateno so izrazot „ što go vidovte “, i zatoa Bog go označuva Jovan kako avtentičen očevidec na apostolskata služba. Toj beše svedok na „ prvata ljubov “ na Izbraniot spomenat vo Otk. 2:4. „... onie što se “ se odnesuva na krajot na ova apostolsko vreme vo koe Jovan ostanuva živ i aktiven. „... i onie što će dojdati po niv “ gi označuva religioznite nastani što će se ispolnat do vremeto na vraćanjeto na Isus Hristos, a potoa i ponatamu, do krajot na sedmii milenium.

Stih 20: „ Tajnata na sedumte dzvezdi što gi vide vo mojata desna raka i na sedumte zlatni svetilnici. Sedumte dzvezdi se angelite na sedumte crkvi, a sedumte svetilnici se sedumte crkvi. “

„ Angelite na sedumte sobranija “ se izbranite od site ovie sedum epohi. Bidejki zborot „ angel “, od grčkiot „aggelos“, znači glasnik i gi označuva nebesnii angeli samo ako zborot „nebesen“ doađa da go specificira. Slično na toa, „ sedumte svetilnici “ i „ sedumte sobranija “ za koi se somnevam vo mojot komentar se tuka obedineti. Zatoa Duhot go potvrđuva moeto tolkuvanje: „ sedumte svetilnici

“ go pretstavuuaat osvetuvanje to na Božjato svetlina vo sedumte epohi označeni so iminjata na „ sedumte sobranija “.

Otkrovenie 2: Soborot na Hristos

od negovoto lansiranje do 1843 godina

Vo temata na pismata , vo Otk. 2 naogame četiri poraki što se odnesuvaat na vremeto pomegu 94 i 1843 godina, a vo Otk. 3, tri poraki što go opfaakaat vremeto od 1843-44 do 2030 godina. Da ja zabeležime so interes ova otkrivačka preciznost vo vrška so iminjata na prvite i poslednite pisma : „ Efes i Laodikija “ što znaat, soodvetno: da se lansiraat i da se sudi narodot; početokot i krajot na erata na hristijanskata blagodat. Vo Otk. 2, na krajot od poglavje, Duhot go povikuva početokot na „adventističkata tema za vraćanje na Hristos“ što se odnesuva na datumot 1828 godina odnapred utvrden vo Dan. 12:11. Isto taka, vo niza na vremeto, početokot na poglavje 3 od Otkrovenie može legitimno da se povrze so datumot 1843 godina, koj go označi početokot na adventističkiot test na verata. Adaptirana poraka doaga da ja sankcionira testiranata protestantska vera: „ Vie ste mrtvi “. Ovie objasnuvanja bea neophodni za da se potvrdi vrškata na porakite so datumite utvrdeni vo Daniel. No, vizijata na Otkrovenieto donesuva otkritija za početokot na hristijanskata era što Daniel ne gi razvil. Pismata ili porakite što Isus im gi upatuva na svoite slugi niz celata naša era gi ofrilaat religioznite nedorazbiranja na lažnite i zaveduvački iluzii što gi zasegaat mnoštvo hristijanski vernici. Tamu go naogame vistinskiot Isus so negovite legitimni baranja i negovite sekogaš opravdani prekori. Četirite pisma od Otkrovenie 2 posledovatelno se nasoeni kon četiri periodi locirani pomegu 94 i 1843 godina.

1-vi period : Efes

Vo 94 godina, posledniot svedok za započnuvanje na Hristovoto sobranie

Stih 1: „ I na angelot na crkvata vo Efes napiši mu : ova go veli Onoj, Koj gi drži sedumte dzvezdi vo desnata raka, Koj odi megu sedumte zlatni svetilnici: “

So imeto Efes , od prviot prevod na grčkiot zbor „Efes“, što znači da se lansira, Bog im se obraća na svoite slugi vo vremeto na lansiranje na Hristovoto sobranie, vo vremeto na rimski imperator Domicijan (81-96). Duhot taka go targetira vremeto koga Jovan go dobiva od Boga otkrovenieto što ni go opišuva. Toj e posledniot apostol koj čudesno ostal živ i pretstavuva, sam po sebe, posledniot očevidac na lansiranje na Hristovoto sobranie. Bog se povikuva na svojata božestvena moć; samo toj „ drži vo desnata raka “, simbol na negoviot blagoslov, životot na svoite izbranici, „ dzvezdite “, čii dela gi sudi, plodovi na nivnata vera. Vo zavisnost od slučajot, toj blagoslovuva ili prokolnuva. Bog „ odi “, razberete deka toj napreduva vo vremeto na svojot projekt preku pridružuvanje, generacija po generacija, na životot na svoite izbranici i na nastanite vo svetot što gi organizira ili protiv koi se bori: „ i učete gi da pazat se što vi zapovedav. I ete, Jas sum so vas sekogaš, duri do krajot na vekot.“ Mat. 28:20. Do krajot na vekot, negovite izbranici će mora da gi izvršat delata što toj odnapred gi podgotvil za niv: „ Zašto nie sme Negovo delo, sozdadeni vo Hrista Isusa za dobri dela, koi Bog odnapred gi podgotvil, za da odime vo niv. Efes. 2:10“. I tie će mora da se prilagodat na posebnite uslovi potrebni vo sekoja od sedumte eri. Zašto lekcijata dadena vo „ Efes “ važi za sedumte eri; „ sedumte dzvezdi što gi drži vo desnata raka “ toj može da gi pušti da pağaat i da pağaat na zemja, onie što se odnesuvaat na buntovnite hristijani. Imajte ja na um idejata deka „ svećnikot “ e korisen samo koga sveti, a za da sveti, mora da bide ispolnet so maslo, simbol na božestveni Duh.

Stih 2: „ Gi znam tvoite dela, tvojot trud i tvoeto trpenie. Znam deka ne možeš da gi podneseš zlite; deka si gi iskušal onie što velat deka se apostoli, a ne se, i si gi iskušal.“ pronajdoa lažgovci; »

Vnimanie! Glagolskite vremenja se isključitelno važni bidejki go odreduvaat celnoto vreme vo apostolskata era. Vo ovoj stih, glagolot konjugiran vo segašno vreme se odnesuva na godinata 94, dodeka onie vo minato vreme se odnesuvaat na vremeto na progonstvoto od strana na rimskiot imperator Neron, pomegu 65 i 68 godina.

Vo 94 godina, hristijanite ja sakaat vistinata što e sè ušte nedoprena i neiskrivena, i gi mrizat „zlite“ pagani, osobeno megu niv dominantnite Rimjani od toa vreme. Postoi pričina za ova: apostolot Jovan e sè ušte živ, kako i mnogu drugi drevni svedoci na vistinata što ja poučeval Isus Hristos. „Lažlivcite“ na toj način lesno se razotkrivaat. Zašto vo sekoe vreme, neobrateniot plevel se obiduva da se izmeša so dobroto žito, bidejki stravat od Boga e sè ušte golem, a porakata za spasenie e zavodлива i privlečna. Tie vnesuvaat lažni idej vo doktrinata. No, vo testot na ljubovta kon vistinata, tie ne uspevaat i se razotkrivaat od vistinski prosvetlenite izbranici. Slično, vo vrška so minatoto na apostolskata era, „gi ispitavte“, Duhot potsetuva kako testot na smrtta gi sobori izmamničkite maski na lažnite hristijani, vistinskite „lažlivci“ nasočeni vo ovoj stih, pomegu 65 i 68 godina, koga Neron gi predade Hristovite izbranici na divite dzverovi vo negoviot Koloseum, za da im ponudat krvav spektakl na žitelite na Rim. No, da zabeležime, Isus ja evocira ovaa revnost od edno minato vreme.

Stih 3: „deka imaš trpenie, deka si stradal zaradi Moeto ime i ne si se izmorig.“

Eve povtorno, obrnete vnimanie na vremenjata na glagolskite konjugacii!

Ako svedoštvo za upornost e sè ušte začuvano, ona za stradanje poveќе ne postoi. I Bog e dolžen da se seti na prifańanjeto na stradanjeto što beše manifestirano i vozvišeno počituvano okolu 30 godini prethodno, pomegu 65 i 68 godina, koga krvoločniot Rimjanin Neron gi predade hristijanite na smrt, ponudeni kako spektakl, na svojot perverzen i rasipan narod. Duri vo toa vreme Izbraniot tabor „stradaše“ vo negovo „ime“ i „ne se zamori“.

Stih 4: „No, imam nešto protiv tebe, što ja ostavi svojata prva ljubov.“

Predloženata zakana stanuva poprecizna i potvrđena. Vo toa vreme, hristijanite se verni, no revnosta demonstrirana pod Neron oslabnala ili poveќе ne postoi; ona što Isus go narekuva „gubenje na prvata ljubov“, so što za vremeto 94 se sugerira postoenjeto na vtoru ljubov, mnogu inferiorna vo odnos na prvata.

Stih 5: „Zatoa, seti se od kade si padnal, i pokaj se, i pravi gi prvite dela; inaku ќе dojdami kaj tebe i ќе go odstrani tvojot sveќnik od negovoto mesto, ako ne se pokaesh.“

Samoto počituvanje ili priznavanje na vistinata ne nosi spasenie. Bog bara poveќе od onie što gi spasuva za da gi napravi svoi sopatnici za večnosta. Verata vo večniot život podrazbira obezvređuvanje na prviot život. Porakata na Isus ostanuva postojano ista spored Matej 16:24-26: „Togaš Isus im reče na učenicite Svoi: „Ako nekoj saka da vrvi po Mene, neka se odreče od sebe i neka go zeme svojot krst i neka Me sledi. Zašto, koj saka da go spasi svojot život, ќе go izgubi, a koj ќе go izgubi svojot život zaradi Mene, ќе go najde. Zašto kakva polza ќе mu bide na čovekot ako go dobie celiot svet, a ja izgubi svojata duša? Ili što će dade čovek vo zamena za svojata duša?“ Zakanata da mu se odzeme Duhot, simbolizirana so „sveќnikot“, pokažuva deka, za Boga, vistinskata vera e daleku od toa da bide samo etiketa zalepena na dušata. Vo vremeto na Efes, simboličniot sveќnik na Božjiot Duh bil na Istok, vo Erusalim kade što se rodila hristijanskata vera, i vo crkvite osnovani od

Pavle vo Grcija i denešna Turcija. Religiozniot centar naskoro ќе se preseli na Zapad, prvenstveno vo Rim, Italija.

Stih 6: „ No, ova go imaš: gi mraziš delata na nikolaitite, a jas gi mrazam. “

Vo ova pismo, Rimjanite se simbolično imenuvani, po „ zlobnite “: „ Nikolaitite “, što znači pobednički narod ili narod na Pobedata, odnosno dominatori na vremeto. Na grčki, terminot „Nika“ e personificirano ime na pobedata. Što togaš se „ delata na Nikolaitite “ mrazeni od Boga i negovite izbranici? Paganizam i religiozen sinkretizam. Tie počituvaaat mnoštvo paganski božestva, od koi najgolemite imaat den od nedelata posveten na niv. Našiot segašen kalendar, koj na sedumte dena od nedelata im gi pripisuva iminjata na sedumte dzvezdi, planeti ili dzvezdata na našiot Sončev sistem, e direktno nasledstvo od rimskata religija. A kultot na prviot den posveten na „neosvoenoto sonce“ so tekot na vremeto, od 321 godina, ќе mu dade posebna pričina na Bogot-tvorec da gi mrazi religioznite „dela “ na Rimjanite.

Stih 7: „ Koj ima uvo, neka čue što im zboruva Duhot na crkvite: na onoj što pobeđuva, ќе mu dadam da jade od drvoto na životot, koe e srede Božjiot raj. “

Dve poraki vo ovoj stih zboruvaaat za zemното vreme na pobeda, „ onoj što pobeđuva “ i nebesното vreme na negovata nagrada.

Ovaa formula e poslednata poraka što Isus im ja upatuvaa na svoite slugi od edna od sedumte epohi što gi opfaća proroštvoto. Duhot ja prilagoduva na posebnite uslovi na sekoja era. Erata na Efes go označuvaa početokot na vremeto opfateno so proroštvoto, pa zatoa Bog mu pretstavuvaa večno spasenie vo forma na početok na zemskata istorija. Likot na Isus beše evociran tamu pod onoj na drvoto na životot od zemskata gradina što Bog go sozdaa za da go smesti tamu neviniot i čist čovek. Otkrovenie 22 go prorokuva ova obnovuvanje na obnoveniot Eden za sreća na pobedničkite izbranici na novata zemja. Formulata što e pretstavena sekoj pat se odnesuva na aspekt od večniot život što go nudi Isus Hristos samo na svoite izbranici.

Vtor period : Smirna

Pomegu 303 i 313 godina, poslednoto rimsko „imperijalno“ progonstvo

Stih 8: „ I na angelot na crkvata vo Smirna napiši mu : ova go veli Prviot i Posledniot, Koj beše mrtov i oživea: “

So imeto „ Smirna “ od vtoroto pismo, prevedeno od grčkiot zbor „smurna“ što znači „ smirna “, Bog go targetira vremeto na strašno progonstvo predvedeno od rimskiot imperator Dioklecijan. „ Smirna “ e parfem što gi parfimiraa nozete na Isus neposredno pred negovata smrt i koj mu bil donesen kako žrtva pri negovoto raćanje od strana na mudrecite od Istok. Isus vo ova iskušenje povtorno ja otkriva revnosta za vistinska vera što poveće ne ja naogaa vo 94 godina. Onie što se soglasuvaaat da umrat vo negovo ime mora da znaat deka Isus ja pobedi smrtta i deka, povtorno živ, ќе može da gi voscresne kako što napravil za sebe. Proroštvoto e upateno samo do hristijanite, od koi samiot Isus e „ prv “ pretstavnik. So asimiliranje na svojata ličnost so životot na svoite slugi, toj ќе bide pretstaven i od „ posledniot “ hristijanin.

Stih 9: „ Gi znam tvojata nevolja i siromaštija (iako si bogat), i hulata na onie što velat deka se Evrei, a ne se, tuku se sinagoga na Satanata. “

Progonuvani od Rimjanite, hristijanite bile lišeni od svoite imoti i najčesto bile ubivani. No, ovaa materijalna i telesna siromaštija gi pravela duhovno bogati spored kriteriumite na verata vo Božjiot sud. Od druga strana, toj ne go kriel svojot sud i ja otkril, mnogu jasno, vrednosta što i ja dal na evrejskata religija, koja go otfrlila božestveniot standard na spasenie so toa što ne go priznala Isus Hristos kako Mesija proročen vo Svetoto pismo. Napušteni od Boga, Evreite bile prezemeni od ġavolot i negovite demoni i tie stanale, za Boga i negovite vistinski izbranici, „ sinagoga na Satanata “.

Stih 10: „ Ne boj se od ona što će go pretrpiš! Ete, ġavolot će frli nekoi od vas vo zatvor, za da bidete iskušani; i će imate maka deset dena. Bidi veren do smrt, i će ti go dadam venecot na životot. “

Vo ovoj stih, ġavolot e narečen Dioklecijan, ovoj surov rimski imperator, so negovite povrzani „tetrarsi“, koi imale žestoka omraza kon hristijanite, koi sakale da gi istrebat. Najaveniot progon ili „ nevolja “ trael „ deset dena “, odnosno „deset godini“ pomeđu 303 i 313 godina. Na nekoi od niv koi bile „ verni do smrt “ kako visoko blagosloveni mačenicici, Isus će im ja dade „ krunata na životot “; večen život, znakot na nivnata pobeda.

Stih 11: „ Koj ima uvo, neka čue što im veli Duhot na crkvite: Koj pobeđuva, vtorata smrt nema da go povredi. “

Temata na porakata za krajot na epohata e smrtta. Ovoj pat, Duhot povikuvaa na spasenie potsetuvajќi nē deka onie koi ne ja prifaќaat prvata smrt na mačeništvo za Boga, će mora da stradaat, bez da možat da izbegaat od nea, „ vtorata smrt “ na „ognenoto ezero “ na posledniot sud. „ Vtora smrt “ koja nema da gi dopre izbranite bidejќi tie će vlezat vo večen život zasekogaš.

3-ti period : Pergam

Vo 538 godina, vospostavuvanjeto na papskiot režim vo Rim

Stih 12: „ Na angelot na crkvata vo Pergam napiši mu : Ova se zborovite na onoj so ostriot meč so dve ostrici :

So imeto Pergam , Bog go evocira vremeto na duhovna preljuba . Vo imeto Pergam , dva grčki koreni, „pérao i gamos“, se preveduvaat kako „prekršok na brakot“. Toa e sudbonosen čas na početokot na nesreќite što će gi pogodati hristijanskite narodi do krajot na svetot. So targetiranje na datumot 313, prethodnata era sugeriraše pristap do vlasta i paganskoto vladeenje na carot Konstantin I , sin na tetraarhot Konstancij Hlor, i pobednik protiv Maksencij. So carski dekret od 7 mart 321 godina, toj go napušti nedelniot odmor od svetata sabota na sedmiot božestven den, našata segašna sabota, pretpočitajќi go namesto toa prvot den posveten, vo toa vreme, na paganskoto obožavanje na sončeviot bog, „Sol Invictus“, Nepokorenoto Sonce. Poslušuvajќi go nego, hristijanite izvršile „duhovna preljuba“, što od 538 godina će bide oficijalniot standard na rimski papizam povrzan so erata na Pergam . Nevernite hristijani go sledat Vigilij, noviot verski vodač vospostaven od carot Justinijan I. Ovoj intrigant ja iskoristil svojata vrska so Teodora, prostitutkata što ja omažil carot, za da ja dobie ovaa papska funkcija proširena so negovata nova univerzalna religiozna moќ, odnosno

katolička. Taka, pod imeto Pergam, Bog ja osuduva praktikata na „Nedela“, novo ime i pričina za duhovna preljuba, pod koja poranešniot „den na sonceto“ nasleden od Konstantin prodolžuva da se počituva od rimskata hristijanska crkva. Taa tvrdi deka e Isus Hristos i go bara toa, po titulata na svojot papski vodač, „vikar na Sinot Božji“ (Zamena ili zamena na Sinot Božji), na latinski „VICARIVS FILII DEI“, čij broj na bukvi e „ 666 “; broj što e vo soglasnost so onoj što Otk. 13:18 mu go pripisuva na religiozniot element na „ dzverot “. Erata narečena Pergam, taka, započinuva so netolerantnoto i uzurpirračko papsko vladeenje koe mu ja odzema na Isus Hristos, semokniot Bog voploten, negovata titula Glava na Sobranieto, spored Dan. 8:11; Efes. 5:23: „ zašto mažot e glava na ženata, kako što e Hristos glava na crkvata, koja e negovo telo, i čij što toj e Spasitel “. No, vnimavajte! Ovaa akcija e inspirirana od samiot Bog. Vsušnost, toj e onoj koj ja povlekuva i mu ja predava na papskiot režim hristijanskata vera koja oficijalno stanala neverna. Drskosta na ovoj režim, osudena vo Dan. 8:23, odi dotamu što go tera da prezeme inicijativa za „ promena na vremenjata i zakonot “ vopostaven od Bog, lično, spored Dan. 7:25. I ponatamu, prezirajki go negovoto predupreduvanje duhovno da ne narekuva nitu edno čovečko suštestvo „tatko“, toj se obožaval sebesi kako „Presvet Otec“, so što se vzdignuval nad Boga sozdatel-zakonodavec, i eden den ke go otkrie toa, nagrađuvajki: „I nikogo ne narekuvajte go svoj tatko na zemjata, zašto eden e vašiot Otec, Koj e na neboto.“ (Matej 23:9).“ Ovoj čovečki car ima naslednici preku koi režimot i negovite ekscesi ke prodolžat do denot na sudot programiran od najgolemiot, najsilniot i najpravedniot, vistinskiot „Presvet Nebesen Otec“.

Zatoa, carot Justinijan I go vopostavil ovoj religiozen režim što Bog go smetal za „preljubnički“ kon nego. Zatoa, važnosta na gnevot trebalo da bide obeležana i vrežana vo istorijata. Vo 535 i 536 godina, za vreme na negovoto vladeenje, bile zabeležani dve gigantski vulkanski erupcii, koi ja zatemnile atmosferata i predizvikale smrtonosna epidemija na čuma vo 541 godina, koja ne iščeznala se do 767 godina, so vrv na napadot vo 592 godina. Božestvenoto prokletstvo ne moželo da dobie postrašna forma, a detalji za ova tema ke bidat dadeni vo sledniot stih.

Stih 13: „ Znam kade živeeš, deka tamu e prestolot na Satanata. Se držiš cvrsto za Moeto ime i ne se otkadža od Mojata vera, duri ni vo denovite na Antipa, Mojot veren svedok, koj beše ubien megu vas, kade što živee Satanata. “

Proroštvoto go naglasuva „ prestolot “ i negovata lokacija poradi negovata slava i počestite što grešnicite se ušte mu gi oddavaat denes. Ušte ednaš „Rim“ ja vraća svojata dominacija, ovoj pat pod ovoj lažno hristijanski i celosno paganski religiozen aspekt. Onoj koj tvrdi deka e negov „zamenik“ (ili vikar), papata, duri i ne dobiva od Boga lično da mu se obrati. Primatelot na proroštvoto e izbran, a ne padnat, nitu uzurpator koj gi veliča paganskite obredi. Ova visoko mesto na rimokatoličkata vera go ima svojot papski prestol vo Rim, vo Lateranskata palata što Konstantin I velikodušno mu ja ponudil na episkopot na Rim. Ovaa Lateranska palata se naoğa na planinata Kelija, eden od „sedumte ridovi na Rim“ koj se naoğa jugoistočno od gradot; imeto Kelija znači: nebo. Ovoj rid e najdolgiot i najgolem od sedumte, vo odnos na površinata. Vo blizina na Lateranskata crkva, koja i denes, za papstvoto i nejinoto sveštenstvo, ja pretstavuva najvažnata katolička crkva vo svetot, se naoğa najgolemiot obelisk vo Rim, kade što ima 13, dostignuvajki visina od 47 metri. Otkrien pod 7 metri zemja i skršen na tri dela, bil postaven vo 1588 godina od strana na papata Sikst V, koj vo isto vreme ke ja organizira dominacijata na Vatikanskata država vo slednata proročka era narečena Tijatira . Ovoj simbol na egipetskiot sončev kult ima na stelata što go nosi golem natpis što potsetuva na ponudata na Konstantin. Vsušnost, negoviot sin Konstancij II, po smrtta na svojot tatko, go donel od Egipet vo Rim, delumno za da ja ispolni želbata na svojot tatko, koj sakal da go donese vo Carigrad. Ovaa

posvetenost na slavata na Konstantin I poveke se dolži na želbata na Boga otkolku na sinot na Konstantin. Bidejki celiot obelisk so svojot visok piedestal ja potvrduva proročenata vrska, što go pravi Konstantin I građanski avtoritet koj go vospostavuva ostatokot od „denot na sonceto“, a papata, vo toa vreme ednostaven episkop na hristijanskata crkva vo Rim, religiozen avtoritet, koj ke go nametne, religiozno, ovoj paganski den pod imeto „Nedela“ ili den Gospodov. Na vrvot na ovoj obelisk se naoĝaat četiri otkrivački simboli koi se sledat eden po drug vo ovoj rastečki redosled: 4 lavovi sedat na negoviot vrv, orientirani kon četirite kardinalni točki, nad koi se četiri planini nadvisnati so sončevi zraci, a nad ovoj ansambl dominira hristijanski krst. Nasočen kon četirite kardinalni točki, simbolot na lavovite označuva kralsko semejstvo vo negovata univerzalna sila; što go potvrduva negoviot opis otkrien vo Dan. 7 i 8. Otk. 17:18 ke potvrdi deka za Rim veli: „A ženata što ja vide e golemiot grad koj go ima carstvoto nad zemnite carevi“. Pokraj toa, egipetskiot kartuš vrežan na obeliskot go evocira „nečistiot zavet što carot mu go upatuva na Amon“, sončeviot bog. Site ovie raboti ja otkrivaat vistinskata priroda na hristijanskata vera koja dominira vo Rim od Konstantin I, odnosno od 313 godina, datumot na negovata pobeda. Ovoj obelisk i simbolite što gi nosi, svedoĝat za „uspehot“ na slugata na ĝavolot prorokuvan vo Daniel 8:25, koj, preku Konstantin I, uspeal da i dade na hristijanskata vera izgled na religiozen sinkretizam cvrsto osuden od Boga vo Isus Hristos. Ja sumiram porakata na ovie simboli: „krst“: hristijanska vera; „sončevi zraci“: sončevo obožavanje; „planini“: zemska moć; „četiri lava“: univerzalno kralsko semejstvo i sila; „obelisk“: Egipet, grev, od buntot na faraonot od Izlezot, i za grevot što go sočinuva idolopokloničkoto obožavanje na bogot na sonceto Amon. Bog gi pripisuje ovie kriteriumi na rimokatoličkata vera razviena od Konstantin I. I na ovie simboli, preku egipetskiot kartuš, toj go dodava svojot sud za religioznata posvetenost na episkopite na Rim, koi gi smeta za nečisti; tie veke se narekuvaat „papi“ od religioznite braća na gradot. Povrzanosta na hristijanskata vera so solarniot kult što veke go praktikoval i počituvail samiot Konstantin, e vo potekloto na užasna kletva što čoveštvo ke ja plaća, kontinuirano, do krajot na svetot. Ovoj prestol na Lateranot ne e konkurenten od rimskite imperatori, bidejki od Konstantin I, tie poveke ne živeat vo Rim, tuku na istokot od imperijata, vo Carigrad. Taka, ignorirajki go proročkoto otkrovenie dadeno od Isus Hristos na Jovan, mnoštvo čovečki suštstva se žrtvi na najgolemata religiozna izmama na site vremenja. No, nivnoto neznaenje e vinovno zatoa što ne ja sakaat vistinata i zatoa, od samiot Bog, se predadeni na lagi i lažgovci od site vidovi. Nedostatokot na obrazovanie na naselenieto od erata na Pergam go objasnuva uspehot na papskiot režim nametnat i podržan od posledovatelните rimski imperatori od toa vreme. Ova ne gi sprečava nekoj vistinski izbranici da go odbijai i otfrlat ovoj nov nelegitimien avtoritet; što go naveduva Isus da gi prepoznae kako svoji vistinski slugi. Bidejki e napravena rimskata lokacija na izbranite, zabeležete deka Duhot tamu se naoĝa vo 538 slugi koi ja zadržale verata vo imeto na Isus, dodeka ja počituvale nedelata. Sепak, na ova mesto vo Rim, poslednite maćenici ili „verni svedoci“ bile videni samo vo vremeto na Neron, vo 65-68 godina i vo vremeto na Dioklecijan pomeĝu 303 i 313 godina. So nasočuvanje kon gradot Rim, Duhot potsetuva na vernosta na „Antipa“, negoviot „veren svedok“ od minatite vremenja. Ova grčko ime znači: protiv site. Se čini deka go označuva apostol Pavle, prviot objavitel na Evangelieto na Isus Hristos vo ovoj grad kade što umrel kako maćenik, obezglaven, vo 65 godina, pod carot Neron. Bog taka ja osporuje lažnata i zaveduvačka titula „vikar na Sinot Božji“ na papite. Vistinskiot vikar bil verniot Pavle, a ne neverniot Vigiliј, nitu nekoј od negovite naslednici.

Semoćniot Bog Tvorec gi vrežal vo prirodata važnite momenti od religioznata istorija na hristijanskata era; momenti koga prokletstvoto dobiva intenziven karakter so teški posledici za hristijanskiot narod. Ušte za vreme na negovata zemna služba, Isus Hristos im dal na svoite dvanaeset začudeni i

voodooševeni apostoli dokaz za negovata sovladovanje na burata na Galilejskoto More; bura koja ja smiril vo eden mig, po svoja komanda. Vo našata era, periodot pomegu 533 i 538 godina go dobil ovoj osobeno proklet karakter, bidejki so vospostavuvanje na papskiot režim od strana na carot Justinijan I, Bog sakal da gi kazni hristijanite koi se pokoruvale na dekretot objaven od carot Konstantin I, so koj bil zadolžitelen ostatokot od „denot na Neosvoenoto Sonce“ od prvot den od sedmicata, od 7 mart 321 godina. Vo ovoj period prokolnat od nego, Bog predizvikal budenje na dva vulkani koi ja zadušile severnata hemisfera na planetata i ostavile tragi na južnata hemisfera duri do Antarktikut. So razlika od nekolku meseci, smesteni na meğusebnite antipodi na ekvatorot, širenjeto na temninata beše mnogu efikasno i mnogu smrtonosno. Milijardi toni prašina se širea vo atmosferata, lišuvajki gi lugeto od svetlina i nivnite voobičeeni prehranbeni kulturi. Sonceto vo svojot zenit nudeše ista svetlina kako polnata mesečina, koja samata celosno iščezna. Istoričarite go zabeležaa ova svedošтво spored koe, armiite na Justinijan go vratija Rim od Ostrogotite blagodarenie na snežna bura vo sredinata na juli. Prvot vulkan narečen „Krakataoa“ se naoğa vo Indonezija i se razbudil vo oktombri 535 godina so nezamisлива magnituda, transformirajki planinska oblast od 50 km vo morska zona. A vtorigot, narečen „Ilopango“, se naoğa vo Centralna Amerika i eruptiral vo februaru 536 godina.

Stih 14: „No imam nekolku raboti protiv tebe, zašto imaš tamu luđe što ja držat doktrinata na Valaam, koj go nauči Valak da stavi kamen na sopnuvanje pred sinovite Izrailevi, da jadat žrtvuvani na idoli i da vršat blud.“

Duhot ja opišuu duhovnata sostojba vo Rim. Od 538 godina, vernite izbranici od toa vreme bile svedoci na vospostavuvanje na religiozen avtoritet što Bog go sporeduva so prorokot „Valaam“. Ovoj čovek mu služel na Boga, no si dozvolil da bide zaveden od privlečnosti na dobivkata i zemnite dobra; se što go delel rimski papski režim. Pokraj toa, „Valaam“ go predizvikal padot na Izrael otkrivajki mu na „Valaka“ sredstvata so koi možel da go sruši: se što trebalo da napravi e da go natera da prifati brakovi megu Evrei i pagani; raboti što Bog cvrsto gi osudil. Sporeduvajki go so „Valaam“, Bog ni dava složen portret na papskiot režim. Izbranite potoa go razbiraat značenjeto na dejstvujata što samiot Bog gi nateral gavolot i negovite nebesni i zemski partneri da gi izvršuvaa. Prokletstvoto na hristijanskata crkva se temeli na usvojuvanjeto na paganskiot „den na nepokorenoto sonce“, koj go počituvaa nevernite hristijani od 321 godina. A papskiot režim, kako „Valaam“, ke raboti za nivno propaganje i ke go zasili nivnoto božestveno prokletstvo. „Mesoto žrtvuvano na idoli“ e samo slika vo sporedba so paganskiot „den na sonceto“. Rim go vnesuva paganstvoto vo hristijanskata religija. No, ona što mora da go razberete e deka tie se od ista priroda i nosat pod Božjiot sud isti seriozni posledici... Ušte poveќе što kletvite predizvikani od „Valaam“ od hristijanskata era ke prodolžat do krajot na svetot, obeležan so slavnoto vraćanje na Isus Hristos. Neverstvoto na hristijanite se sporeduva i so ona na Evreite koi se predadoa na „nečistotija“ otkako Bog gi natera da gi čujat negovite deset zapovedi. Pomegu 321 i 538 godina, nevernite hristijani se odnesuvaa kako niv. I ova dejstvo prodolžuu i denes.

Stih 15: „Isto taka, imaš i takvi što ja držat naukata na nikolaitite.“

Vo ovaa poraka, imeto na „Nikolaitite“ citirano vo Efes povtorno se pojavuu vo ova pismo. No, „delata“ što se odnesuvaa na niv vo Efes tuka stanuvaa „doktrina“. Vsušnost, neкои Rimjani, od Efes, stanale hristijani, potoa neverni hristijani od 321 godina, i toa, na oficijalen religiozen naćin od 538 godina, so počituvanje na „doktrinata“ na rimokatolićkoto papstvo.

Stih 16: „ Zatoa pokaj se; inaku brzo ќе dojdam kaj tebe i ќе se boram protiv niv so mečot na ustata Moja. “

Zboruvajќi za „ bitkata “ što ja vodi Negovoto „Slovo“, „ mečot na Negovata usta “, Duhot go podgotvuva kontekstot za četvrtata poraka što treba da dojde. Ova ќе bide onaa vo 16 vek , kade što Biblijata, Negovoto sveto pišano slovo, Negovite „ dvajca svedoci “ spored Otkrovenie 11:3, ќе ja širat božestvenata vistina i ќе ja razotkrijat lažnata rimokatolička vera.

Stih 17: „ Koj ima uvo, neka čue što im veli Duhot na crkvite: na onoj što pobeđuva, ќе mu dadam od skrienata mana i ќе mu dadam bel kamen, i na kamenot napišano novo ime, koe nikoj ne go znae, osven onoj što go prima. “

Kako i sekogaš, Duhot povikuvaa na eden aspekt od večniot život. Tuka ni go pretstavuvaa vo slikata proročena so manata dadena na gladnite Evrei vo sušnata, neplodna i suva pustina. Potoa Bog poučil deka može da gi zaštiti i prodolži životite na svoite izbranici preku svojata tvorečka moć; ova ќе go postigne davajќi im večen život na svoite otkupeni izbranici. Ova ќе bide kulminacija na celiot Negov plan za spasenie.

Izbraniot na vremeto ќе bide nagrađen so večen život, koj Duhot go opišuvaa vo sliki. „ Manata “, slikata na nebesnata hrana, e skriena vo nebesnoto carstvo, a samiot Bog e nejzin proizvitel. Vo antičkata simbolika, manata bila na najsvetoto mesto, koe veќе go simboliziralo neboto kade što Bog suvereno vladee na svojot prestol. Vo rimskata praktika, „ beliot kamen “ go pretstavuvaa glasot „za“, crniot kamen go označuvaa „ne“. „ Beliot kamen “ isto taka ja označuvaa čistotata na životot na izbraniot koj stana večen. Negoviot večen život e božestveno da, što preveduvaa entuzijastičko i masovno dobrodojde od Boga. Bidejќi izbraniot e voskresnat vo nebesno telo, negovata nova sostojba se sporeduvaa so „ novo ime “. I ovaa nebesna priroda e, za negovite izbrani, postojano misteriozna i individualna: „ nikoj ne ja znae “. Zatoa ќе bide potrebno da se nasledi i da se vleze vo ovaa priroda za da se otkrie što e taa.

4-ta era : Tijatira

Pomeѓu 1500 i 1800 godina, religioznite vojni

Stih 18: „ I na angelot na crkvata vo Tiatir napiši mu : Ova go veli Sinot Božji, Koj ima oči kako ognen plamen, a nozete mu se kako čist mesing: “

Četvrtoto pismo, pod imeto „ Tijatira “, potsetuvaa na vreme koga hristijanskata vera na katoličkata i protestantskata liga nudi gnasen spektakl preku nivnite krvavi sudiri. No, ovaa poraka rezervira ogromni iznenaduvanja. Vo imeto Tijatira , dvata grčki koreni „thuaō, téiro“ preveduvaat „gnasnost i da se dade smrt so stradanje“. Grčkiot termin što go opravduvaa ova tolkuvanje na gnasnost, vo grčkiot rečnik na Bajli, označuvaa svinja ili diva svinja koga se vo žed. I tuka se potrebni pojasnuvanja. 16 vek e obeležan so budenjeto na protestantite koi go osporuvaa avtoritetot na rimski papski režim. Isto taka, za da go zajakne svojot svetoven avtoritet, papstvoto pretstaveno od papata Sikst V ja vospostavuvaa svojata vatikanska država, koja ќе mu dodeli graѓanski legitimitet povrzan so nejziniot religiozen avtoritet. Zatoa, od 16 vek , papski režim go prefrlil svoeto sedište, koe dotogaš se naogalo vo Lateranskata palata, na svojot imot vo Vatikan, koj veќе pretstavuvaa nezavisna papaska

država. No, ova prenesovanje e samo izmama, bidejki onoj koj tvrdi deka e del od Vatikanskata država se ušte sedi vo Lateranskata palata; bidejki tokmu tamu, vo Lateran, papite gi prečekuvaa emisarite na stranskite državi koi ja posetuvaa. I taka, vo 1587 godina, popraveniot obelisk, povtorno podignat vo blizina na Lateranskata palata od 3 avgust 1588 godina, beše otkrien pod 7 metri zemja i na tri dela. Vatikanskata država se naoğa nadvor od Rim, na ridot Vatikan, na zapadniot breg na rekata Tibar, koj se graniči so gradot od sever kon jug. Dodeka go razgleduvavme planot na ovoj vatikanski grad, bev iznenaden koga otkriv oblik na svinska glava, so uši na sever i mucka na jugozapad. Porakata na grčkoto „tuao“ e taka dvojno potvrđena i opravdana od Boga, organizatorot na ovie raboti. Katoličkata vera nasledena od Pergam go dostignuva vrhot na svoje gnasotii. Reagira burno so omraza i surovost protiv onie koi, prosvetleni od Biblijata, konečno rašireni blagodarjenje na pečatarskata mašina, gi osuduvaat nejzinite grevovi i nejzinite baranja. Ušte podobro, dotogaš, čuvar na Svetoto pismo što gi tera svoje monasi da gi reproduciraat vo manastiri i manastiri, ja progonoa Biblijata što ja osuduva nejzinata bezzakonie. I gi tera osuduvačite da bidat ubieni so silata na slepi i samodovolni monarsi; poslušnite izvršiteli na nejzinata volja. Izrazite pod koi Isus se pretstavuva, citirajki: „ onoj što ima oči kako ognen plamen“ i čii noze se kako čist mesing“, otkrivaat negovata kaznena akcija kon negovite religiozni neprijatelji koi će gi uništi po vraćanje na zemjata. Ova se tokmu dve hristijanski ideologii koi se borele do smrt „so meč“ i ogneno oružje vo ovoj istoriski kontekst na erata na Tiatira. „ Negovite noze“ potoa će stojat na „ moreto i na kopnoto“, simbol na katoličkata vera i protestantskata vera vo Otk. 10:5 i Otk. 13:1-11. Katolicizmot i protestantizmot, obete grešni (grev = mesing), nepokajnički, se opišani kako „ fina mesing“ koj go privlekuva gnevot na sudot na Boga Isus Hristos. Koristejki ja ovaa slika so koja ja najavuva golemata „ nesreća“ vo Otk. 1:15, Bog go otkriva časot koga poslednite progonoači obedineti protiv negovite verni deca se borele do smrt kako divi „dzverovi“ koi će gi simboliziraat niz celoto proroštvo. Od Fransoa I do Luj XIV, religioznite vojni se sledele edna po druga. I potrebno e da se zabeleži kako Bog go otkriva prokletstvoto na francuskiot narod, vooruženi podržuvачi na papstvoto ušte od Klovis, prviot kral na Franki. Za da go označi apogeot na ova prokletstvo, Bog go postavi mladiot Luj XIV, na voзраст od „pet godini“, na prestolot na Francija. Ovoj stih od Biblijata, Propovednik 10:16, ja izrazuva negovata poraka: „ Teško tebe, zemjo čij car e dete, a čii princovi jadat nautro!“ Luj XIV ja uništi Francija so svoeto raskošno trošenje vo Versajskata palata i so svoje skapi vojni. Toj ostavi zad sebe Francija potopena vo siromaštija, a negoviot naslednik, Luj XV, živeeše samo za razvratot što go deleše so svojot nerazdelen drugar vo razvratot, kardinalot Duboa. Odvraten lik, Luj XV beše celosno nezainteresiran za sudbinata na svojot narod, a predizvikaniot gnev na narodot trebaše da padne vrz negoviot naslednik, rabotničkiot kral, mirniot Luj XVI. Napağajki eden nežen i miren čovek so ovoj gnev, Bog ja otkri svojata namera da go udri nasledniot monarhiski režim poradi slepata doverba što nepravedno ja stavil vo papskite religiozni pretenzii ušte od Klovis.

Stih 19: „ Gi znam tvoite dela, tvojata ljubov, tvojata vera, tvojata vernost, tvoeto trpenie i tvoite posledni dela, deka se poveќе od prvite.“

Ovie zborovi, Bog im gi upatuvaa na svoje slugi „ verni do smrt“, nudejki se sebesi da se žrtvuvaat po likot na svojot Učitel; nivnite „ dela“ se prifateni od Boga zatoa što svedoča za nivnata avtentična „ ljubov“ kon svojot Spasitel. Nivnata „ vera“ će bide opravdana zatoa što e pridružena so „ verna služba“. Zborot „ postojanost“, citiran ovde, dobiva značajno istorisko značenje. Vo „kulata Konstanca“ vo gradot Aeg-Mort, Mari Diran živeela, kako model na vera, vo nejzinoto zarobeništvo 40 dolgi i teški godini. Mnogu drugi hristijani dale isto svedoštvo, čestopati ostanuvajki nepoznati za istorijata. Ova e zatoa što brojot na maćenici rastel so tekot na vremeto. Poslednite dela se

odnesuvaat na vremeto na vladeenjeto (1643 do 1715) na kralot Luj XIV pod čie vodstvo „zmejskite naselbi“ sostaveni za ovaa akcija, gi gonele vernite protestantski hristijani povlečeni vo šumite i pustite mesta. Zabeležete ja dobro otkrivačkata uloga na imeto „zmej“ koe označuva „ġavol“ i otvorenoto agresivno dejstvovanje na imperijalniot Rim i papskiot Rim vo Ap. 12:9-4-13-16. Onoj koj se narekol sebesi „kral na sonceto“ ja dovel do vrv borbata na katolicizmot, branitel na „denot na sonceto“ nasleden od Konstantin I. Meġutoa, za da svedoči protiv nego, Bog go potonal celoto negovo dolgo vladeenje vo temnina, odbivajќi mu ja toplinata i celosnata svetlina na vistinskoto sonce so seriozni posledici za hranata na francuskiot narod.

Stih 20: „Sепak, imam nekolku raboti protiv tebe, zašto ì dozvoluvaš na ženata Jezavela, koja se narekuva proročica, da gi uči i da gi zaveduva Moite slugi da vršat blud i da jadat ųrtvuvani na idoli.“

Vo 1170 godina, Bog ja prevel Biblijata na provansalski jazik preku Pjer Vodes. Toj bil prviot hristijanin koj ja otkril povtorno doktrinata za integralnata apostolska vistina, vklučuvajќi go počituvanjeto na vistinskata sabota i usvojuvanjeto na vegetarijanstvoto. Poznat kako Pjer Valdo, toj e potekloto na „Vodoa“ koi se naselile vo italijanskiot alpski Piemont. Deloto na reformacijata što tie go pretstavuvale bilo sprotivstavено od papizmot i porakata isčeznala. Tolku mnogu što Bog ja predal cela Evropa na ubistvena mongolska invazija prosledena so užasna epidemija na čuma predizvikana od Mongolcite, koja uništila, od 1348 godina, edna tretina i rečisi polovina od nejzinoto naselenie. Porakata na ovoj stih, „ja ostavate ženata Jezavela...“, e prekor upaten do reformatorite koi ne mu dale na deloto na Pjer Valdo važnosta što ja zasluųevalo, bidejќi bila sovršena. Pomeġu 1170 i 1517 godina, tie ja ignorirale sovršenata doktrina za vistinata na hristijanskoto spasenie i nivnata reformacija prezemena na krajot od ovoj period e delumna i mnogu necelosna.

Zabeleška : Doktrinarnata sovršenost razbrana i primeneta od Piter Valdo pokaųuva deka vo nego, Bog ja pretstavil celosnata programa na Reformacijata što trebalo da se sprovede. Vsušnost, rabotite bile ispolneti vo dve fazi, a baranjeto za sabotata započnalo duri vo 1843-1844 godina, vo soglasnost so vremeto označeno so dekretot od Daniel 8:14.

Za da ja prikaųe papskata rimokatolička vera, Bog ja sporeduva so tuġata sopruga na kralot Ahav, užasnata „Jezavela“, koja gi ubivaše Boųjite proroci i prolevaše nevina krv. Kopijata e verna na modelot, a isto taka ima i nedostatok što trae mnogu podolgo vo aktivnosta. So toa što ja imenuva „proročica“, Bog go targetira imeto na novata lokacija na negoviot „prestol“: Vatikan, što na starofrancuski i latinski znači „vaticinare“: da prorokuva. Istoriskite detalii za lokacijata se isklučitelno otkrivački. Prvično, ova mesto bilo obeleųano so prisustvoto na rimski hram posveten na bogot „zmija“ Eskulap. Ovoj simbol ќе go označi ġavolot i papskiot režim vo Otk. 12:9-14-15. Carot Neron gi smestil svoje trkii so kočii tamu, a „Simon Magus“ bil pogreban na grobišta tamu. Se čini deka se raboti za negovite ostanki, koi ќе bidat počituvani kako onie na apostol Petar raspnat vo Rim. I tuka povtorno, bazilikata što ja ponudil Konstantin ja slavela hristijanskata slava. Oblasta prvično bila močurliva. Lagata konstruirana na ovoj naćin ќе go opravda novoto ime na ovaa vaticanska bazilika, koja, proširena i razubavena vo 15 vek, ќе go dobie pogrešното ime „Bazilika na Sveti Petar Rimski“. Ovaa čest, vsušnost dadena na eden volšebnik i na „zmijata“ Eskulapij, ќе go opravda imeto „magija“ što Duhot im go pripišuva na rimokatolićkite religiozni obredi vo Otk. 18:23 kade što bibliskata verzija na Darbi ni kaųuva: „I svetlinata na svetilkata poveќе nema da sveti vo tebe; i glasot na mladoženecot i nevestata poveќе nema da se čue vo tebe; zašto tvoite trgovci bea golemite na zemjata; zašto so tvojata magija site narodi se zavedeni.“ Toćno, završuvanjeto na rabotata na ovaa

bazilika „Sveti Petar Rimski“, koja baraše ogromni sumi pari, ke go navede prelatot Tecel da gi prodade svoite „indulgencii“. Gledajki go prostuvanjeto na grevovite prodadeno za pari, monahot-učitel Martin Luter ja otkri vistinskata priroda na svojata rimokatolička crkva. Taka, toj ke ja osudi nejzinata gavolska priroda i nekoj od nejzinite greški so toa što vo 1517 godina ke gi objavi svoite poznati 95 tezi na vratata na germanskata crkva vo Augsburg. Taka go formaliziraše deloto na Reformacijata predloženo od Boga na Piter Valdo od 1170 godina.

Zboruvajki direktno do svoite reformirani slugi od toa vreme, vistinskite, pomireni žrtvi, Duhot gi prekоруva što ì dozvolile na Jezavela da gi poučuva i zaveduva nejzinite slugi . Vo ovoj prekor možeme da pročitame celata doktrinarna nesovršenost na ovoj početak na reformata. Taa gi „ poučuva i zaveduva “ svoite „ slugi “, onie na Isus, što ja pravi hristijanska crkva. No, nejzinoto učenje e ona od erata na Pergam kade što obvinuvanjeto za „ nečistotija “ i slikata na „ meso “... žrtvuvani na idoli „veke bea osudeni. I pokraj izmamničkiot izgled, vo ovoj stih važniot entitet ne e „ ženata Jezavela “, tuku samiot protestantski hristijanin. Od samiot početak, velejki mu „ ja ostavaš ženata Jezavela... “, Duhot sugerira na greški što gi delele prvite protestanti. Potoa go otkriva karakterot na ovaa greška: paganskoto idolopoklonstvo. Pravejki go toa, toj ja otkriva prirodata na „tovarot “ što se ušte ne mu go nametnuva, vo toa vreme, no što ke go bara od 1843 godina pa natamu. I vo ovaa poraka, tvorecot Bog ja targetira rimskata „Nedela“ čija praktika e vo negovite oči pagansko idolopokloničko delo što mu oddava počit na lažno sončevo božestvo od najstariot paganizam vo čovečkata istorija. Od 1843 godina pa natamu, toj ke mora da se otkaže od „Nedelata“ ili od svojot odnos so Isus Hristos, edinstveniот Spasitel na zemnite grešnici.

Stih 21: „ ì dadov vreme da se pokae, no taa ne se pokaja za svojot blud. “

Ova vreme e otkrieno ušte od Daniel 7:25 i e potvrđeno vo tri formi vo Apokalipsata vo poglavjata 11, 12 i 13. Ova se izrazite: „ vreme na vremenja i polovina vreme; 1260 dena ili 42 meseci “ koi site go označuvaa netolerantnoto papsko vladeenje vo akcija pomegu 538 i 1798 godina. Širenjeto na vistinata preku Biblijata i propovedanjeto na vistinskite reformatori ì ponudija na katoličkata vera posledna šansa da se pokae i da gi napušti svoite grevovi. Taa ne napravi ništo i gi progonuvaže i mačeše, vo ime na svojata inkvizitorska moć, mirnite glasnici na živiот Bog. Taka, taa gi reproduciraše buntovničkiот dela na evrejskiот narod, davajki ì na Isusovata parabola vtoro ispolnuvanje: toa e parabolata za lozarite koi gi ubivaa prvite Božji pratenici, a potoa go ubivaa, koga toj ke se pojavi pred niv, sinot na Gospodarot na lozjeto za da mu go ukradat nasledstvoto.

Stih 22: „ Ete, ke ja frlam vo postela, a onie što preljubodejstvuvaat so nea vo golema nevolja, osven ako ne se pokaat za svoite dela. “

Bog ke se odnesuva kon nea kako kon „ prostitutka “ „ frlena na krevet “, što ni ovozmožuva da ja povrzeme „ ženata Jezavela “ od ovaa tema so „ prostitutkata golemiot Vavilon “ od Otk. 17:1. Najavenata „ golema nevolja “ ke dojde po neuspehot na bibliskata objava. Istata poraka ke ja potvrdi identifikacijata na ovaa „ golema nevolja “ so „ dzverot što izleguva od bezdnata “ vo Otk. 11:7. Taa se javuva po deloto na Božjite „ dvajca svedoci “, koi se spisite na stariот i noviот božestven zavet na Svetoto Pismo. Duhovnata „ preljuba “ e potvrđena i imenuvana, a „ onie “ koi Bog gi obvinuva deka ja izvršile so „ Jezvela “ se francuskite monarsi i monarhisti. Zaedno so katoličkiот sveštenici, monarhistite ke stanat glavni celi na gnevot na revolucionerniот nacionalen ateizam, koj beše samo izraz na gnevot na Semokniот Bog Isus Hristos. Tie ne se pokajaa, pa zatoa dvojniот gnev gi pogodi vo vremeto određeno od Boga na krajot od papskoto vladeenje pomegu 1793 i 1798 godina.

Zborot „ nevolja “ se odnesuva na posledicata od božestvenoto prokletstvo spored Rimjanite 2:19: „ Nevolja i maka vrz sekoja duša čovečka što pravi zlo , prvo na Evrejinot, a potoa i na Grkot! “ No „ nevoljata “ što gi kaznuva grevovite na katoličkata monarhija i nejziniot sojuznik Rimokatoličkata crkva, simbolizirana vo Otkrovenie 17:5, so imeto „ Vavilon golema “, logično e „ golema nevolja “.

Stih 23: „ Će gi ubijam nejzinite deca so smrt; i site crkvi Će znaat deka Jas sum Onoj Koj gi ispituva umovite i srcata, i Će mu nagradam na sekogo od vas spored negovite dela. “

„ Da se umre so smrt “ e izrazot što Duhot go koristi za da gi evocira dvata „terorii“ na revolucionerniot režim od 1793 i 1794 godina. So ovoj izraz, toj otfra sekoja ideja za ednostavna duhovna smrt što Će gi zagriži protestantite vo 1843 godina vo porakata dostavena do angelot od toa vreme „ Sardis “ vo Ap. 3:1. Čoveštvo nikogaš ne poznavalo takvo krvavo delo izvršeno od mašini za ubivanje, izmisleno od doktor Luj, no ceneto od doktor Giljotin Ćie ime e dadeno na samiot instrument, narečen ottogaš pa natamu: gilotina. Potoa, rezime presudite izrekuvale mnoštvo naredbi za izvršuvanje , so dopolnenie na principot na udiranje so smrt na sudiite i obvinitelite od prethodniot den. Spored ovoj princip, čoveštvo se činelo deka mora da iščezne i poradi ovaa pričina Bog go narekol ovoj istrebuvački revolucioneren režim „ bezdna “. Na krajot, toj bi ja napravil zemjata „ bezdna “ bez nikakva forma na život na prvot den od sozdavanjeto, spored Bitie 1:2. No, samo na neboto, za vreme na nebesniot sud što go vršat sobranite izbranici, „ site crkvi (ili sobranija)“, odnosno izbranicite od sedumte epohi, Će gi otkrijat ovie istoriski fakti so značenjeto što im go dal Bog. Božjata pravda e sovršena; onie što lažno sudele bile pogodeni od negovata pravda, „ spored nivnite „sopstveni“ dela “. Tie nepravedno predizvikale smrt i se pogodeni so smrt za vozvrat od sovršenata božestvena pravda: „ i Će go nagradam sekogo od vas spored vašite dela “.

Stih 24: „ A vam, koi ste vo Tijatir, koi ne ja imate ovaa nauka i ne gi poznavate satanskite dlabočini, kako što velat, vi velam: nikakvo drugo breme ne vi stavam ;“

Onie koi ja osuduvaat katoličkata vera i gi narekuvaat nejzinite religiozni obredi „ dlabočini na Satanata “ možat da bidat samo reformatorite koi se pojavile od okolu 1200 godina do Francuskata revolucija od 1789 godina. Kakvo i da e nivnoto odnesuvanje, nivnata doktrina bila mnogu daleku od čistata vistina što Duhot ja poučuvail na apostolite i učenice na Isus Hristos. Samo tri pozitivni raboti se zabeležuvaat vo nivna korist: verata vo edinstvenata žrtva na Isus, doverbata samo vo Biblijata i darot na nivnata ličnost i nivniot život; site drugi doktrinarni točki bile nasledeni od katolicizmot i zatoa bile predmet na prašanje. Taka, iako nesovršeni vo doktrinata za vistinata na hristijanskata vera, izbranite reformatori znaele kako da gi predadat svoite životi ponudeni na Boga kako živi žrtvi i dodeka čekale 1844 godina, datumot na stapuvanje vo sila na dekretot od Daniel 8:14, Bog privremeno ja prifatil nivnata služba. Ova e ona što toj go izrazuva mnogu jasno koga veli: „ Ne vi stavam nikakov drug tovar “. Situacijata na isključitelen božestven sud e jasno očigledna vo ovie zborovi.

Stih 25: „ Drži se samo za ona što go imaš dodeka ne dojdam. “

Pričinite što mu ovozmožuvaat na Boga da ja blagoslovi nesovršenata protestantska vera mora da bidat začuvani i praktikuvani od strana na izbranite do vraćanjeto na Isus Hristos.

Stih 26: „ A na onoj što Će pobedi i Će gi zapazi delata Moi do kraj, nemu Će mu dadam vlast nad narodite. “

Ovoj stih odkriva što će predizvika gubenje na spasenieto od ova vreme na Reformacijata do vraćanje na Hristos. Izbranite će mora da gi čuvaat do krajot delata podgotveni i otkrieni od Isus Hristos kontinuirano do krajot na svetot. Povikanite paġaat so toa što gi odbivaat novite BoŹji baranja. Sepak, toj nikogaš ne ja kriel svojata namera postepeno da ja zgolemuva svojata svetlina do vremeto na negovoto doaġanje vo slava. „ Patot na pravednite e kako bleskava svetlina, koja sjae sè poveće i poveće do sovršen den (Izr. 4:18)“; ovoj stih od Biblijata go dokaŹuva toa. I zatoa, vo ramkite na negoviot plan, od 1844 godina, boŹestvenite baranja će se pojavat na datumite predvideni i prorećeni od negoviot edinstven bibliiski proroćki zbor. Samo kako nebesen sudija izbranite će dobijat od Boga „vlast nad narodite“.

Stih 27: „ Toj će gi vladee so Źelezen Źezol, kako što se kršat grnćarskite sadovi, kako što Jas dobiv vlast od Mojot Otec. “

Ovoj izraz sugerira pravo na osuda na smrt. Pravo što izbranite će go spodelat so Isus Hristos vo nivniot sud nad zlite, vospostaven za Strašniot sud, za vreme na „ iljada godini “ od golemata sabota na sedmiot milenium.

Stih 28: „ I će mu ja dadam dzvezdata Denica. “

Bog će mu ja dade svojata celosna boŹestvena svetlina simbolizirana na našata segašna zemja so onaa na sonceto. No, Isus reće: „Jas sum svetlinata.“ Taka toj ja najavuva svetlinata na nebesniot Źivot, kade što samiot Bog e izvorot na svetlinata koja poveće ne zavisi od nebesna dzvezda kako našeto sonce.

Stih 29: „ Koj ima uvo, neka čue što im zboruva Duhot na crkvite. “

Izgradbata na Apokalipsata e slična na kula sostavena od sedum kata, sedmiot će bide vremeto na sredbata so Boga. Vo ovaa konstrukcija, poglavjata 2 i 3 ja soćinuvaaat osnovnata ramka na celata hristijanska era pomeġu 94 i 2030 godina. Site temi evocirani vo Apokalipsata go naogaat svoeto mesto vo ovaa osnovna ramka. No, vo ovaa ramka prvite katovi igraat samo uloga na skali što vodat do gorniot kat. VaŹnosta na otkrovenieto se pojavuva na nivo 3 narećeno Pergam . Ovaa vaŹnost e dopolnitelno zajaknata na nivo 4 narećeno Tijatira . Vo ovaa era hristijanskata vera stanuva zbunuvaćka i zaveduvaćka. BoŹjiot sud za duhovnata sostojba na ovaa era će ima posledici do krajot na svetot. Zatoa, za da go zacvrstam vaŹeto razbiranje na ovoj sud, će ja sumiram ovaa poraka upatena od Boga do negovite protestantski izbranici za vreme na vladeenje na Luj XIV.

Rezime : Za vreme na Reformacijata, hristijanskoto odnesuvanje bilo raznovidno. Imalo vistinski svetci koi bile progonuvani, no sekogaš mirni, i luġe koi gi mešale religijata i politikata, koi se vooruŹuvale i vraćale udar po udar na kralskite katolićki vojski. Vo Daniel 11:34, Duhot gi narekol „licemeri“. Malkumina religiozni luġe razbirale deka da se bide hristijanin znaći da se imitira Isus vo sè, da se poćituvaaat negovite naredbi i da se pokoruvaaat na negovite zabrani; upotrebata na oruŹje bila edna od niv i toa bila negovata posledna lekcija dadena vo vremeto na negovoto apsenje. Prekorot na Isus bil opravdan so faktot deka, prodolŹuvajći da gi praktikuvaaat katolićkite nasledstva, samite protestanti, so svojot primer, go favorizirale ućenjeto i zaveduvanje što ò pripaġale na katolićkata Jezavela . Nivnata nesovršena religiozna praktika gi diskreditirala na sudot BoŹji, kogo go obesćestile pred negovite neprijатели. Ovaa faza od ranata Reformacija go naveduva da donesuva isklučitelni presudi; što toj go naglasuva velejćki: „ Ne vi stavam nikakov drug tovar, samo ona što go

imate, čuvajte go dodeka ne dojdám .“ No, doktrinalnata nesovršenost e legitimna na ovoj početok i Bog ja prifaća službata na onie koi prifaćaat progonstvo i smrt vo negovo ime. Tie ne može da dadat poveće, davajki go maksimumot: svojot život. Bog go naglasuva ovoj duh na žrtva što go označuva kako „ dela pobrojni od prvite (stih 19)“. Paganizmot na rimokatolicizmot e sporeden so meso žrtvuvano na idoli . Osudata na rimskata izmama započna so sovršeno prosvetlenite dela na Pjer Valdo (Vaudes) koj, ušte vo 1170 godina, napišal verzija na Biblijata na jazik različen od latinskiot, provansalski. Negovoto znaenje i razbiranje na božestvenite baranja bile začuduvачki kompletni i po nego, protestantskata vera se vložila. Pod inspiracija na Džon Kalvin, protestantskata vera duri i se zacvrstila, zemajki go likot na svojot katolički protivnik. A izrazot „Religiozni vojni“ svedoči za gnasotijata kon Boga, bidejki izbranite na Isus Hristos, vistinskite, ne gi vraćaat udarite što im se nanese. Nivnata odmazda će dojde od samiot Gospod. So vooružuvanje, protestantite, čie moto beše „sola scriptura“, „Samo Svetoto pismo“, pokažaa prezir kon Biblijata, koja go zabranuvaže nivnoto nasilstvo. Isus otide mnogu daleku vo ovaa oblast učejkí gi svoje učenici deka treba da mu go svrtat „drugiot obraz“ na onoj što gi udara.

Ovoj pat koga katoličkoto progonstvo predizvikalo smrt na vernite slugi na Isus e trikratno istaknat vo Apokalipsata, ovde vo ovoj period na Tiatir , no i vo 5-tiot vek. pečat na 6-to poglavje i vo 3-to truba od glava 8. Tuka, vo stih 22, Isus gi ohrabruva svoje mačenički slugi, objavuvajki im ja svojata namera da ja odmazdi nivnata smrt ili nivnoto stradanje nanese. Od Rim i negovite kralski slugi. Ključniot zbor skrien vo imeto Pergam se pojavuva jasno, katoličkata religija e vinovna za preljuba protiv Boga, a onie što go pravat toa so nea, katoličkite monarsi, nivnite ligi i nivnoto lažno blagorodništvo, će platat, pod gilatinata na francuskite revolucioneri, nepravedno proleanata krv. Otk. 2:22-23: „ Ete, će ja frlam vo postela, a onie što preljubuvaa so nea vo golemo nevolja , osven ako ne se pokaat za svoje dela. Če gi ubijam nejzinite deca so smrt ; i site crkvi će znaat deka Jas sum onoj što gi ispituva uzдите i srcata, i će go nagradam sekogo od vas spored vašite dela .“ No, bidete vnimatelni! Bidejki po 1843 godina, „ onie što preljubuvaa so nea “ će bidat i protestanti , pa Bog će podgotvi so nuklearna „treta svetska vojna“, nova kazna za katoličkata, pravoslavna, anglikanska, protestantskata i adventističkata preljuba. Paralelno, Duhot veli vo 5-ta pečat : Otkrovenie 6:9-11: „ Koga go otvori pettiot pečat, gi vidov pod oltarot dušite na ubienite zaradi slovoto Božjo i zaradi svedoštvoto što go imaa. I izvikaa so silen glas, velejki: „Do koga, Gospodi, sveti i vistiniti, nema da sudiš i da ja odmazdiš našata krv vrz onie što živeat na zemjata?“ Na sekoj od niv mu bea dadeni beli obleki i im beše rečeno da počivaat ušte malku vreme, dodeka ne se ispolnat nivnite soslужiteli i nivnite braća, koi trebaše da bidat ubieni kako što bea i tie. “

Ovaa scena od 5-tiot pečat može da bide zbunuvačka i zaveduvačka za neprosvetlen um. Da bide jasno, ovaa slika ni ja otkriva tajnata misla za Boga, bidejki spored Propovednik 9:5-6-10, mrtvite vo Hrista spijat vo sostojba kade što nivnoto sećavanje e zaboraveno, ne učestvuvaјki vo ništo što se pravi pod sonceto . Biblijata ò dava na prvata smrt značenje na uništuvanje na celoto bitie; mrtvite se kako nikogaš da ne postoele so ovaa razlika, deka otkako postoele, celoto nivno postoenje ostanuva vrežano vo mislata za Boga. Zatoa, Bog im ja upatuvaa ovaa poraka na uteha za da gi ohrabri svoje živi slugi. Toj gi potsetuva deka, spored negovite vetovanja, po smrtta, postoji vreme predvideno za nivno buđenje , koga tie će bidat voskresnati od nego. Potoa će imaat možnost da im sudat, pod pogledot i sudot Božji vo Isus Hristos, na svoje mačiteli koi isto taka se voskresnati, no na krajot od iljada godini . Vo porakata na Tijatir , smrtta objavena za onie koi vršat preljuba so katoličkata Jezavela će ima dvojno dostignuvanje. Na zemjata, deloto na revolucionerite e prvata faza, no po nea, vo svoe vreme i vo vtorata faza, će dojde vtorata smrt na posledniot sud, časot koga „ site sobranija “ na hristijani,

neverni ili verni, od site periodi na hristijanskata era će go vidat pravedniot Božji sud primenet protiv duhovnata preljuba .

Vo svojata simbolična slika, 4-tiot Trubata od 8-mo poglavje go potvrđuva dejstvoto na „golemata nevolja“ programirana da ja kazni preljubata na papizmot i monarhistite koi ja podržuvaa. Sonceto , božestvenata svetlina, mesečinata , temnata katolička religija i dzvezdite , religioznite luđe, se pogodeni vo tretini ili delumno, od progonstvoto na ateizmot od strana na francuskite revolucioneri vo 1793 i 1794 godina.

Na krajot od porakata upatena do mirnite protestanti, Duhot ja potvrđuva svojata osuda na upotrebata na oružje potsetuvajki deka samo za posledniot sud podgotven za vreme na nebesniot sud na sedmiot milenium izbraniot će bide odmazden. Zatoa, toj ne e ovlasten da se odmazdi, pred ovoj nebesen sud kade što potoa će gi sudi svoje goniteli, so Isus Hristos, i će učestvuva vo presudata za nivnata osuda na smrt. „Toj će gi vladee so železen žezol, kako što se kršat sadovite na grnčarot.“ Celta na ovoj sud će bide da se odredi vremeto na stradanje na vinovnite osudeni na vtorata smrt na posledniot sud. Stih 29 povikuva: utrinskata dzvezda . „I će mu ja dadam utrinskata dzvezda.“ Ovoj izraz go označuva sonceto, slika na božestvenata svetlina. Pobednikot će vleze za večnosta vo božestvenata svetlina. No, pred ovoj večen kontekst, ovoj termin ja podgotvuva petтата bukva što doađa. Utrinskata dzvezda se spomenuva vo 2 Pet. 1:19-20-21: „I imame proročka reč ušte pouverena , na koja dobro pravite da vnimavate, kako na svetilo što sveti na temno mesto, dodeka ne osamne denot i ne zagree Denicata vo vaše srca. Znaejki go prvo ova, deka niedno proroštvo od Pismoto ne e od sopstveno tolkuvanje, zašto proroštvo nikogaš ne došlo po čovečka volja, tuku svetite Božji luđe zboruvale vodeni od Svetiot Duh.“ Ovoj stih ja naglasuva važnosta na proročkata reč bidejki kontekstot na pretstojnata era će bide duhovno usloven od sproveduvanjeto na božestvenata odluka prorečena vo Daniel 8:14. „Do 2300 večer i utro, i svetosta će bide opravdana.“ No, vo toa vreme, ovoj stih bil poznat samo vo prevodot: „Do 2300 večeri i utra, i svetilišteto će bide isčisteno.“ Duri i vo ovoj prevod, Božjata poraka bila ista, no pomalku precizna; vo ovaa forma, možela da se protolkuva kako najavuvanje na krajot na svetot preku slavnoto vraćanje na našiot Gospod i Spasitel Isus Hristos. Bog go upotrebil amerikanskiot protestant Vilijam Miler za da gi sprovede dvata adventistički testa na verata vo proletta 1843 godina i esenta 1844 godina. Kako što nè naučil Daniel 12:11-12, pomeđu ovie dva datuma, vo 1843 godina, božestvenata odluka im ja odzela na padnatite protestanti spasonosnata pravednost što ja ponudil Isus Hristos; bidejki tie poveќе ne go ispolnuvale standardot na novata svetost što go bara Bog. Pravednosta na Isus e večna, no taa im koristi samo na vistinskite izbranci izbrani od samiot Isus, i toa, vo site vremenja i do krajot na svetot.

Tuka, pomeđu Tijatir i Sard , na prviot den od proletta 1843 godina, stapuva na sila dekretot od Daniel 8:14, a negovite posledici će gi otkrieme vo porakite upatени od Duhot do hristijanite od toj datum.

Otkrovenie 3: Sobraniето od 1843 godina –

obnovenata apostolska hristijanska vera

5-ta era : Sardis

Presudata izrečena od Isus Hristos po adventističkite sudenja na proletta 1843 godina i na 22 oktombri 1844 godina

Stih 1: „ I na angelot na crkvata vo Sard napiši mu : ova go veli Onoj što gi ima sedumte Božji Duhovi i sedumte dzvezdi: gi znam tvoite dela, deka izgledaš živ, a si mrtov. “

Erata na „ Sardis “, temata na pettoto pismo, ke istakne dve sprotivstaveni protestantski hristijanski odnesuvanja što im se pripisuvaat: padnatite, na koi Isus im izjavuva: „ Ti se smetaš za živ, a ti si mrtov “; i izbranite, vo stih 4: „ tie ke odat so mene vo beli obleki zatoa što se dostojni “. Kako i soдрžinata na negovite dve poraki, imeto „ Sardis “ nosi dvojno značenje čii značenja se apsolutno sprotivstaveni. Jas gi zadržavam glavnite ideji na ovoj grčki koren: grčliv i skapocen kamen, odnosno smrt i život. Grimasiranjeto i grčlivot definiraat sardonichen smeja; na grčki, sardonionot e gornoto jaže na lovnata mreža; sardinata e riba; a vo sprotivna smisla, sardoniksot i sardoniksot se skapoceni kamenja; sardoniksot e vid kafeav halcedon. Na početokot na ova pismo, Isus se pretstavuva sebesi kako „ onoj što gi ima sedumte Božji duhovi i sedumte dzvezdi “, odnosno osvetuvanjeto na Duhot i sudot vrz negovite slugi od sedumte epohi. Kako i vo Dan. 12, toj stoi nad ubistvenata reka, testot na adventističkata vera, i tuka ja iznesuva svojata presuda. Zabeležete ja upotrebata na poznatata forma na obraќanje, što ukaжуva deka negoviot sogovornik e eden vo kolektivna smisla. Se raboti za celata protestantska norma. Isus stava kraj na protestantskiot isklučok zabeleжан vo porakata od Tiatir . Novoto „ breme “ (spored koncepcijata na buntovnite vernici) sega e nametnato i barano. Praksata na rimskata nedela mora da se napušti i da se zameni so sabotata. Ovaa uredba od Dan. 8:14 ja menuva situacijata vospostavena od 7 mart 321 godina, od strana na carot Konstantin I. Vo 1833 godina, 11 godini pred 1844 godina, preku kontinuiran dožd od dzvezdi što paѓaat, koj trael od polnoќ do 5 časot nautro, i bil vidliv niz celata amerikanska teritorija, Bog go ilustriral i prorekol masovniot pad na protestantskite hristijani. Za da ve ubedi vo ova tolkuvanje, Bog mu gi pokaжал nebesnite dzvezdi na Avraam, veleјќi mu: „ Taka ke bide tvoeto potomstvo “. Padot na dzvezdite od 1833 godina zatoa prorekol masoven pad na ova potomstvo na Avraam. Ovoj nebesen znak e citiran vo temata na 6 -tiot pečat. vo Otk. 6:13. Isus veli: „ Se veli deka si živ, a si mrtov. “ Zatoa, onoj za kogo zboruva ima reputacija deka go pretstavuva Boga, a ovoj detalj odgovara na protestantizmot, koj, veruvajќi vo svojata reformacija, misli deka se pomiril so Boga. Božestvenata presuda paѓa: „ Gi znam tvoite dela “, „ a ti si mrtov. “ Od samiot Bog, golemiot Sudija, doaѓa ovoj sud. Protestantot moѓe da go ignorira ovoj sud, no ne moѓe da izbega od negovite posledici. Vo 1843 godina, stapi na sila dekretot od Daniel 8:14 i nieden hristijanin ne treba da go ignorira zakonot na životot Bog. Ova neznaenje se dolži na prezir kon bibliskata proročka reč na koja apostol Petar ne pottiknuva da posvetime celosno vnimanie vo 2 Pet. 1:19-20: „ I proročkata reč ni e ušte pouverena, na koja dobro pravite da vnimavate, kako na svetilo što sveti na temno mesto, dodeka ne osamne denot i ne zagree dzvezdata Denica vo vašite srca. Znaejќi go prvo ova, deka niedno proroštvo od Pismoto ne e od svoje tolkuvanje. “ Minuvajќi nezabeležano meѓu site tekstovi na Biblijata na Noviot zavet, ovie stihovi, osobeno od 1843 godina pa navamu, ja pravat razlikata pomeѓu životot i smrtta.

Stih 2: „ Bidi buden i ukrepi go ona što ostanalo, što e pred umiranje, zašto ne gi najdov tvoite dela sovršeni pred mojot Bog. “

Ako ne vlezat vo noviot standard na svetost, „ostatokot“ od protestantizmot ќе „umre“. Zašto Bog go osuđuva od dve pričini. Prvata e praktikata na Rimskata nedela, osuđena so sproveduvanje na dekretot od Daniel 8:14; vtorata e nezainteresiranosta za proročkata reč, bidejki so toa što ne ja zemaat predvid lekcijata dadena od Boga preku adventističkoto iskustvo, protestantskite potomci ќе ja snosat vinata nasledena od svoite tatkovci. Na obete točki, Isus veli: „Ne gi najdov tvoite dela sovršeni pred Mojot Bog“. Velejki „pred Mojot Bog“, Isus gi potsetuva protestantite na standardot na Desette zapovedi napišani od prstot na Boga, Otecot, kogo go preziraat vo korist na Sinot koj treba da gi spasi. Negovata sovršeno poslušna vera, koja ja daje kako model, nema ništo zaedničko so protestantskata vera, naslednička na mnogu katolički grevovi, vključuvajki go, pred sè, nedelniot odmor na prviot den. Vratata na spasenieto se zatvora zasekogaš vrz kolektivnata protestantska religiozna norma, paĝaat „dzvezdite“ na „šestiot pečat“.

Stih 3: „Zatoa, seti se kako si primil i čul, i drži se cvrsto i pokaj se. Ako ne bdeesh, ќе dojdami vrz tebe kako kradeč, i nema da znaesh vo koj čas ќе dojdami vrz tebe.“

Ovoj glagol, „zapomni“, podrazbira kritičko razmisluvanje za delata od minatoto. No, samo vistinski izbranite se dovolno skromni da gi kritikuvaat sopstvenite dela. Pokraj toa, ovaa zapoved „zapomni“ go povikuvaa „zapomni“ na početakot od četvrtata zapoved, koja nareduva osveten odmor na sedmiot den. Tuka povtorno, dvojno, oficijalniot protestantizam e pokanet da go preispita svoeto prifaćanje na proročkite poraki lansirani od Vilijam Miler vo proletta 1843 godina i esenta 1844 godina, no i na tekstot na 4-tata od 10-te Božji zapovedi, koja ja prekršuvaa vo smrten grev od 1843 godina. Najserioznata posledica od negoviot raskin so Isus Hristos e formulirana: „Ako ne bdeete, ќе dojdami kako kradeč i nema da znaete vo koj čas ќе dojdami vrz vas“. Če vidime kako, od 2018 godina, ovaa poraka dobi živa realnost. Bez bdenie, pokajanie i plod na pokajanie, protestantskata vera e definitivno mrtva.

Stih 4: „Sepak, imaš nekolku luĝe vo Sard, koi ne gi oskvernija svoite obleki; tie će odat so mene vo belo, bidejki se dostojni.“

Če se pojavi nova svetost. Vo ovaa poraka, Isus e zadovolen da svedoči za postoenjeto na „nekolku luĝe“. Spored detalite otkrieni na Elen G. Vajt, koja bila meĝu niv, samo 50 maži dobile Božjo odobrenie. Ovie „nekolku luĝe“ se odnesuvaat na maži i ženi koi se odobreni i blagosloveni, poedinečno, za svedoštvo za nivnata vera vo soglasnost so Gospodovite očekuvanja. Isus veli: „Sepak, imate nekolku luĝe vo Sard koi ne gi oskvernija svoite obleki; i tie će odat so mene vo belo, zašto se dostojni.“ Koj može da ospori dostoinstvo priznaeno od samiot Isus Hristos? Na pobednicite na testovite na verata od 1843 i 1844 godina, Isus vetuva večni život i celosno zemno priznanie koe će dobie oficijalna forma vo pretstojnata poraka od Filadelfija. Oskvernuvanjeto na „oblekata“ se pripišuvaa na slobodnoto odnesuvanje na čovečkite suštestva. „Oblekata“ e pravednosta što ja pripišuvaa Isus Hristos, vo ovoj slučaj „bela“, nejinata oskvernenie označuvaa gubenje na ovaa pravednost za tradicionalniot protestantski tabor. Tuka, naprotiv, otsustvoto na nečistotija označuvaa prodolžuvanje na pripišuvanje na „večnata pravednost“ na Isus Hristos spored Daniel 9:24. Naskoro, poznavanje i praktikuvanje na sabotata će im dadat vistinska svetost, plod i znak na pravednosta što ja dal Isus Hristos. Ovoj razumen i inteligenten izbor naskoro će gi napravi večni vo osvetuvanje i nebesnoto proslavuvanje, pretstaveno so „belite obleki“ od pretstojniot stih 5. Duhot će gi proglasi za „bezgrešni“: „i vo ustata nivna ne se najde laga, zašto se besprekorni (Otk. 14:5).“ Tie će najdat „mir so site i svetost, bez koja niedno telo nema da go vidi Gospoda“, spored

Pavle, vo Evr. 12:14. Konkretno, ovie „ beli obleki “ će bidat vo forma na odstranuvanje na grevot što ja sočinuva praktikata na rimskata nedela. Bidejki tie verno go čekale dvapati, na negovo mesto, kako znak na negovoto odobruvanje, Božjiot pečat im e daden preku sabotata, koja doađa da gi izbeli Gospodovite izbranici koi ja čuvaat Negovata pravednost. Taka se ostvaruva „čistenjeto na svetilišteto“, formata vo koja vo toa vreme bil preveden Daniel 8:14. Vo ovoj pogled, od 23 oktombri 1844 godina, Isus im dal vo nebesno videnie na pobedničkite izbranici slikata za negoviot premin od svetoto mesto do najsvetoto mesto na zemnoto svetilište. Taka, toj se potsetil vo ilustracija na momentot koga, umirajki na krstot, grevot na negovite izbranici bil iskupen, so što se ispolnil „ Denot na iskupuvanje “, evrejskiot „ Jom Kipur “. Bidejki ovoj nastan veće se slučil, obnovuvanje na dejstvoto vo vizijata imalo samo cel da go dovede vo prašanje prvoto steknuvanje na večnata pravednost steknata so smrtta na Isus. Ova bukvalno se ispolnuva za padnatite od Sard čijašto pokazana vera e nezadovolitelna za Boga Tvorec. Od dve pričini, Bog može da gi otfri poradi nedostatok na ljubov kon negovata proglašena proročka vistina i poradi prekršuvanje na sabotata koe stana primenljivo od 1843 godina so stapuvanje vo sila na dekretot od Daniel 8:14.

Stih 5: „ Koj pobeđuva, će bide oblečen vo beli obleki; nema da go izbrišam negovoto ime od knjigata na životot, tuku će go priznaam negovoto ime pred Mojot Otec i pred Negovite angeli .

Izbraniot, otkupen od Isus Hristos, e poslušno suštestvo, svesno deka mu go dolži svojot život i večnost na Sozdatelot Bog, dobar, mudar i praveden. Ova e tajnata na negovata pobeda. Toj ne može da vleze vo spor so nego, bidejki odobruva se što toj veli i pravi. Isto taka, toj samiot e radost na svojot Spasitel koj go prepoznava i go narekuva po negovoto ime, ušte od sozdavanje na svetot kade što go videl preku svoeto predznaenje. Ovoj stih pokazuje kolku se zaludni i izmamnički lažnite tvrdenja na lažnite religiozni luđe duri i za onie koi gi formuliraat. Posledniot zbor će mu pripadne na Isus Hristos koj im veli na site: „ Gi znam vašite dela “. Spored ovie dela, toj go deli svoeto stado, stavajki gi od desno svoje ovci , a od levo buntovnite kozi i grablivate volci predodređeni za ožgot na vtorata smrt na posledniot sud .

Stih 6: „ Koj ima uvo, neka čue što im zboruva Duhot na crkvite. “

Iako bukvalno sekoj može da gi čue proročkite zborovi na Duhot, samo negovite izbranici, koi toj gi inspirira i gi educira, možat da go razberat nivnoto značenje. Duhot se odnesuva na specifični nastani, ostvareni vo istorisko vreme, pa zatoa izbraniot mora da bide zainteresiran za religioznata i svetovnata istorija i za celata Biblija, sostavena od izveštai za svedoštva, pofalbi i proroštva.

Zabeleška : Vo stih 3, Isus Hristos im rekol na padnatite protestanti: „ Zatoa, seti se kako si primil i čul, i drži se cvrsto i pokaj se. Ako ne bdeš, će dojdami kako kradec, i nema da znaeš vo koj čas će dojdami kaj tebe .“ Obratno, za naslednicite na pobednicite, od proletta 2018 godina, ovaa poraka e transformirana vo: „Ako bdeš, nema da dojdami kako kradec, i će znaeš vo koj čas će dojdami kaj tebe.“ I Gospod gi održa svoje vetuvanja, bidejki denes vo 2020 godina, negovite izbrani go znaat datumot na negovoto vistinsko vraćanje otkrien za proletta 2030 godina. No, protestantskata vera e osuđena da ja ignorira ovaa preciznost, rezervirana samo od Isus za negovite izbrani. Za razlika od negovoto odnesuvanje kon zlate slugi, „ Gospod ne pravi ništa bez da gi predupredi svoje slugi prorocate “ Amo. 3:7.

6-ta era : Filadelfija

Adventizmot vleguva vo univerzalna misija

Pomegu 1843 i 1873 godina, božestvenata sabota, vistinskiot sedmi den određen od Boga, beše obnovena i usvoena od pionerite na Adventizmot na sedmiot den, koj dobi forma na oficijalna amerikalna hristijanska religiozna institucija narečena od 1863 godina: „Adventistička crkva na sedmiot den“. Vo soglasnost so učenjeto podgotveno vo Dan. 12:12, porakata na Isus e upatena do negovite izbranici osveteni so sabotniot odmor, na datumot na godinata 1873. Vo isto vreme, ovie izbrani imaat korist od blaženstvoto od Dan. 12:12: „ Blažen e onoj što čeka do 1335 dena! “

Novite standardi vospostaveni od 1843 godina stanaa univerzalni vo 1873 godina.

Stih 7: „ I na angelot na crkvata vo Filadelfija napiši mu : ova go veli Svetiot, Vistinskiot, Koj go ima Davidoviot ključ, Koj otvora i nikoj ne zatvora, Koj zatvora i nikoj ne otvora.“ : »

So imeto „ Filadelfija “, Isus go pokažuva svojot Izbranik. Toj izjavil: „ Po ova site će znaat deka ste Moi učenici, ako imate ljubov eden kon drug. “ Jovan 13:35 I ova e slučajot so Filadelfija čii grčki koreni značat: bratska ljubov. Toj gi izbra izbranite koi ja sočinuvaat, stavajki ja nivnata vera na test, i za ovie pobednici, negovata ljubov se preleva. Toj se pretstavuva sebesi vo ovaa poraka, velejki: „ ova go veli Svetiot, Vistinskiot “. Svetiot , bidejki toa e vreme koga osvetuvanje to na sabotata i ona na izbranite e potrebno spored dekretot na Daniel 8:14, koj stapil na sila od proletta 1843 godina. Vistinskiot , bidejki vo ovoj proročki čas, zakonot na vistinata e obnoven; Bog ja naođa svetosta na negovata 4-ta zapoved pregazena od hristijanite od 7 mart 321 godina. Toj isto taka veli: „ onoj što go ima ključot na David “. Ova ne se ključevite na Sveti Petar za koi se tvrdi deka se sopstvenost na Rim. „ Ključot na David “ mu pripađa na „ sinot Davidov “, samiot Isus, lično. Nikoj drug ne može da dade večno spasenie, bidejki toj go dobil ovoj ključ nosejki go „ na ramo “ vo forma na svojot krst, spored Isaija 22:22: „ Če go stavam na ramo ključot od domot Davidov; koga će otvori, nikoj nema da zatvori; koga će zatvori, nikoj nema da otvori. “ Ovoj ključ što go označuva krstot na negovoto mačenje, vo ispolnuvanje na ovoj stih, go čitame ovde: „ onoj što otvora, i nikoj nema da zatvori; onoj što zatvora, i nikoj nema da otvori. “ Vratata na spasenieto beše otvorena za adventizmot na sedmiot den, koj beše vo izgradba, i zatvorena za sledbenicite na rimskata nedelna religija od proletta 1843 godina. Bidejki tie se soglasija da se pokorat na prezentiranite doktrinarni vistini i ja počituvaa negovata proročka reč so svojata vera, Duhot Isusov im reče na svetcite od filadelfiskata era : „ Gi znam vašite dela. Ete, bidejki imate malku sila, a go zapazivte Moeto slovo i ne se odrekovte od Moeto ime, vi postaviv otvorena vrata, koja nikoj ne može da ja zatvori. “ Ovaa mala religiozna grupa oficijalno beše samo amerikalna od 1863 godina. No, vo 1873 godina, za vreme na opštata konferencija održana vo Batl Krik, Duhot otvori univerzalna misionerska vrata za nea, koja trebaše da prodolži do vistinskoto vraćanje na Isus Hristos. Nikoj nemaše da go spreči toa, a Bog će se pogriži za toa. Važno e da se napomene deka se dobro što Isus go posočuva kaj vistinskite svetci, isto taka, gi definira pričinite poradi koi protestantskata vera padna vo 1843 godina. Ovaa poraka e tokmu sprotivna na onaa što Isus im ja upatuvaa na padnatite od Sard vo stih 3, bidejki samite nasočeni dela se obratni.

12-te pleminja od Otk. 7 rastat

Stih 8: „ Gi znam delata tvoi. Ete, bidejki imaš malku sila, a go zapazi Moeto slovo i ne se odreče od Moeto ime, postaviv pred tebe otvorena vrata i nikoj ne može da ja zatvori. “

Izbraniot od vremeto e povolno ocenet spored negovite dela što Isus mu gi pripisuva kako pravednost. Negovata „ mala moć “ go potvrđuva rađanje na grupata zasnovana na „ malkute luđe “ od stih 4. Vo 1873 godina, Isus im go najavuva na adventistite nivniot napredok kon negovoto vraćanje preku simbolot na nebesnata otvorena vrata što će se otvori na proleto 2030 godina, odnosno za 157 godini. Vo porakata što će sledi, ona što e upatena do Laodikija, Isus će zastane pred ova vrata, so što ukažuva na neposrednata blizina na negovoto vraćanje: „ Eve, stojam pred vratata i čukam. Ako nekoj go čue glasot moj i ja otvori vratata, će vlezam kaj nego i će večeram so nego, a toj so mene. Otkrovenie 3:20“

Pristap do hristijanskata vera e dozvolen na Evreite

Stih 9: „ Ete, će gi napravam onie od sinagogata na Satana, koi velat deka se Evrei, a ne se, tuku lažat; ete, će gi napravam da dojdut i da se poklonat pred tvoite noze i da znaat deka te voljubiv. “

So naveduvanje na vleguvanje na vistinskite Evrei spored rasata i teloto vo adventističkata grupa, ovoj stih go potvrđuva vraćanje na sabotniot odmor; Nedelata poveќе ne e prečka za nivnoto preobraćanje. Bidejki od 321 godina, nejzinoto napuštanje rezultiraše i so sprečuvanje na iskrenite Evrei da ja prifatat hristijanskata vera. Negoviot sud za Evreite od rasata ne beše lično mislenje na Pavle, verniot svedok; toa beše mislenje na Isus Hristos koj go potvrđuva vo ova Otkrovenie, veќе vo Otkrovenie 2:9, vo porakata upatena do negovite slugi kleveteni od Evreite i progonuvani od Rimjanite od erata na Smirna . Da zabeležime deka Evreite od rasata će mora da go prepoznaat hristijanskoto spasenie vo adventističkata norma za da imaat korist od Božjata blagodat. Samo Univerzalniot adventizam ja nosi božestvenata svetlina čij ekskluziven oficijalen depozitar stana od 1873 godina. No, bidejte vnimatelni! Ova svetlina, negovata doktrina i nejzinite poraki se ekskluzivna sopstvenost na Isus Hristos; nitu eden čovek i nitu edna institucija ne možat da ja odbijat nejzinata evolucija bez da go zagrozat svoeto spasenie. Konečno, vo ovoj stih, Isus precizira „ deka ve zasakav “. Dali ova bi značelo deka po ova vreme na blagoslov, toj poveќе ne bi možel da go saka toa? Da, i ova će bide značeno na porakata dodelena na „ Laodikeja “.

Božjite zapovedi i verata na Isus

Stih 10: „ Bidejki go zapazi slovoto na Moeto trpenie, i Jas će te zapazam od časot na iskušenioto što će dojde na poznatata zemja, za da gi iskuša onie što živeat na zemjata. “

Terminot trpenie go potvrđuva kontekstot na adventističkoto čekanje spomenato vo Daniel 12:12: „ Blažen e onoj što čeka i će stigne do iljada trista trieset i pet dena! “ Testot se odnesuva na verata na „ žitelite na zemjata “, onie što ja naseluvaa „ poznatata zemja “, odnosno, priznati od Isus Hristos, Bog Sozdatel. Toj doaga da ja testira čovečkata volja i da go razotkrie buntovničkiot duh na „ekumenskiot“ tabor, koj so grčkiot zbor „oikomèné“ ja označuva „ poznatata zemja “ od ovoj stih.

Ova vetuvanje go obvrzuva Isus samo pod uslov institucijata da go zadrži kvalitetot na verata od početokot. Ako adventističkata poraka treba da prodolži do vremeto na krajniot univerzalen test na verata prorečen vo ovoj stih, taa nema nužno da bide vo institucionalna forma. Zašto zakanata lebdi nad ova poraka vo stih 11 što sledi, dotogaš celosno pozitivna i blagoslovena od Boga. Vetuvanjeto na Isus ќе se odnesuva na negovoto potomstvo koe ќе ostane živo vo 2030 godina. Vo toa vreme, vistinskite izbrani od 1873 godina ќе zaspaat „ vo Gospod “ spored Otkrovenie 14:13: „ I čuv glas od neboto što veli: Napiši: Blaženi se mrtvite što otsega umiraat vo Gospod! Da, veli Duhot, za da se odmorat od svoje trudovi, zašto nivnite dela gi sledat. “ Zatoa, ova e vtoro blaženstvo dadeno od Isus Hristos na ovoj primeren Izbranik. No, ona što Isus go blagoslovuva e odnesuvanjeto demonstrirano so dela. Naslednicite na „ Filadelfija “ verno ќе gi reproduciraat, vo 2030 godina, negovite dela, negovata vera, negovoto prifaćanje na vistinite dadeni od nebesniot Bog vo poslednite formi što toj ќе im gi dade; bidejќi tie ќе pretrpat golemi promeni do krajot koga razbiranjeto na božestveni plan ќе bide sovršeno.

Adventističkoto vetuvanje na Isus Hristos i Negovoto predupreduvanje

Stih 11: „ Brzo doaćam . Drži go cvrsto ona što go imaš, za da ne može nikoj da ti go zeme krunata. “

Porakata „ Doaćam brzo “ e od adventistički tip. Isus na toj način potvrđuva napušćanje na site drugi religiozni denominacii. Očekuvanjeto na negovoto vraćanje vo slava ќе ostane do krajot na svetot, eden od glavnite kriteriumi što gi identifikuvaa negovite vistinski izbranici. No, ostatokot od porakata teži teška zakana: „ Držete se cvrsto do ona što go imate, za nikoj da ne vi ja zeme krunata. “ I koj može da mu ja zeme krunata ako ne negovite neprijateli? Zatoa, negovite potomci ќе mora prvo da gi identifikuvaa, i tokmu zatoa što nema da go storat toa, žrtvi na nivniot humanistički duh, ќе sklućat sojuz so niv, počnuvajќi od 1966 godina.

Stih 12: „ Koj pobeđuva, ќе go napravam stolb vo hramot na Mojot Bog, i toj poveće nema da izleguva. Ќe go napišam na nego imeto na Mojot Bog i imeto na gradot na Mojot Bog, noviot Erusalim, koj sleguva od neboto od Mojot Bog, i Moeto novo ime. “

Vo svoje posledni zborovi na blagoslov posveteni na pobednicite, Isus gi spojuva site dobieni слиki na spasenieto. „ Stolb vo hramot na mojot Bog “ znači: cvrsta potpora za nosenje na mojata vistina vo moeto Sobranie, Izbraniot. „ ...i toj nema da go napušti“ „ poveće “: negovoto spasenie ќе bide večno. „ ...; Ќe go napišam na nego imeto na mojot Bog “: Ќe go vrežam vo nego likot na Božjiot karakter izguben vo Eden. „ ... i imeto na gradot na mojot Bog “: toj ќе učestvuva vo proslavuvanjeto na Izbraniot opišan vo Otk. 21. „... na noviot Erusalim što sleguva od neboto od mojot Bog “: „ Noviot Erusalim “ e imeto na sobirot na proslavenite izbranici koi stanale celosno nebesni kako nebesnite angeli Božji. Otk. 21 go opišuva kako simbolićna слиka od skapoceni kamenja i biseri što svedoči za silata na ljubovta što Bog ja čuvstvuvaa kon svoje otkupeni od zemjata. Taa se spušta na obnovenata zemja za da živee tamu večno vo prisustvo na Boga koj go postavuvaa svojot prestol tamu. „... i moeto novo ime “: Isus ja povrzuva promenata na svoeto ime so negoviot premin od zemskata priroda vo nebesnata priroda. Spasenite izbranici, bez razlika dali se živi ili voskresnati, ќе go živeat istoto iskustvo i ќе dobijaa nebesno, proslaveno, neraspadljivo i večno telo.

Vo ovoj stih, insistiranjeto na sporedbata so Boga e opravdano so faktot deka samiot Isus e pronajden od izbranite vo negoviot božestven aspekt.

Stih 13: „ Koj ima uvo, neka čue što im zboruva Duhot na crkvite. “

Izbraniot ja razbral lekcijata, no toj e edinstveniот što može da ja razbere. Vistina e deka ovaa poraka e podgotvena samo za nego. Ovaa poraka go potvrđuva faktot deka tolkuvanjeto i razbiranjeto na otkrienite misterii zavisi isključivo od Boga, koj gi ispituva i izbira svoje slugi.

Oficijalniот adventizam na posledното vreme ne e poučuvan i suden od Isus, tuku e povraćan po odbivanjeto na porakata na očekuvanjeto na tretiot adventist.

„ Doađam brzo . Drži se cvrsto za ona što go imaš, za nikoj da ne može da ti ja zeme krunata .“ Za žal, za oficijalniот adventizam od toa vreme, krajot beše sè ušte daleku, a so tekot na vremeto, 150 godini podocna, verata poveće nemaše da bide ista. Isusovoto predupređuvanje beše opravdano, no nitu beše poslušano nitu razbrano. I vo 1994 godina, adventističkata institucija navistina će ja izgubi svojata „ kruna “, otfrlajќi ja poslednata „golema svetlina“ prореčena od Elen G. Vajt, glasnikot na Isus Hristos vo nejzinata kniga „Rani spisi“ vo poglavjeto „Moeto prvo videnie“, na stranici 14 i 15: Sledniот tekst e izvadok od ovie stranici. Isto taka, bi sakal da istaknam deka toj ja prorokuva sudbinata na adventističkoto delo i gi sumira site učenja prezentirani od trite sobranija na Otkrovenie 3: 1843-44 Sardis , 1873 Filadelfija , 1994 Laodikija .

Sudbinata na adventizmot

otkrieno vo prvoto videnie na Elen G. Vajt

„Dodeka se molev na semejnata služba, Svetiот Duh se odmori vrz mene i se čineše deka se izdigam sè povisoko i povisoko nad ovoj mračen svet. Se svrtev i gi vidov moite adventistički braќa sè ušte na ovoj svet, no ne možev da gi otkrijam. Potoa eden glas mi reče: „Pogledni povtorno, no malku povisoko.“ Poglednav nagore i vidov strmna i tesna pateka, visoko nad ovoj svet. Tamu adventistite napreduvaa kon svetiот grad. Zad niv, na početokot na patekata, imaše bleskava svetlina, za koja angelot mi reče deka e polnoќen krik. Ovaa svetlina ja osvetluvaše patekata po celata nejzina dolžina za da ne im se sopnat nozete. Isus odeše pred niv za da gi vodi; i sè dodeka gi nasočuvaa očite kon nego, bea bezbedni.

No, naskoro nekoj se izmoriја i rekoa deka gradot e sè ušte daleku i deka mislele deka će stagnat tamu porano. Potoa Isus gi ohrabri krevajќi ja svojata slavna desna raka od koja izvira svetlina što se izlevaše vrz adventistite. Tie izvikaa: „Aleluja!“ No, nekoj od niv drsko ja otfriја ovaa svetlina, veleјќi deka ne e Bog toj što gi vodel. Svetlinata što beše zad niv konečno se izgasna i se najdoa vo dlaboka

temnina. Se sopnaa i ja izgubija od vid i celta i Isus, potoa padnaa od patot i potonaa vo zlobniot svet dolu.

Izveštajot za ova prvo videnie dadeno od Boga na mladata Elen Guld-Harmon pretstavuva kodirano proroštvo isto tolku vredno kako i proroštva na Daniel ili Otkrovenieto. No, za da imame korist od nego, mora pravilno da go protolkuvame. Zatoa ќе go objasnam.

Izrazot „polnoćen krik“ se odnesuva na najavata za doaѓanje na mladoženecot vo „parabolata za desette devici“ od Matej 25:1 do 13. Testot na čekanjeto na vraќanje na Hristos vo proletta 1843 godina i onoj na esenta 1844 godina go pretstavuvaa prvoto i vtoroto ispolnuvanje; zaedno, ovie dve očekuvanja ja pretstavuvaa „prvata svetlina“ na prikaznata postavena „zad“ grupata „Adventisti na sedmiot den“ koji se dviže napred vo vremeto, po patot ili patot blagosloven od Isus Hristos. Za adventističkite pioneri, 1844 godina go pretstavuvaaše datumot na krajot na svetot i posledniot bibliski datum što proročkata reč možeše da im go predloži na izbranite od toa vreme. Otkako go pominaa ovoj kraen datum, tie go čekaа vraќanje na Isus, misleјќi deka e neizbežno. No, vremeto minuvaaše, a Isus se ušte ne se vrati; ona što vizijata go evocira veleјќi: „otkrile deka gradot e mnogu daleku i deka mislele da stignat tamu porano“; odnosno, vo 1844 godina ili kratko vreme po toj datum. Isto taka, obeshrabruvanjeto gi sovlada se do okolu 1980 godina, koga se pojaviv na scenata, primajќi ja ovaa nova i slavna svetlina što go gradi tretoto adventističko očekuvanje. Ovoj pat vraќanje na Isus e zakažano za esenta 1994 godina. Sekako, objavuvanje na ovaa poraka se odnesuvaaše samo na mikrokosmos na univerzalniot adventizam lociran vo Francija vo Valens-sur-Ron. Božjiot izbor za ova malo gratče vo jugoistočna Francija ima svoje objasnuvanje. Tamu počina papata Pij VI vo pritvor, vo 1799 godina, ispolnuvajќi go faktot prorečen vo Otkrovenie 13:3. Pokraj toa, Valens beše gradot kade što Bog ja osnova svojata prva adventistička crkva na zemjata Francija. Tamu ja donese svojata božestvena slavna posledna svetlina i na krajot od 2020 godina, potvrdavam deka postojano i verno gi primiv od nego negovite posledni najskapoceni otkrovenija što gi prezentiram vo ovoj dokument. Valenskiot adventistički mikrokosmos posluži kako univerzalna scena za ispolnuvanje na delot što se odnesuva na poslednata slavna svetlina vo vizijata na našata sestra Elena. Ova videnie ni go otkriva sudot što Isus go donesuva za iskustvoto živeeno vo Valensija, odnosno treto ispolnuvanje na parabolata za desette devici. Isus go prepoznavaa vistinskiot adventist po odnesuvanje što go ima kon prezentiranata svetlina. Vistinskiot adventist ja izrazuvaa svojata radost so „Aliluja!“; blagosloven od Duhot, toj go napolnil svojot sad so maslo. Obratno, lažnite adventisti „drsko ja otfraaat ovaa svetlina“. Ova otfiranje na božestvenata svetlina e fatalno za niv, bideјќi Bog gi predupredil na ovaa negativna reakcija vo inspirirani poraki, nameneti za niv, do negoviot glasnik; tie će stanat prazni sadovi lišeni od masloto što ja proizveduva „svetlinata“ na svetilkata. Neizbežnata posledica e objavena: „svetlinata što beše zad niv na krajot će izgasne“; tie gi negiraat osnovite na temelite na adventizmot. Isus go primenuvaa svojot princip: „Zašto koj ima, će mu se dade i će ima izobilstvo, a koj nema, duri i ona što go ima će mu se odzeme.“ Mat. 25:29. „...na krajot gi izgubija od vid i celta i Isus“, stanuvaa nečuvstvitelni na adventističkite poraki što go najavuvaa vraќanje na Hristos ili ja negiraat celta na adventističkoto dviženje napišano vo samotno ime „Adventisti“; „togaš otpadnaa od patot i potonaa vo zlobniot svet dolu“, vo 1995 godina, oficijalno se posvetija na protestantskiot sojuz i ekumenizmot. Taka go zagubija Isus i vlezot vo rajot, što beše celta na adventističkata vera. Tie se pridružija, spored Dan. 11:29, na „licemerite“ i „pijanците“, kako što objavi Isus vo Mat. 24:50; rabotite se pokažaa na početokot na deloto.

Denes, ovie proročki zborovi se ispolnuvaat. Tie se ispolnija pomegu 1844 godina, datumot na prvata svetlina „zad niv“, i 1994 godina, datumot na golemata proročka svetlina otfrlena od prvata adventistička crkva osnovana vo Francija, vo gradot Valens-sur-Ron, koja Bog ja iskoristi za svojata demonstracija. Denes, oficijalniot adventizam e vo „dlabokata temnina“ na ekumenizmot so neprijatelite na vistinata, protestantite i katolicite.

7-ma era : Laodikija

Krajot na institucionalniot adventizam – Otfrlanje na očekuvanje na Tretite adventisti.

Stih 14: „I na angelot na crkvata vo Laodikija napiši mu : ova go veli Amin, verniot i vistiniot svedok, početokot na Božjoto sozdanje: “

Laodikeja e imeto na sedmata i posledna epoha; onaa na krajot na blagoslovot na institucionalniot adventizam. Ova ime ima dva grčki koreni „laos, dikea“ što značat: „suden narod“. Pred mene, adventistite go prevedoa: „narod na sud“, no institucijata ne beše svesna deka ovoj sud će započne so nea, kako što uči 1. Pet. 4:17: „Zašto dojde vremeto sudot da započne od Božjiot dom. A ako prvo počne od nas, kakov će bide krajot na onie što ne se pokoruvaa na Božjoto evangelie?“ Isus se pretstavuva sebesi velejki: „Ova se rabotite što gi kaža Amin, verniot i vistiniot svedok, početokot na Božjoto sozdavanje: “ Zborot Amin na hebrejski znači: vo vistina. Spored svedoštvoto na apostol Jovan, Isus go koristel često (25 pati), povtoruvajki go dvapati, na početokot, pred svoje izjavi. No, vo tradicionalnata religiozna praktika, toj stanal interpunkciski termin za krajot na molitvite ili izjavite. Potoa često se tolkuva vo smisla na „taka neka bide“ nasledeno od katolicizmot. I Duhot go koristi ovoj koncept „vo vistina“ za da mu dade na zborot Amin negovoto sovršeno opravdano dvojno značenje. Laodikija e vremeto koga Isus nudi golema svetlina za celosno da gi osvetli proroštva podgotveni za poslednoto vreme. Knigata što ja čitate e dokaz za ova. Ona što će predizvika raskin pomegu Isus i oficijalnata adventistička institucija e otfrlanje na negovata svetlina. Vo logičen i opravdan izbor, Bog go podloži adventizmot, pomegu 1980 i 1994 godina, na test na verata modeliran spored modelot što rezultiraše so gubenje na protestantite i blagoslov na adventističkite pioneri. Testot veke se baziraše na verata vo vraćanje na Isus najaveno za proletta 1843 godina, a potoa za esenta 1844 godina. Od 1983 godina, jas počnav da spodeluvam najava za vraćanje na Isus za 1994 godina, otkako gi koristev „pette meseci“ citirani vo porakata na „petтата truba“ vo Otkrovenie 9:5-10. Pripisuvajki ja ova tema na prokletstvoto na protestantizmot vo 1844 godina, navedeniot period od „pet meseci“, odnosno 150 realni godini, dovede do 1994 godina. Gledajki go samo vraćanje na Isus Hristos kako oznaka na krajot na ovoj period, i delumno zaslepen od Boga za eden detalj od tekstot, go branev ona što go smetav za božestvena vistina. Po oficijalnite predupreduvanja, institucijata go proglasi moeto isključivanje vo noemvri 1991 godina; ova, dodeka se ušte imaše tri godini da gi dokažam i negiram moite najavi. Duri podocna, okolu 1996 godina, vistinskoto značenje na ova iskustvo mi stana jasno. Zborovite što gi kaža Isus vo svoeto pismo do „Laodikeja“ štotuku bea ispolneti i sega dobija precizno značenje. Vo 1991 godina, adventistite, koi stanaa mlaki, poveke ne ja sakaa vistinata tolku kolku što ja sakaa vo 1873 godina. Sovremeniot svet,

isto taka, gi oslabna so toa što gi zavede i gi osvoji nivnite srca. Kako i vo erata na „Efes“, oficijalniot adventizam ja izgubi svojata „prva ljubov“. I Isus „go odstrani negoviot svećnik i negoviot venec“, bidejki i tie poveќе ne bea dostojni. Vo svetlinata na ovie fakti, porakata stanuva svetla so jasnost. Zborot „Amin“ go potvrđuva baranjeto za celosna vistina i krajot na blagosloveniот odnos. „Svedokot“ veren i vistinит „go otfrla neverniот i laživ Izbranik“. „Principot na Božjoto sozdavanje“, spored toa, tvorecot, doađa kolektivno da ja zatvori inteligencijata na nedostojnite i individualno da ja otvori inteligencijata na svoite izbrani za vistinите sođžani i skrieni vo prikaznata za Bitie. Vo isto vreme, so povikuvanje na „principot na Božjoto sozdavanje“ što toj go povrzuva so zborot „Amin“, Duhot potvrđuva deka konečното vraćanje na Isus Hristos e mnogu blisku: „vednaš“. Sepak, ќе pominat ušte 36 godini pomeđu 1994 i 2030 godina, datumot na krajot na čoveštvo to na zemjata.

Smrtonosnata mlakost

Stih 15: „Gi znam tvoite dela. Znam deka ne si ni studen ni žežok. O, da beše studen ili žežok!“

Upotrebata na neformalnото „tu“ e upatena kon institucijata. Ova e plod na religiите nasledeni od tatko na sin i ќerka, kade što verata stanuva tradicionalna, formalistička, rutinska i plašliva od sè novo; sostojbata vo koja Isus poveќе ne može da ja blagoslovi koga ima tolku mnogu nova svetlina da spodeli so nea.

Stih 16: „Zatoa, bidejki si mlak, i ne si ni studen ni žežok, ќе te izblujam od ustata Svoja.“

Ova zabeležuvanje go napravil Isus vo noemvri 1991 godina, koga prorokot što ja nosel negovata poraka bil izbrkan od oficijalnata institucija. Vo proletta 1994 godina, taa ќе bide povratena, kako što najavil Isus. Taa samata ќе go dokaže ova so toa što ќе vleze, vo 1995 godina, vo ekumenskiот sojuz organiziran od Katoličkata crkva, kade što ќе im se pridruži na buntovničkите protestanti, bidejki sega go deli nivното prokletstvo.

Izlažuvački iluzii zasnovani na duhovno nasledstvo

Stih 17: „Zatoa što veliš: ‚Bogat sum i se zbogativ, a ništo ne mi treba‘, a ne znaeš deka si beden, nesrećen, siromav, slep i gol.“

„... bogata“, beše Adventističkata Izbrana vo 1873 godina, a mnogute otkrovenija dadeni na Elen G. Vajt dopolnitelno ja zbogatija duhovno. No, na proročko nivo, tolkuvanjata na vremeto brzo zastarea, kako što pravilno misleše Džeјms Vajt, soprugot na Gospodoviot glasnik. Isus Hristos, život Bog, gi dizajniraše svoite proroštva za nivno konečno, sovršeno i besprekorno ispolnuvanje. Zatoa, minuvanjeto na vremeto, nosejki ogromni promeni vo svetot, opravduva postojano preispituvanje na primenite i poučuvanite tolkuvanja. Gospodoviot blagoslov e začuvan; Isus reče: „na onoj što gi pazi moite dela do krajot“. Međutoa, vo 1991 godina, datumot na nejzinoto otfrlanje na svetlinata, krajot beše sè ušte daleku. Zatoa, taa moraše da bide vniimatelna kon sekoja nova svetlina predložena od Gospod preku sredstvata što samiot gi izbra. Kakov kontrast pomeđu iluziите na institucijata i sostojbata vo koja Isus ja gleda i ja sudi! Od site navedeni termini, zborot „gol“ e najseriozen za edna institucija, bidejki znači deka Isus ja povlekol svojata večna pravda od nea, taa e vo negovata usta, osuda na smrt i na vtorata smrt na posledniот sud; spored ona što e napišano vo 2 Kor. 5:3: „Zatoa

nie vzdívnuvame vo ovoj šator, kopneejki da se oblečeme vo našeto nebesno živealište, ako navistina možeme da se najdeme oblečeni , a ne goli . “

Sovet na verniot i vistinit svedok

Stih 18: „ Te sovetuvam da kupiš od Mene zlato, pročisteno vo ogan, za da se zbogatiš; i beli obleki, za da se oblečeš i da ne se pokaže sramot na tvojata golotija; i so očna mast namačkaj gi očite, za da gledaš. “

Po procenkata od 1991 godina, institucijata imaše ušte tri godini da se izmeni i da proizvede plod na pokajanie što ne dojde. Naprotiv, nejzinite vrski so padnatite protestanti bea zategnati do toj stepen što sklučija oficijalen sojuz objaven vo 1995 godina. Isus se pretstavuva sebesi kako edinstven trгоvec na vistinskata vera, „ zlatoto testirano so ogan “ na testot. Dokazot za negovata osuda na crkvata se pojavuva vo otsustvoto na „ belite obleki “ za koi negovite pioneri bea „ dostojni “ vo Otk. 3:4. So ovaa sporedba, Isus go ilustrira faktot deka toj navistina gi podložuva, pred 1994 godina, adventistite od „ Laodikija “ na adventističko očekuvanje identično na onie što prethodea na datumite 1843 i 1844 godina; so cel da ja testira verata vo trite iskustva, kako što se uči vo porakata upatena vo 1844 godina do adventistite od „ Sardi “. Vo zatvoren, buntoven stav, institucijata ne možeše da razbere za što ja prekоруvaše Isus; taa beše „ slepa “, kako fariseite od zemnata služba na Isus. Zatoa, ne možeše da ja razbere Hristovata pokana da se kupi „ skapoceniot biser “ vo parabolata od Matej 13:45-46, koja ja definira slikata za standardot na večniot život što go bara Bog, otkriena vo ovoj stih 18 od Otkrovenie 3.

Milostiviot povik

Stih 19: „ Jas gi karam i gi kaznuvam site što gi sakam. Zatoa, bidi revnosen i pokaj se. “

Kaznata e za onie što Isus gi saka do toj stepen što gi povraća. Povikot za pokajanie ne e slušnat. A ljubovta ne e nasledena; taa se zarabotuva preku dostoinstvo. Otkako institucijata se zacvrsti, Isus upatuva individualen apel, velejki im na kandidatite za nebesniot povik:

Univerzalniot povik

Stih 20: „ Eve, stojam pred vratata i čukam. Ako nekoj go čue glasot Moj i ja otvori vratata, ќе vlezam kaj nego i ќе večeram so nego, i toj so mene .“

Vo Otkrovenie, zborot „ vrata “ se pojavuva vo Otkrovenie 3:8, ovde vo Otkrovenie 3:20, vo Otkrovenie 4:1 i vo Otkrovenie 21:21. Otkrovenie 3:8 nè potsetuva deka vratite otvoraat i zatvoraat pristap. Taka, tie stanuvaat simbolični za testovite na verata što go otvoraat ili zatvoraat pristapot do Hristos, negovata pravednost i negovata blagodat.

Vo ovoj stih 20, zborot „ vrata “ dobiva tri različni, no komplementarni značenja. Go označuva samiot Isus: „ Jas sum vratata . Jovan 10:9“; vratata na neboto se otvori vo Otkrovenie 4:1: „ Vrata se otvori

na neboto. “; i vratata na čovečkoto srce na koja Isus doaga da počuka za da go pokani izbraniot da mu go otvori svoeto srce za da dade dokaz za svojata ljubov.

Sè što e potrebno za Negovoto sozdanie e da go otvori svoeto srce za Negovata otkriena vistina za da se oвозможи intimna zaednica megu nego i negoviot božestven sozdatel. Večerata se deli navečer, koga doaga nokta za da se stavi kraj na delata od denot. Čoveštvo naskoro će vleve vo vakov tip nok „ kade što nikoj ne može da raboti. “ (Jovan 9:4)“. Krajot na vremeto na proba će gi zamrzne zasekogaš poslednite religiozni izbori na čovečkite suštestva, maži i ženi podednakvo odgovorni i strogo komplementarni na nivo na teloto.

Vo sporedba so porakata od Filadelfija, izbraniot e vo laodikiskata era , vo neposrednata blizina na vraćanjeto na Isus Hristos. „ Otvorenata vrata “ na neboto “ će započne vo kontinuitet so ovaa poraka vo Otk. 4:1.

Poslednata opomena na Duhot

Na poedinečniiot pobednik, Isus izjavuva:

Stih 21: „ Na onoj što pobeđuva, će mu dadam da sedne so mene na mojot prestol, kako što i jas pobeđiv i sednav so mojot Otec na negoviot prestol. “

Taka toj go najavuva dejstvoto na nebesniiot sud što sledi po ovaa poraka i koj će bide tema na Ap. 4. No, ova vetuvanje go obvrzuva samo na vistinski izbran pobednik.

Stih 22: „ Koj ima uvo, neka čue što im zboruva Duhot na crkvite. “

Temata „ pisma “ završuva so ovoj nov institucionalen neuspeh. Posledniiot, bidejki otsega, svetlinata će ja nosi inspiriran čovek, a potoa mala grupa. Če se prenesuva individualno od čovek na čovek i preku internet što samiiot Isus će go nasochi vodejki gi svoite izbrani do izvorot na širenjeto na negovite najnovi vistini, sveti kako i negovata božestvena ličnost. Na ovoj način, kade i da e na zemjata: „ Koj ima uvo, neka čue što im zboruva Duhot na sobranijata! “

Slednata tema će bide smestena vo nebesniiot milenium na sudot na zlite od strana na svetcite.

Celata tema se bazira na učenja rasfrlani niz Otkrovenie 4, 11 i 20. No, Otkrovenie 4 jasno go potvrđuva nebesniiot kontekst na ovaa aktivnost, koja hronološki ja sledi poslednata era na zemniiot Izbranik.

Otkrovenie 4 : Nebesen sud

Stih 1: „ Posle ova, poglednav i, ete, vrata se otvori na neboto . Prvot glas što go čuv, kako od truba , kako zboruva so mene, reče: „ Iskači se vamu i će ti pokažam što mora da se sluči podocna .“

Velejki: „ Prvot glas što go slušnav beše kako zvuk na truba “, Duhot ja definira porakata na ovaa „ laodikiska “ era kako onaa vo koja go odnese Jovan vo Otk. 1:10: „ Bev vo Duhot vo Gospodoviot den i slušnav zad sebe silen glas, kako zvuk na truba “. Zatoa, Laodikeja e erata čij kraj e označen so „ denot Gospodov “, denot na negovoto golemo slavno vraćanje.

Spored negovite zborovi, Duhot silno ja podržava idejata za nasledovanje na ovaa tema so porakata od Laodikija . Ovaa preciznost e važna, bidejki institucijata nikogaš ne bila vo možnost da im gi dokaže na svoje protivnici svoje doktrini za nebesen sud. Denes, jas donesuvam dokazi za ova, ovozmoženo so točnata definicija na datumite povrzani so porakite od pismata od Otk. 2 i 3. Pomegu Laodikija i Otk. 4, so „ sedmata truba “ od Otk. 11, Isus im ja odzede na gavolot i buntovnite luđe nivnata „ vlast nad carstvoto na svetot “ na zemjata. So „ žetvata “ od Otk. 14, toj gi zede svoje izbranici na neboto i im ja doveri zadačata da sudat so nego za minatiot zemen život na mrtvite zli. Togaš „ onoj što pobeđuva će vladee nad narodite so železen žezol “, kako što e objaveno vo Otk. 2:27. Ako gonitelite ja imaa, kako mene, sigurnosta na sudbinata što im e rezervirana, nema somnienie deka će go promenat svoeto odnesuvanje. No, tokmu nivnata žestoka volja da ignoriraat kakvo bilo predupređvanje gi vodi kon najlošite postapki i na toj način si podgotvuvaat najloša kazna što ne može da se reproducira vo segašnite zemski uslovi. Da se vratime na tekstot od ova poglavje 4. „ Prvot glas što go slušnav, kako zvuk na truba, zboruvajki so mene, reče: „Iskači se vamu i će ti pokažam što mora da se sluči potoa .“ Jovan se osvrnuva na stih 10 od Otkrovenie 1: „ Bev vo Duhot vo Gospodoviot den i slušnav zad sebe silen glas, kako zvuk na truba .“ Ovaa tema za Hristovoto vraćanje vo slava e veće evocirana vo stih 7 kade što e napišano: „ Ete, doaga so oblaci. I sekoe oko će go vidi, duri i onie što go probodoa; i site zemni pleminja će zaridaat poradi nego. Da. Amin! “ Predloženata povrzanost na ovie tri teksta go potvrđuva konečniot slaven kontekst na denot na vraćanjeto na Gospod Isus, narečen i Mihail od negovite inicirani izbranici i negovite verni angeli. Ako glasot na Isus se sporedi so truba , toa e zatoa što, kako ovoj zvučen instrument na vojskite, na čelo na negovite nebesni angelski vojski, Isus gi ozvučuva svoje trupi za da ja započne bitkata. Pokraj toa, kako truba , negoviot glas ne prestanal da gi predupređva svoje izbranici da gi stavat na straža za da gi podgotvat da pobeđat kako što samiot toj gi pobeđi grevot i smrtta. So povikuvanjeto na ovoj zbor „ truba “, Isus ni ja pokažuva najmisterioznata i najvažnata tema od celoto svoje Otkrovenie. I vistina e deka za negovite posledni slugi, ovaa tema kriše eliminatorski test. Tuka, vo Otkrovenie 4:1, opišanata scena e necelosna zatoa što e nasočena samo kon negoviot izbranite kogo doaga da gi spasi od smrtta. Odnosuvanjeto na zlite vo istiot kontekst će bide opišano vo Otk. 6:16 so ovie otkrivački termini: „ I im rekoa na planinite i karpite: „Padnete vrz nas i skrijte nè od liceto na Onoj što sedi na prestolot i od gnevot na Jagneto, zašto dojde golemiot den na Negoviot gnev, i koj će može da se održi? “ Na ova prašanje, očigledno suspendirano bez odgovor, Bog će go pretstavi vo poglavje 7, koe gi sledi onie koi možat da se sprotivstavat: zapečatenite izbrani simbolizirani so brojot 144.000, mnoštvo od 12 na kvadrat, ili 144. No, ova se samo izbranite koi ostanale živi pri vraćanjeto na Hristos. Segaj, vo ovoj kontekst na Otk. 4, voznosuvanjeto na neboto se odnesuva i na izbranite koi umrele od Avel, kogo Isus go voskresnuva za da im ja dade i niv vetenata nagrada za nivnata vera: večen život. Isto taka, koga Isus mu veli na Jovan: „ Kači se gore!“ „, Duhot samo go predviđuva, preku ovaa slika, voznosuvanjeto kon nebesnoto carstvo Božjo na site izbrani iskupeni so krvta na Isus Hristos. Ova voznosenie kon neboto go označuva krajot na zemnata čovečka priroda, izbranite se voskresnuvaat kako vernite angeli Božji, vo soglasnost so učenjeto na Isus vo Matej 22:30. Teloto i

negovoto prokletstvo se završeni, tie gi ostavaat zad sebe bez žalenje. Ovoj moment vo čovečkata istorija e tolku poželen što Isus postojano se sećava na nego vo svoeto otkrovenie ušte od Daniel. Kako zemjata, prokolnata poradi čovekot, vistinski izbranite kopneat po svoeto izbavuvanje. Stih 2 se čini deka e kopiran od Otkrovenie 1:10; vsušnost, Duhot posilno ja potvrđuva vrskata pomeću dvata što se odnesuvaat na istiot nastan vo istorijata na Božjiot plan, negovoto vraćanje vo negoviot „golem den“ prorokuvan vo Otkrovenie 16:16.

Stih 2: „Vednaš bev vo Duhot. I ete, prestol beše postaven na neboto, i eden sedeše na prestolot.“

Kako i vo iskustvoto na Jovan, vonesuvanje na izbranite kon „rajot“ „gi vooduševuva vo duhot“ i tie se proektiraat vo nebesnata dimenzija koja ostanuva zasekogaš nedostapna za lugeto, bidejki Bog vladee tamu i e vidliv.

Stih 3: „I Onoj što sedeše izgledaše kako kamen jaspis i sard; a okolu prestolot imaše vinožito, slično na smaragd.“

Tamu, tie se naoğaat svrteni kon Božjiot prestol, na koj slavno sedi edinstveni Sozdatelj Bog. Sepak, ovaa neopisliva nebesna slava e izrazena so skapoceni kamenja kon koi lugeto se čuvstvitelni. „Kamenjata jaspis“ dobivaat mnogu različni aspekti i boi, so što ja pretstavuvaat množtvoto na božestvenata priroda. So crvena boja, „sardiusot“ nalikuva na nego. „Vinožitoto“ e prirodan fenomen što osekogaš gi voshituval lugeto, no se mora da se setime na negovoto poteklo. Toa beše znak na zavetot so koj Bog mu vetil na čoveštvoto deka nikogaš poveќе nema da go uništi so vodite na potopot, spored Bitie 9:9 do 17. Isto taka, sekoj pat koga dožd se srećava so sonceto, se pojavuva simbolična slika na Boga, vinožitoto, za da gi uveri negovite zemski suštestva. No, povikuvajki se na potopot od vodi, Petar nē potsetuva deka „potop od ogan i sulfur“ e vo božestveni plan (2 Pet. 3:7). Tokmu vo pogled na ovoj istrebuvački „ognen potop“, Bog organizira, na svoeto nebo, sud nad zlite čii sudii će bidat otkupenite izbrani i Isus, nivniot Otkupitelj.

Stih 4: „Okolu prestolot vidov dvaeset i četiri prestoli, a na prestolite dvaeset i četiri starešini sedeja, oblečeni vo beli obleki, a na glavite zlatni kruni.“

Tuka, simbolizirani so 24 starešini, se iskupenite od dvete proročki eri otkrieni spored sledniot princip: pomeću 94 i 1843 godina, osnovanje na 12-te apostoli; pomeću 1843 i 2030 godina, „adventističkiot“ duhoven Izrael od „12-te pleminja“ zapečateni so „Božjiot pečat“, sabotata na 7-miot den, vo Otk. 7. Ovaa konfiguracija će bide potvrđena, vo Otk. 21, vo opisot na „Noviot Erusolim koj sleguva od neboto“ za da se naseli na obnovenata zemja; „12-te pleminja“ se pretstaveni tamu so „12 porti“ pod aspekt na 12 „biseri“. Temata na sudot e definirana vo Otk. 20:4, kade što čitame: „I vidov prestoli; i na onie što sedeja na niv im beše dadena vlast da sudat. I gi vidov dušite na onie što bea obezglaveni poradi svedoštvoto na Isus i poradi slovoto Božjo, i na onie što ne mu se poklonija na dzverot nitu na negoviot lik, i koi ne go primija belegot na svoite čela ili na svoite race. Tie oživeaja i caruvaa so Hrista iljada godini. Vladeenje na izbranite e vladeenje na sudii. No, koj e suden? Otk. 11:18 ni go dava odgovorot: „Narodite se razgnevija, i dojde Tvojot gnev, i dojde vreme da im sudiš na mrtvite, da gi nagradiš Tvoite slugi, prorocite, svetiite i onie što se bojata od Tvoeto ime, malite i golemite, i da gi uništiš onie što ja uništuvaa zemjata.“ Vo ovoj stih, Duhot potsetuva na nizata od tri temi otkrieni za vremeto na krajot: „šestata truba“ za „lutite narodi“, vremeto na „sedumte posledni zla“ zašto „dojde tvojot gnev“ i nebesniot sud na „iljada godini“ zašto „dojde vremeto da im se sudi na mrtvite“. Krajot na stihot ja postavuva konečnata programa što će se

ostvari so posledniot sud na ognenoto i sulfurnoto ezero što će gi uništi zlite. Site tie će učestvuvaat vo вториот predloženo voskresenie , na krajot od „ iljadata godini “, spored Otk. 20:5: „ Ostanatite mrtvi ne oživeaja dodeka ne se navršija iljada godini “. Duhot ni ja dava svojata definicija za zlite: „ onie što ja uništuvaa zemjata “. Zad ova dejstvo stoi „ razorniот ili opustošivačkiот grev “ citiran vo Dan. 8:13; grevot što predizvikuva smrt i opustošuvanje na zemjata; što go navelo Boga da go predade hristijanstvoto na suroviот rimski papski režim pomeđu 538 i 1798 godina; što predava edna tretina od čoveštvo na nuklearen ogan po ili vo 2021 godina. Nikoj ne bi pomislil deka, od 7 mart 321 godina, prekršuvanje na svetata sabota na vistinskiот sedmi den će donese tolku mnogu užasni i tragični posledici. 24-te starešini se razlikuvaa samo na nivo na dekretot od Daniel 8:14, bidejki im e zaedničko toa što se spaseni so istata krv na Isus Hristos. Zatoa, smetani za dostojni, spored Otk. 3:5, site tie nosat „ beli obleki “ i „ venecot na životot “ veten na pobednicite vo borbata na verata, vo Otk. 2:10. „Zlatoto “ na krunite ja simbolizira verata pročistena preku iskušenie spored 1 Pet. 1:7.

Vo ova poglavje 4, terminot „ sednat “ se pojavuva 3 pati. Bidejki brojot 3 e simbol na sovršenstvo, Duhot ja stava ovaa tema na sudot na sedmiот milenium pod znakot na sovršeniот odmor na pobednicite, spored ona što e napišano: „ Sedni od Mojata desna strana dodeka ne gi napravam Tvoite neprijateli podnožje na Tvoite noze “ Psalm 110:1 i Matej 22:44. Toj i onie što sedat se vo mir i spored ovaa slika, Duhot go pretstavuva sedmiот milenium kako golemata sabota ili odmor preorečena, ušte od sozdavanjeto, preku osveteиот odmor na sedmiот den od našite nedeli.

Stih 5: „I od prestolot izleguvaa molnji, glasovi i gromovi. A pred prestolot gorea sedum ogneni svetila, koi se sedumte Božji Duhovi .“

Manifestaciite što „ izleguvaa od prestolot “ direktno mu se pripisuvaat na samiот Bog Tvorec. Spored Izlez 19:16, ovie fenomeni veќе go obeležale, vo užasot na evrejskiот narod, prisustvoto na Boga na planinata Sinaj. Zatoa, ovoj predlog potsetuva na ulogata što će ja igraat Desette Božji zapovedi vo ova dejstvo na sudenje na zlite mrtvi. Ovoj potsetnik, isto taka, go potsetuva faktot deka nevidliv za rizikot od neizbežna smrt za svoite sozdanija vo minatoto, Bog, koj ne ja promenił svojata priroda, e viden bez opasnost od svoite otkupeni izbranici, voskresnat i proslaven. Vnimanie! Ovaa kratka rečenica, sega protolkuvana, će stane presvrtnica vo strukturata na knigata Otkrovenie. Sekoj pat koga će se pojavi, čitatelot mora da razbere deka proroštvoto go evocira kontekstot na početokot na sudot na sedmiот milenium, koj će bide obeležan so direktnata i vidliva intervencija na Boga vo Mihail, Isus Hristos. Na ovoj način, strukturata na celata kniga će ni ponudi posledovatelni pregledi na hristijanskata era pod različni temi oddeleni so ovoj ključen izraz: „ imaše blesoci na molnja, glasovi i grmotevici “. Če go najdemo povtorno vo Otk. 8:5 kade što „ zemjotres “ e dodaden vo ključot. Če ja oddeli temata za večnoto nebesno posredništvo na Isus Hristos od temata na trubite . Potoa, vo Otk. 11:19, „ golem grad “ će bide dodaden vo ključot. Objasnuvanjeto će se pojavi vo Otk. 16:21 kade što ovoj „ golem grad “ ja zatvora temata na sedmata od sedumte posledni Božji zla . Slično na toa, „ zemjotresot “ stanuva, vo Otk. 16:18, „ golem zemjotres “. Ovoj ključ e fundamentalen za učenje za upravuvanje so učenjata od knigata Otkrovenie i razbiranje na principot na nejzinata struktura .

Vraćajki se na našiot stih 5, zabeležuvame deka, ovoj pat „ pred prestolot “ se postaveni „ sedum svetilki što gorat “. Tie gi simboliziraat „ sedumte Božji duhovi “. Brojot „ sedum “ » simbolizira osvetuvanje, ovde, ona na Božjiот Duh. Preku svojot Duh, koj go soдрži celiot život, Bog gi kontrolira site svoi sozdanija; toj e vo niv i gi postavuva „ pred svojot prestol “, bidejki gi sozдал slobodni, sproti sebe. Slikata na „ sedumte zapaleni svetilki “ go simbolizira osvetuvanjeto na božestvenata svetlina;

nejzinata sovršena i intenzivna svetlina ja eliminira sekoja možnost za temnina. Zašto nema mesto za temnina vo večniot život na iskupenite.

Stih 6: „ A pred prestolot imaše stakleno more slično na kristal. A srede prestolot i okolu prestolot četiri živi suštestva polni so oči napred i nazad .“

Duhot ni zboruva na svojot simboličen jazik. Što e „ pred „ Prestol “ se odnesuva na negovite nebesni suštestva koi prisustvuvaat, no ne učestvuvaat vo sudot. Vo golem broj, tie dobivaat izgled na more čija čistota na karakterot e tolku čista što toj go sporeduva so kristal . Ova e osnovniot karakter na nebesnite i zemskite suštestva koi ostanale verni na tvorecog Bog. Potoa, Duhot povikuvaa drug simbol koj se odnesuva na Boga, vo sredinata na prestolot , i negovite nebesni suštestva od drugi svetovi i drugi dimenzii, okolu prestolot ; „ okolu“ se odnesuva na suštestva rasfrlani pod pogledot na Bogot što sedi na prestolot . Izrazot „ četiri živi suštestva “ se odnesuva na univerzalniot standard na živi suštestva. Množestvoto oči e opravdano so zborot množestvo, a nivnata pozicija „ pred i zad “ simbolizira nekolku raboti. Prvo, im dava na ovie živi suštestva povećenasočen ili povećedimenziolen pogled. No, poduhovno, izrazot „ pred i zad “ se odnesuva na božestveniog zakon vrežan so prstog Božji na planinata Sinaj, na četirite strani na dvete kameni ploči. Duhog go sporeduva univerzalniog život so univerzalniog zakon. I dvete se delo na Boga, koj gravira na kamen, na telo ili vo umovite, standardog na sovršen život za srećata na negovite sozdanija koi go razbiraat i go sakaat. Ovie množstva oči gledaat i sledat so strast i soćuvstvo što se slućuva na zemjata. Vo 1 Korintjanite 4:9, Pavle izjavuvaa: „ Zašto mi se ćini deka Bog nć napravi nas apostolite posledni od site, osudeni na smrt, kako da sme stanale gletka za svetog, za angelite i za lućeto .“ Zborog „ svet “ vo ovoj stih e grćkiog „kosmos“. Tokmu ovoj kosmos go definiram kako povećedimenziolni svetovi. Na zemjata, izbranite i nivnite borbi se prosledeni od nevidlivi gledaći koi gi sakaat so istata božestvena ljubov otkriena od Isus Hristos. Tie se raduvaat vo svojata radost i plaćat so onie koi plaćat zatoa što borbata e tolku teška i maćna. No, ovoj kosmos go oznaćuva i neverniog svet kako rimskiog narod, gledaći na ubivanjeto na vernite hristijani vo nivnite areni.

Otkrovenie 5 će ni gi pretstavi ovie tri grupi nebesni gledaći: četirite živi suštestva, angelite i starešinite , site pobednićki, tie se obedineti pod ljubovniog pogled na golemiog tvorecog Bog za večnosta.

Vrskata što gi povrzuva „ množtvoto oči “ so božestveniog zakon e vo imeto „ svedoštvo “ što Bog go dava na svojog zakon na desette zapovedi. Se sećavame deka ovoj zakon se ćuval na „najsvetoto mesto“ isklućivo rezerviran za Boga i zabranet za lućeto osven za praznikog na „Denog na pomiruvanjeto“. Zakonog ostanal kaj Boga kako „svedoštvo“, a negovite „ dve tablićki “ će im dadat vtoro znaćenje na simbolićnite „ dva svedoci “ citirani vo Otkrovenie 11:3. Vo ovaa lekcija, „ množestvoto oči “ otkriva postoenje na množstvo nevidlivi svedoci koi bile svedoci na zemskite nastani. Vo božestvenata misla, zborog svedok e nerazdelen od zborog vernost. Grćkiog zbor „martus“, preveden kako „maćenik“, go definira sovršeno, bidejćki vernosta što ja bara Bog nema granici. I baram, „svedokog“ na Isus mora da go poćituvaa božestveniog zakon na negovite deset zapovedi, so koj Bog go sporeduva i go sudi.

BOŽESTIOT ZAKON prorokuva

Tuka, otvoram zagrada, za da ja evociram božestvenata svetlina primena vo proletta 2018 godina. Se odnesuva na zakonot na desette Božji zapovedi. Duhot me navede da ja sfatam važnosta na slednata preciznost: „ Mojsej se vrati i sleze od planinata, so dvete ploči na svedoštvoto vo rakata; pločite bea napišani od dvete strani , bea napišani i od ednata i od drugata strana . Pločite bea delo Božjo, a pismoto beše pismo Božjo, vrežano na pločite (Izl. 32:15-16)“. Na početokot bev iznenaden što nikoj nikogaš ne ja zel predvid ovaa preciznost spored koja originalnite ploči na zakonot bea napišani na nivnite četiri strani, odnosno „ pred i zad “ kako „ očite na četirite živi suštestva “ od prethodniot stih što go proučuvavme. Ovaa preciznost, koja insistiraše, imaše pričina što Duhot mi dozvoli da ja otkrijam. Celiot tekst prvično beše rasporeden na pravilen i izbalansiran način na četirite strani na dvete kameni ploči. Na prednata strana na prvata ploča se prikažuvашe prvata zapoved i polovina od vtorata; Na zadnata strana se naoğal vtoriot del od vtorata i celata treta. Na vtorata tabla, prednata strana ja prikažувала celata četvrt zapoved; na zadnata strana se naoğale poslednite šest zapovedi. Vo ovaa konfiguracija, dvata vidlivi predni delovi ni ja pretstavuvaat prvata zapoved, vtorata, na polovina, i četvrtata, koja se odnesuva na osveteniot ostatok od sedmiot den. Eden pogled na ovie raboti gi istaknuva ovie tri zapovedi, koi bile znaci na svetost vo 1843 godina, koga sabotata bila obnovena i pobarana od Boga. Vo toa vreme, protestantite stanale žrtvi na nasledenata rimska nedela. Posledicite od adventističkiot izbor i protestantskiot izbor ќе bidat prikažani na zadnata strana od obete tablički. Se čini deka, bez počituvanje na sabotata, od 1843 godina, i tretata zapoved e prekršena: „ Imeto Božjo se zema zaludno “, bukvalno „ lažno “ od onie koi go povikuvaat bez Hristovata pravednost ili otkako ќе ja izgubat. Taka tie ja povtoruvaat greškata napravena od Evreite čie tvrdenje deka mu pripağaat na Boga e otkrieno kako laga od Isus Hristos vo Otkrovenie 3:9: „ onie od sinagogata na Satana, koi velat deka se Evrei, a ne se, tuku lažat “. Vo 1843 godina, ova beše slučajot so protestantskite naslednici na katolicite. No, pred tretata zapoved, vtoriot del od vtorata ja otkriva presudata što Bog ja donesuva vrz dvata glavni sprotivstaveni tabora. Na protestantskite naslednici na rimokatolicizmot, Bog im veli: „ Jas sum revnosn Bog, koj gi kaznuva bezzakonijata na tatkovcite vrz decata do tretoto i četvrtoto koleno na onie što me mrazat “,; za žal, oficijalniot adventizam „ povraten “ vo 1994 godina ќе ja spodeli nivnata sudbina; no toj isto taka im veli, obratno, na svetcite koi ќе ja počituvaaat negovata sveta sabota i negovata proročka svetlina od 1843 do 2030 godina: „ i koj pokažuva milost kon iljadnici generaciji na onie što me sakaat i gi pazat moite zapovedi “. Brojot „ iljada “ što e citiran suptilno gi evocira „ iljada godini “ od sedmiot milenium od Otkrovenie 20, što ќе bide nagrada za pobedničkite izbranici koi vlegle vo večnosta. Se pojavuva ušte edna lekcija. Lišeni od pomošta na Svetiot Duh na Isus Hristos, kako rezultat na toa, protestantite i adventistite napušteni od Boga posledovatelno vo 1843 i 1994 godina nema da možat da gi počituvaaat poslednite šest zapovedi napišani na zadnata strana od tabelata 2, čija predna strana e posvetena na božestveniот odmor na sedmiot den. Sprotivno na toa, onie što go počituvaaat ovoj odmor ќе dobijat pomoš od Isus Hristos da gi počituvaaat ovie zapovedi što se odnesuvaat na dolžnostite na čovekot kon negovite bližni luđe. Božjite dela, ušte od davanjeto na pločite na zakonot na Mojsej, dobivaat iznenaduvačko i neočekuvano značenje, uloga i upotreba vo poslednoto vreme od 2018 godina. A porakata za vraćanje na sabotata e so toa zajaknata i potvrđena od Semokniot Bog Isus Hristos.

Eve ja sega formata vo koja se pojavuvaat Desette zapovedi.

Tabela 1 – Napred: receptite

Bog se pretstavuva sebesi

„ Jas sum Gospod, tvojot Bog, Koj te izvede od zemjata Egipetska, od domot na ropstvoto .“ (Ova gi vključva site izbrani spaseni od grevot i spaseni so krvta pomiritelna proleana od Isus Hristos; domot na ropstvoto e grev; imitiran plod na áavolot).

Prva zapoved: katolički grev od 538 godina, protestantski od 1843 godina i adventistički od 1994 godina) .

„ Nemaj drugi bogovi osven mene .“

Vtora zapoved: 1 del : Katoličkiot grev od 538 godina.

„ Ne pravi si rezban lik, nitu kakva bilo slika na ona što e gore na neboto, ili dolu na zemjata, ili vo vodata pod zemjata. Ne im se poklonuvaj nitu im služi .“

Tabela 1 – Nazad: Posledicite

Vtora zapoved: Vtor del .

„... zašto Jas, Jahve, tvojot Bog, sum revnosen Bog, koj gi kaznuva bezzakonijata na tatkovcite vrz decata do tretoto i četvrtoto koleno na onie što me mrzjat (katolici od 538 godina; protestanti od 1843 godina; adventisti od 1994 godina) i pokažuvam milost kon iljadnici od onie što me sakaat i gi pazat moite zapovedi . (Adventisti na sedmiot den, od 1843 godina; vtorite, od 1994 godina).“

Treta zapoved: ja kršat katolicite od 538 godina, protestantite od 1843 godina i adventistite od 1994 godina) .

„ Ne izgovaraj go lažno imeto na Gospoda, tvojot Bog, zašto Gospod nema da go ostavi nevin onoj što lažno go izgovara negovoto ime .“

Tabela 2 – Napred: recept

4-ta zapoved: Nejzinoto prekršuvanje od strana na Hristijanskoto sobranie od 321 godina ja pravi „ razoren grev “ od Daniel 8:13; katoličkata vera ja prekršuva od 538 godina, a protestantskata vera od 1843 godina. No, taa e počituvana od adventističkata vera na sedmiot den od 1843 i 1873 godina.

„ Pomni go sabotniot den, za da go svetiš. Šest dena raboti i vrši ja celata svoja rabota. A sedmiot den e sabota na Gospoda, tvojot Bog. Ne raboti nikakva rabota, ni ti, ni tvojot sin, ni tvojata ќerka, ni tvojot sluga, ni tvojata sluginka, ni tvojot dobitok, ni stranecot što e vo tvoite porti. Zašto za šest dena Gospod gi sozdade neboto i zemjata, moreto i sè što e vo niv, a vo sedmiot den se odmori. Zatoa Gospod go blagoslovi sabotniot den i go osveti .“

Tabela 2: Nazad: Posledicite : Ovie posledni šest zapovedi se prekršeni od hristijanskata vera od 321 godina; od katoličkata vera od 538 godina; od protestantskata vera od 1843 godina i od adventističkata vera „ povratena “ vo 1994 godina. No, tie se počituvaat vo adventističkata vera na sedmiot den, blagoslovena od Svetiot Duh na Isus Hristos, od 1843 i 1873 godina; „poslednite“ od 1994 godina do 2030 godina.

5-ta zapoved

„ Počituvaj gi tatko to svoj i majkata svoja, za da ti bidat dolgi denovite na zemjata što ti ja dava Gospod, tvojot Bog. “

6-ta zapoved

„ Ne ubivaj . Ne vrši ubistvo .“ (od gnasen vid zlostorstvo, ubistvo ili vo ime na lažna religija)

7-ma zapoved

„ Ne vrši preljuba. “

8-ma zapoved

„ Ne kradi. “

9-ta zapoved

„ Ne svedoči lažno protiv svojot bližen .“

10-ta zapoved

„ Ne posakuvaj ja kućata na svojot bližen; ne posakuvaj ja ženata na svojot bližen, nitu negoviot sluga, nitu negovata sluginka, nitu negoviot vol, nitu negovoto magare, nitu ništo što e na svojot bližen. “

Ja zatvoram tuka ovaa vozvišena i vitalno važna zagrada.

Stih 7: „ Prvoto živo suštestvo beše kako lav, vtoroto živo suštestvo beše kako tele, tretoto živo suštestvo imaše lice kako na čovek, a četvrtoto živo suštestvo beše kako letački orel .“

Da go kažeme vednaš, ova se samo simboli. Istata poraka e pretstavena vo Ezekiel 1:6 so varijacii vo opisot. Tamu naogame četiri identični životni, sekoe so četiri različni lica. Tuka, sè ušte imame četiri životni, no sekoe ima samo edno lice, različno kaj četirite životni. Ovie čudovišta zatoa ne se realni, no nivnata simbolična poraka e vozvišena. Sekoe od niv pretstavuva standard na večen univerzalen život koj se odnesuva, kako što vidovme, na samiot Bog i negovite povećedimenzionalni univerzalni suštestva. Onoj koj se otelotvoril vo svoeto božestveno sovršenstvo, ovie četiri kriteriumi na univerzalen život, e Isus Hristos, vo kogo se naogaat kralškoto semejstvo i silata na lavot spored

Sudiite 14:18; duhot na žrtvata i služenjeto na teleto ; likot na Boga na čovekot; i dominacijata na vrhovnoto nebesno vozvišuvanje na letačkiot orel . Ovie četiri kriteriumi se naogaat vo celiot večen univerzalen nebesen život. Tie go sočinuvaat standardot što go objasnuva uspehot na božestveniot proekt na koj se sprotivstavuvaat buntovnite duhovi. I Isus im go pretstavi sovršeniot model na svoje apostoli i učenici za vreme na negovata kratka zemska služba; odejki dotamu što im gi izmi nozete na svoje učenici, pred da go predade svoeto telo na mačenje na raspnuvanje, za da se iskupi, namesto niv, kako „ tele “, za grevovite na site negovi izbranici. Isto taka, sekoj neka se ispita sebesi dali otfirlanjeto na ovoj standard na večen život e vo soglasnost so negovata priroda, negovite aspiracii i negovite želbi. Takov e standardot na ponudata za spasenie što treba da se prifati ili otfri.

Stih 8: „ Četirite živi suštestva imaa po šest krilja, a bea polni so oči naokolu i odvnatre. Ne se odmaraa ni denje ni noke, velejki: „Svet, svet, svet e Gospod Bog Sedržitelot, Koj beše, Koj e i Koj će dojde!“ “

Nasproti pozadinata na nebesniot sud, ovaa scena gi ilustrira principite što postojano se primenuvaat na neboto i na zemjata od strana na suštestva koi mu ostanuvaat verni na Boga.

Nebesnite tela na suštestvata od drugi svetovi nemaat potreba od krilja za dviženje bidejki ne se predmet na zakonite na zemska dimenzija. No, Duhot usvojuva zemski simboli što čovekot može da gi razbere. Pripisuvajki im „ šest krilja “, toj ni ja otkriva simboličnata vrednost na brojot 6, koj stanuva broj na nebesniot karakter i na angelite. Se odnesuva na svetovite što ostanale bez grev i na angelite, od koi Satana, buntovniot angel, bil prv sozdaden. Bidejki Bog si go pripisal brojot „sedum“ kako svoj ličen kralski „pečat“, brojot 6 može da se smeta za „pečat“, ili vo slučajot na ġavolot, „beleg“ na negovata ličnost, no toj go deli ovoj broj 6 so svetovite što ostanale čisti i site angeli sozdadeni od Boga, dobriti i lošite. Pod angelot doaġa čovekot, čij broj će bide „5“, koj e opravdan so svoje 5 setila, 5-te prsti na rakata i 5-te prsti na nogata. Pod ova e brojot 4 na univerzalniot karakter označen so četirite kardinalni točki, Sever, Jug, Istok i Zapad. Pod ova e brojot 3 na sovršenstvo, potoa 2 na nesovršenost i 1 na edinstvo, ili sovršeno soedinuvanje. Očite na četirite živi suštestva se „ okolu i vnatre “, a ušte poveće, „ pred i zad “. Ništo ne može da izbega od pogledot na ovoj nebesen povekedimenzionalen univerzalen život, koj božestveni Duh go ispituva vo celost bidejki negovoto poteklo e vo nego. Ova učenje e korisno bidejki, na segašnata zemja, poradi grevot i zlobata na grešnicite, držejki gi „ vo sebe“, čovekot može da gi skrie od drugite luġe svoje tajni misli i svoje zlobni planovi nasočeni protiv svojot bližen. Vo nebesniot život, takvite raboti se nevozmožni. Nebesniot život e prodziren kako kristal bidejki zlobata e isflena od nego, zaedno so ġavolot i negovite zli angeli, isfreni na zemjata, spored Otkrovenie 12:9, po pobedata na Isus nad grevot i smrtta. Proglasuvanjeto na Božjata svetost se ostvaruva vo nejzino sovršenstvo (3 pati: sveto) od strana na žitelite na ovie čisti svetovi. No, ova proglasuvanje ne se postignuva so zborovi; toa e sovršenstvoto na nivnata individualna i kolektivna svetost što vo trajni dela go proglasuva sovršenstvoto na svetosta na Bogot što gi sozda. Bog ja otkriva svojata priroda i svoeto ime vo formata citirana vo Otk. 1:8: „ Jas sum Alfa i Omega, veli Gospod Bog, Koj e, Koj beše i Koj će dojde, Sedržitelot “. Izrazot „ Koj e, Koj beše i Koj će dojde “ sovršeno ja definira večnata priroda na Bogotvorec. Odbivajki da go narekuvaat so imeto što si go dal sebesi, „JaHve“, luġeto go narekuvaat „Večniot“. Vistina e deka na Bog ne mu trebalo ime, bidejki bidejki e edinstven i bez božestven konkurent, nemu ne mu treba ime za da go razlikuva od drugite bogovi koi ne postojat. Sepak, Bog se soglasil da odgovori na baranjeto na Mojsej kogo go sakal i koj go sakal nego. Zatoa si go dal imeto „JaHve“, što se preveduva so glagolot „da se bide“, konjugiran vo treto lice ednina od evrejskiot

imperfekt. Ova „nesvršeno“ vreme označava završeno vreme koe se protega vo vremeto, spored toa, vreme poširoke od našata idnina, formata „koj e, koj beše i koj će bide“ sovršeno go preveduva značenjeto na ovoj hebrejski nesvršen. Formulata „ onoj koj e, koj beše i koj će dojde “ e zatoa Božjiot način na preveduvanje na negovoto hebrejsko ime „JaHve“, koga toj mora da go prilagodi na zapadnite jazici ili na koj bilo drug osven hebrejskiot. Delot „i koj će dojde“ ja označava poslednata adventistička faza na hristijanskata vera, vospostavena vo Božjiot plan so dekretot od Dan. 8:14 od 1843 godina. Zatoa, vo teloto na izbranite adventisti se ostvaruva proglasuvanje na trojnata svetost na Boga. Božestvenosta na Isus Hristos čestopati bila osporuvana, no e neosporna. Biblijata veli za ovaa tema vo Evreite 1:8: „ A na Sinot mu reče: Tvojot prestol, Bože, e za site vekovi; žezol na pravdata e žezolot na tvoeto carstvo “. I na Filip, koj go zamolova Isus da mu go pokaže Otecot, Isus odgovara: „ Tolku vreme sum so vas, a ne me poznavate, Filipe? Koj me videl mene, go videl i Otecot ; kako ti veliš: ‚Pokaži ni go Otecot?‘ (Jovan 14:9)“

Stihovi 9-10-11: „ Koga živite suštestva Mu oddavaat slava, čest i blagodarnost na Onoj što sedi na prestolot, na Onoj što živee vo večni vekovi, dvaeset i četirite starešini pağaat ničkum pred Onoj što sedi na prestolot i Mu se poklonuvaat i Mu se poklonuvaat na Onoj što živee vo večni vekovi, i gi frlaat svoje krune pred prestolot, velejki: Dostoen si, Gospodi naš i Bože naš, da ja primiš slavata, česta i silata, zašto Ti si sozdal sè, i po Tvojata volja postojat i se sozdađeni .“

Četvrtata glava završava so scena na proslavuvanje na Sozdatelot Bog. Ovaa scena pokažuva deka božestveni ot uslov „ bojte se od Boga i oddajte mu slava ...“, izrazen vo prvata angelska poraka od Otkrovenie 14:7, bil slušnat i dobro razbran od poslednite izbrani od 1843 godina; no pred sè, od izbranite koi ostanale živi vo vremeto na slavno vrákanje na Isus Hristos; bidejki samo za niv Apokalipsata na Otkrovenieto bila podgotvena i celosno osvetlena vo vremeto izbrano od Boga, odnosno od proletta 2018 godina. Otkupenite taka ja izrazuvaat vo obožavanje i pofalba, celata svoja blagodarnost kon Isus Hristos, formata vo koja Semokniot gi posetil za da gi spasi od grevot i smrtta, negovata plata. Neverното čoveštvo veruva samo vo ona što go gleda, kako apostol Toma, i bidejki Bog e nevidliv, e osudeno da ja ignorira svojata ekstremna slabost, što go pravi samo igračka so koja toj manipulira spored svojata božestvena volja. Ima barem izgovor, koj nema da go opravda, deka ne go poznaval Boga, izgovor što Satana go nema, bidejki poznavajki go Boga, toj odlučil da vleze vo bitka protiv nego; teško e za veruvanje, no e vistinoto, a se odnesuva i na lošite angeli što go sledele. Paradoksalno, mnogute različni, pa đuri i sprotivstaveni plodovi na slobodniot izbor svedočat za avtentičnata i celosna sloboda što Bog im ja dal na svoje nebesni i zemski suštestva.

Koga go pretstavi Isus pred tolzata, Pilat reče: „Eve go Čovekot“. Beše potrebno samiot Bog da dojde i da zeme oblik na telo, za da može da se pojavi „Čovekot“ spored negovoto srce i želbi. Smrtta gi pogodi prvite nekolku čovečki suštestva, poradi grevot na neposlušnost kon Boga. Kako znak na nivnata nova sramna sostojba, Bog gi natera da ja otkrijat svojata fizička golotija, što beše samo nadvorešen znak na nivnata vnatrešna duhovna golotija. Od ovoj početak, prvoto objavuvanje na nivnoto iskupuvanje beše napraveno so toa što im se dade obleka napravena od životinski koži. Taka beše ubieno prvoto životno vo čovečkata istorija; nekoj bi pomislil deka toa beše mlad oven ili jagne poradi simbolikata. 4000 godini podocna, Jagneto Božjo, koe gi zema grevovite na svetot, dojde da go ponudi svojot zakonski sovršen život za da gi iskupi izbranite megu čoveštvo. Ova spasenie ponudeno vo čista blagodat od Boga e zatoa celosno zasnovano na smrtta na Isus, što im ovozmožuva na negovite izbrani da imaat korist od negovata sovršena pravda; i vo isto vreme, negovata smrt gi iskupuva nivnite grevovi, čij dobrovolen nositel se napravi sebesi. Ottogaš, Isus Hristos stana edinstvenoto ime što može da spasi grešnik na celata naša zemja, a negovoto spasenie se primenuva od vremeto na Adam i Eva.

Poradi site ovie pričini, ova poglavje 5, koe e staveno pod brojot „Čovek“, mu e posveteno nemu. Isus ne samo što gi spasuva svoje izbranici so svojata iskupitelna smrt, tuku gi spasuva i zaštituvajki gi niz celoto nivno zemno patuvanje. I tokmu za taa cel gi predupreduva za duhovnite opasnosti što gavalot im gi postavil na patot. Negovata tehnika ne se promenila: kako vo vremeto na apostolite, Isus im zboruva vo parabolii, taka što svetot sluša, no ne razbira; što ne e slučaj za negovite izbranici koi, kako apostolite, gi dobivaat negovite objasnuvanja direktno od nego. Negovoto otkrovenie „Otkrovenie“ ostanuva pod ova neprevedeno grčko ime, ovaa gigantska parabola što svetot ne smee da ja razbere. No, za negovite izbranici, ova proroštvo e navistina negovoto „Otkrovenie“.

Stih 1: „I vidov vo desnata raka na Onoj, Koj sedeše na prestolot, kniga napišana odvnatre i odzadi, zapečatenata so sedum pečati.“

Na prestolot stoi Bog, a vo desnata raka, i zatoa pod negov blagoslov, drži kniga napišana „vnatre i nadvor“. Ona što e napišana „vnatre“ e dešifriranata poraka rezervirana za negovite izbrani, koja ostanuva zatvorena i pogrešno razbrana od lugeto od svetot koi se neprijateli na Boga. Ona što e napišana „vnatre“ e šifriraniot tekst, vidliv, no nerazbirliv za čovečkoto mnoštvo. Knigata Otkrovenie e zapečatenata so „sedum pečati“. Vo ova pojasnuvanje, Bog ni kažuva deka samo otvorañeto na „sedmiot pečat“ ke ovozmoži celosno da se otvori. Dodeka ostanuva pečat što ja zapečatuva, knjigata ne može da se otvori. Celosnoto otvorañe na knjigata, spored toa, ke zavisi od vremeto što Bog go odredil za temata na „sedmiot pečat“. Ke bide spomenat kako „pečat na život Bog“ vo Otkrovenie 7, kade što, označuvajki go ostatokot od sedmiot den, negovata sveta sabota, negovoto obnovuvanje ke bide povrzano so datumot 1843 godina, što zatoa ke bide i vremeto na otvorañeto na „sedmiot pečat“, što vo pedagogijata na knjigata ja vnesuva temata na „sedumte trubi“, tolku važni za nas, negovite izbranici.

Stih 2: „I vidov silen angel kako objavuva so silen glas: Koj e dostoen da ja otvori knjigata i da gi odvrze nejzinite pečati?“

Ovaa scena e zagrada vo montažata na proroštvoto. Knigata Otkrovenie ne mora da se otvori na neboto, vo kontekst na prethodnoto poglavje 4. Na izbranite im e potrebna pred vraćanje na Isus Hristos, dodeka se izloženi na ġavolskite stapici. Mokta e vo Božjiot logor, a mokniot angel e angelot na JaHVEH, odnosno Bog vo negovata angelska forma na Mihail. Zapečatenata kniga e isključitelno važna i sveta bidejki bara mnogu visoko dostoinstvo za da se skršat nejzinite pečati i da se otvori.

Stih 3: „ I nikoj, ni na neboto, ni na zemjata, ni pod zemjata, ne možeše da ja otvori knigata, nitu da pogledne vo nea. “

Napišana od samiot Bog, knigata ne može da ja otvori nitu edno od negovite nebesni ili zemski suštestva.

Stih 4: „ I mnogu plačev, zašto nikoj ne se najde dostoen da ja otvori i da ja pročita knigata, nitu da pogledne vo nea. “

Jovan e, kako i nie, zemno suštestvo, a negovite solzi go izrazuvaat razočaruvanje na čoveštvo sooočeno so stapicite postaveni od ġavolot. Toj kako da ni veli: „Bez otkrovenie, koj može da se spasi?“ Taka toj go otkriva visokiot tragičen stepen na neznaenje za negovata sodržina i nejzinata fatalna posledica: dvojna smrt.

Stih 5: „ I eden od starešinite mi reče: „Ne plači; ete, Lavot od plemeto Judino, korenot Davidov, pobedi, za da ja otvori knigata i da gi odvrze sedumte pečati nejzini. “

„ Starešinite “ otkupeni od zemjata od Isus se vo dobra pozicija da go vzdignat imeto na Isus Hristos nad site živi suštestva. Tie vo nego ja prepoznaaat vlasta za koja samiot toj izjavil deka ja primil od Otecot i nebesnite suštestva vo Mat. 28:18: „ Isus dojde i im progovori, velejki: „Dadena mi e seta vlast na neboto i na zemjata .““ Preku nasoćuvanje kon svoeto voplotuvanje vo Isus, Bog go inspiriraše Jakov, koj, prorokuvajki za svoje sinovi, reče za Juda: „ Juda e mlad lav. Se vrati od kolenje, sine moj! Gi svitkuva kolenata, leži kako lav, kako lavica: koj će go podigne? Žezloto nema da se oddaleči od Juda, nitu vladetelskiot stap od među negovite noze, dodeka ne dojde Šilo, i narodite ne mu se pokorat. Toj go vrzuva svoeto magare za lozjeto, a ždrebeto na negovoto magare za najdobrata loza; gi pere oblekite svoi vo vino, a oblekata svoja vo krvta od grozje. Oćite mu se crveni od vino, a zabite mu se beli od mleko (1. Mojseeva 49:8-12). Krvta od grozje će bide temata na „ berbata “ objavena vo Otkrovenie 14:17-20, koja e isto taka prorećena vo Isaija 63. Vo vrska so „ Korenot Davidov “, nie Proćitajte vo Isaija 11:1-5: „ Togaš će iznikne lastar od trupećot na Jesej, i granka će rodi plod od negovite koreni. Duhot Gospodov će poćiva vrz nego, Duhot na mudrosta i razumot, Duhot na sovetot i silata, Duhot na znaenje i stravot Gospodov. Toj će diše so strav Gospodov; nema da sudi spored izgledot, nitu će odgovara spored glasinite. Tuku so pravda će im sudi na bednite i će im sudi pravedno na krotkite na zemjata. Če ja udri zemjata so svojot zbor kako so praćka, a so zdivot na usnite će gi ubie zlite.“ „Pravdata će bide pojas na negovite slabini, a vernosta pojas na negovite slabini .“ Isusovata pobeda nad grevot i smrtta, negovata plata, mu dava zakonsko i legitimno pravo da ja otvori knigata Otkrovenie, za da možat negovite izbrani da bidat preduprećeni i zašćiteni od smrtonosnite religiozni stapici što gi postavil, preku ġavolot, za da gi zavede nevernicite. Zatoa, knigata će bide celosno otvorena vo vremeto koga će stapi na sila dekretot od Daniel 8:14, odnosno prviot den od proletta vo 1843 godina; duri i ako nejzinoto nesovršeno razbiranje će bara preispituvanje so tekot na vremeto, do 2018 godina.

Stih 6: „ I vidov, srede prestolot i četirite živi suštestva i srede starešinite, Jagne kako stoi kako zaklano. Imaše sedum rogovi i sedum oči, koi se sedumte Božji Duhovi ispratani po celata zemja. “

Jagneto „ srede prestolot “ mora da se zabeleži , bidejki toj e Bog vo svoeto raznovidno osvetuvanje, istovremeno e edinstveniot Bog Tvorec, Arhangel Mihail, Isus Hristos, Jagneto Božjo, i Svetiot Duh ili „ sedumte duhovi Božji ispratani po celata zemja “. Negovite „ sedum rogovi “ go simboliziraat osvetuvanjeto na negovata moć, a negovite „ sedum oči “ osvetuvanjeto na negoviot pogled, koj dlabinski gi ispituva mislite i postavkate na negovite sozdanija.

Stih 7: „ I dojde i go zede svitokot od desnata raka na onoj što sedeše na prestolot. “

Ovaa scena gi ilustrira zborovite od Otk. 1:1: „ Otkrovenieto na Isus Hristos, koe Mu go dade Bog za da im pokaže na Svoite slugi što treba naskoro da stane . I go objavi toa ispraćajki go Svojot angel kaj Svojot sluga Jovan .“ Ovaa poraka ima za cel da ni kaže deka soдрžinata na Otkrovenieto ќе bide neograničena bidejki e dadeno od samiot Bog, Otecot; i toa so toa što vrz nego go stavil celiot svoj blagoslov označen so negovata „ desnica “.

Stih 8: „ I koga go zede svitokot, četirite živi suštestva i dvaeset i četirite starešini padnaa pred Jagneto, sekoj so harfa i zlatni sadovi polni so mirisi, koi se molitvite na svetiite. “

Da se potsetime od ovoj stih na ovoj simboličen ključ: „ zlatni činii polni so temjan, koi se molitvite na svetcite “. Site nebesni i zemski suštestva, izbrani spored nivnata vernost, se poklonuvaat pred „Jagneto “ Isus Hristos za da mu se poklonat. „ Harfite “ ja simboliziraat univerzalnata harmonija na pofalba i kolektivno obožavanje.

Stih 9: „ I ispeaja nova pesna, velejki: Dostoen si da ja zemeš knjigata i da gi otvoriš nejzinite pečati, zašto beše ubien i në otkupi za Boga preku krvta Tvoja od sekoe pleme i jazik, narod i narodnost. “

Ovaa „ nova pesna “ go slavi izbavuvanjeto od grevot i, privremeno, isčeznuvanjeto na pottiknuvačite na buntot. Zašto tie ќе isčeznat zasekogaš samo po posledniot sud. Iskupenite od Isus Hristos doagaat od site potekla, site boi i čovečki rasi, „ od sekoe pleme, jazik, narod i nacija “; što dokažuva deka spasonosniot proekt e predložen isključivo vo imeto na Isus Hristos , vo soglasnost so ona što go naveduva Dela 4:11-12: „ Isus e kamenot što go otfrlivate vie graditelite, koj stana glava na agolot. Nitu pak ima spasenie vo nikoj drug; zašto nema drugo ime dadeno pod neboto među lugeto, preku koe mora da se spasime. “ Site drugi religii zatoa se nelegitimni i ġavolski iluzorni izmami. Za razlika od lažnite religii, vistinskata hristijanska vera e organizirana od Boga na logički koherenten naćin. Napišano e deka Bog ne e ramnopraven; Negovite baranja se isti za site negovi sozdanija, a spasenieto što go ponudil imalo cena što samiot došol da ja plati. Otkako stradal za ova iskupuvanje, toj ќе gi spasi samo onie luġe za koi smeta deka se dostojni da imaat korist od negovoto maćeništvo.

Stih 10: „ Gi napravi carstvo i sveštenici na našiot Bog, i tie ќе caruvaat na zemjata . “

Nebesnoto carstvo propovedano od Isus se oformi. Dobivajki „ pravo na sudija “, izbranite se sporeduvaat so carevi spored Otk. 20:4. Vo svoite aktivnosti od stariot zavet, „ sveštenicite “ nudele simbolićni životinski žrtvi za grevot. Za vreme na „ iljada godini “ na nebesniot sud, izbranite, preku svojot sud, ќе gi podgotvat i poslednite žrtvi na golema univerzalna žrtva, koja ќе gi uništi, odednaš, site padnati nebesni i zemski suštestva. Ognot na „ognenoto ezero na vtorata smrt “ ќе gi eliminira na denot na posledniot sud. Samo po ova uništuvanje, obnovena od Boga, obnovenata zemja ќе gi

primi otkupenite izbranici. Samo togaš, so Isus Hristos, Carot na carevite i Gospodarot na gospodarite od Otk. 19:16, „ tie ke caruvaat na zemjata “.

Stih 11: „ I poglednav i čuv glas na mnogu angeli okolu prestolot, živite suštestva i starešinite, a nivniot broj beše deset iljadi po deset iljadi i iljadnici iljadi .“

Ovoj stih ni gi pretstavuva, zaedno, trite grupi gledači koi se svedoci na zemskite duhovni bitki. Ovoj pat Duhot jasno gi spomenuva angelite kako posebna grupa čij broj e mnogu golem: „ mirijadi mirijadi i iljadnici iljadi “. Gospodovite angeli momentalno se bliski borci, staveni vo služba na negovite otkupeni, negovite zemski izbranici, koi gi čuvaat, štitat i poučuvaat vo negovo ime. Na frontovskata linija, ovie prvi svedoci za Boga ja zapišuvaat individualnata i kolektivnata istorija na životot na zemjata.

Stih 12: „ Velejki so silen glas: „Dostoen e Jagneto, koe beše zaklano, da primi sila i bogatstvo i mudrost i sila i čest i slava i blagoslov “.“

Angelite pomagale na zemjata vo službata na nivniot vodač Mihail, koj se lišil od site svoi božestveni moći za da stane sovršen Čovek koj se ponudil sebesi na krajot od svojata služba, kako dobrovolna žrtva, so cel da gi iskupi grevovite napraveni od negovite izbranici. Na krajot od negovata ponuda na blagodat, izbranite voskresnuvaat i otkako vogle vo vetenata večnost, angelite mu gi vraќaat na božestveni Hristos Božji site atributi što gi imal vo Mihail: „ moć, bogatstvo, mudrost, sila, čest, slava i pofalba “. .

Stih 13: „ I sekoe sozdanie što e na neboto, i na zemjata, i pod zemjata, i na moreto, i sè što e vo niv, go slušnav kako veli: „Blagoslov, čest, slava i vlast na onoj što sedi na prestolot, i na Jagneto, za site vekovi! “

Božjite sozdanija se ednoglasni. Site ja sakaa demonstracijata na Negovata ljubov manifestirana preku darot na Sebesi vo Isus Hristos. Božjiot plan e slaven uspeh. Negoviot izbor na ljubezni suštestva e ispolnet. Stihot e vo forma na prvata angelska poraka vo Otk. 14:7: „ I reče so silen glas: Bojte se od Boga i podajte Mu slava, zašto dojde časot na Negoviot sud; i poklonete se na Onoj, Koj gi sozdade neboto i zemjata, moreto i izvorite na voda .“ Posledniot izbor napraven od 1843 godina se baziraše na razbiranjeto na ovoj stih. I izbranite go slušnaa i odgovorija so vraќanje vo hristijanskata vera na praktikata na sedmiot den za odmor što go praktikuvale apostolite i učenicite na Isus sè do negovoto napuštanje od 7 mart 321 godina. Sozdatelot Bog beše počesten so počituvanjeto na četvrtata zapoved, koja mu e draga na srceto. Rezultatot e scena na nebesna slava kade što site negovi sozdanija, sledejki ja doslovno porakata na prviot angel od Otk. 14:7, velat: „ Na Onoj što sedi na prestolot i na Jagneto, pofalba, čest, slava i sila vo večni vekovi! “ Zabeležete deka zborovite gi povtoruvaat, vo obraten redosled, zborovite citirani od angelite vo stih 13 pogore. Od negovoto voskresenie, Isus go vratil svojot nebesen život: „ negovata sila, svoeto bogatstvo i svojata božestvena mudrost“. Na zemjata, negovite posledni neprijateli mu ja odbile „ pofalbata, česta, slavata i moćta “ što mu pripaѓale kako Bog-tvorec. Povikuvajki se na „ negovata sila “, toj konačno gi pobedil site i gi smačkal pod svoje noze. Isto taka, ispolneti so ljubov i blagodarnost, zaedno, negovite sveti i čisti sozdanija legitimno mu gi vraќaat negovite podanici na slavata.

Stih 14: „ I četirite živi suštestva rekoa: „Amin!“ I starešinite pristapija i se poklonija .“

Žitelite na čistite svetovi ja odobruvaat ovaa otšteta, velejki: „Navistina! Vistina e!“ I zemnite izbranici, otkupeni so vozvišena ljubov, se poklonuvaat pred nivniot Semokén Sozdatel Bog, koj dojde da se voplóti vo Isus Hristos.

Otkrovenie 6: Akteri, Božestveni Kazni

i znaci na vremeto na hristijanskata era

Se sekavam na lekcijata dadena vo Otk. 5: knjigata može da se otvori samo koga ke se odstrani „ sedmiot pečat “. Za da se izvrši ova otvóranje, Hristoviot izbranik mora apsolutno da ja odobri praktikata na sedmiot den - sabotata; i ovoj duhoven izbor go kvalifikuva da ja primi od Boga, koj go odobruva, negovata mudrost i negovata duhovna i proročka proniklivost. Taka, bez samiot tekst da go specificira toa, izbraniot ke go identifikuva „ Božjiot pečat “ citiran vo Otk. 7:2, so „ sedmiot pečat “, koj se ušte ja zatvora knjigata Otkrovenie, i ke go povrze, so ovie dva „ pečata “, sedmiot den osveten za odmor od Boga. Verata doaga da napravi razlika pomegu svetlinata i temninata. Taka, za

sekoj što ne ja odobruva osvetenata sabota, proroštvoto će ostane zatvorena, hermetička kniga. Toj može dobro da prepoznae određeni očigledni temi, no vitalnite i ostri otkrovenija što ja pravat razlikata pomegu životot i smrtta, nema da gi razbere. Važnosta na „ sedmiot pečat “ će se pojavi vo Otk. 8:1-2 kade što Duhot mu ja dava ulogata na otvoraње na temata na „ sedumte trubi “. Seg, tokmu vo porakite na ovie „ sedum trubi “ Božjiot plan će stane jasen. Zašto temata na trubite od Otk. 8 i 9 doaga, paralelno, da gi dopolni vistinite proročeni vo temite na „ pismata “ od Otk. 2 i 3; i na „ pečatite “ od Otk. 6 i 7. Božestvenata strategija e identična so onaa što ja koristel za da go izgradi svoeto proročko otkrovenie dadeno na Daniel. Otkako se osposobil za ovaa funkcija preku moeto prifańanje na praktikata na osvetenata sabota i preku negoviot suveren izbor, Duhot mi ja otvori knigata na svoje Otkrovenija so otpečatuвање na „ sedmiot pečat “. Ajde sega da go otkrieme identitetot na nejzinite „ pečati “.

Stih 1: „ Vidov koga Jagneto otvori eden od sedumte pečati, i čuv edno od četirite živi suštestva kako veli so glas na grom: Dojdi! “

Ova prvo „ živo suštestvo “ go označuva kralskoto semeјstvo i silata na „ lavot “ od Otk. 4:7, spored Sud. 14:18. Ovoj glas na grom e božestven i doaga od Božjiot prestol vo Otk. 4:5. Zatoa, Semokńiot Bog e toj što zboruva. Otvoraњeto na sekoj „ pečat “ e pokana što Bog mi ja upatuvaa za da ja vidam i razberam porakata od videnieto. Isus veќе mu rekol na Filip: „ Dojdi i vidi “ za da go ohrabri da go sledi.

Stih 2: „ Poglednav, i ete, bel konj. A onoj što sedeše na nego imaše lak, i mu beše dadena kruna; i izleze pobeduvajќi i za da pobedi .“

Belata boja ja označuva negovata sovršena čistota; konjot e slika na izbraniot narod što go vodi i uči spored Jakov 3:3: „ Ako im stavime uzda vo ustata na konjite za da ni se pokoruvaa, togaš vladeeme i so celoto nivno telo “; negoviot „ lak “ gi simbolizira strelite na negovata božestvena reč; negovata „ kruna “ e „ krunata na životot “ dobiena so negovoto mačeništvo dobrovolno prifateno od nego; negovata pobeda beše rešena ušte od negovoto sozdavaње na prvoto lice v lice; nesomneno ovoj opis e onoj na Semokńiot Bog Isus Hristos. Negovata konečna pobeda e sigurna zatoa što toj veќе, na Golgota, go pobedi ġavolot, grevot i smrtta. Zaharija 10:3-4 gi potvrđuva ovie sliki velejќi: „ Se razgore gnevot Moj protiv pastirite i će gi kaznam kozite; zašto Jahve nad vojskite go posetuvaa svoeto stado, domot Judin, i će gi napravi kako Svojot slaven konj vo bitkata; od Nego će izleze agolot, od Nego šajkata, od Nego bojniot lak ; od Nego će izlezat site vladeteli zaedno. “ Pobedata na božestveniот Hristos beše proglašena so „ osvetuвањеto na sedmiot den “ od našite nedeli, od sozdavaњeto na svetot; sabotata, prorokuvajќi go ostatokot od „ sedmiot “ milenium, narečen „ iljada godini “ vo Otk. 20:4-6-7, vo koj, so svojata pobeda, Isus će gi dovede svoje izbranici za večnosta. Vospostavuvanjeto na sabotata od osnovaњeto na zemniот svet go potvrđuva ovoj izraz: „ izlegoa pobeduvajќi “. Sabotata e proročki znak što ja najavuvaa ovaa božestvena i čovečka pobeda protiv grevot i ġavolot i kako takva, vrz nea Bog ja temeli celata svoja programa na „ osvetuвање “, odnosno na ona što mu pripaġa nemu i što toj go grabnuva od ġavolot.

Stih 3: „ Koga go otvori vtoriot pečat, go slušnav vtoroto živo suštestvo kako veli: ,Dojdi! “

„ Vtoroto živo suštestvo “ se odnesuva na „teleto “ na žrtvite od Otk. 4:7. Duhot na žrtvata gi oživeal Isus Hristos i negovite vistsinski učenici na koi im objavil: „ Ako nekoj saka da vrvi po Mene, neka se odreče od sebe, neka go zeme svojot krst i neka Me sledi .“

Stih 4: „ I izleze drug konj, crven; i na onoj što sedeše na nego mu beše dadena vlast da go odzeme mirot od zemjata, i da se ubivaat edni so drugi; i mu beše daden golem meč .“

„ Crveniot “ ili „ ogneno crvenata “ označuva grev pottiknat od glavniot Uništuvač, Satana, po likot na „Abaddon Apolion “ od Otk. 9:11; „ oganot “ e sredstvo i simbol na uništuvanje. I toj go vodi svojot logor na zloto sostaven od zli padnati angeli i zavedeni i manipulirani zemski sili. Toj e samo suštestvo koe „ prima “ od Boga „ moć da go odzeme mirot od zemjata, za da se ubivaat edni so drugi “. Ova dejstvo će mu se pripiše na Rim, „ bludnicata golemiot Vavilon “ vo Otk. 18:24: „ i zatoa što vo nego se najde krvta na prorocite i svetcite i na site što bea ubieni na zemjata “. Taka, „ Uništuvačot “ na vernite hristijani e identifikuvan, kako i negovite žrtvi. „ Mečot “ što go prima ja označuva prvata od četirite užasni božestveni kazni navedeni vo Ezekiel. 14:21-22: „ Da, vaka veli Gospod Bog: iako će gi ispratam vrz Erusalim četirite užasni kazni : mečot, gladot, dzverovite i pomorot, za da istrebam od nego čovek i dobitok, sepać će ima ostatek što će se spasi, koj će izleze od nego, sinovi i kerki ...“

Stih 5: „ Koga go otvori tretiot pečat, go čuv tretoto živo suštestvo kako veli: „Dojdi i vidi!“ I poglednav, i ete, crn konj, a negoviot javač držeše terezija vo rakata .“

„ Tretoto živo suštestvo “ e „ čovekot “ sozdaden po slika Božji vo Otk. 4:7. Ovoj lik e fiktiven, no toj ja pretstavuva vtorata božestvena kazna za grevot spored Ezekiel 14:20. Dejstvuvajki protiv hranata na lugeto, ovoj pat toa e glad . Vo našata era, toj će bide nametnat isto tolku bukvalno kolku i duhovno. Vo obete primeni, nosi smrtni posledici, no vo svojata duhovna smisla na lišuvanje od božestvenata svetlina, negovata direktna posledica e smrtta na „ vtorata smrt “ rezervirana za padnatite, na posledniot sud. Porakata na ovoj tret javač može da se sumira na sledni ov način: bidejki čovekot poveće ne e po slika Božji, tuku po slika na životnite, go lišuvam od ona što go pravi da živee: negovata telesna hrana i negovata duhovna hrana. Vagata e simbol na pravdata, ovde onaa na Boga koj gi sudi delata na verata na hristijanite.

Stih 6: „ I čuv glas među četirite životni kako veli: Mera pčenica za eden cent, i tri meri jačmen za eden cent; no ne im naštetuvaj na masloto i na vinoto .“

Ovoj glas e glasot na Hristos, prezren i frustriran od neverstvoto na lažnite vernici. Za ista cena, gledame pomala količina pčenica otkolku jačmen . Zad ovaa darežliva ponuda na jačmen leži poraka od mnogu visoko duhovno nivo. Vsušnost, vo 4. Mojseeva 5:15, zakonot pretstavuva žrtva od „ jačmen “ za da se reši problemot na ljubomora što ja čuvstvova soprugot kon svojata supruga. Zatoa, pročitajte ja detalno, vo celost, ovaa postapka opišana vo stihovite 12 do 31 ako sakate da razberete. Vo nejzina svetlina, razbrav deka sami ot Bog, Mladoženecot vo Isus Hristos na Sobraniето, negovata nevesta , tuka podnesuva žalba za „ somnevanje za ljubomora “; što će bide potvrdeno so spomenuvanjeto na „ gorčlivate vodi “ citirani vo „ tretata truba “ vo Otkrovenie 8:11. Vo postapkata od 4. Mojseeva 5, ženata morala da pie prašliva voda, bez posledici, ako e nevina, no, stanuvajki gorčliva ako e vinovna, će bide pogodena od prokletstvo. Preljubata na nevestata beše osudena vo Otk. 2:12 (maskirana pod imeto Pergam: prekršok na brakot) i Otk. 2:22, i zatoa povtorno će bide potvrdena so vrska vospostavena pomegu 3-tiot pečat i 3 -tata truba . Veće, vo Daniel, istiot pristap go „potvrdi“ Daniel 8, rimski ot identitet na „ maliot rog “ od Daniel 7 pretstaven kako „hipoteza“. Ovaa paralelizacija na Daniel 2, 7 i 8 beše novinata što mi ovozmoži da ja dokažam rimskata identifikacija; ova za prv pat od postoenjeto na adventizmot. Tuka, vo Apokalipsata, rabotite se pretstaveni na ist način. Jas go pokažuvam paralelni ot pregled na hristijanskata era na trite glavni temi, pisma, pečati i trubi. A vo Otkrovenie, temata na „ trubite “ ja ispolnuva istata uloga kako i

Daniel 8 za knjigata na Daniel. Ovie dva elementi obezbeduvaat dokazi bez koi proroštvo bi ponudilo samo „somnež“ što go narekov „hipoteza“ vo proučuvanje na Daniel. Taka, ovie zborovi, „somnevanje za ljubomora“ otkrieni vo 4. Mojseeva 5:14, se odnesuvaat na Boga i na Sobranieto od Otkrovenie 1 do Otkrovenie 6; potoa so otvoraanje na knjigata ovozmoženo so identifikacijata na „sedmiot pečat“ so sedmiot den sabota, temata na Otkrovenie 7, „somnevanje za preljuba“ na Sobranieto će bide „potvrdeno“ vo temata „trubi“ i poglavjata od 10 do 22 što sledat po nea. Taka, Duhot ja dava, vo poglavje 7, ulogata na carinska stanica, kade što mora da se dobie dozvola za vlez. Vo slučajot na Otkrovenie, ovoj avtoritet e samiot Isus Hristos, Semoćniot Bog i Svetiot Duh. Vleznata vrata e otvorena za onoj, veli toj, koj „go sluša mojot glas“ koj mi otvora koga će čukam na negovata vrata (vratata na srceto) i koj večera so mene i jas so nego“, spored Otk. 3:20. „Vinoto i masloto“ se soodvetni simboli na krvta proleana od Isus Hristos i na Božjiot Duh. Pokraj toa, i dve se koristat za lekuvanje na rani. Dadenata zapoved „da ne gi povreduvaat“ znači deka Bog kaznuva, no sepak go pravi toa so mešavina od svojata milost. Ova nema da bide slučaj so „sedumte posledni zla“ na negoviot „gnev“ od poslednite zemski denovi spored Otk. 16:1 i 14:10.

Stih 7: „Koga go otvori četvrtiot pečat, go slušnav glasot na četvrtoto živo suštestvo kako veli: ‚Dojdi!‘“

„Četvrtoto živo suštestvo“ e „orelot“ na vrhovnata nebesna visočina. Toa go najavuva pojavuvanje na Božjata četvrta kazna: smrtnosta.

Stih 8: „I poglednav, i ete, bled konj; a imeto na onoj što sedeše na nego beše Smrt, a Adot go sledeše. I im beše dadena vlast nad četvrtina od zemjata, da ubivaat so meč, so glad, so smrt i so zemni dzverovi.“

Soopštenieto e potvrdeno, toa e navistina „smrt“, no vo smisla na smrtnost nametnata vo okolnosti kazni. Smrtta vlijaela vrz celoto čoveštvo ušte od prvorodniot grev, no tuka samo „četvrtina od zemjata“ e pogodena od nea, „od mečot, gladot, smrtnosta“ poradi epidemiski bolesti i „divite dzverovi“ i životinski i čovečki. Ovaa „četvrtina od zemjata“ e nasočena kon neverno hristijanska Evropa i moćnite nacii što će proizlezat od nea okolu 16 vek: dvata amerikanski kontinenta i Avstralija.

Stih 9: „Koga go otvori pettiot pečat, gi vidov pod oltarot dušite na ubienite zaradi slovoto Božjo i zaradi svedoštvoto što go imaa.“

Ova se žrtvi na „dzverskite“ dela izvršeni vo ime na lažnata hristijanska vera. Toa go uči rimokatoličkiot papski režim, veće simboliziran vo Otk. 2:20, preku ženata Jezavela na koja Duhot i go pripisuva dejstvoto na poučuvanje na nejzinite slugi ili bukvalno: „nejzinite robovi“. Tie se staveni „pod“ oltarot, zatoa pod pokroviteljstvo na krstot Hristov što im ovozmožuva da imaat korist od negovata „večna pravda“ (vidi Dan. 9:24). Kako što će pokaže Otk. 13:10, izbranite se žrtvi na maćenici i nikogaš ne se dželat, nitu ubijci na čovečki suštestva. Izbranite za koi stanuva zbor vo ovoj stih, prepoznani od Isus, go imitirale duri i vo smrtta kako maćenici: „zaradi slovoto Božjo i za svedoštvoto što go dale“; bidejki vistinskata vera e aktivna, nikogaš ednostavna lažno smiruvačka etiketa. Nivnoto „svedošтво“ se sostoelo tokmu vo davanje na svoje životi za slava Božja.

Stih 10: „I izvikaa so silen glas, velejki: Do koga, Gospodi, sveti i vistiniti, nema da sudiš i da ja odmazduvaš našata krv vrz onie što živeat na zemjata?“

Ne dovoljuvajte ovaa slika da ve zalaže, zašto samo nivnata krv proleana na zemjata vika za odmazda vo ušite na Boga, kako što vikaše krvta na Avel ubiena od negoviot brat Kain spored Bitie 4:10: „ I Bog reče: Što napravi? Glasot na krvta na tvojot brat vika kon mene od zemjata. “ Vistinskata sostojba na mrtvite e otkriena vo Propovednik 9:5-6-10. Osven Enoh, Mojsej, Ilija i svetiite koi voskresnaa vo vremeto na smrtta na Isus Hristos, drugite nemaat „ nikakov udel vo ništo što se pravi pod sonceto, zašto nivniot um i nivnoto sećavanje se uništeni .“ „ Nema mudrost, ni razum, ni znaenje vo grobot. “ „ zašto nivnoto sećavanje e zaboraveno .“ Ova se kriteriumite inspirirani od Boga vo vrska so smrtta . Lažnite vernici se žrtvi na lažnite doktrini nasledeni od paganstvoto na grčkiot filozof Platon, čie mislenje za smrtta nema mesto vo hristijanskata vera verna na Bogot na vistinata. Da mu vratime na Platon ona što mu pripađa nemu i na Boga ona što mu pripađa: vistinata za site nešta, i da bideme logični, bidejki smrtta e apsolutna sprotivnost na životot, a ne nova forma na postoenje.

Stih 11: „ Na sekogo od niv im beše dadena bela obleka i im beše kažano da počivaat ušte malku vreme, dodeka ne se napolnat nivnite sosluzhiteli i nivnite braća, koi trebaše da bidat ubieni kako što bea ubieni i tie .“

„ Belata obleka “ e simbol na čistotata na mačenicite što Isus prvpat ja nosel vo Otk. 1:13. „ Belata obleka “ e slika na negovata pripisana pravednost vo vremeto na religiozno progonstvo. Vremeto na mačenicite trae od vremeto na Isus do 1798 godina. Na krajot od ovoj period, spored Otk. 11:7, „ dzverot što izleguva od bezdnata “, simbol na Francuskata revolucija i nejzinite ateistički užasi od 1793 i 1794 godina, ke stavi kraj na progonstvata organizirani od monarhijata i katoličkiot papizam, samite označeni kako „ dzverot što izleguva od moreto “ vo Otk. 13:1. Po revolucionarni masakr, vo hristijanskiot svet ke se vospostavi religiozen mir. Čitame povtorno: „ I im beše rečeno da počivaat ušte malku vreme, dodeka ne se ispolnat nivnite sosluzhiteli i nivnite braća, koi treba da bidat ubieni kako što bea “. Ostatokot od mrtvite vo Hrista ke prodolži do negovoto konačno slavno vraćanje. Pod pretpostavka deka porakata na ovoj „ petti pečat “ e upatena do protestantite progounvani od katoličkata papska inkvizicija od erata na „ Tijatira “, vremeto na ubivanje na izbranite ke prestane poradi francuskata revolucionarna akcija koja naskoro, pomegu 1789 i 1798 godina, ke ja uništi agresivnata moć na koalicijata na papstvoto i francuskata monarhija. „ Šestiот pečat “ što ke se otvori, zatoa, ke se odnesuva na ovoj francuski revolucioneren režim koj Otk. 2:22 i 7:14 go narekuvaat „ golema nevolja “. Vo doktrinarnata nesovršenost što ja karakterizira, protestantskata vera isto taka ke bide žrtva na netolerancijata na ateističkiot revolucioneren režim. So svoeto dejstvuvanje ke se dostigne brojot na onie što treba da bidat ubieni.

Stih 12: „ Poglednav koga go otvori šestiот pečat, i se sluči golem zemjotres; i sonceto stana crno kako vreća od kosa, a celata mesečina stana kako krv. “

„ Zemjotresot “ daden kako znak za časot na „ 6-tiot pečat “ ni ovozmožuva da go smestime dejstvoto vo sabota, 1 noemvri 1755 godina , okolu 10 časot nautro. Negoviot geografski centar bil visoko katoličkiot grad Lisabon, vo koj se naoѓale 120 katolički crkvi. Bog taka gi posočil celite na svojot gnev deka ovoj „ zemjotres “ isto taka prorekol vo duhovna slika. Prorečenata akcija ke se ispolni vo 1789 godina so vostanieto na francuskiot narod protiv nivnata monarhija; Bog ja osudil, kako i nejziniot sojuznik rimokatoličkiot papizam, i dvata ubieni vo 1793 i 1794 godina; datumi na revolucionernite „dva terora“. Vo Otk. 11:13, francuskata revolucionarna akcija e sporedena so „ zemjotres “. So mogućnosta da se datiraat navedenite dejstva, proroštvoto stanuva poprecizno. „... sonceto stana crno kako vreća od kosa “ „, na 19 maj 1780 godina, a ovoj fenomen doživean vo Severna Amerika go dobi

imeto „temen den“. Toa beše den bez sončeva svetlina, što isto taka go prorokuvaše dejstvoto što go izvrši francuskiot revolucioneren ateizam protiv svetlinata na pišaniot Božji zbor simboliziran ovde so „sonceto“; Svetoto pismo beše izgoreno vo avto-da-fe. „Celata mesečina stana kako krv“, na krajot od ovoj mračen den, gustite oblaci ja otkrija mesečinata vo izrazena crvena boja. So ova slika, Bog ja potvrdi sudbinata rezervirana za papsko-kralškiot logor na temninata, pomegu 1793 i 1794 godina. Nivnata krv trebaše da bide obilno proleana od ostrata sečilo na revolucionernata gilotina.

Zabeleška : Vo Otk. 8:12, so udiranje na „tretina od sonceto, tretina od mesečinata i tretina od dzvezdite“, porakata na „čtvrta truba“ će go potvrdi faktot deka žrtvite na revolucionerite će bidat vistinske izbranici i padnate otfrleni od Boga vo Isus Hristos. Ova isto taka go potvrđuva značenjeto na porakata na „petti pečat“ što štotuku ja vidovme. Navistina, preku dejstvoto na ateizmot će se izvršat konečnite ubistva na vernite izbranici.

Stih 13: „I dzvezdite nebesni padnaa na zemjata, kako što smokvata gi frla svoje nezrele smokvi koga će ja zatrese silen veter.“

Ovoj tret znak na vremeto, ovoj pat nebesen, bukvalno se ispolnil na 13 noemvri 1833 godina, vidliv od site delovi na SAD pomegu polnoć i 5 časot nautro. No, kako i prethodniot znak, toj najavil duhoven nastan od nezamisliva golemina. Koj možel da go izbroi brojot na ovie dzvezdi što padnale vo forma na čador po celiot nebo od polnoć do 5 časot nautro? Ova e slikata što Bog ni ja dava za padot na protestantskite vernici vo 1843 godina, datumot koga tie stanale žrtvi na dekretot od Dan. 8:14 koj stapol na sila. Pomegu 1828 i 1873 godina, dejstvoto na rekata „Tigar“ (Dan. 10:4), imeto na dzverot što go ubiva čovekot, e potvrđeno vo Dan. 12:5 do 12. Vo ovoj stih „smokvata“ ja pretstavuva vernosta na Božjiot narod, osven što ova vernost e dovedena vo prašanje od slikata na „zelenite smokvi“ frleni na zemjata. Slično na toa, protestantskata vera beše prečekana od Boga so rezervi i privremeni uslovi, no prezirto kon proročkite poraki na Vilijam Miler i otfrlanjeto na vraćanje na sabotata predizvika nejzin pad vo 1843 godina. Preku ova odbivanje „smokvata“ ostana „zelena“, odbivajući da sozree so prifaćanje na Božjata svetlina, taa će umre. Če ostane vo ovoj status, otpadnata od Gospodovata blagodat do vremeto na negovoto slavno vraćanje vo 2030 godina. No, vnimavajte, preku otfrlanjeto na najnovite svetla, od 1994 godina, oficijalniot adventizam stana „i toj“, „zelena smokva“ predodređena da umre dvapati.

Stih 14: „Nebesata se raspadnaa kako svitok što se svitkuva; i sekoja planina i ostrov se pomestija od svoje mesta.“

Ovoj zemjotres ovoj pat e univerzalen. Vo časot na negovoto slavno pojavuvanje, Bog će ja potrese zemjata i se što sodrži vo nea, lugeto i životnite. Ova dejstvo će se sluči vo vremeto na „sedmata od sedumte posledni zla na Božjiot gnev“, spored Otk. 16:18. Ova će bide časot na voskresenieto na vistinski izbranite, „prvoto“, ona na „blaženite“, spored Otk. 20:6.

Stih 15: „Carevite na zemjata, blagorodnicite, vojvodite, bogatite, moknite, sekoj rob i sekoj sloboden čovek se krija vo pešterite i vo karpite na planinite.“

Koga Bog Tvorec će se pojavi vo seta svoja slava i moć, niedna čovečka sila ne može da opstane, nitu edno zasolništvo ne može da gi zaštiti negovite neprijatelji od negoviot praveden gnev. Ovoj stih pokažuva: Božjata pravda gi terorizira site vinovni kategorii na čoveštvo.

Stih 16: „ I im rekoa na planinite i na karpite: „Padnete vrz nas i skrijte nè od liceto na Onoj što sedi na prestolot i od gnevot na Jagneto! “

Samoto Jagne e toa što sedi na božestveniot prestol, no vo ovoj čas poveќе ne e ubienoto Jagne toa što im se pretstavuva, tuku „ Carot nad carevite i Gospodarot nad gospodarite “ koj doađa da gi uništi svoite neprijатели od poslednite denovi.

Stih 17: „ Zašto dojde golemiot den na Negoviot gnev, i koj će može da se održi? “

Predizvikot e da se „ preživee “, odnosno da se preživee po Božjata pravedna intervencija.

Onie koi možat da „ stoja “ vo ovoj užasen čas se onie koi će umrat, vo soglasnost so planot na nedelniot dekret spomenat vo Otk. 13:15, spored koj, onie što ja počituvaat svetata božestvena sabota treba da bidat uništeni na zemjata. Objasnet e užasot na onie što će gi ubijat, otkrien vo prethodniot stih. I taka, onie što će možat da stoja na denot na slavnoto vraćanje na Isus Hristos će bidat tema na Otk. 7, vo koe Bog će ni otkrie del od svojot plan vo vrska so niv.

zapečateni so Božjiot pečat: sabotata

Stih 1: „ Potoa vidov četiri angeli kako stojar na četirite agli na zemjara, držejki gi četirite zemni vetrovi, za da ne duva veter ni po zemjara, ni po moreto, ni po nekoe drvo. “

Ovie „ četiri angeli “ se nebesnite angeli Božji vklučeni vo univerzalno dejstvo simbolizirano so „ četirite agli na zemjara “ . „ Četirite vetrovi “ simboliziraat univerzalni vojni, konflikti; tie na toj način se „ sprečeni “, sprečeni, blokirani, što rezultira so univerzalen religiozen mir. „ Moreto “, simbol na katolicizmot, i „ zemjara “, simbol na reformiranata vera, se vo mir edni so drugi. I ovoj mir se odnesuva i na „ drvoto “, slikata za čovekot kako poedinec. Istorijata nē uči deka ovoj mir bil nametnat so slabeenjeto na papskata moć, smačkana od francuskiot nacionalen ateizam, pomegu 1793 i 1799 godina, datumot koga papata Pij VI počinal dodeka bil zatvoren vo zatvorot Citadela vo Valens-sur-Ron, kade što sum roden i živeam. Ova dejstvo mu se pripisuva na „ dzverot što izleguva od bezdnata “ vo Otk. 11:7. Isto taka se narekuva „ 4-ta truba “ vo Otk. 8:12. Posle toa, vo Francija, imperatorskiot režim na Napoleon I , simboliziran so „ orel “ vo Otk. 8:13, ke ja zadrži svojata vlast nad katoličkata religija rehabilitirana od Konkordatot.

Stih 2: „ I vidov drug angel kako se voznesuva od istok, koj imaše pečat na živiog Bog. I izvika so silen glas kon četirite angeli, na koi im beše dadeno da im naštetat na zemjara i moreto, i reče :

„ Izgrejsonceto “ se odnesuva na Bog koj go posetuva, vo Isus Hristos, svoeto zemno stado vo Luka 1:78. „ Pečatot na živiog Bog “ se pojavuva vo nebesniog logor na Isus Hristos. So „ silen glas “ što ja potvrđuva negovata vlast, angelot izdava naredba do univerzalnite demonski angelski sili koi go dobile Božjoto ovlastuvanje „ da naštetat “, na „ zemjara “ i „ moreto “, odnosno na protestantskata vera i rimokatoličkata vera. Ovie duhovni tolkuvanja ne isključuvaa bukvalna primena što ke se odnesuva na „ zemjara, moreto i drvjara “ na našeto sozdavanje; što bi bilo teško da se izbegne so upotreba na nuklearno oružje vo vremeto na „ šestata truba “ od Otkrovenie 9:13-21.

Stih 3: „ Ne im naštetuvajte na zemjara, ni na moreto, ni na drvjara, dodeka ne gi zapečatime čelata na slugite na našio Bog. “

Ovoj detalj ni ovozmožuva da go smestime početokot na zapečatuvanjeto na izbranite od proletta 1843 godina do esenta 1844 godina. Po 22 oktombri 1844 godina, prviog adventist, kapetanog Džozef Bejts, bil zapečaten so individualno usvojuvanje na sedmiog den od odmor vo sabota. Naskoro ke bide imitiran, progresivno, od site negovi adventistički braća i sestri od toa vreme. Zapečatuvanjeto započnalo po 22 oktombri 1844 godina i ke prodolži vo tekot na „ pette meseci “ proročeni vo Otk. 9:5-10; „ pet meseci “ ili 150 vistinski godini spored kodot den-godina od Ezekiel 4:5-6. Ovie 150 godini bile proročeni za religiozen mir. Vospostaveniog mir go favoriziral proglašuvanjeto i univerzalniog razvoj na porakata „Adventistite na sedmiog den“, pretstavena denes vo site zapadni zemji i nasekade kade što toa bilo možno. Adventističkata misija e univerzalna i kako takva zavisi isključivo od Boga. Zatoa nema što da prima od drugite hristijanski denominacii i, za da bide blagoslovena, mora da se potpira isključivo na inspiracijata dadena od Isus Hristos, nejinata nebesna

Glava na glavite, koj dava razbiranje za čitanjeto na „svetata Biblija“; Biblijata, pišaniot zbor Božji koj gi pretstavuva negovite „ dva svedoci “ vo Otk. 11:3. Započnato vo 1844 godina, vremeto na mir garantirano od Boga će prestane na esen 1994 godina, kako što će pokaže proučuvanje na Otk. 9.

Važna zabeleška za „pečat Božji“: Samata sabota ne e dovolna za da ja opravda nejzinata uloga kako „ pečat Božji “. Zapečatuvanjeto podrazbira deka e pridruženo so delata podgotveni od Isus za negovite svetii: ljubovta kon vistinata i proročkata vistina i svedoštvo za plodovite prezentirani vo 1 Kor. 13. Mnogumina koi ja držat sabotata bez da gi ispolnat ovie kriteriumi će ja napuštati koga će se pojavi zakanata od smrt poradi nejzinoto počituvanje. Sabotata ne e nasledena; Bog e toj što im ja dava na izbranite, kako znak deka im pripađa nim . Spored Ezekiel 20:12-20: „ I im gi dadov Moite saboti, kako znak među mene i niv, za da znaat deka Jas sum Gospod, Koj gi osvetuva.../...Osvetete gi Moite saboti, i neka bidat znak među mene i vas, za da znaat deka Jas sum Gospod, vašiot Bog .“ Bez da se sprotivstavuvame na ona što e kažano, tuku da go potvrdime, čitame vo 2 Tim. 2:19: „ Sepak, cvrstata osnova Božja stoi, imajki go ovoj pečat : Gospod gi poznavala onie što se Negovi ; i: Koj go spomenuva imeto Gospodovo, neka se oddaleči od bezzakonieto. “

Stih 4: „ I go čuv brojot na zapečatenite: sto četrdeset i četiri iljadi, od site pleminja na sinovite Izrailevi. “

Apostol Pavle pokažal vo Rim. 11, so slika, deka obratenite pagani se nakalemuvaat na korenot na patrijarhot Avraam, od kogo Evreite tvrdet deka poteknuvaat. Spaseni so vera, kako nego, ovie obrateni pagani duhovno gi proširuvaa 12-te pleminja na Izrael. Telesniot Izrael, čij znak beše obrežuvanje, padna, predaden na gavolot, poradi negovoto otfranje na Mesijata Isus. Hristijanskata vera, koja padna vo otpadništvo od 7 mart 321 godina, e isto taka duhoven Izrael koj padnal od toj datum. Tuka, Bog ni pretstavuva avtentičen duhoven Izrael blagosloven od nego od 1843 godina. Ova e onoj koj ja nosi univerzalnata misija na Adventizmot na sedmiot den. I veќе, citiraniot broj „ 144.000 “, zasluđuva objasnuvanje. Ne može da se sfati bukvalno, bidejki sporeduvajki go potomstvoto na Avraam so „ dzvezdite nebesni “, brojot izgleda premnogu mal. Za Boga Tvorecota, broevite zboruvaa isto koku i bukvice. Togaš mora da razbereme deka terminot „ broj “ vo ovoj stih ne treba da se tolkuva kako brojčena veličina, tuku kako duhoven kod što označuvaa religiozno odnesuvanje što Bog go blagoslovuvaa i go izdvojuvaa (što go osvetuvaa). Taka, „ 144.000 “ se objasnuvaa na sledniot način: $144 = 12 \times 12$, i $12 = 7$, brojot na Boga + 5, brojot na čovekot = zavet među Boga i čovekot. Kockata na ovoj broj e simbol na sovršenstvo, a negoviot kvadrat, onoj na negovata površina. Ovie proporcii će bidati onie na Noviot Erusalim opišan vo Otkrovenie 21:16 vo duhoven kod. Terminot „ iljada “ što sleduvaa simboliziraa bezbroj mnoštvo. Vsušnost, „ 144.000 “ znači mnoštvo sovršeni otkupeni luđe koi sklučuvaa zavet so Boga. Ova upatuvanje na pleminjata na Izrael ne treba da nē iznenadi bidejki Bog ne go napuštii svojot proekt i pokraj posledovatelните neuspesi na negovite sojuzi so luđeto. Evrejskiot model pretstaven od egzodusot od Egipet ne se proširil do Hristos bez pričina. I preku svojata hristijanska vistina i počituvanje na site svoi zapovedi, uključitelno i onaa za sabotata, osobeno, i nejzinite obnoveni moralni, zdravstveni i drugi uredbi, Bog go naoga, vo verniot disidentski adventizam od poslednite denovi, modelot na Izrael koj se sovpaga so negoviot ideal. Da dodademe deka vo tekstot na četvrtata zapoved , Bog mu veli za sabotata na svojot Izbranič: „ Imate šest dena da ja završite celata vaša rabota ... no sedmiot e denot na Jahve, vašiot Bog“. Izleguvaa deka 6 dena od 24 časa vkupno se 144 časa. Ottuka možeme da zaklučime deka 144.000 zapečateni se verni nabljuduvai na ovaa božestvena uredba. Nivnite životi se prekinati so ova počituvanje na šeste dena ovlasteni za nivnite svetovni dela. No, na sedmiot den tie go počituvaa osveteniot odmor,

predmet na ova zapoved. Duhovniot karakter na ovoj „adventistički“ Izrael će bide demonstriran vo stihovite od 5 do 8 što sledat. Iminjata na citiranite evrejski patrijarsi ne se onie što go sočinuvale telesniot Izrael. Onie što Bog gi izbral se tamu samo za da nosat skriena poraka vo opravduvanjeto na nivnoto poteklo. Kako i iminjata na „ sedumte sobranija “, onie na „ dvanaesette pleminja “ nosat dvojna poraka. Najednostavnoto se otkriva so nivniot prevod. No, najbogatoto i najsloženoto se potpira na izjavite što gi dava sekoja majka koga go opravduva davanjeto ime na svoeto dete.

Stih 5: „ Od plemeto Judino, dvanaeset iljadi zapečateni; od plemeto Ruvimovo, dvanaeset iljadi; od plemeto Gadovo, dvanaeset iljadi; “

Za sekoe ime, brojot „ dvanaeset iljadi zapečateni “ znači: mnoštvo luđe sojuznici so Boga zapečateni preku sabotata.

Juda : Slava na Jahve; majčinski zborovi od Bitie 29:35: „ Će go falam Jahve “.

Ruven : Vidi sin; majčinski zborovi od Bitie 29:32: „ Jehova go vide moeto ponižuvanje “

Gad : Sreća; majčinski zborovi od Bitie 30:11: „ Kakva sreća! “

Stih 6: „ od plemeto Ašer, dvanaeset iljadi; od plemeto Neftalim, dvanaeset iljadi; od plemeto Manasievo, dvanaeset iljadi “

Za sekoe ime, brojot „ dvanaeset iljadi zapečateni “ znači: mnoštvo luđe sojuznici so Boga zapečateni preku sabotata.

Ašer : Srećen: majčinski zborovi od Bitie 30:13: „ Kolku sum srećen! “

Neftalim : Borba: majčinski zborovi od Bitie 30:8: „ Se borev božestveno protiv sestra mi i pobediv “.

Manasij : Zaboravi: tatkovskite zborovi od Bitie 41:51: „ Bog me napravi da gi zaboravam site moi maki .“

Stih 7: „ od plemeto Simeonovo, dvanaeset iljadi; od plemeto Levievo, dvanaeset iljadi; od plemeto Isaharovo, dvanaeset iljadi; “ Za sekoe ime, brojot „ dvanaeset iljadi zapečateni “ znači: mnoštvo maži sojuznici so Boga zapečateni so sabotata.

Simeon : Slušnete: Majčinski zborovi od Bitie 29:33: „ Jahve ću deka ne sum sakan .“

Levi : Prikačeno: majčinski zborovi od Bitie 29:34: „ Ovoj pat mojot maž će se privrže kon mene .“

Isahar : Plati: majčinski zborovi od Bitie 30:18: „ Bog mi ja dade mojata plata .“

Stih 8: „ Od plemeto Zavulon dvanaeset iljadi; od plemeto Josif dvanaeset iljadi; od plemeto Venijamin dvanaeset iljadi zapečateni. “

Za sekoe ime, brojot „ dvanaeset iljadi zapečateni “ znači: mnoštvo luđe sojuznici so Boga zapečateni preku sabotata.

Zavulon : Dom: majčinski zborovi od Bitie 30:20: „ Ovoj pat mojot maž će živee so mene .“

Josif : Toj gi odstranuva (ili dodava): majčinske zborovi od Bitie 30:23-24: „ Bog go odstrani mojot sram... / (... neka Jahve mi dodade ušte eden sin) “

Venijamin : Sin na desnicata: majčinski i tatkovski zborovi od Bitie 35:18: „ A koga se spremaše da ja predade dušata svoja, bidejki umiraše, go nareče Ben-oni (Sin na mojata taga) , no tatko mu go nareče Venijamin (Sin na desnicata).“

Ovie 12 iminja, kako i majčinski i tatkovski zborovi, go izrazuvaat iskustvoto što go doživeal posledniot sobir na adventisti izbrani od Boga; „ nevestata ja podgotvi “ za svojot soprug Hristos vo Otk. 19:7. Pod pretstavenoto posledno ime, „ Venijamin “, Bog ja prorokuva konečnata sostojba na svojot Izbranik, zagrozen od buntovni luđe. Promenata na imeto nametnata od tatko, Izrael, ja prorokuva intervencijata na Boga vo korist na negovite izbranici. Negovoto slavno vraćanje ja menuva situacijata. Onie što trebaše da umrat se proslavuvaa i se vonesuvaa na neboto kade što mu se pridružuvaa na Isus Hristos, semokniot i slaven Bog Tvorec. Izrazot „Sinovi na desnata raka“ go dobiva svoeto celosno proročko značenje: desnata raka beše Izbraniot, ili posledniot duhoven Izrael, a nejinite sinovi, otkupenite izbranici koi go sočinuvaa. Isto taka, tie se ovcite postaveni od desnata strana na Gospod (Mat. 25:33).

Stih 9: „ Potoa vidov, i ete, golemo mnoštvo luđe, koe nikoj ne možeše da go prebroi, od sekoj narod, od sekoe pleme, od sekoj narod i od sekoj jazik, stoeja pred prestolot i pred Jagneto, oblečeni vo beli obleki i so palmovi grančinja vo racete. “

Ova „ golemo mnoštvo, koe nikoj ne možeše da go izbroi “ go potvrđuva duhovno kodiraniot simboličen karakter na „ broevite “ „144.000“ i „12.000“ citirani vo prethodnite stihovi. Pokraj toa, se pravi aluzija na potomstvoto na Avraam so izrazot: „ nikoj ne možeše da gi izbroi “; kako i so „ dzvezdite nebesni “ što Bog mu gi pokazal, velejki: „ taka će bide i tvoeto potomstvo “. Nivnoto poteklo e poveќеkratno, od sekoj narod, sekoe pleme, sekoj narod i sekoj jazik i od sekoja era. Sepak, temata na ova poglavje osobeno se fokusira na poslednata adventistička poraka so nejinot univerzalen karakter daden od Boga. Tie nosat „ beli obleki “ zatoa što bile podgotveni da umrat kako mačenici, osudeni na smrt so dekret objaven od poslednite buntovnici spored Otkrovenie 13:15. „ Palmovite granki “ što gi držat vo racete ja simboliziraat nivnata pobeda protiv logorot na grešnicite.

Stih 10: „ I izvikaa so silen glas, velejki: Spasenie na našiot Bog, Koj sedi na prestolot, i na Jagneto. “

Dejstvoto go evocira kontekstot na slavnoto vraćanje na Isus Hristos, paralelno so opisot na reakciite na buntovničkiot tabor opišan vo Otk. 6:15-16. Tuka, zborovite što gi izgovaraat spasenite izbranici se apsolutno sprotivni na onie na buntovnicite. Daleku od toa da gi isplaši, vraćanjeto na Hristos gi raduva, gi uveruva i gi spasuva. Prašanjeto što go postavuvaa buntovnicite „ Koj može da opstane? “ go dobiva svojot odgovor tuka: adventistite koi ostanale verni na misijata što Bog im ja doveril do krajot na svetot, so rizik i na svojot život, dokolku e potrebno. Ovaa vernost se zasnova na nivnata privrzanost kon počituvanjeto na svetata sabota, osvetena od Bog od sozdavanjeto na svetot, i nivnata ljubov pokazana kon negovata proročka reč. Ova e ušte poveќе zatoa što sega znaat deka sabotata go prorokuva golemiot ostatok od sedmiot milenium vo koj, pobednički po Isus Hristos, će možat da vlezat so primanje na večniot život veten vo negovo ime.

Stih 11: „ I site angeli stoeja okolu prestolot i starešinite i četirite živi suštestva, i padnaa na svoite lica pred prestolot pred Boga “ .

Scenata što ni e pretstavena go evocira vleguvanjeto vo golemiot nebesen Božji odmor. Gi naogame slikite od poglavjata 4 i 5 koi se zanimavaat so ovaa tema.

Stih 12: „ Velejki, Amin! Blagoslov, slava, mudrost, blagodarnost, čest, sila i moć na našiot Bog vo site vekovi. Amin! “

Srećni so ovoj prekrasen kraj na iskustvoto na zemnoto spasenie, angelite ja izrazuvaat svojata radost i blagodarnost kon Boga na dobrinata, koj e naš Tvorec, nivni, naš, onoj koj ja prezede inicijativata da gi iskupi grevovite na zemnite izbranici, so toa što se otelotvori vo slabosta na čovečkata plot, za da pretrpat tamu svirepa smrt što ja bara negovata pravda. Ovie mnoštva nevidlivi oči gi sledea site fazi od ovoj plan na spasenie i se voshituvaa na vozvišenata demonstracija na Božjata ljubov. Prvot zbor što go izgovaraat e „ Amin! Navistina! Vistina e! Zašto Bog e Bog na vistinata, neka e Vistinski“. Vtoriot zbor e „ toj „ falba “ beše isto taka prvoto ime na 12-te pleminja: „ Juda “ = Pofalba. Tretiot zbor e „ the „ slava “ i Bog so pravo e povrzan so negovata slava zatoa što će ja povika vo Otk. 14:7 za da ja pobara, kako edinstven Bog sozdatel, od onie koi go baraat negovoto spasenie od 1843 godina. Četvrtiot zbor e „ mudrost “. Proučuvanjeto na ovoj dokument ima za cel da go napravi otkrien od site negovi izbranici. Ovaa božestvena mudrost ja nadminuva našata imaginacija. Suptilnost, mentalni igri, sè e tamu vo božestven format. Vo pettiot zbor doağa „ blagodarnost “. Ova e religioznata forma na blagodarnost koja se ostvaruva so sveti zborovi i dela. Vo šestiot zbor doağa „čest“. Ova e ona so što buntovnicite najmnogu go frustrirale Boga. Tie se odnesuvale kon nego so prezir osporuvajki ja negovata otkriena volja. Naprotiv, izbranite mu dale, do stepen do koj možele, česta što legitimno mu pripağa. Vo sedmiot i osmiot zbor doağa „ moć i sila “. Ovie dve ubedlivi raboti bea neophodni za da se soborat tiranite na zemjata, da se skršat arogantnite buntovnici dodeka tie sè ušte vladeeja so zemjata. Bez ovaa moć i sila , poslednite izbrani će umrea kako mnogu drugi maćenici za vreme na hristijanskata era.

Stih 13: „ I eden od starešinite odgovori i mi reče: „Koi se ovie što se oblečeni vo beli obleki? I od kade dojdoo? “

Postavenoto prašanje ima za cel da ni ja otkrie osobenosta na simbolot na „ belite obleki “ vo odnos na „ belite “ obleki od Otk. 3:4 i „ finiot len “ što vo Otk. 19:8 gi označuva „ pravednite dela na svetiite “ na „podgotvenata nevesta “ od poslednite vremenja, odnosno verniot adventizam od posledното vreme podgotven za svoeto voznesenie na neboto.

Stih 14: „ Mu rekov: ‚Gospodaru moj, ti znaeš‘. A toj mi reče: ‚Ovie se onie što dojdoo od golema nevolja, gi ispraa svoje obleki i gi izbelea vo krvta na Jagneto ‘.“

Bidejki neкои starci nosat „ beli obleki “, Jovan vsušnost može da se nadeva na odgovor od eden od niv. I očekuvaniot odgovor doağa: „ Ova se onie što doağa od golemata nevolja “, odnosno izbranite, žrtvite i maćenice na religioznite vojni i ateizmot, kako što ni otkri „ 5-tiot pečat “, vo Otk. 6:9-11: „ Na sekogo od niv mu beše dadena bela obleka i im beše kažano da počivaat ušte malku, dodeka ne se ispolnat nivnite sosluzhiteli i nivnite braća, koi trebaše da bidat ubieni kako što bea. “ Vo Otk. 2:22, „ golemata nevolja “ se odnesuva na masakrot na ateističkiot francuski revolucioneren režim izvršen pomegu 1793 i 1794 godina. Kako potvrda, vo Otk. 11:13, čitame: „ ...sedum iljadi luđe bea ubieni vo zemjotresot “; „ sedum “ za religiozni, a „ iljada “ za mnoštvo. Francuskata revolucija e kako zemjotres što gi ubiva i Božjite slugi. No, ovaa „ golemata nevolja “ beše samo prva forma na ova dostignuvanje. Nejinata vtorata forma će bide postignata so „ 6-tata truba “ od Otk. 9, suptilnosta na

montažata vo Otk. 11 ke go otkrie ovoj fakt. Množestva neverni hristijani ke bidat ubieni za vreme na Tretata svetska vojna, što „6-tata truba“ go simbolizira i potvrduva. No, od 1843 godina, Bog gi izbira izbranite koi gi osvetuva, a poslednite što gi izdvojuva se premnogu skapoceni vo negovite oči za da bidat uništeni. Toj gi podgotvuva za konečното svedošтво vo istorijata na zemното spasenie; svedošтво za vernost što ke mu go dadat ostanuvajki verni na negoviot sedmi den, sabota, duri i koga im se zakanuva smrt od buntovničkiot tabor. Ovoj posleden test na Božjiot plan e otkrien vo porakata dadena vo „Filadelfija“ vo Otk. 3:10 i Otk. 13:15 (uredba za smrt). Za Boga, namerata vredí akcija, i do stepen do koj, staveni na test, go prifaќaat rizikot od smrt, tie se asimilirani od nego vo grupata maćenici i na toj naćin im se dava „belata obleka“ na vistinski maćenici. Tie ke ja izbegnat smrtta samo poradi spasonosnata intervencija na Isus Hristos. Vo ova posledno iskušenie, po vtorata „golema nevolja“, preku svedoštvoto za nivnata vernost, tie, pak, ke „gi isperat svoje obleki i ke gi izbelat vo krvta na Jagneto“ ostanuvajki verni do smrtta so koja ke bidat zakanuvani. Na krajot od ova posledno iskušenie na verata, brojot na onie koi taka trebaše da umrat kako maćenici ke bide kompletan i smrtniot „odmor“ na maćenićkíte svetcí na „pettiot pečat“ ke završi so nivното voscresenie. Od 1843 godina, a osobeno od 1994 godina, deloto na osvetuvanje prezemeno od Boga ja napravi beskorisna smrtta na vistinskíte izbranici koi ostanaa živi i verni do časot na negovoto vraќanje, a krajot na vremeto na blagodatta što í prethodi ja pravi ušte pobeskorisna.

Stih 15: „Zatoa tie se pred prestolot Božji i Mu služat denje i noće vo Negoviot hram. I Onoj, Koj sedi na prestolot, ke živee meѓu niv.“

Razbirame deka za Boga, ovoj vid izbrani pretstavuva osobeno visoka elita. Toj ke im dodeli posebni počesti. Vo ovoj stih, Duhot koristi dve vremenja, segašno i idno. Glagolite konjugirani vo segašno vreme „tie se“ i „mu služat“ go otkrivaat kontinuitetot na nivното odnesuvanje vo nivното telo od meso, koe e hram na Boga koj živee vo niv. I ova dejstvo ke se proširi na neboto po nivното voscresenie od Isus Hristos. Vo idno vreme, Bog go dava svojot odgovor na nivnata vernost: „Onoj što e na prestolot ke go postavi svojot šator nad niv“ za večnosta.

Stih 16: „Tie veќе nema da gladuvaat, nitu ke žeduvaat, nitu sonceto ke gi osvetluva, nitu nikakva žeга.“

Ovie zborovi znaćat za izbranite adventisti na krajot deka bile „gladni“ zatoa što bile lišeni od hrana i „žedni“ zatoa što bile lišeni od voda od nivnite maćiteli i zatvorski ćuvári. „Ognot na sonceto“, ćija „toplina“ e zasilena vo ćetvrtata od sedumte posledni Božji zla, ke gi izgori i ke gi natera da stradaat. No, isto taka, od ognot na kladite na papskata inkvizicija, drugiот vid „toplina“, maćenicite na „pettiot pečat“ bile progoltani ili maćeni. Zborot „toplina“ se odnesuva i na ognot na konvencionalното i atomskoto oružje što se koristi vo kontekst na šestata truba. Preživeanite od ovoj posleden konflikt ke pominat niz ognot. Ovie raboti nikogaš poveќе nema da se slućat vo večniот život vo koj ke vlezat izbranite, sami.

Stih 17: „Zašto Jagneto, koe e srede prestolot, ke gi hrani i ke gi vodi do živi izvori na voda, i Bog ke ja izbriše sekoja solza od nivnite oči.“

„Jagneto“ e, vsušnost, i Dobriот Pastir koj ke gi pase svoje sakani ovci. Negovata božestvenost povtorno se potvrduva ovde so negovata pozicija „vo sredinata na prestolot“. Negovata božestvena moќ gi vodi negovite izbranici „do izvorite na vodite na životot“, simbolićna slika na večniот život. I nasočuvajki se kon konećniот kontekst vo koj, po negovoto vraќanje, negovite posledni izbranici ke

bidat vo solzi, toj „, ke ja izbriše sekoja solza od nivnite oči “. No, solzite bile del i od site negovi maltretirani i progonuvani izbranici niz istorijata na hristijanskata era, čestopati do nivniot posleden zdiv.

Zabeleška : I pokraj izmamničkite pojavi zabeležani vo našeto vreme 2020 godina, vo koe vistinskata vera se čini deka isčeznala, Bog prorokuva preobraćanje i spasenie na „množestva“ što doagaat od site rasni, etnički i jazični potekla na zemjata. Vistinska privilegija e što im ja dava na svoite izbranici da znaat deka, spored Otk. 9:5-10, vremeto na univerzalno religiozno razbiranje i mir e programirano od nego samo za „150“ godini (ili pet proročki meseci) pomegu 1844 i 1994 godina. Ovoj prepoznatliv kriterium na vistinskite izbranici e citiran od Duhot vo negovata poraka od Otk. 17:8: „ Dzverot što go vide beše, i go nema. Mora da se iskači od bezdnata i da odi vo propast. I onie što živeat na zemjata, čii iminja ne se zapišani vo knigata na životot od sozdavanjeto na svetot, ke se začudat koga ke go vidat dzverot , zašto beše, i go nema, i doprva ke bide. Vistinski izbranite nema da se začudat koga ke vidat deka se slučuvaat rabotite što Bog im gi objavil preku svojata proročka reč . “

Otkrovenie 8: Prvite četiri trubi

Prvite četiri kazni Božji

Stih 1: „ Koga go otvori sedmiot pečat, nastana tišina na neboto, okolu polovina čas. “

Otvoranjeto na „ sedmiot pečat “ e isključitelno važno, bidejki go ovlastuva celosnoto otvoraње na knjigata Otkrovenie, „ zapečateni so sedum pečati “ spored Otkrovenie 5:1. Tišinata što go označuvaa ova otvoraње mu dava na dejstvoto isključitelna svečenost. Ima dve opravduvanja. Prvoto e idejata za prekin na vrskata pomegu neboto i zemjata, predizvikana od napuštanjeto na sabotata na 7 mart 321 godina. Vtoroto e objasneto vaka: so vera, go identifikuvam ovoj „ sedmi pečat “ so „ pečatot na život Bog “ od 7-mo poglavje, koe, spored mene, ja označuvaa svetata sabota osvetena od Bog od sozdavanjeto na svetot. Toj se potseti na nejzinata važnost pravejki ja predmet na četvrtata od negovite deset zapovedi. I tamu, otkriv, dokazi što ja otkrivaat nejzinata krajna važnost za Boga, našiot vozvišen Tvorec. No, veke vo izveštajot od Bitie, zabeležav deka sedmiot den e pretstaven oddelno vo 2-to poglavje. Prvite šest dena se obrabotuvaat vo 1-vo poglavje. Pokraj toa, sedmiot den

ne e zatvoren, kako prethodnite, so formulata „bi večer i utro“. Ova posebnost e opravdana so nejzinata proročka uloga na sedmiot milenium od Božjiot plan za spasenie. Staven pod znakot na večnosta na izbranite iskupeni so krvta na Isus Hristos, sedmiot milenium e sam po sebe kako den bez kraj. Vo potvrda na ovie raboti, vo negovoto pretstavuvanje vo hebrejskata Biblija, Torata, tekstot na četvrtata zapoved e oddelen od drugite i prethoden od znak što bara vreme na počituvačka tišina. Ovoj znak e hebrejskata bukva „Pe“ i na toj način izoliran, označuvajќi prekin vo tekstot, go dobiva imeto „petuhot“. Zatoa, sabotniot odmor od sedmiot den ima sekoe opravduvanje da bide obeležan od Boga na poseben način. Od proletta 1843 godina, toj predizvika gubenje na tradicionalnata protestantska vera, naslednik na katoličkata „Nedela“. I od istoto iskušenie, no vo esenta 1844 godina, toj povtorno stana znak na pripadnost kon Boga što Ezekiel... 20:12-20 go dava slednovo: „Im gi dadov i Moite saboti kako znak meѓu Mene i niv, za da znaat deka Jas sum Jahve, Koj gi osvetuva.../...Osvetete gi Moite saboti, i neka bidat znak meѓu Mene i vas, za da znaat deka Jas sum Jahve, vašiot Bog.“ Samo preku nego izbraniot može da vleze vo tajnata Božja i da ja otkrie preciznata programa na negoviot otkrien proekt.

Sepak, vo 8-mo poglavje, Bog povikuva sindžiri od poraki na kletva. Ova me naveduva da ja razgledam vistinata za sabotata od aspekt na kletvite što nejzinoto napuštanje, od strana na hristijanite od 7 mart 321 godina, gi sozdalo vo sindžiri za vreme na hristijanskata era. Ova e ona što sledniot stih ќе go potvrdi povrzuvajќi ja temata na sabotata so „sedumte trubi“, simboli na „sedumte božestveni kazni“ što ќе go pogodat hristijanskoto neverstvo od 7 mart 321 godina.

Stih 2: „I gi vidov sedumte angeli što stoeja pred Boga, i im bea dadeni sedum trubi.“

Prvata od privilegiite dobieni so osvetuvanjeto na sedmiot den - sabotata, koja samata e osvetena od Boga, e da se razbere značenjeto što i go dava na temata na „sedumte trubi“. So formata na pristapot što i se dava, ova tema celosno ja otvora inteligencijata na izbranite. Zašto taa dava dokaz za obvinienieto za „grevot“ naveden vo Dan. 8:12 protiv Hristijanskoto sobranie, od Boga. Vsušnost, ovie „sedum kazni“ ne bi bile naneseni od Boga ako ovoj grev ne postoel. Pokraj toa, vo svetlinata na Levit 26, ovie kazni se opravdani so omraza kon negovite zapovedi. Vo stariot zavet, Bog veќе go usvoil istiot princip, za da ja kazni bezzakonieto na neverniot i rasipan telesen Izrael. Sozdatelot i zakonodavecot Bog, koj ne se menuva, ni dava ovde prekrasen dokaz. Dvata zaveta se predmet na istite baranja za poslušnost i vernost.

Pristapot do temata na „trubite“ ќе ni ovozmoži da gi demonstrirame posledovatelните osudi na site hristijanski religii: katolički, pravoslavni, protestantski od 1843 godina, no i adventistički od 1994 godina. Isto taka, otkriva univerzalna kazna na „šestata truba“ koja ќе gi udri zaedno pred krajot na vremeto na blagodatta. Taka možeme da ja izmerime nejzinata važnost. „Sedmata truba“ povrzana so vraćanjeto na Hristos, odnosno direktnoto dejstvo na Boga, ќе bide tretirana oddelno, kako i sabotata, vo 11-to poglavje, a potoa vo golema mera ќе bide razrabotena vo 18-to i 19-to poglavje.

Od poslednite 17 vekovi od 321 godina, ili potočno 1709 godini, 1522 godini bea obeležani so kletvi predizvikani od prekršuvanjeto na sabotata, sè do nejzinoto obnovuvanje zakažano za 1843 godina vo dekretot na Daniel 8:14. I od ovoj datum na nejzinoto obnovuvanje, sè do vraćanjeto na Isus Hristos vo 2030 godina, sabotata go nudeše svojot blagoslov samo 187 godini. Zatoa, sabotata im napravi poveќе šteta na nevernite luѓe otkolku korist na vernite izbranici. Kletvata preovladuva i zatoa ova tema ima svoe mesto vo ova poglavje 8, koe gi pretstavuva božestvenite kletvi.

Stih 3: „ I dojde drug angel i zastana pred oltarot, držejki zlatna kadilnica; i mu beše daden mnogu temjan, za da go prinese so molitvite na site svetii na zlatniot oltar, što beše pred prestolot. “

Vo Daniel 8:13, otkako go navele „ zapustuvačkiot grev “, svetiite vo vizijata se osvrnale na „ sekojdnevnoto “ što se odnesovalo na „ nepromenlivoto “ nebesno „ sveštenstvo “ na Isus Hristos, spored Evreite 7:23. Na zemjata, od 538 godina, papskiot režim mu go odzel toa spored Daniel 8:11. Vo 1843 godina, pomiruvanjeto so Isus Hristos bara negovo vraćanje. Ova e celta na temata što ja obrabotuvame vo ovoj stih 3, koj go otvora neboto i ni go pokazuje Isus Hristos vo negovata simbolična uloga kako nebesen prvosveštenik, posrednik za grevovite na svoite izbrani, i samo niv. Imajte na um deka na zemjata, pomegu 538 i 1843 godina, ovaa scena i ovaa uloga se parodirani i uzurpirani od aktivnosta na rimokatoličkite papi koi se nasleduvaat eden so drug vo vremeto, postojano izmamuvajki go Boga od negovoto legitimno vrhovno suvereno pravo.

Bidejki e pretstavena vo ova poglavje 8 i bidejki prestanala istovremeno so napuštanjeto na sabotata, ovaa tema na posredništvo na Isus Hristos ni e pretstavena i pod aspekt na prokletstvoto na prekinuvanjeto na ova posredništvo za hristijanskite mnoštva koi bile nesvesni žrtvi na paganskiot rimski „den na sonceto“; ova, duri i osobeno , po negovata zaveduvačka i zavodлива promena na imeto: „Nedela“: den Gospodov. Da, no na koj gospodar? Za žal! Onoj podolu.

Stih 4: „ Čadot od temjanot se izdigna od rakata na angelot pred Boga, zaedno so molitvite na svetiite. “

„ Mirisite “ što gi pridružuvaat „ molitvite na svetiite “ go simboliziraat prijatniot miris na žrtvata na Isus Hristos. Tokmu negovata demonstracija na ljubov i vernost gi pravi molitvite na negovite izbranici prijatni za negoviot božestven sud. Važno e da se zabeleži vo ovoj stih važnosta na povrzanosta na zborovite „ čad “ i „ molitvi na svetiite “. Ovoj detalj ke se koristi vo Otk. 9:2 za da se označat molitvite na lažnite protestantski hristijani, otkako se vospostavi novata situacija vo 1843 godina.

Ona na što Bog se osvrnuva vo ovoj stih e situacijata što preovladuvala pomegu apostolskata era i prokolnatiot datum 7 mart 321 godina. Pred napuštanjeto na sabotata, Isus gi primal molitvite na izbranite i se zalagal vo svoje ime za niv. Ova e pedagoška slika što označava deka vertikalnata vrska pomegu Boga i negovite izbranici se održuva. Ke bide taka se dodeka tie svedočas za vernost kon negovata ličnost i negovoto učenje za vistinata, odnosno do 321 godina. Vo 1843 godina, sveštenstvoto na Isus ke ja prodolži celata svoja blagoslovena aktivnost vo korist na adventističkite izbrani svetci. Sepak, pomegu 321 i 1843 godina, reformatorite imale korist od negovata blagodat, kako one od vremeto na Tijatira .

Stih 5: „ I angelot ja zede kadilnicata, ja napolni so ogan od oltarot i go frli vo zemjata. I se slušnaa glasovi, grmotevici, molnji i zemjotres. “

Opišanoto dejstvo e vidljivo nasilno. Toa e dejstvoto na Isus Hristos na krajot od negovata posrednička služba koga vremeto na blagodat završuva. Ulogata na „ oltarot “ završuva, a „ oganot “, slika na iskupitelna smrt na Isus Hristos, e „ frlen na zemjata “, iznudevajki kazna od one što go potcenile, a za nekoi, go prezirale. Krajot na svetot obeležen so direktnata intervencija na Boga e ovde evociran so ključnata formula otkriena vo Otk. 4:5 i Izl. 19:16. Pregledot na hristijanskata era završuva so ova „adventističko“ doaganje na Isus Hristos.

Kako i so sabotata, temata za nebesnoto posredništvo na Isus Hristos e pretstavena vo odnos na prokletstvoto na negoviot sud pomegu 321 i 1843 godina. Svetite koi go doveduvaat vo prašanje Duhot za nego vo Dan. 8:13 imale dobra pričina da sakaat da go znaat vremeto koga „ večnoto “ sveštenstvo ke go prezeme Isus Hristos.

Zabeleška : Bez da se doveduva vo prašanje prethodnoto tolkuvanje, vtoroto objasnuvanje ima sovršena smisla. Vo ova vtoro tolkuvanje, krajot na temata za posredništvoto na Isus Hristos može da se povrze so datumot 7 mart 321 godina, momentot koga napuštanjeto na sabotata od strana na hristijanite go navelo Bog da vleze vo gnev što ke bide iskupen od zapadnoto hristijanstvo, preku „ sedumte trubi “ što doagaat od stih 6 što sledi. Ova dvojno objasnuvanje e ušte poopravdano bidejki napuštanjeto na sabotata ima posledici do krajot na svetot, vo 2030 godina, godinata koga, so svoeto slavno vidljivo vraćanje, Isus Hristos zasekogaš ke go odstrani od rimskiot papski režim i negoviot posleden amerikanski protestantski poddržuvač, nivnoto lažno tvrdenje deka mu služad i go pretstavuvaat. Potoa Isus ke ja vrati svojata titula „ Glava “ na Crkvata što ja uzurpira papstvoto. Vsušnost, za razlika od vernite izbranici, padnatite neverni hristijani ke go ignoriraat dekretot od Daniel 8:14 i negovite posledici do krajot na svetot; što go opravduva nivniot užas koga Isus ke se vrati spored učenjeto od Otkrovenie 6:15-16. Pred 2030 godina, prvite šest „ trubi “ ke bidad ispolneti pomegu 321 i 2029 godina. So „ šestata truba “, poslednata predupreduvačka kazna pred konečnoto istrebuvanje, Bog gi kaznuva buntovnite hristijani mnogu strogo. Po ovaa šesta kazna, toj ke gi organizira uslovite za posledniot univerzalen test na verata i vo ovoj kontekst, otkrienata svetlina ke bide objavena i poznata na site preživjeani. Soočeni so dokažanata vistina, izbranite i padnatite potoa, po svoj sloboden izbor, ke napreduvaat pred zakanata od smrt kon nivnata konečna sudbina, koja ke bide: večen život za izbranite, definitivna i apsolutna smrt za padnatite.

Stih 6: „ I sedumte angeli, koi gi imaa sedumte trubi, se podgotvija da zatrubat. “

Od ovoj stih, Duhot ni nudi nov pregled na hristijanskata era, zemajki gi kako tema „ sedumte trubi “ ili „sedumte posledovatelni kazni“ raspredeleni niz celata hristijanska era od 7 mart 321 godina, godinata vo koja „ grevot “ beše oficijalno i civilizirano vospostaven. Se sećavam deka vo prologot na Otkrovenie 1, „ glasot “ na Hristos veke e sporeden so zvukot na „ truba “. Ovoj instrument što se koristi za da se predupredi narodot na Izrael go nosi vo sebe celoto značenje na otkrovenieto na Otkrovenieto. Predupreduvanjeto predupreduva protiv stapicite postaveni od neprijatelot.

Stih 7: „ Prvot zatrubi, i se pojavi grad i ogan izmešani so krv, i se frlija na zemjata; i tretina od zemjata izgore, i tretina od drvjata izgorea, i seta zelena treva izgore. “

Prva kazna : bila izvršena pomegu 321 i 538 godina, preku razni invazii na Rimskoto Carstvo od strana na takanarečenite „varvarski“ narodi. Osobeno se sećavam na narodot „Huni“ čij vodač Atila so pravo se narekol sebesi „Božja čuma“. Čuma što zapali del od Evropa: severna Galija, severna Italija i Panonija (Hrvatska i zapadna Ungarija). Negovoto moto, oh, kolku e poznato! „Kade što odi mojot konj, trevata poveke ne raste“. Negovite postapki se sovršeno sumirani vo ovoj stih 7; ništo ne nedostasuva, se e tamu. „ Raduvaj se “ e simbol na uništuvanjeto na posevite, a „ ogan “ e simbol na uništuvanje na potrošnite materijali. I sekako, „ krvta frlena na zemjata “ e simbol na čovečkite životi ubieni so nasilstvo. Glagolot „ frli “ go označuva gnevot na tvorecot, zakonodavecot i spasitelot Bog koj go inspirira i go nasočuva dejstvoto po „ frlanjeto ogan od oltarot “ vo stih 5.

Paralelno, vo Lev. 26:14-17 čitame: „ No, ako ne Me poslušate i ne gi ispolnuvate site ovie zapovedi, tuku gi prezirate Moite zakoni i se zgrozuvate od Moite sudovi, taka što nema da gi ispolnuvate site Moi zapovedi, tuku će go prekršite Mojot zavet, togaš eve što će napravam so vas: će ispratam vrz vas užas, gorušica i treska, taka što očite će vi otežnat, a dušata će vi zaboli. Če go seete semeto zaludno, a neprijatelite će go jadat. Če go svrtam liceto Moe protiv vas i će bidete porazeni pred neprijatelite vaši; onie što ve mrzate će vladeat nad vas i će begate koga nikoj ne ve goni. “

Stih 8: „ Vtoriot zatrubi, i nešto kako golema planina što gori vo ogan beše frleno vo moreto; i tretina od moreto se pretvori vo krv. “

Vtora kazna : klučot za ovie sliki e vo Jer. 51:24-25: „ Če im vratam na Vavilon i na site žiteli na Haldeja za seto zlo što go napravija na Sion pred vašite oči, veli Jahve. Ete, Jas sum protiv tebe, goro uništuvačka, veli Jahve, ti što ja uništuvaš celata zemja! Če ja protegnam rakata Moja protiv tebe, će te simnam od karpite i će te napravam gorečka gora. “ Vo ovoj stih 8 Duhot go povikuje rimskiot papski režim pod negovoto simbolično ime „ Vavilon “, koe će se pojavi vo forma „ Vavilon “, „golem “ vo Otk. 14:8, 17:5 i 18:2. „Ognot“ odgovara na nejzinata ličnost, evocirajući go i onoj što će ja progolita pri vraćanje na Hristos i na posledniot sud, i onoj što go koristi za da gi razgori so omraza onie što ja odobruvaat i ja podržuvaa: evropskite monarsi i nivnite katolički narodi. Tuka, kako i vo Daniel, „ moreto “ go pretstavuva čoveštvo zasegnato od proročkoto pokritie; čoveštvo na anonimnite narodi koi vo suština ostanale paganski i pokraj očiglednite hristijanski preobraćanja postignati. Prvata posledica od vospostavuvanje na papskiot režim, vo 538 godina, e da se napadnat narodite so cel da se preobratat so vooružena voena sila. Zborot „ planina “ označava moćna geografska teškoćija. Toa e ona što e soodvetno da se definira papskiot režim koj, neprijatelj na Boga, sepa e podignat od negovata božestvena volja; ova so cel da se zacvrsti religiozniot život na nevernite hristijani prevedeno so progoni, stradanja i smrti među niv i nadvorešnite narodi od različni religii. Prisilnata religija e novina poradi prekršuvanje na svetata Božja sabota. Taa e odgovorna za nepotrebne masakri na prisilnite preobraćanja izvršeni od Karlo Veliki i naredbite za krstonosnite vojni protiv muslimanskite narodi započnati od papata Urban II; se beše prorečeno vo ovaa „ vtoru truba “.

Stih 9: „ I edna tretina od živite suštestva što bea vo moreto izumrea, i edna tretina od brodovite bea uništeni . “

Posledice se univerzalni i će traat do krajot na svetot. Zborovite „ more “ i „ brodovi “ će go najdat svoeto značenje vo sudirite so muslimanite od Sredozemnoto More, no i so afrikanskite i južnoamerikanskite narodi kade što nametnatata osvojuvačka katolička vera će dovede do užasni masakri vrz domorodnoto naselenie.

Vo isto vreme, vo Lev. 26:18-20 čitame: „ Ako, i pokraj ova, ne Me poslušate, će ve kaznam sedumkratno poveće za vašite grevovi. Če ja skršam gordosta na vašata moć, će go napravam neboto vaše kako železo , a zemjata vaša kako bronza. Vašata sila će se iscrpi zaludno, vašata zemja nema da dava svoj rod, nitu drvjata zemni nema da davaat svoj plod. “ Vo ovoj stih, Bog najavuva religiozno stvrđuvanje koe vo hristijanskata era se ostvaruva so preminot na Rim od paganstvo vo papizam. Da go zabeležime interesot što po povod ovaa promena, rimskata dominacija go napušta „Kapitolot“ za da go vospostavi papstvoto vo Lateranskata palata, smestena tokmu na „Kaelius“, odnosno na

neboto. Tvrđiot papski režim go potrduva proročenoto religiozno stvrdnuvanje. Plodot na hristijanskata vera se menuva. Hristovata blagost e zameneta so agresija i surovost; a vernosta kon vistinata se transformira vo neverstvo i revnost za religiozni lagi.

Stih 10: „ Tretiot zatrubí, i od neboto padna golema dzvezda, gorejki kako fakel, i padna vrz tretina od rekite i vrz izvorite so voda. “

Treta kazna : Zloto koe se sozdava se intenzivira i go dostignuva svojot vrv kon krajot na sredniot vek. Napredokot na mehaničkoto pečatenje go favorizira objavuvanje na Svetoto Pismo. Čitajki go, izbranite gi otkrivaat vistinite što gi uči. Taka, se opravduva ulogata na „ dvajcata svedoci “ što Bog i ja dava vo Otk. 11:3: „ Ke im dadam na dvajcata Moi svedoci moć da prorokuvaat, oblečeni vo vreki, iljada dveste i šeeset dena “. Favorizirajki gi sopstvenite religiozni dogmi, katoličkata vera se potpira na Biblijata samo za da gi opravda iminjata na svetcite na koi im se poklonuvaat svoje podanici. Bidejki poseduvanje Biblija e osudeno od nea i go izložuva poseduvačot na mačenje i smrt. Otkrivanje na bibliskatavistina ja opravduva slikata dadena vo ovoj stih: „ I padna golema dzvezda od neboto, gorejki kako fakel “. Oganot se ušte se lepi za slikata na Rim, ovoj pat simboliziran so „ golema dzvezda što gori “ kako „ golemata planina što gori “. Zborot „ dzvezda “ go otkriva svoeto tvrđenje deka „ ja osvetluva zemjata “ religiozno spored Bit. 1:15; i toa vo imeto na Isus Hristos, so kogo tvrdi deka e slika na vistinskiot „ fakel “, svetlonosec so koj e sporeden vo Otk. 21:23. Se ušte e „ golem “ kako na svoje početoci, no negoviot progonuvački ogan se zgolemil, preminuvajki od sostojba na „ gorenje “ vo sostojba na „ gorenje “. Objasnuvanje e ednostavno, osudeno od Biblijata, negoviot gnev e ušte pogolem bidejki e prinuden otvoreno da im se sprotivstavi na Božjite izbranici. Što spored Otk. 12:15-16 go prinuduvaa da se prefri od strategijata na lukavata i izmamnička „ zmija “ kon onaa na otvoreno progonuvačkiot „ zmej “. Nežinite protivnici ne se samo mirnite i poslušni Božji izbranici, tuku pred nea stoi i pred se lažen protestantizam, poveće politički otkolku religiozen, bidejki gi ignorira naredbite dadeni od Isus Hristos i zemajki oružje, ubiva, masakrira kolkui katoličkiot logor. „ Tretinata od rekite “, odnosno del od naselenieto na hristijanska Evropa, strada od katoličkata agresija, kako i od „ izvorite na vodite “. Modelot na ovie izvori na voda e samiot Bog spored Jer. 2:13: „ Zašto Mojot narod napravi dva greva: Me ostavi Mene, Izvorot na živa voda, i si iskopa izvori, skršeni izvori, koi ne možat da držat voda. “ Vo množina, vo ovoj stih, Duhot gi označuvaa so „ izvori na voda “ izbranite sozdadeni po Božji lik. Jovan 7:38 potrduva, velejki: „ Koj veruvaa vo Mene, kako što e kažano vo Pismoto, reki na živa voda ke potečat od negovata utroba. “ Ovoj izraz, isto taka, ukažuva na praktikata na krštenje na bebinja, koe od raѓanje, bez da bidat konsultirani, dobiva religiozna etiketa što ke gi napravi subjekti na nepoželna religiozna kauza. Kako što rastat, eden den ke zemat oružje i ke ubivaat protivnici zatoa što nivnata religiozna etiketa go bara toa od niv. Biblijata go osuduvaa ovoj princip zatoa što veli: „ Koj veruvaa i se krsti, ke bide spasen, a koj ne veruvaa, ke bide osuden (Marko 16:16). “

Stih 11: „ Imeto na taa dzvezda e pelin; i tretina od vodite stana pelin; i mnogu luѓe umrea od vodite, bidejki stanaaa gorčlivi. “

Za razlika od čistata voda što ja gasi žeđta, koja ja označuvaa Biblijata, pišaniot zbor Božji, katoličkoto učenje se sporeduva so „ pelin “, gorčliv, toksičen, pa duri i smrtonosen pijalok; ova e opravdano bidejki konečniot ishod od ova učenje ke bide oĝnot na „ vtorata smrt na posledniot sud “. Del, „ tretina “ od luѓeto, se transformiraat od katoličkoto ili lažno protestantskoto učenje što go primile. „ Vodite “ se i luѓe i biblisko učenje. Vo 16 vek, vooruženi protestantski grupi ja zloupotrebile Biblijata i

nejzinoto učenje, i spored slikata na ovoj stih, lugeto se ubivaat od luže i od lažno religiozno učenje. Ova e zatoa što i lugeto i religioznoto učenje stanale gorčlivi. So izjavuvanjeto deka „ vodite stanale gorčlivi “, Bog dava odgovor na obvinienieto za „ somnež za ljubomora “ što ostanuva vo iščekuvanje od Otkrovenie 6:6 vo tretiot pečat . Toj ja potvrđuva, vo vremeto koga negoviot pišan zbor doaga da go stori toa, obvinienieto za preljuba što go iznesuva protiv Sobranieto od 7 mart 321 godina, što mu prethodeše na vremeto na religiozno oficijaliziranata preljuba narečena Pergam vo Otkrovenie 2:12 za 538 godina.

Vo isto vreme, vo Lev. 26:21-22 čitate: „ Ako mi se sprotivstavite i ne sakate da me poslušate, će ve kaznam sedumkratno poveće spored vašite grevovi. Če ispratam među vas divi životni, koi će ve ograbat od vašite deca, će vi go uništati dobitokot i će ve napravati malkubrojni, a vašite patišta će bidati pusti. “ Paralelnata studija na Lev. 26 i tretata truba od Otkrovenieto ja otkriva presudata što Bog ja donesuva na početokot na vremeto na Reformacijata. Negovite vistinski izbranici ostanuvaat mirni i pomireni, pričačjki ja smrtta ili zarobeništvo kako vistinski mačenic. No, osven nivniot vozvišen primer, toj gleda samo surovi „ dzverovi “ koi se soočuvaaat edni so drugi, najčesto od lična gordost, i koi ubivaat luže so svireposta na mesojadni divi dzverovi. Ovaa ideja će se oformi vo Otk. 13:1 i 11. Ova e kulminacijata na vremeto koga, vo normata na nevoljite, Izbraniot e voden „ vo pustinata “ (= iskušenie) vo Otk. 12:6-14 so bibliskite „ dvajca svedoci “ napišani za Boga vo Otk. 11:3. Netolerantnoto vladeenje na papstvoto prorokuvano 1260 godini će završi.

Stih 12: „ Četvrti zatrubi, i beše udrena edna tretina od sonceto, i edna tretina od mesečinata, i edna tretina od dzvezdite, taka što edna tretina od niv potemne, i denot ne sveteše edna tretina od svoeto traenje, a isto taka i noćta. “

Četvrti kazna : Duhot ovde ja pričačuva „ golemata nevolja “ objavena vo Otk. 2:22. Preku simboli, toj ni gi otkriva nejzinite efekti: delumno, „ sonceto “, simbolot na Božjata svetlina, e udiran. Isto taka, delumno, „ mesečinata “, simbolot na religiozniot logor na temninata, koj vo 1793 godina se odnesuvaše na licemerni katolici i protestanti, isto taka e udiran. Pod simbolot „ dzvezdi “, del od hristijanite povikani da ja prosvetlat zemjata isto taka e individualno udiran. Koj togaš može taka da ja udara vistinskata i lažnata hristijanska religiozna svetlina? Odgovor: ideologijata na ateizmot, koja se smeta za golema svetlina na vremeto. Nejzinata svetlina gi zasenuva site drugi. Pisatelite koi pišuvaat knigi na ovaa tema se visoko ceneti i samite se narekuvaat „prosvetluvanje “, kako što se Volter i Monteskje. Sepak, ovaa svetlina prvo gi uništava čovečkite životi vo sindžir, prolevajki krv vo poroi. Po glavite na kralot Luj XVI i negovata supruga Marija Antoaneta, onie na katolicite i protestantite što praktikuvaaat padnaa pod gilotine na revolucionerite. Ovoj čin na božestvena pravda ne go opravduva ateizmot; no celta gi opravduva sredstvata, a Bog može da gi sobori tiranite samo ako im se sprotivstavi so superiorna tiranija, pomokna i posilna. „ Silata i mokta “ mu pripagaat na Gospod vo Otkrovenie 7:12.

Vo isto vreme, vo Lev. 26:23-25 čitate: „ Ako ovie kazni ne ve ispravat i mi se sprotivstavite, i Jas će vi se sprotivstavam i će ve udram sedumkratno poveće za vašite grevovi. Če go dovedam protiv vas mečot, koj će go odmazdi Mojot zavet ; koga će se soberete vo vašite gradovi, će ispratam među vas pomor, i će bidete predadeni vo racete na neprijatelot. “ „ Mečot, koj će go odmazdi Mojot zavet “ e navistina ulogata što Bog mu ja daje na francuskiot nacionalen ateistički režim, predavajki mu gi glavite vinovni za duhovna preljuba izvršena protiv nego. Kako čumata vo stihot, ovoj ateistički režim postavi princip na masovno pogubuvanje, taka što dželatite od prethodniot den stanaa žrtvi na

sledniot den. Spored ovoj princip, ovoj pekolen režim se čineše deka mora da go progolta celoto čoveštvo vo smrt. Zatoa Bog ќе mu go dade imeto „ bezdna “, „ dzverot što se krega od bezdnata “, vo Otk. 11:7 kade što ja razviva svojata tema. Ova e zatoa što vo Bitie 1:2, ova ime ja označuva zemjata bez život, bez forma, haotična i koja na dolg rok, sistematskoto uništuvanje prezemeno od ateističkiot režim, bi se reproduciralo. Kako primer, ja naoğame sudbinata na katoličkata i monarhistička Vandeja preimenuvana vo „Odmazdena“ od revolucionerite čij plan beše da ja napravat pusta i nenaselena zemja.

Stih 13: „ I poglednav i čuv orel kako leta srede neboto, velejki so silen glas: Teško, teško, teško na žitelite na zemjata, poradi drugite glasovi na trubata na trite angeli što ќе zatrubat! “

Francuskata revolucija gi proizvede svoite ubistveni efekti, no ja postigna celta što ja posakuvaše Bog. Stavi kraj na religioznata tiranija, a po nea beše nametnata tolerancija. Ova e momentot koga, spored Otk. 13:3, katoličkiot „dzver od moreto “ beše „ ranet do smrt, no izlekuvan “ poradi moćniot avtoritet na napoleonskiot „orel “, pretstaven vo ovoj stih, koj go rehabilitiraše so svojot Konkordat. „... orel što leta srede neboto “ go simbolizira vrvot na dominacijata na carot Napoleon I. Toj ja proširi svojata dominacija nad site evropski narodi i ne uspea protiv Rusija. Ovoj izbor ni nudi golema preciznost vo datiranjeto na nastanite, pa zatoa se sugerira periodot od 1800 do 1814 godina. Ogromnite posledici od ova vladeenje pretstavuvaat soliden merilo što go opravduva doağanjeto na ključniot datum od Daniel 8:14, 1843 godina. Ovoj važen režim vo istorijata na zemjata Francija stanuva, za Boga, nositel na užasna objava, bidejki po nea, univerzalnata hristijanska vera ќе vlezze vo vremeto koga ќе bide pogodena od Bog od tri golemi „ teško “. Povtoreno tri pati, toa e sovršenstvoto na „ teško “; toa e zatoa što, vleguvajki vo godinata 1843, kako što uči Otk. 3:2, Bog bara od hristijanite, koi tvrdat deka se spaseni od Isus Hristos, konečno da ja završat Reformacijata započnata vo 1170 godina, datumot koga Pjer Valdo celosno ja obnovi bibliskata vistina, i da sozdatat „ sovršeni dela “; ova sovršenstvo se bara vo Otk. 3:2 i so dekretot od Daniel 8:14. Posledicite od negovoto stapuvanje vo sila se pojavuvaat ovde vo forma na tri golemi „ teško “ što sega ќе gi proučuvame oddelno. Isto taka, bi sakal da istaknam deka ona što go pravi ovoj period na religiozen mir, paradoksalno, golema „ teško “ e nasledstvoto na francuskiot nacionalen ateizam što proniknuva i ќе proniknuva, do krajot na svetot, vo zapadnite čovečki umovi. Ova nema da im pomogne da gi ostvarat reformite što gi bara Bog od 1843 godina. No, veќе „ šestiot pečat “ od Otkrovenie 6:13 ja ilustriral prvata od ovie „ maki “ so slikata na „ pağanje na dzvezdi “ vo sporedba so „ zeleni smokvi “, so što ne go prifatile celosnoto duhovno sozrevanje što go bara Bog od 1843 godina. A nebesniot znak na Božjoto predupreduvanje bil daden na 13 noemvri 1833 godina, paralelno so predloženoto vreme na objavuvanjeto na trite golemi „ maki “ na izučuvaniot stih.

Vo svoeto otkrovenie, Duhot go povikuvaa izrazot „ žiteli na zemjata “ za da gi označi luğeto nasočeni kon trite golemi prorokuvaše „ teško “. Bidejki se otsečeni od Boga i odvoeni od nivnoto neverie i grev, Duhot gi vrzuva za „ zemjata “. Sprotivno na toa, Isus se osvrnuva na svoite vistinski, verni izbranici kako na „ grağani na nebesnoto carstvo “; nivnata tatkovina ne e „ zemjata “, tuku „ neboto “, kade što Isus im „ prigotvil mesto “, spored Jovan 14:2-3. Taka, sekoj pat koga izrazot „ žiteli na zemjata “ se koristi vo Otkrovenieto, toj se odnesuva na buntovnoto čoveštvo odvoeno od Boga vo Isus Hristos.

Otkrovenie 9 : Pettata i šestata truba

„ Prvata “ i „ vtorata golema nesreka “

Pettata truba : „ Prvata golema maka “

za protestanti (1843) i adventisti (1994)

Zabeleška : Na prvo čitanje, ovaa tema na „ 5-tata truba “ go pretstavuva vo simbolični slici sudot što Bog go donesuva vrz protestantskite religii koi padnale vo nemilost od proletta 1843 godina. No, taa nosi dopolnitelni učenja što gi potvrduvaat proročkite najavi dadeni na našata sestra adventistička sestra, g-đa Elen Guld Vajt, koja Isus ja izbral za svoj glasnik. Nejinoto proročko delo osobeno go osvetli vremeto na posledniot posleden test na verata; nejinite predviđivanja će bidat potvrđeni vo

ovaa poraka. No, ona što našata sestra ne go znaeše e deka tretiot adventistički period na čekanje bil programiran od Boga za da ja testira samata Adventistička Crkva. Sekako, ovoj tret period na čekanje ne go odnese javniot razvoj na prethodnite dva, no goleminata na novite otkrieni vistini povrzani so nego ja kompenzira ovaa očigledna slabost. Zatoa, otkako beše testiran od Isus Hristos pomegu 1983 i 1991 godina vo Valens sir Ron, Francija, i na ostrovot Mavricius, po otfrlanje na negovite posledni proročki svetla, oficijalno institucionalno učenje za adventizmot beše „ povrateno “ od Spasitelot na dušite vo 1994 godina, datum konstruiran so upotreba na proročkite „ pet meseci “ od stihovite 5 i 10 od ova poglavje 9. Zatoa, vo vtoro čitanje, ovoj figurativen sud donesen od Gospod protiv različnite aspekti na protestantskata vera se odnesuva na institucionalniot adventizam na sedmiot den, koj, pak, padna vo otpadništvo poradi odbivanje na božestvenata proročka svetlina; ova, i pokraj predupreduvanjata dadeni od Elen G. Vajt vo poglavjeto „odbivanje na svetlinata“ od nejzinata kniga upatena do adventističkite učiteli „Evangelističkata služba“. Vo 1995 godina, oficijalniot sojuz na adventizmot so protestantizmot go potvrdi pravedniot sud prorečen od Boga. Vredi da se napomene deka dvata pada imaat ista pričina: otfrlanje i prezir na proročkata reč predložena od Boga, od strana na sluga kogo toj go izbral za ovaa zadača.

„ Teško “ e časot na zloto čij pottiknuvač i inspirator e Satana, neprijatelot na Isus i negovite izbrani svetci. Duhot će ni otkrie vo slici što se slučuva so učenikot na Isus Hristos koga toj će go otfrli za da bide predaden na ġavolot; što togaš pretstavuva navistina golema „ teško “.

Stih 1: „ Pettiot zatrubi, i vidov dzvezda kako paġa od neboto na zemjata. i beše daden klučot od bezdnata. “

„ Petto “, no golemo predupreduvanje e upateno do Hristovite izbranici izdvoeni od 1844 godina. „ Dzvezdata što padna od neboto “ ne e „ dzvezdata “ Absint „od prethodnoto poglavje koj ne „ padna “, na tamu zemja “, no” na NA reki I NA izvori na vodite “. Toa e onaa od erata na „ Sardi “ kade što Isus se seġava deka „ gi drži sedumte dzvezdi vo racete “. Bidejki negovite „ dela “ bea proglaseni za „ nesovršeni “, Isus ja frli na zemja „dzvezdata “ na protestantskiot glasnik.

Adventističkoto sudenje beše obeležano vo proletta 1843 godina so krajot na prvoto očekuvanje za vraćanje na Isus Hristos. Vtoroto očekuvanje za ova vraćanje završi na 22 oktombri 1844 godina. Duri na krajot od ova vtoro iskušenie, Bog im go dade na pobednicite znaenje i praktikuvanje na negovata sveta sabota. Potoa, ovaa sabota ja prezede ulogata na „ pečat Božji “, koj e citiran vo stih 4 od ova poglavje 9. Zatoa, zapečatuvanje na negovite slugi započna po završuvanje na vtoroto iskušenie, na esen 1844 godina. Idejata e slednava: izrazot „ što padna “ se odnesuva na datumot prolet 1843 godina, krajot na dekretot od Dan. 8:14 i krajot na prvoto adventističko sudenje, sprotivno na ona od esenta 1844 godina, koe go označuva početakot na zapečatuvanje na pobedničkite izbranici i ona od temata na ovaa „ 5-ta truba “, čija cel za Bog e da go otkrie padot na protestantskata vera i onaa na adventizmot, koj će skluči sojuz so nego po 1994 godina, krajot na „ pette meseci “ prorečeni vo stihovite 5 i 10. Taka, dodeka „pette meseci“ od ovaa tema započnuvaat na esenta 1844 godina, kontekstot na početakot na zapečatuvanje, kako glavna tema, verata vo protestantizmot „ padnala “ pred ovoj datum, vo proletta 1843 godina. Potoa možeme da vidime kako precizno božestvenoto otkrovenie gi počituva ostvarenite istoriski fakti. Dvata datuma 1843 i 1844 godina imaat specifična uloga povrzana so niv.

Napuštena od Isus, koj ja predava na ġavolot, protestantskata vera padna vo katoličkata „ jama “ ili „ dlabočinite na Satanata “ što samite reformatori gi osudija vo vremeto na Reformacijata vo Otk. 2:24.

Suptilno, velejki deka paša „ na zemjata “, Duhot go potrduva identitetot na protestantskata vera simboliziran so zborot „ zemja “, koj potsetuva na nejzinoto izleguvanje od katolicizmot narečeno „ more “ vo Otk. 13 i 10:2. Vo porakata na „ Filadelfija “, Isus pretstavuva „ vrati “ koi se otvoreni ili zatvoreni. Tuka, ključot otvora mnogu poinakov pat za niv, bidejki im dava pristap do „ bezdnata “, simbolizirajki go isčeznuvanjeto na životot. Toa e časot koga, za niv, „ svetlinata stanuva temnina “ i „ temninata stanuva svetlina “. Usvojuvajki gi kako svoje nasledstvo principite na republikanskata filozofska misla, tie ja gubat od vid vistinskata svetost na verata pročistena so krvta na Isus Hristos. Da zabeležime deka preciznosta „ mu beše dadena “. Onoj što taka mu dava na sekogo spored negovite dela e Isus Hristos, božestveniot Sudija. Zašto toj e i čuvar na ključevite; „ ključot na David “ za blagoslovenite izbrani vo 1873 i 1994 godina, spored Otkrovenie 3:7, i „ ključot od bezdnata “ za padnatite od 1843 i 1994 godina.

Stih 2: „ I taa ja otvori bezdnata. I se izdigna čad od bezdnata, kako čad od golema pečka; i sonceto i vazduhot potemnea od čadot od bezdnata. “

Protestantskata vera go menuva gospodarot i sudbinata, a i nejzinite dela se menuvaat. Taka, taa se soglasuva so nezavidnata sudbina da mora da pretrpi uništuvanje na posledniot sud od „ ognot “ na „ vtorata smrt “ što će bide povikan vo Otk. 19:20 i 20:10. Zemajki ja slikata na „ezero od ogan i sulfur “, ovoj „ ogan “ na posledniot sud će bide „ golema pečka “ što im se zakanuva na prestapnicite na Božjite zapovedi ušte od nivnoto objavuvanje na planinata Sinaj spored Izl. 19:18: „ Planinata Sinaj beše celosno vo čad, bidejki Gospod sleze na nea vo ogan; ovoj čad se krevase kako čad od pečka , i celata planina se treseše silno. “ Potoa Duhot ja koristi kinematografskata tehnika narečena „flesbek“, vraćanje vo vremeto, što gi otkriva delata izvršeni dodeka, se ušte živi, padnatite mu služe na ġavolot. Zborot „ čad “ ovde ima dvojno značenje: ognot na „ golemata pečka “ za koj čitate vo Otk. 14:11: „ I čadot od nivnoto mačenje će se iskačuva vo večni vekovi; i nema da imaat odmor ni denje ni noće onie što mu se poklonuvaat na dzverot i na negoviot lik, i sekoj što go prima belegot na negovoto ime “, no isto taka i onoj na „ molitvite na svetiite “ spored Otk. 5:8, ovde, onie na lažnite svetci. Zašto izobilnata religiozna aktivnost što se manifestira preku molitvi gi opravduva ovie zborovi što Isus mu gi upati vo Sard , vo 1843 godina: „ Pretvorate se za živi; a vie ste mrtvi “. Mrtvi, i dvapati mrtvi, bidejki predloženata smrt e „ vtorata smrt “ na „ posledniot sud “. Ovaa religiozna aktivnost gi zalažuva site osven Boga i Negovite izbranici koi gi prosvetluva. Ovaa široko rasprostraneta izmama e „intoksikacija“, kako što veli sovremeniot svet. I navistina idejata za intoksikacija e onaa što Duhot ja sugerira preku slikata na „ čad “ što se širi vo „ vazduhot “ do točka na zatemnuvanje na „ sonceto “. Ako vtoroto e simbol na vistinskata božestvena svetlina, onoj na „ vazduhot “ go označuva rezerviraniot domen na ġavolot, narečen „ knez na vlasta na vazduhot “ vo Efesjanite 2:2, i kogo Isus go narekuva „ knez na ovoj svet “ vo Jovan 12:31 i 16:11. Vo svetot, celta na opivanjeto e da se maskiraat vistini koi mora da ostanat tajni. Na religiozno nivo, istoto e: vistinata e samo za izbranite. Množenjeto na protestantskite grupi navistina imalo efekt na maskiranje na postoenjeto na verata na adventistite na sedmiot den; ova se do 1995 godina koga tie ja prečekale vo svoje redovi poradi nejzinata „ golema nesreća “. Vo ovaa nova duhovna situacija, tie će bidat žrtvi na vtorata smrt što će ja transformira površinata na zemjata vo vžarena pečka . Porakata e zastrašuvacka i razbirlivo e što Bog ne ja ponudil na jasan jzik. Taa e rezervirana za izbranite za da možat da ja razberat sudbinata od koja izbegnale.

Stih 3: „ I od čadot izlegoa skakulci na zemjata; i im beše dadena sila, kakva što imaat sila skorpiite na zemjata. “

simbolizirani so „čad“ doagaat od ustite i umovite na padnatite protestanti, pa zatoa mažite i ženite se simbolizirani so „skakulci“ poradi nivniot golem broj. Navistina mnoštvo čovečki suštestva padnaa vo 1843 godina i ve potsetuvam, vo 1833 godina, deset godini prethodno, Gospod daje ideja za ova mnoštvo preku „padot na dzvezdite“ što se sluči vo nokta na 13 noemvri 1833 godina pomegu polnok i 5 časot nautro, spored svedoštvo na istoriski očevdci. Ušte ednaš, izrazot „na zemjata“ nosi dvojno značenje na kopneno širenje i protestantski identitet. Koj gi ceni opustošivačkite i razorivačkite „skakulci“? Ne zemjodelcite, a Bog ne gi ceni vernicite koi go predavaat i rabotat so neprijatelot za da ja uništāt negovata žetva na izbranite, poradi što ovoj simbol se primenuva na niv. Potoa, vo Ezekiel 2, ova kratko poglavje od 10 stihovi, zborot „buntovnik“ se citira 6 pati za da se označāt evrejskite „buntovnici“ koi Bog gi tretira kako „trnje, trnje i skorpii“. Tuka, ovoj termin „skorpija“ se odnesuva na protestantskite buntovnici. Vo stih 3, aluzijata na negovata mok ja podgotvuva upotrebata na eden najvažen suptilen simbol. Mokta na „skorpiite“ e fatalno da gi bocnat svoje žrtvi so ubodot na nivnata „opaška“. I ovoj zbor „opaška“ dobiva vo božestvenata misla fundamentalno značenje otkrieno vo Isaija 9:14: „prorokot što uči lagi e opaškata“. Životnite gi koristat svoje „opaški“ za da brkaat i kamšikuvaat muvi i drugi parazitski insekti što gi nerviraat. Tuka ja naoğame slikata na lažnata „proročica Jezavela“ koja go pominuva svoeto vreme kaznuvajki i pravejki go Boga i negovite zavedeni neverni slugi da stradaat. Praksata na dobrovolno kamšikovanje za iskupuvanje na grevot e, pokraj toa, del od učenjata na katoličkata vera. Vo Otk. 11:1, Duhot ja potvrđuva ovaa sporedba so koristenje na zborot „trska“ na koj ključot Isaija 9:14 mu dava isto značenje kako i zborot „opaška“. Ovaa slika za papskata crkva se odnesuva i, od 1844 godina, na padnatite protestantski vernici koi stanale proroci za Boga koi učit lagi, odnosno lažni proroci. Predloženiot zbor „opaška“ ke bide jasno citiran vo stih 10.

Izgradbata na Tretata adventistička čekalnica

(ovoj pat, od sedmiot den)

Stih 4: „I im beše zapovedano da ne ja povreduvaat trevata zemna, nitu nikakva zelena salata, nitu nekoe drvo, tuku samo onie luđe koi nemaat Božji pečat na čelata svoi.“

Ovie „skakulci“ ne go progoltuvaat zeleniloto, no se štetni za lugeto koi ne se zaštiteni so „pečatot Božji“. Ova spomenuvanje na „pečatot Božji“ go potvrđuva kontekstot na periodot opfaten veke vo Otkrovenie 7. Zatoa, porakite se paralelni, poglavje 7 za zapečatenite izbranici i poglavje 9, napuštene padnati. Se sekavam deka spored Matej 24:24, nevozmožno e da se zavede vistinski izbran. Zatoa lažnite proroci se zaveduvaat edni so drugi.

Preciznosta „Božji pečat na čeloto“ ukažuva na početokot na zapečatuvanje na Božjite izbrani adventistički slugi, imeno, 23 oktombri 1844 godina. Detaljot e spomenat neposredno pred citatot od

proročkiot period od „ pet meseci “ vo sledniot stih; vremetraenje od 150 realni godini što će se bazira na ovoj datum.

Stih 5: „ I im beše dadena vlast ne da gi ubivaat, tuku da gi mačat pet meseci ; a nivnoto mačenje beše kako mačenje od skorpia koga će udri čovek. “

Božjata poraka gi spojuva vo svojata slika dejstvata izvršeni vo različni vremenja; što go zbunuva i go otežnuva slikovitoto tolkuvanje. No, otkako će se razbere i primi ovaa tehnika, porakata stanuva mnogu jasna. Ovoj stih 5 beše osnova na moeto objavuvanje za vraćanje na Isus Hristos vo 1994 godina. Tamu gi naogame dragocenite proročki „ pet meseci “ koi, počnuvajќi od 1844 godina, ovozmožuvaa da se utvrdi datumot 1994 godina. Sepak, za da go ostvaram Božjiot plan, apsolutno morav da go povrzam so ovoj datum slavnoto vraćanje na Isus Hristos. Taka, delumno zaslepen od preciznosta na tekstot što bi ja napravila ovaa nadež nevozmožna, istrajav vo nasokata što ja zamislil mojot Tvorec. Vsušnost, tekstot precizira: „ im beše dadeno ne da gi ubivaat, tuku da gi mačat pet meseci “. Preciznosta „ da ne gi ubivaat “ ne dozvoli da se vkluči temata na „ 6-tiot truba “, monstruoza ubistvena vojna, vo vremeto opfateni so „ 5-tiot truba “; vremeto od 150 realni godini. No, vo negovo vreme, Vilijam Miler veќе bil delumno zaslepen za da izvrši dejstvo koe Bog go vozela: da otkrie greška što dozvoluva da se oživee nadežta za vraćanje na Hristos za esenta 1844 godina; lažna greška, bidejќi prvičnite presmetki što ja utvrduvaat proletta 1843 godina se potvrđeni denes vo našite najnovi presmetki. Voljata i moќta na Boga se suvereni i za sreќa na negovite izbranici, ništo i nikoj ne može da go spreči negoviot proekt. Fakt e deka ovaa greška vo objavuvanje go navela oficijalniot adventizam da svedoči, vo 1991 godina, za stav na prezir kon nadežta za vraćanje na Isus Hristos objavena za 1994 godina. A najlošoto za adventistite e što bile lišeni od poslednata proročka svetlina što gi osvetluva, vo celost, 34-te poglavja od knigite Daniel i Otkrovenie, kako što sekoj može da ima dokaz denes čitajќi go ovoj dokument. Pritoa, tie se lišeni i od drugite novi uvidi što Bog mi gi dade od proletta 2018 godina vo vrska so negoviot zakon i vo vrska so vraćanje na Hristos, koj će se vrati, sega znaeme, vo proletta 2030 godina; i ova na novi osnovi odvoeni od proročkata konstrukcija na Daniel i Otkrovenie. Pomeѓu 1982 i 1991 godina, za mene, pette meseci bea povrzani so aktivnosta na lažnite proroci koi trebaše da prodolžat do vraćanje na Isus Hristos. Ubeden vo ova rasuduvanje, koe e zgora na toa opravdano, ne go vidov ograničuvanje na vremeto nametnato so zabranata „ za ubivanje “. I vo toa vreme, datumot 1994 ja pretstavuvaše 2000 godina na vistinskoto raćanje na Isus Hristos. Dodavam deka nikoj pred mene ne ja identifikoval pričinata za mojata greška; što potvrđuva ostvaruvanje vo soglasnost so Božjata volja. Ajde sega da go nasočime našeto vnimanie kon preciznosta „ tuku da gi mačime pet meseci “. Formulata e krajno pogrešna bidejќi „ mačenje “ za koe se zboruva ne go pretrpuvaat žrtvite za vreme na prorokuvanje „ pet meseci “. „ Mačenje “ na koe se odnesuva Duhot će im bide nanaseno na padnate na konečniot sud, kade što će bide predizvikano od gorenje na „ ognenoto ezero “, kaznata na „ vtorata smrt “. Ova „ mačenje “ e objaveno vo tretata angelska poraka od Otk. 14:10-11, koja prethodniot stih ja evocira so naveduvanje na „ čadot “ od „ nivnite maki “; poraka što adventistite dobro ja znaat bidejќi pretstavuva element na nivnata univerzalna misija. Znaejќi odnapred za padot na ovoj oficijalen adventizam, suptilno, Duhot veli vo ovaa poraka: „ I toj će pie od vinoto na Božjiot gnev, izleano nerazredeno vo čašata na negovoto negoduvanje, i će bide mačen so ogan i sulfur vo prisustvo na svetite angeli i Jagneto “. Ovaa preciznost „ i nego “ se nasočuva, posledovatelno, kon protestantskata vera, a potoa kon oficijalniot neveren adventizam otfren vo 1994 godina od samiot Isus Hristos. Od toj datum, kako potvrđva na negovoto prokletstvo, ovoj nov „ buntovnik “ se pridruži na ekumenskiot sojuz koj gi obedinuva katolicite i protestantite veќе otsečeni od Boga. No, pred

padot na oficijalniot adventizam, formulata „i nego“ se odnesuvaže na padnatite protestanti, bidejki otkako padnaa vo 1844 godina, tie otsega ke ja delat sudbinata na katolicite, pravoslavnite i lažnite Evrei. Vsušnost, „i nego“ se odnesuva na site nekatolici koi ja počituvaat Rimokatoličkata crkva, preku vleguvanje vo nejziniot ekumenski sojuz i preku počituvanje na uredbite na Konstantin I : negovata nedela i natalen „den na sonceto“ (Božik na 25 dekemvri). So izbiranje na ednina forma „i nego“, namesto množina „i tie“, Duhot ne potsetuva deka religiozniot izbor e individualen izbor što ja pravi poedinecot odgovoren, opravdan ili vinoven pred Boga, a ne pred zaednicata; kako „Noe, Daniel i Jov koi ne sakaa da spasat nitu sinovi nitu kerki“ spored Ezekiel 14:18.

Makite na Vtorata smrt na Strašniot sud

Stih 6: „Vo tie dni lugeto ke ja baraat smrtta, no nema da ja najdat; ke posakuvaat da umrat, no smrtta ke bega od niv.“

Ideite se sledat mnogu logično. Otkako štotuku gi spomena „makite na vtorata smrt“, Duhot prorokuva vo ovoj stih 6, za denovite na negovata primena, koi ke dojdut na krajot od 7-miot milenium, cel na izrazot „vo tie denovi“. Potoa ni gi otkriva osobenostite na ovaa posledna kazna, strašna do najvisok stepen. „Lugeto ke baraat smrt, no nema da ja najdat; ke posakaat da umrat, a smrtta ke bega od niv“. Ona za što lugeto ne se svesni e deka voskresenieto na zlite ke ima karakteristiki mnogu različni od onie na segašnite telesni tela. Za nivnata posledna kazna, Bog Tvorec ke go presozdade nivniot život taka što ke go napravi sposoben da prodolži vo svesna sostojba do uništuvanje na nivniot posleden atom. Pokraj toa, dolžinata na vremeto na stradanje ke se prilagodi individualno za sekoja individua, spored presudata izrečena za nivnata individualna vina. Marko 9:47-48 go potvrđuva ova so ovie zborovi: „... da bidat frleni vo pekolot, kade što nivniot crv ne umira i ognot ne gasne“. Isto taka, mora da se zabeleži deka protestantskata vera deli so Katoličkata crkva mnogu lažni religiozni dogmi. Pokraj nedelata, prvot den posveten na odmor, postoji i veruvanje vo besmrtnosta na dušata, što gi naveduva protestantite da veruvaat vo postoenje na pekolot što go učit katolicite. Taka, katoličkata zakana od pekol kade što, večno, prokolnatite se mačit vo ogan, zakana što gi podloži site monarsi na hristijanskite zemji na nea, imaše odredena vistina, no pred se mnogu laga. Zašto, prvo, pekolot podgotven od Boga ke se oformi samo na krajot od „iljada godini“ na nebesniot sud na zlite od strana na svetcite. I vtoro, stradanje nema da bide večno, iako prodolženo, vo sporedba so segašnite zemski uslovi. Među onie što ke ja vidat smrtta kako bega od niv ke bidat sledbenicite i revnosnite braniteli na paganskata grčka dogma za besmrtnosta na dušata. Bog na toj način ke im ponudi iskustvo da si zamislat kakva bi bila nivnata sudbina dokolku nivnata duša bila navistina besmrtna. No, pred se, obožavatelite na „denot na nepobedenoto sonce“ ke se sretnat so nivnata božestvenost; samata zemja što gi rodila, stanuvajki „sonce“ preku spajuvanje na magmata od ogan i sulfur.

Smrtonosen izmamnički izgled

Stih 7: „Skakulcite bea kako konji podgotveni za bitka; a na glavite im bea kruni kako zlato, a licata im bea kako čovečki lica.“

So svoje simbole, stih 7 go ilustrira planot na dejstvovanje na padnatiot protestantski tabor. Religioznite grupe (konjite) se sobrani za duhovna „ bitka “ što će se postigne samo na krajot od vremenoto na proba, no krajnata cel e tamu. Ovaa bitka se narekuva „ Armagedon “ vo Otk. 16:16 . Potoa e soodvetno da se zabeleži insistiranjeto na Duhot na negovata sporedba so realnosta na neštata; što toj go pravi so množenje na upotrebata na terminot „ kako “. Ova e negoviot način da gi negira lažnite tvrdenja na zasegnatite religiozni luđe. Še e samo izmamen izgled: „ krunata “ vetena na pobednikot na verata i samata vera (zlatoto), koja ima samo „ sličnost “ so vistinskata vera. „ Licata “ na ovie lažni vernici se samite izmamnički bidejki im ostanuva samo čovečki izgled. Onoj što go izrazuva ovoj sud gi ispituva uzдите i srcata. Toj gi znae tajnite misli na čovečkite suštstva i ja spodeluva svojata vizija za realnosta so svoje izbrani.

Stih 8: „ Imaa kosa kako ženska kosa, a zabite im bea kako lavovski zabi. “

Spored 1 Kor. 11:15, Ženskata kosa im služi kako prevez. A ulogata na prevezot e da go skrie liceto, odnosno identitetot na subjektot so prevez. Ovoj stih 8 go osuđuva so svoje simbole izmamničkiot izgled na hristijanskite religiozni grupe. Zatoa, tie imaat nadvorešen izgled (kosa) na crkvi (ženi , vo Efesjanite 5:23-32), no nivnite duhovi se oživeani od svireposta (zabite) na „ lavovite “. Podobro razbirame zošto nivnite lica imaat samo čovečki izgled. Ne e bez pričina Isus da gi sporeduva so lavovi. Taka, toj potsetuva na sostojbata na umot na rimski narod, čii prvi hristijani bile progoltani od lavovi vo nivnite areni. I ovaa sporedba e opravdana bidejki na krajot na svetot, tie povtorno će sakaat da gi ubijat poslednite vistinski izbranici na Isus Hristos.

Stih 9: „ Imaa oklopi kako železni oklopi, a zvukot na nivnite krilja beše kako zvuk na kočii so mnogu konji što trčaat vo bitka. “

Ovoj stih e nasoeen kon lažnata oklopna oprema na vistinskiot vojnik na Isus Hristos koj go nosi „ oklopot “ na pravednosta (Efesjanite 6:14), no ovde, ovaa pravednost e tvrda kako „ železo “, veće simbol na Rimskoto Carstvo vo Daniel. „ Skakulcite “ pravat bučava so „ svoje krilja “ koga se aktivni. Sporedbata što sleduva zatoa se odnesuva na dejstvovanjeto. Pojasnuvanjeto što sledi ja potvrđuva vrskata so Rim, čii trki so kočii so „ mnogu konji “ gi vođuševuvaa Rimjanite vo nivnite krugovi. Na ovaa slika, „ mnogu konji “ znači: nekolku religiozni grupe sobrani za da ja vlečat rimskata „ kočija “, odnosno da go proslavat avtoritetot na Rim; Rim, koj znaeše kako da manipulira so drugite religiozni vodai za da gi pokori preku svoje zaveduvanja. Vaka Duhot go sumira dejstvovanjeto na buntovničkiot tabor. I ovoj sobir vo korist na Rim gi podgotvuva za poslednata „ bitka na Armagedon “ nasoeena protiv protivnicite na nedelata, vernite počituvai na sabotata osvetena od Boga, i nesvesno, protiv Hristos, nivniot Zaštitnik.

Stih 10: „ Imaa opaški kako skorpai i osila, a vo opaškite im imaše moć da im naštetat na lugeto pet meseci. “

Ovoj stih go kreva zavesata od stih 3, kade što zborot „ opaška “ beše predložen kako „ moć na skorpai “. Citiran e jasno, iako negovoto značenje ne im e jasno na onie koi ne go baraat vo Isaija 9:14. Ova ne e mojot slučaj, pa zatoa se potsetuvam na ovoj važen ključ: „ prorokot što uči lagi e opaškata “. Ja razjasnuvam kodiranata poraka so ovie termini: ovie grupe imaa laživi proroci (opaški) i buntovnici (skorpai) i laživi jazici (obodi), i tokmu vo ovie lažni proroci (opaški) beše moćta da im naštetat na lugeto , odnosno da gi zavede i da gi ubedi da ja počituvaa Rimskata nedela 150 godini (pet meseci) religiozen mir garantiran od Boga; što nepopravljivo gi izložuva na „ makite na vtorata

smrt “ na posledniot sud na krajot od 7- miot milenium . Koga mislam deka množtvata ne ja gledaat važnosta na denot na odmor! Ako veruvaa vo ovaa dekodirana otkriena poraka, ќе se predomislea.

Stih 11: „ I za car nad sebe go imaa angelot na bezdnata, čie ime na hebrejski beše Avadon, a na grčki Apolion. “

Sè poprecizno, božestvenoto obvinuvanje go dostignuva svojot vrv: ovie religiozni grupi go imaat za svoj kral, Satana, „ angelot na bezdnata “. koj ќе bide vrzan na pustata zemja „ iljada godini “ spored Otk. 20:3. Zborot „ bezdna “ vo Bitie 1:2 se odnesuva na zemjata pred taa da pokaže kakov bilo znak na život. Ovoj termin znači deka zemjata e pusta, site formi na život se uništeni so slavnото vraćanje na Hristos. Taa ќе bide vo ovaa sostojba „ iljada godini “, so svojot edinstven žitel, angelot Satana što go drži kako zatvorenik na nea. Onoj kogo Bog go narekuva vo Otk. 12, „ zmej “, a zmijata , ġavolot i Satana “, tuka go dobiva imeto Razrušuváč, što znači zborovite „ hebrejski i grčki , Avadon i Apolion “. Suptilno, Duhot ni pokažuva kako ovoj angel se dviži naokolu uništuvajќi go deloto Božjo protiv koe se bori. „ hebrejski i grčki “ se jazicite na originalното biblisko pišuvanje. Taka, otkako protestantskata vera padna, vo 1844 godina, početakot na temata na ovoj „ 5-ti „ truba “, ġavolot ja vratil so svojot dobro poznat interes za Svetoto pismo. No, za razlika od slavnite početoci na Reformacijata, sega se koristi za uništuvanje na Božjiot plan. Satanata go primenuva vrz padnatata reformirana vera, ovoj pat uspešno, ona što zaludno se obidel da go sobori samiot Hristos, vo časot na negoviot test na otpor.

Stih 12: „ Prvata maka pomina; ete, po nea doagaat ušte dve maki .“

Tuka završuva, vo stih 12, ovaa mnogu posebna tema na „ 5-tiot truba .“ Ovoj moment pokažuva deka čoveštvo vleglo vo 1994 godina od svojot voobičaen kalendar. Dotogaš, religiozniot mir opstojaval meѓu site monoteistički religii. Nikoj ne bil ubien od duhovna pričina za religiozna posvetenost. Zatoa, zabranata za ubivanje vo stih 5 e počituvana i ispolneta kako što objavil Bog.

No, na 3 avgust 1994 godina, vo prviot muslimanski verski napad od strana na GIA bea ubieni pet francuski službenici vo blizina na francuskata ambasada vo Alžir, a na Badnik, na 24 dekmври 1994 godina, beše izvršen napad vrz francuski avion vo koj zaginaa tri lica vo Alžir, vklučuvajќi eden francuski državjanin. Slednoto leto, alžirskite islamistički vooruženi grupi na GIA započnaa smrtonosni napadi vrz RER vo Pariz, francuskata prestolnina. A vo 1996 godina, sedum francuski katolički sveštenici bea obezglaveni vo Tibhirin, Alžir. Ovie svedošta davaat dokaz deka proročenite „ pet meseci “ se nadminati. Zatoa, religioznite vojni možat da prodolžat i da prodolžat do krajot na svetot, obeležan so vraćanjeto na proslaveniot Hristos.

Šestata truba : Vtorata golema „ nesreća “

Šesta kazna za celata lažna hristijanska svetost

Treta svetska vojna

Stih 13: „ Šestiot zatrubi. I slušnav glas od četirite roga na zlatniot žrtvenik što e pred Boga. “

Ovaa šesta predupreduvačka kazna ja pretstavuva „vtorata“ golema „ maka “ objavena vo Otkrovenie 8:13. Taa prethodi na krajot na vremeto na kolektivna i individualna blagodat i zatoa ќе se ostvari pomegu 2021 i 2029 godina. So ovoj stih 13, vleguvanje vo temata na „ 6-tiot truba „,ke go potvrdi vraćanje na vojната i ovlastuvanje „ da se ubiva “. Ovaa nova tema se odnesuva na istite religiozni grupi kako i onie od „ 5-tiot truba " prethodno. Koristenite simboli se identični. Znači, rabotite se objasneti vaka: narodite od " 5-ti trubata „se naviknaa da „ ne ubivaat “, odejki dotamu što ja zabranuvaat smrtnata kazna vo Evropa i vo odredeni državi na SAD. Tie pronajdoa način profitabilno da ja vodat megunarodnata trgovija što gi zbogati. Zatoa, tie poveќе ne se privrzanici na vojната, tuku braniteli na mirot po sekoja cena. Zatoa, vojната megu hristijanskite narodi se čini isključena, no za žal, tretata monoteistička religija e mnogu pomalku mirna, toa e islamot koj odi na dve noze: onaa na teroristite koi dejstvuvaat i onaa na drugite sledbenici koi gi aplaudiraat nivnite ubistveni dejstvija. Ovoj sogovornik zatoa ja pravi perspektivata za traen mir nevozmožna, i ќе bide dovolno za sozdatelot Bog da „ ozvuči “ svoeto ovlastuvanje za sudir na civilizaciji i religii so značitelni smrtonosni efekti. Na ostatokot od zemjata, sekoj narod ќе ima i svoj tradicionalen neprijatelj, podelbite podgotveni od gavalot i negovite demoni vo vrska so celata planeta.

Sepak, ovde proroštvoto se odnesuva na odredena teritorija, neverničkiot hristijanski Zapad.

Poslednata kazna, pred „ sedumte posledni zla “ što mu prethodat na vraćanje na Hristos, doaga vo imeto na „ 6-tiot truba „. Pred da navlezeme vo detalite za temata, znaeme deka ovaa tema e navistina vtorata od „ golemite maki “ objaveni od „ orelot “ na Napoleonskata imperija vo Otk. 8:13. Segaj, vo montaža adaptirana za ova namena, proroštvoto od Otk. 11 go pripisuva ova ime „ vtorata maka “ na Francuskata revolucija narečena „ dzverot što izleguva od bezdnata “. Toa e isto taka tema na „4-ta truba “ od Otk. 8. Zatoa, Duhot ni sugerira postoenje na tesna vrska pomegu nastanite za koi stanuva zbor vo „4-ta i 6 -ta truba .“ Ke otkrieme koi se ovie odnosi.

Koga „ 6-ti “ „ truba “ zvuči, glasot na Hristos, posrednik pred oltarot za temjan, izrazuva naredba. (Spored slikata na zemniot šator koj ja prorokuval negovata idna nebesna uloga kako posrednik za molitvite na izbranite).

Zapadna Evropa cel na gnevot na Isus Hristos

Stih 14: „ I mu velejki na šestiot angel, koj ja imaše trubata: „Odvzi gi četirite angeli što se vrzani na golemata reka Eufrat. “

Isus Hristos izjavuva: „ Oslobodete gi četirite angeli“ „koi se vrzani na golemata reka Eufrat “: gi osloboduva univerzalnite demonski sili centrirani vo Evropa simbolizirana so imeto Eufrat; Zapadna Evropa i nejinite amerikanski i avstraliski proširuvanja kade što se držat od 1844 godina, spored Otk. 7:2; ova se četirite angeli na koi im e dadeno da im naštetat na zemjata i moreto . Ključevite za

tolkovanje se ednostavni i logični. „Eufkrat“ e rekata što go navodnuvala drevniot Vavilon na Daniel. Vo Otk. 17, „ bludnicata “ narečena „ golemiot Vavilon “ sedi „ na mnogu vodi “, simboli na „luđe, narodi i jazici “. „ Vavilon “ označuvajki go Rim, zasegnatite narodi se evropskite narodi. So označuvanje na Evropa kako glavna cel na negoviot ubistven gnev, Hristos Bog ima namera da gi kazni onie što go predavaat i da gi napravi tolku mali stradanjata što gi izdržal na svojot bolen krst, što prethodniot stih štotuku gi potseti, citirajki go zborot „ oltar “, koj go prorokuvaše vo simboličnite obredi na stariot zavet.

Napağajki ja Evropa, Duhot ja nasočuva svojata odmazda protiv dve zemji koi ja koncentriraaat svojata vina kon nego. Toa se katoličkata vera, majkata crkva i najstarata ќerka, kako što ja narekuva Francija, koja tolku mnogu ja poddržuvala niz vekovite, ušte od nejziniot početak, so Klovis, prviot kral na Frankite.

Prvata vrska so „ 4-tiot se pojavuva „ truba “, toa e Francija, revolucioneren narod koj go poseal svoeto seme na neverie među site hristijanski nacji na zemjata, širejki gi delata na svoite filozofi, ateisti, slobodumnici. No, toa e i papskiot Rim, kogo Francuskata revolucija trebaše da go uništi i zamolči. Komparativnata studija na trubite so predupreduvačkite kazni prezentirani na Evreite vo Levit 26 mu dava na četvrtiot uloga na božestven „ meč “ koj „ go odmazduva negoviot zavet “. Ovoj pat, do „ 6-ti “ „ truba “, Isus samiot ќe go odmazdi svojot sojuz so toa što ќe gi pogodi dvata vinovni naroda i nivnite evropski sojuznici. Zašto spored Otk. 11, francuskiot ateizam „se zaradual “ i gi potonal okolnite narodi vo „ radost “: „ tie ќe si ispratata darovi eden na drug “, čitame vo Otk. 11:10. Za vozvrat, božestveni Hristos ќe im gi donese svoite darovi: konvencionalni i atomski bombi; na site prethodeše smrtonosen zarazen virus što se pojavi vo Evropa kon krajot na 2019 godina. Među darovite što treba da se napomene e ponudata na Statuata na slobodata od strana na Francija na gradot Njujork vo SAD. Modelot beše tolku prekrasen što po Francija, drugite evropski zemji stanaa republiki. Vo 1917 godina, Rusija ќe go povtore modelot so istata hekatomba.

Globalna nuklearna vojna

Stih 15: „ I bea pušteni četirite angeli, koi bea prigotveni za eden čas, i eden den, i eden mesec, i edna godina, da ubijata edna tretina od luѓeto. “

Podgotveni da „ naštetat na zemjata i moreto “ spored Otk. 7:2, „ četirite angeli se oslobođeni da ubijata edna tretina od čoveštvo “ i dejstvoto e planirano i očekuvano dolgo vreme, kako što e navedeno so ovoj detalj: „ koi bea podgotveni za časot, denot, mesecot i godinata “. Segaj, od koga ovaa kazna stana neophodna? Od 7 mart 321 godina, datumot na koj e ispolneto usvojuvanje na denot na sonceto nametnato od Konstantin I. Spored Otk. 17, čija tema e „ sudot na prostitutkata “ „ Golemiot Vavilon “, brojot 17 go simbolizira božestveni sud. Primenet vo brojot na vekovi od 7 mart 321 godina, ovoj broj 17 rezultira so 7 mart 2021 godina; od ovoj datum, poslednite 9 godini od božestvenoto prokletstvo ќe ovozmožat ispolnuvanje na „ 6-tiot “ truba “ od Otk. 9:13.

Da go zabeležime spomenuvanje na „ tretina od čoveštvo “ što nè potsetuva deka, kolku i da e užasen, ovoj tret destruktiven svetski konflikt zadržuva delumen karakter (tretina) na predupreduvanje; zatoa e korisen za predizvikuvanje religiozni preobraќanja i vodenje na izbranite celosno da se posvetat na adventističkoto delo vođeno od Isus Hristos. Ova uništuvanje doaga da go

kazni i pokani na pokajanie čoveštvo koe ima korist od „150 vistinski godini“ religiozen mir, prореčeni so „ pette meseci “ na „ pettata truba “.

Za celosno da go razbereme značenjeto na ovaa kazna, tretata od svetskite vojni od 1914 godina, mora da povlečeme paralela i da ja sporedime so tretata deportacija na Evreite vo Vavilon. Vo ovaa posledna voena intervencija, vo 586 godina p.n.e., carot Navuhodonosor go uništil carstvoto Juda, posledniot ostatok od narodot Izrael; Erusalim i negoviot svet hram stanale urnatini. Urnatinite ostaveni od tretata svetska vojna ќе obezbedat dokaz deka hristijanskiot sojuz otpadnal isto kolku i evrejskiot sojuz na evrejskiot narod . Taka, po ovaa demonstracija, nevernite ili religioznite preživeani ќе bidat podloženi na posledniot univerzalen test na verata, koj im dava posledna šansa za spasenie na vernicite od site monoteistički religii; no Bog sozdatel uči samo edna vistina što se odnesuva na Isus Hristos i negovata sveta sabota, edinstveniот vistinski sedmi den.

Masakrot objaven za ovaa univerzalna vojna pretstavuva ušte eden aspekt na „ vtorata maka “ što ja povrzuva so onaa na francuskiот revolucioneren ateizam na „ četvrtata truba “. Francija, a osobeno nejziniот glaven grad, Pariz, e na nišanot na semokniот Bog. Vo Otk. 11:8, toj i gi pripišuva iminjata „ Sodom i Egipet “, iminja na drevnite neprijатели uništeni kako primer na nezaboraven način od Boga, edniот so ogan od neboto, drugiот so negovata zaslepuvačka моќ. Ova ni ovozmožuva da razbereme deka toj ќе deјstvuva protiv nego na ist užasen i definitiven način. Mora da staneme svesni za negovata ogromna odgovornost vo isčeznuvanjeto na vistinskata vera. Otkako ja prifati omrazata kon religijata, republikanskiот režim padna vo despotskite race na Napoleon I. za kogo religijata beše samo korisna folija za negovata lična slava. Na negovata gordost i oportunistam katoličkata vera go dolži svojot opstanok preku vospostavuvanjeto na Konkordatot, koj beše uništuvач na principot na božestvenata vistina.

Demografska preciznost: dveste milioni borci

Stih 16: „ Brojot na vojskata na konjanicite beše dve mirijadi mirijadi: go čuv nivniот broj. “

Stih 16 ni dava važno pojasnuvanje za brojot na borci koi učestvuvaat vo konfliktot: „ dve mirijadi mirijadi “ ili dveste milioni vojnici. Do 2021 godina, koga go napišav ovoj dokument, niedna vojna ne go dostigna ovoj broj vo svoite sudiri. Meѓutoa, denes, so globalno naselenie od sedum i pol milijardi čovečki suštestva, proroštvoto može da se ispolni. Preciznosta što ja dava ovoj stih gi osuduva site tolkuvanja što go pripišuvaat ovoj konflikt na minati deјstvija .

Ideološka vojna

Stih 17: „ I gi vidov konjite vo videnieto, i onie što sedea na niv, so ogneni oklopi, hiacint i sulfur. Glavite na konjite bea kako lavovski glavi, a od nivnite usti izleguvaše ogan, čad i sulfur. “

Vo ovoj stih 17, figurata na božestveniот sud, gi naоgame simbolite na „5-tata truba “ : grupite (konjite) i onie što im komanduvaat (javačite). Nivnata edinstvena pravda (oklop) e deјstvoto na gorenje so ogan, a kakov ogan! Nuklearen ogan sporedliv so ognот na podzemnata magma na zemjata. Duhот im gi pripišuva karakteristikite na zumbulot , što odgovara na povtoruvanjeto na

izrazot na krajot od stihot za čad . Ova veke gi simbolizira molitvite na svetcite vo prethodnata tema, no karakterot na negoviot parfem e ona što mora da go zapomnime, i tamu razbirame što znači negovoto spomenuvanje. Ova rastenie e toksično, iritiračko za kožata, a negoviot miris predizvikuva glavobolka. Ovoj zbir kriteriumi go definira onoj na molitvite na angažiranite borci. Nitu edna od ovie molitvi ne ja prima Bogot-tvorec; tie go pravat mačnina i inspiriraat dlaboka gadenje vo nego. Mora da se razbere deka vo ovoj suštinski religiozen i ideološki konflikt, vključeni se samo religii koi se celosno otsečeni od nego, no se pak glavno monoteistički: judaizmot, katolicizmot, protestantizmot, pravoslaviето, islamot. Tuka e naveden nov ključen simbol od Isaija 9:14: „ glavata e magistratot ili starešinata “. Znači, na čelo na grupite što se borat se magistratite, koi denes se narekuvaat „pretsedateli“ vo republikite. I ovie pretsedateli se obdareni so silata na „ lavot “, kralot na životnite i kralot na džunglata. Značenjeto na silata mu e dadeno vo Sudii 14:18. Vo svojata poraka, Duhot prorokuva voen angažman upravuvan od dalečina od mnogu moćni, avtoritarni i religiozno posveteni šefovi na državi, bidejki doaga od nivnite „ usti “. deka nivnite molitvi izleguvaat, simbolizirani so zborot „ čad “. Od istite nivni „ usti “ doagaat naredbi za uništuvanje so „ ogan “, molitvi so „ čad “ i uništuvanje na mnoštvo, so naredba za upotreba na nuklearni bombi simbolizirani so „ sulfur “. Jasno e deka Duhot saka da ja naglasi važnosta na ovaa nuklearna sila što e na raspolaganje na eden čovek. Nikogaš vo istorijata na zemjata takva destruktivna moć ne zavisela od odlukata na eden čovek. Ova e navistina izvonredno i dostojno da se naglasi. No, za nas koi živeeme vo vakov vid politička organizacija, ovie grozdoberstva veke ne nè šokiraat. Site sme žrtvi na eden vid kolektivno ludilo.

Stih 18: „ Od ovie tri zla beše ubiena tretina od čoveštvo: od ognot, od čadot i od sulfurot što izleguvaše od nivnite usti. “

Stih 18 go naglasuva ovoj fakt od prethodniot stih, precizirajki deka „ ogan , čad i sulfur “ pretstavuvaat nevolji posakuvani od Boga; što stihot go potvrduva so toa što mu ja pripisuva na odmazdnikot Hristos naredbata da ubie edna tretina od lugeto.

Nuklearnata moć na liderite na naciite

Stih 19: „ Zašto silata na konjite beše vo nivnite usti i vo nivnite opaški; a opaškite im bea kako zmii, imaa glavi i so niv bolea. “

Stih 19 go potvrduva religiozno-ideološkiot karakter na konfliktot velejki: Zašto moćta na borbenite grupi (konjite) beše vo nivniot govor (nivnite usti) i vo nivnite lažni proroci (opaškite) koi po izgled bea zavodnici (zmii) koi vlijaeja vrz šefovite na državite, magistratite (glavite) preku koi tie (borcite) nanesuvaa šteta. Principot što e taka definiran točno odgovara na organizacijata na narodite što preovladuva denes vo vremeto na krajot.

Ovaa Treta svetska vojna koj doaga Zatvoranjeto na temata za „ trubite “ ili predupreduvačkite kazni e tolku važno što Bog prvo im ja objavil na Evreite od stariot zavet, posledovatelno vo Dan. 11:40-45 i Ezekiel 38 i 39, a potoa i na hristijanite od noviot zavet, vo ovaa kniga Otkrovenie kako „ šesta truba “, kako posledno božestveno predupreduvanje pred krajot na vremeto na blagodata. Zatoa, da gi najdeme ovde ovie bogati komplementarni učenja.

Izrazot „vreme na krajot“ nè vodi da go proučimo ovoj posleden konflikt na narodite, odkrien i razvien vo proroštvoto od Dan. 11:40 do 45. Gi odkrivame glavnite fazi na negovata organizacija. Prvično, vo golema mera vospostaven na teritorijata na Zapadna Evropa, agresivniot islam narečen „car na jugot“ se sudira so evropskiot narod, od koi ogromното mnozinstvo se katolici; rimskata papska katolička vera e temata što proroštvoto ja targetira ušte od Dan. 11:36. Rimski papški vođa, koj bil cel na proroštvoto, e pretstaven pod terminot „nego“; pod titulata „car“, toj e napadnat od „carot na jugot“, islamot, koj će se „sudi so nego“. Izborot na glagolot „sudir“ e precizen i razumen, bidejki samo onie što se na ista teritorija se „sudirat“ edni so drugi. Togaš, iskoristuvajki ja ponudenata možnost, situacijata ja frli Zapadna Evropa vo celosen kaos i panika, „carot na severot“ (ili severot) „će se vrti kako bura“ nad ovoj plen vo teška situacija, za da go zgrabi i okupira. Toj koristel „mnogu brodovi“, „kočii“ i borci koi ne bile ništo poveќе od „konjanici“ i živeele na sever, a ne na sever od Zapadna Evropa, tuku na sever od Evroaziski kontinent. I potočno na sever od Izrael, što stih 41 go sugerira narekuvajki go „najubavata zemja“. Dotičnata Rusija bila narod na „konjanici“ (Kozaci), odgleduvači i dobavuvači na konji na istoriskite neprijatelji na Izrael. Ovoj pat, vrz osnova na site ovie podatoci, stanuva lesno da se identifikuva ovoj „kral na severot“ so moćnata pravoslavna Rusija, istočniot religiozen protivnik na zapadniot papški rimizam ušte od oficijalniot hristijanski religiozen raskol od 1054 godina.

Tukušto se soedinivme so nekoji od voinstvenite akteri vo Tretata svetska vojna. No, Evropa ima moćni sojunzници koi donekade ja zanemarija poradi ekonomskata konkurencija što stana katastrofalna po doaѓanjeto na virusot, koronavirusot COVID-19. Isušeni, ekonomiite se borat za svojot opstanok, a sekoja nacija sè poveќе se povlekuva vo sebe. Sepak, koga će započne konfliktot vo Evropa, amerikanskiot sojunznik će počeka da dejstvuvu.

Vo Evropa, ruskite trupi naiduvaat na mal otpor. Eden po drug, severnoevropskite narodi se okupirani. Francija sama po sebe nudi mal voen otpor, a ruskite armii se zadržani vo severniot del od zemjata. Južniot del se soočuvu so seriozni problemi so islamot koj veќе e vospostaven vo golem broj vo ovaa oblast. Eden vid dogovor od zaednički interes gi povrzuva muslimanskite borci i Rusite. I dvajcata se želni za grabež, a Francija e bogata zemja, duri i ako e ekonomski uništena. Arapite se ograbuvači po tradicionalno nasledstvo.

Na izraelska strana, situacijata e katastrofalna; zemjata e okupirana. Okolnite arapski muslimanski narodi se pošteđeni: Edom, Moav, decata na Amon: denešen Jordan.

Nešto što ne možeše da se postigne pred datumot 1979 godina, koga Egipet go napušti arapskiot kamp za da formira sojuz so Izrael, izborot napraven vo toa vreme, so silna podrška na SAD, se svrte protiv nego; beše okupiran od Rusite. I so naveduvanjeto „nema da izbega“, Duhot ja otkriva oportunističkata priroda na izborot napraven vo 1979 godina. Zastanuvajki na stranata na najsilnite od toa vreme, veruvaše deka može da izbega od nesreќata što go stignuvaše. A nesreќata beše golema, beše lišen od negovoto bogatstvo od strana na okupatorskite Rusi. I kako toa da ne beše dovolno, Libijcite i Etiopjanite isto taka go ograbija, sledejki gi Rusite.

Nuklearnata faza na svetskiot konflikt

Stih 44 označeva golemo promeno v situaciji. Dokler je okupirala Zahodna Evropa, Izrael in Egipt, ruske trupice se plašile od „vesti“ v vrsto so njihova lastna ruska teritorija. Duhot go citira „istokot“ v odnos na okupacijo na Zahodna Evropa, no isto tako in „severot“ v odnos na okupacijo na Izrael; Rusija je „istočno“ od prvata in „severno“ od vtorata. Vesta je toliko resna, da predizvika ubistveno ludilo. Tudi Soedinete Države vstopajo v bitko, izbirajo da uničijo rusko teritorijo s nuklearnim ognjem. Potem se vključuje nuklearna faza na konflikt. Smrtonosni oblaki od pekurke se krevaajo na mnogih mestih, da uničijo in „istrebajo“. mnogo „človeki in živinski životi“. V ovi akciji „edna tretina od možičev se ubije“ v soglasnost objavljajo na „6-ta truba“. Potisnati nazaj na „planine“ na Izrael, ruske trupice na „severniot car“ se uničijo brez da dobijo ni najmanj pomoč: „brez nikogar da mu pride na pomoč“.

Ezekiel 38 in 39

Ezekiel 38 in 39 isto tako go evocirajo ovi posledni konflikt v istoriji na svoj način. Postojajo zanimivi detajli, kako to je ovi detajl, da odkriva Božjato namero da „stavi kopčico na vilice“ na ruski kralj da ga povleče v konflikt. Ovi slika ilustrira privlačno možnost da se zaradi skupaj so svoj narod, na to toj nima da može da odolee.

V ovi dolgo proročstvo, Duhot ni dajal imenja kako referentni točki: Gog, Magog, Roš (ruski), Mešeh (Moskva), Tuval (Tobolsk). Kontekst na poslednje dni je potrjen so eden detajl v vrsto so napadajoči narodi: „Kaj rečeš: Kaj odam proti odkriti zemlji, kaj dojam proti luči, ki se mirno, ki žive brez skrbi v svoji življenjski, tam v življenjski brez zidov, brez bravi vratov (Ezekiel 38:11). Sodobne gradove se navznoter celostno odprti. A sprotivstaveni sili se tragično neizogibno. Duhot ovi stavi v ustavi na Danielovot „severni car“ ovi pat glagolot „kaj dojam“, to sugerira masovna, hitra in zračna agresija spored glagolot in slikata „kaj se vrta kako bura“ od Dan. 11:40, od prilično daleč mesto. V ovi proročstvo na Ezekiel, nima misterija za zaslediti zemljo; Rusija in Izrael se jasno identificirajo. Misterijata beše samo v Dan. 11:36 do 45 kade to se odnesuvali na rimsko papeštvo in neznana evropska teritorija. In so to to to go dajal imeto „severni car“ na Rusija, ki jo napaja papeška katoliška Evropa, Bog se osvrne na svojo odkrovanje dajeno na Ezekiel. Za to ve potsetujem, glavno v odnos na geografsko položbo na Izrael, Rusija se nagnje na „sever“. Vsuhost, to je „istočno“ od položbata na rimokatoliška papeška Zahodna Evropa. Zato, da se potrdi pozicija na ruske trupice v ovi papeška Evropa to jo okupirajo in dominirajo, Duhot go postavlja pristigovanje na lošite vesti od „istok“. „Kaj isturam ogan in sulfuro vrz nego in vrz negovite trupice (Ezekiel 38:22)“; „Kaj ispratam ogan v Magog“, čitamo v Ezekiel 39:6. Ovi, togaš, je pricina za lošite vesti to go razbesnuje „severniot car“ od Dan 11:44. Kako in v Daniel, ruski agresor kaj bide pritisan v koš in uničen na planine Izrael: „Kaj padneš vrz planine Izrael, ti in tam tvoje trupice (Ezekiel 39:4)“. No, identitet na SAD zad ovi akcijo ostanova misterija. Nagnjam mnogo interesen detajl v Ezekiel 39:9. Tekst to spomenuje možnost za paljenje ogan „sedem let“ so gorenje na oružje to se koristi v ovi užasen globalni konflikt. Drvoto povečuje ne je surovina za moderno oružje, no navedeno „sedem let“ go odraža intenzitet na ovi vojna in količina na oružje. Od 7. marca 2021. let, ostanova samo devet let do vračanje na Hristos; poslednje 9 let od Božjato kletva za vreme na ki kaj se izpolni poslednji mednarodni konflikt; vojna užasno uničevala za živote in imota. Spored stih 12, ruske trupice kaj bodo zakopani „sedem mesecev“.

Strašnata i nepomirliva božestvena pravda

Trupovite še bidat brojni i Bog ni pretstavuva vo Ezekiel 9 ideja za masakrot i divjaštvo što će go organizira. Bidejki tretata svetska vojna što se očekuva vo periodot pomeđu 2021 i 2029 godina e antitip na tretata vojna što ja predvodeše Navuhodonosor protiv drevniot Izrael vo - 586 godina. Ene što veli golemiot tvorec Bog, frustriran i prezren od svojot narod, vo Ezekiel 9:1 do 11:

„Ezek. 9:1 Togaš toj izvika vo moite uši so silen glas: „Dojdete približite se vie što će go kaznuvate gradot, sekoj so svoeto oružje za uništuvanje vo rakata!“

Ezekiel 9:2 I ete, šestmina maži doaga po patot na gornata porta što gledaše kon sever, sekoj so svoeto oružje za uništuvanje vo rakata; a među niv imaše i čovek oblečen vo len i so kutija za pišuvanje pokraj sebe. I dojdoo i zastanaa pokraj bronzeniot oltar.

Ezekiel 9:3 I slavata na Boga Izrailev se krena od heruvimot na koj stoeše, i otide do pragot na domot. I go povika čovekot oblečen vo len, koj imaše mastilo na polovinata.

Ezekiel 9:4 I mu reče Gospod: „Pomini niz gradot, niz Erusalim, i stavi beleg na čelata na lugeto što vozdivnuvaat i vikaat za site gnasotii što se pravat vo nego.“

Ezekiel 9:5 I dodeka me slušaše, im reče na drugite: „Pojdete po nego vo gradot i udrete; neka ne vi e žal za okoto i neka ne vi e žal.“

Ezekiel 9:6 Ubivajte i uništuvajte gi starcite, mladite maži, devojkite, malite deca i ženite; no ne približuvajte se kon nikogo što ima beleg na sebe; i počnete od Moeto svetište. Počnaa od starešinite što bea pred hramot.

Ezekiel 9:7 I im reče: „Oskvernete go domot i napolnete gi dvorovite so ubieni! Izlezete!“ I izlegoo i ubivaa vo gradot.

Ezekiel 9:8 I se sluči, dodeka tie udiraa, dodeka jas ušte bev tamu, padnav ničkum i izvikav: „O, Gospodi, Bože, zar će gi uništiš site što ostanaa od Izrael, koga će go izleeš svojot gnev vrz Erusalim?“

Ezekiel 9:9 I mi reče: „Golema e bezzakonieto na domot Izrailev i Judin; zemjata e polna so krv, a gradot e poln so bezzakonie; zašto velat: Gospod ja napuštill zemjata, a Gospod ne gleda.“

Ezekiel 9:10 I Jas nema da imam milost nitu će imam milost; će gi vratam nivnite dela vrz nivnite glavi.

Ezekiel 9:11 I ete, čovekot oblečen vo len, koj imaše mastilo okolu polovinata, odgovori: „Napraviv kako što mi zapoveda.“

Ne site ubieni od religiozni pričini se mačenici za verata. Vo ovaa kategorija ima mnogu fanatici podgotveni da gi dadat svoje životi, možebi, za svojata religija, no i za koja bilo politička ili druga ideologija. Vistinskiot mačeničnik za verata e, prvo, isključivo, vo Isus Hristos. Vtoro, toj e, nužno, izbran čij život ponuden kako žrtva mu e ugoden na Boga Tvorec, samo ako na negovata smrt i prethodel život vo soglasnost so negovite otkrieni baranja za negovoto vreme.

Pa, da se najdemo sega vo temata na „ 6-tiot truba „evokacija na moralniot kontekst na vremeto po vojnata“.

Nepokajaniето na preživeanite

Sprotivno na ona što poveќeto luѓe mislat i se plašat, nuklearnoto oružje, kolku i da e destruktivno, nema da go uništi čoveštvo; bidejќi ќе ima preživeani otkako ќе završi konfliktot. Vo vrska so vojnite, Isus rekol vo Matej 24:6: „ Ќe čuete za vojni i glasovi za vojni; gledajte da ne se voznemiruvate, zašto toa mora da se sluči. No, krajot se ušte ne e. “ Uništuvanje to na čoveštvo ќе se dolži na dejstvoto na Sozdatelot Bog po negovoto slavno vraќanje vo ličnost na Isus Hristos. Bidejќi preživeanite mora da bidat podloženi na posleden test na verata. Od 1945 godina, datumot na prvata upotreba na atomsko oružje, se slučile poveќе od dve iljadi eksplozii izvršeni za testovi od strana na zemskite sili što go poseduvaat; Vistina e deka, posledovatelno, vo period od 75 godini i zemjata e ogromna, iako ograničena, taa gi izdržuva i gi izdržuva udarite što čoveštvo i gi nanesuva. Vo pretstojnata nuklearna vojna, naprotiv, ќе se slučat mnoštvo eksplozii vo kratok period, a disperzijata na radioaktivnosta ќе go onevozmoži prodolžuvanje to na životot na zemjata. So svoeto vraќanje, božestveniот Hristos ќе stavi kraj na stradanjata na mačното buntovno čoveštvo.

Stih 20: „ A drugite luѓe, koi ne bea ubieni od ovie zla, se pak ne se pokajaa za delata na svoje race, za da ne im se poklonuvaat na demoni i idoli od zlato, srebro, mesing, kamen i drvo, koi ne možat da gledaat, nitu da slušaat, nitu da odat. “

Vo stih 20, Duhot go prorokuva stvrduvanje to na preživeanite narodi. „ Ostanatite luѓe što ne bea ubieni od ovie nevolji ne se pokajaa za delata na svoje race. “ „ Vtorata maka “ objavena vo vremeto na imperijata e navistina božestvena „ nevolja “, no im prethodi na „ poslednite sedum “ što ќе padnat vrz vinovnite grešnici po krajot na vremeto na blagodatta od Otkrovenie 15. Vredi da se potsetime ovde deka site ovie „ nevolji “ ja kaznuvaat rimskata agresija protiv redot na vremeto sozdaten od Semokniот Bog Tvorec.

„... tie ne prestanaa da se poklonuvaat na demoni i idoli od zlato, srebro, bronza, kamen i drvo, koi ne možat nitu da gledaat, nitu da slušaat, nitu da odat. “

Vo ova nabrojuvanje, Duhot gi targetira kulnite sliki na katoličkata vera koi se predmet na obožuvanje od strana na sledbenicite na ovaa idolopoklonička religija. Ovie figuri ja pretstavuvaat, prvo, „Deva Marija“, a zad nea, vo golem broj, poveќе ili pomalku anonimni svetc, bidejќi im ostava na site mnogu sloboda da go izberat svojot omilen svetec. Golemiот pazar e otvoren 24 časa na den. Se nudat vloški za site pazuvi, od site stilovi i golemi. I ovoj vid praktika osobeno go iritira onoj što stradal na krstot na Golgota; zatoa, negovata odmazda ќе bide užasna. I veќе, otkako vo 2018 godina im go objavi na svoje izbrani svoeto moќno i slavno vraќanje za 2030 godina, od 2019 godina, toj gi pogoduva grešnicite na zemjata so smrtonosen zarazen virus. Ova e samo mal znak za negoviot pretstoen gnev, no veќе ima efikasnost na svoja strana, bidejќi veќе mu dolžime ekonomska propast bez presedan vo istorijata na hristijanskiот Zapad. I koga se propadnati, narodite se karaat, a potoa se borat i vojuvaat edni so drugi.

Prekorot upaten od Boga e ušte poopravdan zatoa što pod pojavata na Isus Hristos, vistinskiot Bog dojde vo telo, meѓu luѓeto i tamu kako eden od niv, toj „ vide, slušna i odeše “, za razlika od rezbanite ili oblikuvanite idoli koi ne možat da go storat toa.

Stih 21: „ I ne se pokajaa za svoite ubistva, nitu za svoite vraždovanja, nitu za svoeto bludstvo, nitu za svoite kražbi. “

So stih 21, temata završuva. So povikuvanje na „ nivnite ubistva “, Duhot go prikažuva smrtonosniot zakon za nedelata što na krajot ќе bara smrt na vernite počituvači na svetata sabota osvetena od Boga. Naveduvajќi gi „ nivnite volšebstva “, Toj gi targetira katoličkite masi što gi počituvaat onie što ja opravduvaat negovata „Nedela“, ovoj lažen den Gospodov i avtentičen paganski „den na sonceto“. So potsetuvanje na „ nivniot blud “, Duhot go pokažuva prstot kon protestantskata vera, naslednik na katoličkoto „ blud “ na lažnata „ proročica Jezavela “ od Otkrovenie 2:20. I pripisuvaјќi im gi „ nivnite kražbi “, Toj sugerira na duhovnite kražbi izvršeni, prvo, protiv samiot Isus Hristos, od kogo, spored Dan. 8:11, papskiot kral „ go odzede večното “ sveštenstvo i negovata legitimna i opravdana titula „ Glava na Crkvata “, od Ef. 5:23; no isto taka i negoviot red na „ vremeto i negoviot zakon “, spored Dan. 7:25. Ovie visoko duhovni tolkuvanja ne gi isklučuvaat obiĉnite bukvalni primeni, no odat mnogu podaleku od niv vo Božjiot sud i negovite posledici za vinovnite storiteli.

Otkrovenie 10 : Malata otvorena kniga

Vraćanje na Hristos i kaznuvanje na buntovnicite

Malata otvorena kniga i neizinite posledici

Vraćanje na Hristos na krajot od četvrtoto adventističko čekanje

Stih 1: „ I vidov drug silen angel kako sleguva od neboto, oblečen vo oblak; i vinožito na glavata mu; a liceto mu beše kako sonce, a nozete mu kako ogneni stolbovi. “

Glava 10 ednostavno ja potvrđuva duhovnata sostojba vospostavena dotogaš. Hristos se pojavuva vo aspekt na Bogot na svetiot božestven zavet, vo likot na „vinožitoto “ dadeno po potopot na Noe i negovite potomci. Toa beše znak na Božjoto vetuvanje deka nikogaš poveće nema da go uništi životot na zemjata so porojni vodi. Bog će go održi svoeto vetuvanje, no preku ustata na Petar, toj objavi deka zemjata od sega e „ rezervirana za ogan “; potop od ogan. Ova će se ispolni samo za posledniot sud na sedmiot milenium. Ognot, sepak, ne završil so uništuvanje na životi, bidejki e oružje što Bog veće go upotrebil protiv gradovite vo dolinata Sodom i Gomora. Vo ova kratko poglavje, Duhot nakratko gi ilustrira nastanite što sledat po „ 6-toto “ truba .” Poglavje to započnuva so slikata za slavnoto vraćanje na odmazdnikot Hristos.

Proroštvo to celosno otkrieno

Stih 2: „ I držeše vo rakata mala kniga otvorena ; i ja stavi desnata noga na moreto, a levata na zemjata. “

Od početokot na knigata, spored Otk. 1:16, Isus doaga da se bori protiv obožavatelito na oboženoto „ sonce “. Ulogata na simbolite stanuva jasna: „ liceto mu beše kako sonce “, a što će stane so negovite neprijateli, obožavatelito na „ sonceto “? Odgovor: negovite podnožja, i teško im! Zatoa što „ nozete mu se kako ogneni stolbovi “. Ovoj stih od Biblijata togaš će se ispolni: „ Sedi od Mojata desna strana dodeka ne gi napravam Tvoite neprijateli podnožje na nozete Tvoi “ (Psalm 110:1; Mat. 22:44).“ Nivnata vina se zgolemi zatoa što pred negovoto vraćanje, Isus „ ja otvori malata kniga “ od Otkrovenieto so otpečatuvanje, od 1844 godina, na „ sedmiot pečat “ što se ušte ja držeše zatvorena vo Otkrovenie 5:1 do 7. Pomeđu 1844 i 2030 godina, godinata na kontekstot spomenat vo ova poglavje 10, razbiranje to i značenje na sabotata evoluirale vo celosna svetlina. Znači, lugeto od toa vreme nemaat izgovor koga izbiraat da ne ja počituvaa. „ Malata kniga “ togaš bila „ otvorena “ od Svetiot Duh Hristov i obožavatelito na sonceto nemaat nikakva korist od nea. Vo stih 2, nivnata sudbina e ilustrirana. Za da go razbereme značenje na simbolite na „ moreto i kopnoto “ što se naogaat vo ovoj stih, mora da go proučime Otkrovenie 13 vo koe Bog gi povzuva so dve duhovni „ dzverovi “ što će se pojavat vo 2000-te godini od hristijanskata era. Prvot „ Dzver, koj izleguva od

moreto “, go simbolizira nečovečkiot, zatoa i dzverski režim na koalicijata na građanski i religiozni sili, vo nivnata prva istoriska forma na monarhii i rimokatolički papizam. Ovie monarhii se simbolizirani so „ desette rogovi “ povrzani so simbolot što go označuva Rim vo Daniel 7 so „ maliot rog “ i Otkrovenie 12, 13 i 17 so „ sedumte glavi “. Ovoj „ dzver “, spored procenkata na božestvenite vrednosti, gi prikažuva simbolite navedeni vo Daniel 7: prethodnite imperii na Rimskoto Carstvo, vo obraten redosled od onoj vo Daniel 7: leopard, mečka, lav . „ Dzverot “ zatoa e samiot rimski čudovište od Daniel 7:7. No, tuka, vo Otkrovenie 13, simbolot na papskiot „ mal rog “, koj gi nasleduva „ desette rogovi “, e zamenet so onoj na „ sedumte glavi “ na rimskiot identitet. A Duhot mu pripisuva „ bogohulstva “, odnosno religiozni lagi. Prisustvoto na „ kruni “ na „ desette rogovi “ go označuva vremeto koga „ desette rogovi “ na Dan. 7:24 vlegol vo vladeenje. Zatoa e i vremeto koga „ maliot rog “ ili „ različniot kral “ e samiot vo aktivnost. „ Dzverot “ identifikuvan, slednovo ja objavuva negovata idnina. Toj će dejstvuva slobodno „ vreme, vremenja (2 vremenja) i polovina vreme “. Ovoj izraz označuva 3 i pol proročki godini, ili 1260 vistinski godini, vo Dan. 7:25 i Otk. 12:14; go naoğame vo forma na „ 1260 dena “ - godini. ili „ 42 meseci “ proročki vo Otk. 11:2-3, 12:6 i Otk. 13:5. No, vo stih 3 od ova poglavje 13, Duhot objavuva deka će bide pogoden i „ kako smrtno ranet “, tokmu od francuskiot ateizam pomeđu 1789 i 1798 godina. I blagodarenie na Konkordatot na Napoleon I , „ negovata smrtna rana će bide zalečena “. Taka, onie koi ne ja sakaat božestvenata vistina će možat da prodolžat slobodno da gi počituvaat lagite što ja ubivaat dušata i teloto.

Na krajot na denovite, će se pojavi slika na prviot „ dzver što izlegol od moreto “. Ovoj nov dzver se odlikuva so faktot deka ovoj pat će „ izleze od zemjata “. Crpejki od slikata od Bitie, kade što „ zemjata “ izleguva od „ moreto “, Duhot suptilno ni kažuva deka ovoj vtor „ dzver “ izlegol od prviot, so što ja označuva takanarečenata Reformirana katolička crkva; točnata definicija na protestantskata reformirana vera. Vo 2021 godina, taa veće ja pretstavuva najgolemata voena sila na planetata Zemja i e avtoritetna od nejzinata pobeda protiv Japonija i nacistička Germanija vo 1944-45 godina. Ova se, se razbira, SAD, prvično glavno protestantski, no denes vo golema mera katolički, poradi golemata hispanska emigracija što ja primile. Obvinuvajki gi deka „ prviot dzver se poklonuva vo nivno prisustvo “, Duhot go osuduva nejzinoto nasledstvo od Rimskata nedela. So drugi zborovi, kolku se zaveduvački religioznite etiketi. Sovremenata protestantska vera e tolku povrzana so ova rimsko nasledstvo što odi dotamu što proglašuva obvrzuvački zakon, pravejki go nedelniot odmor zadolžitelen pod zakana od sankcii: komercijalen bojkot na početokot i smrtna kazna na dolg rok. Nedelata e označena kako „ beleg “ na avtoritetot na rimskiot „dzver“, prviot „ dzver “. A brojot „ 666 “ e zbirot dobien so bukvite od titulata „VICARIVS FILII DEI“, ona što Duhot go narekuva „ broj na dzverot “. Napravete ja presmetkata, brojot e tuka:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Važno pojasnuvanje : Žigot se prima „ na rakata “ ili „ na čeloto “ samo do stepen do koj „ rakata “ go simbolizira deloto, dejstvoto, a „ čeloto “ ja označuva ličnata volja na sekoe suštestvo, oslobođeno od svoje izbiri, kako što ni ukažuva Ezekiel 3:8: „ Če go zacvrstam tvoeto čelo za da go sprotivstaviš na nivното čelo “.

Tuka togaš jasno se identifikuvajte idnite „ podnožja “ na Isus Hristos, Pravedniot božestven Sudija. I suptilno, so označuvanje na prioritetot „ desna noga “ ili „ leva noga “, Duhot pokazuje kogo smeta za povinoven. Plamenata „ desna noga “ e za papskata rimokatolička vera na koja Bog i go pripisuje prolevanje na krvta na „ site što se zaklani na zemjata “, spored Otkrovenie 18:24. Zatoa, nejzinata prioritetnost za gnev e zaslužena. Potoa, podednakvo vinovna, za toa što ja imitirala, sozdavajki go „likot “ na prviot katolički „ dzver “, protestantskata vera, narečena „ zemja “, go prima otno na „ levata noga “ na Isus Hristos, koj na toj način ja odmazduva krvta na poslednite izbrani svetcu što bi bila proleana bez negovata spasitelna intervencija.

Stih 3: „ I izvika so silen glas, kako lav što rika. I koga izvika, sedumte gromovi progovoriya so svoje glasovi. “

Tajnata skriena ili zapečatena vo stihovite od 4 do 7, objavena so „ glasot na sedumte gromovi “, denes e podignata. „ Glasot “ Božji e sporeden so bučavata na „ gromot “ povrzan so brojot „ sedum “, koj go simbolizira negovoto osvetuvanje. Ovoj glas objavljuje poraka dolgo skriena i ignorirana od lugeto. Toa e godinata na vraćanje vo slava na našiot božestven i vozvišen Gospod Isus Hristos. Datumot im beše otkrien na negovite izbranici vo 2018 godina; toa e proleto 2030 godina, vo koja će završi, od iskupitelna smrt na Isus na 30 april, tretata tretina od 2000 godinu od 6000 godinu programirani od Boga za negoviot izbor na izbranici.

Stih 4: „ I koga sedumte gromovi gi izgovoriya svoje glasovi, se spremav da pišuvam; i čuv glas od neboto kako veli: „Zapečati gi zborovite što gi izgovoriya sedumte gromovi i ne gi pišuvaj. “

Vo ova scena, Bog ima dve celi. Prvata e negovite izbranici da znaat deka Bog navistina odredil vreme za krajot na svetot; toa ne e navistina skrieno, bidejki zavisi od našata vera vo 6000-godišna programa preporučena preku šeste profani denovi od našite nedeli. Vtorata cel e da se obeshrabri potragata po ovoj datum se do vremeto koga toj sami to će go otvori patot kon razbiranje. Ova beše postignato, za sekoj od trite adventistički testovi korisni za prosejvanje i izbor na izbranite koi se dostojni da imaat korist od večnata pravednost što ja nudi Isus Hristos, vo 1843, 1844 i 1994 godina.

Stih 5: „ A angelot što go vidov kako stoi na moreto i na zemjata, ja krena desnata raka kon neboto “.

Vo ovoj stav na golem pobedonosni Sudija, so nozete postaveni na svoje neprijatelji, Isus Hristos će formulira svečena zakletva so koja božestveno će go obvrze.

Stih 6: „ I se zakolna vo Onoj, Koj živee za večni vekovi, Koj go sozdade neboto i se što e na nego, i zemjata i se što e na nea, i moreto i se što e na nego, deka nema da ima poveće vreme “,

Zakletvata na Isus Hristos e dadena vo imeto na Sozdatelot Bog i e upatena do Negovite izbranici koi ja počituvajte zapovedta na prviot angel od Otk. 14:7; ova, so demonstriranje preku nivnata poslušnost, nivniot „ strah “ od Boga, preku počituvanje na Negovata četvrta zapoved koja mu dava slava na Negoviot tvorečki čin. Izjavata „ deka poveće nema da ima vreme “ potvrđuje deka vo Negovata programa, Bog gi predvidel trite suetni adventistički očekivanja od 1843, 1844 i 1994 godina. Kako što veće izraziv, ovie suetni očekivanja bea korisni za da se proseat hristijanskite vernici. Zašto iako bea suetni, nivnite posledici za onie što gi testiraa bea dramatični i duhovno smrtonosni ili, za izbranite, pričinu za nivniot blagoslov i osvetuvanje od Boga.

Objavata za tretata golema nesreka e proročena vo Otkrovenie 8:13.

Stih 7: „ No, vo denovite na glasot na sedmiot angel, koga ke zatrubi, ke se završi Božjata tajna, kako što im ja objavi na svoje slugi, prorocite. “

Vremeto za konstruiranje proročki datumi e završeno. Onie utvrdeni so proročeni podatoci ja ispolnija svojata uloga, da ja testiraat, posledovatelno, verata na protestantite vo 1843-44 godina i onaa na adventistite vo 1994 godina. Zatoa nema da ima poveke lažni datumi, nema poveke lažni ocekuvanja; noviot, iniciran od 2018 godina, ke bide vistinskiot, a izbranite ke go čujat, za nivno spasenie, zvukot na „ sedmata truba “ što ke ja označi intervencijata na Hristos na božestvenata pravda; časot koga, spored Otkrovenie 11:15: „ carstvoto na svetot mu e dadeno na našiot Gospod i na Negoviot Hristos “, i so toa mu e odzemen na gavolot.

Posledicite i vremeto na proročkata služba

Stih 8: „ I glasot što go čuv od neboto povtorno mi progovori i mi reče: „Odi i zemi ja malata kniga što e otvorena vo rakata na angelot što stoi na moreto i na zemjata. “

Stihovite 8-11 go ilustriraat iskustvoto od misijata na slugata zadolžen da go prezentira kodiranoto proroštvo na jasen jazyk.

Stih 9: „ I otidov kaj angelot i mu rekov: „Daj mi go kniževčeto!“ A toj mi reče: „Zemi go i izede go; ke ti bide gorčljivo na želudnikot, a vo ustata ke ti bide slatko kako med. “

Prvo, „ bolkite vo crevata “ mnogu dobro gi predstavuvaat stradanjata i nevoljite predizvikani od otfirlanjeto na predloženata svetlina od strana na buntovnite hristijani. Ovie stradanja ke go dostignat svojot vrv za posledniot test na verata, vo vremeto na zakonot za nedela, koga životot na izbranite ke bide zagrozen so smrt. Zašto do krajot, svetlinata i nejinite čuvari ke bidat boreni od gavolot i negovite nebesni i zemski demoni, svesni ili nesvesni sojuznici na ovoj „Uništuvач“, „ Abadon ili Apolion “ od Otk. 9:11. „ Sladosta na „ Med “ isto taka sovršeno ja pretstavuva radosta od razbiranjeto na Božjite misterii, koi toj gi spodeluva so svoje vistinski izbranici, žedni za vistinata. Nieden drug proizvod na zemjata ne ja koncentrira svojata prirodno slatka sladost kako nego. Normalno, čovečkite suštestva go cenat i go baraat ovoj sladok vkus što im e prijaten. Slično na toa, Hristovite izbranici baraat vo Boga sladost na ljuboven i miren odnos, kako i negovite upatstva.

Davajki mu na svoeto otkrovenie „Apokalipsa“ (= Otkrovenie) „ sladost na med“ , Božjiot Duh go sporeduva so „ nebesnata mana “ koja imala „ vkus na med “ i koja gi hranela Evreite vo pustinata vo tekot na 40-te godini pred nivnoto vleguvanje vo vetenata zemja zemena od Hanaancite. Isto kako što eden Evrein ne možel da preživee bez da ja konsumira ovaa „ mana “, od 1994 godina, krajot na „ pette meseci “ proročeni vo Otkrovenie 9:5-10, adventističkata vera preživuva samo hranejki se so ovaa posledna proročka duhovna „ hrana “ (Matej 24:45) „ podgotvena za vremeto na doaganjeto “ slavno na Isus Hristos. Ova učenje što Bogot na vistinata mi go dava da go sfatam samo vo ova sabotno utro vo 4-tiot čas na 16 januari 2021 godina (no 2026 godina za Boga) bi bilo korisno da se

odgovori na onoj što eden den me praša za proučevanje na proroštva „Što može ova da mi donese?“ Odgovorot na Isus e kratok i ednostaven: duhoven život za da se izbegne duhovna smrt. Ako Duhot ne ja zema slikata na „ kolač “, tuku samo „ sladosta na medot “, toa e zatoa što fizičkiot život na Evreite se zanimaval so ovaa hrana „ mana “. Vo odnos na Otkrovenieto, hranata e samo za duhot na izbranite. No, vo ovaa sporedba, taa se čini kako neophodna, neophodna i barana od život Bog kako uslov za održevanje na duhovniot život. I ovoj uslov e logičen, bidejki Bog ne ja podgotvil ovaa hrana da bide ignorirana i prezirana od negovite slugi od poslednite denovi. Taa go pretstavuva najsveteniot element od žrtvata na Isus Hristos i poslednata forma i konečnato ostvaruvanje na „Svetata večera“; Isus im dava na svoite izbranici za hrana, svoeto telo i svoite proročki upatstva.

Stih 10: „ Go zedov maliot svitok od rakata na angelot i go izedov; i vo ustata mi beše sladok kako med; no koga go izedov, stomakot mi se zagorči. “

Vo proživeanoto iskustvo, slugata ja otkril vo osamenost zaslepuvačkata svetlina prorečena od Isus i vsušnost, prvo, ja pronašol „ sladosta na medot “, prijatno zadovolstvo sporedljivo so sladosta na medot. No, studeniloto što go pokažaa adventističkite členovi i učiteli na koi sakav da im go pretstavam predizvika vo moeto telo avtentični bolki vo stomakot narečeni kolitis. Zatoa svedočam za duhovnoto i bukvalnato ispolnuvanje na ovie raboti.

Sepak, drugo objasnuvanje se odnesuva na poslednato vreme vo koe proročkata svetlina e osvetlena. Započnuva vo vreme na mir, no će završi vo vreme na vojna i ubistven teror. Dan. 12:1 go prorekol kako „ vreme na nevolja, kakvo što nemalo otkako postoji narod do toa vreme “; ova e dovolno za da predizvika „ bolka vo utrobata “. Osobeno zatoa što čitame vo Plač 1:20: „ Jahve, pogledni na mojata nevolja! Moite utrobi vrieat, srceto mi e vo nemir vo mene, zašto bev buntoven. Bez mečot da me opustoši, vo smrtta “. Isto taka vo Jer. 4:19: „ Moite utrobi ! Moite utrobi ! Me boli vo srceto, srceto mi čuka vo mene, ne možam da molčam; zašto ti, dušo moja, go slušna zvukot na trubata, vikot na vojната “. » Gorčinata na „ crevata “ pravi sporedba pomegu poslednata adventistička misija i onaa što mu e doverena na prorokot Eremija. Vo obete iskustva, izbranite rabotat srede neprijatelskata sredina na buntovničkite vladeteli od nivnoto vreme. Eremija i podocnežnite vistinski adventisti gi osuduvaat grevovite izvršeni od građanskite i religioznite vodači od nivnoto vreme, i pravejki go toa, gnevot na vinovnite se nasočeva protiv niv, sè do krajot na svetot obeležan so slavnato vraćanje na Isus Hristos, „ Carot nad carevite i Gospodarot nad gospodarite “ od Otkrovenie 19:16.

Krajot na prviot del od Otkrovenieto

Vo ovoj prv del gi najdovme prologot i trite paralelni temi, Pismata upateni do angelite na sedumte crkvi, sedumte pečati ili znaci na vremeto i šeste trubi ili predupreduvački kazni predizvikani od Božjoto gnev.

Stih 11: „ Togaš mi rekoa: „Trebava povtorno da prorokuvaš pred mnogu narodi, pleminja, jazici i carevi ‘ “

Stih 11 potrduva deka celosno se opfateni poslednite 2000 od Božjata programa od 6000 godini. Koga će dojde slavno vraćanje na Isus Hristos, proroštvo go prodolžuva pregledot na hristijanskata era vo poglavje 11 pod različna tema: „ Ti povtorno će prorokuvaš pred mnogu narodi, pleminja, jazici i carevi .“

Voved vo vtoriot del od Otkrovenieto

Vo ovoj vtor del, paralelen pregled na hristijanskata era, Duhot ќе se osvrne na važni nastani veќе spomenati vo prviot del od knigata, no tuka, vo vtoriot del, toj ќе ni go otkrie svojot sud na porazvien način za sekoja od ovie temi. I ovde, sekoe poglavje ќе koristi različni, no sekogaš komplementarni simboli i слиki. So spajuvanje na site ovie učenja, proroštvoto gi identifikuva celnite subjekti. Od knigata na Daniel, ovoj princip na paralelno postavuvanje na poglavjata od proroštvoto go primenuva Duhot što otkriva.

Otkrovenie 11, 12 i 13

Ovie tri poglavja paralelno ja opfaќaat hristijanskata era, istaknuvajќi različni nastani koi sè ušte se mnogu nadopolnuvaat. Ќe gi sumiram, a potoa ќе gi detaliziram temite.

Otkrovenie 11

Papskoto vladeenje – nacionalen ateizam – sedmata truba

Stihovi 1-2: Vladeenieto na lažniot katolički papski prorok od 1260 godini: Gonitelot.

Stihovi 3-6: Za vreme na ova netolerantno i progonljivo vladeenje, „dvajcata svedoci“ Božji, svetite spisi na dvata zaveti, ќе bidat mačeni i progonuvani od „dzverot“, rimskata religiozna koalicija vo sojuz so monarhiite na Zapadna Evropa.

Stihovite od 7 do 13 se za „dzverot što izleguva od bezdnata“, odnosno za „Francuskata revolucija“ i nejziniot nacionalen ateizam što se pojavuva za prv pat vo čovečkata istorija.

Stihovite od 15 do 19 ќе imaat kako tema delumen razvoj na „sedmata truba“.

Ulogata na slikovitoto papsko vladeenje

Stih 1: „I mi beše dadena trska slična na žezol, koja veleše: Stani i izmeri go Božjiot hram i oltarot i onie što se poklonuvaat vo nego.“

Celnata era e vreme na kazna otkriena so zborot „ stap “. Kaznata e opravdana „ poradi grevot “, obnovena civilizirano od 321 godina i religiozno od 538 godina. Od ovoj vtor datum, grevot e nametnat od papskiot režim, simboliziran ovde so „ trska “, što go označuva „ lažniot prorok koj uči lagi “ vo Isaija 9:13-14. Ova poraka ja otslikuva ona od Daniel 8:12: „ vojskata beše predadena so dnevniot poradi grevot “, vo koja „ vojskata “ go označuva Hristijanskoto sobranie, „ dnevniot “, sveštenstvoto na Isus odstraneto od papskiot režim, i „ grev “, napuštanjeto na sabotata od 321 godina. Ova e samo prodolžuvanje na porakata što se povtoruva mnogu pati so različni aspekti i simboli. Taa ja potvrđuva kaznenata uloga što Bog ja dava na vospostavuvanjeto na rimski papski režim. Glagolot „ meri “ znači „sudi“. Zatoa, kaznata e rezultat na Božjiot sud izveden protiv „ hramot “. Božji „ kolektivnoto Sobranie na Hristos, „ oltarot “ simbol na krstot na negovata žrtva i „ onie što se poklonuvaat tamu “, odnosno hristijanite koi go baraat negovoto spasenie.

Stih 2: „ No, nadvorešniot dvor na hramot, ostavete go vnatre“ nadvorešno i ne go merete, zašto im e dadeno na narodite, a svetiot grad će go gazat četrdeset i dva meseci .

Važniot zbor vo ovoj stih e „ nadvorešen “. Samo toj ja označuva površnata vera na rimokatolicizmot, zasegnata vo slikata na negovoto vladeenje od 1260 dena-godini, pretstaveno ovde vo forma „ 42 meseci “. „ Svetiot grad “, slikata na vistinske izbranici, „ će bide zgazen pod noze od narodite “ sojuznici so papskiot despotski režim, odnosno kralvite na evropskite kralstva“ koi vršat preljuba so „katoličkata“ Jezavela “ za vreme na nejzinoto dolgo netolerantno vladeenje od 1260 realni godini pomeđu 538 i 1798 godina. Vo ovoj stih, Bog ja označuva razlikata pomeđu vistinskata i lažnata vera potpirajki se na simbolikata na evrejskoto svetište: šatorot na Mojsej i hramot izgraden od Solomon. Vo dvata slučai, na „ dvorot, nadvor od hramot “, naogame telesni religiozni obredi: oltarot za žrtvi i sadot za mienje. Vistinskata duhovna svetost se naoga vo hramot: na svetoto mesto kade što se naogaat: svećnikot so sedum svetilki, masata so 12-te leba na prinesuvanje i oltarot za temjan postaven pred zavesata što go krie Presvetoto mesto, slika na neboto kade što Bog sedi na svojot kralski prestol. Iskrenosta na kandidatite za hristijansko spasenie e poznata samo na Boga, a na zemjata, čoveštvo e izmameno od „ nadvorešnata “ fasadna religija što rimokatoličkata vera ja pretstavuva prva vo istorijata na hristijanskata religija na našata era.

Svetoto Pismo, Božjata Reč, Progonuvani

Stih 3: „ Če im dadam vlast na dvajca Moi svedoci, i tie će prorokuvaat iljada dveste i šeset dena, oblečeni vo vrekište. “

Za vreme na ova dolgo vladeenje, potvrđeno ovde vo forma na „ 1260 dena “, Biblijata simbolizirana so „ dvajcata svedoci “ će bide delumno ignorirana sè do vremeto na Reformacijata, koga će bide progonuvana duri i od katoličkite ligi koi se nakloneti kon papite, koi gi podržuvaat so mečevi. Slikata „ oblečena vo vreka “ označuva sostojba na nevolja što Biblijata će ja izdrži do 1798 godina. Bidejki na krajot od ovoj period, francuskiot revolucioneren ateizam će ja zapali na javni mesta, obiduvajki se i celosno da ja iščezne.

Stih 4: „ Ova se dvete maslinovi drvja i dvata svetilnici što stojat pred Gospodarot na zemjata. “

Ovie „ dve maslinovi drvja i dva svetilnici “ se simboli na dvata posledovatelni zaveti što Bog gi organiziraše vo svojot plan za spasenie. Dve posledovatelni religiozni domostrojstva što go nosat

Negoviot Duh čie nasledstvo e Biblijata i nejzinite tekstovi na dvata zaveti. Proektot na dvata zaveti beše prореčen vo Zaharija 4:11 do 14, preku „dve maslinovi drvja postaveni desno i levo od svetilnikot“. I veќе, pred „dvajcata svedoci“ od stih 3, Bog reče za niv vo svedoštvoto na Zaharija: „Ova se dvajcata sinovi na masloto što stojat pred Gospodarot na celata zemja“. Vo ovaa simbolika, „maslo“ go označuva božestveniot Duh. „Svetilnikot“ go prorokuva Isus Hristos, koj vo čovečko telo ќе ja donese svetlinata na Duhot vo svoeto osvetuvanje (= 7) i ќе go proširi znaenјeto za nego meѓu luѓeto, isto kako što simboličniot svetilnik ja širi svetlinata so gorenje na masloto sodržano vo negovite „sedum“ sadovi.

Zabeleška : „Sveќnikot“ so „sedum“ svetilki e centriran na sredniot sad; ova, kako sredinata na sedmicata, go pravi, četvrtiot den od veligdenskata sedmica, denot koga, so svojata iskupitelna smrt, Isus Hristos „prestanal so žrtvata i prinosot“, evrejski religiozen obred, vo soglasnost so božestveniot plan prореčen vo Dan. 9:27. Zatoa, „Sveќnikot“ so sedum svetilki, isto taka, nosel proročka poraka.

Stih 5: „Ako nekoj saka da im našteti, ogan izleguva od ustata nivna i gi progoltuva neprijatelите nivni; i ako nekoj saka da im našteti, taka mora da bide ubien.“

Tuka, kako i vo Otk. 13:10, Bog im ja potvrđuva na svoite vistinski izbranici svojata zabrana da ne se kaznuvaat samite sebesi za štetata nanesena na Biblijata i nejzinata pričina. Ova e akcija što toj ja rezervira isključivo za sebe. Zloto ќе doаѓа od ustata na Boga Tvorecot. Bog se identifikuva sebesi so Biblijata, koja se narekuva „Božja reč“, taka što sekoj što ќе mu našteti, direktno go napaѓа.

Stih 6: „Ovie imaат vlast da go zatvorat neboto, za da ne vrne dožd vo denovite na nivnoto proroštvo; i imaат vlast nad vodite da gi pretvorat vo krv i da ja udaraат zemjata so sekaкvi zla, kolку pati i da sakaат.“

Duhot citira факти izvesteni vo Biblijata. Vo negovo vreme, prorokot Ilija dobil od Boga deka nema da vrne dožd osven po negov zbor; pred nego, Mojsej dobil od Boga моќ da gi pretvori vodite vo krv i da ja udri zemjata so 10 zla. Ovie bibliski svedošтва se ušte поважни zatoa što vo poslednite denovi, prezivot kon pišanata i inspirirana Božja reč ќе bide kaznet so zla od ist tip, spored Otkrovenie 16.

Nacionalniot ateizam na Francuskata revolucija

Temnite svetla

Stih 7: „Koga ќе go završat svoeto svedošтво, dzverot što izleguva od bezdnata ќе vojuva protiv niv, ќе gi pobedi i ќе gi ubie.“

Duhot ni otkriva neшто važno što treba da se zabeleži; datumot 1793 go označuva krajot na bibliskoto svedošтво, no za kogo? Za negovite neprijатели od toa vreme koi ja progonuvale Biblijata, otfrlajќi go nejziniot božestven avtoritet kako osnova za verata; imeno, monarsi, monarhistički aristokrati, rimokatoličkiот papski režim i celoto negovo sveštenstvo. Na ovoj datum, Bog gi osuđuva i lažnite protestantski vernici koi vo praksa veќе ne gi zemaат predvid negovite učenje. Vo Dan. 11:34, vo svojot sud, Bog im pripišuva „licemerie“: „Vo vremeto koga ќе padnat, malku ќе im se pomogne, a mnozina ќе im se pridruжат vo licemerieto“. Ova e samo prviot del od bibliskoto svedošтво što završuva, bideјќi vo 1843 godina, negovata uloga povtorno ќе добie vitalno značenje so toa što ќе gi

pokani izbranite da gi otkrijat adventističkite proroštva. Vospostavuvanje na nacionalniot ateizam vo Francija ke ja targetira Biblijata i ke se obide da ja ischezne. Obilnata krvava upotreba na „negovata gilotina“ ja pravi nov „dzver“ koj, ovoj pat, trebaše da „se krene od bezdnata“. So ovoj termin pozajmen od prikaznata za sozdavanje vo Bitie 1:2, Duhot ne potsetuva deka ako Bog, negoviot Tvorec, ne postoe, nemaše da se razvie život na zemjata. „Bezdnata“ e simbol na zemjata lišena od žitel, koga e „bezlična i prazna“. Taka bila „vo početokot“, spored Bitie 1:2, i ke stane takva povtorno „iljada godini“, na krajot na svetot, po slavnato vraćanje na Isus Hristos, što e temata što ja sledi ovaa vo ova poglavje 11. Ovaa sporedba so prvobitniot kaos e sosema zaslužena za republikanski režim koj e roden vo politički kaos i najgolem nered. Bidejki buntovnite luže znaat kako da se obedinat za da uništat, no se mnogu podeleni okolu formite što treba da se dadat na rekonstrukcijata. Ova svedoštvo nudi, po nego, demonstracija na plodot što čoveštvoto može da go daje koga e celosno otsečeno od Boga; lišeno od negovoto dobrotvorno dejstvo.

No, narekuvajki go „bezdna“, Duhot na Boga Tvorec, isto taka, sugerira kontekst i sostojba na prvobitno sozdavanje na našata zemja. Taka, nasočuvajki se kon prviot den od ova sozdavanje, toj ni pokažuva zemja potopena vo apsolutna „temnica“, bidejki vo toa vreme, Bog se ušte ne i dal na zemjata svetlina od niedna dzvezda. I ovaa ideja duhovno go povrzuva ovoj „dzver što se izdiga od bezdnata“ so „četrvti pečat“ od Otk. 6:12 opišan kako „sonce crno kako vreća“. Vrskata se pravi i so „4-tata truba“ od Otk. 8:12 opišana so „udarite na edna tretina od sonceto, edna tretina od mesečinata i edna tretina od dzvezdite“. Preku ovie slike, Duhot mu pripisuva osobeno „temen“ karakter. Sepak, tokmu vo ovoj „temen“ aspekt i sostojba Francija ke gi proslavi svoje slobodni misliteli pripisuvajki im ja titulata „svetla“. Potoa se sećavame na zborovite na Isus Hristos citirani vo Matej 6:23: „Ako okoto ti e lošo, celoto telo ke ti bide polno so temnina. Ako svetlinata, pak, što e vo tebe e temnina, kolku e golema taa temnina!“ Taka, temnata slobodna misla vojuva protiv religiozniot duh i ovoj nov libertarijanski duh ke prodolži so tekot na vremeto i ke se širi niz zapadniot svet... narečen hristijanski i ke go zadrži svoeto zlobno vlijanie do krajot na svetot. So Francuskata revolucija, „temninata“ se naseluva zasekogaš so grevot. Bidejki, so nea, se pojavuvaat knigite napišani od filozofite na slobodnata misla; što ja povrzuva so „grevot“ što ja karakterizira Grcija vo proroštva od Daniel 2-7-8. Ovie novi knigi ke se natprevaruvaat so Biblijata i ke uspeat da ja zaduša, vo ogroman del. „Vojnata“ što e osudena zatoa e pred se ideološka. Po Revolucionata i po Vtorata svetska vojna, ovaa temnina ke go dobie aspektot na najvisokiot humanizam, sprotivstavuvajki se i na toj način raskinuvajki so prvobitnata netolerancija, no ideološkata „vojna“ prodolžuva. Zapadnite luže ke bidat podgotveni da žrtvuvaat se za ovaa „sloboda“. Vsušnost, tie ke gi žrtvuvaat svoje nacii, svojata bezbednost i nema da ja izbegnat smrtta programirana od Boga.

Stih 8: „I nivnite trupovi ke ležat na ulicata na golemi grad, koj duhovno se narekuva Sodom i Egipet, kade što beše raspnat i našiot Gospod.“

„trupovi“ se onie na „dvajcata svedoci“ čii prvi napaѓači se isto taka pogubeni na „ploštadot“ na isti grad. Ovoj „grad“ e Pariz, a navedeniot „ploštad“ bil narečen, posledovatelno, „Ploštad Luj XIV“, „Ploštad Luj XV“, „Ploštad de la Revolucija“ i go označuva segašniot „Ploštad de la Konkord“. Ateizmot ne i pravi nikakva usluga na nitu edna religiozna forma. Gilotinirane žrtvi se udiraat tokmu poradi nivnata religiozna pripadnost. I kako što uči porakata na „4-tata truba“, celite se vistinskata svetlina (sonceto), kolektivnata lažna svetlina (mesečinata) i sekoj poedinečen religiozen glasnik (dzvezda). Pokraj toa, određeni korumpirani religiozni forme se prifaќaat pod uslov da se pridržuvaat kon normite na dominantniot ateizam. Na neкои sveštenici im se dava imeto „rašćineti“ vo potsmev.

Duhot go sporeduva Pariz, francuskata prestolnina, so „ Sodom “ i „ Egipet “. Prvite plodovi na slobodata bile seksualnite ekscesi pridruženi so raspaganje na tradicionalnite opštestveni i semejni konvencii. Ovaa sporedba že ima tragični posledici so tekot na vremeto. Duhot ni ukažuva deka ovoj grad že ja pretrpi sudbinata na „ Sodom “ i onaa na „ Egipet “, koj za Boga stanal tipičen simbol na grevot i buntot protiv nego. Vrskata vospostavljena pogore so „ grčkiot “ filozofski „ grev “ osuden vo Daniel 2:7-8 e tuka potrjena. Za celosno da ja razbereme ova božestvena stigmatizacija na grčkiot grev, da go zememe predvid faktot deka, obiduvajki se da koristi filozofski zborovi za da im go pretstavi Evangelieto na žitelite na Atina, apostol Pavle ne uspeal i bil proteran od mestoto. Zatoa filozofskata misla zasekogaš že ostane neprijatelj na Boga Tvorec. So tekot na vremeto i do svojot kraj, ovoj grad narečen „Pariz“ že ja zadrži i že svedoči preku svoje postapki za točnost na negovata sporedba so ovie dve iminje, simboli na seksualen i religiozen grev. Zad negovoto ime „Pariz“ leži nasledstvoto na „Parizi“, zbor čie keltsko poteklo znači „onie od kotelot“, dramatično proročko ime. Vo rimsko vreme, mestoto bilo uporište na paganskite obožavatelii na Izida, božicata na Egipćanite, potočno, no i slikovitata i cinična slika na Pariz, sinot na kralot na Troja, stariot Prijam. Avtor na preljubata so ubavata Elena, supruga na grčkiot kral Menelaj, toj že bide odgovoren za vojната so Grcija. Po neuspešната opsada, Grcite se povlekli, ostavajki na plažata ogroman drven konj. Misljeki deka e grčki bog, Trojancite go donele konjot vo gradot. I srede noć, koga vinoto i zabavata završile, grčkite vojnici slegli od konjot i gi otvorile portite za grčkite vojnici koi tivko se vratile; i site žiteli na gradot bile masakrirani, od kralot do najniskiot od podanice. Ova trojanska akcija že predizvika gubenje na Pariz vo poslednite denovi bidejki, ignorirajki ja lekcijata, že gi povtore svoje greški so toa što že gi naseluje na svoja teritorija svoje neprijatelii koi gi koloniziral. Pred da go zeme imeto Pariz, gradot se vikal „Lutecija“ što znači „smrdljivo moćurište“; celata programa na negovata tažna sudbina. Sporedbata so „ Egipet “ e opravdana bidejki so usvojuvanje na republikanskiot režim, Francija oficijalno stanuje prviot režim na grev vo zapadniot svet. Ova tolkuvanje že bide potrjeno vo Otkrovenie 17:3 so „ crvenata “ boja na „ dzverot “, slika na monarhiskite i republikanskite koalicii od poslednite denovi, izgradeni po modelot na Francija. Velejki: „ tamu kade što nivniot Gospod beše raspnat “, Duhot ja vospostavuje sporedbata pomegu otfrlanje na hristijanskata vera od strana na francuskiot ateizam i evrejskoto nacionalno otfrlanje na Mesijata Isus Hristos; bidejki dvete situacii se identični i že gi nosat istite posledici i istite plodovi na bezbožnost i bezzakonie. Ova sporedba že prodolži vo stihovite što sledat.

Narekuvajki go nejziniot glaven grad „ Egipet “, Bog ja sporeduva Francija so faraonot, modelot na čovečki otpor što se sprotivstavuje na negovata volja. Taa že ja zadrži ova buntovna pozicija se do nejzinoto uništuvanje. Nikogaš nema da ima pokajanie od nejzina strana. Narekuvajki go „ zloto dobro, a dobroto zlo “, taa že gi izvrši najlošite grevovi što gi prokolnal Bog; ova so toa što že gi nareče „svetlinite“, „temnite“ osnovači na „nejzinite čovekovi prava“, koi se sprotivstavuvali na Božjite prava. I od mnogu narodi, nejziniot model že bide imitiran, duri i vo 1917 godina, od moćnata Rusija, koja že ja uništi so atomska bomba vo vremeto na „ šestata truba “, što beše proročeno so nejzinoto ime „Parizi“ na keltskiot jazik, što znači „onie od kotelot“. Zatoa, taa že ostane do svojot kraj nesposobna da go vidi Boga vo iskušenijata što že ja uništati do toj stepen što že ja uništati. Zašto toj ja zel kako cel i nema da ja pušti se dodeka poveќе ne ja nema.

Stih 9: „ I luđe od site narodi, pleminja, jazici i pleminja že gi gledaat nivnite mrtvi tela tri i pol dena, i nema da dozvolat nivnite mrtvi tela da bidat pogrebani. “

Vo Francija, narodot vleze vo Revolucija vo 1789 godina, a vo 1793 godina gi pogubi svojot kral, a potoa i svojata kralica, dvajcata javno obezglaveni na golemiot centralen plošad na gradot, narečen posledovatelno „Plošad Luj XV“, „Plošad de la Revolucija“, a sega „Plošad de la Konkord“. So pripisuvanje na „ tri i pol dena “ na vremeto na destruktivnoto dejstvo, Duhot se čini deka ja vključuva Bitkata kaj Valmi kade što vo 1792 godina, revolucionerite se soočija i gi pobedija rojalističkite armii na evropskite kralstva koi ja napadnaa republikanska Francija, vključuvajќi ja i Avstrija, zemjata na semejstvoto na kralicata Marija Antoaneta. Za da se razbere potekloto na ovaa omraza, mora da se ima predvid deka 1260 godini nametnuvanja od site vidovi od strana na papsko-kralската koalicija završija so iritacija na eksploatiraniot, maltretiran, progonuvan i celosno uništen francuski narod. Poslednite dve vladeenja na Luj XIV, so negovata omrazna pompeznost, i Luj XV, korumpiraniot, razvraten kral, završija so polnenje na čašata na trpenieto Božjo i čovečko. Vnimavajte! Republikata ne e i nema da bide blagoslov za Francija. Taa, do svojot kraj, vo svojata petta forma, ќе gi nosi Božjite kletvi i samata ќе gi pravi greškite što ќе predizvikaat nejzin pad. Ovoj krvav režim, ušte od samiot početak, ќе stane zemja na „čovekovi prava“ i humanizam što na krajot ќе gi brani vinovnite i ќе gi frustrira, so svojata nepravda, žrtvite. Duri ќе gi prečekuva i ќе gi naseluva na svoja teritorija, imitirajќi go, do najloš slučaj, poznatiot primer na trojanskiot grad poznat po воведуvanjeto na drveniот konj ostaven od Grcite, kako što beše videno prethodno.

Stih 10: „ I ќе se raduvaat i ќе se veselat onie što živeat na zemjata za niv, i ќе si ispraќaat darovi eden na drug, zašto ovie dvajca proroci gi mačea onie što živeat na zemjata. “

Vo ovoj stih, Duhot se nasočuva kon vremeto koga, kako gangrena ili rak, francuskoto filozofsko zlo ќе se širi i širi kako čuma vo drugite zapadni zemji. Toj go označuva „znakot na vremeto“ na „ 6-tiot pečat “ ; onoj kade što „ sonceto stanuva crno kako vreќa od kosa “: svetlinata na Biblijata isčeznuva, zadušena od filozofskite knigi na slobodumnite misliteli.

Vo duhovното čitanje, za razlika od „ graѓanite na nebesното carstvo “ što gi definira izbranite na Isus, „ žitelite na zemjata “ gi označuvaa amerikanskite protestanti i, generalno, luѓeto buntovni protiv Boga i negovata vistina. Narodite na evropskite kralstva, a ušte poveќе amerikanskite, gledaa kon Francija. Tamu, eden narod ja uništuvaa svojata monarhija i katoličkata hristijanska religija, što im se zakanuvaa na narodite što ja čitaat Biblijata, na „ dvajcata svedoci “, so „ makite “ na svojot „pekol“; vistinski „ maki “ koi, sepa, se rezervirani samo za posledniot sud, za da gi uništat lažnite religiozni luѓe koi samite izmamnički ja koristat ovaa zakana, spored Otkrovenie 14:10-11. I strancite, žrtvi na istite ugnjetuvanja nadvor od Francija, počnuvaat da se nadevaat deka ќе možat da profitiraa od ovaa inicijativa. Ova e ušte poveќе taka bidejќi, so francuskata podrška dadena od Luj XVI, nekolku godini prethodno, novite Soedineti Državi na Severna Amerika ja pronajdoa svojata nezavisnost, osloboduvajќi se od dominacijata na Anglija. Slobodata beše na marš i naskoro ќе gi osvoi mnogu narodi. Kako znak na ova prijateljstvo, „ tie će si ispraќaat podaroci eden na drug “. Eden od ovie podaroci beše francuskiot podarok za Amerikancite na „Statuata na slobodata“, podignata vo 1886 godina na ostrov sproti Njujork. Amerikancite vozvratija na gestot nudejќi replika, koja, podignata vo 1889 godina, se naoѓa vo Pariz na ostrov vo sredinata na Sena, vo blizina na Ajfelovata kula. Bog se nasočuva kon ovoj vid podarok, koj go otkriva spodeluvanjeto i razmenata što go sočinuva prokletstvoto na prekursivnata sloboda što ima za cel da gi ignorira svoje duhovni zakoni.

Stih 11: „ I po tri i pol dena vleze vo niv životen duh od Boga, i tie zastanaa na noze; i golem strav gi obzede onie što gi gledaa. “

Na 20 april 1792 godina, Francija beše pod zakana od Avstrija i Prusija i go sobori svojot kral, Luj XVI, na 10 avgust 1792 godina. Revolucionerite pobedija kaj Valmi na 20 septemvri 1792 godina. Kralot Luj XVI beše poguben na gilotina na 21 januari 1793 godina. Diktatorot Robespjer i negovite prijatelji beše pogubeni na gilotina na 28 juli 1794 godina. „Konvencijata“ beše zameneta so „Direktorijumot“ na 25 oktombri 1795 godina. Dvata „terori“ od 1793 i 1794 godina traja zaedno samo edna godina. Pomeđu 20 april 1792 godina i 25 oktombri 1795 godina, go najdov tokmu ovoj period od „ tri i pol dena “ prorokuvan ili „tri i pol godini“ realen. No, mislam deka vremetraenjetu nosi i duhovna poraka. Ovoj period pretstavuva polovina nedela, što može da predizvika aluzija na zemnata služba na Isus Hristos, koja traela točno „tri i pol proročki dena“ i završila so smrtta na Mesijata Isus Hristos. Duhot go sporeduva negovoto dejstvovanje so ona na Biblijata, negovite „ dvajca svedoci “, koi isto taka dejstvovale i poučuvale pred da bidat izgoreni na Ploštadot na revolucijata vo Pariz. So ovaa sporedba, Biblijata, ovaa vera, se identifikuva so Isus Hristos, koj vo nea e povtorno raspnat i „ proboden “, kako što pokažuva Otk. 1:7. Poplavata od krvoprolevanje završila užasnuvajќi go francuskiot narod. Isto taka, po pogubuvanjeto na negoviot vodač na Krvavata konvencija, Maksimilijan Robespjer, i negovite prijatelji Koton i Sen-Žist, završile kratki i sistematski egzekucii. Božjiot Duh ja razbudil duhovnata žeđ kaj luѓeto, a praktikuvanjeto na religijata stanalo legalno, a pred sè, slobodno. Spasitelniot „strav od Boga“ povtorno se pojavi i interesot za Biblijata povtorno se razgore, no do krajot na svetot ќе se borime i ќе se natprevaruvame so nego filozofskite knigi napišani od slobodni mislители čij grčki model e izvor na site negovi različni formi.

Stih 12: „ I čuja glas od neboto kako im veli: „Iskačete se vamu!“ I se iskačija na neboto vo oblak, i gi vidoa nivnite neprijatelji. “

Ovaa božestvena izjava se odnesuva na bibliskite „ dvajca svedoci “ po 1798 godina.

Sporedbata so Isus prodolžuva, bidejќi tokmu toj beše onoj kogo negovite izbranici go vidoa (po prorokot Ilija) kako se vynesuva na neboto pred nivnite oči. No, za vozvrat, negovite izbranici od posledното vreme ќе go storat istoto. Nivnite neprijatelji isto taka ќе gi vidat kako se vynesuvaat na neboto vo oblakot kade što Isus ќе gi privleče kon sebe. Poddržkata što Bog ja dava na svojata kauza e ista, za Isus Hristos, negovite izbranici, a vo ovoj kontekst na Francuskata revolucija, i za Biblijata po 1798 godina. Za da se potvrdi krajot na proročenoto vremetraenje od „ 1260 dena “ - godini, vo 1799 godina, papata Pij VI počinu vo pritvor vo Valens-sur-Ron, so što se oвозмоži, pomeđu 1843-44 i 1994 godina, dolg period na mir od 150 godini proročen vo forma na „ pet meseci “ vo Otk. 9:5-10. Smrtta na Luj XVI, krajot na monarhijata i smrtta na zarobeniot papa zadavaat smrtonosen udar na religioznata netolerancija na „ dzverot što izleguva od moreto “ vo Otk. 13:1-3. Konkordatot na Direktorijumot ja lekuva svojata rana, no poveќе nema korist od uništenata kralaska poddržka, poveќе nema da progonuva sè do vremeto na krajot koga protestantskata netolerancija ќе se pojavi pod imeto „ dzverot što se kreva od zemjata “ vo Otkrovenie 13:11.

Stih 13: „ Vo toj čas imaše golem zemjotres, i edna desetina od gradot padna; i vo zemjotresot zaginaa sedum iljadi luѓe, a ostanatite se isplašija i Mu oddadoa slava na nebesniot Bog. “

Vo toa vreme (toj čas) se ispolni, vo duhovna forma, „ zemjotresot “ veќе proročen so ispolnuvanjeto na onoj od Lisabon vo 1755 godina, zasegnat vo temata na „ šestiot pečat “ od Apostolski 6:12. Spored Božjiot Duh, gradot Pariz izgubil „ edna desetina “ od svoeto naselenie. No, drugo značenje može da se odnesuva, spored Dan. 7:24 i Apostolski 13:1, na desettiot del od „ desette rogovi “ ili zapadnite hristijanski kralstva podloženi na papskiot rimokatolicizam. Francija,

koja Rim ja smeta za „najstarata ќerka“ na Rimokatoličkata crkva, paѓa vo ateizam, ja lišuva od nejzinata poddrška i odi dotamu što go uništuvaa nejziniot avtoritet. Četvrtata truba go otkri toa, „edna tretina od sonceto e pogodena“; Porakata „sedum iljadi luѓe bea ubieni vo ovoj zemjotres“ go potvrđuva ova velejќi: mnoštvo (iljada) religiozni „maži“ (sedum: religiozno osvetuvanje na vremeto), bea ubieni vo ovoj politički i opštествен zemjotres.

Stih 14: „Vtorata maka pomina; ete, tretata maka doaѓa brzo.“ „.

Taka, intenzivnoto prolevanje krv go razgore stravot od Boga, a „Užasot“ prestana, zamenet so imperijata na Napoleon I, „orelot“ koj gi objavuvaa poslednite tri „trubi“, tri „golemi maki“ za žitelite na zemjata. Bidejќi objavata sledi po Francuskata revolucija od 1789 do 1798 godina, „vtorata maka“ što ì se pripišuva vo stih 14 ne može direktno da ja zasega. No, za Duhot, toa e sredstvo koe ni kažuva deka nova forma na Francuskata revolucija će se pojavi neposredno pred vraќanje vo slava na Isus Hristos. Segaa, spored Otkrovenie 8:13, „vtorata maka“ jasno se odnesuva na temata na 6-ta truba od Otk. 9:13 koja, tokmu, će „ubie edna tretina od luѓeto“ pred da se vrati Isus Hristos za da se odmazdi za nepravednata osuda na svoje verni slugi so istrebuvanje na nivnite smrtni neprijatelji, poslednite buntovnici. Možeme da razbereme deka, kako masakrot predizvikan od francuskite revolucioneri, Bog go organizira masakrot na Tretata svetska vojna, ovoj pat nuklearen, koj značitelno će go namali brojot na žiteli na zemjata, pred nejzinoto celosno eliminiranje, što će go vrati nejziniot originalen „bezdenski“ izgled, po poslednata destruktivna intervencija na Isus Hristos.

Dvojnoto značenje na „vtorata taga“ ja povrzuva četvrtata truba so šestata od duhovna pričina. Strukturata na Otkrovenieto go deli vremeto na hristijanskata era na dva dela. Vo prviot, „tagata“ gi kaznuva vinovnite kazneti pred 1844 godina, a vo вториот, onie kazneti po 1844 godina, neposredno pred krajot na svetot. Segaa, dvete kazneni dejstva go delat značenje što Bog go dava na svojata četvrtata kazna vo Levit 26:25: „Će go ispratam mečot što će go odmazdi Mojot zavet“. Prvata kazna gi pogodi onie koi ne ja primija porakata za Reformacijata, deloto podgotveno od Isus za svoje izbranici, a vtorata, onie koi ne odgovorija na Božjiot uslov da ja završat ovaa Reformacija od 1843 godina pa natamu. Otkrienata svetlina so koja Bog ja gradi ovaa trajna Reformacija će bide pretstavena do časot koga će završi vremeto na proba.

So pregled na rabotite i postapkite što Bog im gi pripišal na luѓeto od Francuskata revolucija od 1789 do 1795 godina, gi naoѓame onie što toj može da im gi pripíše na zapadnite luѓe od poslednite denovi. Go naoѓame istiot prezir, istata bezbožnost i omraza kon religioznite uredbi i kon onie što gi poučuvaa; odnesuvanje koe ovoj pat e rezultat na izvonredniot razvoj na naukata i tehnologijata. Vo tekot na godinite na mir, ateizmot i lažnata religija go osvoija zapadniot svet. Zatoa, Bog ima dobra pričina da ni ponudi, za ovaa tema, dvojno čitanje; odnesuvanje na „preživeanite“ ja pravi glavnata razlika pomeѓu revolucionernata era i naučnoto vreme na poslednite denovi na čoveštvo. Za da bideme pojasni, spored Otk. 11:11-13, „preživeanite“ od prvoto čitanje koe se odnesuva na „četvrtata truba“ „se pokajaa“, dodeka „preživeanite“ od vtoroto koe se odnesuva na „šestata truba“ „ne se pokajaa“, spored Otk. 9:20-21.

Tretata „golema teškotija“ (za grešnicite): Slavnoto vraќanje na Hristos Odmazdnikot

Stih 15: „ Sedmiot angel zatrubi. I silni glasovi se slušnaa na neboto, velejki: „Carstvata na ovoj svet stanaa carstva na našiot Gospod i na Negoviot Hristos, i Toj ke caruva vo večni vekovi “.“

Poslednata tema na poglavjeto e onaa na „ sedmata truba “ koja go označuva, ve potsetuvam, momentot koga nevidliviot tvorec Bog se pravi vidliv za očite na svoite neprijateli, potvrđuvajki go Otk. 1:7: „ Ete, doaga so oblaci i sekoe oko ke go vidi, duri i onie što go probodoa “. „ Onie što go probodoa “, koi go probodoa Isus, se negovite neprijateli od site epohi na hristijanskata era, vkučitelno i onie od poslednata. Tie go probodoa progonuvajki gi negovite verni učenici, za koi toj izjavi: „ Kolku pati što mu go napravivte toa na eden od ovie najmali od ovie Moi braća, Mi go napravivte (Mat. 25:40).“ Od neboto, glasni glasovi se krevaat za da go proslavat nastanot. Ova se žitelite na neboto koi veke se izrazija da go proslavat proteruvanje to od neboto na ġavolot i negovite demoni od strana na pobedničkiot Hristos, narečen „ Mihail “ vo Otk. 12:7 do 12. Tie učestvuvaat vo radosta na izbranite, za vozvrat oslobođeni i pobednički od Isus Hristos. Istorijata na zemniot grev ke prestane poradi nedostatok na grešnici uništen od ustata na božestveni ot Hristos. Ģavolot, „ knezot na ovoj svet “ spored Isus, go gubi svoeto vladeenje so grešni ot svet uništen od Boga. Toj ke ostane ušte iljada godini na pustata zemja bez da mu našteti na nikogo, čekajki go svoeto celosno eliminiranje na posledni ot sud so site drugi grešnici koi Bog ke gi voscresne za taa cel.

Golemata nebesna sreća na izbranite iskupeni so krvta na Isus Hristos

Stih 16: „ I dvaeset i četirite starešini, koi sedea pred Boga na svoite prestoli, padnaa ničkum i Mu se poklonija na Boga “.

Izbranite vogle vo nebesnoto carstvo Božjo, sednati na prestoli vo prisustvo Božjo, tie ke vladeat ili ke gi sudat zlite spored Otk. 20:4. Ovoj stih go evocira kontekstot na nebesni ot počotok na iskupenite od Otk. 4. Ovoj stih ja pretstavuva formata što mora da ja ima vistinskoto obožavanje na Boga. Poklonuvanje to, na kolena, so liceto kon zemjata, e formata legitimirana od Boga.

Stih 17: „ Velejki: Ti blagodarime, Gospodi Bože Sedržitelu, Koj si i Koj beše, zašto ja zede Tvojata golema sila i se zacari. “

Iskupenite ja obnovuvaat svojata blagodarnost i se poklonuvaat pred Isus Hristos, „ Semokni ot Bog Koj e i Koj beše “ „ i Koj dojde “, kako što e objaveno vo Otk. 1:4. „ Ja osvoi svojata golema sila “ od koja se otkaža za da gi spasiš svoje izbranici i gi iskupi nivnite grevovi so svojata smrt vo tvojata služba kako „ Jagne “; „ Božjoto Jagne koe gi zema grevovite na svetot “. Ja „ ja osvoi svojata carstvo “; predloženiot kontekst e navistina onoj kade što Duhot go odnese Jovan vo Otk. 1:10; istorijata na Hristovoto sobranie na zemjata e vo minatoto. Vo ovaa faza, „ sedumte sobranija “ se zad izbranite. Vladeenje to na Isus, predmetot na nadežta na verata na izbranite, stana realnost.

Stih 18: „ Narodite se razgnevija; i dojde Tvojot gnev, i dojde vremeto da im sudiš na mrtvite, da gi nagradiš Tvoite slugi, prorocite, svetiite i onie što se bojat od Tvoeto ime, mali i golemi, i da gi uništiš onie što ja uništuvaat zemjata. “

naoġame mnogu korisni informacii za nizata proročeni nastani . 6-ti truba ubiena edna tretina od čoveštvo to , odnosno „ narodite se razgnevija “, i pred naši oči, vo 2020-2021 godina, sme svedoci na pričinite za ovaa iritacija: Kovid-19 i ekonomskata propast što ja predizvika, islamskata agresija i

vednaš, ruskata ofanziva so svoje sojunzici. Po ovoj užasen i destruktiven konflikt, po proglasovanju na zakonot za nedela od strana na „ dzverot na zemjata “, odnosno protestantskata i katoličkata koalicija na amerikanski i evropski preživeani, Bog gi izlea vrz niv „ sedumte posledni zla na svojot gnev “ opišani vo Otk. 16. Vo vremeto na sedmiot, Isus se pojavi za da gi spasi svoje izbrani i da gi uništi padnatite. Potoa doaga programata podgotvena za „ iljada godini “ od sedmiot milenium. Na neboto, spored Otk. 4:1, ke se sluči sudot na zlite: „ i dojde vreme da se sudat mrtvite “. Svetite ja dobivaat svojata nagrada: večniot život veten od Isus Hristos na svoje izbrani. Tie konečno ja dobivaat utrinskata dzvezda i krunata vetena na izbranite što ke se najdat kako pobednici vo borbata na verata: „ da gi nagradiš tvoite slugi prorocite “. Bog ovde potsetuva na važnosta na proroštvo za site vekovi (spored 2 Pet. 1:19) i pokonkretno vo poslednite denovi. „Svetiite i onie što se bojat od Tvoeto ime “, odnosno onie što pozitivno odgovorile na porakite na trite angeli od Otk. 14:7 do 13; prvata od niv potsetuva na mudrosta što se sostoi vo stravat od Nego, počituvanje na Nego i neosporuvanje na Negovite zapovedi, velejki: „ Bojte se od Boga i oddajte Mu slava “, vo negoviot aspekt na Boga tvorecot, „ zašto dojde časot na Negoviot sud, i poklonete se na Onoj što gi sozdade neboto, moreto, zemjata i izvorite na voda “.

Stih 19: „ I se otvori hramot Božji na neboto, i se vide vo hramot Negoviot kovčeg na zavetot. I imaše molnji, glasovi, grmotevici, zemjotres i golem grad. “

Site temi diskutirani vo ova kniga Otkrovenie se spojuvaat okolu ovoj istoriski moment na golemoto slavno vraćanje na našiot božestven Gospod Isus Hristos. Ovoj stih e nasochen kon kontekstot kade što se ispolneti i dopolneti slednite temi:

Otkrovenie 1: Adventizam:

Stih 4: „ Jovan do sedumte crkvi što se vo Azija: blagodat vam i mir od Onoj što e, i Koj beše, i Koj ke dojde ; i od sedumte duhovi što se pred Negoviot prestol. “

Stih 7: „ Ete, doaga so oblaci . I sekoe oko ke go vidi, i onie što go probodoa. I site pleminja na zemjata ke zaridaat poradi nego. Da, amin! “

Stih 8: „ Jas sum Alfa i Omega, veli Gospod Bog, Koj e, Koj beše i Koj ke dojde , Sedržitelot. “

Stih 10: „ Bev vo Duhot vo Gospodoviot den i slušnav zad sebe silen glas, kako od truba, “

Otk. 3: Sedmoto sobranie: kraj na „ laodikiskata “ era (= suden narod).

Otk. 6:17: Golemiot den na Božjiot gnev protiv nepokornite luѓe „ zašto dojde golemiot den na Negoviot gnev , i koj ke može da se održi? “

Otk. 13: „ dzverot što izleguva od zemjata “ (protestantska i katolička koalicija) i nejziniot nedelen zakon; stih 15: „ I mu beše dadena moć da ò dade život na likot na dzverot, za likot na dzverot da progovori i za da napravi site što nema da se poklonat na likot na dzverot da bidat ubieni. “

Otk. 14: Dvete temi za „ žetvata “ (krajot na svetot i voshitot na izbranite) i „ berbata “ (masažite na lažnite pastiri od strana na nivnite zavedeni i izmameni sledbenici).

Otk. 16: Stih 16: „golemiot den na bitkata Armagedon“

Božjata direktna i vidliva intervencija, „i imaše molnji, glasovi, grmotevici i zemjotres“, veќе citirani vo Otk. 4:5 i 8:5. No, tuka Duhot dodava „i golem grad“; „grad“ so koj se završuva temata na sedmata od „sedumte posledni zla“ vo Otk. 16:21.

Kontekstot na vraќanje na Isus Hristos e zatoa obeležan so najnovata adventistička tema koja ovoj pat, vo proleto 2030 godina, go nosi vistinskoto spasenie ponudeno na izbranite, dobieno so krvta proleana od Isus Hristos. Toa e časot na negovata konfrontacija so buntovnicite koi se podgotvuvaat da gi ubijati negovite izbranici koi ja odbivaat rimskata nedela i ja održuvaat svojata vernost kon sabotata osvetena od Boga od prvata nedela od negovoto sozdavanje na svetot. „Šestiot pečat“ od Otkrovenie 6 go ilustrira odnesuvanje i užasot na ovie buntovnici fateni od Gospod na delo na nameren genocid vrz negovite blagosloveni i sakani izbranici. Temata na nesoglasuvanje e evocirana vo ovoj stih 19. Toa e božestveni zakon začuvan vo „kovčegot na svedoštvo“ vo najsvetoto mesto na šatorot i evrejskiot „hram“. Kovčegot go dolži svojot prestiž i svojata mnogu visoka svetost samo na faktot deka gi sodrži pločite na zakonot vrežani od prstot na samiot Bog, lično, vo prisustvo na Mojsej, negoviot veren sluga. Biblijata ni ovozmožuva da razbereme što go predizvikuva užasot kaj buntovnicite vo vremeto na vraќanje na Isus Hristos. Zašto ova e ona što go objavuvaat stihovite od 1 do 6 od Psalm 50:

„Psalm od Asaf. Bog, Bog, Jahve, zboruva i ja povikuva zemjata, od izgrejsonce do zajdisonce. Od Sion, sovršenstvoto na ubavinata, Bog sjae. Našiot Bog doađa, nema da molči; pred Nego ogan što gori, a okolu Nego silna bura. Toj vika kon nebesata gore i kon zemjata, za da im sudi na Svoite luđe: Soberete gi Moite sveti kaj Mene, koi sklučija zavet so Mene preku žrtva! - I nebesata će ja objavati Negovata pravednost, zašto Bog e sudija.“

Vo kontekst na teror, buntovnicite će go vidati tekstot na četvrtata od Desette Božji zapovedi prikažan na neboto so ogneni bukvi. I preku ova božestveno dejstvo, tie će znaati deka Bog gi osuđuva na prvata i „vtorata smrt“.

Ovoj posleden stih od temata na „sedmata truba“ ja otkriva i potvrđuva važnosta što Bog mu ja dava na svojot zakon, koj e osporen od buntovnoto lažno hristijanstvo. Božestveni zakon e omalovažen pod izgovor na navodno sprotivstavuvanje pomeđu zakonot i blagodatta. Ova greška e rezultat na pogrešno tolkuvanje na zborovite što gi kažal apostol Pavle vo negovite pisma. Zatoa, ovde će gi otfrlami site sumneži so toa što će dadam jasni i ednostavni objasnuvanja. Vo Rimjanite 6, Pavle gi sporeduva onie što se „pod zakonot“ so onie što se „pod blagodat“, edinstveno poradi kontekstot na negovoto vreme koga započinuva noviot zavet. So formulata „pod zakonot“, toj se osvrnuva na Evreite od stariot zavet koi go otfrlaati noviot zavet zasnovan na sovršenata pravednost na Isus Hristos. I se osvrnuva na izbranite koi vleguvaat vo ovoj nov zavet spored formulata „so zakonot“. Zašto ova e korist što ja nosi blagodatta, vo čie ime Isus Hristos, vo Svetiot Duh, im pomaga na svoite izbranici i gi uči da go sakaat i da go počituvaaat svetiot božestven zakon. So toa što mu se pokoruva, toj potoa e „so zakonot“ i bidejki e „pod blagodat“, toj ne e nitu „pod zakonot“. Povtorno se seќavam deka Pavle veli za božestveni zakon deka e „svet i deka zapovedta e pravedna i dobra“; što go spodeluvam so nego vo Isus Hristos. Dodeka Pavle go osuđuva grevot, obiduvajki se da gi ubedi svoite čitateli deka poveќе ne smeat da grešati bidejki se vo Hristos,

sovremenite buntovnici gi koristat negovite tekstovi za da mu se sprotivstavat pravejki go Isus Hristos, kogo go tvrdat, „ sluga na grevot “ vopostaven od Rim na 7 mart 321 godina. Dodeka Pavle izjavil vo Galatjanite 2:17: „ No, ako barame da bideme opravdani preku Hristos, ako i nie samite se smetame za grešnici , dali Hristos e služitel na grevot?“ Daleku od toa ! » Da ja zabeležime važnosta na preciznosta, „ daleku od toa“ „, koe ja osuduva religioznata koncepcija na lažnata, buntovna moderna hristijanska vera, i toa od 7 mart 321 godina, datumot koga rimskiot „ grev “ vlegol vo zapadnata i istočnata hristijanska vera preku avtoritetot na paganskiot rimski imperator, Konstantin I.

Vo ovoj kontekst na „ sedmata truba “, prvite šest iljadi godini izdvoeni od Bog za negoviot izbor na zemnite izbranici, vo negoviot vkupen proekt od sedum iljadi godini, završuvaa. Potoa se otvora sedmiot milenium, ili „ iljada godini “ od Otk. 20, posveten na nebesniot sud na buntovnicite od strana na izbranite iskupeni od Isus Hristos, temata na Otk. 4.

Otkrovenie 12 : Golemiot centralen plan

Ženata – Rimskiot agresor – Ženata vo pustinata – Zagradi: Borba vo rajot – Ženata vo pustinata – Reformacijata – Ateizam-

Adventistički ostatok

Pobedničkata žena, nevestata Hristova, Jagneto Božjo

Stih 1: „ Golem znak se pojavi na neboto: žena oblečena vo sonce, so mesečina pod nozete, a na glavata kruna od dvanaeset dzvezdi. “

I ovde, nekolku temi se sledat edna po druga vo nekolku sliki ili sceni. Prvata slika go ilustrira Izbraniot sobor koj ќе ima korist od pobedata na Isus Hristos, negovata edinstvena Glava, spored Efesjanite 5:23. Pod simbolot na „ žena “, „ Nevestata “ Hristova e obvitkana vo „ sonceto na pravednosta “ proročeno vo Mal. 4:2. Vo dvojna primena, „ mesečinata “, simbol na temninata, e „ pod nejzinite noze “. Ovie neprijатели se istoriski i hronološki Evreite od stariot zavet i padnatite hristijani, katolici, pravoslavni, protestanti i adventisti od noviot. Na nejzinata glava, „ kruna od dvanaeset dzvezdi “ ja simbolizira nejzinata pobeda vo zavetot na Boga, 7, so čovekot, 5, što znači brojot 12.

Progonuvana žena pred konečnata pobeda

Stih 2: „ Taa beše bremena i vikaše, boleše i beše vo maki pri poroduvanje .

Vo stih 2, „ makite pri poroduvanje “ se odnesuvaat na zemното progonstvo što mu prethodelo na vremeto na nebesnata slava. Ovaa slika ja upotrebil Isus vo Jovan 16:21-22: „ Ženata što rađa ima taga, zašto došol nejziniot čas; no koga ќе se porodi, poveќе ne se seќava na makata, od radost što se rodil čovek na svetot.“ Taka i vie sega imate taga; no Jas povtorno ќе ve vidam, i vašeto srce ќе se raduva, i vašata radost nikoj nema da vi ja odzeme .

Paganskiot progonitel na ženite: Rim, golemiot carski grad

Stih 3: „ I drug znak se pojavi na neboto: i ete, golem crven zmev, so sedum glavi i deset rogovi, a na glavite sedum kruni. “

Stih 3 go identifikuva negoviot progonitel: ġavolot, se razbira, no toj dejstvuva preku zemski telesni sili koi gi progonuvaat izbranite, spored negovata volja. Vo svoeto dejstvuvanje, toj koristi dve posledovatelni strategii: onaa na „ zmejot “ i onaa na „ zmijata “. Prvata, onaa na „ zmejot “, e otvoreniot napad što go koristi paganskiot imperijalen Rim. Taka, gi naogame simbolite što veќе se videni vo Dan. 7:7 kade što Rim se pojavil vo forma na četvrto monstruozno životno so „ deset rogovi “. Paganskiot kontekst e potvrden so prisustvoto na „ dijademite “ koi tuka se postaveni na „ sedumte glavi “, simbolot na rimskiот grad spored Otk. 17. Ovaa preciznost zasluđuva naše celosno vnanie, bidejki ni ukađuva, sekoj pat koga ovaa slika e pretstavena, so postavuvanjeto na „ dijademite “, na prorokuvaniot istoriski kontekst.

Religiozniот progonitel na ženite: Papskiот katolički Rim

Stih 4: „Negovata opaška vlečeše tretina od nebesnite dzvezdi i gi frli na zemjata. I zmevot stoeše pred ženata, koja trebaše da rodi, za da go progolta nejzinoto dete koga će rodi. “

Ovoj stih povtorno, pod novi simboli, ja prezema porakata od Otk. 11:1 do 3 kade što papskiot Rim e ovlasten od Boga, pod titulata „stap“, da „go gazi pod noze svetiot grad 42 meseci “.

Vo Knigata na prorok Daniel, „desette rogovi“ na Rimskoto Carstvo trebalo da bidat nasledeni od papskiot „mal rog“ (od 538 do 1798 godina). Ova nasleduvanje e potvrdeno ovde vo Otkrovenie 12, stih 4.

Terminot „opaška“ koj gi targetira lažnite „proročica „Jezavela“ od Otk. 2:20, go ilustrira ova niza na lažnohristijanski papski religiozen Rim. Obvinienieto navedeno vo Dan. 8:10 e tuka obnoveno. Žrtvite na nejzinite itrini i zaveduvanja dostojni za „zmijata“ od Bitie, se zgazeni pod simbolot na „dzvezdite nebesni“, odnosno pod titulata „građani na carstvoto nebesno“ što Isus im ja pripisuva na svoje učenici. „Tretina e vovlečena vo nejziniot pad“. Tretata ne se naveduva poradi nejzinoto bukvalno značenje, tuku, kako i nasekade vo proroštvata, kako značen del od vkupniot broj na testirani hristijani. Žrtvite duri možat da go nadminat ovoj del od bukvalna tretina.

Stih 5: „I taa rodi sin, koj će vladee nad site narodi so železen žezol. I nejzinoto dete beše grabnato pri Boga i pri Negoviot prestol. “

Vo dvojna primena, proroštvoto potsetuva kako đavolot se borel za kauzata na Mesijata od negovoto rađanje do negovata pobjednička smrt. No, ovaa pobjeda e pobjeda na prvorodeni, po kogo site negovi izbranici će uspeat, za da ja prodolžat istata borba sè dodeka ne se postigne konečnata pobjeda. Vo toj moment, primajki nebesno telo, tie će go spodelat so nego negoviot sud nad zлите i tamu, zaedno, „će vladeat so narodite so železen žezol“ koj će ja dade presudata za „makite na vtorata smrt“ na posledniot sud. Iskustvoto na Hristos i ona na negovite izbranici se spojuvaat vo edno zaedničko iskustvo, a slikata na „deteto grabnato kaj Boga i kaj negoviot prestol“, odnosno na neboto, e onaa na zemnoto „izbavuvanje“ na izbranite što će se ostvari vo 2030 godina, pri vraćanje na odmazdnikot Hristos. Tie će bidat izbaveni od „makite na poroduvanje „. Deteto e simbol na avtentično, uspešno i pobjedonosno hristijansko preobraćanje.

Stih 6: „A ženata izbega vo pustinata, kade što imaše mesto prigotveno od Boga, za da ja hranat tamu iljada dveste i šeeset dena. “

Progonuvanoto Sobranie e mirno i nevooruženo, negovoto edinstveno oružje e Biblijata, Božjata Reč, mečot na Duhot, može da izbega samo pred svoje agresori. Stih 6 potsetuva na vremeto na progonuvačkiot papski vladeenje za vreme na „1260 proročki denovi“ ili 1260 realni godini spored zakonot na Ezekiel 4:5-6. Ova vreme e za hristijanskata vera vreme na bolno iskušenie sugerirano so spomenuvanjeto na zborot „pustina“ kade što e „vodena od Bog“. Taka, taa ja deli makata na „dvajcata svedoci“ od Otkrovenie 11:3. Vo Dan. 8:12, ovaa božestvena presuda e formulirana vaka: „vojskata beše izbavena so večniot poradi grevot“; grevot izvršen so napuštanje na počituvanje na sabotniot den za odmor od 7 mart 321 godina.

Otvoranje na zagradite: borba na neboto

Stih 7: „ I nastana vojna na neboto. Mihail i negovite angeli se borea protiv zmevot. I zmevot i negovite angeli se borea protiv nego. “

Najavenoto voznesenie na svetiite zaslužuva objasnuvanje što Duhot ni go pretstavuva vo eden vid zagrada. Toa ќе bide ovozmoženo poradi pobedata na Isus Hristos nad grevot i smrtta. Ovaā pobeda beše potvrđena po negovoto voskresenie, no Duhot ni gi otkriva tuka posledicite što gi imaše za žitelite na neboto koi do toj moment bea vo kontakt so demonite i samiot Satana.

Mnogu važno : ovoj nebesen konflikt, nevidliv za čovečkite oči, frla svetlina vrz značenjeto na enigmatskite zborovi što gi izgovori Isus koga bil na zemjata. Vo Jovan 14:1-3, Isus rekol: „ Da ne se voznemiruvaa vašite srca. Veruvajte vo Boga i veruvajte vo Mene. Vo domot na Mojot Otec ima mnogu živeališta. Ako ne beše taka, ќе vi kažev: Odam da vi priготvam mesto . A koga ќе otidam i vi priготvam mesto , povtorno ќе dojdā i ќе ve zemam kaj Sebe, za da bidete i vie kade što sum Jas. “ Značenjeto dađeno na „ podgotovkata “ na ova „ mesto “ ќе se pojavi vo stihot što sledi.

Stih 8: „ No tie ne pobedija, nitu im se najde poveќе mesto na neboto. “

Ovaā nebesna vojna nema ništo zaedničko so našite zemski vojni; taa ne predizvikuva vednaš smrt, a dvata sprotivstaveni tabora ne se ednakvi. Golemiot tvorec Bog, koj se pretstavuva vo smireniot i bratski aspekt na arhangelot „ Mihail “, e sè ušte semokniot Bog pred kogo site negovi suštestva treba da se poklonat i da mu se pokorat. Satanata i negovite demoni se meѓu tie buntovni suštestva, koi se pokoruvaa samo pod prinuda, i konečno, ne moжат da odoleat i se prinudeni da se pokorat, koga golemiot Bog gi isteruva od neboto so svojata semok. Za vreme na negovata zemska služba, od Isus se plašele zlite angeli koi go poslušale i svedočeale deka toj navistina e „ Sin Božji “ na božestveniот plan, narekuvajќi go taka.

Vo ovoj stih Duhot precizira: „ nivnoto mesto poveќе ne se naogaše na neboto “. Ova „ mesto “ što go zazemaa nebesnite buntovnici vo Božjeto carstvo moraše da se oslobodi za da može ova nebesno carstvo da bide „ pročisteno “ i „ podgotveno “ da gi primi Hristovite izbranici na denot na negovata posledna bitka protiv zemnite buntovnici pri negovoto doaѓanje vo slava. Togaš, zemajќi gi svoite izbranici so sebe, „ tie sekogaš ќе bidat so nego, kade i da e toj “, odnosno na pročistenoto nebo, taka „ podgotveno “ da gi primi. Delot od zemjata togaš ќе bide pustoš od tipot prorokuvan so zborot „ bezdna “ od Bitie 1:2. Vo svetlinata na ovaā bitka, božestveniот spasonosen projekt e osvetlen i sekoj klučen zbor od negoviot plan go otkriva svoeto značenje. Ova e slučaj so ovie stihovi citirani vo Evreite 9:23: „ Zatoa beše potrebno, bidejќi slikite Nebesnite raboti trebaše da se očistat na ovoj naćin, za da moжат i samite nebesni raboti da se očistat so podobri žrtvi od ovie. » Taka, neophodnata „ povozvišena žrtva “ beše dobrovolnata smrt na Mesijata po ime Isus, ponudena za da gi iskupi grevovite na svoite izbranici, no pred sè, za da go dobie za svoite sozdanija i za sebe legitimnoto zakonsko pravo da gi osudi na smrt nebesnite i zemskite buntovnici. Na ovoj naćin „ nebesnoto svetilište Božjo beše „ pročisteno “, prvo, a potoa, pri vraćanjeto na pobedonosniot Hristos, ќе dojde redot na zemjata, koja toj ja oznaćuva kako negovo „ podnožje na nozete “, no ne kako negovo „svetilište“ vo Isaija 66:1-2: „ Vaka veli Gospod: neboto e moj prestol, a zemjata e podnožje na nozete . Kakov dom možete da mi izgradite, ili kakvo mesto možete da mi napravite da živeam? Sè ova e napraveno od mojata raka i sè e sozdađeno, veli Jahve. Na ova ќе gledam: na onoj što e smiren i pokaen vo duhot, na onoj što se boi od mojot zbor.“ „; ili, spored Ezekiel 9:4, za „ onie što vozdivnuvaa i plaćat poradi storenite gnasotii “.

Stih 9: „ I beše isfrlen golemiot zmej, starata zmija, narečena ġavol i satana, koja go zaveduva celiot svet; beše isfrlen na zemjata, i negovite angeli bea isfrleni so nego. “

Nebesnite suštestva bea prvite što imaa korist od duhovnoto čistenje što go prezede pobedničkiot Hristos. Toj gi istera ġavolot i negovite angelski demoni od neboto, koi bea „ frleni “ na zemjata dve iljadi godini. Taka, ġavolot go znae „vremeto “ što mu preostanuva nemu lično i na negovite demoni da dejstvuvaat protiv izbranite svetc i božestvenata vistina.

Zabeleška : Isus ne samo što im go otkril karakterot na Boga na čoveštvo, tuku gi zapoznal i so ovoj strašen lik, ġavolot, za kogo stariot zavet malku zboruval, ostavajki go rečisi neznaečki. Otkako Isus ja pobedi ġavolot, borbata među dvata tabora se zasilila poradi samoto ograničuvanje na demonite koi sega živeat nevidljivo među lugeto na zemjata i vo celata naša zemska dimenzija, koja gi vkučuva planetite i dzvezdite na neboto. Ova se edinstvenite vonzemjani vo našata zemska dimenzija.

Tuka moram da potsetam deka pravilnoto razbiranje na celokupniot proekt za spasenie na programata zamislena od Boga e ekskluzivna privilegija rezervirana za negovite izbranici. Zašto, lažnata vera se prepoznava po faktot deka sekogaš greši vo svoite tolkuvanja na negoviot proekt. Ova e dokažano ušte od vremeto koga Evreite, koi mu ja dale na Mesijata prorokuvale vo Svetoto Pismo ulogata na donesuvanje telesno izbavuvanje, dodeka Bog planiral samo duhovno izbavuvanje; ona od grevot. Slično na toa, denes, lažnata hristijanska vera čeka so vraćanje na Isus Hristos, vospostavuvanje na negovoto carstvo i negovata moć na zemjata; raboti što Bog ne gi stavil vo svojata programa kako što nē uči negovoto proročko Otkrovenie. Naprotiv, negovoto slavno doažanje će go označi krajot na nivniot život koj ostanal nositel na nivnite grevovi i celata nivna vina kon nego.

Izbranikot Hristov znae deka slobodniot život započnal na neboto i deka po zemskiot interludium što bil neophoden za sovršeno demonstriranje na negovata ljubov i pravda, Bog Tvorecot će go prodolži životot na svoite sozdanija koi ostanale verni na neboto i na zemjata, večno vo svojot nebesen oblik. Nebesnite i zemskite buntovnici togaš će bidat sudeni, uništeni i istrebeni.

Carstvoto nebesno e oslobodeno

Stih 10: „ I čuv silen glas kako veli na neboto: „Sega dojde spasenieto, silata i carstvoto na našiot Bog i silata na Negoviot Hristos, zašto e soboren obvinotelot na našite braća, koj gi obvinuvaše pred našiot Bog denje i noće. “

Ova „ Sega “ se odnesuva na datumot 7 april, 30-ti, prvot den od sedmicata što sledi po sreda, 3 april, vo koj, prifaćajki go krstot, Isus go pobedi ġavolot, grevot i smrtta. Na toj prv den od sedmicata, toj i izjavi na Marija: „ Ne dopiraj me; sē ušte ne sum se voznesel kaj Mojot Otec “. Negovata pobeda sē ušte trebaše da se oficijalizira na neboto, i ottogaš, vo svojata božestvena semoć, pod negovoto povtorno otkrieno angelsko ime „ Mihail “, toj gi istera ġavolot i negovite demoni od neboto. Važno e da se zabeleži citatot „ obvinotelot na našite braća, koj gi obvinuvaše pred našiot Bog denje i noće “. Ni go otkriva ogromnoto univerzalno bratstvo na Božjiot tabor, koj go deli svoeto otfrlanje na buntovničkiot tabor so izbranite na zemjata. Koi se ovie „ braća “? Onie na neboto i onie na zemjata, kako Jov, koj delumno e predaden na ġavolot za da mu dokaže deka negovite „ obvinuvanja “ se neosnovani.

Stih 11: „ I tie go pobedija so krvta na Jagneto i so slovoto na svoeto svedoštvoto, i ne go zasakaa svojot život do smrt. “

Modelot za koj se zboruva vo ovoj stih se naoga vo porakata od erata „ Smirna “, a ovaa poraka go označuva standardot na vera što go bara Isus Hristos za site prorokuvani vekovi do Negovoto slavno vraćanje.

Pobedata na „ Mihail “, nebesnoto božestveno ime na našiot Spasitel Isus Hristos, gi opravduva negovite svećeni izjavi dadeni vo Matej 28:18-20: „ Isus im se približi i im reče: „ Dadena mi e seta vlast na neboto i na zemjata . Odete i naućete gi site narodi, kršćevajki gi vo imeto na Otecot i Sinot i Svetiot Duh, ućejki gi da pazat sě što vi zapovedav. I, ete, Jas sum so vas vo site dni do svršetokot na vekot. ““

Taka, pri osnovanjeto na svojot prv zavet, Bog mu ja otkri na Mojsej istorijata na potekloto na našata zemna dimenzija, no samo nam, koi živeeme vo poslednite denovi na čoveštvoto, ni go otkriva razbiranjeto na svojot globalen plan za spasenie, zatvorajki ja zagrada za iskustvoto na zemniot grev, koe na krajot će trae šest iljadi godini. Zatoa, so Boga go spodeluvame očekuvanjeto za večno povtorno obedinuvanje na site negovi verni nebesni i zemni izbranici. Zatoa, privilegija na izbranite e da go nasočat našeto vnimanie kon neboto i negovite žiteli. Zašto, od svoja strana, tie ne prestanale da se interesiraat za sudbinata na izbranite i našata zemna istorija, od sozdavanjeto do krajot na svetot, kako što e napišano vo 1. Korintjanite 4:9: „ Zašto mi se čini deka Bog nē napravi nas, apostolite, posledni, osudeni na smrt, na nekoj način, bidejki sme napraveni spektakl za svetot, za angelite i za lućeto. “

Sostojbata so zemjišteto se vlošuva

Stih 12: „ Zatoa raduvajte se, nebesa i vie što živeete na niv! Teško na zemjata i na moreto! Zašto ġavolot sleze kaj vas so golem gnev, bidejki znae deka ima kratko vreme. “

„ Žitelite na neboto “ bea prvite što se „ raduvaa “ na Hristovata pobeda. No, protivstavenosta na ovaa radost e zasiluvanje na „ teškoto “ za „žitelite na zemjata“ . Zašto ġavolot znae deka e osuden na smrt so odloćuvanje i deka ima „ malku vreme “ da dejstvuva protiv svojot plan za spasenie. Dejstvijata što gi izvršuva demonskiot logor ogranićen na zemjata vo tekot na 2000 godini se otkrieni od Isus Hristos vo negovoto Otkrovenie ili Apokalipsa. Ova e temata na ova delo što go pišuvam za vas. I od 2018 godina, izbranite na Isus Hristos go spodelija ova znaenje za krajot na vremeto rezervirano za ġavolot za negovoto delo na zaveduvanje; toa će završi na proletta 2030 godina so slavnoto vraćanje na nivniot božestven Ućitel. Zagrada na ovaa tema završuva so stih 12.

Zatvoranje na zagrada za borbata na neboto

Obnovuvanje na temata za ženata što e vodena vo pustinata

Stih 13: „ Koga zmejot vide deka e frlen na zemjata, ja goneše ženata što go rodi maškoto dete. “

Ovaa zagrada mu dozvoluva na Duhot da se vrati na temata za papskoto vladeenje od stih 6. Terminot „ zmej “ vo ovoj stih sè ušte se odnesuva na samiot ġavol, Satana. No, negovata borba protiv „ ženata “ se sproveduva preku rimska akcija, posledovatelno carska, a potoa papska.

Stih 14: „ I na ženata ì bea dadeni dve krilja od golem orel, za da može da odleta vo pustinata, na svoeto mesto, kade što ke se hrani za vreme, i vremenja, i polovina vreme, daleku od liceto na zmijata. “

Vo ovoj stih 14, toj ja prodolžuva porakata so naveduvanje na vremetraenieto na papskoto vladeenje vo forma na „tri i pol godini“, „ vreme, vremenja i polovina vreme “, veќе upotrebeni vo Dan. 7:25. Vo ova povtoruvanje, ke bidat otkrieni novi detalji vo hronološki redosled na nastanite. Mora da se zabeleži eden detalj: „ zmevot “ od stih 4 e zamenet so „ zmija “ na ist način kako što „ zmevot “ od stih 3 e zamenet so „ opaška “. Terminite „ zmija i opaška “ ni otkrivaat promena na aktivnite taktiki što Bog, „ golemiot orel “, gi inspirira kaj ġavolot i negovite demoni. Po otvorenata agresija na „ zmevot “, sleduva lukavata i religiozna laga na „ zmijata “, koja se ispolnuva so papskoto vladeenje od 1260 prorokuvani godini. Spomenuvanieto na „ zmijata “ mu dozvoluva na Boga da ni predloži sporedba so okološtite na prvorodniot grev. Isto kako što Eva beše zavedena od „ zmijata “ preku koja ġavolot se izrazi; „ Ženata “, „ Nevestata “ Hristova, e podložena na test na lažnite zborovi što ġavolot ì gi iznesuva preku „ ustata “ na svoje agenti na papskiot rimokatolicizam.

Stih 15: „ I zmijata isturi od ustata svoja voda kako potok po ženata, za da ja odnese potokot. “

Stih 15 go ilustrira katoličkoto progonstvo na koe e podložena neverničkata hristijanska vera; kako „ vodite na reka “ koi „ odvekuvaat “ sè što e na dofat. Rimokatoličkata papska „ usta “ gi započna svoje katolički, fanatični i surovi sojuzi protiv nivnite religiozni protivnici. Sovršenoto ostvaruvanje na ovaa akcija e sozdavanieto na korpusot na „zmejovi“ od Luj XIV, sovetuvan od episkopot Le Telier. Ova voeno telo, sozdadeno za da sproveduva miren protestantski otpor , imalo cel da gi „ odveče “ site slabi i krotki izbranici na Hristos vo negovite dogmi, prinuduvajќi gi da izbiraat pomeѓu preobraќanje vo katolicizam ili odveduvanje vo zarobeništvo ili smrt po užasna zloupotreba i tortura.

Stih 16: „ I zemjata ì pomogna na ženata, i zemjata ja otvori ustata svoja i ja progolta rekata što ja isfrli zmevot od ustata svoja. “

Duhot ni nudi dve preklopuvački tolkuvanja za ovoj eden stih. Zabeležete deka „ ženata “ i „ zemjata “ se tuka dva različni entiteti i deka „ zemjata “ može da ja simbolizira protestantskata vera ili bukvalno zemjata, počvata na našata planeta. Ova ke mu dade na ovoj stih dve tolkuvanja koi se sledat edno po drugo hronološki vo božestvenoto Otkrovenie.

Prva poraka: lažniot dzverski protestantizam : Po hronološki redosled, prvo, „ ženata “ odgovara na slikovitiot opis na mirnite protestanti na Reformacijata čija oficijalna „ usta “ (onaa na Martin Luter vo 1517 godina) gi osuduvaše katoličkite grevovi; što go opravda nivnoto ime: „protestantski“ ili onie koi protestiraat protiv katoličkata religiozna nepravda što greši protiv Boga i gi ubiva negovite vistinski slugi. Druga licemerna komponenta na protestantizmot simbolizirana so zborot „ zemja “ isto taka ja otvori svojata „ usta “ za da ja osudi katoličkata vera, no taa zede oružje i nejinite nasilni udari „ progoltaa “ značeen del od borcite na katoličkite ligi. Zborot „ zemja “ ovde gi simbolizira poznatite „hugenoti“, protestantski borci od Sevenite i onie od voenite uporišta kako La Rošel za vreme na

„religioznite vojni“ vo koi na Boga nitu mu služea nitu mu oddavaa počit dvete sprotivstaveni grupi borci.

Vtora poraka: mečot za odmazda na francuskiot nacionalen ateizam . Vo vtoro čitanje, i po hronološki redosled, ovoj stih 16 otkriva kako Francuskata revolucija celosno ќе ja zafati papskata agresija na katoličkite monarhii. Ova e glavnata poraka na ovoj stih. I toa e ona što Bog ì ja dava na ulogata na „ 4-tiot truba „od Otk. 8:12 i „ dzver što izleguva od bezdnata “ od Otk. 11:7, po analogija so Lev. 26:25, doađa, veli Bog, kako „ meč, za da go odmazdi Mojot zavet “ predaden od buntovnite katolički grešnici. Ova slika se bazira na kaznata na buntovnikot „ Korej “ vo 4. Moj. 16:32: „ Zemjata ja otvori ustata i gi progolta, niv i nivnite kući, so site luđe na Korej i so site nivni dobra “. Vo sovršena harmonija so božestvenoto Otkrovenie i istoriskoto ispolnuvanje, ova sporedbena slika potsetuva na otfirlanjeto na božestveni zakon od strana na buntovnicite vo obete situaciji.

Posledniot neprijatelj na zmejot : Adventističkiot ostatok od ženi

Stih 17: „ I zmevot se razgnevi na ženata i otide da vojuva protiv ostatokot od nejzinoto seme, protiv onie što gi pazat Božjite zapovedi i go imaat svedoštvoto na Isusa Hrista. “

Preminuvački vo tišina 150-godišnata aktivnost na protestantite pogodeni od božestvenata kletva, temata na „ 5-tata truba “, Duhot ja povikuva poslednata zemska bitka na ġavolot i negovite nebesni i zemski poslušnici i ni gi pokažuva celite na nivnata zaednička omraza. Ovie posledni celi ќе bidat Izbranite, poslednite potomci i naslednici na adventističkite pioneri od 1873 godina na koi im beše objaven ovoj posleden test spored Otkrovenie 3:10 . Pioneri čija misija ќе ja završat, nosejčki go istiot božestven blagoslov. Tie ќе mora cvrsto i verno da ja poddržuvaat rabotata što Isus im ja doveril: odbivajčki da go počituvaat na koj bilo način „ žigot na dzverot “, odnosno rimskata nedela, so toa što verno i bez ogled na cenata, ќе go počituvaat sabotniot odmor, vo tekot na sabotata, vistinskiot sedmi den od sedmicata, od vremeto organizirano i vospostaveno od golemiot i semoćen tvorec Bog. Ova e vistinata što se pojavuva vo ovoj opis na „ ostatokot od semeto na ženata “ vo ovoj stih: „ onie što gi pazat Božjite zapovedi “, desette, a ne devette; „ i koi cvrsto go držat svedoštvoto Isusovo “, zatoa što ne dozvoluvaat nikoj da im go odzeme; nitu „ zmejovi “, nitu „ zmii “. I ova „ svedoštvoto Isusovo “ e najskapocenoto nešto vo postoenjeto, bidejčki, spored Otk. 19:10, „ svedoštvoto Isusovo e duhot na proroštvoto “. Tokmu ova proročko svedoštvoto go pravi „ nevozmožno ġavolot da gi zavede izbranite “ na Hristos, Bogot na vistinata, kako što uči Matej 24:24: „ Zašto ќе se pojavat lažni hristosi i lažni proroci i ќе pokažat golemi znaci i čuda, za da gi zavedat, ako e možno , i izbranite “ .

Pobedata na Satanata e rečisi... celosna

Stih 18: „ I zastana na pesokot od moreto. “

Ovoj posleden stih ni pokažuva triumfalen ġavol koj uspeal da gi vovleče vo svojot pad i smrtna osuda site hristijanski religiozni institucii što gi dominira i gi drži pod svoja vlast. Vo Isaija 10:22, Bog izjavuva: „ Iako tvojot narod Izrael e kako pesok morsk, samo ostatok ќе se vrati; uništuvanjeto e rešeno, ќе se prelee so pravda “. Taka, spored ova proroštvo, na krajot na svetot, samo adventistite koi ne se soglasuvaat, koi go sočinuvaat „ ostatokot od ženata “, „ Izbraniot, Nevestata Hristova “ i

duhovniot „Izrael “ Božji, še izbegaat od ovaa satanska dominacija. Ve potsetuvam deka pod imeto „Adventist“, Duhot go definira standardot na verata za spasenie na poslednite izbrani od 1843 godina; vo 2020 godina, toa e religiozno odnesuvanje, no poveќе ne e institucija što Bog ja osudil, osudil i otrfril („ povratil “) vo 1994 godina.

Otkrovenie 13 : Lažnite braќa na hristijanskata religija

Dzverot od moreto - Dzverot od kopnoto

Brojot 13 pretstavuva za suevernite idolopoklonici sreќna ili nesreќna amajlija, vo zavisnost od mislenjata na sekoja ličnost i zemjata. Tuka, vo svoeto slavno Otkrovenie, Bog ni go otkriva svojot kod na broevi, baziran na broevite od 1 do 7 i nivnite različni kombinacii. Brojot 13 se dobiva so sobiranje na brojot „6“ - brojot na angelot Satana - i brojot „7“, brojot na Boga i zatoa na legitimnata religija vratena na Sozdatelot Bog vo Isus Hristos. Taka, vo ova poglavje še gi najdeme „lažnite braќa na hristijanskata religija“, no vistinski smrtni neprijатели na vistinskite izbranici. Ovaa „ pleska “ se krie meѓu „ dobroto zrno “ pod izmamnički religiozni pojavi što ova poglavje gi razotkriva.

Priviot dzver : koj izleguva od moreto

Prvata bitka na zmejot-zmija

Stih 1: „ I vidov dzver kako izleguva od moreto, so deset rogovi i sedum glavi , a na rogovite negovi deset kruni , a na glavite negovi...” iminja na bogohulstvo “.

Kako što vidovme vo studijata na Otk. 10, vo ova poglavje gi naogame dvata takanarečeni hristijanski „ dzverovi “ od našata era. Prvot, „ koj izleguva od moreto “, kako vo Dan. 7:2, se odnesuva na katoličkata vera i nejzinoto progonuvačko vladeenje od „ 42 proročki meseci “ ili 1260 realni godini. Prezemački gi simbolite na imperiite što mu prethodat vo Dan. 7, go naogame vladeenjeto na „ maliot rog “ koj trebalo da se pojavi otkako „ desette rogovi “ će gi dobijat svoje carstva spored Dan. 7:24. „ Dijademite “ postaveni na „ desette rogovi “ pokažuvaat deka tokmu ovoj istoriski kontekst e cel. Tuka, papskiot Rim e simboliziran so „ sedum glavi “ koi osobeno go karakteriziraat vo dvojna smisla. Pobukvalnata e onaa na „ sedumte ridovi “ na koi e izgraden Rim spored Otk. 17:9. Drugiot, poduhoven, ima prioritet; Izrazot „ sedum glavi “ označuva osvetuvanje na magistraturata: „ sedum “ e brojot na osvetuvanje, a „ glavi “ go označuvaat magistratot ili starešinata vo Isaija 9:14. Ovaa superiorna magistratura se pripisuva na papskiot Rim bidejki se pretstavuva vo forma na nezavisna država, i građanska i religiozna, čija glava e papata. Duhot naveduva: „ i na negovite glavi iminja na bogohulstvo “. Zborot „ bogohulstvo “ e vo ednina i mora da go prevedeme so: „ iminja na lagi “, spored značenjeto na zborot „ bogohulstvo “. Isus Hristos mu pripisuva „ lagi “ na rimski papski režim. Zatoa mu ja pripisuva titulata „ tatko na lagite “ so koja go označi ġavolot, samiot Satana vo Jovan 8:44: „ Vie ste od vašiот tatko ġavolot , i sakate da gi ispolnuvate želbite na vašiот tatko. Toj beše ubiec od početokot i ne ostanuva vo vistinata, zašto vo nego nema vistina. Koga zboruva laga, zboruva od svoja strana, zašto e lažlivec i tatkoto na lagite .

Stih 2: „ Dzverot što go vidov beše kako leopard , a nozete mu bea kako mečkini , a ustata mu kako lavovski . I zmevot mu ja dade svojata sila, svojot prestol i golema vlast . “

„ Četvrtiот dzver “ od Dan. 7:7, narečen „ strašen, strašen i izvonredno silen “, ovde dobiva poprecizen opis. Vsušnost, samo toj gi pretstavuva kriteriumite na trite imperii što mu prethodele od Haldejskata imperija. Toj ja poseduva agilnosta na „ leopardot “, silata na kršenje na „ mečkata “ i surovata mesojadna sila na „ lavot “. Vo Otk. 12:3, „ zmejot “ od stih 3, kade što „ dijademite “ bile na „ sedumte glavi “, go pretstavuval Rim vo negovata paganska imperijalna faza, progonovaljki gi prvite hristijani. Taka, isto kako što „ maliot rog “ od Dan. 7:8-24 go nasleduva onoj od Dan. 8:9, ovde, papstvoto ja dobiva svojata moć od Rimskoto Carstvo; što istorijata go potvrđuva so imperijalniот dekret izdaden od Justinijan I vo 533 (pišuvanje) i 538 (primena). No, bidete vmatelni! „ Zmejot “ se odnesuva i na „ ġavolot “ vo Otk. 12:9, što znači deka papstvoto ja dobiva svojata moć, „ svojata sila, svojot prestol i svojata golema vlast “ od samiот ġavol. Možeme da razbereme zošto Bog gi pravi dvata entiteta „ tatkovci na lagite “ vo prethodniот stih.

Zabeleška : Na voeno nivo, papskiот Rim ja zadržuva silata i moćta na svojata imperijalna forma, bidejki evropskite kralски vojski mu služad i gi zadovoluvaat negovite odluki. Kako što uči Daniel 8:23 do 25, negovata sila se temeli na „ uspehot na negovite lukavstva “ koi se sostojat vo tvrdenjeto deka go pretstavuvaat Boga na zemjata i kako takvi, da možat da go otvorat ili zatvorat pristapot do večniот život predložen vo Hristovoto Evangelie: „ Na krajot od nivnoto vladeenje, koga grešnicite će bidat uništeni, će se pojavi car drzok i lukav . Negovata moć će se zgolemi, no ne so sopstvena sila ; toj će napravi neverojatni pustošenja, će uspee vo svoje potfati , će gi uništi moćnite i narodot na svetiite. Poradi svojot prosperitet i uspehot na negovite lukavstva , toj će ima arogancija vo svoeto

srce, še uništi mnogu luže koi živele mirno i še se krene protiv knezot na knezovite; no toa še bide skršeno, bez napor na koja bilo raka . “

Na krajot na 1260-tite, ateizmot na Francuskata revolucija stavi kraj na nejzinata despotska moć vospostavljena od 538 godina .

Stih 3: „ I vidov edna od negovite glavi kako da beše smrtno raneta; i negovata smrtonosna rana beše iscelena. I celiot svet se voshiti po dzverot. “

Nikogaš ne se kaejki niz celata svoja istorija, papskata magistratura so sila trebaše da se otkaže od svojata progonitelska moć. Ova trebaše da se postigne od 1792 godina, koga monarhijata, nejzinata vooružena podrška, beše soborena i obezglavljena od francuskiot ateizam. Kako što e objaveno vo Otkrovenie 2:22, ovaa ateistička „ goleva nevolja “ sakaše da ja uništi rimskata religiozna moć na „ ženata Jezavela “, a nejzini celi bea „ onie što preljubodejstvuvaat so nea “; monarsi, monarhisti i katolički sveštenici. Taka taa trebaše da bide „ kako smrtno raneta “. No, od oportunistički pričini, carot Napoleon I še ja vrati vo 1801 godina vo imeto na negoviot Konkordat. Taa nikogaš poveќе nemaše direktno da progонуva. No, nejzinata zavodljiva moć še prodolži za mnoštvo katolički vernici koi site še veruvaat vo nejzinite lagi i negovite tvrdenja se do slavnoto vraćanje na Isus Hristos: „ I celata zemja beše vo voshit po dzverot “. „ Celata zemja go sledeše dzverot “, a ovoj zbor zemja , vo dvojna smisla, se odnesuva na planetata, no i na reformiranata protestantska vera što proizleze od nea. Ekumenskiot sojuz (= terestrijalen, na grčki) sklučen ottogaš ja potvrđuva ovaa objava. Dokolku Duhot sakaše da ja izrazi ovaa poraka na jasen jazyk, še čitavme: „ celata protestantska religija go sledeše netolerantna katolička religija .” Ovaa izjava še bide potvrđena so proučuvanje na vtorigot „ dzver “ koj ovoj pat „ se kreva od zemjata “ vo stih 11 od ova poglavje 13.

Stih 4: „ I mu se poklonija na zmevot, zašto mu dade vlast na dzverot; i mu se poklonija na dzverot, velejki: „Koj e kako dzverot? I koj može da vojuva so nego? ““

Označuvajki go i carskiot Rim i Satanata, spored Otk. 12:9, zmejot, a so toa i samiot ġavol , e obožavan od onie koi go počituvaaat papskiot režim; ova implicitno i vo celosno neznaenje, bidejki toj e onoj koj „ mu ja dade svojata moć na dzverot “. Taka, papskiot „ uspeh na potfatot “ proročen vo Dan. 8:24 e potvrđen od istorijata. Toj vladee nad carevite preku svojata religiozna moć, na apsoluten način, dolgo vreme neosporen. Toj dodeluva zemjišta i im oddava čest so tituli na onie koi mu služat za da gi nagradi, kako što možeme da pročitame vo Dan. 11:39: „ So tuġ bog še dejstvuva protiv utvrđenite mesta; i še gi ispolni so čest onie koi go priznavaat, še gi natera da vladeat nad mnozina, še im podeli zemjišta kako nagrada “. Ova bukvalno beše postignato na dobro poznat način koga papata Aleksandar VI Borgia (ozloglasen ubiec) ja podeli zemjata vo 1494 godina i go dodeli istočniot vrv na Brazil i Indija na Portugalija, a site ostanati novootkrieni zemjišta na Španija. Duhot insistira. Izbranite na Isus Hristos mora da bidat celosno ubedeni deka katoličkata vera e ġavolska i deka site negovi agresivni ili humanistički dejstvija se nasočeni od Satana, neprijateljot na Boga i izbranite. Ova insistiranje e opravdano bidejki toj prorokuva vo Daniel 8:25 „ uspehot na negovite potfati i uspehot na negovite lukavstva “. Negoviot religiozen avtoritet, priznat od karevite, moćnite i hristijanskite narodi na Evropa, mu dava prestiž zasnovan na doverba, a so toa vo realnosta e isključitelno krevok. No, koga Bog i ġavolot gi združuvaaat silite za kazneni dejstvija, tolpite, čovečkite masi na narodi poslušno go sledat lažniot pat trasiran i, pred se, nametnat. Na zemjata, moćta bara

moќ, bidejќi luĝeto sakaat da se ĉuvstvuvaat moќni, a vo ovaa oblast, papskiot reŝim, koj tvrdi deka go pretstavuva Boga, e majstor na ŝanrot. Kako i vo Otk. 6, temata postavuva praŝanje: „ Koj e kako dzverot i koj moŝe da se bori protiv nego? “ Poglavljata 11 i 12 go davaat odgovorot: Bog vo Hrista, koj vo 1793 godina ke go razbudi francuskiot revolucioneren ateizam ŝto ke go progolta vo krvoprolevanje. No, se do pojavata na ovoj „ odmazdniĉki meĉ “ (uloga ŝto mu se pripisuva na 4-tata kazna vo Lev. 26:25), vooruŝenite protestanti veke se borea protiv nego, bez da moŝat da go pobedat. Maŝi, protestanti, Francuzi i Germanci, i Anglikanci, site isto tolku ŝilavi kako nego, ke se borat protiv nego od 16 vek pa navamu, vraќajќi mu smrtonosni udari, bidejќi nivnata vera beŝe, pred se, politička.

Stih 5: „ I mu se dade usta ŝto zboruvaŝe golemi raboti i huli; i mu se dade vlast da prodolŝi ĉetirieset i dva meseci. “

Ovie zborovi se identični so onie ŝto gi ĉitame vo Dan. 7:8 vo vrska so rimski papski „ mal rog “ ŝto se izdiga po „ desette rogovi “ na evropskite carstva. Tuka ja naogame negovata „ arogancija “, no tuka Duhot mu dodava „ huli “, odnosno laŝni pretenzii i religiozni lagi vrz koi e izgraden „ negoviot uspeh “. Bog go potvrduva svoeto vladeenje od „ 1260 “ vistinski godini pretstaveni vo bibliskata proroĉka forma „ ĉetirieset i dva meseci “, spored kodeksot „ eden den za edna godina “ od Ezekiel 4:5-6.

Stih 6: „ I taa ja otvori ustata svoja za da huli na Boga, da go huli imeto Negovo, i Negoviot ŝator, i onie ŝto ŝiveat na neboto. “

Tuka moram da go privleĉam vnimanieto na voobiĉaenoto znaĉenje ŝto ĉoveŝtvoto mu go dava na zborot „ bogohulstvo “, odnosno navreda. Ovaa koncepcija e zabluduvaa bidejќi, oznaĉuvajќi lagi, „ bogohulstvata “ voopŝto ne se vo forma na navreda, a ŝto se odnesuva do onie ŝto Bog mu gi pripisuva na papskiot Rim, tie, naprotiv, imaat izgled na laŝna i izmamniĉka svetost.

Papskata usta „ izgovara huli protiv Boga “; ŝto go potvrduva nejziniot identitet vo Daniel 11:36 kade ŝto moŝeme da proĉitame: „ Carot ke pravi ŝto saka; ke se vozviŝi i ke se vozveliĉi nad site bogovi, i ke zboruva neverojatni raboti protiv Boga na bogovite; ke napreduva dodeka ne se ispolni gnevot, zaŝto ona ŝto e opredelena ke se ispolni. “ Duhot mu pripisuva na papskiot reŝim lagi, ili „ huli “, koi gi karakteriziraat site negovi religiozni doktrini; „ protiv Boga, za da go huli negovoto ime “, go zema imeto Boŝo zaludno, go iskrivuva negoviot karakter, pripisuvajќi mu gi negovite ĝavolski ubistveni dejstvija; „ negovoto svetiliŝte “, odnosno negovoto duhovno svetiliŝte koe e negovoto Sobranie, negoviot Izbranik; „ i onie ŝto ŝiveat na neboto “, bidejќi go pretstavuva neboto i negovite ŝiteli na svoj laŝen naĉin, povikuvajќi se vo svoite dogmi na nebesnite pekoli, nasledstvo na Grcite koi gi stavile pod zemjata, rajot i ĉistiliŝteto. „ ŝitelite na neboto “, ĉisti i sveti, stradaat i se ogorĉeni od faktot deka nepravedno im se pripisuva modelot na zloba i surovost inspiriran kaj luĝeto od zemski demoni logor.

Stih 7: „ I mu se dade da vojuva protiv svetiite i da gi pobedi. I mu se dade vlast nad sekoe pleme, narod, jazik i narodnost. “

Ovoj stih ja potvrduva porakata od Dan. 7:21: „ Go vidov istiot rog kako vojuva protiv svetiite i gi pbeduva. “ Evropskoto i svetskoto hristijanstvo se navistina celta, bidejќi rimokatoliĉkata vera im beŝe nametnata na site evropski narodi, vsuŝnost sostavena od „pleminja, narodi, jazici i nacii “

građanski nezavisni. Nejzinata „ vlast nad sekoe pleme, narod, jazik i nacija “ ja potvrđuva nejzinata slika za „ bludnicata golemiot Vavilon “ od Otk. 17:1, koja ja pretstavuva kako „ sedi nad mnogu vodi “; „ vodi “ koi simboliziraat „ luđe, množestva, nacji i jazici “ spored Otk. 17:15. Interesno e da se zabeleži otsustvoto na zborot „ pleme “ vo ova poglavje 17. Pričinata e konečniot kontekst na celnata era što se odnesuva na Evropa i zapadnoto hristijanstvo vo koja plemenskata forma beše zameneta so različnite nacionalni formi.

Od druga strana, vo kontekst na početokot na vospostavuvanje na papskiot režim, evropskoto naselenie e organizirano vo suština vo „ pleminja “ kako Rimska Galija, razedineti i podeleni spored različni „ jazici “ i dijalekti. Hronološki, Evropa bila naselena od „ pleminja “, potoa od „ narodi “ potčineti na kraljevi, i konečno, vo 18 vek, od republikanski „ nacji “, kako Soedinetite Amerikanski Državi koi go sočinuvaat nejziniot važen izrastok. Konstituiranje na „narodite“ se dolži na potčinuvanje na rimski papski režim, bidejki tokmu toj ja priznava i ja pravi vlasta na kraljeve na hristijanska Evropa, počnuvajki od Kloviz I, kral na Frankite.

Stih 8: „ I ќе mu se poklonat site što živeat na zemjata, čii iminja ne se zapišani vo knjigata na životot na Jagneto zaklano od sozdavanje na svetot. “

Vo poslednite vremenja, kade što simbolot „ zemja “ ja označuva protestantskata vera, ovaa poraka dobiva precizno značenje: site protestanti ќе ja obožavaat katoličката vera; site, osven izbranite na koi Duhot suptilno im ja dava ovaa definicija: „ onie čii iminja ne se zapišani od sozdavanje na svetot vo knjigata na životot na Jagneto koe beše zaklano“. I ve potsetuvam ovde, negovite izbranici se „ građanite na nebesnoto carstvo “, za razlika od buntovnicite koi samite se „ žiteli na zemjata “. Faktite svedočať za vistinata na ova proročko objavuvanje formulirano od Božjiot Duh. Zašto od početokot na Reformacijata, osven slučajot so Piter Valdo vo 1170 godina, protestantite ja obožavaat katoličката vera so počituvanje na nejzinata „Nedela“ nasledena od paganskiot imperator Konstantin I od 7 mart 321 godina. Ova obvinuvanje ja podgotvuva temata za vtoriot „ dzver “ pretstavena vo stih 11.

Stih 9: „ Ako nekoj ima uši, neka čue! “

Onoj što ima „ uvo “ za rasuduvanje otvoreno od Boga, ќе ja razbere porakata što ja predlaga Duhot.

Objava za kaznata izvršena od odmazdničkiot meč na francuskiot nacionalen ateizam

Stih 10: „ Koj vodi vo ropstvo, vo ropstvo ќе odi; koj ubiva so meč, od meč ќе bide ubien. Tuka e trpenieto i verata na svetiite. “

Isus Hristos se sećava na mirnata poslušnost što ja bara od svoje izbrani vo site vremenja. Kako prvite mačenic, izbranite od surovoto papsko vladeenje mora da ja prifatat sudbinata što Bog ja podgotvil za niv. No, toj najavuva kakva će bide negovata pravda što će gi kazni vo svoe vreme religioznite nametnuvanja od kraljeve i papite, kako i od nivnoto sveštenstvo. Otkako će gi „ odvedat “ izbranite vo zarobeništvo, tie samite će odat vo zatvorite na francuskite revolucioneri. I otkako će gi „ ubijat so meč “ izbranite što gi sakaše Isus, tie samite će bidat ubieni od odmazdoljubiviot „meč “ Božji čija uloga će ja ispolni gilotinata na istite francuski revolucioneri. Preku Francuskata revolucija, Bog će odgovori na želbata za odmazda izrazena preku krvta na mačenicite vo Otk. 6:10: „ I izvikaa so silen

glas, velejki: Do koga, Gospodi, sveti i vistinisti, nema da sudiš i da ja odmazduvaš našata krv vrz onie što živeat na zemjata? “ I revolucionernata gilotina ke gi „ ubie so smrt decata “ na katoličkata monarhija i rimskoto papsko sveštenstvo, kako što e objaveno vo Otk. 2:22. No, megu nejzinite žrtvi ke se najdat i licemerni protestanti koi ja mešale verata so graĝanskite politički mislenja i gi branele, so „ meč “ vo raka, svoite lični mislenja i svoeto religiozno i materijalno nasledstvo. Ova odnesovanje bilo odnesovanje na Džon Kalvin i negovite zlobni i krvavi sorabotnici vo Ženeva. Evocirajki gi dejstvijata ostvareni vo 1793 i 1794 godina, proroštvo to ne doveduva vo kontekstot na dolgiot religiozen mir vospostaven za „150“ godini prorečeni so proročkite „ pet meseci “ od Otk. 9:5-10. No, po 1994 godina, krajot na ova vremetraenje, od 1995 godina, pravoto „ da se ubiva “ od religiozni pričini beše povtorno vospostaveno. Potencijalniot neprijatelj potoa jasno stanuva islamskata religija se do nejzinoto voeno prodolžuvanje što ke dovede do „Treta svetska vojna“ pomegu 2021 i 2029 godina. Kratko pred vraćanje na Hristos što se oćekuva za proletta 2030 godina, ke se pojavi vtorigot „ dzver “ pretstaven vo ova poglavje 13.

Vtorigot dzver: koj izleguva od zemjata

Poslednata bitka na Jagneto-Zmejot

Stih 11: „ I vidov drug dzver kako izleguva od zemjata; imaše dva roga kako kaj jagne, a zboruvaše kako zmev. “

Klućot za identifikuvanje na zborot „ zemja “ se naoĝa vo Bitie 1:9-10: „ I reče Bog: „Neka se soberat vodite pod neboto na edno mesto, i neka se pojavi suvo!“ I stana taka. I suvoto Bog go nareče Zemja, a sobranite vodi gi nareče Morinja. I vide Bog deka e dobro. “

Taka, isto kako što suvata „zemja “ izleze od „ moreto “ na vtorigot den od zemното sozdavanje, taka i ovoj vtorigot „ dzver “ izleze od prvot. Ovoj prv „ dzver “ ja oznaćuva katoličkata religija, vtorigot, izleguvajki od nea, se odnesuva na protestantskata religija, odnosno na Reformiranata crkva. Sepak, ova iznenadivaćko otkrovenie poveće ne treba da ne iznenaduva, bidejki studiite od prethodnite poglavja ni go otkrija, na komplementaren naćin, duhovniot status što Bog go dava vo svojot božestven sud na ovaa protestantska religija koja, po periodot narećen „ Tijatira “, ne se soglasuva da ja završi prezemenata Reformacija. Sepak, ova završuvanje beše potrebno spored dekretot od Dan. 8:14, na koj mu se dolži porakata Božja od Otk. 3:1: „ Pretvoraš deka si živ; a si mrtov “. Ovaa duhovna smrt ja frla vo racete na ĝavolot, koj ja podgotvuva so svojata inspiracija za negovata „ bitka na Armagedon “, od Otk. 16:16, na posledniot čas na zemskiот grev. Vo časot na ovoj posleden test na verata, prorećen vo porakata upatena do negovite adventistićki slugi od erata na Filadelfija , taa ke prezeme netolerantni inicijativi što ke ja napravat „ dzver što se kreva od zemjata “. Ima „ dva roga “ što pretstojniot stih 12 ke gi opravda i identifikuva. Zašto obedineti vo ekumenskiот sojuz, protestantskata i katoličkata religija se obedineti vo nivnata borba protiv denot na odmor osveten od Boga na avtentićniот sedmi den od sedmicata; sabotata ili sabotata na Evreite, no isto taka i na Adam, Noe, Mojsej i Isus Hristos koi ne go dovedoa vo prašanje za vreme na negovata služba i negovoto ućenje na zemjata, bidejki obvinuvanjata za prekršuvanje na sabotata podneseni protiv Isus od strana na buntovnite Evrei bea neosnovani i neopravdani. So namerno vršenje ćuda vo sabotata, negovata motivacija imaše za cel da ja redefinira vistinската božestvena koncepcija za odmorot vo sabotata. Ovie dve religii, koi tvrdat deka spasenieto e dobieno od „ jagneto koe gi zema grevovite na

svetot “, zaslužuvaat, poradi nivnite opisni kriteriumi, slika na „jagne koe zboruva kako zmej“. Zašto, zagovarjki netolerancija kon onie što go počituvaat Sabatot, koi ke odat dotamu što ke gi osudat na smrt, toa navistina e otvorena vojna, strategija na „zmejot“, koj povtorno se pojavuva.

Stih 12: „I ja upotrebi celata vlast na prvot dzver pred nego i napravi zemjata i onie što živeat na nea da mu se poklonuvaat na prvot dzver, čija smrtonosna rana beše iscelena.“

Svedoci sme na eden vid štafeta, katoličkata vera poveke ne dominira, tuku nejziniot poranešen avtoritet i e daden na protestantskata religija. Ova e zatoa što ovaa protestantska religija oficijalno e religija na najmoćnata zemja na zemjata: Soedinetite Amerikanski Državi ili SAD. Fuzijata na evropskite i amerikanske protestantski religii e veke postignata, duri i vključuvajki ja i institucijata na Adventistite na sedmiot den, od 1995 godina. Novite „Vaviloni“ na zemjata se prinudeni na religiozno mešanje bidejki se gradat so dobrodojde na imigranti od različni religiozni denominacii. Ako lugeto gi smetaat ovie raboti za normalni, poradi nivniot površen duh i nivnata religiozna nezainteresiranost, od svoja strana, Bog Sozdatel koj ne se menuva, nitu go menuva svoeto mislenje, i ja kaznuva ovaa neposlušnost koja gi ignorira negovite istoriski lekci posvedočeni vo Biblijata. Branejki ja rimskata nedela od prvot den, den za odmor vospostaven od Konstantin I, vtoriot protestantski „dzver“, go pravi prvot katolički dzver obožuvanje“, koj go priznal svojot oficijalen religiozan status i mu go dal svoeto pogrešno ime „Nedela“. Duhot potsetuva deka ovoj posleden sojuz megu protestantite i katolicite bil ovozmožen zatoa što „smrtnata rana“ nanesena od „dzverot“ što se voznesuva od bezdnata „e“, izlečena“. Toj se sekava na ova zatoa što vtoriot dzver nema da ima ovaa šansa da bide izlekuvan. Toj ke bide uništen od slavnato doaganje na Isus Hristos.

Stih 13: „Praveše golemi čuda, taka što ogan simnuvaše od neboto na zemjata pred lugeto.“

Od pobedata protiv Japonija vo 1945 godina, protestantska Amerika stana vodečka nuklearna sila vo svetot. Nejzinata mnogu visoka tehnologija postojano se imitira, no nikogaš ne e izednačena; taa e sekogaš eden čekor pred svoje konkurenti ili protivnici. Ovoj primat ke bide potvrđen vo kontekst na „Tretata svetska vojna“ kade što, spored Daniel 11:44, taa ke go uništi svojot neprijatelj, Rusija, zemjata na „severniot car“ vo ova proroštvo. Nejziniot prestiž togaš ke bide ogroman, a preživeanite od konfliktot, zaprepasteni i voshiteni, ke gi doverat svoje životi i ke go prepoznaat nejziniot avtoritet nad celiot čovečki život. „Ognot od neboto“ mu pripagaše samo na Boga, no od 1945 godina, Amerika go poseduvaše i go sovlada. Taa i ja dolži svojata pobeda i celiot svoj segašen prestiž, koj ke raste ušte poveke so nejzinata pobeda vo pretstojnata nuklearna vojna.

Stih 14: „I gi zaveduvaše žitelite na zemjata so čudata što mu bea dadeni da gi pravi pred dzverot, velejki im na žitelite na zemjata da mu napravat lik na dzverot, koj imaše rana od meč i oživea.“

Tehničkite „čuda“ što se izvršeni se bezbrojni. „Žitelite na zemjata“ stanaa zavisni od site ovie pronajdoci što gi apsorбираat nivnite životi i misli. Dodeka Amerika ne gi zamoli da se lišat od ovie napravi što gi okupiraat nivnite duši, kako zavisnici od droga, „žitelite na zemjata“ se podgotveni da ja legitimiraat religioznata netolerancija kon „mnogu mala grupa“, „ostatokot od ženata“ od Otk. 12:17. „... pravenjeto lik na dzverot“ se sastoi od kopiranje na postapkite na katoličkata religija i nivno reproduciranje pod protestantska vlast. Ova vraćanje kon tvrdosta na umot ke se bazira na dve dejstva. „Preživeanite“ ke preživeat užasni vojni, a Bog ke gi udira kontinuirano i postepeno so „sedumte posledni zla na svojot gnev“, opišani vo Otk. 16.

Nedelniot dekret za smrtta

Stih 15: „ I mu beše dadena moć da ì dade život na likot na dzverot, za likot na dzverot da progovori i za da napravi da bidat ubieni site što nema da se poklonat na likot na dzverot. “

Planot na ġavolot, inspiriran od Boga, ĳe se oformi i ĳe se ostvari. Duhot go otkriva oblikot na ekstremnata merka što ĳe se prezeme za vreme na šestata od „sedumte posledni zla“. So oficijalen dekret prifaten od site preųiveani buntovnici na zemjata, ĳe se odluči deka na datum pomeĳu poĳetokot na proletta i 3 april 2030 godina, poslednite adventisti koi go poĳituvaa sedmiot den od sabotata ĳe bidat ubieni. Logiĳno, ovoj datum ja oznaĳuva godinata na slavnoto vraĳanje na Isus Hristos. Proletta ova 2030 godina e nuųno momentot koga toj intervenira za da spreĳi ostvaruvanje na uųasniot plan na buntovnicite protiv negovite izbranici, koi doaĳa da gi spasi so „ skratuvanje na denovite “ na nivnata „ golema nevolja “ (Matej 24:22).

Stih 16: „ I napravi site, i mali i golemi, bogati i siromašni, slobodni i robovi, da dobijat beleg na desnata raka ili na ĳelata nivni. “

Usvoenata merka gi deli preųiveanite od toa vreme na dva tabora. Buntovnicite se identifikuvaa sebesi so „ beleg “ na ĳoveĳki avtoritet što ja oznaĳuva katoliĳkata „nedela“, drevniot „den na nepobedenoto sonce“ nametnat od eden od negovite oboųavатели, rimskiot imperator Konstantin I , od 7 mart 321 godina. „ ųelegot “ se prima „ na rakata “, bidejĳi pretstavuva ĳoveĳko „delo“ što Isus go sudi i osuĳuva. Isto taka, se prima „ na ĳeloto “, što ja simbolizira liĳnata volja na sekoe ĳoveĳko suųtestvo ĳija odgovornost e celosno angaųirana pod pravedniot sud na Sozdatelot Bog. Za da se potvrdi so Biblijata ova tolkuvanje na simbolikata na „ rakata “ i „ ĳeloto “, postoji ovoj stih od Vtorozakonie 6:8, kade što Bog veli za svoje zapovedi: „ ĳe gi vrzete kako znak na vaųite race , i tie ĳe bidat kako ĳelni lenti meĳu vaųite oĳi. “

Prethodni odmazdi

Stih 17: „ i nikoj da ne moųe da kupuva ili da prodava, osven onoj što go ima belegot, ili imeto na dzverot, ili brojot na negovoto ime. “

Zad ovoj zbor „ liĳnost “ stoi taborot na adventistiĳkite svetci koi ostanale verni na sabotata osvetena od Boga. Bidejĳi odbivaa da go poĳituvaa „ ųigot “, nedelata, ili ostatokot od prviot paganski den, tie se trgnati nastrana . Prviĳno, tie se ųrtvi na „bojĳot“ dobro poznat vo amerikanskite merki protiv protivnicite koi im se sprotivstavuvaa. Za da se ima pravo na trgovija, potrebno e da se poĳituva „ ųigot “, nedelata, što se odnesuva na protestantite, „ imeto na dzverot “, „namesnikot na Sinot Boųji“, što se odnesuva na katolicite, ili „ brojot na negovoto ime “, odnosno brojot 666.

Stih 18: „ Tuka e mudrosta! Koj ima razum, neka go izbroi brojot na dzverot. Zaųto e broj na ĳovek, a negoviot broj e ųestotini ųeeset i ųest. “

ĳoveĳkata mudrost ne e dovolna za da se razbere porakata na Boųjiot Duh. Potrebno e da se nasledi od nego, kako vo sluĳajot na Solomon ĳija mudrost ja nadmina onaa na site luĳe i go napravi svojot ugled niz celata poznata zemja. Pred usvojuvanje na arapskite broevi, kaj Evreite, Grcite i Rimjanite,

bukvite od nívna azbuka isto taka imaa vrednost na broj, taka što sobiranjeto na vrednostite na bukвите što go sočinuvaat zborot go odreduva negoviot broj. Ova se dobiva so „presmetka“ kako što naveduva stihot. „... brojot na negovoto ime “ e „ 666 “, odnosno brojot dobien so sobiranje na brojčnata vrednost na rimskite bukvi sodržani vo negovoto latinsko ime „VICARIVS FILII DEI“; nešto što e demonstrirano vo studijata na poglavje 10. Ova ime samo po sebe pretstavuva najgolema „ bogohulstvo “ ili „ laga “ na negovite tvrdenja, bidejki vo nikoj slučaj Isus ne si dal „zamená“, što znači zborot „vikar“.

Porakite na trite angeli – žetvata – grozdoberot

Ova e poglavje koe se odnesuva na periodot pomegu 1843 i 2030 godina.

Vo 1843 godina, posebnata upotreba na proroštvoto od Daniel 8:14 gi navela „adventistite“ da go čekaat vraćanje na Isus Hristos zakažano za proletta na toj datum. Ova bil početak na niza testovi na verata kade što interesot za duhot na proroštvoto, ili „svedoštvoto na Isus“ spored Otkrovenie 19:10, će bide demonstriran pojedinečno od hristijani koi go tvrdele spasenieto na Isus Hristos pod poveće religiozni etiketi. Samo demonstrirajte „dela“ dozvoluvale izbor ili ne. Ovie dela možat da se sumiraat vo dva možni izbora: prifaćanje ili ofrlanje na primenata svetlina i nejinite božestveni baranja.

Vo 1844 godina, po novo očekivanje postaveno za esenta 1844 godina, Isus će gi povede svoite izbrani kon misija za završivanje na deloto na Reformacijata, koe započnuva so vraćanje na praktikata na sabotata, osvetena od Boga ušte od sozdavanjeto na svetot. Ova e najvažnata tema za „svetosta“, koja e „opravdana“ od 1844 godina, datumot koga ovoj prestop im se obrnuva vnimanie na negovite slugi. Ovoj prevod na Daniel 8:14, preveden do mojata služba so: „dve iljadi trista večer i utro i svetilišteto će bide isčisteno“, e avtentično, vo soglasnost so originalniot hebrejski tekst: „dve iljadi trista večer i utro i svetosta će bide opravdana“. Sekoj može da otkrie deka prestopuvanje na božestvenata sabota od 321 godina e pridruženo so mnogu drugi napuštanje na doktrinarnite vistini utvrdeni od Boga vo vremeto na apostolite. Po 1260 godini vladeenje na lažni naslednici koi ja uništuvaa verata, papstvoto ostavi vo protestantskata doktrina mnogu lagi nepodnoslivi za Boga na vistinata. Zatoa, vo ova poglavje 14, Duhot pretstavuva tri glavni temi, koi se, posledovatelno: adventističkata misija ili poraka na „trite angeli“; „žetvata“ na krajot na svetot, sortiranje i voshituvanje na izbrante; „berbata“ na grozjeto na gnevot, konečnata kazna na lažnite pastiri, lažnite religiozni učitelji na hristijanstvoto.

Poučuvan od 1844 godina za da gi zaštiti izbrante od božestveni gnev, posledniot test e rezerviran za samiot kraj na vremeto dadeno na čoveštvoto da se pozicionira pomegu otkrienata božestvena volja i buntovničkata čovečka pobaruvačka padnata vo najtotalen otpad. No, napraveniot izbor ima posledici za site onie što umiraat od 1844 godina. Samo prosvetlenite i verni izbrani „umiraat vo Gospoda“ spored učenje od stih 13 kade što se proglašeni za „blaženi“, odnosno za korisnici na Hristovata blagodat, so celiot Negov blagoslov veće potvrden vo porakata upatena do angelot na „Filadelfija“ što se odnesuva na niv, bidejki ne e dovolno da se bide krsten kako „adventist“ za da se smeta, od Boga, za izbran.

Dodeka detalite za napuštanjeto ostanuvaa da se otkrijat, suštinskite točki se podvlačeni i sumirani od Duhot vo forma na „porakite na trite angeli“ od stihovite 7 do 11. Ovie poraki se povrzani so niza posledici.

Se sekavam ovde, po zabeleškata na koricata na stranica 2 od ova delo, deka ovie tri poraki istaknuvaa tri poraki veće otkrieni vo simbolični slici vo knjigata na Daniel vo Daniel 7 i 8. Nivnoto

potsetuvanje, vo ovaa glava 14 od Otkrovenieto, ja podvlekuva i potvrduva isključitelnata važnost što Bog im ja dava.

Iskupenite adventisti pobednici

Stih 1: „ Poglednav, i ete, Jagneto stoeše na gorata Sion, a so nego sto četirieset i četiri iljadi [luđe], koi go imaa napišano Negovoto ime i imeto na Negoviot Tatko na čelata svoi. “

„ Gorata Sion “ se odnesuva na mestoto vo Izrael kade što e izgraden Erusalim. Taa ja simbolizira nadežta za spasenie i oblikot što ova spasenie ќе go dobie na krajot od iskušenijata na zemnata i nebesnata vera. Ovoj proekt ќе bide celosno ispolnet pri obnovata na sè, što se odnesuva na zemjata i neboto, spored Otkrovenie 21:1. „ 144.000 [luđe] “ gi simboliziraat Hristovite izbrani pomegu 1843 i 2030 godina, odnosno adventističkite hristijani testirani, isprobani i odobreni od Isus Hristos, čij sud se odnesuva kolektivno i individualno. Kolektivniot sud ja sudi institucijata, a individualniot sud se odnesuva na sekoe sozdanie. „ 144.000 [luđe] “ gi pretstavuvaat izbranite izbrani od Isus Hristos od redot na sledbenicite na adventističkata vera. Ovoj broj e strogo simboličen, a vistinskiot broj na izbranite izbrani e tajna poznata i čuvana od Boga. Pričinata za nivniot izbor može da se razbere od definicijata na predloženata slika. „ Na nivnite čela “, simbolizirajќi ja nivnata volja i nivnata misla, se vrežani „ imeto na Jagneto “, Isus i „ imeto na negoviot Tatko “, Bog otkrien vo stariot zavet. Ova znači deka tie go pronašle i go reproducirale likot na Boga što Bog Tvorecot mu go dal na prviot čovek pred grevot, koga go sozdal i mu dal život; i ovoj lik e likot na negoviot karakter. Tie go sočinuvaat plodot što Bog sakal da go dobie so iskupuvanje vo Isus Hristos na grevovite samo na svoje verni izbranici. Se čini deka na čelata na izbranite izbranici, ili vo nivnite umovi, se naoğaat nivnite misli i nivnata volja, pečatot na Boga od Otk. 7:3, ili sabotata od četvrtata zapoved od Dekalogot i nerazdelniot karakter na Jagneto Isus Hristos i onoj na negovoto otkrovenie vo stariot zavet kako Tatko, ili Bog Sozdatel. Taka, vistinskata hristijanska vera ne se sprotivstavuva na religioznite normi povrzani so Sinot i Otecot, kako što tvrdat sledbenicite na Rimskata nedela, ako ne so zborovi, barem so dela.

Stih 2: „ I slušnav glas od neboto, kako šum od mnogu vodi i kako šum od silen grom; a glasot što go slušnav beše kako na harfisti što svirat na svoje harfi. “

Kontradiktornite likovi evocirani vo ovoj stih vsušnost se nadopolnuvaat. „ Mnogute vodi “ simboliziraat mnoštvo živi suštestva koi, izrazuvajќi se, dobivaat izgled na „ golem grom “. Sprotivno na toa, preku likot na „ harfata “, Bog ja otkriva sovršenata harmonija što gi obedinuva negovite pobednički suštestva.

Stih 3: „ I peeja nova pesna pred prestolot, pred četirite živi suštestva i pred starešinite. I nikoj ne može da ja nauči pesnata osven sto četirieset i četirite iljadi, koi bea otkupeni od zemjata. “

Bog ja potvrduva i podvlekuva ovde mnogu visokata osvetenost na „adventističkata“ vera vospostavена od 1843-44 godina. Negovite izbranici se razlikuvaat od drugite simbolizirani grupi: „ prestolot, četirite živi suštestva i starešinite “; vtorite gi označuvaa site onie što se iskupeni preku iskustvoto proživeano na zemjata. No, božestvenoto Otkrovenie narečeno Apokalipsa se odnesuva samo na dvete iljadi godini hristijanska vera što dekretot od Daniel 8:14 gi deli na dve posledovatelni fazi. Do 1843-44 godina, izbranite se simbolizirani so 12 „ starešini “ od „ 24 “ citirani vo Otkrovenie

4:4. Drugite 12 „starešini“ se adventističkite „12 pleminja“, „zapečateni“ vo Otkrovenie 7:3 do 8 od 1843-44 godina.

Stih 4: „Ovie se onie što ne bea oskverneti so ženi, zašto se devici; i go sledat Jagneto kade i da odi. Tie se otkupeni među lugeto, kako prvina na Boga i na Jagneto.“

Zborovite od ovoj stih se primenuvaat samo vo duhovna smisla; zborot „ženi“ gi označuva hristijanskite crkvi koi padnale vo otpadništvo ušte od nivnoto poteklo, kako što e rimokatoličkata vera, ili od 1843-44 godina, za protestantskata vera, i od 1994 godina, za adventističkata institucionalna vera. „Oskvernuvanjeto“ na koe se odnesuva e nasočeno kon grevot što proizleguva od prekršuvanje na božestveni zakon i čija „plata e smrt“, spored Rimjanite 6:23. Za da gi otrrgne od praktikata na grevot, Isus Hristos gi osvetti, odnosno izdvoi simboličnite „144.000 [luže]“. Nivnata „devstvenost“ e isto taka duhovna i gi označuva kako „čisti“ suštstva čija pravednost e obelena so krvta što ja proleal Isus Hristos vo nivna korist. Naslednici na grevot i negovoto oskvernuvanje, kako i site potomci na Adam i Eva, nivnata vera priznaena od Isus Hristos sovršeno gi „pročistila“. No, za ovaa vera navistina da bide priznaena od Isus Hristos, ova pročistuvanje mora da bide vistinsko i konkretizirano vo nivnite „dela“. Zatoa, ova podrazbira napuštanje na grevovite nasledeni od lažnite hristijanski ili evrejski religii, ili poširoko, od monoteističkite. I vo svoeto proročko otkrovenie, Bog osobeno se fokusira na faktot deka ne se počituva redot na vremeto što go vospostavil od prvata nedela od negovoto sozdavanje na zemjata i negoviot nebesen sistem.

Zad slikata na „peenje nova pesna“ leži specifično iskustvo koe go živeat samo zapečatenite „144.000“. Po „pesnata na Mojsej“ koja go proslavuvaa slavniot egzodus od Egipet, simbol na grevot, „pesnata“ na „144.000“ izbranici go slavi nivnoto osloboduvanje od grevot zatoa što se pokoruvaa na dekretot od Daniel 8:14 i sorabotuvaa vo nivnoto osvetuvanje koe go posakuvaše, pa duri i go baraše Bog od 1843-44 godina. Na toj datum, nebesno videnie potsetuvaa na pročistuvanjeto na grevovite izvršeno na krstot na Golgota so smrta na Isus Hristos. Ovaa poraka pretstavuvaa i ukor i učenje što Bog go pretstavi na eden vid protestantski vernik koj beše naslednik na Rimskata nedela i neкои od nejzinite drugi lažni grevovi. Vo tipologijata na evrejskite obredi, ova „pročistuvanje na grevovite“ beše religiozen festival na esen za vreme na koj krvta od ubieniot koza se noseše vo Najsvetoto Mesto na prestolot na milosta postaven na ova nedostapno i zabraneto mesto vo tekot na ostatokot od godinata. Krvta na ovoj kozel, simbolična slika na grevot, ja prorokuvaše krvta na Isus Hristos, koj samiot stana nositel na grevovite na svoite izbranici za da ja iskupi kaznata što ja zaslužuvaa namesto niv; samiot Isus beše napraven grev. Vo ovaa ceremonija, kozelot go pretstavuva grevot, a ne Hristos, koj go nosi. Na ova fizičko premestuvanje na prvosveštenikot, koj pominuva od ovlastenoto sveto mesto do najsvetoto mesto, zabraneto vo ostatokot od godinata, aludira ovoj stih velejki: „Tie go sledat Jagneto kade i da odi“. So potsetuvanje na ovaa scena vo vizijata od 23 oktombri 1844 godina, Duhot Hristov gi potseti svoite izbrani, nesvesni naslednici na doktrinarnite lagi, zabranata za grev. Taka, od 1844 godina, praktikuvaniot dobrovolen grev na poteklo, što e slučaj so Rimskata nedela, go pravi odnosot so Boga nevozmožen, a napušteniot grev dozvoluva prodolžuvanje na ovoj odnos što go vodi izbraniot do polnotata na negovoto osvetuvanje preku primanje, razbiranje i stavanje vo akcija na otkrienata božestvena vistina.

Bidejki se smetaat za „prvi plodovi za Boga i za Jagneto“, tie go pretstavuvaa najdobroto što Bog go pronašol vo svojot izbor na zemni izbranici. Vo evrejskite obredi, „prvite plodovi“ bile proglašeni za „sveti“. Prinosi od ovie životinski ili rastitelni prvi plodovi bile rezervirani za Boga za da go počituvaat i

da ja odbeležat čovečkata blagodarnost za negovata dobrina i velikodušnost. Druga pričina, vsušnost, za „ svetite prvi plodovi “ e nivnoto primanje na božestvenata svetlina što im e otkriena vo celost, bidejki tie živeat vo vremeto na krajot koga otkrienata svetlina go dostignuva svojot apogej, svojot duhoven zenit.

Stih 5: „ I vo ustata nivna ne se najde lukavstvo, zašto se besprekorni. “

Vistinski izbraniot, onoj roden od vistinata preku novoto raѓanje, može samo da ja mrizi „ lagata “, vo koja ne naoga zadovolstvo. Lagata e odvratna zatoa što nosi samo štetni posledici i gi tera dobrite luѓe da stradaat. Koj i da veruva vo „ lagata “, togaš ja znae bolkata na razočaruvanje, gorčinata na toa da bide izmamen. Nikoj izbran od Hristos ne može da se raduva na zaveduvanje i izmama na svoite sočovečki suštestva. Naprotiv, vistinata smiruva; taa pozitivno gradi odnosi so vistinskite braќa i sestri, no pred sè, so Sozdatelot i Otkupitelot Bog na našeto spasenie, koj go bara i go vozvišuva svoeto ime kako „ Bog na vistinata “. Taka, poveќе ne praktikuvajki doktrinaren grev, so počituvanje na otkrienata vistina, izbraniot e ocenet kako „ bezgrešen “ od samiot Bog na vistinata.

Prvata angelska poraka

Stih 6: „ I vidov drug angel kako leta srede neboto, imajki večno Evangelie, za da im go propoveda na onie što živeat na zemjata, i na sekoj narod, pleme, jazik i narod. “

„ Drug angel “ ili drug glasnik objavuva celosna božestvena svetlina simbolizirana so „ sredinata na neboto “ ili zenitot na sonceto. Ovaa svetlina e povrzana so „ Evangelieto “ ili „ dobrata vest “ za spasenieto donesena od Isus Hristos. Se narekuva „ večna “ zatoa što nejzinata poraka e avtentična i ne poznava nikakvi varijacii so tekot na vremeto. Na ovoj način, Bog ja potvrđuva kako vo soglasnost so ona što im bilo poučeno na apostolite na Isus Hristos. Ova vraќanje kon vistinata doaga od 1843 godina po brojnite iskrivuvanja nasledeni od rimokatoličkata vera. Proglasuvanje e univerzalno vo analogija so porakata pretstavena vo Daniel 12:12, koja go otkriva božestveniот blagoslov na adventističkoto delo. „ Večното Evangelie “ e ovde povikano vo aspekt na vistinskiот plod na verata, sledejki go božestveniот uslov otkrien so dekretot od Daniel 8:14. Interesot za proročkata reč e legitimen plod na standardot na „ večното evangelie “.

Stih 7: „ I reče so silen glas: „Bojte se od Boga i podajte Mu slava, zašto dojde časot na Negoviot sud; i poklonete Mu se na Onoj, Koj gi sozdade neboto i zemjata, moreto i vodnite izvori. “

Vo stih 7, prviот angel go osuđuva prekršuvanje na sabotata, koja vo božestveniот dekalog ja slavi slavata na Boga Tvorecот. Taka, toj bara nejzino vraќanje od oktombri 1844 godina, no go pripisuva negovoto prekršuvanje na protestantite, od proletta 1843 godina.

Vtorata angelska poraka

Stih 8: „ I drug angel dojde po nego, velejki: Padna, padna golemiot Vavilon, zašto im napoi na site narodi so vinoto na gnevot na svoeto bludstvo! “

Vo stih 8, vtoriot angel ja odkriva ogromnata vina na papskata Rimokatolička crkva, koja gi zavedovala i izmamila lužeto preimenuvajќi go paganskiot „den na sonceto“ na Konstantin I vo „den Gospodov“, prevod na latinskata montaža što e vo potekloto na negovata „Nedela“: dies dominica. Dvapati povtoren, izrazot „Padna, padna, Golemiot Vavilon“, potvrduva deka za nea i za onie što ja nasleduvaat, vremeto na božestvenoto trpenie definitivno završilo. Poedinečno, preobraќanje ostanuva možno, no po cena na proizvodstvo na plodovi, odnosno samo „dela“ na pokajanie.

Potsetnik: „taa padna“ znači: taa e zemena i porazena od Bogot na vistinata kako što grad paѓa vo racete na svojot neprijatelj. Toj ja kreva i osvetluva po 1843 godina, pomeѓu 1844 i 1873 godina, za svoje verni slugi na adventistite na sedmiot den, „tajnata“ što ja karakterizira vo Otk. 17:5. Zaveduvanje na nejinite lagi ja gubi svojata efikasnost.

Vo stih 8, presudata donesena vo prethodnite poraki e potvrđena, so užasno predupređivanje. Svesniot i dobrovolen izbor na denot za odmor vospostaven od Konstantin I vo 321 godina, od 1844 godina, gi pravi buntovnicite koi go opravduvaat, pasivni od božestvenata osuda na makite na vtorata smrt na posledniot sud. Za da go maskira svoeto obvinuvanje protiv nedelata, Bog ja krie pod imeto ozloglasen „beleg“ koj se sprotivstavuva na negoviot sopstven božestven „pečat“. Ovoj znak na čovečki avtoritet, koj go doveduva vo prašanje negoviot redosled na vremeto, pretstavuva ogroman skandal dostoen da bide kaznet od Nego. A najavenata kazna, navistina, ќе bide užasna: „toj ќе bide mačen so ogan i sulfur“ što ќе gi uništi buntovnicite, no samo vo vremeto na posledniot sud.

Porakata na Tretiot Angel

Stih 9: „I drug, tret angel, dojde po niv, velejќi so silen glas: Ako nekoj se pokloni na dzverot i na negoviot lik i primi beleg na svoeto čelo ili na svojata raka,“

Komplementarnata i posledovatelna priroda na ovaa treta poraka so prethodnite dve e specificirana so formulata „gi sledeše“. „Glasniot glas“ go potvrđuva mnogu visokiot božestven avtoritet na onoj što ja objavljuje.

Zakanata e upatena do čovečkite buntovnici koi go poddržuvaat i odobruvaat režimot na „dzverot što izleguva od zemjata“ i koi go prifaќaat i počituvaat, so svojata poslušnost, vo nedela, „belegot“ na negoviot avtoritet, citiran vo Otkrovenie 13:16, odnosno, vo momentov, celoto hristijansko naselenie.

Direktnata sprotivnost na ovoj „pečat“ na „pečatot Božji“, odnosno od prvot den od nedelata do sedmiot den od sabotata, e potvrđena so faktot deka i dvata se primaat „na čeloto“, sedišteto na voljata, spored Otk. 7:3 i 13:16. Da zabeležime deka „pečatot Božji“ od Otk. 7:3 stanuje vo Otk. 14:1: „imeto na Jagneto i imeto na Negoviot Tatko“. Priemot „na rakata“ e razjasnet so ovie stihovi od 5. Moj. 6:4 do 9:

„Slušaj, Izraele! Gospod, našiot Bog, e eden Gospod. Ljubi go Gospod, tvojot Bog, so seto svoje srce, so seta svoja duša i so seta svoja sila. I ovie zapovedi, što ti gi davam denes, neka bidat vo tvoeto

srce . Poučuvaj gi vniatelno na svoje deca i zboruvaj za niv koga sediš vo svojata kuća, i koga odiš po pat, i koga legnuvaš, i koga stanuvaš. Vrzi gi kako znak na svoje race , i neka bidat kako frontovi među tvoite oči . Pišuvaj gi na dovratnicite od tvojata kuća i na tvoite porti. “ „ Raka “ se odnesuva na dejstvovanje, na praksa, a „ čelo “ se odnesuva na voljata na mislata. Vo ovoj stih, Duhot veli: „ Ljubi go Gospod, tvojot Bog, so seto svoje srce, so seta svoja duša i so seta svoja sila “; ona što Isus go citira vo Matej 22:37 i koe go pretstavuva kako „ prva i najgolema zapoved “. Izbranite koi go nosat „ pečatot Božji “ mora zatoa da gi ispolnat ovie tri kriteriumi: „ Da go sakaat Boga so seto svoje srce “; da go počituvaa praktikuvajki go sabotniot odmor od negoviot osveten sedmi den; i da go imaat „ imeto na Jagneto “ Isus Hristos „ i imeto na Negoviot Tatko “ JaHVEH vo svoje misli. So naveduvanje „ i imeto na Negoviot Tatko “, Duhot ja potvrđuva potrebata od počituvanje na desette Božji zapovedi i propisite i uredbite što ja promoviraat svetosta na izbranite vo stariot zavet. Veće vo negovo vreme, apostol Jovan gi potvrdil ovie raboti velejki vo 1 Jovanovo 5:3-4:

„ Zašto ova e ljubovta Božja: da gi pazime Negovite zapovedi. A Negovite zapovedi ne se teški, zašto se što e rodno od Boga go pobeđuva svetot; i ova e pobeđata što go pobeđuva svetot - našata vera. “

Stih 10: „ Toj samiot će pie od vinoto na Božjiot gnev, koe se naleva nerazređeno vo čašata na Negoviot gnev, i će bide mačen so ogan i sulfur vo prisustvo na svetite angeli i vo prisustvo na Jagneto. “

Božjiot gnev će bide celosno opravdan zatoa što onie što go primaat „ žigot na dzverot “ go počituvaa čovečkiot grev, dodeka ja baraa pravednosta na Isus Hristos. Vo Otkrovenie 6:15-17, Duhot gi pretstavi posledicite od nivnoto konečno soočuvanje so destruktivniot praveden gnev na Isus Hristos.

Isključitelno važna zabeleška : Za podobro da go razbereme ovoj božestven gnev, mora da sfatime zošto prezir kon svetata sabota predizvikuva tolku mnogu Božji gnev. Postojat mali grevovi, no Biblijata nē predupređuva protiv grevot protiv Svetiot Duh, naveduvajki deka poveće nema žrtva za da se dobie božestveno prostuvanje. Vo vremeto na apostolite, edinstveni primer što ni e daden za ovoj vid grev e otfirlanje na Hristos od strana na hristijanin koj se obratil. No, ova e samo eden primer, bidejki vsušnost hulata protiv Svetiot Duh se sastoi od negiranje i odbivanje na svedoštvo dadeno od Božjiot Duh. Za da gi ubedi i pouči lugeto, Duhot gi inspiriral svetite spisi na Biblijata. Zatoa, sekoj što go osporua svedoštvo dadeno od Duhot vo Biblijata veće vrši hula protiv Božjiot Duh. Može li Bog da napravi podobro, da ja objavi svojata volja, otkolku da gi vodi onie što se povikani na Biblijata i nejzinite spisi? Može li pojasno da ja izrazi svojata volja, svojata misla i svojot suveren sud? Vo 16 vek , ovoj prezir kon Biblijata protiv koja taa vodeše vojna go označi definitivniot kraj na Božjoto trpenie so rimokatoličkata religija; krajot na negovoto trpenie so doktrina što nikogaš ne ja prepoznal. Potoa, vo 1843 godina, prezir kon proročkata reč go označi krajot na primanje na protestantskata vera vo site nejzini povećekratni formi, naslednici na rimskata nedela, odnosno na „ žigot na dzverot “. I konečno, za vozvrat, adventizmot izvrši bogohulstvo protiv Svetiot Duh so otfirlanje na konečnoto proročko otkrovenie što Isus mu go pretstavi preku svojot skromen sluga kogo jas go otelotvoruvam; bogohulstvo što e potvrđeno i zasileno od nivniot sojuz so nabljuduvačite na nedelata od 1995 godina. Bogohulstvoto protiv Duhot sekoj pat dobiva od Boga praveden odgovor što go zaslužuva; pravedna presuda za osuda na prvata i „ vtorata smrt “ potvrđena vo ovoj stih 10.

Stih 11: „ I čadot od nivnoto mačenje ke se krega za večni vekovi; i nema da imaat odmor ni denje ni noke onie što mu se poklonuvaat na dzverot i na negoviot lik, i sekoj što go prima belegot na negovoto ime. “

„ Čadot “ ke bide samo vo vremeto na posledniot sud, časot koga padnatite buntovnici ke bidat „ mačeni vo ogan i sulfur “ vo „ognenoto ezero “ od Otk. 19:20 i 20:14; ova, na krajot od sedmiot milenium. No, veke pred ovoj užasen moment, časot na slavnoto vraćanje na Isus Hristos ke ja potvrdi nivnata konečna sudbina. Porakata na ovoj stih ja evocira temata za „ odmor “. Od svoja strana, izbranite se vnimatelni na vremeto na odmor osveteno od Boga, no padnatite, naprotiv, nemaat ista griža, bidejki ne im davaat na božestvenite deklaracii važnosta i serioznosta što ja zaslužuvaat. Zatoa, kako odgovor na nivniot prezir, vo časot na nivnata konečna kazna, Bog nema da im dade odmor za da go ublaži nivnoto stradanje.

Stih 12: „ Tuka e trpenieto na svetiite; tuka se onie što gi pazat Božjite zapovedi i verata vo Isusa. “

Zborovite „ upornost ili trpenie “ gi karakteriziraat vistinskite svetci na božestveniот Mesija Isus od 1843-44 godina do negovoto vraćanje vo slava. Vo ovoj stih, „ imeto na Otecot “ od stih 1 stanuva „ Božji zapovedi “, a „ imeto na Jagneto “ se zamenuva so „ verata na Isus “. Redosledot na prioritete e isto taka promenet. Vo ovoj stih, Duhot gi naveduva „ Božjite zapovedi “ prvo, a „ verata na Isus “ vtoro; ova e istoriski i vrednosno redosledot odobren od Bog vo negoviot plan za spasenie. Stih 1 mu dava prioritet na „ imeto na Jagneto “ za da gi povrze „ 144.000 “ izbrani so hristijanskata vera.

Stih 13: „ I čuv glas od neboto kako veli: Napiši: Blaženi se mrtvite što otsega umiraat vo Gospoda. Da, veli Duhot, za da se odmorat od svoje trudovi, zašto nivnite dela gi sledat. “

Frazata „ otsega pa natamu “ zaslužuva detalno objasnuvanje bidejki e tolku važna. Bidejki se odnesuva na datumite vo proletta 1843 godina i esenta 1844 godina, koga, soodvetno, stapi na sila dekretot od Daniel 8:14 i završija dvete adventistički sudenja organizirani od Vilijam Miler.

So tekot na vremeto, oficijalniот institucionalen adventizam gi izgubi od vid implikacii na ovaa formula „ od sega pa natamu “. Samo osnovačite na adventističkata vera gi razbraa posledicite od Božjiот uslov za sabotata ušte vo 1843 godina. Za da ja usvojat ovaa praktika na sedmiot den, tie bea dovedeni do soznanie deka nedelata što se praktikovaše dotogaš beše prokolnata od Boga. Po niv, nasledeniот adventizam stana tradicionalen i formalistički, a za ogromното mnozinstvo sledbenici i učiteli, nedelata i sabotata bea nepravedno staveni na nivo na ednakvost. Ova gubenje na čuvstvoto za sveta i vistinska svetost rezultiraše so nedostatok na interes za proročkata reč i tretata adventistička poraka što ja dostaviv pomegu 1983 i 1994 godina. Bidejki ovoj prezir se manifestiraše vo adventizmot vo Francija, svetskata adventistička institucija vleze vo sojuz so ekumenskiот klan vo 1995 godina, do nejzino najgolemo prokletstvo. Zakanata od „ makite “ od stih 10 se odnesuva na nea, pak, preku sugestijata na izrazot „ i toj ke pie “; od 1994 godina, institucionalniот adventizam, po protestantskata vera, e osuđuvan i osuđen od 1843 godina.

Kako što sugerira ovoj stih, dekretot od Daniel 8:14 predizvikuva podelba na protestantskite hristijani od 1843 godina na dva tabora, vklučuvajki ja i adventističkata grupa, korisnik na blaženstvoto izrečeno: „ Blaženi se mrtvite što umiraat vo Gospoda otsega! “ Se podrazbira deka Isus, objavuvajki vo „ Laodikija “ deka ke go „ povrati “, adventističkata institucija, oficijalen glasnik na Hristos vo 1991

godina, datumot na oficijalnoto otfrlanje na svetlinata, narečena „gola“, poveke ne može da ima korist od ova blaženstvo.

Vreme za žetva

Stih 14: „I poglednav, i ete, bel oblak, a na oblakot sedeše Eden sličan na Sinot Čovečki, so zlatna kruna na glavata i ostar srp vo rakata. “

Ovoj opis go evocira Isus Hristos vo vremeto na negovoto slavno vraćanje. „Beliot oblak“ potsetuva na uslovite na negovoto zaminuvanje i negovoto vosenenie na neboto, doživiani dve iljadi godini prethodno. „Beliot oblak“ ja oznaćuva negovata ćistota, negovata „zlatna kruna“ ja simbolizira negovata pobednićka vera, a „ostriot srp“ go pretstavuva „ostriot zbor“ Boćži vo Evreite 4:12, sproveden so „negovata raka“.

Stih 15: „I drug angel izleze od hramot, izvikuvajći so silen glas kon onoj što sedeše na oblakot: „Frli go srpot svoj i ųnej, zašto dojde vremeto da ųneeš, zašto ųetvata na zemjata e zrela. “

Pod aspektot na „ųetvata“, kako vo svojata parabola, Isus nē potsetuva deka vo ova ķe dojde vreme definitivno da se oddeli „dobroto zrno od plevata“. Preku svoeto Otkrovenie, toj ni ovozmoćuva da ja otkrieme ovaa tema što gi oddeluva dvata tabora: sabotata na izbranite i nedelata na padnatite, bidejći zad ova religiozno ime se krie oboćavanjeto i avtoritetot na paganskoto sonćevo boćestvo. I pokraj evolucijata na ćovećkoto vreme, Bog prodolćuva da go gleda onakvo kakvo što navistina e za nego. Razlićnite mislenja na lućeto ne vlijaat na negoviot sud; vo negoviot vremenski red, prviot den e profan, vo nikoj slućaj ne može da ja dobie boćestvenata svetost. Ova e povrzano isklućivo so sedmiot den osveten vo negoviot vremenski red vrećan od poćetokot na većnoto zemsko vreme; ova vo traenje od 6000 sonćevi godini.

Stih 16: „I onoj što sedeše na oblakot go zafrli srpot svoj na zemjata, i zemjata beše poćneana. “

Duhot go potvrduva idnoto ispolnuvanje na „zemnata ųetva“. Hristos Spasitelot i Odmazdnikot ķe se pogrići za toa i ķe go ostvari vo soglasnost so negovata objava dadena vo parabola do negovite apostoli vo Matej 13:30-43. „ųetvata“ prvenstveno se odnesuva na vosenuvanjeto na neboto na izbranite svetci koi mu ostanale verni na Boga Tvorecot.

Vremeto na ųetvata (i odmazdata)

Stih 17: „I drug angel izleze od hramot što e na neboto, isto taka drćejći ostar srp. “

Ako prethodniot „angel“ imal misija povolna za izbranite, naprotiv, ovoj „drug angel“ ima kaznena misija nasoćena protiv padnatite buntovnici. Ovoj vtor „srp“ isto taka go simbolizira „ostriot zbor Boćži“ staven vo delo po negovata volja, no ne i po negovata raka, bidejći, za razlika od ųetvata, za grozdoberot, izrazot „vo negovata raka“ otsustvuva. Kaznenata akcija zatoa ķe im bide doverena na agenti koi ja izvršuvaaat boćestvenata volja; vsušnost, ųrtvite na negovite zaveduvanja.

Stih 18: „ I drug angel izleze od žrtvenikot, koj imaše vlast nad ogan, i mu progovori so silen glas na onoj što go imaše ostriot srp, velejki: „Frli go ostriot srp i soberi gi grozdovite od lozata na zemjata, zašto grozjeto na zemjata e zrelo. “

Potoa, po vonesuvanje na izbranite na neboto, doaga momentot na „ grozdot “. Vo Isaija 63:1 do 6, Duhot go razviva dejstvoto nasoceno so ovoj simboličen termin. Vo Biblijata, sokot od crveno grozje se sporeduva so čovečka krv. Negovata upotreba od strana na Isus, na Svetata večera, ja potvrđuva ovaa ideja. No, „ grozdot “ e povrzan so „ gnevot Božji “ i ke se odnesuva na onie koi rabotele nedostojno pod maskata na negovite slugi, bidejki krvta dobrovolno proleana od Hristos ne gi zaslužuvala nivnite mnogubrojni predavstva. Zašto Isus može da se čuvstvuva predaden od onie koi go iskrivuvaa negoviot plan za spasenie do toj stepen što go opravduvaa grevot za koj go dal svojot život i pretrpel stradanje za da prestane negovata praktika. Zatoa, namernite prestapnici na negoviot zakon imaat smetka da mu položat. Vo svoeto slepo ludilo, tie ke odat tolku daleku što ke sakaat da gi ubijat negovite vistinski izbranici, so cel da ja iskorenat od zemjata praktikata na sedmiot den sabota, osvetena i barana od Bog od 1843-44 godina. Izbranite nemale Božjo ovlastuvanje da koristat sila protiv nivnite religiozni neprijateli; Bog ja rezerviral ovaa akcija isključivo za sebe. „ Odmazdata e moja, odmazdata e moja “, im izjavil toj na svoite izbranici, i dojde vreme da se izvrši ovaa odmazda.

Vo ova poglavje 14, stihovite 17 do 20 ja evociraat ovaa tema na „ berbata “. Grešnite grozdovi se proglaseni za zreli zatoa što celosno ja pokazale so svoite dela svojata vistinska priroda. Nivnata krv ke teče kako sok od grozje vo bokal koga ke bidat zgazeni od nozete na beračite na grozje.

Stih 19: „ I angelot go zavrli srpot svoj vo zemjata i ja nabra lozata od zemjata i ja frli vo golemata kaca na Božjiot gnev. “

Dejstvoto e potvrđeno so ovaa objava otkriena od ovaa scena. Bog so sigurnost ja prorokuva kaznata za katoličkata i protestantskata arogancija. Tie ke gi pretrpat posledicite od Božjiot gnev, pretstaven od kadata vo koja se gmečat nabrante grozja od nozete na drobilkite.

Stih 20: „ I gmečaloto beše izgazeno nadvor od gradot, i od gmečaloto tečeše krv, duri do uzдите na konjite, na rastojanje od iljada i šestotini stadioni. “

Isa. 63:3 precizira: „ Jas gazev vo vinskata kaca sam; nikoj ne beše so mene... “. Grozjeto ja ispolnuva kaznata na Vavilon, Golemiot grad, vo Otk. 16:19. Ja napolni čašata na božestveniot gnev što sega mora da ja ispie do kraj. „ Vinskata kaca beše gazena nadvor od gradot “, odnosno bez prisustvo na izbranite veke zemeni na neboto. Vo Erusalim, pogubuvanjata na osudenite na smrt bea izvršeni nadvor od dzidinite na svetiot grad za da ne se oskverni. Ova beše slučajot so raspnuvanje na Isus Hristos, koj so ovaa poraka potsetuva na cenata što treba da se plati za onie što ja potcenile negovata sopstvena smrt. Dojde vreme negovite neprijateli da ja proleat svojata krv za da gi iskupat svoite mnogubrojni grevovi. „ I krv izleguvaše od vinskata kaca duri do uzдите na konjite “. Celite na gnevot se hristijanskite verski učitelji, a Bog gi označuva spored likot na „ uzdata “ što javačite ja stavaat „ vo ustata na konjite “ za da gi vodat. Ovaa slika e predložena vo Jakov 3:3, čija tema e tokmu: verski učitelji. Jakov precizira od početokot na 3-to poglavje: „ Braća moi, ne dozvoluvajte mnogumina od vas da stanat učitelji, zašto znaete deka ke bideme sudeni postrogo “. Dejstvoto na „ berbata “ go opravduva ova mudro predupređivanje. Precizirajki „ duri i do uzдите na konjite “, Duhot sugerira deka gmečalkata za vino se odnesuva, pred se, na rimokatoličkoto sveštenstvo na „ Golemiot Vavilon “, no deka se protega i na protestantskite učitelji koi, od 1843 godina, pravat „destruktivna“ upotreba

na Svetoto Pismo, spored obvinuvanje na Duhot vo Otkrovenie 9:11. Tuka ja naoѓame primenata na predupreduvanje dadeno vo Otkrovenie 14:10: „ Toj samiot    pie od vinoto na BoŹjiot gnev, izleano nerazredeno vo   saata na Negoviot gnev...   .

Za porakata „ na rastojanie od iljada i Źestotini stadioni   , vo kontinuitet so prethodnata poraka, kaznata se protega na reformiranata vera od 16 vek , na koja aludira brojot 1600. Ova e vremeto koga Martin Luter go oficijaliziral obvinienieto protiv katoli  kata vera vo 1517 godina. No, isto taka, vo ovoj 16 vek bile formirani protestantskite doktrini na „ laŹnite Hristosi    i laŹnite hristijani , koi go legitimirale nasilstvoto i me  ot zabranet od Isus Hristos. Apokalipsata nudi svoi kl  evi za tolkuvanje, a ovoj 16 vek e označen vo Otk. 2:18 do 29 pod simboli  nato ime na erata „ Tijatira   . Zborot „ stadion    ja otkriva nivnata religiozna aktivnost, nivnoto učestvo vo trkata, a nagradata Źto e vo praŹanje e krunata na pobedata vetena na pobednikot. Ova e učenje na Pavle vo 1 Kor. 9:24: „ Ne znaete li deka site Źto trčaat vo trkata trčaat, no eden ja dobiva nagradata? Tr  ajte taka Źto   e ja dobieate .   Zatoa, nagradata na nebesniot povik ne se dobiva na koj bilo na  in; vernosta i upornosta vo posluŹnosta se edinstveni na  in da se pobedi vo borbata na verata. Toj potvrduva vo Fil. 3:14 velejći: „ Se stremam kon celta za da ja dobijam nagradata na nebesniot povik od Boga vo Hrista Isusa .   Vo vremeto na „ berbata   , ovie zborovi na Isus   e se potvrdat: „ ZaŹto mnozina se povikani, a malkumina se izbrani (Mat. 22:14).  

Otkrovenie 15: Krajot na probnata kazna

Pred da se zavrŹi „ Źetvata i berbata   , doa  a straŹniot moment na krajot na vremeto na proba. Momentot koga   ove  kite izbori se vreŹani vo kamen, bez moŹnost za vraćanje na ovie izbori. Vo toj moment, ponudata za spasenie vo Hristos zavrŹuva. Ova e temata na ova mnogu kratko poglavje 15 od Apokalipsata na Isus Hristos. Krajot na vremeto na proba doa  a po prvite Źest „ trubi    od poglavjata 8 i 9, a pred „ sedumte posledni BoŹji zla    od poglavje 16. Se podrazbira deka toa go sledi konečniot izbor na patot Źto Bog mu go dava na čovekot da go pomine. Pod avtoritarnoto pokrovitelstvo na „ dzverot Źto izleguva od zemjata    od Otkrovenie 13:11 do 18, poslednite dva pata vodat, edniot, do sabotata ili osvetenata sabota BoŹja, drugiot, do nedelata, na rimski papski avtoritet. NikogaŹ izborot pome  u Źivotot i dobroto, smrtta i zloto ne bil tolku jasen. Od kogo se plaŹi čovekot poveće? Od Boga ili od   ovekot? Takva e dadenata situacija. No, moŹam da kaŹam i: Kogo   ovekot go saka poveće? Bog ili   ovekot? Izbranite   e odgovorat vo dvata slu  ai: Bog, znaej  i preku svoeto proro  ko otkrovenie detalite za krajot na svojot plan. Večniot Źivot togaŹ   e bide mnogu blisku, vo nivniot dofat.

Stih 1: „ I vidov drug znak na neboto, golem i čudesen: sedum angeli koi gi drŹea sedumte posledni zla, zaŹto vo niv zavrŹuva gnevot BoŹji.   

Ovoj stih gi pretstavuva „ sedumte posledni zla “ što će gi pogodati lažnite vernici poradi nivniot izbor na Rimskata nedela. Temata na ova poglavje, krajot na vremeto na milosta, go otvora vremeto na „ sedumte posledni zla na Božjiot gnev “.

Stih 2: „I vidov kako stakleno more, izmešano so ogan; i onie što go pobedija dzverot, negoviot lik i brojot na negovoto ime, stojaat na stakleno more, držejki gi Božjite harfi. “

Za da gi ohrabri svoite slugi, svoite izbrani, Gospod potoa pretstavuva scena što ja evocira nivnata neposredna pobeda preku razni slici zemeni od drugi pasusi od proroštva. „ Na stakleno more, izmešano so ogan, tie stojaat “, bidejki pominale niz test na verata vo koj bile progonuvani (mele od ogan) i izlegle kako pobednici. „ Stakleno more “ ja označuva čistotata na izbraniot narod, kako vo Otkrovenie 4:1.

Stih 3: „ I ja peeja pesnata na Mojsej, Božjiot sluga, i pesnata na Jagneto, velejki: Golemi i čudesni se Tvoite dela, Gospodi Bože Sedržitelu! Pravedni i vistiniti se Tvoite patišta, Caru na narodite! “

„ Pesnata na Mojsej “ go proslavi slavniot egzodus na Izrael od Egipet, zemjata i tipičniot simbol na grevot. Vleguvanje vo zemniot Hanan što sledeše 40 godini podocna go nagovesti vleguvanje na poslednite izbrani vo nebesniot Hanan. Za vozvrat, otkako go dade svojot život za da gi iskupi grevovite na izbranite, Isus, „ Jagneto “, se voznese na neboto, vo svojata slava i nebesna božestvena moć. Poslednite verni svedoci na Isus, site adventisti vo verata i deloto, za vozvrat go doživuvaat vozneseњeto na neboto koga Isus će se vrati da gi spasi. Vozvišuvajki gi svoite „ golemi i čudesni dela “, izbranite mu oddavaat slava na Boga Tvorecota, koj gi otelotvoril svoite vrednosti vo Isus Hristos: negovata sovršena „ pravda “ i negovata „ vistina “. Povikuvanje na zborot „ vistinski “ go povrzuva kontekstot na dejstvoto so krajot na „ laodikiskata “ era vo koja toj se pretstavi kako „ Amin i Vistinskiot “. Togaš e vremeto na „ izbavuvanje “ koe go označuva krajot na vremeto na „ roduvanje na ženata “ od Otkrovenie 12:2. „ Deteto “ e doneseno na svetot vo oblik na čistotata na nebesniot karakter otkrien vo i od Isus Hristos. Izbranite možat da go falat Boga za negovata „ semoćna “ sostojba zatoa što tokmu na ovaa božestvena moć i go dolžat svoeto spasenie i izbavuvanje. Otkako gi sobra i gi izbra svoite otkupeni od site zemni narodi, Isus Hristos e navistina „ Car na narodite “. Onie što mu se protivstavija nemu i na negovite izbrani poveće ne postojat.

Stih 4: „ Koj nema da se boi, Gospodi, i da go proslavi Tvoeto ime? Zašto samo Ti si svet. I site narodi će dojdati i će se poklonat pred Tebe, zašto Tvoite sudovi se otkrieni. “

Na ednostaven jazik, ova znači: Koj bi odbil da se boi od Tebe, Bože Sozdatelu, i bi se osmelil da Te liši od Tvojata vistinska slava odbivajki da go počituvaš Tvojot svet sedmi den, Sabota? Zašto samo Ti si svet , i samo Ti go osveti Tvojot sedmi den i onie na koi im go dade, kako znak na nivnoto odobruvanje i pripadnost kon Tvojata svetost. Vsušnost, zboruvajki za „ Negoviot strav “, Duhot aludira na porakata na prviot „ angel “ od Otk. 14:7: „ Bojte se od Boga i oddajte Mu slava, zašto dojde časot na Negoviot sud; i poklonete se (poklonete Mu se) na Onoj, Koj gi sozdade neboto i zemjata, moreto i izvorite vodni. “ Vo Božjiot plan, uništenite buntovni narodi će bidati vozkresnati so dvojna cel: da se ponizati pred Boga i da Mu oddadat slava, i da ja pretrpat Negovata pravedna posledna kazna koja definitivno će gi uništi, vo „ ognenoto i sulfurnoto ezero “ na posledniot sud, objaveno vo porakata na „ tretiot angel “ od Otk. 14:10. Pred da se ostvarat ovie raboti, izbranite će mora da pominat niz vremeto na božestvenite sudovi što će se manifestiraat preku dejstvoto na „ sedumte zla “ objaveni vo prviot stih.

Stih 5: „ Posle ova vidov, i ete, se otvori hramot na skinijata na svedoštvoto na neboto. “

Ova otvorenje na nebesniot „ hram “ go označuva prestanokot na posredništvo na Isus Hristos, bidejki vremeto na povikot za spasenie završuva. „ Svedoštvoto “ gi označuva desette Božji zapovedi koi bea staveni vo svetiokovčeg. Taka, od ovoj moment, razdelbata pomegu izbranite i izgubenite e definitivna. Na zemjata, buntovnicite štotuku odlučija, so zakonska odluka, obvrskata za počituvanje na nedelniot odmor od prviot den, vospostaven civilizirano i potvrđen religiozno, posledovatelno, od rimskite imperatori, Konstantin I i Justinijan I, koi go napravija Vigilijski prv papa, svetoven poglavar na univerzalnata hristijanska vera, odnosno katoličkata, vo 538 godina. Poslednata odluka za smrtta beše prorečena vo Otkrovenie 13:15 do 17 i stavena pod dominantno dejstvo na amerikanskata protestantska vera poddržana od evropskata katolička vera.

Stih 6: „I sedumte angeli, koi gi imaa sedumte zla, izlegoa od hramot, oblečeni vo čist i bel len i opašani so zlatni pojasi okolu gradite. “

Vo simbolikata na proroštvo, „ sedumte angeli “ go predstavuvaat samo Isus Hristos ili „ sedumte angeli “ verni na negoviot logor kako nego. „ Lenot, čist i svetol “ gi predstavuva „ pravednite dela na svetiite “ vo Otk. 19:8. „ Zlatniot pojas okolu gradite “, zatoa na nivo na srceto, ja evocira ljubovta kon vistinata veke navedena vo likot na Hristos pretstaven vo Otk. 1:13. Bogot na vistinata se podgotvuva da go kazni logorot na lagite. So ova potsetuvanje, Duhot sugerira „ golema nesreka “ čij oblik beše otkrien od negovoto lice vo sporedba so „ sonceto koga sveti vo svojata sila “. Vremeto na poslednata konfrontacija megu Isus Hristos i buntovničkite paganski obožavатели na sonceto e pristignato.

Stih 7: „ I eden od četirite životni im dade na sedumte angeli sedum zlatni sadovi polni so gnevot na Boga, Koj živee vo večni vekovi. “

Samiot Isus beše modelot prikažan od „ četirite živi suštestva “ od Otkrovenie 4. Toj e isto taka „ Bog koj živee zasekogaš i zasekogaš “, razgneven “. Negovata božestvenost mu gi dodeluva site ulogi: Sozdatel, Otkupitel, Posrednik i traen Sudija. Potoa, stavajki kraj na svoeto posredništvo, toj stanuva Bog na pravdata koj gi udira i kaznuva so smrt svoite buntovni protivnici, zatoa što ja napolnile „ čašata “ na negoviot praveden „ gnev “. „ Čašata “ sega e polna, i ovoj gnev ke bide vo forma na „ sedumte posledni “ kazni vo koi božestvenata milost poveke nema da ima svoje mesto.

Stih 8: „ I hramot se ispolni so čad od slavata Božja i od silata Negova; i nikoj ne možeše da vleze vo hramot dodeka ne se ispolnija sedumte zla na sedumte angeli. “

Za da ja ilustrira ovaa tema na prestanokot na blagodat, Duhot vo ovoj stih ja predstavuva slikata na „ hram ispolnet so čad poradi “ prisustvo „ na Boga “ i toj precizira: „ i nikoj ne možeše da vleze vo hramot se dodeka ne završat sedumte nevolji na sedumte angeli “. Taka, Bog gi predupreduva svoite izbranici deka ke ostanat na zemjata za vreme na „ sedumte posledni nevolji “ na negoviot gnev. Poslednite izbranici ke go oživeat iskustvoto na Evreite vo vremeto na „ desette nevolji “ što go pogodija buntovniot Egipet. Nevoljite ne se za niv, tuku za buntovnicite, celi na božestveni gnev. No, neizbežnosta na nivnoto vleguvanje vo „ hramot “ e potvrđena, možnosta ke bide dadena štom ke završat „ sedumte posledni nevolji “.

Otkrovenie 16 : Sedumte posledni nevolji

na gnevot Božji

Poglavje 16 go pretstavuva izlevanje na ovie „ sedum posledni zla “ preko koi e izrazen „ Božjiot gnev “.

Proučuvanje na celoto poglavje ќе go potvrdi ova, no mora da se napomene deka celite na „ Božjiot gnev “ ќе bidat identični so onie koi bile pogodeni od kaznite na prvite šest „ trubi “. Taka, Duhot otkriva deka kaznite na „ sedumte posledni zla “ i onie na „ sedumte trubi “ go kaznuvaat istiot grev: prekršuvanje na sabotniot odmor na „ sedmiot den“. osveten “ od Boga od sozdavanje na svetot.

Otvoram zagrada ovde, so zadocnuvanje. Zabeležete ja razlikata što gi karakterizira božestvenite „ trubi “ i „ nevolji ili čumi“ . „ Trubite “ se site čovečki ubistva izvršeni od luđe, no naredeni od Boga, pri što petтата e od duhovna priroda. „ Nevoljite “ se neprijatni dejstva nametnati direktno od Boga preko prirodnite sredstva na negovoto živo sozdanje. Otkrovenie 16 ni gi pretstavuva „ sedumte posledni nevolji “, što suptilno sugerira deka im prethodele drugi „ nevolji “ što gi pretrpele lugeto pred krajot na vremeto na blagodatta, što duhovno go deli „ vremeto na krajot “ citirano vo Daniel 11:40 na dva dela. Vo prviot, ovoj kraj e vremeto na narodite, a vo vtoriot, vremeto na univerzalnata svetska vlada organizirana pod tutorstvo i inicijativa na SAD. Vo ova ažuriranje, sprovedeno na sabota, 18 dekemvri 2021 godina, možam da go potvrdam ova objasnuvanje, bidejki od početokot na 2020 godina, celoto čoveštvo e pogodeno od ekonomska propast poradi zarazen virus, koronavirusot Kovid-19, koj prvpat se pojavi vo Kina. Vo kontekst na globalistička razmena i znaenje, mentalno zasiluvajki gi negovite vistinski efekti, vo panika, vodačite na narodite zaprea, razvojot i kontinuiraniot rast na celata zapadnoevropska i amerikanska ekonomija. Smetan, nepravedno, kako pandemija, Zapadot, koj misleše deka eden den ќе ja pobeđi smrtta, e razočaran i bespomošen. Vo panika, bezbožnicite se predadoa so telo i duša na novata religija koja ja zamenuva: semoknata medicinska nauka. A zemjata na izmamnicite, najbogatata na zemjata, ja iskoristi možnosta da gi napravi lugeto zarobenici i robovi na nivnite dijagnozi, nivnite vakcini, nivnite lekovi i nivnite korporativni odluki. Vo isto vreme, vo Francija slušame direktivi, najmalku paradoksalni, koi gi sumiram na sledniot način: „preporačljivo e da se provetruvaat stanovite i da se nosi zaštitna maska so časovi zad koi nositelot se zadušuva“. Toa go istaknuva „zdraviot razum“ na mladite vladeteli na Francija i drugite zemji što imitiraat. Interesno e da se zabeleži deka zemjata što go predvodeše ova destruktivno odnesuvanje prvo beše Izrael; prvata zemja prokolnata od Boga vo religioznata istorija. Nosenjeto maska, prvično zabraneto koga ne beše dostapna, potoa stana zadolžitelno za zaštita od bolest što vlijae na respiratorniot sistem. Božjata kletva nosi neočekuvani plodovi , no destruktivno mnogu efikasna. Ubeden sum deka pomegu 2021 godina i početokot na „ šestata truba “, Tretata svetska vojna, drugi „ Božji čumi “ ќе go pogodat vinovnoto čoveštvo na različni mesta na zemjata, a osobeno na razurniот Zapad; „čumi“ kako što se „ glad “ i drugi vistinski univerzalni pandemii, veќе poznati kako čuma i kolera. Bog go bara ovoj vid kazna vo Ezekiel. 14:21: „Da, vaka veli Gospod Jahve: Iako gi ispraćam protiv Erusalim Moite četiri užasni kazni, mečot, gladot, divite dzverovi i pomorot, za

da gi istrebam od nego lugeto i životnité “. Zabeležete deka ovoj spisok ne e iscrpen, bidejki vo modernoto vreme, božestvenite kazni imaat poveќе formi: rak, SIDA, čikungunja, Alchajmerova bolest... itn... Isto taka, zabeležuvam pojava na strav poradi globalното zatoplivanje. Masi od čoveštvo se preplašeni i paničat od pomislata na topenje na mrazot i poplavite što bi mozele da proizlezat od toa. Ušte eden plod na božestvenoto prokletstvo što gi pogoduva čovečkite umovi i gradi dzidovi na razdelba i omraza. Ja zatvoram ovaa zagrada za da ja prodolžam studijata vo ovoj kontekst na posledicite od krajot na blagodatta što gi karakterizira „ sedumte posledni zla na Božjiot gnev “.

Druga pričina go opravduva izborot na meti. „ Sedumte posledni zla “ go ostvaruvaat uništuvanje na sozdavanje na krajot od svetot. Za Boga, Tvorec, dojde vreme za uništuvanje na negovoto delo. Zatoa toj go sledi procesot na sozdavanje, no namesto da sozdava, toj uništava. So „ sedmata posledna zla “, čovečkiot život na zemjata će bide zgasnat, ostavajki ja zad sebe zemjata povtorno „ bezdna “ vo haotična sostojba, so nejzin edinstven žitel, Satanata, avtorot na grevot; pustata zemja će bide negov zatvor „ iljada godini “ do posledniot sud koga, zaedno so site drugi buntovnici, će bide uništen spored Otkrovenie 20.

Stih 1: „ I čuv silen glas od hramot kako im veli na sedumte angeli: „Odete i izlejte gi sedumte sadovi na Božjiot gnev vrz zemjata. “

Ovoj „ silen glas od hramot “ e glas na Sozdatelot Bog, koj e onevozmožen vo svoeto najlegitimno pravo. Kako Sozdatel Bog, negoviot avtoritet ima vrhoven karakter i ne e nitu pravedno nitu mudro da se osporua negovata želba da bide obožavan i proslaven so počituvanje na denot za odmor što go „ osvetil “ za ovaa cel. Vo svojata golema i božestvena mudrost, Bog se pogrižil sekoj što gi osporua negovite prava i avtoritet da gi ignorira negovite najvažni tajni pred da se iskupi vo „ vtorata smrt “ so cenata na svoite navredi protiv Semokniot Bog.

Stih 2: „ Prvot otide i ja izlea svojata čaša na zemjata. I se pojavi bolna i teška rana vrz lugeto što go imaa belegot na dzverot i vrz onie što se poklonuvaa na negoviot lik. “

Kako dominantna sila i vodečki avtoritet na posledното vostanie, prioriteta cel vo ovoj kontekst e „ zemjata “, simbol na padnatata protestantska vera.

Prvata čuma e „ maligen čir “ što predizvikua fizičko stradanje na telata na buntovnicite koi izbrale da go počituvaa denot za odmor nametnat od lugeto. Celite se katolicite i protestantite koi go preživeale nuklearniot konflikt i koi, so ovoj izbor na prviot den, Rimskata nedela, imaat „ beleg na dzverot “.

Stih 3: „ Vtoriot čovek ja izlea svojata čaša vo moreto, i toa stana krv, kako krv od mrtovec; i umre sekoe živo suštество, sè što beše vo moreto. “

„ Vtoriot “ udara „vo moreto “, koe toj go pretvora vo „ krv “, kako što napravil za egipetskiot Nil vo vremeto na Mojsej; „ moreto “, simbol na rimokatolicizmot, koj go targetira Sredozemното More. Vo ovoj moment, Bog go uništava celiot životinski svet vo „ moreto “. Toj go započnuva procesot na sozdavanje vo obratna nasoka, na krajot, „ zemjata “ povtorno će stane „ bezformna i prazna “; će se vrati vo svojata prvobitna sostojba na „ bezdna “.

Stih 4: „ Tretiot go izlea svojot sad vrz rekite i izvorite vodni, i tie stanaa krv. “

„ Tretiot “ udar ja udira svežata „ voda “ na „ rekite i izvorite na voda “, koi odednaš stanuvaa, pak, „ krv “. Nema poveќе voda za gasnenje na žedta. Kaznata e surova i zasluženata zatoa što se podgotvuva da ja proleat „krvta“ na izbranite. Ovaa kazna beše prvata što Bog ja nametna preku Mojseevot stap vrz Egipćanite, „pijačite na krvta “ na Evreite, koi bea tretirani kako životni vo surovoto ropstvo kade što mnogumina umiraa.

Stih 5: „ I go čuv angelot na vodite kako veli: „Praveden si Ti, Koj si i Koj beše; svet si, zašto go izvrši ovoj sud. “

Veќе gi zabeležav vo ovoj stih terminite „ praveden “ i „ svet “ koi go potvrđuvaa mojot točen prevod na tekstot od dekretot od Daniel 8:14: „ 2300 večerta i utroto i svetosta će bidat opravdani “; „ svetost “ opfaća sè što Bog go smeta za sveto. Vo ovoj posleden kontekst, napadot vrz negovata „ osvetena “ sabota zaslužuva vo seta pravda Božjiot sud koj ja pretvora „ vodata “ za da se pie vo „ krv “. Zborot „ vodi “ simbolično i dvojno označuvaa čovečki misi i religiozno učenje. Izopačeni od papskiot Rim, vo Otkrovenie 8:11, i dvata se pretvoreni vo „ pelin “. Velejki „ praveden si... zatoa što go izvrši ovoj sud “, angelot ja opravduva merkata što ja bara vistinska sovršena pravda što samo Bog može da ja postigne. Suptilno i mnogu precizno, Duhot go isčeznuva od imeto na Boga oblikot „ i koj doaga “, zatoa što toj došol; a negovoto pojavuvanje otvora traen podarok za nego i negovite iskupeni, bez da gi zaboravi svetovite što ostanale čisti i svetite angeli koi mu ostanale verni.

Stih 6: „ Zašto tie proleaja krv na svetc i proroci, a ti im dade krv da pijat; tie se dostojni. “

Bidejki buntovnicite bea podgotveni da gi ubijat izbranite, koi go dolžea svoeto spasenie samo na intervencijata na Isus, Bog im gi pripiša i zlostorstvata što trebaše da gi izvršat. Od istite pričini, so niv se odnesuvaa kako so Egipćanite od Izlezot. Ova e vtor pat Bog da kaže: „ Tie se dostojni “. Vo ovaa posledna faza, kako agresor na adventističkite izbranici go naogame glasnikot od Sard, na kogo Isus mu rekol: „ Ti se smetaš za živ, a ti si mrtov “. No, vo isto vreme, toj reče za izbranite od 1843-1844 godina: „ Tie će odat so mene, vo beli obleki, bidejki se dostojni “. Taka, na sekogo mu sleduva dostoinstvoto što mu pripađa spored delata na negovata vera: „ beli obleki “ za vernite izbranici, „ krv “ da pie za nevernite padnati buntovnici.

Stih 7: „ I čuv drug angel kako zboruva od oltarot: „Taka, Gospodi Bože Sedržitelu, vistinski i pravedni se Tvoite sudovi. “

Ovoj glas što doaga od „oltarot “, simbolot na krstot, e glasot na raspnatiot Hristos, koj ima posebni pričini da go odobri ovoj sud. Zašto onie što toj gi kaznuva vo ovoj moment se osmelile da go baraat negovoto spasenie, dodeka opravduvaat eden gnasen grev, pretpočitajki da ja počituvaa čovečkata zapoved; ova i pokraj predupređuvanjata od Svetoto Pismo: vo Isaija 29:13 „ Gospod reče: Koga ovoj narod se približuva kon mene, tie me počituvaa so ustata i so usnite, no nivnoto srce e daleku od mene, a nivniot strav od mene e samo pravilo na čovečkata tradicija . “ Matej 15:19: „ No zaludno mi se poklonuvaat , učejki za doktrini čovečki zapovedi. “

Stih 8: „ Četvrtiot ja izlea svojata čaša vrz sonceto; i mu beše dadeno da gi gori lugeto so ogan. “

Četvrtiot deluva „ vrz sonceto “ i go zagreva poveќе od voobičaeno. Mesoto na buntovnicite e „ izgoreno “ od ovaa intenzivna toplina. Otkako go kazni prestapot na „ svetosta “, Bog sega ќе go kazni idolopoklonstvoto na „denot na sonceto“ nasledeno od Konstantin I. „ Sonceto “ koe mnogumina nesvesno go počituvaat denes počnuva da ja „ gori “ kožata na buntovnicite. Bog go nasočuva idolot protiv idolopoklonicite. Ova e kulminacijata na „ golemata nesreќa “ objavena vo Otkrovenie 1. Momentot koga onoj što mu zapoveda na „ sonceto “ go koristi za da gi kazni svoje vernici.

Stih 9: „ I lugeto bea izgoreni od golema žega, i go pohulija imeto na Boga, Koj ima vlast nad ovie zla, i ne se pokajaa da Mu oddadat slava. “

Vo nivoto na stvrduvanje što go dostignale, buntovnicite ne se kaat za svojot grev i ne se smiruvaaat pred Boga, tuku go navreduvaat „ hulejќi “ go negovoto „ ime “. Ova veќе bilo vo nivnata priroda, voobičaeno odnesuvanje, koe se sreќava kaj površnite vernici; tie ne se stremat da ja znaat negovata vistina i go tolkuvaat negovoto prezrivo molčenje vo svoja korist. I koga se pojavuvaat teškotii, tie go prokolnuvaat negovoto „ ime “. Nemožnosta da se „ pokajat “ go potvrduva kontekstot na „ preživeanite “ od „ šestata truba “ od Otkrovenie 9:20-21. Buntovnite nevernici se religiozni luѓe ili ne, koi ne veruvaat vo Semokniot Bog Sozdatel. Nivnite oči bile smrtonosna stapica za niv.

Stih 10: „ Pettiot car ja izlea svojata čaša vrz prestolot na dzverot. I temnina go pokri negovoto carstvo, i lugeto si gi grizea jazicite od bolka. “

„ Pettiot “ konkretno go targetira „ prestolot na dzverot “, odnosno regionot na Rim kade što se naoga Vatikan, mala religiozna država na papizam kade što se naoga bazilikata „Sveti Petar“. Sepak, kako što vidovme, vistinskiot „ prestol “ na papata se naoga vo antički Rim, na planinata Kelija vo majkata crkva na site crkvi vo svetot, bazilikata „Sveti Jovan“ vo Lateran. Bog go frla vo mastilasta „ temnica “ što go stava sekoj što gleda vo situacija na slep čovek. Efektot e užasno bolen, no za ovaa početna točka na religioznata laga pretstavena kako svetlina na edniot Bog i vo imeto na Isus Hristos, taa e celosno zaslužen i opravdana. „ Pokajaniето “ poveќе ne e možno, no Bog go naglasuva stvrduvanjeto na umovite na negovite živi celi.

Stih 11: „ I go hulea nebesniot Bog poradi svoje bolki i rani, i ne se pokajaa za svoje dela. “

Ovoj stih ni pomaga da razbereme deka nevoljite prodolžuvaat da doaѓaat i nikogaš ne prestanuvaat. No, naglasuvajќi go otsustvoto na „ pokajanie “ i kontinuitetot na „ hulite “, Duhot ni pomaga da razbereme deka gnevot i zlobata na buntovnicite samo se zgolemuvaat. Božjata cel e taa što gi turka do krajni granici, taka što tie ja nareduvaat smrtta na izbranite.

Stih 12: „ Šestiot ja izlea svojata čaša vrz golemata reka Eufrat, i nejzinite vodi presušija, za da se podgotvi patot za carevite što dojdoo od istok. “

„ Šestata “ e nasočena kon Evropa, označena so simboličното ime „ reka Eufrat “, što na toj način gi označuva, vo svetlinata na slikata od Otkrovenie 17:1-15, narodite što ja obožavaat „ bludnicata Golemiot Vavilon “, katoličkiot papski Rim. „ Sušenjeto na negovata voda “ može da sugerira

uništovanje na nejzinoto naselenie, što e, zgora na toa, neizbežno, no sè ušte e prerano za toa da bide slučaj. Vsušnost, ova e istoriski potsetnik, bidejki so delumnoto sušenje na „ rekata Eufkrat “, medskiot car Darij go osvoi haldejskiot „ Vavilon “. Porakata na Duhot e zatoa najava za pretstojniot celosen poraz na rimokatoličkiot „ Vavilon “, koj sè ušte gi zadržuva podrživačite i branitelite, no za kratko vreme. „ Golemiot Vavilon “ ovoj pat navistina će „ padne “, porazen od Semokniot Bog Isus Hristos.

Konsultacijata so trite nečisti duhovi

Stih 13: „ I vidov tri nečisti duha kako žabi izleguvaat od ustata na zmevot, od ustata na dzverot i od ustata na lažniot prorok. “

Stihovite od 13 do 16 gi ilustriraat podgotovkite za „ bitkata na Armagedon “, koja ja simbolizira odlukata da se ubijati nepokornite počituvači na sabotata koi se nepokoleblivo verni na Sozdatelot Bog. Prvično, preku spiritizam, gavolot, simulirajki ja ličnost na Isus Hristos, se čini deka gi ubeduva buntovnicite deka nivniot izbor na nedela e opravdan. Zatoa gi ohrabruva da gi odzemat životite na vernite protivnici koi ja počituvaat sabotata. Gavolskoto trio na toj način gi združuva vo istata bitka gavolot, katoličkata vera i protestantskata vera, odnosno „ zmejot, dzverot i lažniot prorok “. Tuka se ispolnuva „ bitkata “ spomenata vo Otkrovenie 9:7-9. Spomenuvanjeto na „ usti “ gi potvrđuva verbalnite razmeni na konsultaciite što vodat do dekretot za ubivanje na vistinskite izbranici; nešto što tie go ignoriraat ili celosno go osporuvaa. „ Žabite “ nesomneno, za Boga, se životni klasificirani kako nečisti, no vo ovaa poraka, Duhot aludira na golemite skokovi što ova životno e sposobno da gi napravi. Pomegu evropskiot „ dzver “ i amerikanskiot „lažen prorok“ postoji širokiot Atlantski Okean, a sredbata na dvajcata vkučuva golemi skokovi. Megu Angličanite i Amerikancite, Francuzite se karikaturirani kako „žabi“ i „jadači na žabi“. Nečistoto e specijalnost na Francija, čii moralni vrednosti se raspadnaa so tekot na vremeto, ušte od nejzinata Revolucija od 1789 godina, koga ja stavi slobodata nad sè drugo . Nečistiot duh što go animira trioto e onoj na slobodata koj „ne saka nitu Bog nitu Gospodar“. Site tie se sprotivstavija na božestvenata volja i nejziniot avtoritet i zatoa se obedineta po ovaa tema. Tie se združuvaa zatoa što se slični.

Stih 14: „ Zašto toa se demonski duhovi, koi pravat čuda, koi odat kaj zemnite carevi, za da gi soberat za vojната na golemiot den na Boga Sedržitelot. “

Od prokletstvoto na dekretot od Daniel 8:14, demonските duhovi se manifestiraa so golem uspeh vo Anglija i SAD. Spiritualizmot beše moda na momentot, i lugeto se naviknaa na ovoj vid odnos so nevidlivi, no aktivni duhovi. Vo protestantskata vera, mnogobrojni religiozni grupi održuvaa odnosi so demonite, veruvajki deka imaat odnos so Isus i negovite angeli. Demonite imaat golema lesnotija da gi izmamat hristijanite otrleni od Boga, i tie se pak će možat lesno da gi ubedat da se soberat za da ubijati, do posledniot čovek, pobožni hristijani i Evrei koi ja počituvaat sabotata. Ovaa ekstremna merka, koja im se zakanuva na dvete grupi so smrt, će gi obedini vo blagoslovot na Isus Hristos. Za Boga, ova sobiranje ima za cel da gi sobere buntovnicite „ za bitkata na golemiot den na Semokniot Bog “. Ova sobiranje ima za cel da im dade na buntovnicite namera da ubivaa što će gi napravi samite dostojni da stradaat od smrta od racete na onie koi bile zavedeni i izmameni od nivnite religiozni lagi. Glavnata pričina za bitkata beše, tokmu, izborot na denot za odmor, a suptilno, Duhot posočuva deka predloženite denovi ne se ednakvi. Zašto ona što se odnesuva na svetata sabota e

ništo pomalku po svojata priroda od „golemiot den na Semokniot Bog“. Denovite ne se ednakvi, nitu pak sprotivstavenite sili. Isto kako što gi isteral gavalot i negovite demoni od neboto, Isus Hristos, kako mokniot „Mihail“, ke ja nametne svojata pobeda vrz svoje neprijateli.

Stih 15: „Ete, doađam kako kradec. Blažen e onoj što bdee i gi pazi svoje ališta, za da ne odi gol i da ne mu se vidi sramot.“

Taborot što se bori protiv počituvačite na božestvenata sabota e onoj na lažnite neverni hristijani, vključuvajki gi i onie od protestantizmot, na koi Isus im rekol vo Otk. 3:3: „Zatoa, seti se kako si primil i čul, i pazi se i pokaj se. Ako ne bdeeš, ke dojdám kako kradec, i nema da znaeš vo koj čas ke dojdám vrz tebe.“ Od druga strana, Duhot im objavuva na adventističkite izbranici koi imaat korist od negovata celosna proročka svetlina vo poslednata era na „Laodikeja“: „Blažen e onoj što bdee i gi pazi svoje obleki“, a aludirajki na adventističkata institucija povratena od 1994 godina, toj isto taka veli: „za da ne odi gol i nivniot sram da ne se vidi!“ Objavena i ostanuvajki „gola“, pri vraćanje na Hristos, taa ke bide vo taborot na sramot i otfrlanje, vo soglasnost so 2 Kor. 5:2-3: „Zatoa nie vozdivnuvame vo ovoj šator, kopneejki da se oblečeme vo našeto nebesno živealište, ako navistina se najdeme oblečeni, a ne goli.“

Stih 16: „Gi sobraa na mestoto narečeno na hebrejski Armagedon.“

„Sobiranje“ za koe stanuva zbor ne se odnesuva na geografska lokacija, bidejki toa e duhovno „sobiranje“ koe vo svojot smrtonosen proekt gi združuva logorite na Božjite neprijateli. Pokraj toa, zborot „har“ znači planina i slučajno navistina postoji dolina Megido vo Izrael, no nema planina so toa ime.

Imeto „Armagedon“ znači „skapocena gora“, ime koe, za Isus Hristos, go označuva Negovoto Sobranie, Negoviot Izbranik koj gi sobira site svoi izbranici. I stih 14 reči jasno ni otkri od što se sastoi bitkata „Armagedon“; za buntovnicite, celta e božestvenata sabota i nejinite počituvači; no za Boga, celta se neprijatelite na negovite verni izbranici.

Ovaa „skapocena planina“ vo isto vreme ja označuva „planinata Sinaj“ od koja Bog go proglasil svojot zakon na Izrael za prv pat po egzodusot od Egipet. Zašto celta na buntovnicite e navistina, vo isto vreme, osveteiot sedmi den Sabat od negovata četvrta zapoved i nejinite verni počituvači. Za Boga, „skapoceni“ karakter na ova „planina“ e nesporen, bidejki nema ednakva vo celata čovečka istorija. Za da ja zaštiti od čovečkoto idolopoklonstvo, Bog gi ostavil lugeto neinformirani za nejinata vistinska lokacija. Lažno smestena na jugot od egipetskiot poluostrov vo tradicijata, vsušnost e severoistočno od „Madijan“, kade što živeel „Jotor“, tatkoto na „Sefora“, ženata na Mojsej, odnosno na sever od denešna Saudiska Arabija. Nejinite žiteli i go davaat na vistinskata planina Sinaj imeto „al Loz“, što znači „Zakonot“; opravdano ime koe svedoči vo prilog na bibliskata prikazna napišana od Mojsej. No, ne e na ova geografsko „mesto“ kade buntovnicite ke se soočat so slavniot i božestven pobednički Hristos. Zašto ovoj zbor „mesto“ e zabludivački i vsušnost dobiva univerzalen aspekt, bidejki izbranite, vo ovoj moment, se ušte se rasfrlani niz celata zemja. Živite izbrani i onie što se voskresnati ke bidat „sobrani“ od dobrite angeli na Isus Hristos za da mu se pridruжат na Isus na nebesnite oblaci.

Stih 17: „Sedmiot ja izlea svojata čaša vo vazduhot. I od hramot, od prestolot, izleze silen glas, velejki: „Svršeno e!““

Pod znakot na „ sedmata nevolja izleana vo vazduhot “, pred buntovnicite da go sprovedat svojot zlostornički plan, Isus Hristos, vistinskiot, se pojavuva semokén i slaven, vo nepovtorliva nebesna slava, pridružuvan od mirijadi angeli. Povtorno se naoğame vo momentot na „ sedmata truba “ kade što, spored Otk. 11:15, Isus Hristos, Semokníot Bog, go odzema carstvoto na svetot od ġavolot. Vo Efes. 2:2, Pavle go označuva Satana so titulata „ knez na vlasta na vazduhot “. „ Vazduhot “ e elementot što go deli celoto zemno čoveštvo, nad koj toj vladee do slavnoto vraćanje na Isus Hristos. Momentot na negovoto slavno doağanje e koga negovata božestvena moké ke mu ja odzeme na ġavolot ova dominacija i moké nad čovečkite suštstva i ke ì stavi kraj.

Sfatete go trpenieto na Boga, koj 6000 godini čeka na momentot koga ke kaže: „ Svršeno e! “, a potoa razberete ja vrednosta što mu ja dava na „osveteniot sedmi den“, koj go prorokuva doağanjeto na ovoj moment koga slobodata što im e ostavena na negovite neverni sozdanija ke prestane. Buntovnite sozdanija ke prestanat da go frustriraat, da go iritiraat, da go preziraat i da go obesčestuvaat zatoa što ke bide uništeni. Vo Daniel 12:1, Duhot go proroče ova slavno doağanje koe toj go pripisuva na „ Mihael “, nebesnoto angelsko ime na Isus Hristos: „ Vo toa vreme ke se krene Mihael , golemiot knez, koj se zalaga za sinovite na tvojot narod; i ke bide vreme na nevolja, kakvo što nemalo otkako postoji narod do toa vreme. Vo toa vreme, tvojot narod ke bide izbaven, sekoj što ke se najde zapišan vo knjigata .“ Bog ne go olesnuva razbiranjeto na negoviot plan za spasenie bidejki Biblijata ne go spomenuva imeto „Isus“ za da go označi Mesijata i mu dava simbolični iminja što ja otkrivaat negovata skriena božestvenost: „ Emanuel “ (Bog so nas) Isaija 7:14: „ Zatoa samiot Gospod ke vi dade znak: Eve, devica ke začne i ke rodi sin, i ke go nareče Emanuel “; „ Večen Tatko “ vo Isaija 9:5: „ Zašto ni se rodi dete, ni se dade sin; i vlasta ke bide na negovoto ramo; i imeto ke mu bide Čudesen, Sovetnik, Bog silen, Večen Tatko , Knez na mirot “.

Stih 18: „ I se slućija molnji, glasovi i grmotevici, i golem zemjotres, kakov što ne bil otkako se lugeto na zemjata, tolku golem zemjotres. “

Tuka ja naoğame frazata od klučniot referenten stih od Otk. 4:5 obnovena vo Otk. 8:5. Bog izleze od svojata nevidljivost, nevernite i nevernite vernici, no i vernite adventistički izbranici, možat da go vidat Sozdatelot Bog Isus Hristos vo slavata na negovoto vraćanje. Otk. 6 i 7 ni gi otkrija sprotivstavenite odnesuvanja na dvata tabora vo ovoj užasen i slaven kontekst.

I pretrpuvajki silen zemjotres, tie, preplašeni, go svedočat prvoto voskresenie rezervirano za Hristovite izbranici, spored Otk. 20:5, i nivnoto vznosenie na neboto kade što mu se pridružuvaa na Isus. Rabotite se slućuvaa kako što bea objaveni vo 1 Sol. 4:15 do 17: „ Zašto ova vi go kažuваме preku slovoto Gospodovo : nie, koi sme živi i ostanuvame do doağanjeto Gospodovo, nema da gi prethodime onie što počinale. Zašto samiot Gospod ke sleze od neboto so glas na arhangel i so truba Božja. I mrtvite vo Hrista ke voskresnat prvo. Potoa nie, koi sme živi i ostanuvame, ke bideme grabnati zaedno so niv vo oblacite za da se sretneme so Gospoda vo vazduhot , i taka sekogaš ke bideme so Gospoda .“ Go koristam ovoj stih za da go istaknam apostolskiot koncept za sostojbata na „ mrtvite “: „ nie, živite, koi ostanuvame do doağanjeto Gospodovo, nema da gi prethodime „ Onie koi se mrtvi .“ Pavle i negovite sovremenici ne mislele, kako lažnite hristijani denes, deka „ mrtvite “ izbranici se vo prisustvo na Hristos, bidejki negovoto razmisluvanje pokažuva deka, naprotiv, site mislele deka „ živite “ izbranici ke vlezat vo rajot pred „ mrtvite “.

Stih 19: „ I golemiot grad se razdeli na tri dela, i gradovite na narodite padnaa. I golemiot Vavilon se seti pred Boga, za da mu ja dade čašata so vino od žestokosta na Negoviot gnev. “

„Trite dela“ se odnesuvaat na „zmejot, dzverot i lažniot prorok“ sobrani vo stih 13 od ova poglavje. Vtoroto tolkuvanje se bazira na ovoj tekst od Zak. 11:8: „Će gi uništam trojcata pastiri za eden mesec; dušata Moja beše netrpeliva za niv, a i nivnata duša Me mrazeše.“ Vo ovoj slučaj, „trite pastiri“ gi predstavuvaat trite komponenti na izraelskiot narod: carot, sveštenstvoto i prorocite. Zemajki go predvid konečniot kontekst, vo koj protestantskata i katoličkata vera se združeni i obedineti, „trite dela“ se identifikuvaat so: „zmejot“ = ġavolot; „dzverot“ = zavedenite katolički i protestantski narodi; „lažniot prorok“ = katoličkoto i protestantskoto sveštenstvo.

Vo porazeniot logor, dobroto razbiranje prestanuva, „golemiot grad beše podelen na tri dela“; meġu izmamenite i zavedenite ųrtvi, logorite na dzverot i lažniot prorok, omrazata i ogorčenosta inspiriraat odmazda protiv izmamničkite zavodnici odgovorni za nivnoto gubenje na spasenieto. Togaš temata na „berzata“ se ispolnuva so krvavo rasčistuvanje na smetkite čii glavni celi se, logično i pravedno, religioznite učiteli. Ova predupreduvanje od Jak. 3:1 potoa go dobiva svoeto celosno značenje: „Braća moi, ne dozvoluvajte mnogumina od vas da stanat učiteli, zašto znaete deka ĳe bideme sudeni postrogo“. Vo ova vreme na „zla“, ovaa akcija e evocirana so ovoj citat: „I Bog se seti na Golemiot Vavilon za da mu ja dade čašata so vinoto na Svojot ųestok gnev“. Otk. 18 ĳe bide celosno posvetena na evokacijata na ovaa kazna na bezboųnite religiozni.

Stih 20: „I site ostrovi izbegaa, a planinite ne se najdoa.“

Ovoj stih ja sumira promenata na zemjata koja, podložena na ogromni potresi, dobiva aspekt na univerzalen kaos, veće „bezobličan“ i naskoro „prazen“ ili „pust“. Toa e rezultat, posledica na „grevot“. „pustoš“ osuden vo Daniel 8:13 i čija konečna kazna e prorečena vo Daniel 9:27.

Stih 21: „I golem grad, teųok eden talant, padna od neboto vrz luĳeto; i luĳeto go hulea Boga poradi nevoljata od gradot, zašto nevoljata beše mnogu golema.“

Otkako ĳe ja ispolnat svojata zlokobna zadaća, ųitelite na zemjata, pak, ĳe bidat uništeni od čuma od koja ĳe im bide nevozmoųno da izbegaat: vrz niv ĳe paĳaat grad. Duhot im pripisuvaa teųina od „eden talant“ ili 44,8 kg. No, ovoj zbor „talant“ e poveće duhoven odgovor baziran na „parabolata za talantite“. Na ovoj naćin, na padnatite im ja pripisuvaa ulogata na onie koi ne go napravile „talantot“ ili darovite što Bog im gi dal vo parabolata da vrodai so plod. I ova lošo odnesuvanje na krajot gi ćini ųivot, prviot i vtoriot, koj im bil dostapen samo na vistinski izbranite. Do posledniot zdiv od ųivotot, tie prodolųuvaat da go „hulai“ (navreduvaat) „Bogot“ nebesen koj gi kaznuva.

„Parabolata za talantite“ togaš bukvalno ĳe se ispolni. Bog ĳe mu dade na sekogo, spored svedoštvo na delata na negovata vera; na nevernite hristijani ĳe im dade smrt i ĳe bide tolku surov i surov kako što mislele i go osuduvale. A na vernite izbranici ĳe im dade većen ųivot spored verata što ja imale vo negovata ljubov i sovršena vernost, vozvišena vo Isus Hristos za niv; seto ova spored principot što go navel Isus vo Matej 8:13: „Neka vi bide spored vašata vera.“

Po ovaa posledna nevolja, zemjata stanuvaa pusta, lišena od site formi na ćovećki ųivot. Taka, taa povtorno ja vraća karakteristićnata „bezna“ od 1. Mojseeva 1:2.

Glava 17: Prostitutkata e razotkriena i identifikuvana

Stih 1: „Togaš dojde eden od sedumte angeli što gi imaa sedumte činii i progovori so mene, velejki: „Dojdi, ke ti go pokažam sudot na golemata bludnica što sedi na mnogu vodi ‘.“

Od ovoj prv stih, Duhot ja označuva celta na ova poglavje 17: „sudot“ na „golemata prostitutka“. koj „sedi nad mnogu vodi“ ili, koj vladee, spored stih 15, „luže, mnoštva, narodi i jazici“ koi, pod simbolot „Euftrat“, veće ja označuvaa Evropa i nejinite planetarni proširuvanja na hristijanskata religija vo „šestata truba“ od Otkrovenie 9:14: SAD, Južna Amerika, Afrika i Avstralija. Deloto na sudot e povrzano so kontekstot na „sedumte posledni zla“ ili „sedumte sadovi“ izleani od „sedumte angeli“ vo prethodnata glava 16.

Ova značenje na brojot 17 kako „presuda“ e potvrdeno od Daniel 4:17: „Ovaa presuda e odluka na onie što bdeat, odluka“. e red na svetiite, za da znaat živite deka Sevišniot vladee vo čovečkoto carstvo i go dava komu saka, i postavuva nad nego najnižnite od lugeto.

„sud“ e onoj što go nosi Semokniot Bog, pred kogo sekoe sozdanie na neboto i na zemjata mora i ke mora da odgovori; ova pokažuva kolku e važno ova poglavje. Vo porakata na tretiot angel vo 14-ta glava vidovme deka ova identifikacija rezultira so večen život ili smrt. Kontekstot na ovoj „sud“ e zatoa onoj na „dzverot što izleguva od zemjata“ vo 13-ta glava.

I pokraj istoriskite i proročkite predupreduvanja, pak, protestantskata vera vo 1843 godina i oficijalnata adventistička vera vo 1994 godina bea osudeni od Boga kako nedostojni za spasenieto što go ponudi Isus Hristos. Vo potvrda na ovoj sud, obete vlegoa vo ekumenskiot sojuz predložen od rimokatoličkata vera, iako pionerite na obete grupi ja osudija nejzinata gávolska priroda. Za da se izbegne ova greška, izbraniot mora imperativno da bide ubeden vo identitetot na glavniot neprijatel na Isus Hristos: Rim, niz celata negova paganska i papska istorija. Vinata na protestantskata i adventističkata religija e ušte pogolema zatoa što pionerite na obete ja osuduvaa i ja poučuvaa ova gávolska priroda na rimokatolicizmot. Ova presvrtuvanje na obete pretstavuva čin na predavstvo kon Isus Hristos, edinstveniот Spasitel i golem Sudija. Kako ova stana možno? Obete religii pridavale važnost samo na zemskiот mir i dobroto razbiranje među lugeto; isto taka, bidejki katoličkata vera poveće ne progonuva, taa za niv stanuva česta ili ušte podobro, asociračka do toj stepen što se dogovaraat i sklučuvaa sojuz so nea. Otkrienoto mislenje i pravedniот sud Božji se preziraat i gazat pod noze. Greškata beše da se veruva deka Bog vo suština bara mir među lugeto, bidejki vsušnost, toj gi osuduva nepravdite što se pravat kon negovata ličnost, kon negoviот zakon i kon negovite principi na dobro otkrieni vo negovite uredbi. Faktot e ušte poseriozen bidejki Isus se izrazi mnogu jasno na ova tema velejki vo Matej 10:34 do 36: „Nemojte da mislite deka dojdov da donesam mir na

zemjata; ne dojdov da donesam mir, tuku meč. Zašto dojdov da razdvojam čovek od tatko si, i kerka od majka si, i snaa od svekrva si. „ i neprijatelji na čovekot će bidati negovite domašni .“ Od svoja strana, oficijalni adventizam ne go posluša Božji Duh, koj, so vraćanje na sedmi dan od sabotata pomeđu 1843 i 1873 godina, mu ja pokaže rimskata nedela što ja narekuje „ žig na dzverot “ od negovoto vospostavuvanje na 7 mart 321 godina. Misijata na institucionalni adventizam ne uspea zato što, so tekot na vremeto, negoviot sud za rimskata nedela stana prijateljski i bratski, za razliku od Božji, koj ostanuva nepromenljivo isti; hristijanskata nedela nasledena od sončeviot paganizam pretstavuva glavna pričina za negoviot gnev. Edinstveni sud što e važan e Božji, a Negovoto proročko otkrovenie ima za cel da nè vključi vo Negoviot sud. Kako rezultat na toa, mirot ne smee da ja maskira legitimnata iritacija na živiot Bog. I nie mora da sudime kako što Toj sudi i da gi identifikuvame građanskite ili religioznite režimi spored Negoviot božestven pogled. Kako rezultat na ovoj pristap, go gledame „ dzverot “ i negovite postapki, duri i vo vreme na izmamen mir.

Stih 2: „ So nea bludstvuvaa carevite na zemjata, i žitelite na zemjata se opija so vinoto na nejzinoto bludstvo. “

Vo ovoj stih, se pravi vrska so postapkite na „ ženata Jezavela “ obvineta od Isus Hristos deka gi tera svoje slugi da pijat duhovno „ vino na blud (ili razvrat) “ vo Otk. 2:20; raboti potvrđeni vo Otk. 18:3. Ovie postapki ja povrzuvaat i „ bludnicata “ so „ dzvezdata od pelin “ od Otk. 8:10-11; pelinot e nejzinoto otrovno vino so koe Duhot go sporeduva nejzinoto rimokatoličko religiozno učenje.

Vo ovoj stih, Božji prekor kon katoličkata religija e opravdan duri i vo naše vreme na mir, bidejki vinata što se prekoruva go napađa Negoviot božestven avtoritet. Spisite na Svetoto pismo, koi gi sočinuvaat Negovite „ dva svedoci “, svedočať protiv lažnoto religiozno učenje na ovaa rimska religija. No, vistina e deka negovoto lažno učenje će ima najloši posledici za negovite zavedeni žrtvi: večna smrt; što će go opravda nivnoto odmazdoljubivo dejstvo na „ berbata “ od Otkrovenie 14:18 do 20.

Stih 3: „ Me odvede vo duhot vo pustinata. I vidov žena kako sedi na crven dzver, poln so bogohulni iminja, so sedum glavi i deset rogovi. “

„ ... vo pustina “, simbolizirajki go testot na verata, no i „ suvata “ duhovna klima vo kontekstot na našeto „ krajno vreme “ (Dan. 11:40), ovoj pat, posledniot test na verata vo zemnata istorija, Duhot ja pretstavuva duhovnata situacija što preovladuva vo ovoj posleden kontekst. „ Ženata vladee nad crven dzver “. Vo ovaa slika, Rim vladee nad „ dzverot što se izdiga od zemjata “, što gi označuva protestantskite SAD vo vremeto koga tie „ se poklonuvaat na žigot na dzverot “ od katolicite so nametnuvanje na nivniot dan za odmor nasleden od carot Konstantin I. Vo ovoj posleden kontekst, nema poveќе dijademi, nitu na „ sedumte glavi “ na religiozniot Rim, nitu na „ desette rogovi “, simboli, vo ovoj slučaj, na građanskite dominatori na evropskite i globalnite hristijanski narodi što gi manipulira. No, celata ovaa asocijacija e bojata na grevot: „ crvena “.

Vo Otk. 13:3 čitame: „ I vidov edna od negovite glavi kako da e smrtno raneta; i negovata smrtna rana beše iscelena. I celiot svet se voshiti po dzverot .“ Znaeme deka ova isceluvanje se dolži na Konkordatot na Napoleon I. Od ovoj moment pa natamu, rimokatoličkiot papizam poveќе ne go progonuva, meğutoa, da ja zabeležime važnosta, Bog prodolžuva da go narekuje „ dzverot “: „ I celata zemja se voshiti po dzverot .“ Ova go potvrđuva objasnuvanjeto dadeno pogore. Neprijatelot Božji ostanuva negov neprijatelj zatoa što negovite grevovi protiv

negoviot zakon ne prestanuvaat, nitu vo vreme na mir, nitu vo vreme na vojna. I zatoa neprijatelot Božji e i neprijatelot na negovite verni izbranici vo vreme na mir ili vojna.

Stih 4: „Ženata beše oblečena vo purpurna i crvena obleka, ukasena so zlato, skapoceni kamenja i biseri. Vo rakata imaše zlatna čaša polna so gnasotii i nečistotii od nejzinata bludnica. “

I ovde, prezentiraniot opis gi targetira doktrinarnite duhovni greški. Bog gi osuđuva nejzinite religiozni obredi; nejzinite misi i nejzinite odvratni evharistii i, pred sè, nejziniot vkus za luksuz i bogatstvo što ja vodi kon kompromisi što gi posakuvaat kralovite, blagorodnicite i site bogati na zemjata. „Prostitutkata “ mora da gi zadovolji svoite „klienti“ ili svoite ljubovnici.

crvena “ boja ima poteklo od samata „ prostitutka “: „ purpurna i crvena“ . Terminot „ žena “ označuva „ crkva “, religiozno sobranie, spored Efesjanite 5:23, no isto taka i „ golemiot grad koj ima carstvo nad zemnite carevi “, kako što uči stih 18 od ova poglavje 17. Nakratko, možeme da gi prepoznaeme boite na uniformite na „kardinalite i episkopite“ na Rimskiot Vatikan. Bog gi stava katoličkite misi vo simbolika, so upotreba na „ zlatniot “ pehar vo koj alkoholnoto vino treba da ja pretstavuva krvta na Isus Hristos. No, što misli Gospod za toa? Toj ni kažuva: namesto nejzinata iskupitelna krv, toj gi gleda samo „ gadostite i nečistotiite na nejzinata prostitucija “. Vo Daniel 11:38, „ zlatoto “ e navedeno kako ukras na nejzinite crkvi što Duhot mu go pripisuva na „ bogot na tvrdinite “.

Stih 5: „ A na čeloto ì beše napišano ime: Tajna : golemiot Vavilon, majkata na bludnicite i na gnasotiite zemni. “

„ Misterijata “ navedena vo ovoj stih e „ misterija “ samo za onie koi Duhot na Isus Hristos ne gi prosvetlueva; tie se isto taka, za žal, najbrojni. Zašto, „ uspehot i uspehot na lukavstvata “ na papskiot režim objaveni od Daniel 8:24-25 će bidat potvrđeni do časot na negoviot sud, na krajot na svetot. Za Boga, toa e „ misterijata na bezzakonieto “ koja beše objavena i veće sprovedena od ġavolot vo vremeto na apostolite, spored 2 Sol. 2:7: „ Zašto tajnata na bezzakonieto veće dejstvuva; samo onoj koj sè ušte ja drži, mora da se odzeme .“ „ Misterijata “ e povrzana so samoto ime „ Vavilon “, što e logično, bidejki antičkiot grad so ova ime poveće ne postoi. No, Petar veće go dal ova ime, duhovno, na Rim, vo 1 Pet. 5:13 i za žal za izmamenite tolpi, samo izbranite se vmatelni na ovaa preciznost što ja nudi Biblijata. Vnimavajte na dvojnoto značenje na zborot „ zemja “, koj ovde označuva i protestantska poslušnost, bidejki kolku i da e obedineta katoličkata vera, protestantskata vera e povećekratna, za da se označat kako „ prostitutki “, ġerki na nivnata katolička „ majka “. Ėerkite gi delat „ merzostite “ na nivnata „ majka “. A glavnata od ovie „ merzosti “ e nedelata, „ belegot “ na nejziniot religiozen avtoritet što e povrzan so nea.

Bukvalnoto značenje na zborot „ zemja “ e opravdano i zatoa što katoličkata verska netolerancija e pottiknuvač na golemite meġunarodni verski agresii. Taa ja oskverni i ja napravi hristijanskata vera omrazena pottiknuvajki gi kralovite da gi preobratat narodite na zemjata vo nejzina poslušnost. No, otkako ja izgubi svojata moć, nejzinite „ gadosti “ prodolžija, blagoslovuvajki gi onie što Bog gi prokolnuva i prokolnuvajki gi onie što toj gi blagoslovuva. Nejzinata paganska priroda se otkriva koga gi narekuva „brat“ muslimanite čija religija go pretstavuva Isus Hristos kako eden od najmalite proroci.

Stih 6: „ I ja vidov ženata pijana od krvta na svetiite i od krvta na mačenicite Isusovi. I koga ja vidov, se voshitiv od golem voshit. “

Ovoj stih zema citat od Dan. 7:21, precizirajki ovde deka „ svetiite “ protiv koi se bori i dominira se navistina „ svedoci na Isus “. Ova vo golema mera ja osvetluva misterijata na „ Golemiot Vavilon “. Rimskata religija ja pie „ krvta “ na izbranite do točka na pijanstvo. Koj bi se somneval deka hristijanskata crkva, kako papskiot Rim od modernoto vreme, e ovaa „ prostitutka “ „ napiena so krvta proleana od svedocite na Isus “? Izbranite, no samo tie. Zašto, preku proroštvo, Duhot im gi objavil ubistvenite nameri na nivniot neprijatelj. Ova vraćanje kon nejzinata zlobna i surova priroda će bide vidлива posledica od krajot na vremeto na blagodatta. No, ovaa zloba, pred sè, ušte pozaćuduvacki, će bide prirodata na dominantnata protestantska vera vo ova vreme na krajot na svetot. Duhot gi citira oddelno „ svetiite “ i „ svedocite na Isus “. Prvite „ svetci “ pretrpele republikanski i imperijalni paganski rimski progoni; „ svedocite na Isus “, od svoja strana, bile pogodeni od imperijalniot i papskiot paganski Rim. Zašto prostitutkata e grad: Rim; „ golemiot grad koj vladeel nad zemnite carevi “ od negovoto pristignuvanje vo Izrael, vo Judeja vo -63, spored Dan. 8:9: „ najubavata od zemjite “. Istorijata na spasenieto će završi so test na verata vo koj „ svedocite na Isus “ će se pojavat i će dejstvuvaa za da go opravdaat ovoj izraz; tie na toj način će mu dadat na Boga dobra prićina da intervenira za da gi spasi od programirana smrt. Vo negovo vreme, Jovan imal dobra prićina da bide zaćuden od „ misterioznosta “ vo vrska so gradot Rim. Toj ja znael samo vo nejziniot surov i nemilosrden paganski carski aspekt koj go ispratil vo pritvor na ostrovot Patmos. Religioznite simboli kako „ zlatnata ćaša “ što ja držela „ prostitutkata “ zatoa so pravo možele da go iznenadat.

Stih 7: „ I angelot mi reće: „Zošto se ćudiš? Će ti ja kažam tajnata na ženata i na dzverot što ja nosi, koj ima sedum glavi i deset rogov. “

„ Misterijata “ ne e nameneta da trae večno, i od stih 7 pa natamu, Duhot će dade detali što će im ovozmožat na Jovan i nam da ja razotkrieme „ misterijata “ i jasno da go identifikuvame gradot Rim i negovata uloga vo slikata od stih 3, ćii simboli se povtorno citirani.

„ Žena “ se odnesuva na religioznata priroda na papskiot Rim, negovoto tvrdenje deka e „ nevestata na Jagneto “, Isus Hristos. No, Bog go negira ova tvrdenje narekuvajki ja „ prostitutka “.

„ Dzverot što go nosi “ gi pretstavuva režimite i narodite što gi priznavaa i legitimiziraa negovite religiozni pretenzii. Nivnoto istorisko poteklo se „ desette rogov “ na carstvata formirani vo Evropa otkako bea oslobodeni od dominacijata na imperijalniot Rim vo soglasnost so slikata dadena vo Daniel 7:24. Tie go nasleduvaa imperijalniot Rim na „ ćetvrtiot dzver “. I ovie teritorii ostanuvaa isti do krajot. Granicite se dvizhat, režimite se menuvaa, preminuvajki od monarhija vo republiki, no normata na lažnoto rimsko papsko hristijanstvo gi obedinuva na pološo. Vo tekot na 20 vek , ovoj sojuz pod rimsko pokrovitelstvo beše konkretiziran od Evropskata unija donesena vrz osnova na „Rimskite dogovori“ od 25 mart 1957 i 2004 godina.

Stih 8: „ Dzverot što go vide beše, i go nema; toj će izleze od bezdnata i će odi vo propast. I će se ćudat onie što živeat na zemjata, ćii iminja ne se zapišani vo knjigata na životot od sozdavanjeto na svetot, koga će go vidat dzverot; zašto beše, go nema, i doprva će dojde. “

„Dzverot što go vide beše, i go nema.“ Prevod: Hristijanskata religiozna netolerancija postoeše od 538 godina i poveće ne postoji od 1798 godina. Duhot sugerira vremetraenje proročeno vo različni formi za netolerantnoto papsko vladeenje od Dan. 7:25: „vreme, vremenja i polovina vreme; 42 meseci; 1260 dena.“ Iako negovata netolerancija beše završena so dejstvoto na „dzverot što izleguva od bezdnata“, što se odnesuva na Francuskata revolucija i nejziniot nacionalen ateizam vo Otk. 11:7, tuka terminot „bezdnata“ e pretstaven kako aktivnost povrzana so ġavolot, „Uništuvačot“, koj uništuva životi i ja dehumanizira planetata Zemja, i kogo Otk. 9:11 go narekuva „angel na bezdnata“. Otk. 20:1 ke go dade objasnuvanjeto: „ġavolot“ ke bide vrzan „iljada godini“ na dehumaniziranata zemja narečena „bezdnata“. Pripisuvajki mu go negovoto poteklo vo „bezdnata“, Bog otkriva deka ovoj grad nikogaš nemal nikakva vrska so nego; nitu za vreme na negovata paganska dominacija, što e mnogu logično, tuku i vo tekot na negovata papska religiozna aktivnost, sprotivno na ona što mnoštvo izmameni čovečki suštestva veruvaat za nivnata zaguba, bidejki ke ja spodelat so nego, nejzinata konečna „propast“ otkriena ovde. Otkako ja preziraa proročkata reč, žrtvite na zaveduvanjata na Rim ke bidat iznenadeni zatoa što religioznata netolerancija ke „se pojaví povtorno“ vo ovoj posleden kontekst objaven i otkrien. Bog taka potsetuva deka gi znae iminjata na izbranite, ušte od „osnovata na svetot“. Nivnite „iminja“ bea zapišani vo „knigata na životot na Jagneto“ Isus Hristos. I za da gi spasi, toj ja otvori nivnata inteligencija za misterijite na negovite bibliški proroštva.

Predlagam ovde vtoru analiza na ovoj stih vo vrska so zborot „bezdnata“. Vo ova razmisluvanje, go zemam predvid konečniot kontekst nasoeen od Duhot spored negoviot opis na „crveniот dzver“ vo stih 3. Kako što vidovme, otsustvoto na „dijademite“ na „desette rogovi“ i „sedumte glavi“ go smestuva vo „vremeto na krajot“; vremeto na našeto vreme. Dolgo vreme smetav deka poimot „dzver“ može da se odnesuva samo na netolerantno i despotsko dejstvo, i koe sledstveno može da se pripíše samo na netolerantniот režim na poslednite denovi obeležani so posledniот test na univerzalnata vera. No, vsušnost, na krajot od ovaa zima 2020 godina vo božestveno vreme, vo mene e inspirirana druga ideja. „Dzverot“ vsušnost postojano ubiva čovečki duši, a žrtvite na negovite vlošeni i skandalozni humanistički učenja se mnogu pobrojni od onie predizvikani od negovata netolerancija. Od kade doaga ova novo, zavodljivo i izmamničko humanističko odnesuvanje? Toa e plod na slobodnomislečkoto nasledstvo na revolucionernite filozofi koi Bog gi targetira vo Otk. 11:7 pod imeto „dzver što izleguva od bezdnata“. „Skerletnata“ boja povrzana so „dzverot“ na našeto vreme, vo stih 3 od ova poglavje, go osuđuva grevot predizvikan od višokot sloboda što čovekot si ja dal. Kogo pretstavuva? Dominantnite zapadni sili od hristijansko poteklo čii religiozni temelji se nasledeni od evropskiот katolicizam: SAD i Evropa, celosno zavedeni od katoličkata religija. „Dzverot“ što Bog ni go pokažuva e konečniот rezultat na dejstvijata proročeni vo porakata na „petтата truba“. Protestantската vera, zavedena od katoličkata vera napravena mirna, gi obedinuva protestantizmot i katolicizmot prokolnati od Boga, pridruženi od oficijalniот institucionalen adventizam vo 1994 godina, za „podgotovka za bitkata“ od Otk. 9:7-9, „na Armagedon“, spored Otk. 16:16, koja tie zaedno, po „šestata truba“, ke ja vodat protiv poslednite verni slugi Božji, koi ja počituvaa i praktikuvaa negovata sabota; Ostatokot od sedmiот den e podreden spored četvrtata od negovite deset zapovedi. Vo vreme na mir, nivnite govori ja vozvišuvaat bratskata ljubov i slobodata na sovesta. No, ovaa skandalozna i lažna sloboda, napravena libertarijanska, vodi kon „vtorata smrt“ na mnoštvo što go naseluva zapadniот svet; što se karakterizira, delumno, so ateizam, delumno, so ramnodušnost, a vo pomal del, so religiozni obvrski što se smetaat za bezvredni, bidejki se osuđeni od Boga, poradi nivnite lažni religiozni učenja. Na ovoj način, ova humanističko „dzverče“ navistina

go zelo svoeto poteklo vo „ bezdnata “, kako što odkriva Duhot vo ovoj stih, vo smisla deka hristijanskata religija stanala slika i primena na humanističkata misla na filozofite, grčkite, francuskite ili stranskite revolucioneri. Kako baknežot na Juda za Isus, Lažnata, zavodлива humanistička ljubov kon mirnodopskite vremenja ubiva poveќе od mečot . „ Dzverot “ od našeto mirnodopsko vreme, isto taka, go nasleduva karakterot na „ temnina “ što zborot „ bezdna “ mu go dava vo Bitie 1:2: „ Zemjata beše bezlična i prazna, i temnina beše nad bezdnata , a Duhot Božji lebdeše nad vodite .“ I ovoj karakter na „ temnina “ na opštestvata od hristijansko poteklo e paradoksalno nasleden od „ prosvetiteljstvoto “, imeto dadeno na francuskite revolucionerni slobodni misliteli.

Nudejki ja ovaa sinteza, Duhot ja postignuva svojata cel, a toa e da im go otkrie na svoje verni slugi svojot sud za našiot zapaden svet i prekorige što mu gi upatuva. Na toj način gi osuđuva negovite mnogobrojni grevovi i negovite predavstva kon Isus Hristos, edinstveni ot Spasitel kogo nivnite postapki go obesčestuvaa.

Stih 9: „ Tuka e umot što ima mudrost: sedumte glavi se sedum planini, na koi sedi ženata. “

Ovoj stih go potvrđuva izrazot so koj Rim dolgo vreme beše označuvan: „ Rim, grad na sedum rida “. Go najdov ovoj naziv citiran vo eden staromodен geografski atlas od 1958 godina. No, toa ne e osporливо; „ sedumte “ Planinite „narečeni „ridovi“ se ušte postojat denes, nosejki gi iminjata: Kapitol, Palatin, Kelijan, Aventin, Viminal, Eskilin i Kvirinal. Vo svojata paganska faza, ovie ridovi „visoki mesta“ site imale hramovi posveteni na obožestvenite idoli osuđeni od Boga. I za da go počituva „ bogot na tvrdinite “, katoličkata vera, pak, ja izgradila svojata bazilika, na Kelijan, što označuva „raj“ spored Rim. Na Kapitolot, „glavata“, se izdiga Gradskoto sobranie, graѓanski ot aspekt na magistraturata. Da navedeme deka sojuznikot na poslednite denovi, Amerika, isto taka dominira od „Kapitol“ smesten vo Vašington. Tuka povtorno, simbolot „glava“ e opravdan so ovaa visoka magistratura koja ke go zameni Rim i ke dominira, pak, vrz žitelite na zemjata, „ vo negovo prisustvo “ spored Otkrovenie 13:12.

Stih 10: „ I ima sedum carevi: petmina padnaa, edni ot e, a drugi ot se ušte ne došol; a koga ke dojde, ke ostane kratko vreme. “

Vo ovoj stih, so izrazot „ sedum kraljevi “, Duhot mu pripisuva na Rim „ sedum “ režimi na vladeenje koi se posledovatelno, za prvite šest: monarhijata od -753 do -510; Republikata, Konzulatot, Diktaturata, Triumviratot, Imperijata od Oktavijan, Cezar Avgust pod čie čelo e rođen Isus, i Tetrarhijata (4 pridružni imperatori) na sedmoto mesto pomeѓu 284 i 324 godina, što ja potvrđuva preciznošta „ mora da trae kratko vreme “; vsušnost 30 godini. Noviot imperator Konstantin I brzo ke go napušti Rim i ke se naseli na Istok vo Vizantija (Carigrad preimenovan vo Istanbul od Turcite). No, od 476 godina, zapadnata Rimska imperija se raspaѓa i „ desette rogovi “ od Daniel i Otkrovenieto ja dobivaat svojata nezavisnost so formiranje na kralstvata na Zapadna Evropa. Od 476 godina, Rim ostanal pod okupacija na ostrogotskite varvari, od koi bil osloboden vo 538 godina od strana na generalot Velizarij, ispraten so svoje vojski od carot Justinijan, koj živeel na Istok vo Carigrad.

Stih 11: „ I dzverot što beše, a go nema, e osmi car, ot sedumte, i odi vo propast. “

„Osmiot kral“ e papskoto religiozno upravuvanje vospostaveno vo 538 godina so povolniot carski dekret na carot Justinijan I. Taka, toj odgovoril na baranje od negovata supruga Teodora, poranešna „prostitutka“, koja intervenirala vo ime na Vigilij, eden od negovite prijateli. Kako što e navedeno vo

stih 11, papskiot režim se pojavuva vo vremeto na navedenite „sedum“ upravuvanja, dodeka pretstavuva nova, nevidena forma što Daniel ja posočil kako „ različen “ kral. Ona što prethodi vo vremeto na „sedumte“ prethodni kraljevi e titulata na rimskiot religiozen vodač što veќе im se pripisuvaa na negovite imperatori i od nejinoto poteklo: „Pontifex Maximus“, latinski izraz preveden kako „Vrhoven pontif“, što e isto taka, od 538 godina, oficijalna titula na rimokatoličkiot papa. Rimskiot režim što postoji vo vremeto koga Jovan ja dobiva vizijata e Imperijata, odnosno šestoto rimsko upravuvanje; a vo negovo vreme, titulata „suveren pontif“ ja nosi samiot car.

Vraќanje na Rim na istoriskata scena se dolži na frankiskiot kral Kloviz I , koj se „preobratil“ vo lažnata hristijanska vera od toa vreme, vo 496 godina; odnosno, na rimokatolicizmot koj mu se pokoruvail na Konstantin I i koj veќе bil pogoden od Božjata kletva od 7 mart 321 godina. Po carskata dominacija, Rim bil napadnat i dominiran od stranski narodi koi pristignuvale vo masovni migracii. Nerazbiranje na različnite jazici i kulturi e vo korenot na problemite i vnatrešnite borbi što go uništile rimskoto edinstvo i sila. Ova akcija ja primenuva Bog vo naše vreme vo Evropa za da ja oslabne i da ja predade na nejninite neprijатели. Prokletstvoto na iskustvoto na „Vavilonskata kula“ taka gi zadržuva niz vekovite i mileniumite site svoi efekti i svojata efikasnost vo vodenjeto na čoveštvoto vo nesreќa. Što se odnesuva do Rim, konečno, toj padnal pod dominacija na arijanskite Ostrogoti, koi doktrinarno se sprotivstavuvale na rimokatoličkata vera poddržana od vizantiskite imperatori. Moraše da se oslobodi od ova dominacija za da može vospostavuvanje na rimskiot papski režim vo 538 godina da bide možno na nejnina počva. Za da se postigne ova, spored Daniel 7:8-20, „ tri roga bea poniženi „pred papizmot (maliot rog); se zagriženi narodi neprijateliski nastroeni kon rimokatolicizmot na Rimskite episkopi, posledovatelno, vo 476 godina, Herulite, vo 534 godina, Vandalite, a na 10 juli 538 godina, „so snežna bura“, osloboden od okupacijata na Ostrogotite od strana na generalot Belisarij ispraten od Justinijan I , Rim možeše da vlezee vo svojot ekskluziven, dominanten i netoleranten papski režim, vospostaven od ovoj imperator, na baranje na intrigantniot Vigilij, prviot vladejački papa. Od toj moment, Rim povtorno stana „ golemiot grad koj go ima carstvoto nad zemnite carevi “, od stih 18, koj odi vo „ propast “ , kako što Duhot precizira, ovde, vtor pat, po stih 8.

Zatoa, papstvoto ne datira od Sveti Petar kako što tvrdi toj, tuku od dekretot na Justinijan I , vizantiskiot imperator, koj mu ja dal svojata titula i religiozen avtoritet. Taka, nedelata bila naredena od rimskiot imperator Konstantin I na 7 mart 321 godina, a papstvoto što ja opravduva bila vospostaveno od vizantiskiot imperator Justinijan I vo 538 godina; dva datumi so najstrašni posledici za celoto čoveštvo. Isto taka, vo 538 godina, rimskiot episkop ja zel titulata papa za prv pat.

Stih 12: „ Desette rogovi što gi vide se deset carevi, koi se ušte ne primile carstvo, tuku dobivaat vlast kako carevi eden čas so dzverot. “

Tuka, za razlika od Daniel 7:24, porakata se odnesuva na mnogu kratko vreme locirano na krajot od „ vremeto na krajot “.

Kako i vo vremeto na Daniel, taka i vo vremeto na Jovan, „ desette rogovi “ na Rimskoto Carstvo se ušte ne ja dobile ili ne ja vratile svojata nezavisnost. No, bidejќi kontekstot na koj se odnesuva ova poglavje 17 e krajot na svetot, tokmu ulogata što ja imaat „ desette rogovi “ vo ovoj precizen kontekst e onaa što ja povikuvaa Duhot, kako što ќе potvrdat stihovite što sledat. Prorocijot „čas “ go označuvaa vremeto na posledniot test na verata objaven vo Otkrovenie 3:10 na vernite pioneri na

Adventizmot na sedmiot den od 1873 godina. Porakata beše za nas, nivnite naslednici, vernite na adventističkata svetlina dadena od Isus Hristos, na negovite izbranici, vo 2020 godina.

Spored proročkiot kodeks daden na prorokot Ezekiel (Ezekiel 4:5-6), eden proročki „ den “ vredi kolku edna vistinska „ godina “, i zatoa, eden proročki „ čas “ vredi kolku 15 vistinski dena. Golemoto insistiranje na porakata na Duhot, koja tri pati ke go citira izrazot „ vo eden čas “ vo 18-to poglavje, me naveduva da zaklučam deka ovoj „ čas “ go opfaća vremeto pomegu početokot na 6-ta od „ sedumte posledni zla “ i vraćanje vo slava na našiot božestven Gospod Isus, koj se vraća vo slavata na Arhangelot „ Mihail “ za da gi izvleče svoje izbranici od programiranata smrt. Zatoa, ovoj „ čas “ e onoj što ja trae „ borbata na Armagedon “.

Stih 1 :3 „ Ovie imaat edna namera i ke mu ja dadat svojata sila i vlast na dzverot. “

Celejki kon vremeto na ova posledno iskušenie, Duhot veli za „ desette rogovi “: „ Tie imaat eden um i ja predavaat svojata moć i avtoritet na dzverot “. Ova zaednička cel e da se osiguri deka site preživeani od tretata nuklearna svetska vojna ke go počituvaa nedelniot odmor. Propasta značitelno ja namali voenata moć na drevnite evropski nacii. No, pobednicite vo konfliktot, amerikanskite protestanti, dobivaat od preživeanite celosno predavanje na nivniot suverenitet. Motivot e gávolski, no padnatite ne se svesni za toa, a nivnite duhovi, predadeni na Satanata, možat da ja ispolnat samo negovata volja.

Samo od koalicijata na „ zmejot “, „ dzverot “ i „ lažniot prorok “, „ desette rogovi “ go predavaat svojot avtoritet na „ dzverot “. A ova otkazuvanje e predizvikano od intenzitetot na stradanjata što gi teraat da gi pretrpat Božjite zla. Pomegu objavuvanje na dekretot za smrt i negovata primena, na onie što ja počituvaa sabotata im e daden period od 15 dena da go prifatat „ žigot na dzverot “, negovata rimska „nedela“ oskverneta od paganskiot sončev kult. Vraćanje na Isus Hristos se planira za proletta što prethodi na 3 april 2030 godina, osven ako nema greška vo tolkuvanje na terminot „ čas “, dekretot za smrt treba da se objavi za ovoj datum ili datum što se naoğa pomegu nego i proletniot den vo 2030 godina od našiot segašen voobičeen kalendar.

Za celosno da razberete kakva ke bide situacijata vo poslednite denovi, razgledajte gi slednite fakti. Krajot na vremeto na blagodatta e prepoznatliv samo od izbranite, koi go povrzuvaat so objavuvanje na zakonot za nedelata; potočno, po nego. Za grupata neverni i buntovni narodi koi se ušte se živi, objavuvanje na zakonot za nedelata se pojavuva samo kako merka od opšt interes bez posledici za niv. I duri otkako ke gi pretrpat prvite pet nevolji, nivniot odmazdoljubiv gnev gi naveduva celosno da ja odobrat odlukata da gi „ ubijat “ onie koi im se pretstaveni kako odgovorni za nivnata nebesna kazna.

Stih 14: „ Ovie ke vojuvaat protiv Jagneto, i Jagneto ke gi pobedi, zašto e Gospodar na gospodarite i Car na carevite. I onie što se so nego, koi se povikani, izbrani i verni, ke gi pobedat i niv. “

„ Tie ke vojuvaat protiv Jagneto, a Jagneto ke gi pobedi ...“, bidejki toj e semokniot Bog na kogo niedna sila ne može da mu odolee. „ Carot nad carevite i Gospodarot nad gospodarite “ ke ja nametne svojata božestvena sila vrz najmoknite carevi i gospodari na zemjata. I izbranite koi go razbrale ova ke pobedat so nego. Duhot ovde gi potsetuva trite kriteriumi što gi bara Bog od onie što gi spasuva i koi trgnale po patot na spasenieto, koj za niv započnuva so duhovniot status na „ povikani “ i koj potoa se transformira, koga e toa slučaj, vo status na „ izbrani “, preku „ vernost “

pokažana na Boga Tvorec i celata negova bibliska svetlina. Bitkata za koja stanuva zbor e bitkata na „ Armagedon “, od Otk. 16:16; „ časot “ koga „ vernosta “ na „ izbranite “ „ povikani “ e stavena na test. Vo Otk. 9:7-9, Duhot ja otkri podgotovkata na protestantskata vera za ovaa duhovna „ vojna “. Osudeni na smrt poradi nivnata vernost kon sabotata, izbranite svedočaj za doverbata stavena vo vetuvanjata proročeni od Boga, a ova svedoštvo dadeno mu ja dava „ slavata “ što toj ja bara vo prvata angelska poraka od Otk. 14:7. Branitelite i poddržuvačite na zadolžitelnata nedela će ja najdat, vo ova iskustvo, smrtta što se podgotvuvaat da im ja dadat na izbranite na Isus Hristos. Ovde gi potsetuvam onie koi se skeptični i se somnevaat deka Bog im dava tolku golemo značenje na denovite za odmor, deka našeto čoveštvo ja izgubilo svojata večnost poradi važnosta što im ja dal na „dve drve“ od zemskata gradina. „ Armagedon “ se bazira na istiot princip; namesto „dve drve“, denes go imame „denot na poznaniето na dobroto i zloto“, nedelata, i „denot na osveteniot život“, sabotata ili sabotata.

Stih 15: „ I mi reče: ‘Vodite što gi vide, kade što sedi bludnicata, se luže, množestva, pleminja i jazici. ‘ “

Stih 15 ni go dava klučot što ni ovozmožuva da im go pripišeme na „ vodite “ na koi „ sedi prostitutkata “ identitetot na evropskite narodi narečeni „hristijanski“, no pred sè, lažno i izmamnički „hristijanski“. Evropa ima karakteristika da gi zbližuva narodite što zboruvaat različni „ jazici “, što gi oslabuva vospostavenite sindikati i sojuzi. No, vo posledno vreme, angliskiot jazik služi kako most i promovira međunarodni razmeni; širokoto obrazovanie na čovečkite suštstva ja namaluva efikasnost na oružjeto na božestvenoto prokletstvo i se sprotivstavuva na namerata na negoviot Tvorec. Zatoa, negoviot odgovor će bide postrašen: smrt so vojna i, na krajot, so brilijantnosta na negovoto slavno doažanje.

Stih 16: „ Desette rogovi što gi vide i dzverot će ja zamrazat bludnicata, će ja soblečat gola, će go izedat nejzinoto telo i će ja progoltaat so ogan. “

Stih 16 ja najavuva programata na pretstojnata glava 18. Toj go potvrđuva presvrtot na „ desette rogovi“. i dzverot „koj, otkako go poddržal i odobril, na krajot ja uništuvaa „ prostitutkata “. Tuka potsetuvam deka „ dzverot “ e režim na združuvanje na građanski i religiozni vlasti i deka vo ovoj kontekst ja označuvaa moćta na oficijalno protestantskiot američanski narod i katoličkite i protestantskite evropski narodi, dodeka „ prostitutkata “ go označuvaa sveštenstvoto, odnosno učečkite vlasti na katoličkata religiozna moć: monasite, sveštenicite, episkopite, kardinalite i papata. Taka, vo presvrtot, katoličkite evropski narodi i protestantskiot američanski narod, odnosno dve žrtvi na rimskata laga, se krevaat protiv sveštenstvoto na papskiot rimokatolicizam. I tie će go „progoltaat so ogan “ koga, preku svojata slavna intervencija, Isus će ja iskine nejzinata izmamnička, gávolska zavodliva maska. „ Desette rogovi “ će ja „soblečat i će ja napravat gola “ zatoa što živeela vo luksuz, će bide soblečena, i zatoa što se oblečela vo izgled na svetost, će se pojavi „ gola “, odnosno vo duhoven sram, bez nikakva nebesna pravda da ja obleče. Preciznosta, „ će go jadat nejzinoto telo “, izrazuvaa krvavata svirepost na nejzinata kazna. Ovoj stih ja potvrđuva temata na „ berbata “ od Otk. 14:18 do 20: Teško na grozjeto na gnevot!

Stih 17: „ Zašto Bog im stavi vo srcata da ja ispolnat Negovata volja, da se soglasat i da mu go dadat carstvoto svoe na dzverot, dodeka ne se ispolnat Božjite zborovi. “

Stih 17, pod brojot na sudot, ni otkriva važna misla za nebesniot Bog što lugeto grešat ako ja preziraat ili ja tretiraat so ramnodušnost. Bog insistira ovde, za da bidat ubedeni negovite izbranici, deka toj e edinstveni Gospodar na „užasna igra“ što će se vospostavi vo određenoto vreme. Programata ne e dizajnirana od ġavolot, tuku od samiot Bog. Sè što toj objavi vo svoeto golemo i vozvišeno Otkrovenie vo vrška so Daniel i Otkrovenieto ili veće e ispolneto ili ostanuva da se ispolni. I bidejќi „krajot na neštoto e podobar od negoviot početak“ spored Propovednik 7:8, Bog ni go postavuva ovoj posleden test na vernost što će nè odvoi od lažnite hristijani i će nè napravi dostojni da vlezeme vo negovata nebesna večnost po nuklearnoto uništuvanje od Tretata svetska vojna. Zatoa, treba samo da čekame so doverba bidejќi sè što će bide organizirano na zemjata e „način“ zamislen od samiot Bog. I ako Bog e za nas, koj će bide protiv nas, osven onie čii ubistveni „nameri“ će se svrtat protiv niv?

Što znači preciznost „dodeka ne se ispolnat Božjite zborovi“? Duhot se odnesuva na konečnata sudbina rezervirana za papskiot „mal rog“, kako što veće e prorečeno, vo Dan. 7:11: „Togaš gledav poradi arogantnity zborovi što gi zboruvaše rogot; i dodeka gledav, toj beše ubien, a negovoto telo beše uništeno, predadeno na ogan za da se izgori“; vo Dan. 7:26: „Togaš će dojde sudot, i nivnata vlast će bide odzemenaa, i taa će bide uništenaa i istrebena zasekogaš“; i Dan. 8:25: „Poradi negoviot prosperitet i uspehot na negovite lukavstva, toj će bide aroganten vo svoeto srce, i će uništi mnozina što živeeja mirno, i će se vzdigne protiv Knezot na knezovite; no će bide skršen bez napor na racete“. Ostatokot od „zborovite Božji“ vo vrška so krajot na Rim će bide pretstaven vo Otk. 18, 19 i 20.

Stih 18: „A ženata što ja vide e golemiot grad, koj caruva nad zemnite carevi.“

Stih 18 ni nudi najubedliv dokaz deka „golemiot grad“ e navistina Rim. Da sfatime deka angelot mu se obraća lično na Jovan. Znači, velejќi mu: „A ženata što ja vide e toj golem grad što caruva nad zemnite carevi“, Jovan e naveden da razbere deka angelot zboruva za Rim, „gradot na sedum ridovi“, koj, vo negovo vreme, dominiral na imperijalen način so različnity carstva na negovata ogromna kolonijalna imperija. Vo svojata imperijalna forma, toj veće go ima „carstvoto nad zemnite carevi“ i će go zadrži pod svojata papska vlast.

Vo ova poglavje 17, možete da vidite deka Bog gi koncentriral svoite otkrovenija dozvoluvajќi ni so sigurnost da ja identifikuvame „prostitutkata“, negoviot neprijatelj na hristijanskata „golema tragedija“. Na toj način, toj mu dava na brojot 17 avtentično značenje na svojot sud. Tokmu ova nabljuduvanje me navede da ja cenam godišninata od 17-tata stogodišnina od vospostavuvanje na grevot, što pretstavuva usvojuvanje na denot na sonceto na 7 mart 321 godina (oficijalen datum, no 320 za Boga) što go doživavme vo ova 2020 godina, sega pominata. Možeme da vidime deka Bog navistina go označil toa so prokletstvo bez presedan vo istorijata na hristijanskata era (Kovid-19) što predizvika globalen ekonomski kolaps pokatastrofalen od Vtorata svetska vojna. Drugite prokletstva na božestveni praveden sud doaġaat potoa, će gi otkrieme, den po den.

Otkrovenie 18: Prostitutkata ja prima svojata kazna

Otkako će gi otkrie detalite što ovozmožuvaa identifikacija na prostitutkata, poglavje 18 će nè odvede vo mnogu specifični kontekst na krajot na „bitkata kaj Armagedon“. Zborovite ja otkrivaat

nejzinata sodržina: „ časot na kaznata na golemiot Vavilon, majkata na zemnite prostitutki “; časot na krvavata „ berba “.

Stih 1: „ Posle ovie raboti vidov drug angel kako sleguva od neboto, so golema vlast; i zemjata beše osvetlena od negovata slava. “

Angelot so golema vlast e na Božja strana, vsušnost, na samiot Bog. Mihail, načalnik na angelite, e drugo ime što Isus Hristos go nosel na neboto pred negovata zemska služba. Pod ova ime, i so vlasta što mu ja dale svetite angeli, toj gi isteral ġavolot i negovite demoni od neboto, po negovata pobeda na krstot. Zatoa, pod ovie dve iminja toj se vraća na zemjata, vo slava na Otecot, za da gi povleče svoje dragoceni izbranici; dragoceni zatoa što se verni i zatoa što ovaa vernost, stavena na test, e dokažana. Vo ovoj kontekst, toj doaġa da gi počesti so svojata vernost onie što mudro mu se pokorile, davajќi mu ja „ slavata “ što ja baral od 1844 godina spored Otkrovenie 14:7. So počituvanje na sabotata, negovite izbranici go proslavija vo titulata Bog Tvorec, koja samo toj legitimno ja poseduva od negovoto sozdavanje na nebesnite i zemskite životi.

Stih 2: „ I izvika so silen glas, velejќi: Padna, padna golemiot Vavilon i stana demonsko živealište, zasolnište na sekoj nečist duh i kafez na sekoja nečista i odvratna ptica. “

„ Taa “ Padna, padna golemiot Vavilon! Citatot od Otkrovenie 14:8 go naoġame vo ovoj stih 2, no ovoj pat ne e kaŷan proročki, tuku zatoa što dokazot za negoviot pad im e daden na čovečkite preŷiveani od ovoj posleden moment na nejzinata izmamnička i zavodлива aktivnost. Maskata na svetosta na rimskiot papski Vavilon isto taka paġa. Toj vsušnost e „ živealište na demoni, zasolnište na sekoj nečist duh, kafez na sekoja nečista i omrazna ptica “ . Spomenuvanje na „ pticata “ nè potsetuva deka zad zemnite dejstvija stojat nebesnite inspiracii na zlite angeli od logorot na Satana, nivniot vodač i prv buntovnik na boŷestvenoto sozdanie.

Stih 3: „ Zašto site narodi pieja od vinoto na gnevot na nejzinoto bludstvo, i carevite zemni bludstvuvaa so nea, i trgovcite zemni se zbogatija od izobilstvoto na nejzinite delikatesi. “

„... zatoa što site narodi se napija od vinoto na gnevot na nejzinoto bludstvo... “ Religioznata agresija se pojavi po pottik na rimokatoličkata papska vlast, koja, tvrdejќi deka e vo služba na Isus Hristos, pokaŷa celosen prezir kon lekciite za odnesuvanje što gi poučuvaše svoje učenici i apostoli na zemjata. Isus poln so krotost, papite polni so bes; Isus, modelot na smirenje, papite, modeli na sueta i gordost, Isus živeeše vo materijalna siromaštija, papite živeeja vo luksuz i bogatstvo. Isus spasi životi, papite nepravедno i nepotrebno predizvikaa bezbroj čovečki životi da umrat. Ova rimokatoličko papsko hristijanstvo, zatoa, nemaše nikakva sličnost so verata što ja modeliral Isus. Vo Daniel, Bog go prorokuvaše „ uspehot na negovite lukavstva “, no zošto beše postignat ovoj uspeh? Odgovorot e ednostaven: zatoa što Bog mu go dade. Zašto mora da zapomnime deka pod naslovot kazna na „ vtorata truba “ od Otk. 8:8, toj go podigna ovoj surov i surov režim za da go kazni prekršuvanje na sabotata napuštena od 7 mart 321 godina. Vo komparativna studija so nevoljite što će go pogodat Izrael poradi negovata nevernost kon Boŷjite zapovedi, vo Lev. 26:19, Bog reče: „ Ķe ja skršam gordosta na tvojata moć, Ķe go napravam tvoeto nebo... “ kako ŷelezo , i tvojata zemja kako mesing . “ Vo noviot zavet, papskiot režim beše podignat za da gi ispolni istite ovie kletvi. Vo negoviot plan, Bog e istovremeno ŷrtva, Sudija i Izvršitel za da gi zadovolji baranjata na svojot zakon na ljubovta i svojata

sovršena pravda. Prekršuvanje na sabotata go čini čoveštvo skapo od 321 godina, koe go plati svojot danok vo beskorisni vojni i masakri, i vo razorni smrtonosni epidemii sozdadeni od Boga sozdatelot. Vo ovoj stih, „nečistotata“ (ili „razvrat“) e duhovna i kvalifikuva nedostojno religiozno odnesuvanje. „Vinoto“ go simbolizira negovoto učenje koe destilira, vo imeto na Hristos, gavolski „bes“ i omraza meѓu site narodi koi stanale, poradi toa, Źrtvi na agresija ili agresori.

Vinata na katoličkoto učenje ne treba da ja krie vinata na celoto čoveštvo, koe, vo svojata rečisi celosna suština, ne gi deli vrednostite što gi vozvišil Isus Hristos. Ako kralovite na zemjata piele „vino na blud“ (razvrat) na „Vavilon“, toa e zatoa što, kako „prostitutka“, nejzina edinstvena griža bila da im ugodí na mušteriite; pravilo e, mušterijata mora da bide zadovolna, vo sprotivno nema da se vrati. A katolicizmot ja vozvišil na najvisoko nivo alčnosti, duri do točka na kriminal, i ljubovta kon bogatstvoto i luksuzniot život. Kako što učel Isus, pticite od perduvi se sobiraat zaedno. Zlite i gordi luѓe bi bile izgubeni vo sekoj slučaj so toa ili bez nego. Potsetnik: zlobata vlegla vo čovečkiot život preku Kain, ubiecot na svojot brat Avel od početokot na zemskata istorija. „Trgovcite na zemjata se zboatile preku moќta na nejziniot luksuz“. Ova go objasnuva uspehot na rimokatoličkiot papski režim. Trgovcite so zemja veruvaat samo vo pari; tie ne se religiozni fanatici, no ako religijata gi zboatuva, taa stanuva prifatliv, duri i poželen partner. Konečniot kontekst na temata me naveduva da gi identifikuvam prvenstveno amerikanskite protestantski trgovci, bidejќi zemjata duhovno ja označuva protestantskata vera. Od 16 vek, Severna Amerika, suštinski protestantska po svoeto poteklo, gi prečekuva latinoamerikanskite katolici, i ottogaš, katoličkata vera e pretstavena kako i protestantskata vera. Za ovaa zemja, kade što e važen samo „biznisot“, religioznite razliki poveќе ne se važni. Osvoeni od zadovolstvoto da se zboatat, ohrabreni od Źenevskiот reformator, Džon Kalvin, protestantskite trgovci naoѓaat vo katoličkata vera sredstvo za zboatuvanje što originalnata protestantska norma ne go nudela. Protestantskite crkvi se prazni so goli dzidovi, dodeka katoličkite crkvi se preoptovareni so relikvii napraveni od skapoceni materijali, zlato, srebro, slonova koska, site materijali što ovaa tema gi naveduva vo stih 12. Bogatstvoto na katoličkoto bogosluženie e zatoa, za Gospod Bog, objasnuvanje za slabeenje na amerikanskata protestantska vera. Dolarot, noviot Mamon, dojde da go zameni Boga vo srcata, a temata na doktrinite go izgubi celiot interes. Opozicijata postoi, no samo vo politička forma.

Stih 4: „I čuv drug glas od neboto kako veli: Izlezete od nea, narode Moj, za da ne bidete součesnici vo nejzinite grevovi i da ne gi primite nejzinite zla.“

Stih 4 go evocira momentot na konečното razdvojuvanje: „Izlezete od nea, narode Moj“; toa e časot koga izbranite ќе bidat grabnati na neboto, za da se sretnat so Isus. Ona što ovoj stih go ilustrira e momentot na „Źetvata“, temata na Otkrovenie 14:14 do 16. Tie se grabnati zatoa što, kako što naveduva stihot, ne smeat da „imaat del“ vo „nevoljite“ što ќе go pogodat papskiot Rim i negovoto sveštenstvo. No, tekstot naveduva deka za da se bide meѓu izbranite grabnati, ne smee da se „učestvuva vo negovite grevovi“. I bidejќi glavniot grev e nedelniot odmor, „Źigot na dzverot“ što go počituvaa katolicite i protestantite vo posledniot test na verata, vernicite vo ovie dve glavni religiozni grupi ne moѓat da učestvuvaat vo vznesenieto na izbranite. Potrebata da se „izleze od Vavilon“ e postojana, meѓutoa vo ovoj stih Duhot go targetira momentot koga se pojavuva poslednata moќnost da se počituvaa ovaa BoŹja zapoved zatoa što proglašuvanje na zakonot za nedela go označuva krajot na vremeto na proba. Ovaa proglaška ja promovira svesta kaj site preŹiveani od „šestata truba“ (Treta svetska vojna), što go pravi nivniot izbor odgovoren pod budното oko na Boga, Sozdatelot.

Stih 5: „ Zašto nejzinite grevovi stigmaa do neboto, i Bog se seti na nejzinite bezzakonija. “

Spored negovite zborovi, Duhot ja sugerira slikata na „Vavilonskata kula“, čie ime e vkoreneto vo imeto na „Vavilon“. Od 321 i 538 godina, Rim, „ golemiot grad “ kade što „ prostitutkata “ go ima svojot „ prestol “ , nejzinoto „sveto“ papsko sedište od 538 godina, gi množi svoje grevovi protiv Boga. Od neboto, gi broel i gi evidentiral svoje natrupani grevovi 1709 godini (od 321 godina). So svoeto slavno vraćanje, Isus go razotkri papskiot režim, a za Rim i negovata lažna svetost, vreme e da se plati za nivnite zlostorstva.

Stih 6: „ Vratete ì kako što plati taa, i dajte ì dvojno spored nejzinite dela; vo čašata vo koja izlea, dajte ì dvojno. “

Sledejkí go razvojet na temite od Otk. 14, po žetvata doağa grozdoberot . I tokmu na najzlobnite katolički i protestantski žrtvi na lagite na katolicizmot Bog im gi upatuvá svoje zborovi: „ Vratete ì kako što platila, i dajte ì dvojno spored nejzinite dela “. Od istorijata se sećavame deka nejzinite dela bea kladi i maki na nejzinite inkvizitorski sudovi. Zatoa, vakov vid sudbina katoličkite verski učitelji ke pretrpat dvojno, ako e možno. Istata poraka se povtoruva vo forma: „ Vo čašata kade što nalea, nalejte ì dvojno “. Slikata na čašata za pjenje ja koristel Isus, za da go označi maćenjeto što negovoto telo ke go pretrpi, sè do poslednata agonija na krst, veće podignat od Rim, vo podnožjeto na planinata Golgota. Na ovoj način, Isus nè potsetuva deka katoličkata vera pokazala odvraten prezir kon stradanjeto što toj se soglasil da go izdrži, pa sega e negov red da go doživee. Edna stara pogovorka ke ja dobíe svojata celosna vrednost vo ovoj moment: nikogaš ne im pravi na drugite ona što ne bi sakal da ti go pravat vam. Vo ovaa akcija, Bog go ispolnuva zakonot za odmazda: oko za oko, zab za zab; sovršeno praveden zakon čija individualna upotreba ja rezerviral za sebe. No, na kolektivno nivo, negovata primena bila ovlastena za čovečkite suštestva, koi sepa go osuduvale, mislejkí deka možat da bidat popravedni i podobri od Bog. Posledicata e katastrofalna: zloto i negoviot buntoven duh se vložile i dominirale kaj zapadnite narodi od hristijansko poteklo.

Vo Otk. 17:5, „ golemiot Vavilon “, „ bludnicata “, „ imaše zlatna čaša polna so nejzinite gnasotii “. Ova pojasnuvanje se odnesuva na nejzinata religiozna aktivnost i nejzinata posebna upotreba na čašata na Evharistijata. Nejzinoto nepočituvanje kon ovoj svet obred što go poučuvá i osvetuvá Isus Hristos ì zarabotuvá podednakvo posebna kazna. Bogot na ljubovta mu otstapuvá mesto na Bogot na pravdata, a mislata za negoviot sud jasno im se otkriva na luğeto.

Stih 7: „ Kolku što se proslavila sebesi i živeela raskošno, tolku maki i taga dajte ì! Zašto vo srceto svoje veli: „Sedam kako carica, ne sum vdovica i nema da vidam taga“. “

Vo stih 7, Duhot go istaknuva sprotivnoto pomegu životot i smrtta. Životot nedopren od bedata na smrtta e vesel, bezgrižen, lekomislen, vo potraga po novi zadovolstva. Papskiot rimski „Vavilon“ baral bogatstvo što kupuvá luksuzen život. I za da go dobíe od moknite i od kralovite, go koristel i sè ušte go koristi imeto na Isus Hristos za da go prodade prostuvanjeto na grevovite kako „indulgencii“. Ova e detalj što teži mnogu na vagata na Božjiot sud, za koj sega mora psihološki i fizički da se iskupi. Sramot na ova bogatstvo i luksuz se temeli na faktot deka Isus i negovite apostoli živeele siromašno, zadovolni so golite potrebi. „ Makite “ i „ taguvanjeto “ na toj način go zamenuvaat „bogatstvoto i luksuzot “ na papskoto rimokatoličko sveštenstvo.

Za vreme na nejzinata izmamnička aktivnost, Vavilon veli vo svoeto srce: „ Sedam kako kralica “, što ja potvrđuva „ nejzinata vlast nad zemnite carevi “ od Otk. 17:18. I spored Otk. 2:7 i 20, nejziniot „ prestol “ e vo Vatikan (vaticinate = prorokuva), vo Rim. „ Jas ne sum vdovica “; nejziniot soprug, Hristos, čija nevesta taa tvrdi deka e, e živ. „ I nema da vidam taga “. Nadvor od Crkvata nema spasenie, im veli taa na site svoi protivnici. Taa go povtorila toa tolku mnogu pati što konačno poverovala vo toa. I navistina e ubedena deka nejzinoto vladeenje će trae večno. Otkako živeela tamu, ne e li Rim narečen „večen grad“? Pokraj toa, podržana od zapadnite sili na zemjata, taa imala dobra pričina da se veruva sebesi za čovečki nedopirliva i neranliva. Nitu pak se plašela od moćta Božja bidejki tvrdela deka mu služi i go pretstavuva na zemjata.

Stih 8: „ Zatoa vo eden den će dojdati nejzinite nevolji: smrt, taga i glad; i će bide progoltana so ogan. Zašto e silen Gospod Bog, Koj ja sudi. “

Ovoj stih stavlja kraj na site negovi iluzii: „ zatoa, vo eden den “; denot koga Isus će se vratiti vo slava, „ će dojdati negovite nevolji “, odnosno će dojde kaznata od Boga; „ smrt, taga i glad “, vsušnost, rabotite se ostvaruvaaat vo obraten redosled. Nie ne umirame od glad vo eden den, pa zatoa, prvo, duhovniot „ glad “ e gubenje na lebot na životot, koj e osnova na hristijanskata religiozna vera. Potoa „ tagata “ se nosi za da ja označi smrtta na lugeto koi ni se bliski, so koi spodeluvame semejni čuvstva. I konačno, „ smrtta “ go pogoduva vinovniot grešnik, bidejki „ platata za grevot e smrt “, spored Rimjanite 6:23. „ I će bide progoltana od ogan “, vo soglasnost so proročkite najavi povtoreni vo Daniel i Otkrovenie. Taa samata predizvikala tolku mnogu suštestva da bidat izgoreni na klada, nepravedno, što e vo sovršena božestvena pravda taa samata da zagine vo otnot. „ Zašto e silen Gospod, Koj ja osudil “; Za vreme na nejzinata zavodliva aktivnost, katoličkata vera ja obožavala Marija, majkata na Isus, koja se pojavila samo vo forma na malo dete što go držela vo raketete. Ovoj aspekt gi zaveduval čovečkite umovi skloni kon sentimentalnost. Žena, podobro kažano, majka, kolku smiruvaačka stanala religijata! No, toa e časot na vistinata, a Hristos, koj ja sudi, štotuku se pojavil vo slavata na Semokniot Bog; i ovaa božestvena sila na Isus Hristos, koja ja razotkrila, ja uništava, predavajki ja na odmazdoljubiviot gnev na nejzinite izmamneni žrtvi.

Stih 9: „ I site zemni carevi, koi bludstvuvali i živeele raskošno so nea, će plaćati i će ridati za nea, koga će go vidati čadot od nejzinoto gorenje. “

Ovoj stih go otkriva odnesuvanje na „ zemskite carevi koi izvršile blud i živeele raskošno so nea “. Ova gi vkučuva kralovite, pretsedatelite, diktatorite, site vodai na narodite koi go pottiknale uspehot i aktivnosta na katoličkata vera i koi, na poslednoto sudenje, ja odobrile odlukata za ubivanje na onie što ja počituvaaat sabotata. Tie „će plaćati i će ridati nad nea, koga će go vidati čadot od nejzinoto gorenje “. Jasno e deka zemskite carevi gledaat kako situacijata im se lizga od glava. Tie poveće ne vladeat so nikogo i samo go gledaat gorenjeto na Rim zapaleno od izmamnenite žrtvi, instrumentite na božestvenata odmazda. Nivnoto plaćenje i oplakuvanje se opravdani so faktot deka svetovnite vrednosti, koi gi dovedoa do najvisokata moć, odednaš se urivaaat.

Stih 10: „ Stoejki podaleku od stravi od nejzinite maki, tie će rećati: „Lele! Lele, golemiot grad Vavilon, gradu moćen! Za eden čas dojde tvojot sud!“ “

„Večniot grad“ umira, gori, a zemnite carevi se držat na distanca od Rim. Tie sega se plašat deka će mora da ja spodelat negovata sudbina. Ona što se slučuva pretstavuva, za niv , ogromna nesreća : „ Teško! Teško! Golemiot grad Vavilon “, teško se povtoruva dvapati kako, „ padna, padna, golemiot

Vavilon “. „ Močnriot grad! “; tolku močen što vladeeše so svetot preku svoeto vlijanie vrz vodačite na hristijanske narodi; tokmu poradi ovaa vrska osudena od Boga, kralot Luj XVI i negovata avstriska soproga Marija Antoaneta otidoo na gilotina, zaedno so nivnite poddržuvači, žrtvi na „ golemata nevolja “, kako što objavi Duhot, vo Otkrovenie 2:22-23. „ Za eden čas će dojde tvojot sud! “; vraćanjeto na Isus doaga za da go označi vremeto na krajot na svetot. Poslednoto iskušenie go označi simboličnriot „ eden čas “ prореčen vo Otkrovenie 3:10, no toa će bide dovolno za da se pojavi Isus Hristos, za celata segašna situacija da se smeni, i ovoj pat, „ eden čas “ vo bukvalna smisla će bide dovolen za da se donese ovaa začuduvačka promena.

Stih 11: „ I trgovcite na zemjata plačat i taguvaat za nea, zašto nikoj veće ne go kupuva nivnriot tovar “ .

Duhot ovoj pat gi targetira „ trgovcite na zemjata “, osobeno nasochen kon amerikanskiot trgovski duh usvoen od preživeanite niz celata zemja, kako što e diskutirano vo studijata na poglavje 17 pogore. I tie „ plačat i taguvaat za nea, bidejki nikoj poveće ne go kupuva nivnriot tovar ; ...“. Ovoj stih ja naglasuva vinata za naklonetosta na protestantite kon katoličkata vera, za koja tie taguvaat , so što svedočať za nivnata lična privrzanost kon nea od ekonomski interes. Dodeka, vo apsolutna sprotivnost, deloto na reformata go pokrena Bog za da ja osudi rimokatoličkata papska vina i da gi vrati razbranite vistini; što go napravija vo nivno vreme vistinske reformatori kako što se Piter Valdo, Džon Viklif i Martin Luter. Trgovcite, isto taka, so taga gledaat kako vrednostite što gi neguvaat se raspaѓaat pred nivnite oči, bidejki živeat samo za zadovolstvo da se zбогатat preku svoje komercijalni aktivnosti; vodenjeto biznis gi sumira radostite na nivnoto postoenje.

Stih 12: „ tovar od zlato, srebro, skapoceni kamenja, biseri, fin len, purpur, svila, crvena, sekakov vid ubavo drvo, sekakov vid slonova koska, sekakov vid mnogu skapoceno drvo, mesing, železo i mermer, “

Pred da gi nabrojam različnite materijali što se osnova na rimokatoličkata idolopoklonička religija, ovde se potsetuvam na ovaa posebna točka od vistinska vera što ja poučuvал Isus Hristos. Toj i rekol na Samarjankata: „ Ženo“, i rekol Isus, „veruvaj mi, doaga časot koga nema da Mu se poklonuvate na Otecot nitu na ovaa gora nitu vo Erusalim. Vie mu se poklonuvate na ona što ne go znaete; nie mu se poklonuvame na ona što go znaeme, zašto spasenieto e od Judejcite . No, doaga časot, i veće e, koga vistinske poklonici će Mu se poklonuvaat na Otecot vo duh i vistina, zašto Otecot bara takvi da Mu se poklonuvaat. Bog e Duh, i onie što Mu se poklonuvaat, mora da Mu se poklonuvaat vo duh i vistina . “ (Jovan 4:21-23).“ Taka, vistinska vera ne bara nikakov materijal ili materijal, bidejki se zasnova isključivo na sostojba na umot. I kako rezultat na toa, ovaa vistinska vera e od mal interes za alčnriot i kradliv svet, bidejki ne zбогатуva nikogo, osven duhovno, izbranite. Izbranite mu se poklonuvaat na Boga vo duh, znači vo svoje misli, no i vo vistina , što znači deka nivnite misli mora da bidat izgradeni vrz standardot što go posočil Bog. Sè što ne e vo ovoj standard e forma na idolopoklonički paganizam kade što vistinskiot Bog se služi kako idol. Za vreme na svoje osvojuvanja, republikanskiot Rim gi usvoil religiite na osvoenite zemji. I golem del od negovite religiozni dogmi bile od grčko poteklo, prvata golema civilizacija na antikata. Vo našata era, vo papska forma, go naоѓame celoto ova nasledstvo povrzano so novite „hristijanski“ „svetci“ počnuvajќi od 12-te apostoli Gospodovi. No, otkako otišla dotamu što ja potisnala vtorata Božja zapoved koja ja osuđuva ovaa idolopoklonička praktika, katoličkata vera go ovekovečuva obožavanjeto na slici izrezbani, naslikani ili koi se pojavuvaat vo demonski videnija. Zatoa, vo obredite na negovite kultovi gi naоѓame ovie izrezbani

idoli na koi im se potrebni materijali za da dobijat oblik; materijali od koi samiot Bog go pretstavuva spisokot: „... ; ... tovar od zlato, srebro, skapoceni kamenja, biseri, fin len, purpur, svila, crvena, sekakov vid drvo od ubavo drvo, sekakov vid predmeti od slonova koska, sekakov vid mnogu skapoceno drvo, mesing, železo i mermer, ... “. „ Zlato, srebro, skapoceni kamenja i skapoceni predmeti “ „ oddavaat počit na bogot na tvrdinite “ na papskiot kral na Dan. 11:38. Potoa, „ purpur i crvena “ ja oblekuvaat Golemata bludnica Vavilon vo Otk. 17:4; „ zlato, skapoceni kamenja i biseri “ se nejzinite ukrasi ; „ fin len “ se odnesuva na nejzinoto baranje za svetost, spored Otk. 19:8: „ Zašto finiot len e pravednite dela na svetcite “. Drugite navedeni materijali se onie od koi taa gi pravi svojeite rezbani idoli. Ovie luksuzni materijali go izrazuvaat visokoto nivo na posvetenost na katoličkiot idolopoklonik.

Stih 13: „ cimet, začini, masti, smirna, temjan, vino, maslo, fino brašno, pčenicica, volovi, ovci, konji, kočii, i tela i duši čovečki. “

„ Parfemite“, od smirna, temjan, vino i maslo “, citiranite sugeriraat na nejzinite religiozni obredi. Drugite raboti se hranlivi materii i dobra što aludiraat na vladeenjeto na Solomon, sinot Davidov, graditel na prviot hram izgraden za Boga, spored 1 Carevi 4:20-28. Na ovoj način, Duhot go osuduva nejziniot nelegitimen obid da ja reproducira izgradbata na „ hramot Božji “ što taa go „ huli “ vo Otkrovenie 13:6 i go „ prevrtuva “ vo Dan. 8:11. Poslednata preciznost na stihot, vo vrska so „ telata i dušite na lugeto “, ja osuduva nejzinata sorabotka so monarsite so koi taa nelegalno ja deli vremenskata moć. Vo imeto na Hristos, taa ima religiozno opravdano gnasni dejstvija, kako što se ropstvoto, mačenjeto i ubivanjeto na Božjite sozdanija; nešto što Bog go rezervira za sebe vo religioznata oblast; do toj stepen što gi sumira svojeite dejstvija na sledniov način: „ krvta na site što bile zaklani na zemjata se najde vo nea “, vo stih 18 od ova poglavje 18. So citiranje „ „dušite na lugeto “, Bog mu ja pripisuva zagubata na „ dušite “ predadeni na gavalot preku negovata aktivnost i negovite lažni religiozni pretenzii.

Potsetnik : Vo Biblijata i božestvenata misla, zborot „ duša “ označuva ličnost vo site nejzini aspekti, nejzinoto fizičko telo i nejzinata mentalna ili psihička misla, nejziniot intelekt i nejzinite čuvstva. Teorijata što ja pretstavuva „dušata “ kako element na životot, koja se odvojuva od teloto pri smrtta i go preživuva, e čisto od pagansko grčko poteklo. Vo stariot zavet, Bog ja identifikuva „dušata so krvta“ na negovite čovečki ili životinski suštestva: Lev. 17:14: „ Zašto životot na sekoe telo e negovata krv, što e vo nego. Zatoa im rekov na sinovite Izrailevi: Ne jadete ja krvta od niedno telo; zašto životot na sekoe telo e negovata krv ; koj će ja jade, će bide istreben. “ Taka, toj zazema sprotiven stav od idnite grčki teorii i podgotvuva bibliski kontrast na filozofskite misli što će se rodat među paganskite narodi. Čovečkiot i životinskiot život se zasnovaat na funkcioniranje na krvta. Isturena ili izvalkana so zadušuvanje, krvta poveќе ne snabduva kislorod so elementite na fizičkoto telo, vključuvajќi go i mozokot , potporata na mislata. I ako vtoroto ne e oksigenirano, principot na mislata prestanuva i ništo ne ostanuva živo po ovaa krajna faza; osven sekavanjeto na sostavot na mrtvata „ duša “ vo večnata misla za Boga so pogled na nejzinoto idno „voskresenie“, koga toj će ja „voskresne“ ili, koga će ja „voskresne“, kako što može da bide slučajot, za večen život ili za konačno uništuvanje na „ vtorata smrt “.

Stih 14: „ Plodovite što gi posakuvaše tvojata duša iščeznaa od tebe; i sè što e nežno i ubavo iščezna od tebe, i nema da gi najdeš povtorno. “

Vo potvrda na ona što beše objasneto vo prethodniot stih, Duhot gi pripisuva „želbite“ na papskiot Rim na negovata „duša“, na negovata zavodлива i izmamnička ličnost. Naslednička na grčkite filozofii, katoličkata vera beše prvata što go postavi prašanjeto za pripisuvanjeto na dušata na životnite i luѓeto otkrieni na novite zemji. Vsušnost, prašanjeto ima svoj odgovor; toa se temeli na izborot na vistinskiot pomošen glagol: čovekot nema duša, bidejќi e duša.

Duhot gi sumira posledicite od vistinskata smrt što gi vospostavil i otkril vo Propovednik 9:5-6-10. Ovie detali nema da se povtorat vo spisite na noviot zavet. Zatoa ja gledame važnosta na proučuvanjeto na celata Biblija. Uništen, „Vavilon“ će gi „izgubi“ zasekogaš plodovite što gi posakuvaše nejzinata duša i „site nežni i ubavi raboti“ što gi ceneše i baraše. No, Duhot isto taka naveduva: „za tebe“; zatoa što izbranite, za razlika od nego, će moѓat večno da go prodolѓat cenenjeto na čudata što Bog će im gi ponudi da gi spodelat.

Stih 15: „Trgovcite so ovie raboti, koi se zboatija od nea, će stojat podaleku od strav od nejzinite maki; će plačat i će taguvaat“.

Vo stihovite 15-19, Duhot gi targetira „trgovcite koi se zboatile preku nea“. Povtoruvanjata otkrivaat akcent na frazata „za eden čas“, povtoruvana tri pati vo ova poglavje, kako i izvikot „Teško! Teško!“. Brojot 3 simbolizira sovršenstvo. Zatoa, Bog insistira, da ja potvrdi nepovratnata priroda na proročkata objava; ova kazna će se izvrši vo seta svoja boѓestvena sovršenost. Izvikot „Teško! Teško!“, iniciran od trgovcite, go odrazuva predupreduvačkiot izvik iniciran od negovite izbranici vo Otk. 14:8: „Padna! Padna Golemiot Vavilon“. Ovie trgovci go gledaat nejzinoto uništuvanje od daleku, „vo strav od nejzinoto mačenje“. I tie se vo pravo što se plašat od ovoj plod na pravedniot gnev na živiot Bog, bidejќi žalejќi se za negovoto uništuvanje, tie se stavaat vo negoviot logor i za vozvrat će bidat uništeni od ubistveniот čovečki gnev na neutešnite žrtvi na religioznata izmama. Ovoj stih nē pravi svesni za ogromnata odgovornost na komercijalnite interesi vo uspehot što go postigna Rimokatoličkata crkva. „Trgovcite“ ja podrѓuvaa prostitutkata i nejzinite najsurovi i despotski odluki, edinstveno od želba za finansisko i materijalno zboatuvanje. Tie gi ignoriraa site nejzini mnogu gnasni baranja i zasluѓuvaat da ja delat nejzinata konečna sudbina. Istoriski primer se odnesuva na Pariѓanite koi zastanaa na stranata na katoličkata vera protiv reformiranata vera od početakot na Reformacijata vo vremeto na kralot Francisk I i po nego.

Stih 16: „I će rečat: ‘Lele! Lele! Golemiot grad, koj beše oblečen vo tenok len, purpur i crveno, i ukrasen so zlato, skapoceni kamenja i biseri! Za eden čas e uništeno tolku bogatstvo!’“

Ovoj stih ja potvrđuva celta; „golemiot Vavilon, oblečen vo tenok len, purpur i crvena boja“; boite na carskite nametki, bidejќi tokmu vo ovoj kapacitet potsmevačkite rimski vojnici gi pokrivaa ramenata na Isus so „purpurna“ nametka. Tie ne moѓea da go zamislat značenjeto što Bog go dade na nivnoto dejstvie: kako žrtva za iskupuvanje, Isus stana nositel na grevovite na svoite izbranici označeni so ovie boi, crvena ili purpurna, spored Isaija 1:18. „Eden čas“ će bide dovolen za da se uništi Rim, negoviot papa i negovoto sveštenstvo, po slavnoto vraќanje na Isus Hristos, koj doaѓa da ja spreči smrtta na svoite izbranici. Vo ovoj posleden test, nivnata vernost će napravi golema razlika, pa zatoa moѓeme da razbereme zošto Bog osobeno insistira na zajaknuvanje na nivnata vera i apsolutnata doverba što mora da ja imaat vo nego. Dolgo vreme, čovekot moѓeše da bide ubeden samo deka takvoto uništuvanje „za eden čas“ e čudo i zatoa direktna intervencija na Boga, kako so Sodom i Gomora. Vo naše vreme koga čovekot go sovladal nuklearniот ogan, ova e pomalku iznenaduvačko.

Stih 17: „ I site kormilari, site što plovat kon toa mesto, mornarite i site što trguvaat po moreto, stoeja podaleku. “

Ovoj stih konkretno gi targetira „ onie što go eksploatiraat moreto, kormilarite, mornarite što plovat kon ova mesto, site držea distanca “. Iskoristuvajki ja želbata na kralovite da se z bogatat, papskata crkva se z bogati. Taa go poddržuvaže i opravduvaže osvojuvanje na zemji nepoznati za lugeto se do vremeto na nivnoto otkrivanje, koga nejzinite katolički slugi izvršija užasni masakri vrz naselenieto vo imeto na Isus Hristos. Ova beše prvenstveno slučaj vo Južna Amerika i krvavite ekspedicii predvodeni od generalot Kortes. Zlatoto izvlačeno od ovie teritorii se vrati vo Evropa za da gi z bogati katoličkite kralovi i součesničkoto papstvo. Pokraj toa, naglasuvanje na morskot aspekt potsetuva deka tokmu kako režim na „ dzverot što se izdiga od moreto “ negovata vrska so „ mornarite “ beše zajaknata za nivno zaedničko z bogatuvanje.

Stih 18: „ I koga go vidoa čadot od nejzinoto gorenje, izvikaa, velejki: Koj grad e sličn na ovoj golem grad? “

„ Koj grad beše kako golemiot grad? “ izvikaa mornarite koga go vidoa „ čadot od negovoto gorenje “. Odgovorot beše ednostaven i brz: niden. Zašto niden grad ne koncentriral tolku mnogu moć, građanska kako carski grad, a potoa religiozen od 538 godina. Katolicizmot se proširil na sekoja zemja na planetata osven vo Rusija, kade što istočnata pravoslavna vera go otfrlila. Otkako go pozdravila, Kina isto taka se borela i go progonuvala. No, toj se ušte dominira na celiot Zapad i negovite ogranoci vo Amerika, Afrika i Avstralija. Toa e vodečko religiozno turističko mesto vo svetot, privlekuvajki posetiteli od celiot svet. Nekoi doađaat da vidat „antički urnatini“, drugi odat tamu za da go vidat mestoto kade što živeat papata i negovite kardinali.

Stih 1: 9: „ Frlija prav na glavite, plačea i taguvaa, izvikuvajki: ,Lele! Lele! Toj golem grad, vo koj site što imaa brodovi na moreto se z bogatija od negovoto bogatstvo, za eden čas beše uništen! “

Ova e treto povtoruvanje kade što se sobrani site prethodni izrazi, kako i precznosta „ za eden čas beše uništen “. „ Golemiot grad kade što site onie što imaat brodovi na moreto se z bogatija od negovata raskoš “. Obvinienieto stanuva mnogu jasno, navistina preku raskošot na papskiot režim, brodosopstvenicite se z bogatija nosejki vo Rim svetskoto bogatstvo. Rim go dobiva svoeto z bogatuvanje od spodeluvanje na dobrata na svoje protivnici ubieni od negoviot večen sojuznik, građanskata monarhiska moć, negovoto vooruženo krilo. Kako istoriski primer, ja imame smrtta na „Templarite“, čii dobra bea podeleni među krunata na Filip Ubaviot i rimokatoličkoto sveštenstvo. Podocna, ova će bide slučaj i so „protestantite“.

Stih 20: „ Raduvajte se za nea, nebese! I raduvajte se i vie sveti, apostoli i proroci! Zašto Bog ve odmazdi so toa što ja osudi. “

Duhot gi pokanuva žitelite na neboto i vistinskite svetci, apostolite i prorocite, na zemjata, da se raduvaat na uništuvanje na rimski Vavilon. Zatoa, radosta će bide soodvetna na bolkite i stradanjata što taa gi naterala ili sakala da gi natera slugite na Boga na vistinata da gi izdržat, vo odnos na poslednite izbranici verni na osvetenata sabota.

Stih 21: „ Togaš eden silen angel zede kamen kako golem vodenički kamen i go frli vo moreto, velejki: ,Taka nasilno će bide soboren Vavilon, golemiot grad, i nema poveće da se najde ‘.“

Sporedbata na Rim so „kamen“ sugerira tri ideje. Prvo, papstvom se natprevaruvali so Isus Kristus, ki samiot je simboliziral „kamen“ v Dan. 2:34: „Gledavte dodeka ne se odkina kamen brez rane, in udri vo kipot vo negovite železni in glineni noze, in ga skrši na parčinje.“ Drugi stihovi v Bibliji isto tako mu go pripisujejo ovoj simbol na „kamen“ v Zak. 4:7; „glaven agolen kamen“ v Psal. 118:22; Mat. 21:42; in Dela 4:11: „Isus je kamen, ki ga odklanjate, vi graditelje, in na kateri stane glaven agolen kamen.“ Vtorata ideja je aluzija na papsko trditev, da ga nasledil apostol „Petar“; glavna priložnost za „uspeh na negovite potepi in uspeh na negovih lukavstvih“, rabiti, ki ga osodi Bog v Dan. 8:25. Ova je še potočno bidejki apostol Petar nikoli ne bil glava na kristjanska cerkev, bidejki ova titula mu pripada na samiot Isus Kristus. Papskiot „trik“ zato je isto tako „laga“. Tretji predlog se odneva na imeto na papsko religiozno uporišče, negova prestižna bazilika imenovana „Sveti Petar Rimski“, čija mnoga skupa izgradnja dovela do usvajanja na prodajbata na „indulgenciji“, ki ga razotkrilo v očite na reformatorski monah Martin Luter. Ova objasnjevanje ostane tesno povzeto so vtorata ideja. Mesto na Vatikan služilo tako grobišča, no pretpostavljena grobnica na Petar, apostol Gospodov, vsušnost bila grobnica na „Simon Petar Magioničar“, oboževalec in svečenik na bogot zmija po imenu Eskulapij.

Vračkajki se v našeto vreme, Duh prorokuje proti rimski „Vavilon“. Toj go sporeduje negovo idno uničevanje so likot na „golem vodni kamen“ od „kamen“ ki „angel ga fura vo moreto“. So ova ilustracija, toj izneva proti Rim obvinjenje identifikovano v Matej 18:6: „No, ki ne navede na greh edno od ovih malih, ki verujejo v mene, podobno bo mu bide da mu se obesi vodni kamen okoli vratot in da se udavi v morskata dnočina“. In v negoviot slučaj, to ne sopna samo edno od ovih malih, ki verujejo v nego, tuku množstva. Edno je sigurno: odkako bo bide „uničeno“, nikoli ne bo več nima da se najde“. Nikoli ne bo več nima da mu naštetu na nikogo.

Stih 22: „In zvokot na harfisti, muzičari, svirači na flejti in trubači ne bo več nima da se čuje vo tebe; nikoli ne bo se zanimava so kakov bilo zanaet nima da se najde vo tebe; zvokot na vodni kamen ne bo več nima da se čuje vo tebe.“

Potoa Duh ga evocira muzičke zvoke ki izrazuvali brezgrižnost in radost na žitelje na Rim. Odkako bo bide uničeni, ti ne bo več nima da se slušati tamu. Vo duhovna smisla, to aludira na Božje glasniki čiji zborovi se slušali so isti efekt tako muzičke zvoke na „fletite ali trubačite“; slika dana v parabola v Mat. 11:17. Isto tako, ga evocira „šumovite“ ki so stvare zanaetčite preoptovareni so rabotni nalozi, bidejki od eden antički grad dosegale samo „šumovi“ od profesionalni aktivnosti, medu koi „šumot na vodni kamen“ ki se vrtil za mletje na žitoto zrno ali za ostrenje na instrumenti za sečenje tako ki se srpot in kosata, noževite in mečevi; ova, več v drevni haldejski Vavilon, spored Jer. 25:10.

Stih 23: „Svetlina od svetilkata nima da sveti vo tebe, nitu glasot na mladoženecot in nevestata ki se čuje vo tebe, zašto tvoje trgovci bea golemci na zemlja, in site narodi bea izmameni od tvoje magii.“

„Svetlina na svetilkata ne bo več nima da sveti vo tebe.“ Na duhoven jezik, Duh go predupreduje Rim deka svetlina na Bibliji ne bo več nima da dojde da mu ponudi možnost da bide prosvetljen za da ga poznae vistina spored Boga. Slikite od Jeremija 25:10 se povtoruvali, no „pesnite na mladoženecot in nevestata“ ovde stanevali „glas na mladoženecot in nevestata, ki ne bo več nima da se čuje vo tebe.“ Duhovno, ova se glasovite na povicite upateni od Kristus in Negoviot Izbran Sobor do izgubene duše za da možat da se obratati in spasati. Ova možnost bo isčezne zasekogaš, po negovo

uništovanje. „ Zašto vašite trgovci bea golemite na zemjata .“ Preku zaveduvanjeto na golemite na zemjata, Rim možeše da ja proširi svojata katolička religija na mnogu narodi na zemjata. Gi koristeše kako pretstavnici na svojata religiozna trgovija. I rezultatot e deka „ site narodi se izmameni od vašite magii .“ Ovde, Bog gi opišuva katoličkite misi kako „ magii “ što gi karakteriziraat paganskite kultovi na ġavolskite volšebnici i vešterki. Vistina e deka so koristenje na formalistički, povtoruvački formuli i zaludni povtorovanja, katoličkata religija ostava malku prostor za izrazuvanje na Boga Tvorecot. Toj duri i ne se obiduva da go stori toa, bidejki mu pripisuva „ tuġ bog “ vo Dan. 11:39 i nikogaš ne ja prepoznal kako sluginka; „namesnik na Sinot BoŹji“, titulata na Papata, zatoa ne e negov namesnik. Sledniot stih ke ja dade pričinata za ova.

Stih 24: „ I zatoa što vo nea se najde krvta na prorocite i svetcite i na site što bea ubieni na zemjata. “

„... i zatoa što vo nea se najde krvta na proroci i svetc i“: Tvrd, nepopustliv, nečuvstvitelen i surov niz celata svoja istorija, Rim si probil pat preku krvta na svoje žrtvi. Ova važelo za paganskiot Rim, no i za papskiot Rim, čii protivnici bile ubieni od kraljevi, prosvetlenite BoŹji slugi koi se osmelile da ja osudat negovata ġavolska priroda. Nekoi bile zaštiteni od Boga, kako što se Valdo, Viklif i Luter; drugi ne bile, i gi završile svoje žvoti kako mačenici za verata, na kladi, blokovi, stolbovi ili besilka. Proročkata perspektiva da se vidi negovoto dejstvo definitivno prekinato može samo da gi raduva žitelite na neboto i vistinskite svetc i na zemjata. „... i na site onie što bile zaklani na zemjata “: Koj i da go donese ovoj sud znae za što zboruva, bidejki gi sledel postapkite na Rim od negovoto osnivanje vo 747 godina p.n.e. Globalnata situacija vo poslednite denovi e najnoviot plod što go nosi osvojuvačkiot i dominanten Zapad nad drugite narodi na zemjata. Monarhističkiot, a potoa i republikanskiot Rim gi progolta narodite na zemjata što ja potčini. Modelot na ova opštество ostana onoj od 2000 godini vistinsko i lažno hristijanstvo. Po paganskiot Rim, papskiot Rim ja uništi slikata za Hristoviot mir i mu go odzede na čoveštvo modelot što ke im donese sreka na narodite. Opravduvajki go kolenjeto na vistinskite jagninja, učenicite na Isus Hristos, toj go otvori patot za religiozni sudiri što go vodat čoveštvo kon užasna, genocidna treta svetska vojna. Ne e bez pričina što normata za kolenje javno ja prikažuvaaat vooruŹeni islamski grupi. Ovaa omraza kon islamot e zadocnet odgovor na vojnite na krstonosnite vojni što gi započna Urban II od Klermon-Feran na 27 noemvri 1095 godina.

Otkrovenie 19 : Bitkata Armagedon na Isus Hristos

Stih 1: „ Potoa čuv silen glas od golemo množestvo na neboto kako veli: „Aliluja! Spasenieto, slavata i silata mu pripaĝaat na našiot Bog ‘.“

Prodolŝuvajki od prethodnoto poglavje 18, iskupenite i spasen i izbranici se naogaaat na neboto, nosejki go „ novoto ime “ ŝto ja označuva nivnata nova nebesna priroda. Radosta i veselbata vladeat, a vernite nebesni angeli go vozvišuvaat spasielniot Bog. Ovaa „ tolpa “ „ Golemo množstvo “ se razlikuva od „ množtvoto ŝto nikoj ne moŝeŝe da go izbroi “ spomenato vo Otk. 7:9. Toa pretstavuva sobiranje na Boŝjite sveti nebesni angeli koi ja vozvišuvaat negovata „ slava “ zatoa ŝto vo stih 4, zemnite izbranici simbolizirani od „ 24-te stareŝini “ ke odgovorat i ke ja potvrdat svojata privrzanost kon izgovorenite zborovi, velejki: „ Amin! “ Ŝto znači: Navistina!

Redosledot na terminite „ spasienie, slava, moć “ ima svoja logika. „ Spasienio “ im bilo dadeno na zemnite izbranici i na svetite angeli koi mu dale „ slava “ na Boga Tvorecot, koj, za da gi spasi, ja povikal svojata boŝestvena „ moć “ da gi uniŝti zaedničkite neprijateli.

Stih 2: „ Zaŝto se vistiniti i pravedni Negovite sudovi; zaŝto ja osudi golemata bludnica, koja ja rasipa zemjata so svoeto bludstvo, i ja odmazdi krvta na Svoite slugi od nejzinite race. “

Izbranite, koi ja delea ŝedta za vistina i vistinska pravda, sega se celosno zadovolni i ispolneti. Vo svojata slepa glupost, čoveŝtvoto, otsečeno od Boga, misleŝe deka moŝe da im donese sreka na poslednite narodi so omeknuvanje na standardot na svojata pravda; samo zloto profitiraŝe od ovoj izbor i, kako gangrena, go napadna celoto telo na čoveŝtvoto. Dobriot i milosrden Bog pokaŝuva vo svojot sud na „ Golemiot Vavilon “ deka onoj ŝto nanesuva smrt mora da pretrpi smrt. Toa ne e čin na zloba, tuku čin na pravda. Taka, koga poveke ne znae kako da gi kazni vinovnite, pravdata stanuva nepravda.

Stih 3: „ I po vtor pat rekoa: Aliluja! ...i negoviot čad se kreva vo večni vekovi. “

Slikata e pogrešna, bidejki „čadot“ od ognit što go uništava Rim ke isčezne po negovoto uništuvanje. „Vekovite na vekovite“ go označava principot na večnosta, koj se odnesuva samo na pobednicite od univerzalnite nebesni i zemski iskušenija. Vo ovoj izraz, zborot „čad“ sugerira uništuvanje, a izrazot „vekovi na vekovite“ mu dava večen efekt, odnosno konačno uništuvanje; nikogaš poveќе nema da se izdigne. Vsušnost, vo najloš slučaj, „čadot“ može da se izdigne vo umovite na živate kako spomen na slavnoto božestveno dejstvo izvršeno od Boga protiv Rim, krvaviot neprijatelj.

Stih 4: „I dvaeset i četirite starešini i četirite živi suštestva padnaa ničkum i mu se poklonija na Boga, Koj sedeše na prestolot, velejki: Amin! Aliluja!“

Vistina! Slava mu na Jahve! ... velat zajedno iskupenite na zemjata i svetovite što ostanale čisti. Obožavanjeto na Boga e obeležano so poklonuvanje; legitimna forma rezervirana isključivo za Nego.

Stih 5: „I od prestolot dojde glas, velejki: „Falete go našiot Bog, site Negovi slugi, vie što se boite od Nego, i mali i golemi!“

Ovoj glas e glasot na „Mihail“, Isus Hristos, dvata nebesni i zemski izrazi pod koji Bog se otkriva na svoje sozdanija. Isus veli: „vie što se boevte od nego“, potsetuvajki na „stravot“ od Boga što se bara vo prvata angelska poraka od Otkrovenie 14:7. „Stravot od Boga“ samo go sumira inteligentniot stav na suštestvoto kon negoviot Tvorec koj ima moć na život i smrt nad nego. Kako što uči Biblijata vo 1 Jovanovo 4:17-18: „sovršenata ljubov go izgonuva stravot“: „Kakov što e Toj, taka sme i nie na ovoj svet. Vo ovoj ljubovta e usovršena vo nas, za da imame doverba vo denot na sudot. Vo ljubovta nema strav, tuku sovršenata ljubov go izgonuva stravot; zašto stravot vključuva kazna, a onoj što se plaši ne e usovršen vo ljubovta.“ Taka, kolku poveќе izbraniot go saka Boga, tolku poveќе mu se pokoruvava i tolku pomalku pričina ima da se plaši od nego. Izbranite se izbrani od Boga meѓu skromnite, kako apostolite i skromnite učenici, no i od meѓu golemite, kako golemiot car Navuhodonosor. Ovoj kral na kralovite od svoeto vreme e sovršen primer za toa kako, kolku i da e golem meѓu luѓeto, kralot e samo slabo suštestvo pred Semokniot Bog Sozdatel.

Stih 6: „I čuv kako glas od golemo množestvo, i kako glas od mnogu vodi, i kako glas od silni gromovi, kako velat: Aliluja! Zašto se zacari Gospod, našiot Bog Sedržitel.“

Ovoj stih gi spojuva veќе videnite izrazi. „Golemoto množstvo“ vo sporedba so „šumot od mnogu vodi“ e pretstavено od negoviot Tvorec vo Otk. 1:15. „Glasovite“ što zboruvaat se tolku „mnogu“ što možat da se sporedat samo so tatnežite, „šumot od grom.“ „Aliluja! Zašto Gospod, našiot Bog Sedržitel, caruva.“ Ova poraka go označi dejstvoto na „sedmata truba“ vo Otk. 11:17: „velejki: Ti blagodarime, Gospodi Bože Sedržitel, Koj si i Koj beše, zašto ja zede Tvojata golema sila i se zacari.“

Stih 7: „Da se raduvame i da se veselime, i da Mu oddavame slava, zašto dojde svadbata na Jagneto, i Negovata žena se podgotvi.“

„Radosta“ i „veselbata“ se celosno opravdani, bidejki vremeto na „bitkata“ završi. Vo nebesnata „slava“, „nevestata“, Sobraniето na iskupenite izbranci na zemjata mu se pridruži na svojot „Mladoženec“, Hristos, živiот Bog „Mihail“, Jahve. Vo prisustvo na site nivni nebesni prijatelji, iskupenite i Isus Hristos ke ja proslavat „svadbenata“ gozba što gi obedinuva. „Nevestata se podgotvila“ so vraćanje na site božestveni vistini što katoličkata vera gi odstranila vo svojata verzija na hristijanskata vera. „Podgotovkata“ e dolga, izgradena vrz 17 vekovi religiozna istorija, no

osobeno od 1843 godina, datumot na početokot na božestvenoto baranje za raznite obnovuvanja što stanale neophodni, odnosno site vistini što ne gi obnovile progonuvanje protestantski reformatori. Završuvanje na ova podgotovka go izvršija poslednite disidentski adventisti na sedmiot den koi ostanee vo odobrenieto na Boga i svetlinata što im ja dade Isus do krajot i veće do početokot na 2021 godina, koga ja pišuvam ova verzija na negovite svetla.

Stih 8: „I ò beše dadeno da se obleče vo čist i bel fin len. Zašto fin len se pravednite dela na svetiite. “

„Lenot “ se odnesuva na „pravednite dela na „vistinske posledni“ svetci “. Ovie „dela “ što Bog gi narekuva „pravedni “ se plod na božestvenite otkrovenija doneseni posledovatelno od 1843 i 1994 godina. Ova delo e najnoviot plod što gi otkriva božestvenite inspiracii dadeni od 2018 godina na onie što gi saka i blagoslovuva i gi „podgotvuva “ za „svadbata “ spomenata vo ovoj stih. Ako Bog gi blagoslovuva „pravednite dela “ na svoje vistinski „svetci “, naprotiv, toj gi prokolnuvaše i se boreše, sè dodeka ne go uništi, protiv taborot na lažnite svetci čii „dela “ bea „nepravedni“.

Stih 9: „I angelot mi reče: „Napiši: Blaženi se onie što se pokaneti na svadbenata večera na Jagneto!“ I mi reče: „Ova se vistinske zborovi Božji .“

Ova blaženstvo im se dodeluva na svetiite iskupeni so krvta na Isus Hristos, čii pioneri bea zagriženi od onaa od Dan. 12:12 (Blaženi se onie što čekaate do 1335 dena) na pionerite koi precizno će bidati simbolizirani so „144.000 “ ili 12 X 12 X 1000 od Otk. 7. Vleguvanje vo rajot za večnosta e navistina pričina za golema sreća što će gi napravi božestveno „srećni “ onie što će ja imaat ova šansa. Srećkata ne e edinstveniot faktor vo korista od ova privilegija, tuku ponudata za spasenie ni ja nudi Bog kako „vтора šansa“ po nasledstvoto i osudata na prvorodniot grev. Vetuvanje za spasenie i idnite nebesni radosti e potvrđeno kako ona na Božjata usna obvrška dostojna za našata vera zatoa što toj trajno gi drži svoje obvrški. Iskušenijata vo poslednite denovi će baraat sigurnosti vo koi sumnežot poveće nema da ima mesto. Izbranite će mora da se potprat na verata izgradena vrz otkrienite vetuvanja Božji zatoa što ona što e napišano e prvo izgovoreno. Zatoa Biblijata, Svetoto Pismo, se narekuva: Božja Reč .

Stih 10: „I padnav pred Negovite noze da Mu se poklonam. No toj mi reče: „Vnimavaj, ne go pravi toa! Jas sum tvoj soslужnik i na tvoite braća, koi go imaat svedoštvoto za Isus. Pokloni Mu se na Boga, zašto svedoštvoto za Isus e duhot na proroštvoto ‘.“

Bog ja iskoristuva greškata na Jovan za da ni ja otkrije svojata osuda na katoličkata vera, koja gi uči svoje členovi na vakov vid obožuvanje na sozdanija. No, toj ja targetira i protestantskata vera, koja isto taka ja pravi ova greška so počituvanje na paganskiot „den na sonceto“ nasleden od Rim. Angelot što mu zboruva e nesomneno „Gabriel“, onoj što e zadolžen za božestvena misija bliska do Boga, koj veće im se pojavil na Daniel i Marija, „surogat“ majkata na Isus. Kolku i da e visok rang, „Gabriel“ svedoči za istata poniznost kako i Isus. Toj ja tvrdi samo titulata „sosluga “ na Jovan sè do posledniot disidentski adventistički izbran na krajot na vremeto. Od 1843 godina, izbranite go imaat so sebe „svedoštvoto na Isus “, koe, spored ovoj stih, go označuva „duhot na proroštvoto“. Nekoi adventisti, na svoja šteta, go ograničile ovoj „duh na proroštvoto “ na deloto što go izvršila Elena G. Vajt, glasnikot Gospodov, pomeđu 1843 i 1915 godina. Taka, tie samite postavile granica na svetlinata dadena od Isus. Sepak, „duhot na proroštvoto“ e traen dar što proizleguva od vistinskiot odnos među Isus i negovite učenici i koj se temeli pred sè na negovata odluka da mu doveri misija na sluga kogo

go izbira so celiot avtoritet na svoeto božestvo. Ova delo svedoči za ova: „duhot na proroštvoto“ e sè ušte mnogu aktiven i može da prodolži do krajot na svetot.

Stih 11: „ Potoa go vidov neboto otvoreno, i ete, bel konj. A Onoj što sedeše na nego se vika Veren i Vistinit, i vo pravednost sudi i vojuva. “

Vo ovaa scena, Duhot nè vraća na zemjata, pred konečnata pobeda i uništuvanje na „ Golemiot Vavilon “. Duhot go ilustrira momentot koga, po negovoto vraćanje, slavniot Hristos se soočuva so zemskite buntovnici. Vo proslaveniot Isus Hristos, Bog izleguva od svojata nevidljivost: „ neboto se otvora “. Toj se pojavuva vo likot na „ prviot pečat “ od Otk. 6:2, kako javač, odnosno Vodač, koj trgnal „ pobeđuvajki i da pobedi “ javajki na „ bel konj “, slika na negoviot logor obeležen so čistota i svetost. Imeto „ veren i vistinit “ što toj si go dava vo ovaa scena go smestuva dejstvoto vo prodolženie na poslednoto vreme prorokuvano so imeto „ Laodikeja “ vo Otk. 3:14. Ova ime znači „suden narod“, što ovde e potvrđeno so preciznosta: „ Toj sudi “. So toa što naveduva deka toj „ se bori so pravda “, Duhot go evocira momentot na „ borbata na Armagedon “ od Otk. 16:16, vo koja toj se bori protiv taborot na nepravdata predvoden od ġavolot i obedinet preku česta dadena na „denot na sonceto“ nasleden od Konstantin I i rimokatoličkite papi.

Stih 12: „ Očite Mu bea kako ognen plamen, a na glavata Mu bea mnogu kruni; i imaše napišano ime što nikoj ne go znaeše osven Nego. “

Znaejki go kontekstot na scenata, možeme da razbereme deka „ negovite oči “ vo sporedba so „ ognen plamen “ gi gledaat celite na negoviot gnev, obedinetite buntovnici „ podgotveni za bitka “ od Otkrovenie 9:7-9, odnosno od 1843 godina. Značenjeto na „ mnogu dijadi “ što se nosat na „ negovata glava “ ke bide dadeno vo stih 16 od ova poglavje: toj e „ Car nad carevite i Gospodar nad gospodarite “. Negovoto „ pišano ime što nikoj ne go znae osven nego “ ja označuva negovata večna božestvena priroda.

Stih 13: „ I beše oblečen vo obleka natopena vo krv. Negovoto ime se vika Božjo Slovo. “

Ovaa „ obleka natopena vo krv “ označuva dve raboti. Prvata e negovata pravednost, koja ja dobil so prolevanje na sopstvenata „ krv “ za otkup na svoite izbranici. No, ovaa žrtva, dobrovolno dadena od nego za da gi spasi svoite izbranici, bara smrt na nivnite agresori i progoniteli. Negovata „ obleka “ povtorno ke bide pokriena so „ krv “, no ovoj pat toa ke bide onaa na negovite neprijатели „ zgazeni vo gmečaloto na grozjeto na Božjiot gnev “ spored Isaija 63 i Otkrovenie 14:17-20. Ova ime „ Božjiot zbor “ ja otkriva vitalnata važnost na zemskata služba na Isus i negovite otkrovenija dadeni posledovatelno na zemjata i od neboto po negovoto voscresenie. Našiot Spasitel beše samiot Bog skrien vo zemen izgled. Negovoto kontinuirano učenje prifateno od negovite izbranici ke napravi golema razlika pomeđu spaseniot i izgubeniot logor.

Stih 14: „ Nebesnite vojski Go sledea na beli konji, oblečeni vo fin len, bel i čist. “

Slikata e slavna, „ belata “ čistota ja karakterizira svetosta na Božjiot logor i negovite mnoštvo verni angeli. „ Lenot “ gi otkriva nivnite „ pravedni “ i čisti dela .

Stih 15: „ I od ustata Mu izleguvaše ostar meč, za da gi udri so nego narodite; i ke gi pase so železen žezol; i ke ja gazi kacata za vino na svireposta i gnevot na Semokniot Bog . “

„Božjata reč“ se odnesuvala na Biblijato, negovata sveta „reč“ koja gi sobra negovite učenja što gi vodea izbranite vo negovata božestvena vistina. Na denot na negovoto vraćanje, „Božjata reč“ doaga kako „ostar meč“ za da im dade smrt na negovite buntovnički, raspravični i raspravični neprijatelji, podgotveni da ja proleat krvta na negovite posledni izbrani. Uništuvanje na negovite neprijatelji go osvetluva izrazot „toj će vladee so niv so železen žezol“, što isto taka go označava deloto na sud što go izvršavaat izbranite koi će pobedat spored Otk. 2:27. Planot na božestvenata odmazda narečen „berba“ vo Otk. 14:17 do 20 e povtorno potvrđen ovde. Ova tema e razvijena vo Isa. 63 kade što Duhot naveduva deka Bog delstvuje sam bez nikakvog čoveka so nego. Pričinata e što izbranite što veće se vodeni na neboto ne ja svedočat dramata što gi pogoduva buntovnicite.

Stih 16: „I na oblekata i na bedroto imaše napisano ime: Car na carevite i Gospodar na gospodarite.“

„Oblekata“ se odnesuva na delata na živo suštestvo, a „negovoto bedro“ ukažuva na negovata sila i moć, bidejki važen detalj e toa što toj se pojavuva kako javač, a za da zastane na konj, muskulite na „bedroto“, najgolemite kaj čovekot, se stavaat na test i go pravat dejstvoto možno ili ne. Negoviot lik kako javač beše značen vo minatoto bidejki ova beše izgledot što go dobivaa voinite-borci. Denes, ni ostanuva simbolikata na ova slika koja ni kažuva deka javačot e učitel koj dominira nad grupa čovečki suštestva simbolizirani so konjaniot „konj“. Onoj što go java Isus se odnesuva na negovite izbrani koi momentalno se rasfrlani niz celata zemja. Negovoto ime „Car na carevite i Gospodar na gospodarite“ pretstavuva tema na vistinska uteha za negovite sakani izbranici podložni na nepravedniot diktat na carevite i gospodarite na zemjata. Ova tema zaslužuva razjasnuvanje. Modelot na zemното caruvanje ne beše dizajniran vrz osnova na principite odobreni od Boga. Vsušnost, Bog mu dal na Izrael, spored negovoto baranje, da bide upravuvan na zemjata od kral, citiram, „kako drugite narodi“ pagani što postoele vo toa vreme. Bog odgovori samo na baranje na nivnite zlobni srca. Zašto na zemjata, najdobriot kral e samo „odvratno“ suštestvo koe „žnee tamu kade što ne poseal“ i onoj što go poznavaa Boga ne čeka da bide soboren od negoviot narod za da se reformira. Modelot što go prezentira Isus go osuduva modelot što na zemjata go prenesuvaat glupavi, neznaečki i zlobni luđe. Vo Božjiot nebesen svet, vodačot e sluga na svojot narod i od nego ja crpi celata svoja slava. Ključot za sovršena sreća e tamu, bidejki niedno živo suštestvo ne strada poradi svojot bližen. Vo svoeto slavno vraćanje, Isus doaga da gi uništi zlobnite kraljevi i gospodari i nivnata zloba, koja mu ja pripisuvaat tvrdejki deka nivното vladenje e božestveno pravo. Isus će gi nauči deka toa ne e slučaj; ne samo za niv, tuku i za masite na čoveštvo koi ja opravduvaat svojata nepravda. Ova e objasnuvanje na „parabolata za talantite“ koe potoa se ispolnuva i primenuva.

Po konfrontacijata

Stih 17: „I vidov angel kako stoi na sonceto. I izvika so silen glas, velejki im na site ptici što letaat srede neboto: Dojdete, soberete se na golemata Božja večera.“

Isus Hristos „Mihail“ doaga vo likot na sonceto, simbol na božestvenata svetlina, da se bori protiv lažnite hristijani koi go obožavaat bogot na sonceto, koj ja opravduva promenata na denot za odmor napravena od carot Konstantin I. Vo nivnata konfrontacija so Hristos Bog, tie će otkrijati deka živiot Bog e postrašen od nivniot bog na sonceto. So silen glas, Isus Hristos povikuuva grupa mesojadni ptici.

Zabeleška: Moram povtorno da istaknam deka buntovnicite ne sakaat svesno i dobrovoljno da go obožavaat sončevoto božestvo, tuku go potcenuvaat faktot deka za Boga, prviot den što go počituvaa za nivniot nedelen odmor ja zadržuuva damkata od negovata minato paganska upotreba.

Slično na toa, nivniot izbor odkriva golem prezir kon redosledot na vremeto što go vospostavil od početokot na negovoto sozdavanje na zemjata. Bog gi broi denovite označeni so rotacijata na Zemjata okolu nejinata oska. Vo svoje intervencii za svojot narod Izrael, toj se potseti na redosledot na nedelata so toa što go naznači, imenuvajќi go, sedmiot den narečen „Sabota“. Mnogumina veruvaat deka možat da bidat opravljeni od Boga poradi nivnata iskrenost. Nitu iskrenosta nitu ubeduvanje nemaat nikakva vrednost za onie što ja osporuvaa vistinata jasno izražena od Boga. Negovata vistina e edinstveni standard što ovozmožuva pomiruvanje preku vera vo dobrovolnata žrtva na Isus Hristos. Ličnite mislenja ne se slušaa ili priznavaat od Boga Tvorec, Biblijata go potvrđuva ovoj princip so ovoj stih od Isaija 8:20: „ Do zakonot i do svedoštvo! Ako ne zboruvaa vaka, nema da ima zora za narodot . “

Dve „ gozbi “ se podgotveni od Boga: „ svadbenata gozba na Jagneto “, čii gosti se samite izbrani pojedinečno, bidejќi, kolektivno, tie ja predstavuvaa „ Nevestata “. Vtorata „ gozba “ e od morbiden tip i korisnici na nea se samo „ ptici “ grablivi, mršojadci, kondori, zmejovi i drugi vidovi od rodot.

Stih 18: „ Za da jadam meso od carevi, i meso od vojvodi, i meso od silni luѓe, i meso od konji, i od onie što sedat na niv, i meso od site luѓe, i slobodni i robovi, i mali i golemi. “

Po uništuvanje na celoto čoveštvo, nema da ima nikoj što će gi stavi telata pod zemjata i spored Jer. 16:4, „ će bidat rasfrlani kako ġubre po zemjata “. Da go najdemo celiot stih što nē uči za sudbinata što Bog ja rezervira za onie što gi prokolnuva: „ će umrat progoltani od bolest; nema da im se dadat solzi nitu pogreb; će bidat kako ġubre po zemjata; će zaginat od meč i od glad; a nivnite mrtvi tela će bidat hrana za pticite nebesni i za zemnite dzverovi “. Spored nabrojuvanje što go prezentira Duhot vo ovoj stih 18, nikoj čovek ne ja izbegnuva smrtta. Se sećavam deka „ konjite “ gi simboliziraat narodite predvodeni od nivnite graѓanski i religiozni vodači spored Jak. 3:3: „ Ako im stavime uzda vo ustata na konjite za da ni se pokoruvaa, nie upravuvame i so celoto nivno telo “ .

Stih 19: „ I go vidov dzverot, i zemnite carevi, i nivnite vojski, sobrani za da vojuvaa protiv onoj što sedi na konjot, i protiv negovata vojska. “

Vidovme deka „ bitkata kaj Armagedon “ bila duhovna i deka na zemjata, nejiniot aspekt se sostoel od donesuvanje na odluka za smrtta na site posledni vistinski robovi na Isus Hristos. Ovaa odluka bila donesena pred vraćanje na Isus Hristos i buntovnicite bile sigurni vo svojot izbor. No, vo vremeto na nejinoto stapuvanje vo sila, nebesata se otvorile otkrivajќi go božestveni odmazdnik Hristos i negovite angelski vojski. Ottogaš, poveќе nemalo nikakva možna borba. Nikoj ne može da se bori protiv Boga koga toj će se pojavi, a rezultatot e onoj što ni go odkriva Otk. 6:15 do 17: „ Carevite na zemjata, golemcite, vojvodite, bogatite, silnite, sekoj rob i sekoj sloboden čovek se skrija vo pešterite i vo planinskite karpi. I im rekoa na planinite i karpite: „Padnete vrz nas i skrijte nē od liceto na Onoj što sedi na prestolot i od gnevot na Jagneto! Zašto dojde golemiot den na Negoviot gnev, i koj će može da se održi? “ Na posledното prašanje, odgovorot e: izbranite koi trebaše da bidat ubieni od buntovnicite; izbrani osveteni preku nivnata vernost kon svetata sabota koja ja prorokuvaše pobedata na Isus nad site negovi neprijatelji i onie na negovite otkupeni.“

Stih 20: „ I dzverot beše faten, a so nego i lažniot prorok, koj praveše čuda pred nego, so koi gi zavede onie što go primija belegot na dzverot i onie što se poklonuvaa na negoviot lik. I dvajcata bea frleni živi vo ognenoto ezero što gori so sulfur. “

Vnimanie! Duhot ni ja odkriva konečnata sudbina na Strašniot sud, kako što Bog go podgotvuva za „ dzverot i lažniot prorok “, imeno katoličkata vera i protestantskata vera, na koja i se pridružija lažnite adventisti od 1994 godina. Zašto „ ezeroto što gori so ogan i sulfur “ ke ja pokrie zemjata duri na krajot od sedmiot milenium za da gi uništi i istrebi grešnicite, definitivno, po Strašniot sud. Ovoj stih ni ja odkriva prekrasnata smisla na sovršenata pravda na našiot Sozdatel Bog. Toj ja vospostavuva razlikata pomegu vistinski odgovornite i izmamenite, no vinovni žrtvi zatoa što tie se odgovorni za svojot izbor. Religioznite dominantni se „ frleni živi vo ognenoto ezero “ zatoa što, spored Otkrovenie 14:9, tie gi pottiknale mažite i ženite na zemjata da go počituvaat „ žigot na dzverot “ čija kazna beše objavena.

Stih 21: „ A ostanatite bea ubieni so mečot na Onoj što sedeše na konjot, što izleguvaše od ustata Nego; i site ptici se nasitija so nivnoto meso. “

Ovie „ drugi “ se nehistijani ili nevernici koi go sledele megunarodnoto dviženje i se pokoruvale na opštata naredba bez lično učestvo vo akcijata što ja izvršile hristijanskite religiozni buntovnici. Bidejki ne se pokrieni so pravednosta na krvta proleana od Isus Hristos, tie ne go preživuvaat vraćanje na Hristos, no sepa se ubieni od negovata reč simbolizirana so „ mečot što izleguvaše od negovata usta “. Ovie padnati suštestva, očevidci na pojavuvanje na vistinskiot Bog, ke dojdut na Strašniot sud, no nema da pretrpat stradanje na prodolženata smrt vo „ ognenoto ezero “ rezervirano za golemite religiozni vinovnici aktivni vo buntot. Otkako ke se soočat so slavata na golemiot Sozdatel Bog, Golemiot Sudija, tie odednaš ke bidat uništeni.

Otkrovenie 20:

iljada godini od sedmiot milenium

i posledniot sud

Kaznata na ġavolot

Stih 1: „ I vidov angel kako sleguva od neboto, držejki go vo rakata klučot od bezdnata i golem sindžir. “

„ Angel “ ili glasnik Boži „ sleguva od neboto “ na zemjata, koja, lišena od site formi na zemski život, čovečki i životinski, tuka go dobiva imeto „ bezdna “ što ja označuva vo Bitie 1:2. „ Klučot “ go otvora ili zatvora pristapot do ovaa pusta zemja. A „ golemiot sindžir “ što go drži „ vo negovata raka “ sugerira deka živo suštestvo ke bide vrzano za pustata zemja, koja ke stane negov zatvor.

Stih 2: „ Toj go fati zmejot, starata zmija, koja e ġavolot i satanata, i go vrza za iljada godini. “

Izrazite što go označuvaa „ Satana “, buntovniot angel, vo Otk. 12:9 se povtorno citirani ovde. Tie ne potsetuvaa na negovata mnogu golema odgovornost vo stradanjata predizvikani od negoviot buntoven karakter; stradanja i fizički i moralni bolki nametnati na čovečkite suštestva od strana na vladetelice podloženi na negovite inspiracii i vlijanija zatoa što bile isto tolku zli kako i toj. Kako „ zmej

“ vladeel so paganskiot imperijalen Rim, a kako „ zmija “, papskiot hristijanski Rim, no razotkrien vo vremeto na Reformacijata, toj povtorno se odnesuval kako „ zmej “ služen od vooruženite katolički i protestantski ligi i „zmejskite nacji“ na Luj XIV. Od logorot na demonskite angeli, „ Satanata “ e edinstveniot preživean, čekajki ja svojata iskupitelna smrt na Strašniot sud, toj će ostane živ ušte „ iljada godini “ izoliran, bez nikakov kontakt so koe bilo suštestvo, na zemjata koja stanala bezličan i prazen pustinski zatvor, naselen samo so raspačaki trupovi i koski od luđe i životni.

Angelot na bezdnata na pustata zemja: Razrušitelot od Otk. 9:11 .

Stih 3: „ I go frli vo bezdnata, go zatvori i stavi pečat vrz nego, za da ne gi laže poveќе narodite dodeka ne se ispolnat iljada godini; a potoa treba da bide osloboden za kratko vreme. “

Dadenata slika e precizna, Satana e staven na pustata zemja pod pokrivka što go sprečuva da pristapi do neboto; taka što toj se naođa sebesi podložen na ograničuvanjata na čovečkata norma čija zaguba ja predizvikal ili ohrabril. Drugite živi suštestva, nebesnite angeli i lugeto koi stanale angeli, pak, se nad nego, odnosno na neboto do koe toj poveќе nema pristap od pobedata na Isus Hristos nad grevot i smrtta. No, negovata situacija se vložila zatoa što poveќе nema društvo, nitu angel nitu čovek. Na neboto se „ narodite “ što ovoj stih gi citira bez da se spomene „zemjata“. Ova e od pričina što site otkupeni od ovie nacji se na neboto vo Božjoto carstvo. Ulogata na „ sindžiro “ e otkriena na toj način; toj go prinuduva da ostane sam i izoliran na zemjata. Vo Božjata programa, gavalot će ostane zatvoren „ iljada godini “, na krajot od koi će bide osloboden, imajki pristap i kontakt so zlite mrtvi voskresnati vo vtoro voskresenie, za „ vtorata smrt “ na konečniot sud, na zemjata, koja potoa, za moment, će bide povtorno naselena. Toj povtorno će gi pokori osudenite buntovni narodi vo zaluden obid da se bori protiv otkupenite sveti angeli i Isus Hristos, golemiot Sudija.

Iskupeniot gi sudi zlite

Stih 4: „ I vidov prestoli, i na onie što sedea na niv im beše dadena vlast da sudat. I gi vidov dušite na onie što bea obezglaveni za svedoštvoto za Isus i za slovoto Božjo, i koi ne mu se poklonija na dzverot, nitu na negoviot lik, nitu primija negov beleg na svoite čela ili na svoite race. I oživeaja i caruvaa so Hrista iljada godini .“

„ Onie što sedat na prestoli “ imaat kralaska „ vlast “ „ da sudat “ . Ova e važen ključ za razbiranje na značenjeto što Bog mu go dava na zborot „ car “. Segaj, vo svoeto carstvo, vo Isus Hristos „ Mihail “, Bog go deli svojot sud so site svoi čovečki suštestva otkupeni od zemjata. Sudot na zlite na zemjata i na neboto će bide kolektiven i spodelen so Boga. Ova e edinstveniot aspekt na carstvoto na otkupenite izbranici. Dominionot ne e rezerviran za edna kategorija izbranici, tuku za site, a Duhot nè potsetuva deka vo vremeto što pominalo na zemjata, imalo prvi užasni ubistveni progoni što toj gi povikuje citirajki: „ dušite na onie što bile obezglaveni poradi svedoštvoto na Isus i poradi Božjata reč “; Pavle bil eden od niv. Taka, Duhot gi povikuje hristijanskite žrtvi na rimskiот paganizam i netolerantnata rimska papska vera aktivna pomeđu 30 i 1843 godina. Potoa, toj gi targetira poslednite izbranici koi se zakanuvaat so smrt od „ dzverot što se kreva od zemjata “ od Otkrovenie 13:11-15, vo posledniot čas od zemnoto vreme; vo tekot na 2029 godina do prviot den od proletta što ò prethodi na Pashata vo 2030 godina.

Vo soglasnost so objavata za „ sedmata truba “ vo Otk. 11:18, „ dojde vreme da im se sudi na mrtvite “, a toa e celta na vremeto na „ iljada godini “ spomenato vo ovoj stih 4. Ova ќе bide zanimanje na otkupenite koi vogle vo Božjata nebesna večnost. Tie ќе mora da „ sudat “ zli luѓe i padnatite nebesni angeli. Pavle izjavuva vo 1 Kor. 6:3: „ Ne znaete li deka ќе im sudime na angelite? Kolku poveќе ќе gi sudime rabotite od ovoj život? “

Vtoroto voscresenie za padnatite buntovnici

Stih 5: „ A drugite mrtvi ne oživeaja dodeka ne se navršija iljada godini. Toa e prvoto voscresenie. “

Pazete se od stapicata! Rečenicata „ Ostanatite mrtvi ne oživeaja dodeka ne se navršija iljada godini “ pretstavuva zagrada, a izrazot što sledi „ Ova e prvoto voscresenie “ se odnesuva na prvite mrtvi vo Hristos voscresnati na početokot od navedenite „ iljada godini “. Zagradata, bez da ja imenuva, povikuvaja najavata za vtoro „ voscresenie “ rezervirano za zlite mrtvi koi ќе bidat voscresnati na krajot od „ iljada godini “ za posledniot sud i smrtnata kazna na „ ognenoto i sulfurnoto ezero “; što ja ostvaruva „ vtorata smrt “.

Stih 6: „ Blažen i svet e onoj koj ima del vo prvoto voscresenie! Nad takvite vtorata smrt nema vlast, tuku ќе bidat sveštenici Božji i Hristovi i ќе caruvaat so Nego iljada godini. “

Ovoj stih mnogu ednostavno go sumira otkrieniot praveden sud Božji. Blaženstvoto e upateno do vistinskite izbranici koi učestvuvaat na početokot na „ iljada godini “ vo „ voscresenieto na mrtvite vo Hrista “. Tie nema da dojdut na sud, tuku samite ќе bidat sudii na sudot organiziran od Boga, na neboto, za „ iljada godini “. Objavenoto „ vladeenje “ od „ iljada godini “ e samo „ vladeenje “ na sudska aktivnost i e ograničeno na ovie „ iljada godini “. Otkako vogle vo večnosta, izbranite ne mora da se plašat ili da stradaat od „ vtorata smrt “, bidejќi naprotiv, tie se onie koi ќе ja nanesat vrz osudenite zli mrtvi. I znaeme deka ova se najgolemite i najzlite, najsurovite i najubistvenite religiozni vinovnici. Izbranite sudii ќе mora da go odredat vremetraenjeto na stradanjeto što sekoe od osudenite suštestva mora individualno da go doživee, vo procesot na nivno uništuvanje od „ vtorata smrt “, što nema ništo zaedničko so segašnata prva zemska smrt. Zašto Bog Tvorec mu dava na ognot oblik na negovoto destruktivno dejstvo. Ognot nema nikakvo dejstvo vrz nebesnite tela i zemnite tela zaštiteni od Boga, kako što dokažuva iskustvoto na trojcata drugari na Daniel vo Daniel 3. Za Strašniot sud, voscresenieto vo teloto ќе reagira različno od segašното zemno telo. Vo Marko 9:48, Isus ja otkriva negovata osobenost, velejќi: „ kade što nivniot crv ne umira i ognot ne se gasi “. Isto kako što spiralite na teloto na doždovniot crv ostanuvaat individualno oživeani, telata na prokolnatite ќе imaat život do posledniot atom. Zatoa, brzina na nivното uništuvanje ќе zavisi od dolžinata na vremeto na stradanje što go odredile svetite sudii i Isus Hristos.

Konečното soočuvanje

Stih 7: „ A koga ќе se navršat iljada godini, satanata ќе bide oslobođen od svojot zatvor. “

Na krajot od „iljadata godini“, toj povtorno nakratko ќе najde društvo. Ova e vremeto na vtoroto „ voscresenie “ rezervirano za zemnite buntovnici.

Stih 8: „ I ќе izleze da gi izmami narodite što se na četirite kraišta na zemjata, Gog i Magog, za da gi sobere za vojna; čij broj e kako pesok morski. “

Ovaa družina e onaa na „ narodite “ воскресnati na celata zemja, kako što e navedeno so formulata na „ četirite agli“. na zemjata “ ili četiri kardinalni točki koi mu davaat na dejstvoto univerzalen karakter. Takvoto sobiranje nema ništo sporedljivo, osven na nivo na voena strategija sličnost so konfliktot od Tretata svetska vojna na „ šestata truba “ od Otk. 9:13. Tokmu ova sporedba go naveduva Boga da im gi dade na sobranite na posledniot sud iminjata „Gog i Magog“ prvično citirani vo Ezekiel 38:2, a pred toa vo Bitie 10:2 kade što „Magog“ e vtoriot sin na Jafet; no mal detalj go otkriva samo komparativniot aspekt na ova evokacija, bidejki vo Ezekiel, Magog e zemjata na Gog, i ja označuva Rusija koja ќе stavi vo akcija, za vreme na Tretata svetska vojna, najgolem broj vojnici vo celata čovečka voena istorija; što go opravduva nejzinoto ogromno širenje i brzoto osvojuvanje na zemjite od zapadnoevropskiot kontinent.

Duhot gi sporeduva so „ morskiot pesok “, so što se naglasuva važnosta na brojot na žrtvi na Strašniot sud. Toa e isto taka aluzija na nivnoto pokoruvanje na ġavolot i negovite čovečki agenti otkrieni vo Otkrovenie 12:18 ili 13:1 (vo zavisnost od bibliskata verzija): zboruvajki za „ zmejot “, čitame: „ I toj zastana na morskiot pesok “ .

Kako nepopravliv buntovnik, Satana počnuva da se nadeva deka može da ja pobedi Božjata vojska i gi zaveduva drugite osudeni luġe da se vkučat vo borba protiv Boga i negovite izbranici.

Stih 9: „ I se iskačija po liceto na zemjata i go opkolija logorot na svetiite i sakaniot grad. No ogan sleze od neboto i gi progolta. “ No osvojuvanjeto na teritorija poveќе ne znači ništo koga ne može da se osvoi protivnikot zatoa što toj stanal nedopirliv; kako i drugarite na Daniel, nitu ogan nitu nešto drugo ne može da im našteti. I naprotiv, „ ogan od neboto “ gi pogoduva duri i vo „ logorot na svetiite “ vrz koj nema nikakvo vlijanie. No, ovoj ogan gi „ progoltuva “ neprijatelite na Boga i negovite izbranici. Vo Zaharija 14, Duhot gi prorokuva dvete vojni oddeleni so „ iljada godini “. Onaa što prethodi i se ispolnuva so „šestata truba“ e pretstavena vo stihovite 1 do 3, ostanatoto se odnesuva na vtorata vojna što se vodi vo časot na posledniot sud, a po nea, na univerzalniot poredok vospostaven na novata zemja. Vo stih 4, proroštvoto zboruva za sleguvanjeto na Hristos i negovite izbranici na zemjata na sledniöv naćin: „ I nozete Negovi ќе stojat vo toj den na Maslinovata Gora, koja e pred Erusalim na istok; i Maslinovata Gora ќе se rascepi na dva dela, na istok i na zapad, i ќе ima mnogu golema dolina: polovina od planinata ќе se pomesti kon sever, a polovina kon jug. “ Taka e identifikuvan i lociran logorot na svetiite na Strašniot sud. Da zabeležíme deka samo na krajot od nebesnite „ iljada godini “ „ nozete “ na Isus „ ќе stojat „na zemjata“, na Maslinovata Gora, koja e pred Erusalim na istok. “ Pogrešno protolkuvan, ovoj stih dovel do pogrešno veruvanje vo zemnoto vladeenje na Isus Hristos za vreme na „mileniumot“.

Stih 10: „ A ġavolot, koj gi zabluduvaše, beše frlen vo ognenoto i sulfurnoto ezero, kade što se dzverot i lažniot prorok. I ќе bidat maćeni denje i noće vo večni vekovi. “

Dojde vreme da se sprovede sudot na religioznite buntovnici otkrien vo Otk. 19:20. Vo soglasnost so objavata na ovoj stih, „ ġavolot, dzverot i lažniot prorok “ se zaedno „ frleni živi vo ognenoto i sulfurnoto ezero “, što e rezultat na dejstvoto na „ oganot od neboto “, na koj se dodava stopenata podzemna magma oslobođena od puknatinite na korata na zemjinata kora po celata površina na planetata. Zemjata potoa dobiva izgled na „sonce“ čij „ogan“ go progoltuva mesoto na buntovnicite,

koi samite se obožavate (nesvesni, no vinovni) na sonceto sozadeno od Boga. Vo ova dejstvo zemnite i nebesnite vinovnici gi trpat „ makite “ na „ vtorata smrt “ prorečena od Otk. 9:5-6. Poddržkata što nepravedno mu se dava na lažniot den na odmor go predizvika ovoj užasen kraj. Za sreća na osudenite, kolku i da e dolgo, i „ vtorata smrt “ ima kraj. I izrazot „ zasekogaš i zasekogaš “ ne se odnesuva na samite „ maki “, tuku na destruktivnite posledici od „ otnot “ što gi predizvikuva, bidejki toa se posledicite što ke bidaat konačni i večni.

Principite na Strašniot sud

Stih 11: „ I vidov golem bel prestol i Onoj što sedeše na nego. Od Negovoto lice pobegnaa zemjata i neboto, i ne se najde mesto za niv .“

„ Bel “ so sovršena čistota, negoviot „ golem prestol “ e slika na sovršeno čistiot i svet karakter na Bog, sozdatelot na celiot život i neštata. Negovoto sovršenstvo ne može da go tolerira prisustvoto na „ zemjata “ vo nejziniot opustošen i istrošen aspekt što i go dade posledniot sud. Pokraj toa, zlite od site potekla se uništeni, vremeto na simbolite e završeno i nebesniot univerzum i negovite milijardi dzvezdi poveќе nemaat nikakva pričina da postojat; „ neboto “ na našata zemska dimenzija i se što sođri e zatoa eliminirano, isčeznato vo ništožnost. Dojde vremeto za večni život vo večni den.

Stih 12: „ I gi vidov mrtvite, mali i golemi, kako stojat pred prestolot. I knigite se otvoriја. I druga kniga se otvori, knigata na životot. I mrtvite bea sudeni spored ona što e napišano vo knigite, spored nivnite dela. “

Ovie vinovni „ mrtvi “ bea voskresnati za konačniot sud. Bidejki Bog ne pravi isklučok, negoviot praveden sud gi zasega „ golemite “ i „ malite “, bogatite i siromašnite, i im ja nametnuva istata sudbina, smrtta, za prv pat vo nivnite životi, ednakva sudbina.

Slednite stihovi davaat detali za dejstvoto na Strašniot sud. Veќе prorečeno vo Daniel 7:10, „ knigite “ na svedoštvata na angelite bea „ otvoreni “ i ovie nevidlivi svedoci gi zabeležaa greškite i zlostorstvata izvršeni od osudenite, a po presudata na sekoj slučaj od strana na izbranite i Isus Hristos, ednoglasno beše donesena konačna, definitivna i neotpovikliva presuda. Vo vremeto na Strašniot sud, izrečenata presuda ke bide izvršena.

Stih 13: „ Moreto gi predade mrtvite što bea vo nego, i smrtta i Adot gi predadoa mrtvite što bea vo niv; i sekoj beše suden spored negovite dela. “

Principot definiran vo ovoj stih važi i za obeite voskresenija. „ Mrtvite “ isčeznuvaat vo „ moreto “ ili na „zemjata“; ova se dveite možnosti što se označeni vo ovoj stih. Da ja zabeležime formatata „ živealište na mrtvite “ so koja se povikuvaa entitetot „zemja“. Zašto navistina, ova ime e opravdano, Bog mu objavil na grešniot čovek: „ Ti si prav i vo prav ke se vratiš “ vo Bitie 3:19. „ Živeališteto na mrtvite “ zatoa e „ pravot “ na „zemjata“. Smrtta ponekogaš gi progoltuvaa so ogan čovečkite suštества koi zatoa ne se „ vratile vo prav “ spored voobičaniot pogreben obred. Zatoa, ne isklučuvajki go ovoj slučaj, Duhot naveduva deka samata „ smrt “ ke gi vrati onie što gi pogodila vo kakva bilo forma; vklučuvajki go i raspaѓanjeto predizvikano od nuklearn oѓan što ne ostava traga od celosno raspadnato čovečko telo.

Stih 14: „ I smrtta i Adot bea frleni vo ognenoto ezero. Toa e vtorata smrt, ognenoto ezero. “

„ Smrtta “ beše princip sprotiven vo apsolutna smisla na principot na životot i negovata cel beše da gi eliminira suštestvata čie životno iskustvo beše osudeno i osudeno od Boga. Životot nema druga cel osven da mu pretstavi na Boga nov kandidat za negoviot izbor na večni prijateli. Otkako se sluči ovoj izbor, a zlite bea uništeni, „ smrtta “ i „zemjata“ „ živeališteto na mrtvite “ poveće nemaat nikakva pričina da postojat. Destruktivnite principi na ovie dve raboti se samite uništeni od Boga. Po „ ognenoto ezero “, mesto se pravi za životot i božestvenata svetlina što gi prosvetluva negovite suštestva.

Stih 15: „ I koj ne beše zapišan vo knigata na životot, beše frlen vo ognenoto ezero. “

Ovoj stih potvrđuva deka Bog navistina postavil pred čovekot samo dva pata, dva izbora, dve sudbini, dve sudbini (Vtor. 30:19). Iminjata na izbranite mu se poznati na Boga ušte od sozdavanjeto na svetot, ili duri i podaleku, od planiranjeto na negoviot proekt da si obezbedi slobodni i nezavisni suštestva. Ovoj izbor bi go činil užasno stradanje vo telo od meso, no negovata želba za ljubov e pogolema od negoviot strav, pa zatoa go započnal svojot proekt i odnapred go znael detalното ispolnuvanje na našata istorija na nebesniot život i zemniot život. Toj znael deka negovoto prvo suštestvo eden den će stane negov smrten neprijatelj. No, i pokraj ova znaenje, mu dal sekoja šansa da se otkaže od svojot proekt. Toj znael deka toa e nevozmožno, no dozvolil da se sluči. Taka gi znael iminjata na izbranite, nivnite postapki, svedoštvoto za celiot nivni život i gi vodel i vodel kon sebe, sekoj vo svoeto vreme i era. Samo edno e nevozmožno za Boga: iznenaduvanjeto.

Toj gi znaeše i iminjata na mnoštvo ramnodušni, buntovni, idolopoklonički čovečki suštestva što gi sozdade procesot na čovečka reprodukcija. Razlikata vo Božjiot sud otkriena vo Otkrovenie 19:19-20 se odnesuva na site Negovi sozdanija. Neki od niv, pomalku vinovni, će bidat ubieni od „ slovot Božji “ bez da gi doživeat „ makite na ognot na vtorata smrt “ koji se nameneti isključivo za vinovnite hristijanski i evrejski religiozni luđe. No, vtoroto „ uskresenie “ se odnesuva na site Negovi čovečki suštestva rodeni na zemjata i angelski suštestva sozdađeni na neboto, bidejki Bog izjavi vo Rimjanite 14:11: „ Zašto e napišano: Živ sum Jas, veli Gospod, sekoe koleno će se pokloni pred Mene, i sekoj jazik će Mu ispoveda na Boga .“

Apokalipsa 21: Simboliziran e proslaveniot Nov Erusalim

Stih 1: „Togaš vidov novo nebo i nova zemja, zašto prvoto nebo i prvata zemja pominaa, i moreto go snema.“

Duhot gi spodeluva so nas čuvstvata inspirirani od vospostavuvanjeto na noviot povećedimenzionalen poredok po krajot na 7-miot milenium . Od toj moment, vremeto poveće nema da se broi, sè što živee vleguva vo beskonečna večnost. Sè e novo ili potočno obnoveno. „Neboto i zemjata “ od erata na grevot iščeznaa, a „moreto “, simbolot na „smrtta “, poveće ne postoji. Kako Sozdatel, Bog go promeni izgledot na planetata Zemja, pravejki da iščezne sè što pretstavuvalo rizik, opasnost za nejzinite žiteli; zatoa nema poveće okeani, nema poveće planini so strmnii karpesti vrhovi. Taa stanala golema gradina kako prvot „Eden “ kade što sè e slava i mir; što će bide potvrdeno vo Otkrovenie 22.

Stih 2: „I go vidov svetiot grad, noviot Erusalim, kako sleguva od neboto od Boga, podgotven kako nevesta, ukrasena za svojot maž.“

Ova novo presozdavanje će go prećeka sobraniето na otkupenite izbrani svetcii na zemjata, narećeno vo ovoj stih „svet grad“, kako vo Otk. 11:2, „Nov Erusalim“, „nevestata “ na Isus Hristos, nejziniот „soprug “. Taa „sleguva od neboto“, od carstvoto Božjo, vo koe vleze pri slavnoto vraćanje na svojot Spasitel. Potoa se spušti na zemjata za prv pat na krajot od „iljada godini “ nebesen sud za konećniот sud. Posle toa, otkako se voznese nazad na neboto, taa ćekaše dodeka „novoto nebo i novata zemja “ ne bea podgotveni da ja primat. Zabeležete deka zborot „nebo “ e vo ednina, bidejki povikuva sovršeno edinstvo, sprotivno na množinata „nebesa“, što sugerira vo Bitie 1:1, podelba na nebesnite suštestva vo dva sprotivstaveni tabora.

Stih 3: „I ćuv silen glas od neboto kako veli: „Ete, Božjiот šator e so lućeto, i Toj će živee so niv, i tie će bidat Negov narod, a samiот Bog će bide so niv.“

„Novata zemja “ prećekuva istaknat gostin, bidejki „samiот Bog“, napuštajki go svojot poranešen nebesen prestol, doaća da go postavi svojot nov prestol na zemjata kade što gi pobedil ġavolot, grevot i smrtta. „Šatorot Božji “ go oznaćuva nebesnoto telo na Bogot Isus Hristos „Mihail “ (= koj e kako Bog). No, toj e isto taka simbol na Soborot na izbranite nad koj vladee Duhot na Isus Hristos. „Šator, hram, sinagoga, crkva“, site ovie termini se simboli na otkupeniот narod na svetcii pred da bidat gradbi izgradeni od ćovekot; sekoj od niv oznaćuva faza vo napredokot na božestveniот proekt. I prvo, „šatorot “ go oznaćuva egzodusot od Egipet na Evreite vodeni i vodeni od Boga vo pustinata, vidlivo manifestiran od oblakot što se spuštii kako stolb na svetiot šator. Toj togaš veće bil „so lućeto“, što ja opravduva upotrebata na ovoj termin vo ovoj stih. Potoa „hram “ ja oznaćuva trajnata izgradba na „šatorot “; delo naraćano i izvršeno pod carot Solomon. Na hebrejski, isklućivo, zborot „sinagoga “ znaći: sobir. Vo Otk. 2:9 i 3:9, Duhot Hristov go oznaćuva buntovniот evrejski narod so izrazot „sinagoga na Satanata“. Posledniот zbor „crkva “ go oznaćuva sobraniето na ġrćki (eklezija); jazikot na širenjeto na hristijanskoto ućenje na Biblijata. Isus go sporedil „negoviот “ telo “ vo „

hramot “ na „ Erusolim “, a spored Efesjanite 5:23, Sobranieto, negovata „ Crkva “, e „ negovoto telo “: „, zašto mažot e glava na ženata, kako što e Hristos glava na crkvata, koja e negovoto telo, čij Spasitel e toj “. Se sećavamo na tagata što ja čuvstvuvale apostolite na Isus koga gi napuštill za da se voznese na neboto. Ovoj pat, „ mojot maž ke živee so mene “ može da kaže Izbranata vo nejzinata instalacija na „ novata zemja “. Vo ovoj kontekst, porakite za dvanaesette iminja na „ dvanaesette pleminja “ od Otkrovenie 7 možat da ja izrazat čistata radost i sreća od nivnata pobeda.

Stih 4: „ Ke ja izbriše sekoja solza od nivnite oči, i smrt nema da ima veće, nitu ke ima poveće taga, ni plač, nitu bolka, zašto poranešoto pomina. “

Vrskata so Otk. 7:17 e potvrđena so naoganjeto ovde na božestvenoto vetuvanje so koe završuva Otk. 7: „ Toj ke ja izbriše sekoja solza od nivnite oči “. Lekot za solzite e radosta i veselbata. Zboruvame za vremeto koga Božjite vetuvanja ke bidat ispolneti i ispolneti. Vnimatelno poglednete ja ovaa prekrasna idnina, bidejki pred nas e vremeto programirano za „ smrt, taga, plač, bolki “ koi poveće nema da bidat samo obnova na site nešta od našiot vozvišen i prekrasen tvorec Bog. Preciziram deka ovie užasni raboti ke iščeznat samo po posledniot sud koj ke se izvrši na krajot od „iljada godini“. Za izbranite, no samo za niv, efektite na zloto ke prestatat so slavnoto vrakanje na Gospod Bog Semoken.

Stih 5: „ I Onoj, Koj sedeše na prestolot, reče: „Ete, sè novo pravam!“ I reče: „Napiši, zašto ovie zborovi se verni i vistiniti. “

Bog Tvorec, lično, se obvrzuva so vetuvanje i svedoči za ovaa proročka reč: „ Ete, pravam sè novo “. Nema smisla da barame slika vo našata zemna realnost za da se obideme da dobieme ideja za toa što Bog podgotvuva, bidejki ona što e novo ne može da se opiše. I dosega, Bog samo nè potsetuvaše na bolnite raboti od našeto vreme kažuvački ni deka tie poveće nema da bidat vo „ novata zemja i novoto nebo “, koi na toj način ja zadržuvaat celata svoja misterija i iznenaduvanja. Angelot dodava na ovaa izjava: „, zašto ovie zborovi se verni i vistiniti “. Povikot na blagodatta što go lansira Bog vo Isus Hristos bara nepokolebliva vera za da se dobie nagradata na božestvenite vetuvanja. Toa e težok pat što e sprotiven na normite na svetot. Bara golem duh na žrtva, na samoodrekuvanje, vo poniznost na rob potčinet na svojot Gospodar. Zatoa, Božjite napori da ja zajaknat našata doverba se dobro opravdani: „sigurnosta vo otkrienata i izrazena vistina“ e standardot na vistinskata vera.

Stih 6: „ I mi reče: „Svršeno e! Jas sum Alfa i Omega, početakot i krajot. Na ono što e žeden, ke mu dadam da pie od izvorot na vodata na životot. “

Bog Tvorec Isus Hristos sozdava „ sè novo “. „ Se napravi! “; Psalm 33:9: „ Zašto toj reče, i se napravi; toj zapoveda, i se sluči “. Negoviot tvorečki zbor se ispolni štom zborovite izlegoa od negovata usta. Od 30-tata godina, zad nas, programata na hristijanskata era otkriena vo Daniel i Otkrovenie e ispolneta do najmali detali. Bog nè pokanuva povtorno da pogledneme vo idninata što ja podgotvil za svoite izbranici ; objavenite raboti ke se ispolnat na ist način, so celosna sigurnost. Isus ni kažuva kako vo Otkrovenie 1:8: „ Jas sum Alfa i Omega, početakot i krajot “. Idejata za „ početak i kraj “ ima smisla samo vo našeto iskustvo so zemniot grev, koj ke bide celosno završen na „ krajot “ na sedmiot milenium po uništuvanjeto na grešnicite i smrta. Na sinovite Božji rasfrlani niz trgovska zemja, Isus nudi „ besplatno “, „ od izvorot na vodata na životot “. Toj samiot e „ izvorot “ na ovaa „ voda na životot “, koja simbolizira večen život. Božjiot dar e besplaten; ovaa preciznost ja osuduva prodžbata na rimokatoličkite „indulgencii“, koi označuvaat pomiluvanje dobieno za pari od papstvoto.

Stih 7: „ Koj pobeđiva, ќе nasledi sè; Jas ќе mu bidam Bog, a toj ќе mi bide sin .“

Božjite izbranici se sonaslednici so Isus Hristos. Prvo, preku svojata „ pobeđa “, Isus „ nasledil “ kraljska slava priznata od site negovi nebesni sozdanija. Po nego, negovite izbranici, isto taka „ pobeđnici “, no preku negovata „ pobeđa “, „ ќе gi nasledat ovie novi raboti “ specijalno sozđadeni od Bog za niv. Isus mu ja potvrdil svojata božestvenost na apostol Filip vo Jovan 14:9: „ Isus mu reče: „Tolku vreme sum so vas, a ti ne me poznavaš, Filipe? Koj me videl mene, go videl i Otecot; kako veliš: „Pokaži ni go Otecot? “ Čovekot Mesija se pretstavil sebesi kako „ večen Otec “, so što ja potvrdil objavata proročena vo Isaija 9:6 (ili 5) za nego. Zatoa, Isus Hristos e za svoite izbranici, i za nivniot brat i za nivniot Otec. I tie samite se negovi braća i negovi sinovi. No, povikot e individualen, taka veli Duhot, kako na krajot od 7-te epohi od temata na „Pismata“: „ na onoj što pobeđiva “, „ toj ќе mi bide sin “. Potrebna e pobeđa nad grevot za da se ima korist od statusot „ sin “ na živiot Bog.

Stih 8: „ A na strašlivate, i na nevernite, i na gnasnite, i na ubijcite, i na bludnicite, i na vražalcite, i na idolopoklonicite, i na site lažljivci, ќе im bide delot vo ezeroto, koe gori so ogan i sulfur; toa e vtorata smrt. “

Ovie kriteriumi za čovečki karakter se naoğaat niz celoto pagansko čoveštvo, meğutoa, Duhot ovde gi targetira plodovite na lažnata hristijanska religija; osudata na evrejskata religija e jasno izrazena i otkriena od Isus vo Otkrovenie 2:9 i 3:9.

Sporod Otk. 19:20, „... ezeroto što gori so ogan i sulfur “ ќе bide, na posledniot sud, delot rezerviran za „ dzverot i lažniot prorok “: katoličkata vera i protestantskata vera. Lažnata hristijanska religija ne se razlikuva od lažnata evrejska religija. Nejzinite prioritetni vrednosti se sprotivni na Božjite. Taka, dodeka farisejskite Evrei gi prekoruvale Isusovite učenici zatoa što ne gi miele racete pred jadenje (Mat. 15:2), Isus nikogaš ne gi prekoruval, a potoa rekol, vo Mat. 15:17 do 20: „ Ne razbirate li deka sè što vleguva vo ustata, odi vo stomakot i se frla vo tajnite mesta? A ona što izleguva od ustata, izleguva od srceto, i toa go oskvernuva čovekot. Zašto od srceto izleguvaat zli pomisli, ubistva, preljubi, bludstva, kražbi, lažni svedoštva, kleveti .“ Toa se neštata što go oskvernuvaat čovekot; a jadenjeto so neizmieni race ne go oskvernuva čovekot. „Slično na toa, lažnata hristijanska religija gi maskira svoite grevovi protiv Duhot so toa što prvo gi kaznuva grevovite na teloto. Isus go dade svoeto mislenje kažuvački im na Evreite vo Matej 21:3: „ carinicite i prostitutkite ќе vlezat vo carstvoto nebesno pred vas “; očigledno, pod uslov sekoj da se pokae i da se preobrazi kon Boga i negovata čistota. Lažnata religija što Isus ja narekuva „ slepi vodači “ ja prekoruva vo Matej 23:24, za „ cedenje na komarecote i goltanje na kamilata “ ili za „ gledanje na raskata vo okoto na bližniot, a ne gledanje na gredata što e vo svoeto“ spored Luka 6:42 i Matej 7:3 do 5.

Malku nadež ima za sekoj što se identifikuva so site ovie osobini na ličnosti što gi naveduva Isus. Ako barem eden karakter odgovara na vašata priroda, ќе mora da se borite protiv nego i da ja nadminete vašata maana. Prvata bitka na verata e protiv sebesi; i ova e najteškata nevolja što treba da se nadmine.

Vo ova nabrojuvanje, davajќi prednost na nivnoto duhovno značenje, Isus Hristos, golemiot božestven sudija, gi naveduva greškite što se pripisuvaat na lažnata hristijanska vera od tipot na papskiot rimokatolicizam. So targetiranje na „plašlivate“, toj gi označuva onie što odbivaat da pobeda vo nivnata borba na verata, bidejќi site negovi vetuvanja se zadržani „ za onoj što pobeđiva “. Sega, ne postoji možna pobeđa za onoj što odbiva da se bori. „ Verniot svedok “ mora da bide hrabar; izlezi

plašlivecot. „ Bez vera e nevozmožno da mu se ugori na Boga “ (Evr. 11:6); izlezi, „ nevernikot “. A verata što ne e vo soglasnost so verata na Isus dadena kako model što treba da se imitira, e samo neverie. „ Gnasotiite “ se gnasni za Boga i tie ostanuvaat plodovi na paganite; izlezi, „ gnasnite “. Ova e zlostorstvo što mu se pripisuva na „ golemiot Vavilon, majkata na bludnicite i na gnasotiite na zemjata “ spored Otk. 17:4-5. „ Ubijcite “ ja prekršuvaa šestata zapoved; izlez, „ ubiecot “. Ubistvoto se pripisuva na katoličkata vera i na protestantskata vera na „ licemerite “ spored Daniel 11:34. „ Bludnicite “ možat da gi promenat svoite patišta i da go nadminat svoeto zlo, vo sprotivno; izlez, „ bludnikot “. No, duhovniot „ blud “ što se pripisuva na katoličkata vera vo sporedba so „ prostitutka “ celosno ja zatvora vratata kon rajot za nea. Pokraj toa, Bog vo nego go osuđuva „ bludot “, što vodi do duhovna „ preljuba “: trgovija so ġavolot. „ Magičari “ se katolički sveštenici i protestanti koi se vešti vo demonskiot spiritualizam; izlez, „ volšebnikot “; ova dejstvo se pripisuva na „ golemiot Vavilon “ vo Otkrovenie 18:23. „ Idolopoklonici “ se odnesuva i na katoličkata vera, nejinite rezvani idoli kako predmeti na obožavanje i molitva; izlez, „ idolopoklonnikot “. I konečno, Isus gi citira „ lažlivcite “ čij duhoven tatko e „ ġavolot, lažlivec i ubiec od početokot i tatko na lagite “ spored Jovan 8:44; izlez, „ lažlivecot “.

Stih 9: „ Togaš dojde eden od sedumte angeli što gi imaa sedumte sadovi polni so sedumte posledni zla i zboruvaše so mene, velejki: ‚Dojdi, ke ti ja pokazam nevestata, ženata na Jagneto‘. “

Vo ovoj stih, Duhot upatuvaa poraka na ohrabruvanje do izbranite koi pobedonosno ke pominat niz tragičното i užasno vreme na božestvenite „ sedum posledni zla “. Nivnata nagrada ke bide da ja vidat („ Ke vi pokazam “) slavata rezervirana za pobedonosnite izbrani koi ja sočinuvaa i pretstavuvaa, vo ovaa posledna istoriska faza od zemjata na grevot, „ nevestata, ženata na Jagneto “, Isus Hristos.

„ Sedumte angeli koi gi imaa sedumte sadovi polni so sedumte posledni zla “ gi targetiraa čovečkite suštstva koi gi ispolnuvaa kriteriumite na lažnata hristijanska religija citirani vo prethodniot stih. Ovie „ sedum posledni zla “ bea delot što Bog naskoro ke im go dade na padnatite tabori. Toj sega ke ni go pokaže, preku simbolični sliki, delot što ke im se vrati na pobedonosnite otkupeni izbrani. Vo simbolika što gi otkriva čuvstvata što Bog gi ima kon niv, angelot ke gi pokaže izbranite čie sobranie kolektivno ja pretstavuva „ nevestata na Jagneto “. So naveduvanje „ ženata na Jagneto “, Duhot go potvrđuva učenjeto dadeno vo Efesjanite 5:22 do 32. Apostol Pavle opisuvaa idealen odnos meѓu soprug i soproga koj, za žal, ke go najde svoeto ispolnuvanje samo vo odnosot na Izbraniot so Hristos. I nie mora da naučime da ja prepročituvame prikaznata od Bitie, vo svetlinata na ovaa lekcija dadena od Duhot na život Bog, sozdatelot na celiot život i brilijanten izumitel na negovite sovršeni vrednosti. Zborot „ žena “ ja povrzuvaa „ nevestata “, „ Izbranata “ na Hristos so likot na „ ženata “ pretstavena vo Otkrovenie 12.

Opšt opis na proslaveniот Izbraniк

Stih 10: „ I me odnese vo duhot na golema i visoka planina, i mi go pokaža svetiот grad Erusalim, kako sleguva od neboto od Boga, imajki ja slavata Božja. “

Vo duh, Jovan e prenesen vo momentot koga Isus Hristos i negovite izbrani se simnuvaa od neboto po nebesniот sud na „ iljada godini “ od sedmiот milenium. Vo Otk. 14:1, „ 144.000 “ „ zapečateni “ adventisti od hristijanskite duhovni „ dvanaeset pleminja “ bea prikazani na „ gorata Sion “. Po „ iljada godini “, proročenoto nešto se ispolnuva vo realnosta na „ novata zemja “. Od vraćanjetо na Isus Hristos, izbranite dobile od Boga proslaveno nebesno telo koe stanalo večno. Tie na toj način ja

odrazuvaat „slavata Božja“. Ova transformacija ja pretskažal apostol Pavle vo 1 Kor. 15:40-44: „Ima i nebesni tela i zemski tela. No, edna e slavata na nebesnite tela, a druga e slavata na zemskite tela. Edna e slavata na sonceto, druga e slavata na mesečinata, a druga e slavata na dzvezdite; zašto edna dzvezda se razlikuva po slava.“ Taka e i so voskresenieto na mrtvite. Teloto se see vo raspadljivost; voskresnuva vo neraspadljivost; Se see vo prezir, voskresnuva vo slava; se see vo slabost, voskresnuva vo sila; se see telo prirodno, voskresnuva telo duhovno. Ako ima telo prirodno, ima i duhovno telo .

Stih 11: „I sjajot mu beše kako najskapocen kamen, kako kamen jaspis, čist kako kristal.“

Citirano vo prethodniot stih, „slavata Božja“ što go karakterizira e potvrdeno bidejki „kamenot jaspis“ isto taka go označuva aspektot na „Onoj što sedi na prestolot“ vo Otk. 4:3. Pomegu dvata stiha, zabeležuvame razlika bidejki vo Otk. 4, za kontekstot na sudot, ovoj „kamen jaspis“ što go simbolizira Boga, isto taka, ima aspekt na „sardij“. Tuka, otkako problemot so grevot e rešen, Izbranata se pretstavuva vo aspekt na sovršena čistota „prodzirna kako kristal“.

Stih 12: „Imaše golem i visok dzid, so dvanaeset porti, a na portite dvanaeset angeli, i na niv napišani iminja, iminjata na dvanaesette pleminja na sinovite Izrailevi.“

Slikata predložena od Duhot na Isus Hristos se bazira na simbolikata na „hramot“ Duhoven „svet“ spomenat vo Efesjanite 2:20 do 22: „Vie ste izgradeni vrz temelite na apostolite i prorocite, a samiot Isus Hristos e agolen kamen. Vo Nego celata zgrada, soodvetno sostavena, raste vo svet hram vo Gospoda. Vo Nego i vie se gradite zaedno za živealište Božji vo Duhot.“ No, ova definicija se odnesuvaše samo na Izbranikot od apostolskata era. „Visokiot dzid“ ja prikažuva evolucijata na hristijanskata vera od 30-tata godina do 1843-tata godina; da zabeležime deka do ovoj datum, standardot na vistinata razbran i poučen od apostolite ostanal nepromenet. Zatoa promenata na denot za odmor vospostavena vo 321-ta godina go krši svetiot zavet sklučen so Boga preku krvta na Isus Hristos. Vo vrska so vistinskite primateli na Otkrovenieto na ova proroštvo, simbolite što ja pretstavuvaat adventističkata vera, izdvoena od Boga od 1843 godina, se pretstaveni so „dvanaeset vrati“, „otvoreni“ pred izbranite od „Filadelfija“ (Otk. 3:7) i „zatvoreni“ pred padnatite „živi mrtvi“ od „Sardis“ (Otk. 3:1). Tie „gi nosat iminjata na 12-te pleminja zapečateni so Božjiot pečat“ vo Otk. 7.

Stih 13: „Na istok tri porti, na sever tri porti, na jug tri porti i na zapad tri porti.“

Ova orientacija na „vratite“ kon četirite kardinalni točki go ilustrira negoviot univerzalen karakter; što ja osuduva i ja pravi nelegitimna religijata koja tvrdi deka e univerzalna, prevedena so grčkiot koren „katolikos“ ili „katolička“. Taka, od 1843 godina, za Boga, adventizmot e edinstvenata hristijanska religija na koja toj i go doveril svoeto „večno Evangelie“ (Otk. 14:6) za univerzalna misija na poučuvanje na naselenieto na zemjata. Osven vistinata što mu ja otkriva na svojot duhoven Izbranik do krajot na svetot, nema spasenie. Adventizmot se rodil vo forma na dviženje za religiozno oživuvanje motivirano od najavata za vraćanje na Isus Hristos, koe se očekuva, za prv pat, za proletta 1843 godina; i mora da go zadrži ovoj karakter do vistinskoto konečno vraćanje na Isus Hristos, zakažano za proletta 2030 godina. Bidejki „dviženjeto“ e aktivnost vo postojana evolucija, vo sprotivno toa poveќе ne e „dviženje“, tuku „blokirana institucija“ i mrtva, koja ja privilegira tradicijata i religiozniot formalizam; odnosno se što Bog go mrazi i osuduva; i veќе gi osudi buntovnite Evrei, prvite nevernici.

Detalen opis po hronološki redosled

Osnovite na hristijanska vera

Stih 14: „ Gradskiot dzid imaše dvanaeset temeli, a na niv dvanaesette iminja na dvanaesette apostoli na Jagneo. “

Ovoj stih ja ilustrira apostolskata hristijanska vera koja, kako što vidovme, go opfaka periodot pomegu 30 i 1843 godina, a cie učenje bilo iskriveno od Rim vo 321 i 538 godina. „ Visokiot dzid “ e formiran od vekovnoto sobranie na „ živi kamenja “ spored 1. Pet. 2:4-5: „ Dojdete kaj Nego, život kamen , otfrlen od lugeto, no izbran i skapocen pred Boga; a vie samite, kako živi kamenja , se izgraduvate vo duhoven dom , sveto sveštenstvo , za da prinesuvate duhovni žrtvi prifatlivi za Boga preku Isusa Hrista . “

Stih 15: „ Onoj što mi zboruvaše imaše zlatna trska za merenje, za da go izmeri gradot, negovite porti i negoviot dzid. “

Tuka, kako i vo Otk. 11:1, stanuva zbor za „ merenje “ ili, za donesuvanje presuda, za vrednosta na proslaveniot Izbranik, za adventističkata era (12-te porti) i za apostolskata vera (temelot i dzidot). Ako „ trska “ od Otk. 11:1 bila „ kako pračka “, instrument za kazna, togaš sprotivnoto, onaa od ovoj stih e „ zlatna trska “; „ zlatoto “ e simbol na „ vera pročistena so ispituvanje “, spored 1 Pet. 1:7: „ taka što iskušeniето na vašata vera, koe e poskapoceno od zlatoto što propaga (iako se ispituva so ogan), da rezultira so pofalba, slava i čest pri otkroveniето na Isus Hristos “. Zatoa, verata e standard na Božjiot sud.

Stih 16: „ Gradot imaše oblik na kvadrat, a negovata dolžina beše ednakva na negovata širina. Toj go izmeri gradot so trska i najde deka e dvanaeset iljadi stadiumi; negovata dolžina, negovata širina i negovata visina bea ednakvi. “

„ Kvadratot “ e površno sovršena idealna forma. Prvično se naoğa vo aspektot na „svetinjata nad svetinjite“ ili „najsvetoto mesto“ na šatorot izgraden vo vremeto na Mojsej. Oblikot na „ kvadratot “ e dokaz za inteligentna implikacija, prirodata ne pretstavuva nikakov sovršen „ kvadrat “. Božjata inteligencija se pojavuva vo dimenziite na evrejskoto svetilište koe bilo formirano so poramnuvanje na tri „ kvadrati “. Dva bile koristen za „ svetinjata “, a tretiot, za „svetinjata nad svetinjite“ ili „ najsvetoto mesto “, koe bilo isključivo rezervirano za prisustvoto na Boga i sledstveno, oddeleno so „ prevez “, slika na grevot za koj Isus će se iskupi vo svojot čas. Ovie proporcii od tri tretini bile vo slikata na 6000 ili tri pati po 2000 godini posveteni na izborot na izbranite vo proektot za spasenie zamislen od Boga. Na krajot od ovoj izbor, izbranite se pretstaveni so „ kvadratot “ na „ najsvetoto mesto “ koj ja prorokuval kulminacijata na proektot za spasenie; Ova duhovno mesto stanuva dostapno poradi pomiruvanjeto doneseno od zavetot vo Hristos. I duhovniot „ kvadrat “ na opišaniot hram taka go dobi svoeto osnivanje na 3 april, 30, koga spaseniето započna so dobrovolnata iskupitelna smrt na našiot Otkupitel Isus Hristos. Slikata na „ kvadratot “ ne e dovolna za da se usovrši ovaa definicija za vistinsko sovršenstvo čij simboličen broj e „tri“. Isto taka, toa e slika na „kocka“ što ni e pretstavena. Imajki ja istata merka, vo „ dolžina, širina i visina “, ovoj pat go imame simbolot „tri“

na sovršenoto „kubno“ sovršenstvo, na sobraniето na izbranite iskupeni od Isus Hristos. Vo 2030 godina, ќе bide završena izgradbata na „ kvadratniот grad “ (pa duri i kuben: „ negovata visina “), negoviot temel i negovite dvanaeset porti . Pripisuvaјќi mu kubna forma, Duhот go zabranuva bukvalното tolkuvanje na „grad“ što mu go davaat mnoštva.

Izmereniot broj, „ 12.000 stadiumi “, ima isto značenje kako i „ 12.000 zapečateni “ od Otk. 7. Kako potsetnik: $5 + 7 \times 1000$, t.e. čovek (5) + Bog (7) x vo mnoštvo (1000). Zborot „ stadiumi “ sugerira nivno učestvo vo trkata čija cel e da se „ osvoi nagradata na nebesniот povik “ spored učenјeto na Pavle, vo Fil. 3:14: „ Se stremam kon celta, za da ja osvoјam nagradata na nebesniот povik Božјi vo Hrista Isusa “. i vo 1 Kor. 9:24: „ Ne znaete li deka onie što trčaat na stadionot , site trčaat, no eden ja dobiva nagradata? Trčajte na takov način što ќе ja dobieate “. Pobedničkite izbrani trčaa i ja osvoija nagradata dodelena od Boga vo Isusa Hrista.

Stih 17: „ I go izmeri dzidot i otkri deka e sto četirieset i četiri lakti, spored čovečka merka, što beše merka na angel. “

Zad „ laktitite “, izmamničkite merki, Bog ni go otkriva svojot sud i ni otkriva deka samo luѓe simbolizirani so broјot „5“ koi sklučile soјuz so Boga čij broj e „7“ vleguvaat vo sostavot na Izbraniот. Vкупniот zbir od ovie dva broја dava „12“, koj, „vo kvadrat“, go dava broјot „144“. Preciznata „ merka na čovekot “ ja potvrđuva presudata na „ luѓeto “ izbrani iskupeni so krvta proleana od Isus Hristos. Broјot „12“ e zatoa prisuten vo site fazi od proektot na svetniот soјuz sklučen so Boga: 12 evreјski patriјarsi, 12 apostoli na Isus Hristos i 12 pleminja za da ja ilustriraat adventističkata vera vospostavena od 1843-1844 godina.

Stih 18: „ Dzidot beše izgraden od jaspis, a gradot beše od čisto zlato, kako čisto staklo. “

Preku ovie simboli, Bog ja otkriva svojata blagodarnost za verata što ja pokažale negovite izbrani do 1843 godina. Tie čestopati imale malku svetlina, no nivното svedošтво za Boga go nadomestovalo i go ispolnuvalo so ljubov. „Čistoto zlato i čistoto staklo “ od ovoj stih ja ilustriraat čistotata na nivnite duši. Tie čestopati se otkazuvale od svoje životi vo ime na doverbata što ja imale vo Božјite vetuvanja otkrieni od Isus Hristos. Dovernata što ja imaат nema da bide razočarana; toј samiot ќе gi prečeka pri „ prvoto voskresenie “, ona na vistinski „ mrtvite vo Hrista “, vo proletta 2030 godina.

Apostolskata osnova

Stih 19: „ Temelite na gradskiот dzid beа ukraseni so sekaков vid skapoceni kamenja: prviот temel beše od jaspis, vtoriot od safir, tretiot od halcedon, a četvrtiот od smaragd “ .

Stih 20: „ Pettiot od sardoniks, šestiot od sard, sedmiот od hrizolit, osmiот od beril, devettiот od topaz, desettiот od hrizopras, edinaesettiот od hiacint, dvanaesettiот od ametist. “

Bog gi znae mislite na čovečkite suštstva i što čuvstvuvaat koga se voshituvaat na ubavinata na skapocenite kamenja koga se sečat ili poliraat. Za da gi steknat ovie raboti, nekoј trošat bogatstvo do toј stepen što se uništuvaaт sebesi, tolku e golema nivnata naklonetost kon niv. Na ist način, Bog ќе go iskoristi ova čovečko čuvstvo za da gi izrazi čuvstvata što gi ima kon svoje sakani i blagosloveni izbrani.

Ovie različni „skapoceni kamenja“ nê učit deka izbranite ne se identični klonovi, bidejki sekoja ličnost ima svoja ličnost, na fizičko nivo, očigledno, no osobeno na duhovno nivo, na nivo na nivniot karakter. Primerot daden od „dvanaesette apostoli“ na Isus ja potvrđuva ovaa misla. Pomeđu Jovan i Petar, kakva razlika! Sepak, Isus gi sakaše i dvajcata so i poradi nivnata različnost. Vistinskoto bogatstvo na životot sozdaden od Boga leži vo ovie različnosti na ličnosta koi site znaeja kako da mu go dadat prvoto mesto vo nivnite srca i vo celata svoja duša.

Adventizam

Stih 21: „Dvanaesette porti bea od dvanaeset biseri; sekoja porta beše od eden biser. Gradska ulica beše od čisto zlato, kako prozirno staklo.“

Od 1843 godina, izbranite izbranici ne pokažale vera pogolema od onaa na onie što im prethodele na sudot na Spasitelot Sudija. Simbolot na „eden biser“ se dolži na pristapot na blagosloveniot adventizam do celosnoto razbiranje na planot na božestvenoto spasenie. Za Boga, od 1843 godina, izbranite adventistički izbranici se pokažale dostojni da ja primat celata negova svetlina. No, bidejki ova e isporučano vo postojan porast, samo poslednite neistomisljeni adventisti ja dobivaat poslednata sovršena forma na proročki objasnuvanja. Ona što go mislam e deka posledniot izbran adventist nema da bide od pogolema vrednost od drugite iskupeni od apostolskite vremenja. „Biserot“ go označuva kulminacijata na planot za spasenie što go postavil Bog. Toj otkriva specifično iskustvo koe se sostoelo vo vraćanje na site doktrinarni vistini iskriveni i napadnati od papskata rimokatolička vera i protestantskata vera padnata vo otpadništvo. I konečno, ni ja otkriva ogromnata važnost što Bog ja dava na sproveduvanje na dekretot od Daniel 8:14 vo proletta 1843 godina: „Do dve iljadi i trista večer i utro, i svetosta će bide opravdana“. „Biserot“ e slikata na ovaa „opravdana svetost“ koja, za razlika od drugite skapoceni kamenja, ne smee da se seče za da se otkrie nejzinata ubavina. Vo ovoj posleden kontekst, sobranieto na osvetenite izbrani izgleda harmonično, „bezgrešno“ spored Otkrovenie 14:5, davajki mu na Boga celata slava što ja zaslužuva. Proročkata sabota i sedmiot milenium što gi prorekol toj se spojuvaat i se ispolnuvaat vo seto sovršenstvo na spasonosniot proekt zamislen od golemiot tvorec Bog. Negoviot „skapocen biser“ od Matej 13:45-46 go izrazuva celiot sjaj što sakal da mu go dade.

Golemite promeni vo Noviot Erusalim

Duhot precizira: „Ulicata na gradot beše od čisto zlato, kako prozirno staklo“. Naveduvajki ja ovaa „ulica od čisto zlato“ ili čista vera, toj predlaga sporedba so onaa na Pariz, koja go nosi likot na grevot so toa što gi dobiva iminjata „Sodom i Egipet“ vo Otkrovenie 11:8.

Stih 22: „Ne vidov hram vo nego, zašto negoviot hram e Gospod Bog Sedržitel, i Jagneto.“

Vremeto na simbolite završi, izbranite vlego vo vistinskoto ostvaruvanje na božestveni spasonosen proekt. Kako što go sfaćame denes na zemjata, „hramot“ na sobiranje poveće nema da ima nikakva upotreba. Vleguvanje vo večnosta i realnosta će gi napravi beskorisni „senkite“ što

gi prorokuva spored Kol. 2:16-17: „ Zatoa, nikoj da ne ve osuduva za jadenje ili pienje, ili za praznik, ili za mlada mesečina, ili za saboti; tie se senka na ona što će dojde, a teloto e vo Hrista .“ Vnimanie! Vo ovoj stih, formulata „ na sabotite “ se odnesuva na „ sabotite “ predizvikani od religiozni praznici, a ne na „ nedelnata sabota “ vospostavena i osveta od Boga na sedmiot den od sozdavanjeto na svetot. Isto kako što prvoto Hristovo doađanje gi napravi beskorisni praznični obredi što go prorokuva vo stariot zavet, vleguvanjeto vo večnosta će gi napravi zemskite simboli zastareni i će im ovozmoži na izbranite da go vidat, slušnat i sledat Jagneto, odnosno Isus Hristos, vistinski svet božestven „ hram “ koj će bide, večno, vidliv izraz na tvorečki Duh.

Stih 23: „ I gradot nemaše potreba od sonce, nitu od mesečina za da svetat vo nego, zašto slavata Božja go osvetluvaše, a Jagneto mu beše svetilka. “

Vo božestvenata večnost, izbranite živeat vo trajna svetlina bez izvor na svetlina kako našeto segašno sonce, čie postoenje e opravdano samo so promena na „ denot i nokta “; „ nokta ili temninata “ opravdani poradi grevot. Otkako grevot će se reši i će isčezne, ima mesto samo za „ svetlinata “ što Bog ja proglasil za „ dobra “ vo Bitie 1:4.

Božjiot Duh ostanuva nevidliv, a Isus Hristos e aspektot vo koj negovite sozdanija možat da go vidat. Vo ovoj kapacitet toj e pretstaven kako „ fabel “ na nevidliviot Bog.

No duhovното tolkuvanje otkriva golema promena. Otkako će vlezat vo rajot, izbranite će bidat direktno poučeni od Isus, togaš poveќе nema da im treba „ sonceto “, simbolot na noviot zavet, nitu „ mesečinata “, simbolot na stariot evrejski zavet; i dvata se, spored Otkrovenie 11:3, vo Svetoto pismo, bibliskite „ dva svedoci “ Božji, korisni za prosvetluvanje na lugeto vo nivnoto otkrivanje i razbiranje na negoviot plan za spasenie. Nakratko, na izbranite poveќе nema da im treba Svetoto pismo.

Stih 24: „ Narodite će odat vo negovata svetlina, a carevite zemni će ja donesat svojata slava vo nea. “

„ narodi “ se „ narodite “ koi se nebesni ili stanale nebesni. Bidejki „ novata zemja “ stanala i novoto carstvo Božjo, tamu sekoe živo suštество može da go pronajde tvorecot Bog. „ Carevite na zemjata “ koi gi sočinuvaat izbranite će ja „ donesat slavata “ na čistotata na nivnata duša vo ovoj večen život vospostaven na „ novata zemja “. Ovoj izraz „ carevi na zemjata “, koj najčesto pejorativno gi targetira buntovnite zemski vlasti, suptilno gi označuva izbranite vo Otk. 4:4 i 20:4 kade što se pretstaveni „ sednati “ na „ prestoli “. Slično na toa, čitame vo Otk. 5:10: „ Gi napravi carstvo i sveštenici na našiot Bog, i tie će caruvaat na zemjata “.

Stih 25: „ Negovite porti nema da bidat zatvoreni denje, zašto tamu nema da ima nok. “

Porakata go istaknuva isčeznuvanjeto na momentalnata nesigurnost. Mirot i bezbednosta će bidat sovršeni vo svetlinata na večniot, beskraen den. Vo istorijata na životot, slikata na temninata e sozdadena na zemjata samo poradi bitkata što će ja postavi božestvenata „ svetlina “ protiv „ temninata “ na gávolskiot logor.

Stih 26: „ Slavata i česta na narodite će bidat doneseni vo nego. “

Vo tekot na 6000 godini, narodite se organizirale vo pleminja, narodi i nacii. Za vreme na hristijanskata era, na Zapad, narodite gi transformirale svoite kralstva vo nacii, a izbranite hristijani bile izbrani meѓu niv poradi „slavata i česta “ što mu ja davale na Boga vo Isus Hristos.

Stih 27: „ Ništo nečisto nema da vleve vo nego, nitu nekoj što pravi gnasni dela ili laže, tuku samo onie što se zapišani vo knigata na životot na Jagneto .“

Bog potvrđuva deka spasiemo e predmet na golemo baranje od negova strana. Samo sovršeno čisti duši, svedočejki za ljubovta kon božestvenata vistina, možat da bidat izbrani za da dobijat večni život. Ušte ednaš, Duhot go obnovuva svoeto otfrlanje na „ oskvernetite “ što ja označuva padnatata protestantska vera vo porakata na „ Sardi “ vo Otkrovenie 3:4, i katoličkata vera čij sledbenik „ se posvetuva na gnasotija i lagi “ religiozni i građanski. Zašto, onie što ne mu pripaѓaat na Boga dozvoluvaat da bidat manipulirani od ġavolot i negovite demoni.

Ušte ednaš, Duhot nē potsetuva deka iznenaduvanjata se rezervirani za luġeto zatoa što Bog, od sozdavanjeto na svetot, gi znae iminjata na svoite izbranici zatoa što tie se „zapišani vo Negovata kniga na životot “. I so naveduvanje „ vo knigata na životot na Jagneto “, Bog gi isklučuva site nehrisijanski religii od svojot plan na spasiemo . Otkako vo svojata Apokalipsa go otkri isklučuvanjeto na lažnite hristijanski religii, patot na spasiemo se čini „ tesen i tesen “ kako što izjavil Isus vo Matej 7:13-14: „ Vlezete niz tesnata porta. Zašto široka e portata i širok e patot što vodi kon propast, i mnozina se onie što vleguvaat niz nea. A tesna e portata i tesen e patot što vodi kon život, i malkumina se onie što go naogaaat .“

Otkrovenie 22 : Beskonečniot den na večnosta

Sovršenstvoto na zemното vreme na božestvena selekcija beše završeno so Otk. 21:7 x 3. Brojot 22 paradoksalno go označuva početakot na edna prikazna, iako vo ovaa kniga go sočinuva nejziniot epilog. Ova obnovuvanje, koe se odnesuva na „ sè “ spored Boga, e povrzano so „ novata zemja i novoto nebo “, obete večni.

Stih 1: „ I mi pokaža bistra reka so voda na životot, bistra kako kristal, koja izvira od prestolot na Boga i na Jagneto. “

Vo ovaa vozvišena, životvorna slika na svežina, Duhot nè potsetuva deka sobraniето na izbranite što stanalo večno, pretstavено so „ rekata na vodata na životot “, e tvorenje, delo Božjo duhovno presozdadenо vo Hristos čie vidlivo prisustvo e sugerirano od negoviot „ prestol “; i toa, preku žrtvata na „jagneto “, Isus Hristos; večnosta e plod na novoto raѓanje što ovaa žrtva go proizvede vo izbranite.

„ Rekata “ e tek na sveža voda so silen ritam. Taa go pretstavuva životot, koj, kako i taa, e vo postojana aktivnost. Svežata voda sočinuva 75% od našeto čovečko zemno telo; ova pokažuva kolku svežata voda e neophodna za nego, i ova e pričinata zošto Bog go sporeduva svojot zbor, isto tolku neophoden za dobivanje večen život, so „ izvor na vodi na život “ spored Otkrovenie 7:17, bidejќi samiot e ovoj „ izvor na živa voda “ spored Jeremija 2:13. Vo negovoto Otkrovenie, vidovme vo Otkrovenie 17:15 deka „ vodite “ simboliziraat „ narodi “; tuka, „ rekata “ e simbol na otkupenite izbranici koi stanale večni.

Stih 2: „ Na sredinata od ulicata, od dvete strani na rekata, beše drvoto na životot, koe raѓaše dvanaeset plodovi, sekoj mesec davajќi go svojot plod, a lisjata negovi bea za isceluvanje na narodite. “

Na ovaa vtorа slika, Isus Hristos, „drvoto na životot “, se naoѓa „ vo sredinata “ na negoviot sobir na izbrani sobrani okolu nego na „ ploštadot “ na sobirot. Toj e „ vo sredinata “ na niv, no i od nivnite strani, pretstaven so „ dvata brega na rekata “. Zašto božestveniот Duh na Isus Hristos e seprisuten; prisuten nasekade i vo sekogo. Plodot na ova „ drvo “ e „ život “, koj se obnovuva postojano, bidejќi „ negoviot plod “ se dobiva vo sekoj od „ 12-te meseci “ od našata zemna godina. Ova e ušte edna prekrasna slika za večniот život i potsetnik deka toj se održuva večen po voljata Božja.

Isus često go sporeduval čovekot so ovošni „ drvja “ koi „ se ocenuvaaт spored nivnite plodovi “. Toj si pripisuvал sebesi, ušte od samiot početak vo Bitie 2:9, simbolična slika na „ drvo na životot “. Sega, drvjata imaat za „ obleka “, ukras na nivnite „ lisja “. Za Isus, negovata „ obleka “ gi simbolizira

negovite pravedni dela i zatoa negovoto iskupuvanje na grevovite na negovite izbrani koi mu go dolžat svoeto spasenie. Taka, isto kako što „ lisjata “ na „ drvjata “ lekuvaat bolesti, pravednite dela što gi postignal Isus Hristos ja „ lekuvaat “ smrtonosnata bolest na prvorodniot grev nasledena od izbranite ušte od Adam i Eva, koi koristele „ lisja “ od drvjata za da ja pokrijat svojata fizička i duhovna golotija otkriena so iskustvoto na grevot.

Stih 3: „ Nema poveќе da ima prokletstvo. Prestolot na Boga i na Jagneto ќе bide vo nego; Negovite slugi ќе Mu služat i ќе go gledaat Negovoto lice. “

Od ovoj stih pa natamu, Duhot zboruva vo idno vreme, davajќi mu na svojata poraka značenje na ohrabruvanje za izbranite koi se ušte ќе mora da se borat protiv zloto i negovite posledici do vraќanje na Hristos i nivnoto odstranuvanje od zemjata na grevot.

Toa beše „ anatemata “, prokletstvoto na grevot izvršen od Eva i Adam, što go napravi Boga nevidliv za čovečkite oči. Sozdavanjeto na Izrael od stariot zavet ne promeni ništo, bidejќi grevot se ušte go praveše Boga nevidliv. Toj se ušte moraše da se krie pod izgledot na oblak preku den, koj stanuvашe plamen preku noć. Najsvetoto mesto na svetilišteto beše rezervirano isključivo za nego, pod smrtna kazna za prestopnikot. No, ovie zemski uslovi poveќе ne postojat. Na novata zemja, Bog e vidliv za site svoi slugi; kakva ќе bide nivnata služba se ušte ostanuva misterija, no tie ќе imaat kontakt so nego dodeka apostolite se družea so Isus Hristos i razgovaraa so nego; lice v lice.

Stih 4: „ i negovoto ime ќе im bide na čelata. “

Božjoto ime go pretstavuva vistinskiot „ pečat na život Bog “. Sabotniot odmor e samo negov nadvorešen „znak“. Zašto „ imeto “ Božjo go označuva negoviot karakter, koj toj go simbolizira so licata na „ četirite životni “: „ lavot, teletot, čovekot i orelot “, koi sovršeno gi ilustriraat harmoničnite kontrasti na Božjiot karakter: kralski i silen, no se pak spreman za žrtva, čovečki po izgled, no se pak nebesen po priroda. Zborovite na Isus se ispolnija; onie koi imaat ist um se sobiraat zaedno. Isto taka, onie koi gi delat božestvenite vrednosti se izbrani od Boga za večni život i se sobrani kaj Nego. „ Čeloto “ go smestuva čovečkiot mozok, divjačkiot centar na negovata misla i ličnost. I ovoj oživean mozok go proučuva, razmisluva i go odobruva ili otfrla standardot na vistinata što Bog mu go pretstavuva za negovoto spasenie. Umovite na izbranite ja sakaa demonstracijata na ljubovta organizirana od Boga vo Isus Hristos i se borea, spored utvrdenite pravila, da go nadminat zloto so negova pomoš, so cel da go dobijat pravoto da živeat so Nego.

Na krajot na kraštata, site što go delat karakterot Božji otkrien od Isus Hristos se naoѓaat kaj Nego za da Mu služat večno. Prisustvoto na Božjoto „ ime “ „ napišano na nivnite čela “ ja objasnuva nivnata pobeda; i ova, osobeno, vo posledniot adventistički test na verata vo koj luѓeto imaa izbor da go napišat na „ svoje čela “ „ imeto Božjo “ ili imeto na buntovniot „ dzver “.

Stih 5: „ I noć nema da ima veќе, i nema da im trebaat svetilka ni svetlina, zašto Gospod Bog ќе im dade svetlina. I ќе caruvaat vo večni vekovi. “

Spored Bitie 1:5, zad zborot „ noć “ stoi zborot „ temnina “, simbol na grevot i zloto. „ Svetilka “ se odnesuva na Biblijata, svetiot pišan zbor Božji što go otkriva standardot na „ negovata svetlina “, onaa na dobroto i ispravnoto. Taa poveќе nema da bide korisna; izbranite će imaat direktan pristap do nejzinata božestvena inspiracija, no taa momentalno ja zadržuva, na zemjata na grevot, svojata neophodna „ osvetluvačka “ uloga, koja sama vodi kon večni život.

Stih 6: „ I mi reče: „Ovie zborovi se verni i vistiniti; i Gospod, Bog na svetite proroci, go isprati Svojot angel da im pokaže na Svoite slugi što treba brzo da se sluči.“ „.

Po vtor pat, ja naogame ovaa božestvena potvrda: „ Ovie zborovi se verni i vistiniti.“ Bog se strema da go ubedi čitatelot vo proroštvoto, bidejki negoviot večer život e vo prašanje vo negovite izbori. Soočeni so ovie božestveni potvrdi, čovečkite suštestva se usloveni od pette setila što im gi dal nivniot Tvorec. Iskušeni se povekkratni i efikasni vo nivnoto odvrakanje od duhovnosta. Zatoa, Božjoto insistiranje e celosno opravdano. Opasnosta za dušite e realna i seprisutna.

Soodvetno e da go ažurirame našeto čitanje na ovoj stih, koj pretstavuva redok bukvalen karakter vo ova proroštvo. Vo ovoj stih nema simbol, tuku potvrda deka Bog e inspirator na prorocite koji napisale knigite od Biblijata i deka vo svoeto posledno otkrovenie, toj go ispratil „Gabriel“ kaj Jovan, za da može da mu otkrije preku sliki što, vo 2020 godina, će se sluči „ vednaš“, ili večer e postignato, vo mnogu golem del. No, pomeđu 2020 i 2030 godina, će mora da se pominat najstrašnite vremenja; užasni vremenja obeležani so smrt, nuklearno uništuvanje i užasnite „ sedum posledni zla na Božjot gnev“; čovekot i prirodata će stradaat užasno do stepen na isčeznuvanje.

Stih 7: „ I ete, doagám brzo . Blažen e onoj, koj gi pazi zborovite na proroštvoto na ovaa kniga! “

Vraćanje na Isus e najaveno za proleto 2030 godina. Blaženstvo e za nas, do stepen do koj gi „ zadržuvame “ do krajot „ zborovite na proroštvoto od ovaa kniga “ Otkrovenie.

Prilogot „ vednaš “ go definira nenadejnoto pojavuvanje na Hristos vo vremeto na negovoto vraćanje, bidejki vremeto teče redovno bez da se zabrzuva ili zabavuva. Od Daniel 8:19, Bog ne potsetuva: „ ima vreme odredeno za krajot “: „ Togaš mi reče: „Če ti kažam što će se sluči vo posledniot del od gnevot, vo vremeto odredeno za krajot “. Toa može da se sluči samo na krajot od 6000-te godini programirani od Boga za negoviot izbor na izbranite, odnosno prviot den od proleto što prethodi na 3 april 2030 godina.

Stih 8: „ Jas, Jovan, gi čuv i gi vidov ovie raboti. I koga čuv i vidov, padnav da se poklonam i da mu se poklonam pred angelot što mi gi pokaža ovie raboti . “

Po vtor pat, Duhot doaga da ni go upati svoeto predupreduvanje. Vo originalnite grčki tekstovi, glagolot „proskuneo“ se prevoduva kako „da se pokloni pred“. Glagolot „da se pokloni“ e nasledstvo od latinskata verzija narečena „Vulgata“. Ovoj pogrešen prevod navidum go otvoril patot za napuštanje na fizičkoto poklonuvanje vo religioznata praktika na otpadničkoto hristijanstvo, do točka na molitva „stoejki“, poradi ušte eden pogrešen prevod na grčkiot glagol „istemi“ vo Marko 11:25. Vo tekstot, negovata forma „stékété“ ima značenje „da se ostane cvrst ili da se istrae“, no prevodot Oltramare, prezemen vo verzijata na L.Segond, go prevel kako „staza“, što bukvalno znači „stoenje“. Pogrešniot prevod na Biblijata na toj način izmamnički legitimira nedostoen, aroganten i skandalozan stav kon golemiot Bog Tvorec, Semokniot, od strana na lugeto koji go gubat čuvstvoto za ona što e navistina sveto . I ne e edinstvenata... Zatoa našiot stav kon bibliskite prevodi mora da bide somničav i pretpazliv, osobeno zatoa što vo Otk. 9:11, Bog ja otkriva „destruktivnata“ upotreba (Abaddon-Apolion) na Biblijata napisana „ na hebrejski i grčki “. Vistinata se naoga samo vo originalnite tekstovi, začuvani na hebrejski, no isčeznati i zameneti so grčkite spisi na noviot zavet. I tamu, mora da se prepoznae, „stoečkata“ molitva se pojavi među protestantskite vernici, meta na božestvenite zborovi na „ 5-ta truba . Zašto, paradoksalno, molitvata na kolena traela podolgo kaj katolicite, no

ova ne treba da bide iznenaduvački, bidejki tokmu vo ovaa katolička religija gavalot gi naveduva svoje sledbenici i žrtvi da se poklonuvaat pred rezbanite likovi zabraneti so vtorata od desette Božji zapovedi; zapoved što katolicite ja ignoriraat, bidejki vo rimskata verzija taa e odstraneta i zameneta.

Stih 9: „ No toj mi reče: „Vnimavaj, ne go praviš toa! Jas sum tvoj sluga i na tvoite braća proroci i na onie što gi pazat zborovite na ovaa kniga. Pokloni se na Boga i pokloni se “

Greškata što ja napravil Jovan e predložena od Boga kako predupreduvanje upateno do negovite izbrani: „pazete se da ne padnete vo idolopoklonstvo!“, što pretstavuva glavna greška na hristijanskite religii otrfreni od Boga vo Isus Hristos. Toj ja organizira ovaa scena na ist način kako što ja organiziraše svojata posledna lekcija nareduvajki im na svoje apostoli da go zemat svoeto oružje za časot na negovoto apsenje. Koga dojde vreme, im zabrani da go koristat. Lekcijata beše dadena i reče: „ Pazete se da ne go pravite toa “. Vo ovoj stih, Jovan dobiva objasnuvanje: „ Jas sum vašiot soslužnik “. „ Angelite “, vključuvajki go i „ Gabriel “, se, kako lugeto, suštestva na Bog-tvorec koj zabranil vo vtorata od negovite deset zapovedi da se poklonuvame pred negovite sozdanija, pred rezbani likovi ili naslikani likovi; site formi što može da gi zeme idolot. Taka možeme da naučime lekcija od ovoj stih zabeležuvajki gi sprotivstavenite odnesovanja na angelite. Tuka Gabriel, najdostojното nebesno suštestvo po Mihail, zabranuva poklonovanje pred nego. Od druga strana, Satanata, vo svoje zavodlivi prividenija, pod maskata na „Devica“, bara da se podignat spomenici i mesta za bogoslužba za da i se poklonuvaat i da i služat... pağa svetlečkata maska na temninata.

Angelot ponatamu precizira „ i na vaše braća, prorocite i na onie što gi pazat zborovite na ovaa kniga “. Pomegu ovaa rečenica i onaa od Otkrovenie 1:3 ja zabeležuvame razlikata poradi vremeto što pominalo pomegu početokot na erata na dešifriranje, 1980 godina, i onaa na segašnata verzija od 2020 godina. Pomegu ovie dva datuma, „ onoj što čita “ ja spodelil dešifriranata svetlina so drugi Božji deca i tie za vozvrat vogle vo deloto na „ prorocite “. Ova množenje im ovozmožuva na ušte poveke drugi povikani da pristapat do izborot preku slušanje na otkrienata vistina i preku nejzino sproveduvanje vo konkretna praksa.

Stih 10: „ I mi reče: Ne gi zapečatuvaj proročkite zborovi na ovaa kniga, zašto vremeto e blizu. “

Porakata e pogrešna bidejki e upatena do Jovan, kogo Bog go prenel vo našeto posledno vreme od početokot na knigata, spored Otk. 1:10. Isto taka, mora da razbereme deka zapovedta da ne se zapečatuvaat zborovite na knigata e direktno upatena do mene vo vremeto koga knigata e celosno otpečatena; togaš taa stanuva „ malata otvorena kniga “ od Otk. 10:5. I koga će se „ otvori “ so Božja pomoš i ovlastuvanje, poveke nema prašanje za nejzino zatvoranje so „pečati“. I ova, „ zašto vremeto e blizu “; vo proletta 2021 godina, ostanuvaat 9 godini do slavnato vraćanje na Gospod Bog Isus Hristos.

Sepak, prvoto otvoraње na „ malata kniga “ započnalo po dekretot od Daniel 8:14, odnosno po 1843 i 1844 godina; bidejki važnato razbiranje na temata za poslednato iskušenie na adventističkata vera se dolži na otkrovenijata dadeni direktno od samiot Isus Hristos, ili od negoviot angel, na našata sestra Elen G. Vajt, za vreme na nejzinata služba.

Stih 11: „ Koj e nepraveden, neka bide ušte nepraveden; i koj e oskvernet, neka bide ušte oskvernet; i koj e praveden, neka bide ušte praveden; i koj e svet, neka bide ušte svet. “

Na prvo čitanje, ovoj stih ja potvrđuva implementacijata na dekretot od Dan. 8:14. Razdeluvanje na adventistite izbrani od Boga pomeđu 1843 i 1844 godina ja potvrđuva porakata od „Sardi“ kade što gi naogame protestantite „živi“, no „mrtvi“ i „oskverneti“ duhovno, a adventističkite pioneri „dostojni za belina“ vo ovoj stih gi narekuvaat „pravednost i osvetuvanje“. No, otvoraanje na „malata kniga“ e progresivno kako „patot na pravednite što prodolžuva da raste kako dnevna svetlina, od zorata do nejziniot zenit“. A adventistite pioneri ne bea svesni deka testot na verata će gi zagatne pomeđu 1991 i 1994 godina, kako što ni otkri proučuvanje na „5-tata truba“. Odednaš, drugi čitanja na ovoj stih stanuvaaat možni.

Vremeto na zapečatuвање e pred kraj bidejki čitate vo Otk. 7:3: „Ne naštetuvajte na zemjata, ni na moreto, ni na drvjata, dodeka ne gi zapečatime čelata na slugite na našiot Bog.“ Kade treba da go postavime ovlastuvanje da im našeteme na zemjata, moreto i drvjata? Postojat dve možnosti. Pred „šestata truba“ ili pred „sedumte posledni zla“? „Šestata truba“ što pretstavuva šesta predupreduvačka kazna dadena od Boga na zemnite grešnici, vo ovoj slučaj mi se čini logično da ja zadržam vtorata možnost. Bidejki „sedumte posledni zla na Božjiot gnev“ gi imaat kako cel protestantskata „zemja“ i katoličkoto „more“. Da zememe predvid deka uništuvanjata izvršeni od „šestata truba“ ne go sprečuvaaat, tuku go promoviraat preobraćanje na izbranite narećeni iskupeni so krvta na Isus Hristos.

Zatoa, po „šestata truba“ i neposredno pred „sedumte posledni zla“, i vo vremeto na zapiranjeto na zapečatuvanje koe go oznaćuva krajot na vremeto na kolektivnata i individualnata blagodat, se ušte možeme da gi postavime zborovite od ovoj stih: „Koj e nepraveden, neka bide ušte nepraveden; i koj e oskvernet, neka bide ušte oskvernet; i koj e praveden, neka bide ušte praveden; i koj e svet, neka bide ušte svet“. Sekoj će može da go vidi tuka naćinot na koj Duhot doaća da go potvrdi vo ovoj stih dobriot prevod što go pretstaviv za fundamentalniot „adventistički“ stih, odnosno Daniel 8:14: „... svetosta će bide opravdana“. Zborovite „pravednost i svetost“ se silno podržani i zatoa potvrđeni od Boga. Zatoa, ovaa poraka go predviduva vremeto na krajot na vremeto na blagodat, no drugo objasnuvanje e sledno. Dostignuvajki go krajot na knjigata, Duhot go targetira vremeto koga celosno dešifriranata kniga stanuva „mala otvorena kniga“ i od toj moment, nejzinoto prićanje ili odbivanje će ja napravi razlikata pomeđu „onoj što e praveden i onoj što e oskvernet“ i našiot Gospod go pokanuva „svetecot povtorno da se osveti“. Povtorno se sećavam deka „oskvernatosta“ mu se pripisuvaa na protestantizmot vo porakata od „Sardi“. Duhot so svoje zborovi go targetira ovoj protestantizam i institucionalen adventizam koj go deli svoeto prokletstvo od 1994 godina, datumot koga mu se pridruži so vleguvanje vo ekumenskiot sojuz. Prićanje na dešifriranata poraka od ovaa kniga zatoa „ušte ednaš“, no na krajot, će ja napravi razlikata pomeđu onoj što mu služi na Boga i onoj što ne mu služi „spored Mal. 3:18.

Znaći, gi sumiram lekcii od ovoj stih. Prvo, toj go potvrđuva odvojuvanje na adventistite od protestantizmot pomeđu 1843 i 1844 godina. Vo vtoroto čitanje, toa se odnesuva na oficijalniot adventizam, koj se vrati vo protestantskiot i ekumenskiot sojuz po 1994 godina. I predlagam treće čitanje koe će se odnesuva na krajot na uslovniot period vo 2029 godina pred vraćanje na Isus Hristos, postaveno za početakot na proletta, koe doaća pred 3 april, Pasha 2030 godina.

Po ovie objasnuvanja, ni ostanuva da razbereme deka prićinata za padot na institucionalniot adventizam, što dovede do negovo „povraćanje“ od Isus Hristos vo negovata poraka do Laodikija, e pomalku odbivanje da se veruva vo negovoto vraćanje za 1994 godina, otkolku odbivanje da se

zeme predvid pridonesot na svetlinata što dojde da go osvetli vistinskiot prevod na Daniel 8:14; svetlina demonstrirana na neosporen način od samiot originalen hebrejski bibliski tekst. Ovoj grev može da bide osuden samo od Bogot na pravdata koj ne gi smeta vinovnite za nevini.

Stih 12: „ Ete, doagám brzo , i nagradata Moja e so Mene, za da mu dadam na sekogo spored negovite dela .“

Za 9 godini, Isus ќе se vrati vo neopisliva božestvena slava. Vo Otk. 16-20, Bog ni ja otkri prirodata na delot od negovata odmazda rezerviran za grešnite katolički, protestantski i nepravедni i netolerantni adventistički buntovnici. Toj ni go pretstavi i delot rezerviran za negovite verni adventistički izbranici koi ja počituvaa negovata proročka reč i negoviot svet sedmi den - sabotata, vo Otk. 7:14, 21 i 22. „ Odmazdata “ ќе „ mu vrati na sekogo spored negovoto delo “, što ostava malku prostor vinovnite da se opravdaat vo očite na Hristos. Zborovite za samoopravduvanje stanuvaa beskorisni zatoa što togaš ќе bide predocna da se transformiraat greškite od minatite izbori.

Stih 13: „ Jas sum Alfa i Omega, prviot i posledniot, početokot i krajot. “

Ona što ima početok, ima i kraj. Ovoj princip važi za vremetraenjeto na zemното vreme planirano od Boga za negoviot izbor na izbranite. Pomeѓu alfa i omega ќе pominat 6.000 godini. Vo 30-tata godina, na 3 april, dobrovolnata iskupitelna smrt na Isus Hristos ќе go označi i alfa vremeto na 2.000-godišniot hristijanski zavet; proletta 2030 godina silno ќе go odbeleži svoeto omega vreme.

No, alfa e isto taka 1844 so nejzinoto omega 1994. I konačno, alfa e za mene i poslednite izbrani, 1995 so nejzinoto omega, 2030.

Stih 14: „ Blaženi se onie što gi pazat Negovite zapovedi (a ne“) da gi perat svoite obleki) , za da imaat pravo na drvoto na životot i da vlezat niz portite vo gradot !

Vtorata forma na „ golemata nevolja “ e pred nas, so nejzinata posledica od mnoštvo smrtni slučai. Zatoa, stanuva itno da se dobie zaštitata i pomošta od Boga preku Isus Hristos. Kako što sugerira slikata, grešnikot mora da „ gi pazi svoite zapovedi“. »; onie Božji i onie na Isus, „ Božjoto Jagne “, što znači deka toj mora da se otkaže od site formi što može da gi zeme grevot. Prikrieniот prevod na ovoj stih začuvan vo našite segašni Biblii se dolži na rimokatolicizmot nasoeen od Vatikan. Drugite rakopisi, najstarite i zatoa poverni, predлагаat: „ Blaženi se onie što gi držat negovite zapovedi “. I bidejќi grevot e prekršuvanje na zakonot, porakata e iskrivena i ja zamenuva neophodnata i vitalna poslušnost so ednostavnото baranje za hristijanska pripadnost. Koj ima korist od zlostorstvoto? Onie što ќе se borat protiv sabotata do slavnото vraќanje na Isus Hristos. Vistinskata poraka e sumirana vaka: „Blažen e onoj što go poslušuva svojot Tvorec“. Ovaa poraka samo ja povtoruva onaa navedena vo Otkrovenie 12:17 i 14:12, imeno: „ onie što gi držat Božjite zapovedi i verata vo Isus “. Ova se primatelite na poslednata poraka upatena od Isus. Sudijata na rezultatot e samiot Isus Hristos, a negovite baranja se soodvetni na stradanjata što gi izdržal vo svoeto mačeništvo. Nagradata na izbranite ќе bide mnogu golema; Tie ќе dobijат besmrtnost i ќе vlezat vo večen život preku adventističkiот pat simboliziran so „ dvanaesette porti “ na simboličniот „ nov Erusalim “.

Stih 15: „ Nadvor od kućinjata, volšebnicite, bludnicite, ubijcite, idolopoklonicite i sekoj što saka i praktikuva laga! “

Koi se onie što Isus gi narekuva taka? Ova skrieno obvinuvanje se odnesuva na celata hristijanska vera što otpadnala; katoličkata vera, raznovidnata protestantska vera, vključuvajki ja i adventističkata vera što vleze vo negoviot sojuz od 1994 godina; adventističkata vera tolku bogato blagoslovena od nego na početokot na svoeto postoenje, a ušte poveќе vo odnos na nejzinite posledni pretstavnici prinudeni na nesoglasuvanje. „ Kučinjata “ se paganite, no isto taka, i pred sè, onie koi tvrdat deka se negovi braća i go predavaat . Ovoj termin „ kučinja “ e paradoksalno za sovremenite zapadni luѓe kako životno što se smeta za simbol na vernost, no za orientalcite e samata slika na prokletstvo. I tuka, Isus ja osporuvaa duri i nivnata čovečka priroda i gi smeta za nedelikatni životni. Drugite termini ja potvrđuvaat ovaa presuda. Isus gi potvrđuva zborovite izgovoreni vo Otkrovenie 21:8 i tuka, dodavanjeto na terminot „ kučinja “ go izrazuva negoviot ličen sud. Po vozvišenata demonstracija na ljubov što im ja dade na luѓeto, ništo ne e postrašno od toa da bideš predaden od onie koi tvrdat deka se negova i negova žrtva.

Potoa Isus gi narekuva „ magičari “ poradi nivnite odnosi so zli angeli, spiritualizam, koj prvo ja zavede katoličkata vera so javuvanjata na „Deva Marija“, nešto bibliski nevozmožno. No, čudata što gi pravat demonite se slični na onie što gi pravele „ magičarite “ na faraonot pred Mojsej i Aron.

Narekuvajki gi „ neskromni “, Isus go osuđuva osloboduvanjeto na moralot, no pred sè neprirodnite religiozni sojuzi što gi sklučuvaat protestantskite crkvi so katoličkata vera, osuđeni od Božjite proroci kako slugi na ġavolot. Tie ja reproduciraat, „kako ќerki“, „ neskromnosta “ na nivnata „ majka bludnica Golemiot Vavilon “, osuđena vo Otkrovenie 17:5.

Otpadnicite se isto taka „ ubijci “ koi će se podgotvat da gi ubijat izbranite na Isus ako toj ne intervenira za da gi spreči so svoeto slavno doaѓanje.

Tie se „ idolopoklonici “ zatoa što mu davaat pogolemo značenje na materijalniot život otkolku na duhovniot. Tie ostanuvaat ramnodušni koga Bog im ja nudi svojata svetlina, koja tie drsko ja otfrlaat demonizirajki gi negovite vistinski glasnici.

I za da go zakluči ovoj stih, toj precizira: „ i sekoj što saka i praktikuvaa lagi! “ Pravejki go toa, toj gi osuđuva onie čija priroda e povrzana so lagite, do toj stepen što se celosno nečuvstvitelni na vistinata. Se veli deka vkusovite i boite ne se sporni; istoto važi i za ljubovta kon vistinata ili lagite. No, za svojata večnost, Bog gi izbira, isključivo, meѓu svoite sozdanija što gi budi čovečkoto razmnožuvanje, onie koi ja imaat ovaa ljubov kon vistinata.

Konečniot ishod od Božjiot plan za spasenie e užasen. Eden po drug se isfrlaat zakoravenite, nepokajani pretpotopni grešnici, neverniot evrejski star zavet, gnasnata papska rimokatolička vera, idolopokloničkata pravoslavna vera, kalvinističkata protestantska vera i, konačno, institucionalnata adventistička vera, poslednata žrtva na duhot na tradicijata što site prethodni ja favorizirale podednakvo.

„Adventističkata“ poraka imaše fatalni posledici, prvo, za Evreite, koi padnaa poradi nivnoto odbivanje da veruvaat vo prvoto doaѓanje na Mesijata objaveno vo Dan. 9:24 do 27. Vtoro, hristijanite proterani od Isus, koi site ja delat vinata za pokažuvanje nezainteresiranost za najnovata „adventistička“ poraka koja go najavuvaa negovoto vtoro doaѓanje . Nivniot nedostatok na ljubov kon nejzinata vistina e fatalen za niv. Vo 2020 godina, site ovie glavni oficijalni religii ja delat ovaa užasna

poraka što Isus ja upati vo 1843 godina do protestantizmot od erata na „ Sardi “ vo Otk. 3:1: „ Se veli deka si živ, a si mrtov .“

Stih 16: „ Jas, Isus, go isprativ Svojot angel da vi svedoči za ova vo crkvite. Jas sum koren i rod Davidov, svetlata dzvezda utrinska. “

Isus go isprati svojot angel Gavriel kaj Jovan, a preku Jovan i kaj nas, negovite verni slugi od poslednite denovi. Zašto samo denes ovaa celosno dešifrirana poraka ni ovozmožuva da gi razbereme porakite što toj im gi upatuvaa na svoite slugi i učenici od sedumte eri ili sedumte sobranija. Isus go odstranuvaa somnežot za negovoto simbolično povikuvanje na Otk. 5: „ korenot i potomcite na David “. Toj dodava: „ svetlata i utrinska dzvezda “. Ovaa dzvezda e sonceto, no toj se identifikuvaa so nea samo kako simbol. Zašto, nesvesno, iskrenite suštestva koi go sakaat Isus Hristos poradi negovata žrtva go počituvaa našeto sonce, ovaa dzvezda obožena od paganite. Ako mnogumina ne se svesni za toa, mnoštva, duri i onie prosvetleni na ovaa tema, ne se podgotveni ili sposobni da ja razberat serioznosta na ova pagansko idolopokloničko dejstvie. Čovekot mora da se zaboravi sebesi, da se stavi na mestoto na Boga, koj gi čuvstvuva rabotite mnogu poinaku zatoa što negoviot um gi sledi postapkite na lugeto veќе rečisi 6000 godini. Toj ja identifikuvaa sekoja akcija za ona što navistina ja pretstavuvaa; Ova ne e slučaj za lugeto čii kratki životi se preokupirani pred sè so zadovoluvanje na svoite želbi, prvenstveno telesni i zemski, tuku e slučaj i so onie koi se duhovni i mnogu religiozni i koi ostanuvaa blokirani od počituvanjeto na tradiciite na otcite.

Na krajot od porakata od Tiatir , Duhot mu rekol na „ onoj što pobeduva “: „ I ќе mu ja dadam dzvezdata Denica “. Tuka Isus se pretstavuvaa sebesi kako „ dzvezdata Denica “. Zatoa, pobednikot ќе go dobie Isus, a so nego i celata svetlina na životot što go ima svojot izvor vo nego. Potsetuvanjeto na ovoj termin sugerira celoto vnimanie na vistinskite posledni „adventisti“ na ovie stihovi od 1. Pet. 2:19-20-21: „ I imame proročka reč pouverena, na koja dobro pravite da vnimavate, kako na svetilo što sveti na temno mesto, dodeka ne osamne denot i dzvezdata Denica ne zagree vo vašite srca. Prvo znaejќi go ova, deka niedno proroštvo od Pismoto ne e od sopstveno tolkuvanje, zašto proroštvo nikogaš ne došlo po čovečka volja, tuku svetite Božji luđe zboruvale taka što gi vodel Svetiot Duh “. Ne moželo podobro da se kaže. Otkako gi slušnal ovie zborovi, izbraniot gi pretvora vo dela što gi zema predvid Isus Hristos.

Stih 17: „ I Duhot i nevestata velat: Dojdi! I koj sluša, neka kaže: Dojdi! I koj e žeden, neka dojde; i koj saka, neka zeme od vodata na životot darum. “

Od početokot na svojata zemna služba, Isus go upatil ovoj povik: „ Dojdi “. No, koristejќi ja slikata za „ žed “, toj znae deka onie koi ne se „ žedni “ nema da dojdāt da pijat. Negoviot povik ќе go čujat samo onie koi se „ žedni “ za ovoj večer život što negovata sovršena pravda ni go nudi samo preku svojata blagodat, kako vtorā šansa. Samo Isus ja plati cenata; zatoa toj ja nudi „ slobodno “. Nikakvo katoličko ili božestveno „popustuvanje“ ne može da ja dobie za pari. Ovoj univerzalen povik podgotvuva sobir na izbranite od site narodi i od site potekla. Povikot „ Dojdi “ stanuvaa ključ za ova sobiranje na izbranite što ќе go sozdade testot na verata vo poslednite denovi. No, tie ќе go doživeat testot rasfrlan niz celata zemja i nema da bidat povtorno obedineti sè dodeka Isus Hristos ne se vrati vo svojata slava za da gi odstrani od zemjata na grevot.

Stih 18: „ Svedočam na sekoj što gi sluša proročkite zborovi na ovaa kniga: ako nekoj dodade nešto kon ovie raboti, Bog ќе mu gi dodade nevoljite što se napišani vo ovaa kniga. “

Otkrovenieto ne e obična bibliska kniga. Toa e literaturno delo božestveno kodirano na bibliski jazik koe može da go prepoznaat onie koi ja prebaruvaat celata Biblija od početok do kraj. Izrazite stanuvaa poznati so povtoreni čitanja. A „bibliskite konkordanci“ ni ovozmožuvaa da najdeme slični izrazi. No, tokmu zatoa što negoviot kod e tolku precizen, preveduvačite i prepisuvačite se predupredeni: „ Ako nekoj dodade nešto na toa, Bog će mu gi donese nevoljite opisani vo ovaa kniga .“

Stih 19: „ A ako nekoj odzeme od zborovite na knigata na ova proroštvo, Bog će mu odzeme del od drvoto na životot i od svetiot grad, što se napišani vo ovaa kniga. “

Od istite pričini, Bog mu se zakanuva na sekoj što „ odzema nešto od zborovite na knigata na ova proroštvo “. Sekoj što go prezema ovoj rizik e isto taka predupreden: „ Bog će mu go odzeme delot od drvoto na životot i od svetiot grad, koi se opisani vo ovaa kniga “. Zatoa, zabeležanite promeni će imaat užasni posledici za onie što gi pravat.

Go nasočuvam vašeto vnimanie kon ovaa lekcija. Ako menuvanjeto na ovaa nerazbirliva kodirana kniga e kazneto od Isus Hristos na ovie dva rigorozni načini, što će se sluči so onoj što ja otfra nejinata sovršeno razbirliva dekodirana poraka ?

Bog ima dobra pričina jasno da go iznese ova predupreduvanje, bidejki ova Otkrovenie, čii zborovi se izbrani od nego, e od ista vrednost kako i tekstot na negovite „deset zapovedi“ „vrežani so negoviot prst na kameni ploči“. Sega, vo Dan. 7:25, toj prorokuva deka negoviot kralski „ zakon “ će bide „ promenet “, kako i „ vremenjata “. Dejstvoto bilo izvršeno, kako što vidovme, od strana na rimskata vlast, posledovatelno carska vo 321 godina, a potoa papska, vo 538 godina. Ovaa akcija, koja toj ja ocenil kako „ arogantna “, će bide kazneta so smrt, i Bog nē pottiknuva da ne ja povtoruvame, kon proroštvo, ovoj vid greška što toj cvrsto ja osuđuva.

Božjoto delo ostanuva negovo delo bez ogled na vremeto vo koe se izvršuva. Dešifriranjeto na negovoto proroštvo e nevozmožno bez negovo vodstvo. Ova znači deka dešifriranoto delo e od ista vrednost kako i šifriranoto. Zatoa, sfatete deka ova delo, kade što Božjata misla e otkriena na jasen jazik, e od mnogu visoka „ svetost “. Toa pretstavuva konečno „ svedoštvo za Isus “ što Bog im go upatuva na svoite posledni disidentski slugi na adventistite na sedmiot den; a vo isto vreme, so praktikuvanjeto na vistinskata sabota, vo 2021 godina e poslednata „ opravdana svetost “ zakažana od stapuvanjeto vo sila na dekretot od Daniel 8:14 vo 1843 godina.

Stih 20: „ Onoj što svedoči za ova, veli: „Da, dođam brzo !“ Amin! Dojdi, Gospodi Isuse! “

Bidejki gi sodrži poslednite zborovi što Isus Hristos im gi upati na svoite učenici, ovaa kniga Otkrovenie e od mnogu visoka svetost. Vo nea naogame ekvivalent na pločite na zakonot, vrežani so Božjiot prst i dadeni na Mojsej. Isus svedoči; koj će se osmeli da go ospori ova božestveno svedoštvo? Sē e kažano, sē e otkrieno, toj nema ništo poveќе da kaže osven: „ Da, dođam brzo “. Ednostavno „ Da “ koe ja opfaka celata negova božestvena ličnost, e da se kaže dali negovoto pretstojno doaganje e sigurno zatoa što toj go obnovuva svoeto vetuvanje: „ Dođam brzo “; „ vednaš “ » datirano što go dobiva svoeto celosno značenje: vo proletta 2030 godina. I toj ja potvrđuva svojata izjava velejki „ Amin “; što znači: „Vistina“.

Koj togaš veli: „ Dojdi, Gospodi Isuse “? Spored stih 17 od ova poglavje, toa se „ Duhot i nevestata “.

Stih 21: „ Blagodatta na Gospoda Isusa da bide so site sveti! “

Ovoj posleden stih od Otkrovenieto ja završuva knigata so povikovanje na „ blagodatta na Gospod Isus “. Ova e tema koja često se sprotivstavuvala na zakonot vo ranoto hristijansko sobranie. Vo toa vreme, blagodatta bila sprotivstavena na zakonot od strana na onie koi ja odbivale Hristovata ponuda. Nasledovanjeto na zakonot od strana na Evreite značelo deka tie ja gledale božestvenata pravda samo preku nego. Isus ne sakal da gi oslobodi od poslušnost kon zakonot, tuku došel da „ ispolni “ ona što životinskite žrtvi go prorokuvale do nego. Zatoa rekol vo Matej 5:17: „ Nemojte da mislite deka dojdov da go poništam Zakonot ili Prorocite; ne dojdov da gi poništam, tuku da gi ispolnam .“

Najzačuduvачki e da se čue kako hristijanite go sporeduvaat zakonot so blagodatta. Zašto, kako što objasnuva apostol Pavle, blagodatta e nameneta da mu pomogne na čovekot da go ispolni zakonot, do toj stepen što Isus izjavuva vo Jovan 15:5: „ Jas sum lozata, a vie ste grankite. Koj ostanuva vo Mene i Jas vo Nego, dava mnogu plod, zašto bez Mene ne možete ništo da napravite .“ Za kakvi „dela “ zboruva i na kakov „ plod “ se osvrnuva? Počituvanjeto na zakonot, što Negovata blagodat go ovozmožuva preku Negovata pomoš vo Svetiot Duh.

Bi bilo poželno i pozdravo „ blagodatta na Gospod Isus da beše “, i deka možeše da dejstvuva „ vo site “; no ovoj iskričen stih izrazuva samo neostvarljiva želba. Da posakame site da bidat mnogobrojni; što e možno pobrojni; našiot voshituvački Bog, Tvorec i Spasitel go zaslužuva toa; toj e vrvno dostoen za toa. So naveduvanje „ so site svetii “, originalniot tekst gi odstranjuva site dvosmislenosti; blagodatta na Gospod može da im koristi isključivo samo na onie „ koi gi osvetuva so svojata vistina “ (Jovan 17:17). A na onie koi mislat deka će postignat večen život so toa što će go sledat patot što go bara Isus Hristos, ve potsetuvam deka pomegu „ patot “ i „ životot “, postoji neizbežnata „ vistina “, spored Jovan 14:6. So seto dolžno počituvanje kon buntovnicite koi go baraat blagoslovot od ovoj stih, od 1843 godina, blagodatta na Gospod im koristi samo na onie koi gi osvetuva so vraćanjeto na svojot odmor vo svetata sabota vo sabota. Tokmu ovaa akcija, povrzana so svedoštvo za ljubovta kon negovata „ vistina “, gi pravi izbranite svetci dostojni za dotičnata blagodat. Zatoa, blagodatta ne može da im se posveti na „site“. Zatoa, vnimavajte na zaveduvačkite loši prevodi na Biblijata, koi vodat do užasno konečno razočaruvanje za onie koi, za nivna nesreća, se potpiraat na niv!

Božestvenoto Otkrovenie prezentirano vo ova delo gi potvrdi lekciite prorečeni vo izveštajot od Knigata Bitie, čija vitalna važnost uspeavme da ja zabeležime. Na krajot od ova delo, mi se čini korisno da se potsetam na ovie glavni lekci. Ova e opravdano i bi sakal da istaknam deka vo našiot sodremen svet, hristijanskata vera e masovno pretstavena vo iskričena forma poradi kulturnoto nasledstvo na rimokatolicizmot. Vistinata što ja bara Bog ostanala vo ednostavnata i logična sostojba što ja razbrale prvite apostoli na Isus Hristos, no ovaa ednostavnost, čestopati ignorirana, stanuva kompleksna za neposvetenite poradi nejzinata malcinska priroda. Vsušnost, za da se identifikuvaat poslednite svetci na Isus Hristos od poslednite denovi i duhovnata struktura na Apokalipsata, od suštinsko značenje e dekretot od Daniel 8:14. No, za da se identifikuva ovoj dekret, od suštinsko značenje e i proučuvanjeto na celata kniga na Daniel i dešifriranjeto na nejzinite proroštva. Razbrani ovie raboti, Apokalipsata ni gi otkriva svoje tajni. Ovie neophodni studii ja objasnuvaat teškotijata što se srećava koga se obiduvame da go ubedime neverniot čovek od našeto vreme na Zapad, a osobeno vo Francija.

Isus rekol deka nikoj ne može da dojde kaj nego osven Otecot koj go vodi, a isto taka rekol, vo vrška so svoite izbranici, deka tie mora da bidat rodeni od voda i Duh. Ovie dve učenja na komplementaren način označuvaa deka Bog ja pozna duhovna priroda na svoite izbranici među site svoi sozdanija. Sledstveno, sekoe od niv će reagira spored ovaa priroda što e specifična za nego; taka, nekoj što ima predrasudi vo korist na sabotata što veće ja praktikuvaa Evreite, bez mnogu teškotii će gi prifatii proročkite otkrovenija što pokažuvaa deka e potrebna od Boga od 1843 godina. Sprotivno na toa, nekoj što ima nepovolni predrasudi za nea će gi otkriti site izneseni bibliski argumenti i će najde dobri pričini da go opravda svoeto odbivanje. Razbiranjeto na ovoj princip neće štiti od kakvo bilo razočaruvanje vo vrška so onie na koi im ja predstavuvame vistinata za Hristos. Otkrivajќi ja vistinata za Božjata misla, proroštvo to mu ja dava celata svoja moќ na „večnoto Evangelie“ koe učenicite na Isus mora da „go učat na narodite do krajot na svetot“.

„Dzverovite“ na Apokalipsata

Hronološki i posledovatelno, neprijatelite na Boga i negovite izbrani se pojavuvale vo lik na „dzverovi“.

Prvot go označuva imperijalniot Rim, pretstaven so „zmejot so deset rogovi i sedum glavi što nosat dijademi“ vo Otk. 12:3; „nikolaitite“ vo Otk. 2:6; „gavolot“ vo Otk. 2:10.

Vtoriot se odnesuva na papskiot katolički Rim, pretstaven so „dzverot što izleguva od moreto, so deset rogovi i dijademi i sedum glavi“ od Otk. 13:1; „prestolot na Satanata“ vo Otk. 2:13; „ženata Jezavela“ vo Otk. 2:20; „mesečinata oboena so krv“ vo Otk. 6:12; „udrenata tretina od mesečinata“ od „čtvrтата truba“ vo Otk. 8:12; „moreto“ vo Otk. 10:2; „trška kako stap“ vo Otk. 11:1; „opaškata“ na „zmejot“ vo Otk. 12:4; „zmijata“ vo Otk. 12:14; i „zmejot“ od stihovite 13, 16 i 17; „golemiot Vavilon“ vo Otk. 14:8 i 17:5.

Tretiot e nasoeen kon francuskiot revolucioneren ateizam, pretstaven preku „dzverot što izleguva od bezdnata“ vo Otk. 11:7; „golemata nevolja“ vo Otk. 2:22; „čtvrтата truba“ vo Otk. 8:12; „ustata što ja golta rekata“ što go simbolizira katoličkiot narod, vo Otk. 12:16. Ova se odnesuva na prvata forma na „vtorata maka“ navedena vo Otk. 11:14. Nejinata vtorata forma će se postigne so „šestata truba“ od Otk. 9:13, odnosno, spored Otk. 8:13 pod naslovot „vtora maka“, pomeću 7 mart 2021 i 2029 godina, pod realniot aspekt na Tretata svetska vojna što završuva so nuklearna vojna. Čovečkiot genocid što ja depopulira zemjata (bezdната) e vrskata vospostavena pomeću „čtvrтата i šestata truba“. Detalii za razvojot na ovaa vojna se otkrieni vo Dan. 11:40-45.

Četvrtiot „dzver“ se odnesuva na protestantskata vera i katoličkata vera, nejziniot sojuznik, vo posledniot test na verata vo zemnata istorija. Toj „izleguva od zemjata“ vo Otk. 13:11; što znači deka samiot izlegol od katoličkata vera simbolizirana so „moreto“. Erata na reformacijata vo golema mera vospostavila protestantska religija, so poveće aspekti, obeležana so otpadništvo, svedočejќi vo delata na Jovan Calvin za voinstven, surov, surov i progonuvački karakter. Vleguvanjeto vo sila na dekretot od Dan. 8:14 go osudi globalno od proletta 1843 godina.

Institucionalnata adventistička vera, koja oživea od testot za protestantskata vera od 1843-1844 godina, se vrati vo statusot na protestantska vera i nejzinoto božestveno prokletstvo od esenta 1994 godina; ova e poradi oficijalното otkrivanje na božestvenata proročka svetlina otkriena vo ova delo od

1991 godina. Ova duhovna smrt na institucionalna forma e prorečena vo Otk. 3:16: „ Će ve povratam od ustata Moja “.

Konečното ispolnuvanje na proroštva e pred nas, a verata na sekogo Će bide testirana. Gospod Isus Hristos Će gi prepoznae, meĝu site Ćoveĉki suštstva, onie koi mu pripaĝaat, odnosno onie koi gi pozdravuvaa negovite vitalni otkrovenija, plodot na boŝestvenata ljubov, so radost i blagodarna vernost.

Vo vremeto na posledniot izbor, izbranite Će se razlikuvaa po faktot deka Će znaat zošto padnatite paĝaat, boŝestvenoto Otkrovenie na toj naĉin Će napravi razlika pomeĝu spasenite i izgubenite za koi, od apostolskata era „ Efes “, vo Otk. 2:5, Bog rekol: „ Zatoa, seti se od kade si padnal “; a vo 1843 godina, vo erata „ Sardi “, toj im rekol i na protestantite, vo Otk. 3:3: „ seti se kako si primil i ĉul; i drŝi se i pokaj se “; ova se odnesuva na adventistite koi padnale od 1994 godina, koi iako ja poĉituvaa sabotata, ja primaat od Isus ova poraka od Otk. 3:19: „ Gi karam i gi kaznuvam site što gi sakam; zatoa bideite revnosni i pokajte se . “

Podgotvuvajĉi go ova proroĉko Otkrovenie, Bog Tvorecot, sretnat vo liĉnosta na Isus Hristos, si postavil cel da im ovozmoŝi na svoite izbrani jasno da gi identifikuvaa svoite neprijateli; rabotata e završena i Boŝjata cel e postignata. Taka duhovno zбогатен, Negoviot Izbranik stanuva „ Nevesta podgotvena za Svadbenata veĉera na Jagneto “. Toj „ ja obleĉe vo fin bel len, što se pravednite dela na svetiite “ vo Otkrovenie 19:7. Vie koi ja proĉitavte soдрŝinata na ova delo, ako imate sreĉa i blagoslov da bideite meĝu nivniot broj, „ podgotvete se da se sretnete so vaŝiot Bog “ (Amos 4:12), vo negovata vistina!

Iako deŝifriranjeto na misterioznite proroštva na Daniel i Otkrovenie e celosno završeno i vremeto na vistinskoto vraĉanje na Hristos sega ni e poznato, ova praŝanje za Isus Hristos citirano vo Luka 18:8 ostava donekade vznemiruvaaĉka сомнеŝ: „ Vi velam, toj brzo Će gi odmazdi. No, koga Će dojde Sinot Ćoveĉki, Će najde li vera na zemjata? “ Zašto izobilstvoto na intelektualno znaenje za vistinata ne moŝe da ja nadomesti slabosta na kvalitetot na ova vera. Ćoveŝtvoto koe Će se sooĉi so vraĉanjeto na Isus Hristos se razvilo vo klima povolna za site formi na silno pottiknata sebiĉnost. Individualniot uspeh stana cel što treba da se postigne po sekoja cena, duri i so uništuvanje na bliŝniot, i toa za vreme na dolg period na svetski mir što trae poveĉe od 70 godini. Koga znaeme deka vrednostite na neboto predloŝeni od Isus Hristos se vo apsolutna sprotivnost so ovoj standard na naŝeto vreme, negovoto praŝanje izgleda tragiĉno opravdano, bidejĉi moŝe da se odnesuva na luĝe koi veruvale deka se „izbrani“, no za ŝal Će ostanat samo „povikani“; bidejĉi Isus nema da go najde vo niv kvalitetot na verata potreben za da se bide dostoen za negovata blagodat.

Bukvata ubiva, no Duhot dava život

Ova posledno poglavje go završuje dešifriranje na Otkrovenieto. Vsušnost, štotuku gi prezentirav bibliskite kodovi što ni ovozmožuvaa da gi identifikuvame simbolite što Bog gi koristi vo svoite proroštva, no iako nivnata cel e da go otkrijat negoviot uslov za vraćanje na sabotata od 1843-1844 godina, zborot sabota ne se pojavuva nitu ednaš vo ovie proročki tekstovi na Daniel ili Otkrovenie. Sekogaš e sugeriran, no ne e jasno citiran. Pričinata zošto ne e jasno imenuvan e toa što praktikuvanje na sabotata e osnovna normalnost na apostolskata hristijanska vera, bidejki sekoj može da vidi deka temata za sabotata nikogaš ne bila predmet na kontroverzii megu Evreite i prvite apostoli, učenici na Isus Hristos. Sepak, glavot ne prestanal da ja napađa, prvo pottiknuvajki gi Evreite da ja „oskvernat“, a potoa i hristijanite, terajki gi celosno da ja „ignoriraat“. Za da go postigne ovoj rezultat, toj inspiriral lažni prevodi na originalnite tekstovi što go spomenuvale nego. Isto taka, ova prezentiranje na božestvenata vistina ne bi bilo celosno bez osudata na ovie odvratni zlodela, čii žrtvi se, prvo, Bog vo Isus Hristos, a potoa onie na koi negovata iskupitelna smrt možeše da im ponudi večen život.

nitu eden stih vo spisite na stariot i noviot zavet, odnosno vo celata Biblija, koj uči za promena na statusot na sabotata od četvrtata od Negovite Deset zapovedi; zgora na toa, osvetena od Boga, od početokot na Negovoto sozdavanje na našiot zemen svet.

Od protestantskoto otpadništvo poradi sproveduvanje na dekretot od Daniel 8:14, vo proletta 1843 godina, pa se do denes, čitanje na Biblijata ubiva. Preciziram, ne e Biblijata taa što ubiva dobrovolno, tuku nejzinata upotreba poradi greškite vo prevodot što se pojavuvaa vo prevedenite verzii na originalnite tekstovi „hebrejski i grčki“; no pred se e problem poradi lošite tolkuvanja. Samiot Bog go potvrđuva toa, na slika, vo Otkrovenie 9:11: „Nad sebe go imaa za car angelot na bezdnata, narečen na hebrejski Abaddon, a na grčki Apolion. „Tuka se sećavam na skrienata poraka vo ovoj stih: „Avaddon i Apolion“ značat „na hebrejski i grčki“: Uništuváč. „Angelot na bezdnata“ ja uništuvaa verata koristejki gi bibliskite „dvajca svedoci“ od Otkrovenie 11:3.

Isto taka, od 1843 godina, lažnite vernici napravile dve greški vo nivnoto tolkuvanje na istoriskoto svedoštvo na Biblijata. Prvata e što mu dale pogolemo značenje na raćanje na Isus Hristos otkolku na negovata smrt, a vtorata ja zajaknuva ovaa greška, davajki mu pogolemo značenje na negovoto voscresenie otkolku na negovata smrt. Ovaa dvojna greška svedoči protiv niv, bidejki demonstracijata na Božjata ljubov kon svoite sozdanija, vo suština, se temeli na negovata dobrovolna odluka da go dade, vo Hristos, svojot život za iskupuvanje na svoite izbranici. Davanje prioritet na voscresenieto

na Isus se sostoi vo iskrivuvanje na Božjiot plan za spasenie, a ova nosi za vinovnite posledica od otsekuvanje od nego i kršenje na negoviot svet, praveden i dobar zavet. Pobedata na Hristos se temeli na negovoto prifaćanje na smrtta, negovoto voscresenie e samo srećna i pravedna posledica od negovoto božestveno sovršenje.

Kološanite 2:16-17: „ Zatoa nikoj da ne ve osuduva za jadenje ili pienje, ili za praznik, ili za mlada mesećina, ili za sabota. Toa e senka na ona što će dojde, a teloto e Hristovo. “

Ovoj stih često se koristi za da se opravda prekinuvanje na praktikuvanje na nedelnata „ sabat“ . Dve prićini go osuduvaat ovoj izbor. Prvata e deka izrazot „ na sabotite “ gi oznaćuva „ sabotite “ predizvikani od godišnite religiozni „ praznici “ utvrđeni od Boga vo Levit 23. Ova se podvižni „ saboti “ koi se postaveni na početokot, a ponekogaš i na krajot od vremeto na religioznite „ praznici “ . Tie se evociraat so izrazot „ ne smeete da rabotite nikakva robovna rabota na toj den “ . Nivnata edinstvena vrska so nedelnata „sabat “ e nivnoto ime „ sabat “ , što znaći „da se zapre, da se odmori“ i koe se pojavuva za prv pat vo Bitie 2:2: „ Bog se odmori “ . Isto taka, treba da se zabeleži deka zborot „ sabat “ citiran vo hebrejskiot tekst na četvrtata zapoved ne se pojavuva vo prevodot na L. Segond, koj go oznaćuva samo pod imeto „ den za odmor “ ili „ sedmi den “ . Sepak, korenot go ima od glagolot citiran vo Bitie 2:2: „ odmor “ ili „ sabat “ , koj e jasno imenuvan vo verzijata na Biblijata na JNDarby.

Vtorata prićina e slednava: Pavle rekol za „ praznicite i sabotite “ deka tie se „ senki na idnite raboti “ , odnosno raboti što prorokuvaat realnost što se slućila ili će dojde. Pretpostavuvajći deka vo ovoj stih se raboti za „ sedmiot den sabotata “ , taa ostanuva „ senka što će dojde “ sè do doaćanje na sedmiot milenium za koj toj prorokuva. Smrtta na Isus Hristos go otkri znaćenje na „ sedmiot den sabotata “ , koja, poradi negovata pobeda nad grevot i smrtta, gi prorokuva nebesnite „ iljada godini “ vo tekot na koi negovite izbranici će im sudat na padnatite zemni i nebesni mrtvi.

Vo ovoj stih, „ praznicite, mladite mesećini “ i nivnite „ saboti “ bea povrzani so postoenje na nacionalniot oblik na Izrael od stariot zavet. So vospostavuvanje, preku svojata smrt, na noviot zavet, Isus Hristos gi napravi ovie proroćki raboti beskorisni; tie trebaše da prestanat i da isćeznat kako „ senka “ što blednee pred realnosta na negovata ispolneta zemska slućba. Dodeka nedelnata „sabota“ go ćeka doaćanje na sedmiot milenium za da ja ispolni svojata prorokuvana realnost i da ja izgubi svojata korisnost.

Pavle isto taka go citira „ jadenje i pienje “ . Kako veren sluga, toj znae deka Bog zboruval za ovie raboti vo Levit 11 i Vtorozakonie 14, kade što propiřuva koja ćista hrana e dozvolena, a koja nećista hrana e zabraneta. Zborovite na Pavle ne se nameneti da gi osporat ovie božestveni odredbi, tuku samo ćovećkite mislenja (koi nikoj...) izrazeni na ovaa tema, koi toj će gi razvie vo Rimjanite 14 i 1 Kor. 8, kade što negovite misli se pojavuvaat pojasno. Temata se odnesuva na hrana ųrtvuvana na idoli i laćni božestva. Toj gi potsetuva izbranite, koi go formiraat Božjiot duhoven Izrael, na nivnite dolćnosti kon nego, velejći vo 1 Kor. 10:31: „ Jadete li, piete li, ili što i da pravite, pravete sè za slava Boųja “ . Dali Bog go proslavuvaat onie koi gi ignoriraat i preziraat negovite otkrieni odredbi na ovie temi?

Jakov, bratot na Isus, zboruva vo ime na apostolite za obrežuvanje , vo Dela 15:19-20-21: „ Zatoa ve molam da ne gi voznemiruvate onie od neznaboščite što se obraќaat kon Boga, tuku da im napišete da se vozdržuvaat od idolski oskverneti, od blud, od udaveni raboti i od krv. Zašto Mojsej od antičko vreme ima vo sekoj grad onie što go propovedaat, čitajќi go vo sinagogite sekoja sabota .“

Često koristen i za opravduvanje na slobodata na preobratnite pagani od sabotata, ovie stihovi, naprotiv, predstavuvaat najdobar dokaz za nejzinata praktika ohrabruvana i poučena od apostolite. Vsušnost, Jakov smeta deka ne e korisno da im se nametnuva obrežuvanje i gi sumira osnovnite princip i bidejќi dlabinskoto religiozno učenje ke im bide prezentirano koga odat „ sekoja sabota “ vo evrejskite sinagogi vo nivnite mesta.

Drug izgovor što se koristi za da se opravda prekinuvanje na klasifikacijata na čista i nečista hrana: vizijata dadena na Petar vo Dela 10. Negovoto objasnuvanje e razvieto vo Dela 11 kade što gi identifikuva „nečistite životni“ od vizijata so paganskite „luѓe“ koi dojdoo da go zamolat da odi kaj rimskiot stotnik „Kornelij“. Vo ovaa vizija, Bog ja prikažuva nečistata priroda na paganite koi ne mu služad nemu i im služad na lažni božestva. Sepak, smrtta i voskresenieto na Isus Hristos donesuva golema promena za niv, bidejќi vratata na blagodatta im se otvora preku verata vo žrtvata na iskupitelot na Isus Hristos. Preku ovaa vizija Bog go uči Petar na ovaa novina. Sledstveno, klasifikacijata na čisti i nečisti utvrdena od Bog, vo Levit 11, ostanuva i prodolžuva do krajot na svetot. Osven što, od 1843 godina, so dekretot od Dan. 8:14, hranenieto na čovečkite suštestva go prezema standardot na prvobitnoto „ osvetuvanje “ utvrdeno i naredeno vo Bitie 1:29: „ I Bog reče: Ete, vi dadov sekakva bilka što dava seme, što e po celata zemja, i sekoe drvo vo koe ima plod od drvo što dava seme; toa ke vi bide za hrana .“

Isus go dade svojot život vo fizička i mentalna tortura za da gi spasi svoite izbrani. Ne se somnevajte vo mnogu visokoto nivo na svetost što ovaa strasna smrt go bara za vozvrat od onoj što go spasuva. Navistina!

Zemnoto vreme na Isus Hristos

Biserot na sabotata od 20 mart 2021 godina

Od početokot na mojata služba, bev ubeden, i go peev, deka „Isus se rodi naprolet“. Na ovaa sabota, na 20 mart 2021 godina, proleznata ramnodenica se sluči vo 10:37 časot nautro, na početokot na eden molitven sostanok. Potoa Duhot me navede da baram dokazi za ona što dotogaš beše ednostavno ubeduvanje vo verata. Evrejskiot kalendar ni ovozmoži da go postavime vremeto na proleznata ramnodenica vo godinata - 6 pred našeto oficijalno hristijansko datiranje na raĝanjeto na našiot Spasitel - na „sabotata“ na 21 mart.

Zošto godinata –6?

Bidejki našeto oficijalno datiranje na raĝanjeto na Isus Hristos e izgradeno vrz osnova na dve greški. Duri vo 6 vek od n.e. katoličkiot monah Dionisij Mali počnal da vospostavuva kalendar. Vo otsustvo na bibliska ili istoriska preciznost, toj go smestil ova raĝanje na datumot na smrtta na kralot Irod, koj go smestil vo 753 godina od n.e. po osnovanjeto na Rim. Ottogaš, istoričarite potvrdile greška od 4 godini vo negovata presmetka; što ja smestuva smrtta na Irod vo 749 godina od n.e. po osnovanjeto na Rim. No, Isus e roden pred smrtta na Irod, a Matej 2:16 ni dava pojasnuvanje koe ja stava vozrasta na Isus na „dve godini“ vo vremeto na „masakrot na nevinite“ nareden od lutiot kral Irod, bidejki toj stradal i ja čuvstvuval smrtta što će go odvoi od radostite na moќta što se približuva. Detaljot e važen, bidejki tekstot naveduva „dve godini, spored datumot što vniatelno gi prašal mudrecite“. Dodadeno na četirite godini od prethodnata greška, godinata -6, ili 747 od osnovanjeto na Rim, e bibliski utvrdena.

Proleznata ramnodenica vo godinata – 6

Paĝajki vo sabota, vo ovaa godina – 6, Biblijata nē uči deka angel im se pojavil na „ovčarite koi gi čuvale svoje stada“. Sabotata ja zabranuva trgovijata, no ne i čuvanjeto i grižata za životnite; Isus go potvrdi ova velejki: „Koj od vas, ako ima ovca što će padne vo jama, ne doaĝa da ja spasi, duri ni vo sabota?“ ? ». Taka, od angel, raĝanjeto na „Dobriot Pastir“, spasitel i vodač na čovečkite ovci, prvo im bilo objaveno na čovečkite pastiri, čuvari i zaštitnici na životnite ovci. Angelot preciziral: „... zašto denes vi se rodi vo gradot Davidov spasitel, koj e Hristos, Gospod“. Ova „dnes“ znači beše saboten den i bidejki objavata beše dadena noće, raĝanjeto na Isus e pomeĝu 18 časot, početokot na sabotata, i noќniot čas na blagovestieto što angelot im go dal na pastirite. Segamora da go utvrdime točnoto vreme koga, vo vremenskiot brojčanik na Izrael, se ispolnila proleznata ramnodenica vo godinata - 6. No, ova sē ušte ne e možno bidejki nemame informacii za ova vreme.

Raĝanjeto na Isus vo sabota go pravi Božjiot plan za spasenie jasen i sovršeno logičen. Isus se proglasil sebesi za „Sin Čovečki“, „Gospodar na sabotata“. Zašto sabotata e privremena i nejzinata korisnost se protega do denot na negovoto vtoro doaĝanje, ovoj pat moќno i slavno. Isus i dava na

sabotata celosno značenje bidejki go prorokuva ostatokot od sedmiot milenium osvoen samo za negovite izbrani preku negovata pobeda nad grevot i smrtta.

Za da go označi svoeto vleguvanje vo zrelost, na „dvanaesetgodišna voзраст“, Isus duhovno intervenira kaj religioznite luđe koi gi isprašuva za Mesijata objaven vo Svetoto pismo. Oddelen od svoite roditeli koi go baraat tri dena, toj svedoči za svojata božestvena nezavisnost i svojata svest za svojata misija vo korist na zemnite luđe.

Potoa doaga vremeto na negovata aktivna i oficijalna zemska služba. Učenjata od Daniel 9:27 go predstavuvaat toa vo forma na „ zavet “ na „ a “ . nedela “ što simbolizira sedum godini pomegu esenta 26 i esenta 33. Pomegu ovie dve eseni, na centralna pozicija, e proletta i praznikot Pasha vo 30-tata godina, kade što, vo 15 časot, „vo sredinata na sedmicata“ na Veligden, vo sreda, 3 april 30, Isus Hristos ja prekinat „ žrtvata i prinosot na životni “ od evrejskiot obred, nudejki go svojot život za da gi iskupi grevovite samo na svoite izbrani. Na denot na negovata smrt, Isus imal 35 godini i 13 dena. Umirajki pobedonosno nad grevot i smrtta, Isus možel da mu go predade svojot duh na Boga, velejki: „ Svršeno e “. Negovata pobeda nad smrtta potoa bila potvrdena so negovoto vaskresenie. Taka gi pridružoval i gi poučeval svoite apostoli i učenici se dodeka, pred nivni oči, ne se voznese na neboto pred praznikot Pedesetnica, spored svedoštvoto dadeno vo Dela 1:1 do 11. No, angelite vo ovaa prilika go podgotvile objavuvanje na negovoto slavno vraćanje, velejki: „ Luđe Galilejci, zošto stoite ovde gledajki kon neboto? Ovoj ist Isus , Koj beše voznese od vas na neboto, ke dojde na istiot način kako što go vidovte da odi na neboto „Na Pedesetnica, toj ja započna svojata nebesna služba kako „Svetiot Duh“, što mu ovozmožuva da dejstvuva do krajot na svetot, vo isto vreme, vo duhot na sekoj od negovite izbranici rasfrlani niz celata zemja. Togaš negovoto ime prorokuvano vo Isaija 7:14, 8:8 i Matej 1:23, „ Emanuel “, što znači „Bog so nas“, dobiva ušte poveke svoje vistinsko značenje.

Detalite dadeni vo ovoj dokument predstavuvaat nagradi što Isus im gi dava na svoite izbrani kako znak na blagodarnost za nivnata demonstracija na vera. Na ovoj način datumot na negovata smrt ni ovozmožuva da go znaeme i da go spodelime so nego datumot na negovoto konečno slavno vraćanje, koe go programiral za prvot den od proletta vo 2030 godina; odnosno 2000 godini po proletta na negovoto raspnuvanje na 3 april, 30.

Svetost i osvetuvanje

Svetosta i osvetuvanjeto se nerazdelni i uslovi za spasenieto što go nudi Bog vo Isus Hristos. Pavle nè potsetuva na ova vo Evreite 12:14: „ Stremete se kon mir so site luđe i kon svetost, bez koja nikoj nema da Go vidi Gospoda .“

Ovoj božestven koncept na „ osvetuvanje “ mora sovršeno da se razbere bidejќi se odnesuva na „sè što mu pripađa na Boga“ i kako site sopstvenici, toj ne dozvoluva da bide lišen bez posledici za onie koi se osmeluvaat da go storat toa. Sega, beskorisno e da se popišuva i da se utvrduva spisokot na neštata što mu pripađaat nemu; Sozdatel na životot i sè što sodrži, sè mu pripađa nemu. Zatoa, toj ima pravo na život i smrt nad site svoi živi suštества. Međutoa, ostavajќi im na site pravo da živeat so nego ili da umrat bez nego, negovite izbrani mu se pridružuvaat po sloboden i dobrovolen izbor da mu pripađaat večno. Ova pomiruvanje so nego gi pravi negovite izbrani negov imot. Onie što gi pozdravuva i priznava vleguvaat vo negoviot koncept na osvetuvanje , koj veќе se odnesuvaše na site zakoni na koi podleži životot na zemjata. Zatoa, osvetuvanjeto se sastoi od soglasuvanje da se potčinime na fizičkite i moralnite zakoni utvrdeni, a so toa i odobreni, od Boga. Vo ovoj dvoen kapacitet, sabotata i Desette zapovedi konkretno go izrazuvaat ova božestveno osvetuvanje, čie prekršuvanje ќе bara smrt na Mesijata Isus.

Ovoj koncept na osvetuvanje e tolku fundamentalen što Bog smetal deka e soodvetno da go definira od početokot na Biblijata vo Bitie 2:3, so osvetuvanje na sedmiot den. Zatoa ne e iznenadivački što ovoj broj sedum stanuva negov „carski pečat“ niz celata Biblija, a osobeno vo Otkrovenie 7:2: „ I vidov drug angel kako se vzdignuva od istok , koj imaše pečat na život Bog . I izvika so silen glas kon četirite angeli na koi im beše dadeno da im naštetat na zemjata i moreto, i reče : „Onie koi imaat uši da go čujat predlogot na suptilniot Duh Božji ќе zabeležat deka ovoj „ pečat na život Bog “ e citiran vo ova poglavje „7“ od Otkrovenieto.“

Na ovaa Pasha i sabota na 3 april 2021 godina, godišninata od smrtta na našiot Spasitel Isus Hristos, Božjiot Duh gi nasoči moite misli kon evrejskoto svetilište na Mojsej i Hramot izgraden od carot Solomon vo Erusalim. Tamu zabeležav eden detalj što silno ja potvrđuva interpretacijata što ja dadov za ova svetilište; imeno, proročka uloga vo golemiot proekt za spasenie podgotven za izbranite otkupeni od Boga.

Od 1948 godina, sè ušte nosejќi go božestvenoto prokletstvo poradi nivnoto odbivanje da go priznaat Isus Hristos kako „Mesija“ ispraten od Boga, Evreite ja vratija svojata nacionalna zemja. Ottogaš, edna ideja, edna misla gi opsednuva: da go obnovat Erusalimskiot hram. Za žal, ova nikogaš nema da se sluči, bidejќi Bog ima dobra pričina da go spreči toa; negovata uloga beše završena so smrtta i voscresenieto na Isus Hristos. Svetosta na hramot go najde svoeto celosno ispolnuvanje vo dušata na „Mesijata“, vo negovoto telo i duh, sovršeni i bez nikakva damka. Isus ja otkri ovaa lekcija velejќi vo Jovan 2:14, zboruvajќi za svoeto telo: „ Urijte go ovoj hram i za tri dena ќе go podignam “.

Krajot na upotreblivosta na Hramot beše potruden od Bog na nekolku načini. Prvo, toj go uništi vo 70 godina od n.e. od strana na rimskite trupi na Tit, vo soglasnost so objavata proročena vo Daniel 9:26. Potoa, otkako gi istera Evreite, toj go predade mestoto na Hramot na religijata na islamot, koja tamu izgradi dve džamii: najstarata, „Al-Aksa“ i Kupolata na karpata. Zatoa, Izrael nema nitu možnost nitu ovlastuvanje od Boga da go obnovi svojot Hram. Bidejki ovaa rekonstrukcija bi go narušila negoviot prorokuvan plan za spasenie.

Validnosta na hramot vo Erusalim beše vrežana vo formata na negovata izgradba. No, za da go vidime ova pojasno, prvo mora da gi ispitame otkrienite detali za ovaa religiozna gradba, nositel na svetost. Da zabeležime deka hramot trebalo da go izgradi carot David, koj izrazil želba za nego i go izbral Erusalim da bide negov dom; Bog se soglasil. Za da go napravi ova, toj go razubavil i utvrdil ovoj dreven grad narečen „Jevus“ vo vremeto na Avraam. Taka, pomegu David i „sinot Davidov“, „Mesijata“, pominale „iljada godini“. No, Bog ne mu dozvolil da go stori toa i mu ja otkril pričinata: toj stanal krvav čovek so toa što go ubil svojot veren sluga „Urija Heteecot“ za da ja zeme negovata žena, „Vatsavea“, koja podocna stanala majka na carot Solomon. Taka David ja snosel cenata na svojata vina, kaznet so smrtta na svojot prv sin, roden od Vitsavea, a potoa, otkako napravil popis na svojot narod bez Božja naredba, bil kaznet i Bog mu ponudil da ja izbere svojata kazna pomegu tri izbori. Spored 2. Sam. 24:15, toj go izbral smrtniot stepen od epidemijata na čuma koja za tri dena predizvikala smrt na 70.000 žrtvi.

Vo 1 Carevi 6, naoğame opis na hramot izgraden od Solomon. Toj go narekuva „dom na Jahve“. Ovoj termin „kuća“ ukažuva na mesto za semejno sobiranje. Izgradenata kuća go prorokuva semejstvoto na Bogot-tvorec koj go iskupuva. Se sastoi od dva sosedni elementi: svetilišteto i hramot.

Na zemjata, religioznite obredi se izvršuvaa vo oblata ovlastena za lugeto. Solomon go narekuva hram. Protegajki se od najsvetoto mesto, koe toj go narekuva svetilište, i od koe e odvoeno samo so zavesa, hramovata soba e dolga četriceset lakti, ili dvojno pogolema od svetilišteto. Taka, hramot pokriva dve tretini od celata kuća.

Iako e izgraden podocna, vo vremeto na Mojsej, evrejskiot zavet e celosno staven pod pokroviteljstvo na zavetot sklučen megu Boga i Avraam na početokot na tretiot milenium od vremeto na Adam. „Mesijata“ ke se pretstavi pred evrejskiot narod na početokot na pettiot milenium, odnosno 2000 godini podocna. Segaj, vremeto dadeno od Bog na zemjata za negoviot izbor na izbrani e 6000 godini. Taka, za vremeto naoğame soodnos $2/3 + 1/3$ od domot na Jahve. I vo ovaa sporedba, $2/3$ od zavetot na Avraam odgovaraat na $2/3$ od domot na Jahve, koj završuva na razdelitelnata zavesa. Ovaa zavesa igra glavna uloga bidejki go označuva preminot od zemnoto kon nebesnoto; ova znaejki deka ovaa promena go označuva završuvanje na proročkata uloga na zemniot hram. Ovie poimi mu davaat na razdelitelnata zavesa značenje na grevot što go razdeluva sovršeniot nebesen Bog od nesovršeniot i grešen zemski čovek od Adam i Eva. Razdelitelnata zavesa ima dvoen karakter, bidejki mora da se usoglasi so nebesnoto sovršenstvo i zemnoto nesovršenstvo na dvata spoeni dela. Togaš se pojavuva ulogata na Mesijata bidejki toj sovršeno ja otelotvoruva ovaa karakteristika. Vo svojata božestvena sovršenost, Isus Hristos stana grev nosejki gi onie na svoje izbranici. na nivno mesto da se iskupi za niv i da ja plati smrtnata cena.

Ovaa analiza ne vodi da vidime vo svetilišteto slika za proročka niza od golemite duhovni fazi obeležani na seкои 2000 godini: 1-va žrtva prinesena od Adam – Žrtva prinesena od Avraam na

planinata Morija, idna Golgota – Žrtva na Hristos vo podnožjeto na planinata Golgota – Žrtva na poslednite izbranici sprečena od slavno vraćanje na spasitelot Isus Hristos vo Mihail.

Za Boga, za kogo spored 2. Petrovo 3:8, „eden den e kako iljada godini, a iljada godini kako eden den“ (videte i Psalm 90:4), zemskata programa e izgradena vrz slikata na sedmicata vo niza od: 2 dena + 2 dena + 2 dena. I zad ovaa niza se otvora večer „sedmi den“.

Sodržinata na dvete prostorii na svetata kuća e isključitelno otkrivačka.

Svetilišteto ili najsvetoto mesto

Dvajcata heruvimi so rašireni krilja

Svetilišteto narečeno Najsveto Mesto e dolgo 20 lakti i široko 20 lakti. Toa e sovršen kvadrat. Negovata visina e isto taka 20 lakti; što go pravi kocka; trojna slika na sovršenstvo ($= 3 : D = \check{S} = V$); ova e kako opisot na „noviot Erusalim koj sleguva od neboto od Boga“ vo Otkrovenie 20. Ova Najsveto Mesto e zabraneto od Boga za lućeto pod smrtna kazna. Pričinata e ednostavna i logična; ova mesto može da go smesti Boga samo zatoa što go simbolizira neboto i go prikažuva nebesniot karakter na Boga. Vo negovata misla e negoviot plan za spasenie vo koj site simbolični elementi što se instalirani vo ova svetilište ja igraat svojata uloga. Realnosta e vo Boga vo nebesnata dimenzija, a na zemjata, toj dava preku simboli ilustracija na ovaa realnost. Taka doagám do temata na ova konkretno otkritie na ovaa Pasha 2021 godina. Čitame vo 1 Carevi 6:23 do 27: „Napravi vo svetilišteto dva heruvima od drvo od diva maslinka, visoki deset lakti. Sekoe od dvete krilja na edniot heruvim beše po pet lakti, taka što od vrvot na ednoto krilo do vrvot na drugoto imaše deset lakti. I vtoriot heruvim beše deset lakti. Merkata i oblikot bea isti za dvata heruvima. Visinata na sekoj od dvata heruvima beše deset lakti. Solomon gi postavi heruvimite vo sredinata na kućata, vnatre. Nivnite krilja bea rašireni: kriloto na prvot dopiraše do edniot dzid, a kriloto na vtoriot dopiraše do drugi dzid; a drugite krilja im se srećavaa na kraevite vo sredinata na kućata.“

Ovie heruvimi ne postoele vo Mojseeviot šator, no so nivnoto postavuvanje vo Solomonoviot hram, Bog go razjasnuva značenjeto na ova najsveto mesto. Vo smisla na nejzinata širina, prostorijata e presečena od dvata para krilja na dvata heruvima, so što ì dava nebesen standard, efikasno nedostapen za čovečkoto suštestvo koe živee samo na zemjata. Ja koristam ovaa možnost ovde da ja osudam i povtorno da ja vospostavam vistinata vo vrska so ovie heruvimi na koi, vo mističen paganski delirium, slikari poznati kako „Mikelandželo“ im dadoo izgled na krilesti bebinja koi svirat na instrumenti ili frlaat streli od lak. Nema bebinja na neboto. A za Boga, spored Psalm 51:5 ili 7: „Ete, vo bezzakonie sum roden, i vo grev me začna majka mi“ i Rimjanite 3:23: „Zašto site zgrešija i se lišeni od slavata Božja“, ne postoji nešto kako nevino ili čisto bebe, bidejki od Adam, čovekot se raća grešnik po nasledstvo. Nebesnite angeli se sozdađeni vo sostojba na mladi luće, kako što beše Adam na zemjata. Tie ne stareat i ostanuvaat večer isti. Starosta e edinstvena zemska karakteristika, posledica na grevot i smrtta, nejzina posledna plata, spored Rimjanite 6:23.

Kovčegot na Svetiot zavet

1 Carevi 8:9: „ Vo kovčegot nemaše ništo osven dve kamene ploči , što Mojsej gi stavi tamu na Horiv, koga Gospod skluči zavet so sinovite Izrailevi, koga izlegoa od zemjata Egipetska .“

Vo svetilišteto ili najsvetoto mesto se naoĝaat dva ogromni heruvima so rašireni krilja, simboli na aktivniot nebesen karakter, no isto taka i pred sè, Kovčegot na zavetot, koj e postaven vo centarot na prostorijata pomeĝu dvata golemi heruvima. Bidejki tokmu za da go zaštiti, kućata e izgradena. Spored redosledot po koj Bog mu gi pretstavuva na Mojsej religioznite raboti što toj će treba da gi izvrši, prviot e Kovčegot na zavetot. No, ovoj sad e pomalku skapocen od negovata sadržina: dve kamene ploči na koi Bog so prst go vrežal svojot ultrasvet zakon na Desette zapovedi. Toa e odraz na negovata misla, negoviot standard, negoviot nepromenliv karakter. Vo posebna studija (2018-2030, krajnoto adventističko očekivanje), veće go pokažav negoviot proročki karakter za hristijanskata era. Vo svetilišteto ja čitame tajnata misla na Boga. Tamu gi naoĝame elementite što go favoriziraat i go ovozmožavaat zaedništvo so nego. Dovolno e da se kaže deka grešnikot koj ostanuva nameren prestapnik na Negovite Deset zapovedi se laže sebesi ako veruva deka može da pobara spasenie. Odnosot se temeli isključivo na verata postavena vo simboliziranite realnosti što se naoĝaat na ova Najsveto Mesto. Vo Desette zapovedi, Bog go sumira Negoviot propisan standard na život za čovečkite suštestva sozdadeni po Negoviot lik; što znači deka samiot Bog gi počituva i gi sproveduva Negovite zapovedi vo praksa. Životot daden na čovekot počiva na počituvanje na ovie zapovedi. A nivnoto prestapuvanje doveduva do grev kaznet so smrtta na vinovnikot. I od Adam i Eva, neposlušnost go stavi celoto čoveštvo vo ovaa smrtna sostojba. Taka, smrtta padna vrz luĝeto kako bolest bez lek.

Prestolot na milosta

Vo svetilišteto, nad prestolot na milosta, simbolična slika na oltarot na koj će bide žrtvuvano Božjeto Jagne, ušte dva pomali angela gledaat nadolu kon oltarot, a nivnite krilja se srećavaat vo sredinata. Na ovaa slika, Bog go pokažuva interesot što vernite angeli go posvetuvaat na planot na spasenieto, koj se temeli na pomiriteľnata smrt na Isus Hristos. Zašto, Isus, sleze od neboto za da go zeme likot na čovečko bebe. Onoj što go dade svojot život na krstot na Golgota beše prvo nivniot nebesen prijatelj „Mihail“, vodač na angelite i vidliv nebesen izraz na Boga Sozdatelot Duh, a angelite so pravo se narekuvaat sebesi „ soslugi “ na negovite izbranici.

Vo Svetinjata nad svetinjite, kovčegot pokrien so prestolot na milosta e postaven pod kriljata na dvata pogolemi i pomali heruvimi. Na ovaa slika, ja naoĝame ilustracijata na ovoj stih od Mal. 4:2: „ No, za vas, koi se boite od Moeto ime, će izgree Sonceto na pravdata so iscelenie vo kriljata Negovi ; će izlezete i će skokate kako telinja od štala .“ Prestolot na milosta, simbol što go pretslikuva krstot na koj beše raspnat Isus, navistina će donese iscelenie od smrtonosnata bolest na grevot. Isus umre za da gi izbavi od grevot i voskresna za da gi izbavi svoje izbranici od zlite race na nepokajničkite i buntovni grešnici. Prekršuvanje na zakonot sadržan vo kovčegot donese smrt za site zemski čovečki suštestva. I za izbranite izbrani od Boga vo Hrista, samo za niv, prestolot na milosta postaven nad kovčegot što go sadrži prekršeni zakon go donese triumfot na večniot život vo koj će vlezat vo časot na prvoto voskresenie; onoj na svetiite iskupeni so krvta proleana od Isus Hristos na ovoj prestol na milosta. Nivnoto iscelenie od smrtta togaš će bide celosno. Spored Mal. 4:2, heruvimite se slika na

nebesniot Duh Bog što Otk. 4 go označeva so simbolot na „četirite živi suštestva“. Zašto isceluvanje prikazano na prestolot na milost e navistina postaveno pod dve centralni krilja na dvata golemi heruvima.

Isto kako što vo godišniot evrejski obred na „Denot na iskupuvanje“, životinskata krv od kozata bila poprskana na prednata strana i na prestolot na milost, kon istok, bilo potrebno i krvta na Isus Hristos vsušnost da teče vrz istiot ovoj prestol na milost. Za taa cel, Bog ne ja povikal službata na čovečki sveštenik. Toj odnapred predvidel i organiziral se, so toa što kovčegot i svetite raboti bile transportirani, vo vremeto na prorokot Eremija, od Svetinjata nad svetinjite i Svetoto mesto vo peštera smestena pod zemja vo podnožjeto na planinata Golgota, pod karpest pod, dlabok šest metri, vednaš pod kubnata praznina od 50 sm, iskopana na površinata vo karpata, vo koja rimskite vojnici go podignale krstot na koj bil rasnat Isus. Niz dolg i dlabok rased sozdaden od zemjotresot spomenat vo Biblijata, negovata krv bukvalno tečela vrz levata strana na prestolot na milost, odnosno vrz desnata strana na rasnatiot Hristos. Znači, ne e bez pričina što Matej 27:51 svedoči za ovie raboti: „I ete, zavesata na hramot se rascepi na dva dela od gore do dolu, i zemjata se zatrese, i karpite se rascepija, ...“. Vo 1982 godina, naučno ispituvanje otkri deka isušenata krv sobrana od Ron Vajat bila nenormalno sostavljena od 23 X hromozomi i eden Y hromozom. Božestveniот tvorec sakal da ostavi zad sebe dokaz za svojata božestvena priroda koj e dodaden na negovata sveta plaštanica na koja slikata na negovoto lice i negovoto telo se pojavuvaat vo negativ. Taka, prekršeniот zakon soдржан vo kovčegot ja dobil svojata celosna popravka so primanje na svojot oltar na navistina čistata krv na našiot Spasitel Isus Hristos od site grevovi. Zašto, otkrivajќi gi ovie raboti na Ron Vajat, Bog ne se obidel da ja zadovoli čovečkata ljubopitnost, tuku sakal da ja zajakne doktrinata za osvetuvanje na negovata božestvenost vo Isus Hristos. Bidejќi imanieto krv različna od drugite luѓe, dava pričina da se veruva vo negovata sovršena i čista priroda, oslobodena od site formi na grev. Taka, toj potvrđuva deka došol da otelotvori nov ili „posleden Adam“, kako što veli Pavle vo 1. Korintjanite 15:45, bidejќi iako bil viden, slušnat i ubien vo telo od meso slično na našeto, toj nemal nikakva genetska vrska so čovečkiот rod. Takvoto vnuimanje na detalite vo ostvaruvanje na negoviот plan za spasenie ja otkriva važnosta što Bog im ja dava na simbolite na svoeto učenje. I podobro razbirame zošto Mojsej bil kaznet za toa što go iskrivil ovoj božestven plan za spasenie so toa što dvapati ja udril karpata Horiv. Vtoriот pat, spored naredbata dadena od Boga, toj trebalo samo da zboruva so nea za da dobie voda.

Mojseeviot stap, manata, Mojseeviot svitok

4. Mojseeva 17:10: „Togaš Gospod mu reče na Mojsej: „Vrati go Aronoviот žezol pred svedoštvo, za da se čuva kako znak za sinovite na neposlušnosta, za da prestane nivnoto mrmorenje od pred Mene, za da ne umrat.“

Izl. 16:33-34: „I Mojsej mu reče na Aron: „Zemi eden sad, stavi vo nego eden gomor poln so mana i stavi go pred Gospoda, za da se čuva od pokolenijata vaši. Kako što mu zapoveda Gospod na Mojseja, taka Aron go stavi pred svedoštvo, za da se čuva.“

5. Mojseeva 31:26: „Zemi ja ovaa kniga na zakonot i stavi ja pokraj kovčegot na zavetot na Gospoda, tvojot Bog, i taa ќе bide tamu kako svedok protiv tebe.“

Vrz osnova na ovie stihovi, da mu prostime na apostol Pavle za negovata greška so toa što gi postavil ovie elementi vo kovčegot, a ne pokraj ili pred nego, vo Evreite 9:3-4: „Zad vtorata zavesa beše delot od šatorot narečen Svetinja na svetinjite, što go sodržeše zlatniot oltar za temjan i kovčegot na zavetot, celosno obložen so zlato. A pred kovčegot imaše zlaten sad što ja sodržeše manata, Aronoviot stap što rascveta i pločite na zavetot.“ Slično na toa, oltarot za temjan ne beše vo svetilišteto, tuku od stranata na hramot, pred zavesata. No, elementite postaveni pokraj kovčegot bea tamu za da svedočať za čudata što gi izvrši Bog za svojot evrejski narod, koj stana Izrael, slobodna i odgovorna nacija.

Pokraj kovčegot, stapot na Mojsej i Aron bara doverba vo vistinskie Božji proroci. Spored 5. Mojseeva 8:3, manata gi potsetuva izbranite pred Isus deka „čovekot nema da živee samo od leb i voda, tuku od sekoj zbor što izleguva od ustata na Jahve“. I ovoj zbor e pretstaven i vo forma na svitok napišan od Mojsej, pod diktat na Boga. Nad kovčegot, oltarot na prestolot na milosta uči deka bez vera vo dobrovolnata žrtva na životot na Isus Hristos, vrskata so Boga e nevozmožna. Ovoj zbir na raboti ja sočinuva teološkata osnova na noviot zavet donesen vrz čovečkata krv proleana od Isus Hristos. I mnogu logično, denot koga, vo nego, Božjiot plan beše postignat i ispolnet, ulogata na simbolite i praznikot „Jom Kipur“ ili „Den na pomiruvanje“, koj go proreče, stana zastarena i beskorisna. Pred realnosta, senkite bledneat. Zatoa, hramot, vo koj se praktikuvaa proročkite obredi, trebaše da iščezne i nikogaš poveќе da ne se pojavi. Kako što poučuvail Isus, obožavatelot na Boga mora da mu se poklonuva „vo duh i vo vistina“, imajќi „sloboden pristap“ do negoviot nebesen Duh preku posredništvo na Isus Hristos. I ova obožavanje ne e povrzano so niedno zemno mesto, nitu vo Samarija, nitu vo Erusalim, a ušte pomalku vo Rim, Santijago de Kompostela, Lurd ili Meka.

Iako ne e vrzana za zemno mesto, verata se pokažuva so dela što Bog odnapred gi podgotvil za Svoite izbrani dodeka živeat na zemjata. Simbolikata na svetilišteto prestanala na početokot na pettiot milenium po 4000 godini grešno vreme. I ako Božjiot plan bil izgraden vo tekot na 4000 godini, izbranite će vogle vo Božjiot odmor prorečen so nedelnata sabota. No, toa ne bilo slučaj, bidejќi od Zaharija, Bog prorokuva dva zaveti. Toj go razrabotuva vtoriot, velejќi vo Zaharija 2:11: „Mnogu narodi će se pridružat kon Gospoda vo toj den i će bidat Moj narod; i Jas će živeam meѓu vas, i će znaete deka Gospod Savaot me isprati kaj vas.“ » Dvata zaveti se pretstaveni so „dve maslinovi drvja“ vo Zaharija. 4:11 do 14: „Jas odgovoriv i mu rekov: Što se ovie dve maslinovi drvja od desnata strana i od levata strana na svećnikot?“ Odgovoriv vtor pat i mu rekov: Što se dvete maslinovi grančinja što se pokraj dvete zlatni cevki od koi teče zlatoto? Toj mi odgovori: „Ne znaeš li što značat?“ Jas rekov: „Ne, gospodaru moj.“ A toj reče: „Ova se dvajcata pomazanici što stojať pred Gospodarot na celata zemja.“ Čitanjeto na ovie stihovi me tera da otkrijam vozvišena suptilnost na Bog sozdatel, Svetiot Duh, vdahnovitel na bibliskiot zbor. Zaharija e dolžen dvapati da praša što značat „dvete maslinovi drvja“ za Bog da mu odgovori. Ova e zatoa što proektot na božestveniot zavet će doživee dve posledovatelni fazi, no vtorata faza se uči od lekciite od prvata. Tie se dve, no vsušnost se samo edna, bidejќi vtorata e samo kulminacija na prvata. Vsušnost, što vredi stariot zavet bez pomiritelnata smrt na Mesijata Isus? Ništo, duri ni opaškata od kruša, kako što bi rekol monahot Martin Luter. I ova e pričinata za tragedijata što se ušte gi pogoduva nacionalnite Evrei denes. Vo ovie stihovi, Bog isto taka go prorokuva nivnoto otfrlanje na noviot zavet preku odgovorot što Zaharija go dava na prašanje „Ne znaete li što značat ovie? Jas velam: Ne, gospodaru moj.“ Zašto navistina, nacionalnite Evrei će go ignoriraat ova značenje se do momentot na posledniot test što prethodi na vraćanje na Isus Hristos, koga će se preobratat ili će go potvrdat svoeto otfrlanje po cena na svoeto postoenje.

Jasno e deka hristijanskoto preobraќanje na paganskite narodi dokažalo deka božestveniот plan navistina e ispolnet vo ličnost na Isus Hristos i ova e edinstveniот znak što Bog se ušte im go nudi na nacionalnite Evrei da ostanat vo negoviот svet zavet. Taka potvrden, ovoj vtor ili nov zavet trebaše da se protega vo tekot na poslednata tretina od 6000 godini od vremeto na zemniот grev. I samo so negovoto konečno slavno vraќanje Isus Hristos ќе go označi vremeto na završuvanje na vtoriот zavet; bidejќi do ova vraќanje, učenje proročeno preku simbolite ostanuva korisno za razbiranje na celokupniот plan podgotven od Boga, bidejќi mu go dolžime znaenјeto za vremeto na negovoto slavno vraќanje: početokot na proleto 2030 godina. Taka, vo 1844 godina, davajќi im ja sabotata na svoite izbranici, Bog se potpira na lekciite vrežani vo simbolikata na evrejskoto svetilište i hramot Solomon. Toj go osuđuva grevot na katoličkata nedela nasledena od carot Konstantin od 7 mart 321 godina, sugerirajќi ja potrebata od novo „pročistuvanje na svetilišteto“ koe navistina beše postignato ednaš zasekogaš vo raspnatiот i voskresnatiот Isus Hristos. Vsušnost, Bog čekal do 1844 godina za pojasno da ja osudi „Rimskata nedela“. Bidejќi nejzinoto usvojuvanje ja stavilo prvično čistata hristijanska vera pod prokletstvoto na grevot, koe go raskinuva odnosot so Boga vo soglasnost so objavata dadena vo Dan. 8:12.

Zatoa, osvetuvanje nužno podrazbira počituvanje na svetata sabota, samata osvetena od Boga od krajot na prvata nedela od negovoto sozdavanje na zemniот sistem. Ušte poveќе što taa go prorokuva vleguvanje na izbranite vo počinkata dobiena so pobedata na Isus i e prisutna vo četvrtata od desette zapovedi Božji soдрžani vo kovčegot na svedoštvoto vo najsvetoto mesto, svetilišteto, simbol na Duhot na nebesniот Bog trikratno svet, svet vo sovršenstvoto na negovite tri posledovatelni ulogi na Otec, Sin i Sveti Duh. Site raboti što se naoѓaat tamu se dragi na srceto na Boga i mora da bidat isto tolku dragi na mislite i srcata na negovite izbranici, negovite deca, luѓeto od negovoto „domakinstvo“. Izborot na avtentičnata svetost na izbranite taka e vospostaven i identifikuvan.

Za razlika od Mojseeviот zakon, koj pretrpuva prilagoduванja vo soglasnost so napredokot na Božjiот plan, ona što e vrežano na kamenja dobiva večna vrednost do krajot na svetot. I ova e slučaj so negovite deset zapovedi, od koi nitu edna ne može da se izmeni, a ušte pomalku da se odstrani, kako što papskiот Rim se osmeli da napravi so vtorata od ovie deset zapovedi. Ćavolskata namera da se izmamat kandidatite za večnosta se pojavuva vo dodavanje na zapoved so cel da se održi brojot od deset. No, božestvenata zabrana za paѓanje pred suštestva, rezbani likovi ili pretstavi navistina e odstraneta. Моžeme da žalime za vakov vid raboti, no sepaк ni ovozmožuva da ja razotkrieme lažnata vera. Onie koi ne se stremat da razberat i ostanuvaat površni logično gi trpat posledicite od svoeto odnesuvanje; tie gi ignoriraat modalitetite na nivniот sud se do nivnata osuda od Boga.

Hramot ili svetoto mesto

Da go ostavime nebesniот religiozen aspekt viden od neboto za da go pogledneme od perspektivata što religioznata svetost mu ja dava na zemjata. Go otkrivame vo elementite postaveni vo „hramovskiот“ del od „domot na Jahve“. Vo šatorot od vremeto na Mojsej, ovaa soba bila šatorot na sredbata. Postojat tri od ovie elementi, i tie se odnesuvaat na masata za lebot na prikazot, sveќnikot so sedum cevki i sedum svetilki i oltarot za temjan postaven vednaš pred zavesata vo sredinata na sobata. Odnadvor, masata za leb e levo, na sever, a sveќnikot e desno, na jug. Ovie simboli se simboli

na realnosta što se oblikuje vo životite na izbranite iskupeni so krvta proleana od Isus Hristos. Tie se sovršeno komplementarni i nerazdelni.

Zlatniot svećnik so sedum lambi

Izl. 26:35: „ Trpezata ќе ja postaviš nadvor od zavesata, a svećnikot sproti masata, od južnata strana na šatorot; a masata ќе ja postaviš od severnata strana .“

Vo hramot, toj e postaven levo, na južnata strana. Čitanjeto na simbolite se vrši vo vreme, od jug kon sever. Svećnikot go pretstavuva Duhot i svetlinata Božja od početokot na stariot zavet. Svetiot zavet veќе se temeli na žrtvata na pashalnoto „Božjo jagne “ simbolizirano i prethodeno od jagninja ili mladi ovni prineseni kako žrtva ušte od Adam. Vo Otk. 5:6 simbolite na svećnikot se prikačeni na nego: „ sedum oči, koi se sedumte duhovi Božji ispratani po celata zemja “ i „ sedum rogovi “ koi mu go pripisuvaat osvetuvanje na mokta.

Svetilnikot e tamu za da ja zadovolji potrebata na izbranite za svetlina. Tie ja dobivaat vo imeto na Isus Hristos, vo kogo se čuva osvetuvanje (= 7) na božestvenata svetlina. Ova osvetuvanje e simbolizirano so brojot „sedum“ prisuten vo bibliskoto otkrovenie ušte od sozdavanje na sedumdnevna sedmica od samiot početak. Vo Zaharija, Duhot mu pripisuva „ sedum oči “ na glavniot kamen na koj Zorovavel ќе go obnovi hramot na Solomon uništen od Vaviloncite. I toj veli za ovie „ sedum oči “: „ Ovie sedum se očite na Jahve, koi odat napred-nazad po celata zemja. “ Vo Otkrovenie 5:6, ovaa poraka mu se pripisuva na Isus Hristos, „ Božjoto Jagne “: „ I vidov, srede prestolot i četirite živi suštestva i srede starešinite, Jagne kako stoi tamu kako da e ubieno. Imaše sedum rogovi i sedum oči, koi se sedumte Božji Duhovi ispratani po celata zemja .“ Ovoj stih empatično go potvrđuva osvetuvanje na božestvenosta na Mesijata Isus. Golemiot Tvorec Bog se ispratil sebesi na zemjata za da ja izvrši svojata dobrovolna žrtva na iskupuvanje vo Isus. Na dejstvoto na ovoj božestven Duh mu gi dolžam objasnuvanjata prezentirani vo moite dela. Svetlinata e progresivna, a znaenieto se zgolemuva so tekot na vremeto. Nemu mu go dolžime celoto naše razbiranje na negovite proročki zborovi.

Oltarot na parfemite

Žrtvuvački go svoeto fizičko telo na smrt, vo sovršenata norma na svojot duh i celata svoja duša, Isus Hristos donesuva pred Boga prijaten miris što evrejskiot obred go simbolizira so parfemi. Hristos e pretstaven vo ovie parfemi, no i vo ulogata na službenik koj gi nudi.

Vednaš pred zavesata, i svrten kon Kovčegot na svedoštvo i negoviot prestol za milost, se naoѓa oltarot za temjan koj mu ja dodeluva na službenikot, prvosveštenikot, ulogata na posrednik za greškite napraveni samo od negovite izbranici. Zašto Isus ne gi zeđe vrz sebe grekovite na celiot svet, tuku samo na onie od negovite izbranici na koi im dava znaci na svojata blagodarnost. Na zemjata, prvosveštenikot ima samo simbolična proročka vrednost, bidejќi pravoto na posreduvanje mu pripaѓa samo na Hristos Spasitelot. Posreduvanjeto e negovo ekskluzivno pravo i ima „ većen “ karakter spored redot na Melhisedek, kako što e dopolnitelno precizirano vo Dan. 8:11-12: „ I se vzdigna duri i do vojvodata na vojskata, mu ja odzede postojanata žrtva i go urna mestoto na

negovoto svetilište. Vojskata beše predadena so postojanata žrtva poradi grevot; rogot ja frli vistinata na zemja i napreduvaše vo svoite napor i “; i vo Evreite 7:23. Precrtanite zborovi „ žrtva “ ne se citirani vo originalniot hebrejski tekst. Vo ovoj stih, Bog gi osuđuva posledicite od rimskata papska dominacija. Direktni odnos na hristijanite so Isus e prenasoben vo korist na papskiot vodač; Bog gi gubi svoite slugi koi gi gubat svoite duši. Vo svojata božestvena sovršenost, samo Bog vo Hristos može da go legitimira svoeto posredništvo, bidejki toj nudi, kako otkup za onie za koi posreduva, svojata dobrovolna sočuvstvitelna žrtva koja nosi sladok miris na Bogot sudija Ljubov i Pravda koi toj gi pretstavuva vo isto vreme. Negovoto posredništvo ne e avtomatsko, toj go koristi ili ne, spored toa dali molitelot go zaslužuva ili ne. Posredništvoto na Isus Hristos e motivirano od negovoto sočuvstvo za prirodnite telesni slabosti na negovite izbranici, no nikoj ne može da go izmami, toj sudi i se bori so pravda i pravednost i gi prepoznava svoite vistinski obožavatel i robovi; koi se negovite vistinski učenici. Vo ritualot, parfemite go simboliziraat prijatniot miris na Isus, koj na toj način može da gi ponudi molitvite na svoite verni svetc i so svojot ličen miris ugoden na Boga. Principot e sličan na začinuvanje na jadenje što treba da se konsumira. Proročka slika na pobedonosniot Hristos, zemniot Prvosveštenik stanuvaa zastaren i mora da isčezne, kako i hramot vo koj gi izvršuvaa svoite religiozni obredi. Principot na posredništvo ostanuva i po ova, bidejki molitvite upatени do Boga od svetcite se pretstaveni vo imeto i po zaslugite na Isus Hristos, nebesen posrednik i Bog vo polnata vo isto vreme.

Trpezata na lebovite na prinesuvanje

Vo hramot, toj e postaven od desnata strana, od severnata strana. Lebot na prikazot ja pretstavuvaa duhovnata hrana što go sočinuvaa životot na Isus Hristos, vistinska nebesna mana dadena na izbranite. Postojat dvanaeset leba, isto kako što ima dvanaeset pleminja vo božestveni i čovečki zavet postignat vo Isus Hristos, celosno Bog (= 7) i celosno Čovek (= 5); brojot dvanaeset e brojot na ovoj zavet meѓu Boga i čovekot, Isus Hristos e negovata primena i sovršen model. Na nego Bog gi gradi svoite zaveti vrz 12-te patrijarsi, 12-te apostoli na Isus, 12-te pleminja zapečateni vo Otkrovenie 7. Spored čitanje na nejinata orientacija kon sever od „hramot“, ovaa masa e od stranata na noviot zavet i od stranata na golemi heruvim postaven levo vo svetilišteto.

Predvorje

Oltarot na žrtvite

Vo Otkrovenie 11:2, Duhot dodeluvaa posebna sudbina na „ dvorot “ na svetilišteto: „ No, nadvorešniot dvor na hramot, ostavete go na mira“. nadvorešno, i ne go merete; zašto im e dadeno na narodite, a sveti grad ќе go gazat pod noze četriceset i dva meseci .“ „ Dvor “ go označuvaa nadvorešniot dvor smesten pred vlezot vo svetoto mesto ili pokrien hram. Tamu naogame elementi na religiozni ritual koi se odnesuvaa na fizički aspekt na suštestvata. Prvo, tuka e žrtvenikot na koj se gorat žrtvuvaani životni. Od doaganje na Isus Hristos, koj dojde da ja izvrši sovršenata žrtva, ovoj ritual stana zastaren i završi vo soglasnost so proroštvoto na Dan. 9:27: „ Toj ќе skluči cvrst zavet so mnozina za edna sedmica, a polovina od sedmicata ќе prestane so žrtvata i prinosot ;

opustošivačot že pravi najglasni raboti, dodeka uništovanjeto i ona što e opredeljeno ne dojde vrz opustošivačot. " Vo Evreite 10:6 do 9, rabotata e potvrđena: „ Ti ne uživaše vo palenici i žrtvi za grev . Togaš rekov: „Eve, doagam (vo svitokot na knjigata e napišano za mene) da ja ispolnam Tvojata volja, Bože.“ Otkako prvo reče: „Žrtvi i prinosi, palenici i žrtvi za grev (koi se prinesuvaat spored zakonot), ti ne posaka nitu pak uživaše vo niv“, potoa veli: „Ete, doagam da ja ispolnam tvojata volja“. Taka go ukinuva prvoto nešto za da go vospostavi vtoroto. So taa volja sme osveteeni preku prinesovanjeto na teloto na Isus Hristos ednaš zasekogaš “. Se čini deka Pavle, pretpostaveniot avtor na ova poslanie upateno do „Evreite“, go napišal pod diktat na Isus Hristos; što ja opravduva negovata ogromna svetlina i negovata nesporedliva preciznost. Vsušnost, samo samiot Isus Hristos možel da mu kaže: „(Vo svitokot na knjigata e napišano za mene) “. No, stih 8 od tekstot na Psalm 40 veli: „ so svitokot na knjigata napišana za mene “. Zatoa, ovaa modifikacija može da se opravda so ova lično dejstvo na Hristos so Pavle, koj ostanal izoliran tri godini vo Arabija, podgotven i poučen direktno od Duhot. I ve potsetuvam, ova veće beše slučaj so svitokot napišan od Mojsej, koj go napiša pod diktat na Boga.

Moreto, bazen za mienje

Vtoriot element na dvorot e legenot za mienje, pretslika na ritualot na kršćevanje. Bog mu go dava imeto „more“. Vo čovečkoto iskustvo, moreto e sinonim za „smrt“. Gi zafatilo pretpotopnite žiteli so svojata poplava i predizvikalo smrt so davenje na celata konjanica na faraonot što gi gonela Mojsej i negoviot evrejski narod. Pri kršćevanjeto, koe mora celosno da se potopi, se pretpostavuva deka stariot grešen čovek treba da umre za da izleze od vodata kako novo suštestvo, iskupeno i obnoveno od Isus Hristos, koj mu ja pripisuvaa svojata sovršena pravednost. No, ova e samo teoretski princip, čija primena će zavisi od prirodata na kandidatot što se pretstavuva. Dali toj doaga, kako Isus, na kršćevanje za da ja ispolnuva Božjata volja? Odgovorot e individualen, a Isus ja pripisuvaa ili ne ja pripisuvaa svojata pravednost, vo zavisnost od slučajot. Ona što e sigurno e deka sekoj što saka da ja ispolnuva svojata volja će go počituva so radost i blagodarnost svetiot božestven zakon, čie prekršćevanje pretstavuva grev. Ako mora da umre vo vodata na kršćevanjeto, nema prašanje deka e preroden vo služba na Hristos, osven slučajno poradi telesnata slabost na čovečkoto bitie.

Taka, izmien od svoje grevovi i oblečen vo pripisvanata pravednost na Isus Hristos, kako sveštenikot na stariot zavet, hristijanskiot izbran može da vleze vo svetoto mesto ili hram za da mu služi na Boga vo Isus Hristos. Patot na vistinskata božestvena religija e taka otkrien so ovaa slikovita konstrukcija bidejki ova se samo simboli, realnosta će se pojavi vo delata što opravdanite izbrani će gi donesat pred lugeto, angelite i tvorecot Bog.

Božjiot plan prorečen vo slici

Vo svojot plan, Bog go odstranil grevot na izbranite preku krvta na Isus Hristos donesena na prestolot na milosta na svetilišteto ili najsvetoto mesto. Dobivajki dozvola za isključitelni iskopuvanja na mestoto na planinata Golgota vo Erusalim do 1982 godina, adventističkiot arheolog Ron Vajat otkril deka krvta na Isus vsušnost tečela od levata strana na prestolot na milosta, smesten vo podzemna pešćera šest metri pod krstot na raspnuvanjeto na Hristos; ova se slućilo vo podnožjeto na planinata

Golgota. Vo sveštenciški obred, sveštenik postaven na svetoto mesto e svrten kon prestolot na milosta i kon nebesnite nešta postaveni na najsvetoto mesto, svetišeto. Kako rezultat na toa, ona što e levo od čovekot e desno od Boga. Slično na toa, hebrejskoto pišuvanje se pravi od desno kon levo od čovekot, zemajki ja nasokata sever-jug, spored toa, od levo kon desno od Boga. Taka, planot na dvata zaveti e napišan vo čitanjeto na ova najsveto mesto, od desno od čovekot kon negovata leva strana; odnosno, sprotivnoto za Boga. Evreite od Stariot zavet mu služele na Boga pod simbolični lik na heruvimot smesten vo svetišeto od nivnata desna strana. Za vreme na nivniot zavet, krvta od jarecot ubien na „Denot na pomiruvanjeto“ bila donesena so poprskuvanje na prednata strana i na prestolot na milosta. Poprskuvanjeto se pravelo sedum pati so prst od strana na prvosveštenikot vo pravec na Istok. Vistina e deka Stariot zavet bil istočnata faza od Negoviot plan za spasenie. Grešnicite na koi trebalo da im se prosti bile samite na Istok, vo Erusalim. Denot koga Isus ja proleal svojata krv, taa padnala na isti ot ovoj prestol na milosta, a Noviot zavet, donesen vrz Negovata krv i Negovata pravednost, započnal pod znakot na vtoriot heruvim smesten levo, na južnata strana. Taka, viden od Boga, ovoj napredok bil napraven od Negovata leva strana kon Negovata „ desna “, stranata na Negoviot blagoslov, kako što e napišano vo Psalm 110:1: „ Davidov Psalm. Zbor od Gospoda do Mojot Gospod: Sedni od Mojata desna strana , dodeka ne gi napravam Tvoite neprijateli podnožje na Tvoite noze .“ I potvrduvajki go Evr. 7:17, stihovite 4 do 7 preciziraat: „ Jehova se zakolna i nema da se pokae: Ti si sveštenik zasekogaš, kako Melhisedek. Gospod, od desnata strana na Tebe, gi krši carevite vo denot na Svojot gnev. Toj sproveduva pravda megu narodite: se e polno so trupovi; Toj krši glavi po celata zemja. Toj pie od potokot dodeka maršira: zatoa ja kreva glavata .“ Taka, blagiot, no praveden Isus Hristos gi tera podbivačite i buntovnicite da ja platat cenata za nivniot prezir kon vozvišenoto svedoštvo za negovata sočuvstvitelna ljubov kon negovite otkupeni izbranici.

Za da možat Evreite, koga vleguvaat vo dvorot ili hramot, da go svrtat grbot kon „izgrejsoneceto“ koe niz istorijata go obožavale paganite na različni mesta na zemjata, Bog sakal svetišeto da bide izgradeno, po dolžina, na oska istok-zapad. Spored negovata širina, desniot dzid na Najsvetoto Mesto se naoğal na „severnata“, a leviot dzid na „južnata“ strana.

Vo Matej 23:37, Isus si go prikažal likot na „ kokoška što gi krie svoje pilinje pod kriljata “: „ Erusalime, Erusalime, ti što gi ubivaš prorocite i gi kamenuvaš ispratenite kaj tebe, kolku pati sakav da gi soberam tvoite deca, kako što kokoškata gi sobira svoje pilinje pod kriljata, a vie ne sakavte! “ Ova e ona što go učit raširenite krilja na dvata heruvima za sekoj od dvata posledovatelni zaveti. Spored Izlez 19:4, Bog se sporeduva sebesi so „ orel “: „ Vidovte što mu napraviv na Egipet, i kako ve nosev na orlski krilja i ve dovedov kaj Sebe .“ Vo Otkrovenie 12:14, toj go specificira „ golemiot orel “: „ A na ženata i bea dadeni dve krilja od golem orel, za da može da odleta vo pustinata, na svoeto mesto, kade što se hrani vreme, i vremenja, i polovina vreme, od liceto na zmijata .“ Ovie slike ja ilustriraat istata realnost: Bog gi štiti onie što gi saka zatoa što tie go sakaat nego, vo dvata posledovatelni zaveti, pred i po Isus Hristos.

Konečno, simbolično, evrejskiot hram go pretstavuval teloto Hristovo, teloto na izbraniot i kolektivno, Nevestata Hristova, Negoviot Izbran, sobraniето na izbranite. Poradi site ovie pričini, Bog vospostavil sanitarni pravila za ishrana za da bidat osveteni i počituvani ovie različni formi na hramot; 1 Kor. 6:19: „ Ne znaete li deka vašeto telo e hram na Svetiot Duh, Koj e vo vas, Kogo go imate od Boga, i deka ne ste svoi? “

Zlato, ništo osven zlato

Važnosta na ovoj kriterium mora da se naglasi i: celiot mebel i pribor, heruvimite i samite vnatrešni dzidovi se napravljeni od zlato ili pokrieni so kovano zlato. Karakteristika na zlatoto e negoviot nepromenliv karakter; ova e edinstvenata vrednost što Bog mu ja dava. Ne e iznenaduvački što toj go napravil zlatoto simbol na sovršena vera, čij edinstven i sovršen model bil Isus Hristos. Vnatrešnosta na hramot i svetilišteto go pretstavuvaat vnatrešniot aspekt na duhot na Isus Hristos ispolnet so osvetuvanje, čistotata na Svetiot Duh Božji; negoviot karakter bil nepromenliv i ova bila pričinata za negovata pobeda nad grevot i smrtta. Primerot daden od Isus e pretstaven od Bog kako model što treba da go imitiraat site negovi izbranici; toa e negov uslov, edinstveniot uslov za da staneme individualno i kolektivno kompatibilni so večniot nebesen život, platata i nagradata na pobednicite. Vrednostite što bea negovi mora da stanat naši, nie mora da mu ličime kako klonovi, kako što e napišano vo 1 Jovanovo 2:6: „ Onoj što veli deka ostanuva vo Nego, treba i samiot da odi taka kako što odeše Toj .“ Značenjeto na zlatoto ni e dadeno vo 1. Petrovo 1:7: „ za da se pokaže deka iskušenieto na vašata vera, koe e poskapoceno od zlatoto što propaga, iako se ispituva so ogan, ke se najde za pofalba, slava i čest pri otkrovenieto na Isusa Hrista .“ Bog ja ispituva verata na svoje izbranici. Iako nepromenljivo, zlatoto može da sodrži tragi od nečisti materijali, a za da se oslobodi od niv, mora da se zagree i stopi. Potoa zgurata ili nečistotiite se izdigaat na nejzinata površina i možat da se odstranat. Ova e slikata na iskustvoto na iskupenite učenici od zemniot život, za vreme na koj Hristos go kine zloto i gi pročistuva, podložuvajki gi na razni iskušenija. I samo pod uslov na nivnata pobeda vo iskušenieto, na krajot od nivniot život, nivnata večna sudbina ja odlučuva golemiot Sudija Isus Hristos. Ova pobeda može da se postigne samo preku negovata podrška i pomoš, kako što toj izjavil vo Jovan 15:5-6 i 10 do 14: „ Jas sum lozata, a vie ste grankite. Koj ostanuva vo Mene i Jas vo nego, dava mnogu plod, zašto bez Mene ne možete ništo da napravite. Ako nekoj ne ostane vo Mene, ke bide frlen nadvor kako granka i ke se isuši; potoa grankite se sobiraat i se frlaat vo ogan i se gorat .“ Potrebna e poslušnost kon božestvenite zapovedi: „ Ako gi pazite Moite zapovedi, ke ostanete vo Mojata ljubov, kako što Jas gi paze zapovedite na Mojot Otec i ostanuvam vo Negovata ljubov. “ Umiranjeto za svoje prijатели stanuva sovršen vrv na standardot na negovata vozvišena ljubov: „ Ova e Mojata zapoved: Ljubete se eden so drug, kako što Jas ve voljubiv vas. Nikoj nema pogolema ljubov od ova, da go položi svojot život za svoje prijатели .“ No, ova priznanie od strana na Isus e uslovno: „ Vie ste Moi prijатели, ako go pravite ona što vi go zapovedam .“

Od svoja strana, sveknikot so sedum svetilki bil napravljen od čisto zlato. Togaš možel samo da go simbolizira sovršenstvoto na Isus Hristos. Zlatoto što togaš se naogalo vo crkvite na rimokatolicizmot e slika na tvrdenjeto za negovata lažna vera. Zatoa, za razlika od toa, protestantskite hramovi bile lišeni od site ukrasi, skromni i strogi. Vo simbolikata na svetilišteto i hramot, prisustvoto na zlato dokažuva deka svetilišteto može da go pretstavuva samo božestveniот Isus Hristos. No, so proširuvanje, napišano e deka toj e Glava, glava na Crkvata, koja e negovoto telo, vo Efesjanite 5:23-24: „ Zašto mažot e glava na ženata, kako što e Hristos glava na crkvata, koja e negovoto telo , čij Spasitel e toj.“ „Kako što crkvata mu se pokoruva na Hrista, taka i ženite treba da im se pokoruvaat na svoje maži vo sè. “ No, potoa Duhot pojasnuva: „ Maži, sakajte gi vašite ženi, kako što i Hristos ja voljubi crkvata i se predade Sebesi za nea, za da ja osveti, otkako ja isčisti so mienjeto na vodata preku slovoto , za da ja pretstavi pred Sebesi vo slava, bez damka ili brčka ili nešto slično, tuku za da bide sveta i bez nedostatok.“ „Ova, togaš, e jasno izrazeno od što se sastoi vistinskata hristijanska religija. Nejziniot standard ne e samo teoretski, tuku praktika implementirana vo celata svoja realnost. Potrebna e soglasnost so standardot na Negoviot otkrien „ slovo “; ova podrazbira počituvanje na Božjite zapovedi i uredbi i poznavanje na misteriiite otkrieni vo Negovite proroštva vo

Biblijata. Ovoj kriterium, „ bezgrešen ili bezgrešen “ na izbranite, e povikan i potvrđen vo Otk. 14:5 kade što im se pripisuje na „adventističkite“ svetci na vistinskoto konečno vraćanje na Hristos. Tie se označeni so simbolot na „ 144.000 “ zapečateni so „ Božjiot pečat “ vo Otk. 7. Nivnoto iskustvo e iskustvo na celoto osvetuvanje . Ova studija pokazuje deka šatorot, svetilišteto, hramot i site nivni simboli go prorokuvale golemiot Božji plan za spasenie. Tie ja našle svojata cel i ispolnuvanje vo manifestacijata na zemnata služba na Isus Hristos otkriena na čovečkite suštestva. Taka, odnosot što izbranite go ima so Nego e proročki po priroda i karakter; neznaečkiot čovek se potpira na seznajniot Sozdatel Bog; koj ja gradi svojata idnina i mu ja otkriva.

Proučuvanje na hramot izgraden od carot Solomon ni pokazuje deka ne smeeme da go mešame delot od „hramot“ dostapen za lugeto so „svetilišteto“ rezervirano isključivo za nebesniot Bog. Kako rezultat na ova, zborot „svetilište“ upotreben namesto zborot „svetost“ vo Dan. 8:14 ovoj pat ja gubi celata legitimnost , bidejki se odnesuva na nebesno mesto kade što ne e potrebno nikakvo pročišćuvanje vo 1843 godina. I naprotiv, zborot „svetost“ se odnesuva na svetiite koi mora da raskinat so praktikata na grev na zemjata za da bidat osveteni, odnosno izbrani za izbor od Boga.

Po smrtta na Isus Hristos, zavesata što go oddeluvala „hramot“ od „svetilišteto“ bila iskinata od Boga, no samo molitvite na svetiite ke dobijat duhoven pristap do nebesnoto svetilište kade što Isus ke se zastapuva za niv. Delot od hramot trebalo da ja prodolži svojata uloga kako dom za sobiranje na izbranite na zemjata. Istoto se slučilo i vo 1843 godina, principot bil obnoven. „Hramot“ na svetiite ostanal na zemjata, a vo „svetilišteto“, koe bilo edinstveno nebesno, Hristovoto posredništvo oficijalno prodolžilo vo ime samo na izbranite adventistički izbranici. Zatoa, poveќе nema „svetilište“ na zemjata vo noviot zavet, kade što negoviot simbol isčeznuva. Ostanuva samo duhovniot „hram“ na otkupenite izbranici.

Edinstvenite nečistotii što baraa čistenje bea grevovite na lugeto na zemjata, bidejki nitu eden od nivnite grevovi ne dojde da go oskverni neboto. Samo prisustvoto na gavolot i negovite buntovni demoni možeše da go stori toa, i zatoa, pobedonosno, vo Mihail, Isus Hristos gi isfrli od neboto i gi frli dolu na zemjata na grevot kade što moraa da ostanat do nivnata smrt.

Ostanuva ušte edno da se razbere otkako ke se diskutira za simbolikata na svetosta. Kolku i da se sveti ovie simboli, tie se samo materijalni nešta. Vistinskata svetost e vo živite, poradi što Isus Hristos bil poveќе od hram, koj samiot postoe edinstveno za da go smesti Božjiot zakon, slika na negoviot karakter i negovata pravda navredena od zemniot grešnik. Toj bil edinstveno za da služi kako podrška na učenje na negovite izbranici deka Bog gi ispolnil ovie raboti preku Mojsej i negovite rabotnici. Za da se izbegne idolopokloničko odnesuvanje, Bog ovlastil eden čovek, negoviot sluga, Ron Vajat, da go pronajde i dopre kovčegot na negovoto svedoštvo vo 1982 godina. Zašto „ svedoštvo na Isus “, koe „ e duhot na proroštvo “, e daleku posuperiorno i pokorisno za nego bidejki toj došol lično da go otkrie značenje na planot za spasenie podgotven za negovite izbranici na zemjata. Na Ron Vajat mu bilo dozvoleno da gi snimi Desette zapovedi kako se vadat od kovčegot od angelite, no toj odbil da go zadrži filmot. Ovie fakti dokažuvaat deka Bog odnapred znael za svoeto odbivanje, no ovoj izbor ne štiti od idolopoklonstvo što takvoto snimanje bi moželo da go proizvede kaj neкои od Negovite poranlivi izbranici. Ova realnost ni e otkriena, za da možeme da ja čuvame vo mislite na našite srca kako slatka privilegija dadena od našiot Ljuboven Bog.

Razdelbite na Bitie

Sega koga proučevanje na ova kniga ni gi odkri tajnite skieni vo proroštva na Daniel i Otkrovenie, sega moram da ve zapoznaam so proroštva odkrieni vo knigata Bitie, zbor što znači „početok“.

Vnimanie!!! Svedoštvo što ke go razgledame vo ova studija za knigata Bitie dojde direktno od ustata na Boga, koj mu go diktiral na svojot sluga Mojsej. Neveruvanje vo ovoj izveštaj pretstavuva najgolemo negodovanje što može da mu se upati direktno na Boga, negodovanje što definitivno ja zatvora vratata na rajot zatoa što odkriva celosno odsustvo na „vera, bez koja e nevozmožno da mu se ugodi na Boga“, spored Evreite 11:6.

Vo prologot na svojata Apokalipsa, Isus silno go naglasi ovoj izraz: „Jas sum Alfa i Omega, početokot i krajot“, koj go citira povtorno na krajot od svoeto Otkrovenie vo Otkrovenie 22:13. Veke go zabeležavme proročkiot karakter na knigata Bitie, osobeno vo odnos na sedmicata od sedum dena što prorokuva sedum iljadi godini. Ovde, pristapuvam kon ova kniga Bitie od perspektiva na temata na „odvojvanje“, što ja karakterizira osobeno, kako što ke vidime.

Bitie 1

Prvot den

Bitie 1:1: „Vo početokot Bog gi sozdade neboto i zemjata.“

ukažuva zborot „početok“, „zemjata“ navistina bila sozdadena od Boga kako centar i osnova na nova dimenzija, paralelna so formite na nebesniot život što i prethodele. Da ja upotrebime slikata na slikar, negova zadaća e da sozdade i sprovede realizacija na nova slika. No, da zabeležime veke deka, od nivnoto poteklo, „nebesata i zemjata“ se odvoeni. „Nebesata“ go označuvaa prazniot, temen i beskončen međuzvezden kosmos; a „zemjata“ potoa se pojavuva vo forma na topka pokriena so voda. „Zemjata“ nemala prethodno postoenje do nedelata na sozdavanje, bidejki e sozdadena na početokot ili „početokot“ na sozdavanje na ova specifična zemska dimenzija. Taa doaga od ništo i se oblikuva po Božja naredba za da ispolni uloga što stanala neophodna poradi slobodata što e vo potekloto na grevot izvršen na neboto od negovoto prvo sozdanje; Onoj što Isaija 14:12 go narekuva „dzvezda utro“ i „sin na zorata“ stanal Satana otkako go predizvikal Božjiot avtoritet. Ottogaš toj e vodač na postoečkiot nebesen buntovnički logor i na idniot zemski logor.

1 Mojseeva 1:2: „Zemjata beše prazna i prazna, i temnina beše nad bezdnata, a Duhot Božji lebdeše nad vodata.“

Isto kako što slikarot započnuva so nanesuvanje na osnovniot sloj na platnoto, Bog ja pretstavuva situacijata što preovladuva vo veke sozdadeni nebesen život i zemniot život što toj ke go sozdade. Taka, toj označuva so zborot „temnina“ se što ne e vo negovo odobruvanje, koe ke go nareče „

svetlina “ vo apsolutna sprotivnost. Da ja zabeležime vrskata što ovoj stih ja vospostavuva pomegu zborot „ temnina “, sekogaš vo množina bidejki negovite aspekti se tolku mnogokratni, i zborot „ bezdna “, koj označuva zemja što nema nikakva forma na život. Bog go koristel ovoj simbol za da gi označi svoje neprijatelji: „bezbožnite“ revolucioneri i slobodoumnici vo Otk. 11:7 i buntovnicite na papskiot katolicizam vo Otk. 17:8. No, buntovnite protestanti im se pridružile vo 1843 godina, minuvajki pod dominacijata na Satana, „ angelot na bezdnata “ od Otk. 9:11; na koi im se pridružil neverniot adventizam vo 1995 godina.

Na slikata dadena vo ovoj stih, gledame deka „ temninata “ go oddeluva „ Božjiot Duh “ od „ vodite “ koi ke prorokuvaat simbolično, vo Daniel i Otkrovenie, masi „ luđe, narodi i jazici “ pod simbolite „ more “ vo Daniel 7:2-3 i Otkrovenie 13:1, i pod simbolite „ reki “ vo Otkrovenie 8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Razdelbata naskoro ke se pripiše na prvobitniot „ grev “ što ke go napravat Eva i Adam. Kako na dadenata slika, Bog e vo društvo na svetot na temninata povrzan so buntovnite angeli koi go sledat Satana vo negoviot izbor da go osporat Božjiot avtoritet.

1 Mojseeva 1:3: „ I reče Bog: „Neka bide svetlina! “ I bi svetlina .

Bog go postavuva svojot standard za „ dobro “ spored svojot suveren sud. Ovaa opcija za „ dobro “ e povrzana so zborot „ svetlina “ poradi negoviot slaven aspekt, vidliv za site i od site, bidejki dobroto ne go rađa „ sramot “ što go naveduva čovekot da se krie za da gi izvrši svoje zli dela. Ovoj „sram“ ke go počuvstvuva Adam po grevot spored Bitie 3, vo sporedba so Bitie 2:25.

1 Mojseeva 1:4: „ I vide Bog deka svetlinata e dobra; i ja oddeli Bog svetlinata od temninata .“

Ova e prvot sud izrazen od Boga. Toj go otkriva Negoviot izbor na dobro , predizvikan od zborot „ svetlina “ i Negovata osuda na zloto , označena so zborot „ temnina “.

Bog ni ja otkriva celta na negovoto zemno sozdavanje i zatoa konečniot rezultat što ke go postigne negoviot plan: konečното odvojuvanje na onie što ja sakaat negovata „ svetlina “ od onie što pretpočitaat „ temnina “. „ Svetlinata i temninata “ se dvata izbora ovozmoženi od principot na sloboda što Bog sakal da im go dade na site negovi nebesni i zemski suštestva. Ovie dva sprotivstaveni tabora na krajot imaat dvajca vodači: Isus Hristos za „ svetlinata “ i Satana za „ temninata “. I ovie dva sprotivstaveni tabora, kako dvata pola na zemjata, isto taka ke imaat dva različni apsolutni kraja; izbranite ke živeat večno vo Božjata svetlina spored Otk. 21:23; i uništeni so vraćanjeto na Hristos, buntovnicite ke završat vo sostojba na „ prav “ na pustata zemja koja povtorno stanala „bezdna “ od Bitie 1:2. Voskresnati za sud, tie ke bidat definitivno uništeni, progoltani vo „ognenoto ezero “ na „ vtorata smrt “ spored Otk. 20:15.

1 Mojseeva 1:5: „I Bog ja nareče svetlinata den, a temninata ja nareče noć. I nastapi večer i nastapi utro - den prvi .“

Ovoj „ prv den “ od Sozdavanjeto e posveten na definitivното razdvojuvanje na dvata tabora formirani od izborot na „ svetlina i temnina “ što ke se soočat eden so drug na zemjata do konečnata pobeda na Isus Hristos i obnovata na zemното sozdavanje. „ Prvot den “ e taka „ obeležan “ so ovlastuvanjeto što Bog im go dava na buntovnicite da se borat protiv nego vo tekot na „sedumte iljadi“ godini prorečeni so celata sedmica. Zatoa e sovršeno pogodan da stane znak , odnosno „ beleg “ na lažното božestveno obožavanje pronajdeno vo tekot na šest mileniumi megu paganskite narodi ili nevernite Evrei, no osobeno vo hristijanskata era, od usvojuvanjeto na „denot na Neosvoenoto

Sonce“ kako nedelen den za odmor nametnat od carskata vlast na Konstantin I , na 7 mart 321 godina. Taka, od ovoj datum, segašnata „hristijanska“ nedela stana „ beleg na dzverot “ po religioznata poddrška što ì ja dade papskata rimokatolička vera od 538 godina. Jasno e deka „alfa “ od Bitie imala mnogu da im ponudi na vernite slugi na Isus Hristos od vremeto na „ omega “. I ne e završeno.

Vtoriot den

1 Mojseeva 1:6: „ I reče Bog: Neka bide svod srede vodite, i neka gi oddeluva vodite od vodite .“

I ovde povtorno stanuva zbor za odvojuvanje : „ vodite od vodite “. Dejstvoto go prorokuva odvojuvanjeto na Božjite suštestva simbolizirani so „ vodite “. Ovoj stih ja potvrduva prirodnata odvojuvanje na nebesniot život od zemniot život i vo dvata slučai, odvojuvanjeto na „sinovite Božji“ od „sinovite na ġavolot“ povikani se pak da koegzistiraat zaedno do sudot označen so smrtta na Isus Hristos za zlite buntovnički angeli, i do vraćanjeto vo slava na Isus Hristos za Zemjanite. Ova odvojuvanje će go opravda faktot deka čovekot će bide sozdaden malku inferioren vo odnos na nebesnite angeli bidejki nebesnata dimenzija će mu bide nedostapna. Istorijata na zemjata će bide istorija na dolgo sortiranje do nejziniot kraj. Grevot vospostavil nered i Bog go organizira ovoj nered preku selektivno sortiranje.

1 Mojseeva 1:7: „ I Bog sozdade svod i gi odvoi vodite što bea pod svodot od vodite što bea nad svodot. I stana taka ...“

Dadenata slika go oddeluva zemskiот život proročen od „ vodite što se pod “ od nebesniот život što e „ nad svodot “.

1 Mojseeva 1:8: „ I Bog go nareče svodot nebo. I nastapi večer i nastapi utro - den vtor .“

Ova nebo go označuva atmosferskiот sloj koj, formiran od 2 gasa (vodorod i kislorod) koi ja sočinuvaat vodata, ja opkružuva celata površina na zemjata i koj ne e prirodno dostapen za čovekot. Bog go povzuva so prisustvoto na nevidliv nebesen život, što e slučaj bidejki samiот ġavol će go dobie imeto „ knez na vlasta na vazduhot “ vo Ef. 2:2: „... vo koe vo minatoto odevte spored tekot na ovoj svet, spored knezot na vlasta na vazduhot, duhot koj sega dejstvuva vo sinovite na neposlušnosta “; stav što toj veќе go imaše vo nebesniот svet.

Tretiot den

1 Moj. 1:9: „I reče Bog: „Vodite pod neboto neka se soberat na edno mesto i neka se pojavi suvo!“ I stana taka .“

Do ovoj moment, „ vodite “ ja pokriva celata zemja, no tie sè ušte ne sadrže nikakva forma na morski životinski svet što će se sozdade na 5-tiot den . Ova preciznost će mu ja dade celata svoja

avtentičnost na dejstvo na potop od Bitie 6, koj će može da ja proširi formata na morskot životinski svet na potopenata zemja; što će go opravda posledovatelnoto naoganje na morski fosili i školki tamu.

1. Mojseeva 1:10: „ Bog ja nareče suvata zemja zemja, a sobranite vodi gi nareče morinja. I vide Bog deka e dobro .“

Ova novo razdvojivanje e oceneto kako „ dobro “ od Boga zaoa što nadvor od okeanite i kontinentite, toj im dava na ovie dva termina „ more i kopno “ uloga na dva simbola koi soodvetno će gi označat Katoličkata hristijanska crkva i Protestantskata hristijanska crkva koja se pojavila od prvata pod imeto Reformirana crkva. Nivnoto razdvojivanje izvršeno pomeću 1170 i 1843 godina zaoa e oceneto kako „ dobro “ od Boga. I negovoto ohrabruvanje za negovite verni slugi od vremeto na Reformacijata e otkrieno vo Otkrovenie 2:18 do 29. Vo ovie stihovi, naogame ova važno razjasnuvanje na stihovite 24 i 25 koi svedoča za edna isključitelna privremena situacija: „ Vam, site što ste vo Tijatir, koi ne ja imate ovaa doktrina i koi ne gi poznavate dlabočinite na Satanata, kako što gi narekuvaat, vi velam: Ne vi stavam nikakov drug tovar ; „ samo, što imaš, drži go dodeka ne dojdam .“ Ušte ednaš, so ova grupiranje, Bog voveduva red vo neredot sozdaden od buntovni angelski i čovečki duhovi. Da go zabeležime ova drugo učenje, „ zemjata “ će go dade svoeto ime na celata planeta zaoa što „ suvoto “ e podgotveno da bide prirodna sredina na životot na čovekot za kogo ova sozdanie e sozdadeno od Boga. Bidejki morskata površina e četiri pati pogolema od površinata na suvoto kopno, planetata možela da go zeme imeto „ more “ podobro zaslužno, no ne i opravdano vo božestveniot plan. Zborovite na ovaa „izreka“: „pticite od perduvi se sobiraat zaedno i pticite od perduvi se sobiraat zaedno“, se naoğa vo ovie grupiranja. Taka, pomeću 1170 i 1843 godina, vernite i mirni protestanti bile spaseni preku Hristovata pravednost koja im bila pripisana isključivo bez poslušnost na sabotniot odmor na vistinskiot sedmi den: sabotata. I tokmu baranjeto za ovoj odmor ja pravi „ zemjata “ simbol na lažna hristijanska vera od 1843 godina, spored Daniel 8:14. Dokazot za ovoj božestven sud se pojavuva vo Otk. 10:5 bidejki Isus gi stava „ nozete svoi “ na „ moreto i kopnoto “ za da gi smačka so svojot gnev.

1 Moj. 1:11: „ I reče Bog: „Zemjata neka rodi zelenilo, rastenija što davaat seme, i ovošni drvja što davaat plod spored nivniot vid, vo koi e nivnoto seme, na zemjata!“ I stana taka .“

Prioritetot što Bog i go dal na suvata zemja e potvrden: prvo, taa dobiva moć da „ proizveduva “ vegetacija, rastenija što davaat seme, ovošni drvja što davaat plodovi spored svoje vidovi “; sè e proizvedeno prvo za potrebite na čovekot, a vtoro za kopnenite i nebesnite životni što će go opkružuvaa. Ovie proizvodi na zemjata će bidat upotrebeni od Bog kako simbolični sliki za da im gi otkrie svoje pouki na svoje slugi. Čovekot, kako „ drvoto “, će daga plodovi, dobri ili loši.

1 Mojseeva 1:12: „ I zemjata rodi zelenilo, rastenija što rağaat seme spored nivniot vid, i drvja što rağaat plod vo koi ima seme spored nivniot vid. I Bog vide deka e dobro. “

Na ovoj tret den , nikakva greška ne go narušava deloto sozdadeno od Boga, prirodata e sovršena, odnosno oceneta kako „ dobra “. Vo sovršena atmosfarska i kopnena čistota, zemjata gi množi svoje proizvodi. Plodovite se nameneti za suštestvata što će živeat na zemjata: lugeto i životnite, koi pak će dagaat plodovi spored nivnata ličnost.

1 Moj. 1:13: „ I nastapi večer, i nastapi utro, den tret .“

4 -tiot den

1 Mojseeva 1:14: „ I reče Bog: Neka bidat svetila na nebesniot svod, za da go delat denot od nokta; i neka bidat za znaci i za vremenja, i za denovi i za godini .“

nova podelba : „ den od nok “ . Do ovoj četvrti den, dnevna svetlina ne bila dobiena od nebesno telo. Razdelbata na denot i nokta veќе postoela vo virtuelna forma sozdata od Boga. Za da go napravi svoeto sozdavanje nezavisno od svoeto prisustvo, Bog ќе sozdade na četvrti den nebesni tela što ќе im ovozmožat na luѓeto da vospostavat kalendari vrz osnova na položbata na ovie tela vo meѓudzvezdeni kosmos. Taka ќе se pojavat znacite na Zodijakot, astrologijata pred svoeto vreme, no bez momentalno gatanje povrzano so nea, odnosno astronomijata.

1 Mojseeva 1:15: „ I neka bidat svetila na nebesniot svod, za da ja osvetluvaat zemjata. I stana taka .“

„ Zemjata “ mora da bide osvetlena so „ den “ kako so „ nok “ , no „ svetlinata “ na „ denot “ mora da ja nadmine onaa na „ nokta “ bidejќi e simbolična slika na Bogot na vistinata, sozdatelot na sè što e živo. A nizata vo redot „ nok den “ ja prorokuva negovata konečna pobeda protiv site negovi neprijateli, koi se i neprijateli na negovite sakani i blagosloveni izbranici. Ovaa uloga na „ osvetluvanje na zemjata “ ќе im dade na ovie dzvezdi simbolično značenje na religiozno dejstvo koe gi poučuva vistinite ili lagite prezentirani vo imeto na sozdatelot Bog.

1 Moj. 1:16: „ I Bog sozdade dve golemi svetila: pogolemata svetila da vladee nad denot, a pomalata svetila da vladee nad nokta; i dzvezdite isto taka ...“

Zabeležete go ovoj detalj: so povikuvanje na „ sonceto “ i „ mesečinata “ , „ dvete golemi svetila “ , Bog go označuva sonceto so izrazot „ najgolemo “ , dodeka zatemnuvanjata go dokažuvaa toa, dvata sončevi i mesečevi diskovi ni se pojavuvaa pod ista golemina, edniot pokrivajќi go drugiот zaemno. No, Bog, koj go sozdal, znae pred čovekot deka negoviot mal izgled se dolži na negovata oddalečenost od zemjata, sonceto e 400 pati pogolemo, no 400 pati podaleku od mesečinata. So ova preciznost toj ja potvrđuva i potvrđuva svojata vrhovna titula na Bog sozdatel. Pokraj toa, na duhovno nivo, toj ja otkriva svojata nesporedliva „ veličina “ vo sporedba so malosta na mesečinata , simbol na nokta i temninata. Primenata na ovie simbolični ulogi ќе se odnesuva na Isus Hristos narečen „ svetlina “ vo Jovan 1:9: „ Ova svetlina beše vistsinskata svetlina, koja, doagajќi na svetot, go prosvetluva sekoj čovek “. Da zabeležime deka drevniот zavet na telesniот evrejski narod, izgraden vrz osnova na lunaren kalendar, bil staven pod znakot na „ temna “ era; ova do prvoto i vtoroto doaganje na Hristos. Isto kako što proslavata na „ praznicite na mladata mesečina “ , momentot koga isčeznuvačkata mesečina stanuva nevidliva, go prorekuvaše doaganjeto na sončevata era na Hristos, koja Mal. 4:2 ja spoređuva so „ sonce na pravednosta “ : „ No, za vas koi se boite od moeto ime, ќе izgree Sonceto na pravednosta so iscelenie vo svoite krilja; ќе izlezete i ќе skokate kako telinja od štala ... “. Po drevniот evrejski zavet, „ mesečinata “ stana simbol na lažnata hristijanska vera,

posledovatelno katolička od 321 i 538 godina, potoa protestantska od 1843 godina i... institucionalna adventistička od 1994 godina.

Stihot, isto taka, gi povikuva „ dzvezdite “. Nivnata svetlina e slaba, no tie se tolku brojni što sepa go osvetluvaat neboto na zemnite noći. „ Dzvezdata “ na toj način stanuva simbol na religioznite glasnici koi ostanuvaat na mesto ili koi paĝaat kako znakot na „ šestiot pečat “ od Apostolski 6:13 vo koj padot na dzvezdite dojde da prorokuva na 13 noemvri 1833 godina na izbranite, masovniot pad na protestantizmot za 1843 godina. Ovoj pad paralelno gi zasegaše i glasnicite na Hristos koi ja primaa porakata od „ Sardis “ na koi Isus im izjavuva: „ Se prepravate deka ste živi, a ste mrtvi “. Ovoj pad e spomnat vo Apostolski 9:1: „ Petiot angel zatrubi. I vidov dzvezda što padna od neboto na zemjata . Klučot od bezdnata mu beše daden .“ Pred padot na protestantite, Otk. 8:10 i 11 go evocira katolicizmot definitivno osuden od Boga: „ Tretiot angel zatrubi. I padna golema dzvezda od neboto, gorejki kako fakel , i padna vrz edna tretina od rekite i vrz izvorite na voda. “ Stih 11 i go dava imeto „ Absint “: „ Imeto na taa dzvezda e Absint ; i edna tretina od vodite se pretvori vo pelin , i mnogu luĝe umrea od vodite, bidejki stanaa gorčlivi .“ Ova e potvrđeno vo Otk. 12:4: „ Negovata opaška odnese edna tretina od dzvezdite nebesni i gi frli na zemjata. Zmevot stoeše pred ženata što trebaše da rodi, za da go progolta nejzinoto dete koga će rodi .“ Religioznite glasnici potoa će bidat ųrtvi na pogubuvanjata na francuskite revolucioneri vo Otk. 8:12: „ Četvrtiot angel zatrubi. I tretina od sonceto beše udrena, i tretina od mesečinata, i tretina od dzvezdite, taka što tretina od niv se zatemni , i denot ne sveteše tretina od svoeto vremetraenje, a isto taka i noćta .“ Celite na slobodomislečkite revolucioneri koi se neprijateliski nastroeni kon site formi na religija se isto taka, sekogaš delumno (edna tretina), „ sonceto “ i „ mesečinata “.

Vo Bitie 15:5, „ dzvezdite “ go simboliziraat „ semeto “ veteno na Avraam: „ I go izvede i reče: „Pogledni kon neboto i izbroj gi dzvezdite, ako možeš da gi izbroiš!“ I mu reče: „Takvo će bide tvoeto seme .“ Vnimavaj! Porakata ukaųuva na golem broj, no ništo ne kaųuva za kvalitetot na verata na ova mnoštvo vo koe Bog će najde „ mnogumina povikani, a malkumina izbrani “ spored Matej 22:14. „ Dzvezdite “ povtorno gi simboliziraat izbranite vo Dan. 12 :3: „ I onie što se mudri će svetat kako svetlinata na nebesata, a onie što će obratat mnozina kon pravednost kako dzvezdite za večni vekovi .“

1 Mojseeva 1:17: „ I Bog gi postavi na nebesniot svod za da svetat na zemjata “ ,

Tuka go gledame, od duhovna pričina, Boųjoto insistiranje na ovaa uloga na dzvezdite: „ da ja osvetluvaat zemjata “.

1 Mojseeva 1:18: „ da vladeat nad denot i nad noćta i da ja oddeluvaat svetlinata od temninata. I vide Bog deka e dobro .“

Tuka Bog ja potvrđuva duhovnata simbolična uloga na ovie dzvezdi povrzuvajki gi „ denot i svetlinata “ od edna strana i „ noćta i temninata “ od druga strana.

1 Moj. 1:19: „ I nastapi večer, i nastapi utro – četvrti den .“

Zemjata sega može da ima korist od sončevata svetlina i toplina za da ja obezbedi svojata plodnost i proizvodstvo na rastitelna hrana. No, ulogata na sonceto će stane važna duri po grevot što go napravile Eva i Adam. Do ovoj tragičen moment, ųivotot se potpiral na čudesnata moć na Boųjata

tvorečka moč. Zemniot život e organiziran od Bog za ova vreme koga grevot ќе ja pogodi zemjata so seto svoje prokletstvo.

5 -tiot den

1 Mojseeva 1:20: „I Bog reče: „Vodite neka se napolnat so živi suštestva, a pticite neka leta nad zemjata, vo nebesniot prostor.“

Na ovoj 5-ti den, Bog im dava na „vodite“ moč da „proizvedat vo izobilstvo živi životni“ tolku brojni i tolku raznovidni što modernata nauka ima teškotii da gi izbroi site. Na dnoto na bezdnata vo celosen mrak, otkrivame nepoznata forma na život na sitni fluorescentni životni koi trepkaat, trepkaat i ja menuvaat intenzitetot na svetlinata, pa duri i bojata. Slično na toa, nebesniot prostor ќе ja dobie animacijata na letot na „pticite“. Tuka se pojavuva simbolot na „krilja“ koi im ovozmožuvaaat dviganje vo vazduhot na krilestite telesni životni. Simbolot ќе bide prikačen na nebesnite duhovi na koi ne im e potreben bidejki ne se predmet na kopnenite i nebesnite fizički zakoni. A kaj krilestite vidovi na zemjata, Bog ќе si go pripiše likot na „orelot“ koj se izdiga najvisoko po visina među site vidovi ptici i letački životni. „Orelot“ isto taka stanuva simbol na imperijata, na carot Navuhodonosor vo Dan. 7:4 i na Napoleon I vo Otk. 8:13: „Poglednav i čuv orel kako leta srede neboto, velejki so silen glas: Teško, teško, teško na žitelite na zemjata, poradi drugite glasovi na trubata na trite angeli što ќе zatrubat!“ Pojavata na ovoj imperijalen režim gi proreče trite golemi „nevolji“ što ќе gi pogodiat žitelite na zapadnite zemji pod simbolot na poslednite tri „trubi“ od Otk. 9 i 11, od 1843 godina, datumot koga stapi na sila dekretot od Dan. 8:14.

Osven „orelot“, drugite „nebesni ptici“ ќе gi simboliziraat nebesnite angeli, dobrane i lošite.

1 Mojseeva 1:21: „I Bog sozdade golemi morski životni i sekakov vid živi suštestva što se dvigaaat, što gi sozdade vodata izobilno, spored nivnite vidovi; i sekakov vid krilest ptici spored nivnite vidovi. I Bog vide deka e dobro.“

Bog go podgotvuva morskiot svet za sostojbata na grevot, vremeto koga „pogolemite ribi“ ќе gi napravat pomalite svoja hrana; ova e programiranata sudbina i korisnosta od nivnoto izobilstvo vo sekoj vid. „Krilestite ptici“ nema da izbegaat od ovoj princip bidejki i tie ќе se ubivaaat edni so drugi za hrana. No, pred grevot, niedno morsko životno ili ptica ne mu šteti na drugo; životot gi oživuva site i tie koegzistiraat vo sovršena harmonija. Zatoa Bog ja ocenuva situacijata kako „dobra“. Morskite „životni“ i „ptici“ ќе igraat simbolična uloga po grevot. Smrtonosnite borbi među vidovite potoa ќе mu dadat na „moreto“ značenjeto na „smrt“ što Bog mu go dava vo ritualot na mienje na evrejskite sveštenici. Kadata što se koristi za ovaa namena ќе go dobie imeto „more“ vo spomen na preminuvanje na „Crvenoto More“, pri što i dvete raboti se pretslika na hristijanskoto krštevanje. Taka, davajki mu go imeto „dzver što izleguva od moreto“ vo Otk. 13:1, Bog ja identifikuva rimokatoličkata religija i monarhijata što ja poddržuva kako sobranie na „mrtvi“ luѓe koi gi ubivaaat i gi progoltuvaaat svoje sosedii kako ribite vo „moreto“. Slično na toa, orlite, jastrebite i sokolite ќе gi progoltuvaaat gulabite i gulabite, poradi grevot na Eva i Adam i mnogu pogolemiot broj nivni čovečki potomci do slavnoto Hristovo vraćanje.

1 Mojseeva 1:22: „ I gi blagoslovi Bog, velejki: Bidete plodni i množete se, i napolnete gi vodite vo morinjata, i pticite neka se množat na zemjata .“

Božjiot blagoslov se ostvaruva preku množenje, vo ovoj kontekst na morskite životni i ptici, no naskoro i na čovečkite suštestva. Hristovata Crkva e povikana i da go množi brojot na svoje sledbenici, no tuka Božjiot blagoslov ne e dovolen, bidejki Bog povikuva, no ne prisiluva nikogo da odgovori na negovata ponuda za spasenie.

1 Mojseeva 1:23: „ I nastapi večer i nastapi utro, petti den .“

Da zabeležime deka morskiot život e sozdaden na pettiot den, so što e oddelen od sozdavanjeto na kopneni život, poradi negovata duhovna simbolika koja se odnesuva na prvata forma na prokolnato i otpadničko hristijanstvo; koe že ja pretstavuva katoličkata religija na Rim od 7 mart 321 godina, datum na usvojivanje na lažniot paganski den za odmor, prviot den i „den na sonceto“, podocna preimenuvan vo: nedela, odnosno Gospodov den. Ova objasnuvanje e potvrđeno so pojavata na rimokatolicizmot vo tekot na 5-tiot milenium i ona na protestantizmot koj se pojavuva vo tekot na 6-tiot milenium .

6 -tiot den

1 Moj. 1:24: „ I reče Bog: „Zemjata neka proizvede živi suštestva spored negoviot rod: dobitok, lazači i zemni dzverovi spored negoviot rod!“ I stana taka .“

Šestiot den e obeležan so sozdavanjeto na kopneni život, koj, pak, po moreto, „ proizveduva živi životni “. spored nivnite vidovi, od dobitok, od lazači i od zemni dzverovi, spored nivnite vidovi . „ Bog započinuva proces na razmnoživanje na site ovie živi suštestva . Tie že se raširat niz zemjata.“

1 Mojseeva 1:25: „ I Bog gi sozdade dzverovite zemni spored nivnite vidovi, i dobitokot spored nivnite vidovi, i se što lazi po zemjata spored negovite vidovi. I Bog vide deka e dobro .“

Ovoj stih ja potvrđuva akcijata naredena vo prethodniot. Da zabeležime ovoj pat deka Bog e sozdatelot i direktorot na ovoj kopnen životinski svet proizveden na zemjata. Kako i so onie od moreto, kopnenite životni že živeat vo harmonija do vremeto na čovečkiot grev. Bog go smeta ova životinsko sozdanje za „ dobro “ vo koe se sozdavaat simbolični ulogi i toj že gi koristi vo svoje proročki poraki po vospostavuvanje na grevot. Među vlekačite, „ zmijata “ že igra glavna uloga kako medium što pottiknuva grev što go koristi gavalot. Po grevot, životnite na zemjata že se uništuvaa edni so drugi vidovi protiv drugi vidovi. I ovaa agresivnost že go opravda, vo Otkrovenie 13:11, imeto „ dzver što izleguva od zemjata “, što ja označuva protestantskata religija vo nejniniot posleden status prokolnata od Boga vo kontekst na krajniot test na adventističkata vera opravdana so vistinskoto vraćanje na Isus Hristos planirano za proletta 2030 godina. Sepak, da zabeležime deka protestantizmot go nosi ova prokletstvo ignorirano od množtvoto od 1843 godina.

1 Mojseeva 1:26: „ I reče Bog: Da sozdameme čovek po Naš lik, po Naš lik; i da vladee nad ribite morski, nad pticite nebesni, nad dobitokot, nad celata zemja i nad site lazači što polzat po zemjata .“

Velejki „ Da sozadame “, Bog go povzuva so svoeto tvorečko delo verniot angelski svet koj e svedok na negovoto dejstvuvanje i go opkružuva poln so entuzijazam. Pod temata na razdvojuvanje , ovde, grupirani vo 6-tiot den , kopnenoto životinsko sozdavanje i ona na čovekot, koe e spomenato vo ovoj stih 26, broj na imeto Božjo, odnosno broj dobien so sobiranje na četirite hebrejski bukvi „Jod = 10 +, He = 5 +, Vav = 6 +, He = 5 = 26“; bukvi koi go sočinuuaat negovoto transliterirano ime „JaHVeH“. Ovoj izbor e ušte poopravdan bidejki, „ napraven po slika Božji “, „ čovekot “ Adam doađa simbolično da go pretstavuva vo kopnenoto sozdavanje kako slika Hristova. Bog mu go dava negoviot fizički i mentalen aspekt, odnosno sposobnosta da sudi pomeđu dobroto i zloto, što će go napravi odgovoren. Sozdaden na istiot den kako i životnite, „ čovekot “ će go dobie izborot na svojata „ sličnost “: Bog ili životnoto, odnosno „ dzverot “. Sega, tokmu so toa što će si dozvolat da bidat zavedeni od „edno životno“, „ zmijata “, Eva i Adam će se odvojat od Boga i će ja izgubat svojata „ sličnost “. Davajki mu na čovekot vlast nad „ vlekačite što lazat po zemjata “, Bog go pokanuva čovekot da dominira nad „zmijata“ i zatoa da ne dozvoli da bide poučen od nego. Za žal za čoveštvo, Eva će bide izolirana i odvoena od Adam koga će bide zavedena i proglašena za vinovna za grevot na neposlušnosta.

Bog mu go doveruva na čovekot celoto svoje zemno sozdanie so životite što gi sodrži i sozdava vo morinjata, na zemjata i na neboto.

1 Mojseeva 1:27: „ I Bog go sozdade čovekot po svoj lik, po lik Božji go sozdade; maško i žensko gi sozdade .“

Šestiot den trae kako i drugite, 24 časa i se čini deka kreaciite na čovekot i ženata se grupirani ovde so edukativna cel da se sumira nivnoto sozdavanje. Vsušnost, Bitie 2 go prodolžuva ova sozdavanje na čovekot otkrivajki mnogu dejstva što verovatno bile izvršeni vo tekot na nekolku dena. Taka, prikaznata od ova poglavje 1 dobiva normativen karakter otkrivajki gi simboličnite vrednosti što Bog sakal da im gi dade na prvite šest dena od sedmicata.

Ovaa nedela e ušte posimbolična po toa što go prikažuva Božjiot plan za spasenie. „Čovekot“ go simbolizira i prorokuva Hristos, a „ženata“ ja simbolizira „Izbranata Crkva“ što će bide podignata od nego. Pokraj toa, pred grevot, vistinskoto vreme nema nikakva važnost bidejki vo sostojbata na sovršenstvo, vremeto ne se broi, a odbrojuvanjeto na „6.000 godini“ će započne vo prvata prolet obeležana so prvot čovečki grev. Vo sovršena regularnost, nokite od 12 časa i denovite od 12 časa se sledat edna po druga kontinuirano. Vo ovoj stih, Bog go naglasuva sličnosta na čovekot sozdaden vo soglasnost so negoviot sopstven lik. Adam ne e slab; toj e poln so sila i e sozdaden sposoben da se sprotivstavi na iskušenijata na gavalot.

1 Mojseeva 1:28: „ I gi blagoslovi Bog, i im reče Bog: Bidete plodni i množete se, napolnete ja zemjata i potčinete ja, i vladejte nad ribite morski, i nad pticite nebesni, i nad sekoe živo suštestvo što se dviži po zemjata .“

Porakata e upatena od Boga do celoto čoveštvo, za koe Adam i Eva se originalni modeli. Kako i životnite, tie se blagosloveni i ohrabreni da se razmnožuuat so cel da se razmnožuuat čovečkite suštestva. Čovekot dobiva od Boga vlast nad životinskite suštestva, što znači deka ne smee da dozvoli da bide dominiran od niv, od sentimentalnost i emocionalna slabost. Toj ne smee da im naštet, tuku da živee vo harmonija so niv. Ova, vo kontekstot što prethodi na prokletstvoto na grevot.

1 Mojseeva 1:29: „I Bog reče: „Ete, vi dadov sekakov bilka što dava seme, što e po celata zemja, i sekoe drvo, vo koe ima plod od drvo što dava seme; toa ќе vi bide hrana .“

Vo svoeto sozdavanje na rastenijata, Bog ja otkriva seta svoja dobrina i velikodušnost so množenje na brojot na seminja od sekoj vid rastenie, ovošni drvja, žitarki, bilki i zelenčuk. Bog mu nudi na čovekot model na sovršena ishrana što promovira dobro fizičko i mentalno zdravje povolno za celiot organizam i čovečkata duša, sè ušte denes kako vo vremeto na Adam. Ova tema e pretstavena od Boga ušte od 1843 godina kako baranje za negovite izbranici i dobiva ušte pogolemo značenje vo našite posledni denovi koga hranata e žrtva na hemijata, gubrivata, pesticidite i drugite što go uništuvaa životot namesto da go promoviraat.

1 Mojseeva 1:30: „A na site zemni dzverovi, i na sekoja ptica nebesna, i na sè što lazi po zemjata, vo koe ima život, im dadov sekakov zelen bil za hrana. I taka stana .“

Ovoj stih go pretstavuva ključot što ja opravduva možnosta za ovoj harmoničen život. Site živi suštestva se vegani, pa zatoa nemaat pričina da si naštetuvaa edni na drugi. Po grevot, životnite najčesto ќе se napağaa edni so drugi za hrana, a potoa smrtta ќе gi pogodi site na eden ili drug naćin.

1 Mojseeva 1:31: „I vide Bog sè što beše napravil, i ete, beše mnogu dobro. I nastapi večer i nastapi utro - šesti den .“

Na krajot od 6-tiot den , Bog e zadovolen so svoeto sozdanie koe, so prisustvoto na čovekot na zemjata, ovoj pat e oceneto kako „ mnogu dobro “, dodeka bilo „ dobro “ samo na krajot od 5-tiot den .

Božjata namera da gi odvoi prvite 6 dena od sedmicata od 7-miot e demonstrirana so nivnoto grupiranje vo ova poglavje 1 od Bitie. Na ovoj naćin, toj ja podgotvuva strukturata na 4-tata zapoved od svojot božestven zakon, koja ќе im ja pretstavi vo nivno vreme na Evreite oslobodeni od egipetskoto ropstvo. Od Adam, čovečkite suštestva imale 6 dena od 7, sekoja nedela, za da se posvetat na svoje zemski zanimanja. Za Adam, rabotite započnale dobro, no otkako bile sozdadeni od nego, ženata, negovata „ pomošnićka “ dadena od Boga, ќе vnese grev vo zemnoto sozdanie kako što ќе otkrie Bitie 3. Od ljubov kon svojata sopruga, Adam, pak, ќе go jade zabranetiot plod i celiot par ќе se najde pogoden od prokletstvoto na grevot. Vo ova dejstvo, Adam go prorokuva Hristos, koj ќе dojde da ja spodeli i plati namesto nego vinata na negovata sakana Izbrana Crkva. Negovata smrt na krstot, vo podnožjeto na planinata Golgota, ќе go iskupi storeniet grev i, pobeduvajќi go grevot i smrtta, Isus Hristos ќе go dobie pravoto da im dozvoli na svoje izbranici da imaat korist od negovata sovršena pravda. Na toj naćin, Toj mođe da im ponudi večer život izguben od vremeto na Adam i Eva. Izbranite ќе vlezat zaedno vo isto vreme vo ovoj večer život na početokot na 7-miot milenium , togaš ќе se ispolni proroćkata uloga na sabotata. Taka, možete da razberete zošto ova tema za ostatokot od 7-miot den e pretstavena vo vtorata glava od Bitie, odvoena od prvite 6 dena grupirani zaedno vo prvata glava.

Sedmiot den

1. Mojseeva 2:1: „Taka bea završeni neboto i zemjata, i celata nivna vojska.“

Prvite šest dena se oddeleni od „sedmiot“ zatoa što Božjoto tvorečko delo na zemjata i neboto završuva. Ova važeše za postavuvanje na temelite na životot sozdaden vo prvata nedela, no ušte poveќе za 7000 godini što isto taka gi prorokuva. Prvite šest dena najavuvaa deka Bog će raboti vo nevolji soočuvajќi se so ġavolskiot tabor i negovite destruktivni dejstva 6000 godini. Negovoto delo će se sostoi vo privlekuvanje na svoite izbranici kon sebe za da gi izbere od site čovečki suštestva. Toj će im dade razni dokazi za svojata ljubov i će gi zadrži onie što go sakaat i go odobruvaat vo site negovi aspekti i vo site oblasti. Zašto onie što nema da go storat ova će se priklučat na prokolnatiot tabor na ġavolot. Spomenatata „vojska“ gi označuva živite sili na dvata tabora što će se sprotivstavat i će se borat edni protiv drugi na „zemjata“ i na „nebesata“ kade što gi simboliziraat „dzvezdite na neboto“. I ovaa borba za selekcija će trae 6000 godini.

1. Mojseeva 2:2: „I na sedmiot den Bog go završi deloto Svoe, što go sozdade, i se odmori na sedmiot den od celoto svoe delo, što go sozdade.“

Na krajot od prvata nedela od zemnata istorija, Božjiot odmor uči prva lekcija: Adam i Eva sè ušte ne zgrehile; što ja objasnuva mošnjosta Bog da doživee vistinski odmor. Zatoa, Božjiot odmor e usloven od otsustvoto na grev vo negovite sozdanija.

Vtorata lekcija e posuptilna i e skriena vo proročkiot aspekt na ovoj „sedmi den“, koj e slika na „sedmiot“ milenium od golemiot proekt za spasenie programiran od Boga.

Vleguvanje vo „sedmiot“ milenium, narečen „iljada godini“ vo Otkrovenie 20:4-6-7, će go označi završuvanje na izborot na izbranite. A za Boga i negovite izbranici, spaseni živi ili voskresnati, no site proslaveni, dobieniot odmor će bide posledica na Božjata pobeda vo Isus Hristos nad site negovi neprijateli. Vo hebrejskiot tekst, glagolot „odmori“ e „šavat“ od istiot koren kako i zborot „sabat“.

1. Mojseeva 2:3: „I go blagoslovi Bog sedmiot den i go osveti, zašto vo nego se odmori od site dela Svoi, što go sozdade i sozdade.“

Zborot sabota ne e spomenat, no negovata slika veќе se naoġa vo osvetuvanje na „sedmiot den“. Razberete ja, togaš, pričinata za ova osvetuvanje od Boga. Taa go prorokuva momentot koga negovata žrtva vo Isus Hristos će ja dobie svojata konečna nagrada: sreќata da bidat opkruženi so site negovi izbranici koi vo svoeto vreme svedočeše za svojata vernost vo mačeništvo, stradanje, lišuvanje, najčesto, duri i do smrt. I na početokot na „sedmiot“ milenium, site tie će bidat živi i poveќе nema da mora da se plašat od smrtta. Za Boga i negoviot veren tabor, možeme li da zamislime pričina za pogolem „odmor“ od ova? Bog poveќе nema da gi gleda onie što go sakaat kako stradaat, poveќе nema da mora da go deli nivnoto stradanje; tokmu ovoj „odmor“ go slavi sekoj „sedmi den sabota“ od našite večni nedeli. Ovoj plod na negovata konečna pobeda će bide dobien so pobedata na Isus Hristos nad grevot i smrtta. Vo nego, na zemjata i meġu drugite luġe, toj izvrši delo koe e edvaj poverljivo: toj ja zede smrtta vrz sebe za da go sozdade svojot izbran narod, a sabotata mu objavi na čoveštvo ušte od Adam deka će go pobedi grevot za da im ja ponudi svojata pravednost i večni život na onie koi go sakaat i mu služad verno; nešto što Otk. 6:2 go proglasuva i potvrđuva: „

Poglednav, i ete, bel konj. I onoj što sedeše na nego imaše lak, i mu beše dadena kruna, i toj izleze pobeduvajki i za da pobedi .“

Vleguvanjetu vo sedmiot milenium go označuvaju vleguvanjetu na izbranite vo Božjatu večnost, poradi što, vo ova božestvena prikazna, sedmiot den ne e zatvoren so izrazot „ bi večer, bi utro, bi... den “. Vo svojata Apokalipsa dadena na Jovan, Hristos će go povika ovoj sedmi milenium i će otkrie deka toj isto taka će bide sostaven od „ iljada godini “ spored Otkrovenie 20:2-4, kako prvite šest što mu prethodea. Toa će bide vreme na nebesen sud vo koj izbranite će mora da im sudat na mrtvite od prokolnatiot logor. Zatoa, sećavanjetu na grevot će se održuva vo ovie posledni „ iljada godini “ od golemata sabota prorokuvana sekoj vikend. Samo posledniot sud će ovozmoži da se stavi kraj na mislata za grevot koga, na krajot od sedmiot milenium, site padnati će bidat uništeni vo „ ognenoto ezero na vtorata smrt “.

Bog dava objasnuvanja za negovoto zemno sozdavanje

Predupreduvanje: Zabludekite luže se somnež prezentirajki go ovoj del od Bitie 2 kako vtoro svedoštvo što bi go pobilo izveštajot od Bitie 1. Ovie luže ne go razbrale narativniot metod što go koristel Bog. Vo Bitie 1, toj gi pretstavuva prvite šest dena od negovoto sozdavanje vo celina. Potoa, od Bitie 2:4, toj se vraća za da dade dopolnitelni detalji za određeni temi što ne se objasneti vo Bitie 1.

1. Mojseeva 2:4: „ Toa se početcite na neboto i zemjata koga bea sozdadeni .“

Ovie dopolnitelni objasnuvanja se apsolutno neophodni bidejki temata za grevot mora da dobie svoi objasnuvanja. I kako što vidovme, ova tema za grevot e seprisutna vo formite što Bog im gi dal na svoite zemni i nebesni dostignuvanja. Konstrukcijata na sedumndevnata nedela e sama po sebe nositel na mnogu misterii što samo vremeto će im gi otkrie na Hristovite izbranici.

1. Mojseeva 2:5: „ Koga Gospod Bog gi sozdade zemjata i neboto, se ušte nemaše polsko grmuše na zemjata, nitu pak beše izniknalo polsko rastenie, zašto Gospod Bog ne beše puštil dožd na zemjata, nitu pak imaše čovek da ja obrabotuva zemjata .“

Zabeležete go pojavuvanjetu na imeto „ JaHve “, so koe Bog se imenuval sebesi na baranje na Mojsej spored Izlez 3:14-15. Mojsej go napišal ova otkrovenie pod diktat na Boga kogo go narekol „ JaHve “. Božestvenoto otkrovenie ovde go zema svojot istoriski izvor od egzodusot od Egipet i sozdavanjetu na nacijata Izrael.

Zad ovie navidum logični detalji ležat prorokuvani ideji. Bog zboruva za rastot na rastitelniot svet, „ grmuški i bilki od poletu “, na koi dodava „ dožd “ i prisustvoto na „ čovek “ koj će ja „ obrabotuva počvata “. Vo 1656 godina, po grevot na Adam, vo Bitie 7:11, „ dožd “ na „ potopot “ će go uništi rastitelniot svet, „ grmuškite i bilkite od poletu “, kako i „ čovekot “ i negovite „ posevi “ poradi intenziviranje na grevot.

1. Mojseeva 2:6: „ No, od zemjata se krevaše magla i ja navodnuvaše celata površina na zemjata .“

Pred da go uništi ili pred grevot, Bog predizvikuje zemjato da bide „posipana so magla po celata nejzina površina“. Dejstvoto e nežno i efikasno i odgovara na bezgrešniot, slaven i sovršeno čist život. Po grevot, neboto će isprati razorni buri i porojni doždovi kako znak na svoeto prokletstvo.

Formiranje na čovekot

1. Mojseeva 2:7: „I Gospod Bog go sozdade čovekot od prav zemjen i mu duvna vo nozdrite zdiv životen; i čovekot stana živo suštestvo.“

Sozdavanje na čovekot se zasnova na novo oddeluvanje : ona na „zemniot prav“, od koj del se zema za da se formira život sozdaden po Božjiot lik. Vo ova dejstvo, Bog go otkriva svojot plan da dobie i na krajot da izbere izbrani od zemsko poteklo koi će gi napravi večni.

Koga Bog go sozdava, čovekot e predmet na posebno vnanie od negoviot Tvorec. Zabeležete deka toj go „formira“ od „zemniot prav“ i ova edinstveno poteklo go prorokuje negoviot grev, negovata smrt i negovoto vraćanje vo sostojba na „prav“. Ova božestveno dejstvo e sporedljivo so ona na „grnčar“ koj oblikuje „glinest sad“; slika što Bog će ja tvrdi vo Jer. 18:6 i Rim. 9:21. Pokraj toa, životot na „čovekot“ će zavisi od negoviot „zdiv“ što Bog go vdišuje vo negovite „nozdr“i. Zatoa, navistina e belodrobniot „zdiv“, a ne duhovniot zdiv za koj mnogumina mislat. Site ovie detalji se otkrivaa za da ne potsetat kolku e krevok životot na čovekot, zavisen od Boga za negovoto prodolžuvanje. Toj ostanuva plod na trajno čudo zatoa što životot se naođa samo vo Boga i samo vo nego. So negovata božestvena volja „čovekot stana“ živo suštestvo.“ Ako životot na dobar ili loš čovek e prodolžen, toa e samo zatoa što Bog go dozvoluje toa. I koga smrta će go pogodi, se ušte e negovata odluka vo prašanje.

Pred grevot, Adam bil sozdaden sovršen i nevin, poseduvajki moćna vitalnost i vleguvajki vo večni život, opkružen so večni nešta. Samo oblikot na negovoto sozdavanje ja pretskažuje negovata užasna sudbina.

1. Mojseeva 2:8: „Potoa Gospod Bog zasadi gradina kon istok vo Eden, i tamu go smesti čovekot kogo go sozdade.“

Gradinata e slika na idealното mesto za čovekot, koj tamu gi naođa site svoi hranlivi i volšebni vizuelni elementi; prekrasni cvećinje koi ne veneat i nikogaš ne go gubat svojot miris na prijatni mirisi množeni do beskonečnost. Ovaa hrana što se nudi vo gradinata ne go gradi negoviot život, koj, pred grevot, ne zavisi od hranata. Zatoa, čovekot ja konsumira hranata edinstveno za negovo zadovolstvo. Preciznosta „Bog zasadi gradina“ svedoči za negovata ljubov kon svoeto sozdanje. Toj stanuje gradinar za da mu go ponudi na čovekot ova prekrasno mesto za živeenje.

Zborot Eden znači „gradina na zadovolstva“, i zemajki go Izrael kako centralna referentna točka, Bog go locira ovoj Eden istočno od Izrael. Za svoje „zadovolstva“, čovekot e smesten vo ovaa prekrasna gradina od Boga, negoviot Tvorec.

Bitie 2:9: „Jahve“ I od zemjata Bog napravi da izrasne sekoe drvo prijatno za gledanje i dobro za jadenje: drvoto na životot i srede gradinata, i drvoto za poznavanje na dobroto i zloto.

Karakteristikata na gradinata e prisustvoto na ovošni drvja koi nudat „gotovi za jadenje“ plodovi so poveќekratni slatki i šeќerni vkusovi. Site tie se tamu edinstveno za zadovolstvo na Adam, sè ušte sam.

Vo gradinata ima i dve drvja so dijametralno sprotivni karakteristiki: „drvoto na životot “ koe go zazema centralното mesto, „ vo sredinata na gradinata “. Na ovoj način, gradinata i nejzinite raskošni prinosi se celosno povrzani so nea. Vo nejzina blizina e „drvoto na poznavanjeto na dobroto i zloto “. Veќе vo nejzino označuvanje, zborot „zlo “ go prorokuva pristapot do grevot. Potoa možeme da razbereme deka ovie dve drvja se sliki na dvata tabora što ќе se soočat eden so drug na zemjata na grevot: taborot na Isus Hristos, pretstaven preku „drvoto na životot “, protiv taborot na ġavolot koj, kako što pokažuva imeto na „drvoto “, go poznaval ili iskusil, posledovatelno, „dobroto “ od negovoto sozdavanje do denot koga „zloto “ go nateral da vleze vo bunt protiv svojot Sozdatel; ona što Bog go narekuva „grešenje protiv nego“. Ve potsetuvam deka ovie principi na „dobro i zlo “ se dvata izbora ili dva moжни sprotivni ekstremni plodovi što gi proizveduva celosnata sloboda na „živo suštество “. Da ne go storel toa prvot angel, drugite angeli sè ušte ќе se pobunele, kako što veќе dokaža zemnoto iskustvo na čovečkoto odnesuvanje.

Vo site darežlivi prinosi od gradinata što Bog gi podgotvil za Adam, postoji ova drvo „na poznavanjeto na dobroto i zloto “ koe e tamu za da ja testira vernosta na čovekot. Ovoj termin „znanje “ mora dobro da se razbere zatoa što za Bog glagolot „da se znae “ dobiva ekstremno značenje na doživuvanje na „dobro ili zlo “ koe ќе se temeli na dela na poslušnost ili neposlušnost. Drvoto od gradinata e samo materijalna podrška na testot na poslušnosta, a negoviot plod prenesuva zlo samo zatoa što Bog mu ja dal ovaa uloga pretstavuvajќi go kako zabrana. Grevot ne e vo plodot, tuku vo faktot deka se jade znaejќi deka Bog go zabranil.

1. Moj. 2:10: „Reka izviraše od Eden za da ja navodnuva gradinata, a ottamu se deleše na četiri potoci.“

nova poraka za razdvojuvanje, isto kako što rekata što izleguva od Eden se deli na „četiri granki“, ovaa slika go prorokuva raġanjeto na čoveštvo čii potomci ќе se širat univerzalno, ili do četirite kardinalni točki, ili do četirite nebesni vetrovi, po celata zemja. „Rekata “ e simbol na eden narod, vodata e simbol na čovečkite životi. So ovaa podelba „na četiri granki“, rekata što izleguva od Eden ќе ja širi svojata voda na životot po celata zemja i ovaa ideja ja prorokuva Božjata želba da go proširi svoeto znanje po celata nejzina površina. Negoviot plan ќе se ostvari spored Bitie 10 so razdvojuvanjeto na Noe i negovite tri sina po završuvanjeto na potopot. Ovie svedoci na potopot ќе go prenesuvaat od generacija na generacija seќavanjeto na strašnata božestvena kazna.

Ne go znaeme vizuelniot izgled na zemjata pred potopot, no pred razdeluvanjeto na narodite, naselenata zemja mora da se pojavuvala kako eden kontinent navodnuvan samo od ovoj izvor na voda što izviral od Edemskata gradina. Segашnite vnatrešni morinja ne postoele i tie se posledica na potopot što ja pokril celata zemja edna godina. Do potopot, celiot kontinent bil navodnuvan od ovie četiri reki, a nivnite pritoki distribuirale sveža voda po celata površina na suvata zemja. Za vreme na potopot, Gibraltarskiot tesnac i onoj na Crvenoto More se srušile, so što se podgotvilo formiranjeto na Sredozemното More i Crvenoto More, napadnato od solenata voda na okeanite. Znajte deka na novata zemja kade što Bog ќе go vospostavi svoeto carstvo, nema da ima more spored Otkrovenie 21:1, bidejќi nema da ima poveќе smrt. Podelbata e posledica na grevot, a negovata najintenzivna forma ќе bide kazneta od razornite vodi na potopot. Čitajќi ja ovaa poraka, samo vo nejziniot

proročki aspekt, „četirite granki“ na rekata označujeta četiri narodi što go karakteriziraat čoveštvo.

1. Mojseeva 2:11: „Imeto na prvata e Fison; taa e taa što ja opkružuje celata zemja Avila, kade što ima zlato.“

Imeto na prvata reka narečena Pišon ili Fison znači: izobilstvo na voda. Oblasta kade što se naogal Edemot zasaden od Boga mora da bila tamu kade što izvirale denešnje Tigar i Eufrat; za Eufrat na planinata Ararat i za Tigar na Bik. Na istok i vo sredinata na Turcija se ušte se naoga ogromnoto ezero Van, koe pretstavuje ogroman rezervat na sveža voda. So svojot božestven blagoslov, izobilnata voda ja favorizirala ekstremnata plodnost na Božjata gradina. Zemjata Avila, poznata po svoeto zlato, spored nekoj se naogala na severoistok od denešna Turcija. Se protegala do bregot na denešna Gruzija. No, ova tolkuvanje pretstavuje problem bidejki spored 1. Mojseeva 10:7, „Avila“ e „sin na Kuš“. „sin na Ham“ i se odnesuje na Etiopija koja se naoga južno od Egipet. Ova me naveduje da ja lociram ovaa zemja „Havila“ vo Etiopija, ili vo Jemen, kade što se naogale rudnicite za zlato, koi kralicata od Sava mu gi ponudila na carot Solomon.

1. Mojseeva 2:12: „Zlatoto na taa zemja e čisto; tamu se naogaat i bdelijum i oniks.“

„Zlatoto“ e simbol na verata, a Bog prorokuva za Etiopija čista vera. Taa veke ke bide edinstvenata zemja vo svetot što go začuvale religioznoto nasledstvo na kralicata od Saba po nejziniot prestoj kaj carot Solomon. Da dodademe i na nejzinata korist deka, vo svojata nezavisnost začuvana vo tekot na vekovite na religiozna temnina što gi karakteriziraše narodite na „hristijanska“ Zapadna Evropa, Etiopjanite ja zadržale hristijanskata vera i ja praktikovale vistinskata sabota dobiena preku sredbata so Solomon. Apostol Filip go krstil prvot etiopski hristijanin, kako što e otkrieno vo Dela 8:27 do 39. Toj bil evnuh-sluga na kralicata Kandakija, a celiot narod ja primil negovata religiozna pouka. Drug detalj svedoči za blagoslovot na ovoj narod: Bog gi zaštitil od nivnite neprijatelji preku voinstvenata akcija što dobrovolno ja prezel i odlučil poznatiot moreplovac Vasko de Gama.

Potvrduvajki ja crnata boja na kožata na Etiopjanite, „oniksot“ e „crn“ po boja i e sostaven od silicium dioksid; dopolnitelno bogatstvo za ovaa zemja; bidejki negovata upotreba vo proizvodstvoto na tranzistori go pravi osobeno cenet denes.

1. Mojseeva 2:13: „Imeto na vtorata reka e Gion; istata e taa što ja opkružuje celata zemja Kuš.“

Da gi zaboravime „rekite“ i da gi stavime na nivno mesto narodite što tie gi simboliziraat. Ovoj vtor narod „ja opkružuje zemjata Kuš“, odnosno Etiopija. Potomcite na Sem ke se razvijat na zemjata Arabija i se do Persija. Vsušnost, taa ja opkružuje teritorijata na Etiopija, zatoa može da se simbolizira i označi so imeto na „rekata“ „Gion“. Vo našite posledni denovi, ovaa okolina e „muslimanska“, religijata na Arabija i Persija. Taka, konfiguracijata na početokot na sozdavanjeto se reproducira na krajot na vremeto.

1. Mojseeva 2:14: „Tretata reka e Hidekel; taa teče istočno od Asirija. Četvrtata reka e Eufrat.“

„Hidekel“ znači „reka Tigar“, a označeniot narod bi bil Indija simbolizirana so „bengalskiot tigar“; Azija i nejzinata istočna civilizacija lažno označeni kako „žolta rasa“ zatoa se prorečeni i zagriženi i navistina se naogaat „istočno od Asirija“. Vo Dan. 12, Bog go upotrebil simbolot na ovaa „reka“

„Tigar“ što jade luđe za da go ilustrira adventističkoto iskušenie što se slučilo pomeđu 1828 i 1873 godina, poradi množtvoto duhovni smrti što gi predizvikala.

Imeto „ Euftrat “ znači: cveten, ploden. Vo proroštvoto od Otkrovenieto, „ Euftrat “ ja simbolizira Zapadna Evropa i nejinite izrastoci, Amerika i Avstralija, koi Bog gi pretstavuva kako dominirani od rimskiot papski religiozen režim, koj toj go imenuva so negoviot grad „ Golemiot Vavilon “. Ova loza na Noe će bide onaa na Jafet, koja se protega na zapad kon Grcija i Evropa, a na sever kon Rusija. Evropa beše počvata kade što hristijanskata vera gi doživea site svoi dobri i loši slučuvanja po nacionalniot pad na Izrael; pridavkite „cveten, ploden“ se opravdani i spored znakot, sinovite na Lija, nesakanite ženi, će bidat pobrojani od onie na Rahela, ženata što Jakov ja sakaše.

Dobro e vo ova poraka da se najde potsetnik deka i pokraj site nivni posledni religiozni podelbi, ovie četiri vida zemski civilizaciji go imale istiot Bog sozdatel kako Tatko, za da go opravdaat svoeto postoenje.

1. Mojseeva 2:15: „ Gospod Bog go zede čovekot i go smesti vo Edemskata gradina za da ja obrabotuva i da ja čuva .“

Bog mu nudi na Adam zanimanje koe se sastoi od „ obrabotka i čuvanje “ na gradinata. Formata na ova odgleduvanje ni e nepoznata, no se izvršovalo bez nikakov zamor pred grevot. Slično na toa, bez nikakov oblik na agresija vo celoto sozdanje, negovoto čuvanje bilo poednostavено do krajnost. Sepak, ova uloga na čuvar podrazbiral postoenje na opasnost koja naskoro će dobie realen i precizen aspekt: đavolskoto zaveduvanje na čovečkata misla vo istata ova gradina.

1. Mojseeva 2:16: „ I Gospod Bog mu zapoveda na čovekot, velejki: „Od sekoe drvo vo gradinata možeš slobodno da jadeš! “

Množestva ovošni drvja mu se slobodno dostapni na Adam. Bog mu obezbeduva poveće od samo negovite potrebi, koi se sastojat od zadovoluvanje na negovite želbi za hrana so različni vkusovi i aromi. Božjata ponuda e ugodna, no toa e samo prvot del od „ zapovedta “ što mu ja dava na Adam. Vtoriot del od ova „ zapoved “ dođa podocna.

1. Mojseeva 2:17: „ No, od drvoto na poznaniето na dobroto i zloto ne jadete, zašto vo denot koga će jadete od nego, sigurno će umrete .“

Spored Božjiot „ nalog “, ovoj del e mnogu seriozen, bidejki zakanata što se pretstavuva će bide nepopustljivo primeneta štom neposlušnost, plodot na grevot, će bide konzumirana i ostvorena. I ne zaboravajte, za da se ostvari proektot za univerzalno rešavanje na grevot, Adam će mora da padne. Za podobro da razbereme što će se sluči, da se potsetime deka Adam e sè ušte sam koga Bog go predupreduva prezentirajki ja svojata „ naredba “ da ne jade od „drvoto na poznaniето na dobroto i zloto “, odnosno da ne se hrani so ideite na đavolot. Pokraj toa, vo kontekst na večniot život, Bog moral da mu objasni što znači „da umre“. Bidejki zakanata e tamu, vo ova „ će umreš “. Nakratko, Bog mu nudi na Adam šuma, no mu zabranuva edno drvo. I za nekoi luđe ova edinstvena zabrana e nepodnosлива; togaš drvoto ja krie šumata, kako što uči pogovorkata. Jadenjeto od „drvoto na poznaniето na dobroto i zloto “ znači hranenje so učenjata na đavolot, koj veće e oživean od duh na bunt protiv Boga i negovata pravda. Zašto zabranetoto „drvo “ postavено vo gradinata e slika na negovata ličnost, isto kako što „drvoto na životot “ e slika na likot Isus Hristos.

1. Moj. 2:18: „ Jehova Bog reče: „Ne e dobro čovekot da bide sam; ќе mu napravam pomošnik dostoen za nego .“

Bog gi sozdal zemjata i čovekot za da ja otkrie svojata dobrina i zloto na ġavolot. Negoviot plan za spasenie ni se otkriva vo rabotite što sledat. Za da razberete, znajte deka čovekot ja igra ulogata na samiot Bog, koj go tera da razmisluva, da dejstvuvaa i da zboruva kako što samiot razmisluva, dejstvuvaa i zboruva. Ovoj prv Adam e proročka slika na Hristos, kogo Pavle ќе go pretstavi kako noviot Adam.

Za da se otkrie zlobata na ġavolot i Božjata dobrina, potrebno e Adam da zgreši za zemjata da bide dominirana od ġavolot i negovite zlobni dela da bidat univerzalno otkrieni. Poimot za dvojkata postoji samo na zemjata sozdata za grev, bidejki duoto formirano na ovoj naćin e tamu od duhovna prićina što go prorokuva odnosot na božestveniot Hristos so negovata Nevesta koja gi naznaćuva svoje izbranici. Izbranata mora da znae deka taa e i ųrtva i korisnik na planot za spasenie proektiran od Boga; taa e ųrtva na grevot što mu e neophoden na Boga za da moųe konećno da go osudi ġavolot, i korisnik na negovata spasonosna blagodat zatoa što, svesen za svojata odgovornost za postoenjeto na grevot, samiot ќе ja plati cenata na iskupuvanjeto na grevot vo Isus Hristos. Taka, na poćetokot, Bog smetal deka osamenosta ne e dobra i negovata potreba za ljubov bila tolku golema što bil podgotven da plati skapa cena za da ja dobie. Ova drugarstvo, ova vis-à-vis, koe ovozmoųuva spodeluvanje, Bog go narekuva „ pomoš “ i čovekot ќе go iskoristi terminot koga ќе go povika svojot ųzenski čovećki pandan. Vsušnost, pomoš, taa ќе go natera da padne i ќе go vovleće vo grev preku ljubovta. No, ovaa ljubov na Adam kon Eva e po slika na ljubovta na Hristos kon negovite izbrani pronajdeni grešnici, odnosno dostojni za većna smrt.

1. Mojseeva 2:19: „ I od zemjata gi sozdade Gospod Bog site polski dzverovi i site ptici nebesni, i gi dovede pri Adam za da vidi kako ќе gi nareće. I kako što ќе go nareće Adam sekoe ųivo suštestvo, toa mu beše imeto .“

Povisokiot e toj što mu dava ime na ona što e ponisko od nego. Bog si go dal svoeto ime i davajki mu go ova pravo na Adam, toj na toj naćin ja potvrđuva dominacijata na čovekot nad sće što ųivee na zemjata. Vo ovoj prv oblik na zemno sozdavanje, vidovite na ųivotnite od poletoto i pticite nebesni se namaluvaa i Bog gi doveduva kaj Adam, isto kako što ќе gi vodi vo parovi kaj Noe pred potopot.

1. Mojseeva 2:20: „ I čovekot im dade iminja na site goveda, na pticite nebesni i na site polski dzverovi; no za čovekot ne se najde pomošnik pogodan za nego .“ Takanarećenite praistoriski ćudovišta bea sozdati po grevot za da se zasilat posledicite od božestvenoto prokletstvo što ќе ja pogodi celata zemja, vlućitelno i moreto. Vo vremeto na nevinost, ųivotinskiot svet beše sostaven od „ goveda “ korisni za čovekot, „ pticite nebesni “ i „ polskite dzverovi “, ponzavisni. No, vo ovaa prezentacija, toj ne pronašol čovećki ekvivalent bidejki sće ušće ne postoji.

1. Mojseeva 2:21: „ Togaš Gospod Bog predizvika dlabok son vrz Adam, i toj zaspa; i zede edno od negovite rebra i go zatvori mesoto namesto nego .“

Formata dadena na ovaa hirurška operacija dopolnitelno go otkriva spasonosniot projekt. Vo Mihail, Bog se eliminira od neboto, toj si zaminuva i se odvojuva od svoje dobri angeli, što e norma na „ dlabokiot son “ vo koj e potonat Adam. Vo Isus Hristos roden vo telo, božestvenoto rebro se odstranuva i po negovata smrt i vorskresenie, vrz negovite dvanaeset apostoli, toj go sozdava svojot „

pomošnik “, od kogo go zel telesniot aspekt i svoje grevovi i na kogo mu go dava svojot „Svet Duh“. Duhovnoto značenje na ovoj zbor „ pomošnik “ e golemo zato što ì dava na negovata Crkva, na negoviot Izbranik, uloga na „ pomošnik “ vo negovoto ostvaruvanje na planot na spasenieto i globalното univerzalno rešavanje na grevot i sudbinata na grešnicite.

1. Mojseeva 2:22: „ I Gospod Bog napravi žena od rebroto što go zede od čovekot, i ja dovede kaj čovekot .“

Taka, formiranjeto na ženata go prorokuva ona na Hristoviot Izbranik. Zašto so doaganjeto vo telo, Bog ja formira svojata verna crkva, žrtva na nejzinata telesna priroda. Za da gi spasi izbranite od teloto, Bog moraše da se oblikuva vo telo. Isto taka, poseduvajki večen život vo sebe, toj dojde da go spodeli so svoje izbrani.

1. Mojseeva 2:23: „ I reče Adam: „Ova e sega koska od moite koski i meso od moeto meso; kí se nareče žena, zašto e zemena od mužot .“

Bog dojde na zemjata za da ja prihati zemskata norma za da može da kaže za svojot Izbranik ona što Adam go kaŝal za negoviot ženski pandan, na kogo mu go dal imeto „ žena “. Ova e poočigledno na hebrejski bidejki mužkiot zbor za muž, „iš“, stanuva „iša“ za ženskiot zbor za žena. Vo ovaa akcija, toj ja potvrđuva svojata dominacija nad nea. No, otkako mu e odzemen, ovaa „ žena “ kí mu stane neophodna, kako „ rebroto “ zemen od negovoto telo da saka da mu se vrati i da go zazeme svoeto mesto. Vo ova unikatno iskustvo, Adam kí gi počuvstvuvaa za svojata supruga čuvstvata što majkata kí gi počuvstvuvaa za deteto što go nosi na svet otkako go nosi vo utrobata. I ova iskustvo go živee i Bog bidejki živee suštestva što gi sozdava okolu nego se deca što proizleguvaat od nego; što go pravi porednakvo Majka kolku i Tatko.

1. Mojseeva 2:24: „ Zatoa čovekot kí gi ostavi tatko si i majka si i kí se prilepi kon ženata svoja, i tie kí stanat edno telo .“

Vo ovoj stih, Bog go izrazuva svojot plan za svoje izbrani, koi čestopati kí mora da gi raskinat telesnite semejni vrski za da se povrzat so Izbraniot blagosloven od Boga. I ne zaboravajte deka, prvo, vo Isus Hristos, Mihail go napušti svojot status na nebesen Tatko za da dojde i da ja dobie ljubovta na svoje izbrani učenici na zemjata; ova do stepen do koj se otkaŝa od koristenjeto na svojata boŝestvena moć za borba protiv grevot i ĝavolot. Tuka, razbirame deka temite na odvojuvanje i zaedništvo se nerazdelni. Na zemjata, izbraniot mora da bide odvoen telesno od onie što gi saka za da vlezee vo duhovna zaedništvo i da stane „edno“ so Hristos i site negovi izbrani, i negovite dobri, verni angeli.

Želbata na „ rebroto “ da se vrati na svoeto prvobitno mesto go naoĝaa svoeto značenje vo seksualното spojuvanje na čovečkite suštestva, čin na telo i duh kade što mužot i ženata fizički formiraat edno telo.

1. Moj. 2:25: „ I mužot i negovata žena bea goli i ne se sramea .“

Fizičkata golotija ne im preči na site. Postojat sledbenici na naturizmot. I na početakot na čovečkata istorija, fizičkata golotija ne predizvikovala „ sram “. Pojavata na „ sram “ kí bide rezultat na grevot, kako jadenjeto od „drvoto na poznaniето na dobroto i zloto “ da može da go otvori čovečkiot um pravejki go da čuvstvuvaa efekti dosega nepoznati i ignorirani. Vsušnost, plodot na zabranetoto drvo

nema da bide avtor na ova promena, tuku samo sredstvo, bidejki onoj što gi menuva vrednostite na neštata i sovesta e Bog i samo Toj. Toj e onoj što ke go razbudi čuvstvoto na „sram“ što grešnata dvojka ke go čuvstvuva vo svoite umovi za svojata fizička golotija, za koja nema da bide odgovorna; bidejki vinata ke bide moralna i ke se odnesuva samo na sprovedenata neposlušnost, zabeležana od Boga.

Sumirajki go učenjeto od Bitie 2, Bog prvo ni go pretstavi osvetuvanje na sedmiot den za odmor ili sabota, što go prorokuva golemiot odmor što ke im bide daden vo sedmiot milenium i na Boga i na negovite verni izbranici. No, ovoj odmor moraše da se dobije preku zemskata bitka što Bog ke ja vodi protiv grevot i gavolot, so toa što ke se otelotvori vo Isus Hristos. Zemnoto iskustvo na Adam go ilustriraše ovoj plan za spasenie zamislen od Boga. Vo Hristos, toj stana telo za da go sozdade svojot izbranik od telo, koj na krajot ke dobije nebesno telo slično na teloto na angelite.

Bitie 3

Odvojuvanje od grevot

1. Mojseeva 3:1: „Zmijata beše polukava od site polski dzverovi što gi sozdade Gospod Bog. I ò reče na ženata: „Dali Bog reče: ‘Ne jadete od niedno drvo vo gradinata?’“

Siromašnata „zmija“ imala nesreća da bide iskoristena kako medium od naj„lukavite“ angeli sozdadeni od Boga. Životnite, vključuvajki gi i vlekačite kako što e „zmijata“, ne zboruvale; jazikot bil osobenost na Božjiot lik daden na čovekot. Istaknuvajki go dobroto, gavolot go tera da zboruva so ženata vo vreme koga taa e odvoena od svojot soprug. Ova izolacija ke bide fatalna za nego bidejki vo prisustvo na Adam, gavolot bi imal pogolemi teškotii da go navede čovečkoto suštestvo da ne ja počituva Božjata naredba.

Isus Hristos go otkril postoenjeto na gavolot, kogo go označuva velejki vo Jovan 8:44 deka toj e „tatko na lagata i ubiec od početokot“. Negovite zborovi imaat za cel da gi potresat čovečkite sigurnosti, a na „Da“ ili „Ne“ što gi bara Bog, toj gi dodava „no“ ili „možebi“ što gi odstranuva sigurnostite što ò davaat sila na vistinata. Naredbata dadena od Boga ja primil Adam, koj potoa ò ja prenel na svojata supruga, no taa ne go slušala glasot na Boga koj ja dal naredbata. Isto taka, nejzinoto somnevanje počiva na nejziniot soprug, kako: „dali razbral što mu rekol Bog?“

1. Mojseeva 3:2: „Ženata ò reče na zmijata: „Smeeme da jademe od plodovite na drvjata vo gradinata.“

Dokazite se čini deka go poddržuvaat argumentot na ġavolot; toj razmisluva i zboruva inteligentno. „ Ženata “ ja pravi svojata prva greška odgovarajќi na zboruvačkata „ zmija “, što ne e normalno. Prvično, taa ja opravduva dobrinata Božja, koj im dal pravo da jadat od site drvja osven od zabranetoto.

1. Mojseeva 3: 3: „ A od plodot na drvoto što e srede gradinata, Bog reče: ne jadete od nego, nitu dopirajte go, za da ne umrete .“

Prenesuvanje to na porakata na božestvenata zapoved od strana na Adam e oġigledno vo frazata „ za da ne umreš “. Ova ne se točnite zborovi što gi kaŝal Bog, bidejќi toj mu rekol na Adam: „ Denot koga ke jadeš od nego, sigurno ke umreš “. Slabeenje to na Božjite zborovi ke go pottikne završuvanje to na grevot. Opravduvajќi ja svojata poslušnost kon Boga kako pričina za „ strav “, „ ženata “ mu nudi na ġavolot moŝnost da go potvrdi ovoj „ strav “, koj, spored nego, ne e opravedan.

1. Mojseeva 3:4: „ Togaš zmijata i reče na ženata: „Ne, sigurno nema da umrete !“

I Glavniot laŝlivec se otkriva sebesi vo ova a izjava koja e sprotivna na Božjite zborovi: „ Nema da umrete “.

1. Mojseeva 3:5: „ No Bog znae deka vo denot koga ke jadete od nego, ke vi se otvorat oġite i ke bidete kako bogovi, znaejќi go dobroto i zloto .“

Toj sega mora da ja opravda naredbata daдена od Boga, na koja mu pripišuva zlobna i sebična misla: Bog saka da ve drži vo podlost i inferiornost. Toj sebično saka da ve spreči da stanete kako nego. Toj go pretstavuva poznavanje to na dobroto i zloto kako prednost što Bog saka da ja zadrži samo za sebe. No, ako postoji prednost vo poznavanje to na dobroto, kade e prednost vo poznavanje to na zloto? Dobroto i zloto se apsolutni sprotivnosti kako denot i noќta, svetlinata i temninata, a za Boga, znaenje to se sastoi od doživuvanje ili prezemanje akcija. Vsušnost, Bog veќе mu go dal na ġovekot intelektualno znaenje za dobroto i zloto so toa što gi ovlastil drvjata vo gradinata i so toa što go zabranil ona što go pretstavuva „dobroto i zloto“; bidejќi toj e simbolična slika na ġavolot koj konkretno doŝiveal posledovatelno „ dobro “, a potoa „ zlo “ so toa što se pobunil protiv svojot Sozdatel.

1. Mojseeva 3:6: „I ženata, koga vide deka drvoto e dobro za jadenje, deka e prijatno za oġite i deka e poželno da se napravi ġovek mudar, zede od negoviot plod i jadeše; i mu dade i na svojot maŝ, koj beše so nea; i toj jadeše .“

Zborovite što izleguvaat od zmijata go davaat svojot efekt, somneŝot isġeznuva i ženata e sè poveќе ubedena deka zmijata i ja kaŝala vistinata. Plodot i izgleda dobar i vizuelno prijaten, no pred sè, taa go smeta za „ skapocen za otvoraње na umot “. Ġavolot go postignuva posakuvaniot rezultat, toj samo regrutiral sledbenik na negoviot buntoven stav. I jadejќi go zabranetoto ovoŝje, taa samata stanuva drvo na poznavanje to na zloto. Ispolnet so ljubov kon svojata supruga od koja ne e podgotven da prifati da bide razdelen , Adam pretpoġita da ja spodeli nejzinata fatalna sudbina zatoa što znae deka Bog ke ja primeni svojata smrtna sankcija. I jadejќi za vozvrat od zabranetoto ovoŝje, celiot par ke strada od tiranskata dominacija na ġavolot. Sepak, paradoksalno, ova a strasna ljubov e po slika na ona što Hristos ke go poġuvstvuva za svojot Izbranik, soglasuvajќi se i da umre za nea. Isto taka, Bog moŝe da go razbere Adam.

1. Mojseeva 3:7: „I na dvajcata im se otvoriya očite, i tie sfatija deka se goli; pa sošija smokvini lisja i si napravija prestilki .“

Vo toj moment, koga grevot beše konzumiran od strana na čovečiot par, započna odbrojuvanjeto na 6000 godini planirani od Boga. Prvo, nivnata sovest e transformirana od Boga. Očite što bea odgovorni za želbata za plodot „ prijaten za pogledot “ se žrtvi na nov sud na neštata. I prednosta na koja se nadevaa i baraa se transformira vo nepovolnost, bidejki tie čuvstvuvaat „ sram “ za svojata golotija, koja dotogaš ne pretstavuvaže nikakov problem, nitu za niv nitu za Boga. Otkrienata fizička golotija beše samo telesen aspekt na duhovnata golotija vo koja se naogaše neposlušniot par. Ovaa duhovna golotija gi liši od božestvenata pravda i vo niv vleze sankcijata na smrtta, taka što otkrivanjeto na nivnata golotija beše prvot efekt od smrtta dadena od Boga. Taka, smrtta beše posledica na iskusnoto poznavanje na zloto; ona što Pavle go uči koga veli vo Rimjanite 6:23: „ zašto platata za grevot e smrt “. Za da ja pokrijat svojata golotija, buntovnite sopružnici pribegnaa kon čovečka inicijativa koja se sostoeše od „ šienje smokvini lisja “ za da napravat „ pojasi “. Ovaa akcija duhovno go pretstavuva čovečiot obid za samoopravduvanje. „ Pojasot “ ke stane simbol na „ vistinata “ vo Efesjanite 6:14. „ Pojasot “ napraven od „ smokvini lisja “ od Adam zatoa e vo opozicija, simbol na lagata zad koja grešnikot se zasolnuva za da se uveri.

1. Mojseeva 3:8: „ I go čuja glasot na Gospoda, Bog, kako šeta vo gradinata vo studeniloto na denot; i Adam i negovata žena se skrija od liceto na Gospoda, Bog, megu drvjata vo gradinata .“

Onoj što gi ispituva uzдите i srcata znae što se slučilo i što e vo soglasnost so negoviot plan za spasenie. Ova e samo prvot čekor što ke mu ponudi na gavalot domen da gi otkrie svoite misli i svojata zlobna priroda. No, toj mora da se sretne so čovekot zatoa što ima mnogu raboti da mu kaže. Seg a čovekot ne brza da se sretne so Boga, svojot Tatko, svojot Sozdatel, od kogo sega samo saka da izbega, tolku mnogu se plaši da gi čue negovite prekori. I kade može nekoj da se skrie vo ovaa gradina od Božjiot pogled? Tuka povtorno, veruvanjeto deka „ drvjata vo gradinata “ možat da go sokrijat od negovoto lice, svedoči za mentalnata sostojba vo koja padnal Adam otkako stanal grešnik.

1. Mojseeva 3:9: „ No, Gospod Bog go povika Adam i mu reče: „Kade si? “

Bog sovršeno dobro znae kade se krie Adam, no mu go postavuva prašanjeto: „ Kade si? “ za da mu podade raka za pomoš i da go privleče kon ispoved na svojot grev.

1. Mojseeva 3:10: „ A toj reče: „Go čuv tvojot glas vo gradinata i se isplašiv, bidejki bev gol, i se skriv .“

Odgovorot na Adam sam po sebe e priznanie za negovata neposlušnost, a Bog ke gi iskoristi negovite zborovi za da go dobie svojot način na prikazuvanje na iskustvoto na grevot.

1. Mojseeva 3:11: „ I Gospod Bog reče: „Koj ti kaže deka si gol? Dali si jadel od drvoto od koe ti zapovedav da ne jadeš? “

Bog saka da go prisili Adam da ja priznae svojata vina. Od eden zaključok do drug, toj završuva jasno postavuvajki mu go prašanjeto: „ Dali jadeše od drvoto za koe ti rekov da ne jadeš? “

1. Mojseeva 3:12: „ A čovekot reče: „Ženata, što mi ja dade da bide so mene, taa mi dade od drvoto, i jas jadev .“

Iako vistinit, odgovorot na Adam ne e slaven. Toj go nosi belegot na ġavolot i poveќе ne znae kako da odgovori so da ili ne, no kako Satana, odgovara na zaobikolen naćin za da ne ja priznae ednostavno sopstvenata ogromna vina. Toj odi dotamu što go potsetuva Boga za svojot udel vo iskustvoto, bidejќi mu ja dal svojata žena, prviot vinovnik, misli toj, pred nego. Najsilnata toćka na prikaznata e deka sè e vistina i Bog ne e nesvesen za toa bidejќi grevot bil neophoden vo negoviot plan. No, kade što greši e toa što sledejќi go primerot na ženata, toj ja pokaža svojata preferencija kon nea na šteta na Boga, i toa beše negovata najgolema greška. Zašto od samiot poćetok, BoŹjiot uslov beše da se bide sakan nad sè i nad site.

1. Mojseeva 3:13: „ I Gospod Bog ò reće na ženata: „Zošto go napravi ova?“ A ženata reće: „Zmijata me izmami, i jas jadev .“

Potoa golemiot Sudija se svrtuva kon ženata obvineta od maŹot i tuka povtorno odgovorot na ženata e vo soglasnost so realnosta na faktite: „ Zmijata me zavede, i jas jadev .“ Zatoa taa si dozvoli da bide zavedena i toa e nejziniot smrten grev.

1. Mojseeva 3:14: „ I Gospod Bog ò reće na zmijata: „Zatoa što go napravi toa, proklet da si meġu site goveda i meġu site polski dzverovi! Na stomak će odiš i prav će jadeš vo site denovi od svojot Źivot !“

Ovoj pat, Bog ne ja prašuva „ zmijata “ zošto go napravila ova, bidejќi Bog e svesen deka bil koristen kako medium od Satana, ġavolot. Sudbinata što Bog ò ja dava na „ zmijata “ vsušnost se odnesuva na samiot ġavol. Za „ zmijata “ primenata bila momentalna, no za ġavolot toa bilo samo proroštvo što će se ispolni po pobedata na Isus Hristos nad grevot i smrta. Spored Otkrovenie 12:9, prvata forma na ovaa primena bila negovoto proteruvanje od nebesnoto carstvo, zaedno so zlite angeli od negoviot logor. Tie bile frleni na zemjata, koja nema da ja napuštati do svojata smrt, i iljada godini, izoliran na pustata zemja, Satanata će lazi vo pravot što gi prećekuval onie što umrele poradi nego i slobodata što ja zloupotrebil. Na zemjata prokolnata od Boga, tie će se odnesuvaat kako zmii, i plašlivi i pretpazlivi zatoa što bile porazeni od Isus Hristos i begaat od ćovekot koj stanal niven neprijatelj. Tie će im naštetat na luġeto skrieni vo nevidlivosta na nivnite nebesni tela so toa što će gi svrtati edni protiv drugi.

1. Mojseeva 3:15: „ Ĳe stavam neprijateljstvo pomeġu tebe i ženata, i pomeġu tvoeto seme i nejzinoto seme; toa će ti ja zdrobi glavata, a ti će mu ja zdrobiš peticata .“

Primeneta na „zmijata“, ovaa rećenica ja potvrđuva Źivata i nabljuduvanata realnost. Nejzinata primena na ġavolot e posuptilna. Neprijateljstvoto pomeġu negoviot tabor i ćoveštvo e potvrđeno i prepoznano. „ Semeto na ženata što će mu ja smaćka glavata “ će bide ona na Hristos i negovite verni izbranici. Taa će završi so uništuvanje na nego, no pred toa, demonite će imaat većna moŹnost da ja „ porazati peticata “ na „ ženata “, Izbranikot na samiot Hristos, prvpat pretstaven so ovaa „ peta “. Zašto „ petata “ e potpora na ćovećkoto telo kako što „ kamen-temelnikot “ e kamenot na koj e izgrađen duhovniot hram BoŹji.

1. Mojseeva 3:16: „ Na ženata ò reće: „Će gi umnoŹam mnogu tvoite maki vo raġanjeto; vo maki će raġaš deca, i tvojata Źelba će bide kon tvojot maŹ, a toj će vladee nad tebe .“

Pred da se rodi, ženata će mora da „ strada vo bremenosta “; taa će „ rodi vo maki “, sè što bukvalno se slućuva i se poćituva. No, i tuka, treba da se zabeleŹi proroćkoto znaćenje na slikata. Vo Jovan

16:21 i Otkrovenie 12 :2 „ ženata vo makite na poroduvanjeto “ ja simbolizira Hristovata Crkva vo rimskite carski, a potoa i papskite progoni na hristijanskata era.

1. Mojseeva 3:17: „ A na Adam mu reče: „Zatoa što go poslušaj glasot na tvojata žena i jadeše od drvoto za koe ti zapovedav, velejki: ne jadete od nego, prokleta da e zemjata poradi tebe; vo taga ke jadeš od nea site denovi na svojot život! “

Vračkajki se kaj čovekot, Bog mu go pretstavuva vistinskiot opis na negovata situacija, koja toj sramno se obiduval da ja skrie. Negovata vina e celosna, a Adam isto taka ke otkrie deka pred da go izbavi, na negovata smrt ke i prethodat niza kletvi što ke gi navedat nekoj da ja pretpočitaat smrtta pred životot. Prokletstvoto na počvata e užasna rabota, a Adam ke go nauči toa od potta na svoeto čelo.

1. Mojseeva 3:18: „ Trnje i troski ke ti rađa, a ti ke jadeš od polskite rastenija .“

Lesnoto odgleduvanje na Edemskata gradina e završeno, zameneto so neprestajna borba protiv kaučnata treva, „ trnjeto, trnjeto “ i plevelite što se razmnožuvaat vo počvata na zemjata. Ušte poveќе što ova prokletstvo na počvata ke ja zabrza smrtta na čoveštvoto zatoa što, so naučniot „napredok“, čovekot od poslednite denovi ke se otruje so stavanje hemiski otrov vo počvata na svoje posevi, za da gi eliminira plevelite i štetnite insekti. Izobilstvo i lesno dostapna hrana poveќе nema da bide dostapna nadvor od gradinata od koja ke bide izbrkan, zaedno so negovata supruga, pretpočitan od Boga.

1. Mojseeva 3:19: „ So pot od liceto svoje ke jadeš leb, dodeka ne se vratiš vo zemjata od koja si zemen; zašto prav si ti, i vo prav ke se vratiš .“

Ovaa sudbina što gi snaođa čovečkite suštestva ja opravduva formata vo koja Bog go otkril svoeto sozdavanje i svoeto formiranje tokmu od „ zemniot prav “. Adam uči na svoj trošok i na naš od što se состоi smrtta, kako što e predizvikana od Boga. Da zabeležime deka mrtviot čovek ne e ništo poveќе od „ prav “ i deka nadvor od ovoj „ prav “ ne ostanuva živ duh što izleguva od ova mrtvo telo. Propovednik 9 i drugi citati go potvrduvaat ovoj status na smrtnata sostojba.

1. Mojseeva 3:20: „ A Adam ja nareče ženata svoja Eva, zašto taa stana majka na site živi .“

I ovde, Adam ja označuva svojata dominacija nad „ ženata “ davajki i go svoeto ime „ Eva “ ili „Život“; ime opravdano kako osnovna realnost na čovečkata istorija. Site nie sme dalečni potomci, rodeni od Eva, zavedenata supruga na Adam, preku koja beše preneseno prokletstvoto na smrtta i ke bide preneseno do slavnoto vraćanje na Isus Hristos vo rana prolet 2030 godina.

Bitie 3:21: „ Jahve “ Bog im napravil obleki od koža na Adam i na negovata žena i gi oblekol .

Bog ne zaborava deka grevot na zemnite sopružnici bil del od negoviot plan za spasenie, koj sega ke dobie demonstrirana forma. Po grevot, božestvenoto prostuvanje stanuva dostapno vo imeto na Hristos, koj ke bide žrtvuvan i raspnat od rimskite vojnici. Vo ova dejstvo, nevino suštestvo, oslobodeno od sekakov grev, ke se soglasi da umre za da se iskupi , namesto niv, za grevovite na negovite verni izbranici. Od samiot početok, nevinite životni se ubivaat od Boga za nivnite „ koži “ da možat da ja pokrijat golotijata na Adam i Eva. Vo ova dejstvo, toj ja zamenuva „pravdata “ zamisljena od čovečkite suštestva so onaa što negoviot plan za spasenie im ja pripisuva preku verata. „ Pravdata “ zamisljena od čovekot bila samo izmamnička laga, i na neizino mesto, Bog im pripisuva „ obleka “

simbolična za negovata avtentična „pravda“, „ pojasot na negovata vistina “, koj se temeli na dobrovolnata žrtva na Hristos i prinesuvanje na negoviot život za iskupovanje na onie koi verno go sakaat.

Bitie 3:22: „ Jahve “ I reče Bog: „Ete, čovekot stana kako eden od Nas, znaejki go dobroto i zloto. Zatoa, sega da mu zabranime da ja ispruži rakata i da zeme od drvoto na životot, da jade i da živee večno .“

Vo Mihail, Bog im se obraća na svoje dobre angeli koi se svedoci na dramata što štotuku se slučila na zemjata. Toj im veli: „ Ete, čovekot stana kako eden od Nas, znaejki go dobroto i zloto .“ Denot pred negovata smrt, Isus Hristos će go upotrebi istiot izraz vo odnos na Juda, predavnikot koj trebaše da go predade na religioznite Evrei, a potoa na Rimjanite za da bide raspnat, ova vo Jovan 6:70: „ Isus im odgovori: Ne ve izbrav li Jas vas dvanaesetmina? A eden od vas e ġavol! “ „, nie “ vo ovoj stih stanuva „ vie “ poradi različniot kontekst, no Božjiot pristap e ist. Izrazot „ eden od nas “ se odnesuva na Satanata koj sè ušte ima sloboden pristap i slobodno dviženje vo nebesnoto carstvo Božjo meġu site angeli sozdadeni na početokot na zemnoto sozdavanje.

Potrebata da se spreči čovekot da jade od „drvoto na životot “ beše uslov na vistinata za koja Isus dojde da svedoči, spored negovite zborovi do rimskiot prefekt Pontij Pilat. „ Drvoto na životot “ beše likot na Hristos Otkupitelot, a jadenjeto od nego značeše hranenje so negovoto učenje i celata negova duhovna ličnost, odnosno zemanje nego kako zamena i ličen spasitel. Ova beše edinstveniот uslov što možeše da go opravda jadenjeto od ova „ drvo na životot “. Silata na životot ne beše vo drvoto, tuku vo onoj kogo drvoto go simboliziraše: Hristos. Pokraj toa, ova drvo uslovuvaže večen život, i po prvorodniот grev, ovoj večen život beše zasekogaš izguben do konečnoto Božjo vraćanje vo Hristos i Mihail. „Drvoto na životot “ i drugite drvja zatoa može da iščeznat, kako i gradinata Božja.

1. Mojseeva 3:23: „ I Gospod Bog go isprati od Edemskata gradina, za da ja obrabotuva zemjata od koja beše zemen .“

Na Sozdatelot mu preostanuva samo da go izbrka od prekrasnata gradina čovečkiот par koj, formiran od prviот Adam (zbor što go označuva čovečkiот vid: crveno = krvavo), se pokažal nedostoen za nego so svojata neposlušnost. A nadvor od gradinata, za niv će započne bolniот život, vo fizički i mentalno oslabeno telo. Vraćanje na zemjata što stanala tvrda i buntovna će gi potseti luġeto na nivnoto „ prašinsko “ poteklo.

1. Mojseeva 3:24: „ I go istera Adama, a istočno od Edemskata gradina postavi heruvimi, mavtajki so ognen meč, da go čuvaat patot kon drvoto na životot .“

Ne e poveќе Adam toj što ja čuva gradinata, tuku angelite što go sprečuvaa da vleze. Gradinata na krajot će iščezne malku pred potopot što se slučil vo 1656 godina po grevovite na Eva i Adam.

Vo ovoj stih imame korisno pojasnuvanje za lociranje na Edemskata gradina. Angelite čuvari se postaveni „ istočno od gradinata “, što e samoto zapadno od mestoto kade što se povlekuvaat Adam i Eva. Navodnata oblast pretstavena na početokot na ova poglavje e vo soglasnost so ova pojasnuvanje: Adam i Eva se povlekuvaat vo zemjata južno od planinata Ararat, a zabranetata gradina se naoġa vo oblata na „izobilni vodi“ vo Turcija vo blizina na ezeroto Van, zapadno od nivnata pozicija.

Bitie 4

Razdelba so smrt

Ova poglavje 4 ke ni ovozmoži podobro da razbereme zošto bilo potrebno Bog da im ponudi na Satana i negovite buntovni demoni demonstrativna laboratorija koja ke go odkrije obemot na nivnata zloba.

Na neboto, zlobata imala granici bidejki nebesnite suštestva nemale moć da se ubivaat edni so drugi; bidejki site bile momentalno besmrtni. Zatoa, ovaa situacija ne mu dozvolila na Boga da go odkrije visokoto nivo na zloba i surovost za koe bile sposobni negovite neprijateli. Zatoa, zemjata bila sozdadena so cel da dozvoli smrt vo nejinite najsurovi formi što umot na suštestvo kako Satana može da gi zamisli.

Ovaa glava 4, stavena pod simboličnoto značenje na ovoj broj 4, što e univerzalnost, zatoa ke gi evocira okolnostite na prvite smrti na zemnoto čoveštvo; smrtta e nejin poseben i edinstven univerzalen karakter megu site sozdanija sozdadeni od Boga. Po grevot na Adam i Eva, zemniot život beše „spektakl za svetot i za angelite“, kako što e kažano vo 1 Kor. 4:9, inspiriraniot i veren svedok Pavle, poranešen Savle od Tars, prviot ovlasten gonitel na Hristovata crkva.

1. Mojseeva 4:1: „A Adam ja pozna svojata žena Eva; taa začna i go rodi Kain; a taa reče: „Dobiv maž so pomoš na Gospoda“.“

Vo ovoj stih, Bog ni go otkriva značenjeto što mu go dava na glagolot „da znaeš“, a ovaa poenta e ključna vo principot na opravduvanje preku vera, kako što e napišano vo Jovan 17:3: „A ova e večniot život, da Te poznaat Tebe, edinstveniот vistinski Bog, i Isusa Hrista, Kogo si go ispratil.“ Poznavanjeto na Boga znači vključvanje vo ljuboven odnos so Nego, duhoven vo ovoj slučaj, no telesen vo slučajot na Adam i Eva. Sledejki go povtorno ovoj model na prviот par, od ovaa telesna ljubov se rodi „dete“; i navistina, „dete“ mora da se prerodi i vo našiot duhoven ljuboven odnos so Boga. Ova novo raѓanje poradi vistinskoto „poznavanje“ na Boga e otkrieno vo Otkrovenie 12: 2-5: „I beše začnata i izvika, vo porodilni bolki i maki... I rodi sin, Koj ke vladee nad site narodi so železan žezol. I nejinoto dete beše grabnato pri Boga i pri Negoviот prestol.“ Deteto rodено od Boga mora da go reproducira karakterot na svojot Tatko, no toa ne beše slučaj so prviот sin roden od luѓe.

Imeto Kain znači steknuvanje. Ova ime mu pretskažuva telesna i zemna sudbina, sprotivno na duhovniот čovek vo koj ke stane negoviот pomlad brat Avel.

Da zabeležimo deka na početokot od čovečkata istorija, majkata što rağa go povzuva Boga so ova rağanje bidejki e svesna deka sozdavanjeto na ovoj nov život e posledica na čudo izvršeno od golemiot sozdatel Bog JaHVEH. Vo našite posledni denovi toa poveke ne e slučaj ili retko e slučaj.

1. Mojseeva 4:2: „ I go rodi negoviot brat Avel; a Avel beše ovčar, a Kain beše orač .“

Avel znači zdiv. Poveke od Kain, deteto Avel e pretstaveno kako kopija na Adam, prvot što primil zdiv od Boga. Vsušnost, preku svojata smrt, ubien od svojot brat, toj ja pretstavuva slikata na Isus Hristos, vistinskiot Sin Božji, spasitel na izbranite koi ke gi otkupi so svojata krv.

Zanimanjata na dvajcata braća ja potvrduvaat nivnata sprotivstavena priroda. Kako Hristos, „ Avel beše ovčar “, a kako nevernikot na zemniot materijalizam, „ Kain beše orač “. Ovie prvi deca na čovečkata istorija ja najavuvaat sudbinata prorečena od Boga. I tie davaat detali za negoviot plan za spasenie.

1. Mojseeva 4:3: „ Po nekoe vreme, Kain Mu prinese žrtva na Gospoda od plodovite na zemjata. “

Kain znae deka Bog postoji i za da mu pokaže deka saka da go počituva, mu prinesuva „ žrtva od plodovite na zemjata “ - odnosno, raboti što gi sozdala negovata aktivnost. Vo ovaa uloga, toj ja prezema slikata na množtvoto religiozni luđe, Evrei, hristijani ili muslimani koi gi istaknuvaat svoje dobre dela bez da se mačat da se obidat da doznaat i razberat što Bog saka i očekuva od niv. Podarocite se interesni samo ako se ceneti od onoj što gi prima.

Bitie 4:4: „ I Avel prinese od prvorodenite od svoeto stado i od nivnoto masno tkivo. I Gospod se smiluva na Avel i na negoviot dar. “

Avel go imitira svojot brat i, poradi svojata profesija kako ovčar, mu prinesuva žrtva na Boga od „ prvorodenite od svoeto stado i nivnoto masno tkivo “. Ova mu e ugodno na Boga zatoa što vo žrtvata na ovie „ prvorodeni “ toj ja gleda očekuvanata i prorečena slika na sopstvenata žrtva vo Isus Hristos. Vo Otk. 1:5 čitame: „... i od Isus Hristos, verniot svedok, prvorodeni od mrtvite i vladetel na zemnite carevi! Na onoj što ne ljubi i ne izmi od našite grevovi so svojata krv ...“ Bog go gleda svojot plan za spasenie vo ponudata na Avel i ne može a da ne go najde ugoden.

1. Mojseeva 4:5: „ No, toj ne obrna vnimanie na Kaina i na negovata žrtva. Kain se naluti mnogu i liceto mu se smrdi. “

Vo sporedba so ponudata na Avel, logično e deka Bog malku bi ja razgledal ponudata na Kain, koj, isto tolku logično, možel samo da bide razočaran i tažen. „ Liceto mu se smrači “, no da zabeležimo deka dosadata go navela da „ se naluti mnogu “, a toa ne e normalno bidejki ovaa reakcija e plod na razočarana gordost. Iritacijata i gordosta naskoro ke dovedat do poseriozen plod: ubistvoto na negoviot brat Avel, predmet na negovata ljubomora.

1. Mojseeva 4:6: „ I Gospod mu reče na Kain: Zošto si lut? Zošto ti e namršteno liceto? “

Samo Bog ja znae pričinata za negovata preferencija za ponudata na Avel. Kain može samo da ja smeta Božjata reakcija za nepravedna, no namesto da se luti, treba da go moli Boga da mu dozvoli da ja razbere pričinata za ovoj navidum nepraveden izbor. Bog ima celosno poznavanje na prirodata na Kain, koj nesvesno ja igra namesto nego ulogata na zlobniot sluga od Matej 24:48-49: „ No, ako zlobniot sluga reče vo svoeto srce: „Gospodarot moj ke se odloži za doağanjeto“, i počne da gi tepa

svoite soslugi , i jade i pie so pijanците... “ Bog mu postavuva prašanje na koe toj go znae odgovorot sovršeno dobro, no tuka povtorno, pravejki go toa, mu dava možnost na Kain da ja spodeli so nego pričinata za negovoto stradanje. Ovie prašanja ke ostanat neodgovoreni od Kain, pa zatoa Bog go predupreduva za zloto što ke go sovlada.

1. Mojseeva 4:7: „ Navistina, ako praviš dobro, ke go kreneš liceto svoe; no ako praviš zlo, grevot ke leži pred vratata, i negovata želba ke bide kon tebe ; no ti ke vladeeš nad nego . “

Otkako Eva i Adam ke jadat i ke go zemat statusot na gavolot so toa što „ znaat dobro i zlo “, toj povtorno se pojavuva za da go natera Kain da go ubie svojot brat Avel. Dvata izbora, „ dobro i zlo “, se pred nego; „ dobroto “ ke go navede da se otkaže od sebe i da go prifati Božjiot izbor duri i ako ne go razbira. No, izborot na „ zlo “ ke go natera da zgreši protiv Boga, so toa što ke go natera da ja prekrši svojata šesta zapoved: „ Ne ubivaj “; a ne „ ne ubivaj “ kako što go pretstavile preveduvačite. Božjata zapoved go osuđuva kriminalot, a ne ubivanjeto na vinovni kriminalci, koe toj go napravil legalno so toa što go naredil, i vo ovoj slučaj, doaganjeto na Isus Hristos ne promenilo ništo vo ovoj praveden Božji sud.

Zabeležete ja formata vo koja Bog zboruva za „ grev “ kako da zboruva za žena, kako što i rekol na Eva vo Bitie 3:16: „ Tvojata želba ke bide kon tvojot muž, a toj ke vladee nad tebe.“ „Za Boga, iskušienieto „ da se zgreši “ e slično na iskušienieto na ženata koja saka da go zavede svojot soprug i toj ne smee da dozvoli da bide „ dominiran “ od nea, nitu od nego. Na ovoj način, Bog mu dal na čovekot naredba da ne dozvoli da bide zaveden od „ grevot “ pretstaven od ženata.

1. Mojseeva 4:8: „ I Kain mu reče na svojot brat Avel; i koga bea vo poletu, Kain se krena protiv svojot brat Avel i go ubi. “

I pokraj ova božestveno predupreduvanje, prirodata na Kain ke vroi so plod. Po razmena na zborovi so Avel, Kain, ubistven po duh od početokot kako negoviot duhoven tatko, gavolot, „ se krena vrz svojot brat Avel i go ubi “. Ova iskustvo ja prorokuva sudbinata na čoveštvo, kade što brat ke go ubie bratot, često od svetovna ili religiozna ljubomora, do krajot na svetot.

1. Mojseeva 4:9: „ Togaš Gospod mu reče na Kain: „Kade e tvojot brat Avel?“ Toj odgovori: „Ne znam; zar sum jas čuvar na mojot brat? “

Kako što mu rekol na Adam, koj se kriol od nego: „ Kade si? “, Bog mu veli na Kain: „ Kade e tvojot brat Avel? “, sekogaš za da mu dade možnost da ja priznae svojata vina. No, glupavo , bidejki ne može da go ignorira faktot deka Bog znae deka go ubil, toj drsko odgovara: „ Ne znam “, i so neverojatna arogancija, za vozvrat mu postavuva prašanje na Boga: „ Dali sum jas čuvar na mojot brat? “

1. Mojseeva 4:10: „ I Bog reče: Što napravi? Glasot od krvta na tvojot brat vika kon mene od zemjata .“

Bog mu go dava svojot odgovor, što znači: ti ne si negov čuvar zatoa što si negov ubiec. Bog dobro znae što napravil i mu go pretstavuva toa vo slika: „ Glasot na krvta na tvojot brat vika kon mene od zemjata “. Ovaa figurativna formula što i dava na proleanata krv glas što vika kon Boga ke se koristi vo Otk. 6 za da se povika vo „5-tiot pečat “, krikot na mačenicite ubieni od rimskite papski progoni na katoličkata religija: Otk. 6:9-10: „ Koga go otvori pettiot pečat, gi vidov pod oltarot dušite na onie što bea ubieni poradi slovoto Božjo i poradi svedoštvo što go imaa.“ Tie izvikaa so silen glas , velejki: „

Do koga, Gospodi, sveti i vistiniti, nema da sudiš i da ja odmazdiš našata krv vrz onie što živeat na zemjata? " Taka, nepravedno proleanata krv bara odmazda vrz vinovnite. Ova legitimna odmazda će dojde, no toa e nešto što Bog go rezervira isključivo za Sebe. Toj izjavuva vo 5Mojseeva 32:35: „ Odmazdata e Moja i nagradata koga će im se sopne nogata. Zašto denot na nivnata nesreća e blizu, i doaganjeto na nivnata nesreća nema da se odolgovlekuva .“ Vo Isaija 61:2, zaedno so „ godinata na blagodatta “, „ denot na odmazdata “ e vo programata na Mesijata Isus Hristos: „... me isprati ... da ja objavam godinata na blagodatta JaHVEH i denot na odmazdata na našiot Bog ; da gi utešam site što taguvaat ; ...“ Nikoj ne može da razbere deka „ objavuvanje “ na ovaa „ godina na blagodat “ mora da bide odvoeno od „ denot na odmazdata “ za 2000 godini.

Taka, mrtvite poveće ne možat da plaćat osven vo sekavanjeto na Boga čie sekavanje e neograničeno.

Zlostorstvoto na Kain zaslužuva pravedna kazna.

1. Mojseeva 4:11: „ Sega si prokolnat od zemjata, koja ja otvori ustata svoja za da ja primi krvta na tvojot brat od tvojata raka .“

Kain će bide prokolnat od zemjata i nema da bide ubien. Za da se opravda ovaa božestvena blagost, mora da se priznae deka ova prvo zlostorstvo nemalo presedan. Kain ne znael što znači da se ubie, a gnevot go zaslepi sekoj razumen um i go dovel do fatalna brutalnost. Sega koga negoviot brat e mrtov, čoveštvo poveće nema da može da kaže deka ne znaelo što e smrt. Togaš će stapi na sila zakonot utvrden od Boga vo Izlez 21:12: „ Koj će udri čovek smrtonosno, će bide kaznet so smrt .“

Ovoj stih go pretstavuva i ovaj izraz: „ zemjata što ja otvori ustata za da ja primi krvta na tvojot brat od tvojata raka “. Bog ja personificira zemjata taka što i pripisuva usta što ja vpiva krvta proleana na nea. Potoa ovaa usta i zboruva i ja potsetuva na smrtonosniot čin što ja oskvern timer. Ova slika će bide povtorno spomenata vo Vtorozakonie 26:10: „ Zemjata ja otvori ustata i gi progolta so Korej, koga umrea sobranite, a ognot gi progolta dveste i pedesette maži: tie služea kako predupreduvanje za narodot “. Potoa će bide vo Apostolski 12:16: „ I zemjata i pomogna na ženata, i zemjata ja otvori ustata i ja progolta rekata što zmejot ja isfrli od ustata svoja “. „ Rekata “ gi simbolizira francuskite katolički monarhiski ligi čii specijalno sozdadeni voeni korpusi na „zmejovi“ gi progonuvaa vernite protestanti i gi brkaa duri i vo planinite na zemjata. Ovoj stih ima dvojno značenje : protestantskiot vooružen otpor, a potoa i krvavata Francuska revolucija. Vo dvata slučai, frazata „ zemjata ja otvori ustata “ ja prikažuva kako prima krv od mnoštvo luđe.

1. Mojseeva 4:12: „ Koga će ja obrabotuvaš zemjata, taa poveće nema da ti gi dava svoite plodovi. Če bideš begalec i skitnik po zemjata. “

Kaznata na Kain e ograničena na zemjata, koja toj prv ja oskverni so prolevanje čovečka krv vrz nea; onaa na čovekot, koj prvično bil sozdaden po Božji lik. Otkako zgrešil, toj gi zadržuva Božjite karakteristiki, no poveće ne ja poseduva svojata sovršena čistota. Čovekovata aktivnost se sostoela glavno od proizvodstvo na hrana preku obrabotka na zemjata. Zatoa, Kain će mora da najde drugi sredstva za hranenje.

1. Mojseeva 4:13: „ Kain mu reče na Jahve: „Mojata kazna e pregolema za da se podnese .“

Što znači: pod ovie uslovi, podobro e za mene da izvršam samoubistvo.

1. Mojseeva 4:14: „ Ete, denes me istera od liceto na zemjata; ke bidam skrien od tvoeto lice, begalec i skitnik po zemjata; i koj ke me najde, ke me ubie .“

Sega e mnogu zborlest i ja sumira svojata situacija kako smrtna presuda.

1. Mojseeva 4:15: „ Gospod mu reče: „Koj ke go ubie Kain, sedumkratno ke se odmazdi!“ I Gospod mu stavi znak na Kain, za da ne go ubie nikoj što ke go najde .“

Rešen da go poštedi životot na Kain od veke videnite pričini, Bog mu rekol deka negovata smrt ke bide platena, odnosno „ odmazdena “, „ sedum pati “ . Potoa povikuva „ znak “ što ke go zaštititi. Do ovoj stepen, Bog ja prorokuva simboličnata vrednost na brojot „sedum“, što ke go označi sabotata i osvetuvanjeto na odmorot, koj, prorokuvan na krajot od sedmicite, ke go najde svoeto celosno ispolnuvanje vo sedmiot milenium od negoviot spasonosen proekt. Sabotata ke bide znak na pripadnost na Boga Sozdatel vo Ezekiel 20:14-20. A vo Ezekiel 9, „ znak “ e staven na onie što mu pripagaat na Boga za da ne bidat ubieni vo časot na božestvenata kazna. Konečno, za da se potvrdi ovoj princip na zaštiteno odvojuvanje , vo Otkrovenie 7, „ znak “, „ pečat na život Bog “, doađa da gi „ zapečati čelata “ na Božjite slugi, a ovoj „ pečat i znak “ e negoviot sedmi den sabota.

1. Mojseeva 4:16: „ Togaš Kain si otide od liceto na Gospoda i se naseli vo zemjata Nod, istočno od Eden .“

Veke istočno od Eden, Adam i Eva se povlekli otkako bile proterani od Božjata gradina. Ovaa zemja tuka go dobiva imeto Nod, što znači: stradanje. Životot na Kain ke bide obeležan so mentalno i fizičko stradanje, bidejki otfrlanjeto daleku od liceto Božjo ostava tragi duri i vo tvrdoto srce na Kain, koj vo stih 13, od strav od nego, rekol: „ Ke bidam skrien daleku od tvoeto lice “.

1. Mojseeva 4:17: „ I Kain ja pozna svojata žena, i taa začna i go rodi Enoh. I izgradi grad i go nareče gradot Enoh po imeto na svojot sin .“

Kain ke stane patrijarh na naselenieto na gradot na koj mu go dava imeto na svojot prv sin: Enoh, što znači: da se inicira , da se poučuva, da se vežba i da se počne da se koristi nešto. Ova ime sumira se što pretstavuvaat ovie glagoli i e dobro poznato bidejki Kain i negovite potomci vospostavuvaat eden vid opštestvo bez Bog koe ke prodolži do krajot na svetot.

1. Moj.4:18: „ Enoh go rodi Irad, Irad go rodi Mehujail, Mehujail go rodi Metušail i Metušail go rodi Lameh .

Ovaa kratka genealogija namerno se fokusira na likot po ime Lameh, čie točno značenje ostanuva nepoznato, no zborot od ovoj koren se odnesuva na pouka, kako imeto Enoh, a isto taka i na poim za moć.

1. Mojseeva 4:19: „ Lameh zede dve ženi: imeto na ednata beše Ada, a imeto na drugata Sila .“

Vo ovoj Lameh naoğame prv znak za raskinuvanje so Boga, spored koj „ čovekot ke gi ostavi tatko to svoj i majkata svoj i ke se soedini so ženata svoja, i dvajcata ke stanat edno telo “ (vidi Bitie 2:24). No, vo Lameh mažot e soedinet so dve ženi i trite ke stanat edno telo. Jasno e deka odvojuvanjeto od Boga e celosno.

1. Mojseeva 4:20: „ Ada go rodi Javal, i toj stana tatko na onie što živeat vo šatori i na onie što živeat so dobitok .“

Džabal e patrijarh na nomadskite ovčari, kako što se nekoi arapski narodi i denes.

1. Mojseeva 4:21: „ Imeto na negoviot brat beše Juval; toj beše tatko na site što svirea na harfa i kaval .“

Džubal beše patrijarh na site muzičari koi imaat važno mesto vo bezbožnite civilizaciji, duri i denes kade što kulturata, znaenjeno i umetnikot se temelite na našite sodrevni opštstva.

1. Mojseeva 4:22: „ Zila go rodi i Tuval-Kain, koj izrabotuvaše sekakvi alatki od bronza i železo. Sestra na Tuval-Kain beše Naama .“

Ovoj stih e vo sprotivnost so oficijalnite učenja na istoričarite koi pretpostavuvaaat bronzeno doba pred železnoto doba. Vsušnost, spored Boga, prvite luđe znaele kako da kovaat železo, a možebi i ušte od samiot Adam, bidejki tekstot ne veli deka Tuval-Kain bil tatko na onie što kovale železo. No, ovie otkrieni detali ni se dadeni za da razbereme deka civilizacijata postoela ušte od najranite vremenja. Nivnite bezbožni kulturi ne bile pomalku rafinirani od našata denes.

1. Moj. 4:23: „ Lameh im reče na svoje ženi: „Ada i Sela, poslušajte go mojot glas! Ženi Lamehovi, poslušajte gi moite zborovi! Ubiv čovek za mojata rana i mlad čovek za mojata povreda. ““

Lameh se fali pred svoje dve ženi deka ubil čovek, što go navreduva pred Božjiot sud. No, so arogancija i potsmev, toj dodava deka ubil i eden mlad čovek, što go otežnuva negoviot slučaj pred Božjiot sud i go pravi vistinski povtoren „ubiec“.

1. Mojseeva 4:24: „ Kain će bide odmazden sedumkratno, a Lameh sedumdeset i sedumkratno. “

Potoa toj se potsmeva na blagosta što Bog mu ja pokazal na Kain. Bidejki otkako ubil čovek, smrtta na Kain trebalo da se odmazdi „sedum pati“, otkako ubil čovek i mlad čovek, Lameh će bide odmazden od Bog „sedumdeset i sedum pati“. Vakvite gnasni zborovi se nezamislivi. I Bog sakal da mu otkrie na čoveštvo deka negovite prvi pretstavnici od vtorata generacija, od onaa na Kain do sedmata, onaa na Lameh, go dostignale najvisokoto nivo na bezbožnost. I ova e negovata demonstracija na posledicite od odvojuvanjeno od nego.

1. Mojseeva 4:25: „ A Adam povtorno ja pozna svojata žena; taa rodi sin i go nareče Sit, zašto reče taa: „Bog mi dade drugo potomstvo namesto Avel, kogo Kain go ubi .““

Imeto Set, koe na hebrejski se izgovara „het“, go označuuva temelot na čovečkoto telo. Nekoi go preveduuvaat kako „ekvivalent ili nadomest“, no jas ne uspeav da najdam opravduvanje za ovaj predlog na hebrejski. Zatoa go zadržuvam „temelot na teloto“ bidejki Set će stane koren ili osnoven temel na vernoto rodoslovie što vo Bitie 6 će se označi so izrazot „ sin Božji “, ostavajki im na „ženite“, buntovni potomci na rodoslovoto na Kain koi gi zaveduuvaat, sprotivno na toa, nazivot „ kerki čovečki “.

Vo Set, Bog see i odgleduuva novo „ seme “ vo koe sedmiot potomok, drug Enoh, e daden kako primer vo Bitie 5:21 do 24. Toj ja imal privilegijata da vlezee vo rajot živ, bez da pomine niz smrt, po 365 godini zemen život proživean vo vernost kon Boga sozdatel. Ovoj Enoh dobro go opravdal svoeto ime

bidejki negovata „upatstvo“ bila na slava na Boga, za razlika od negoviot imenjak, sinot na Lameh, sin od Izata na Kain. I dvajcata, Lameh buntovnikot i Enoh pravedniot bea „sedmiot“ potomok od nivnata loza.

1. Mojseeva 4:26: „I Set imaše sin, i go nareče Enos. Togaš lugeto počnaa da go povikuvaat imeto Jahve.“

Enos znači: čovek, smrten, zloben. Ova ime e povrzano so vremeto koga lugeto počnale da go povikuvaat imeto Jahve. Ona što Bog saka da ni kaže so povrzuvanjeto na ovie dve raboti e deka čovekot od vernoto poteklo stanal svesen za zlobata na svojata priroda, koja e zgora na toa smrtna. I ovaa svest go navela da go bara svojot Tvorec za da Go počituva i verno da Mu se poklonuva na način što Mu e ugoden.

Bitie 5

Razdeluvanje preku osvetuvanje

Vo ova poglavje 5, Bog go sobral rodoslovot što mu ostanal veren. Vi prezentiram detalna studija samo na prvite stihovi koi ni ovozmožuvaat da ja razbereme pričinata za ova nabrojuvanje koe go opfaća vremeto pomegu Adam i poznatiot Noe.

1 Mojseeva 5:1: „Ova e knjigata na rodoslovot Adamov: koga Bog go sozdade čovekot, go sozdade spored likot Božji.“

Ovoj stih go postavuva standardot za spisokot na citirani iminja na maži. Sè se temeli na ova potsetuvanje: „Koga Bog go sozdade čovekot, go sozdade po slika Božja“. Zatoa, mora da razbereme deka za da vleze vo ovoj spisok, čovekot moral da go zadrži svojot „sličan na Bog“. Taka, možeme da razbereme zošto iminja tolku važni kako ona na Kain ne vleguvaat vo ovoj spisok. Bidejki ne stanuva zbor za fizička sličnost, tuku za sličnost na karakterot, a poglavje 4 štotuku ni go pokaža ona na Kain i negovite potomci.

1. Mojseeva 5:2: „Maško i žensko gi sozdade, gi blagoslovi i im go dade imeto Adam, vo denot koga bea sozdadeni.“

I ovde, potsetuvanjeto na Božjiot blagoslov vrz mažot i ženata znači deka iminjata što treba da se navedat se blagosloveni od Boga. Insistiranjeto na nivnoto sozdavanje od Boga ja istaknuva važnosta što toj ja dava na toa da bidat prepoznaeni kako Bog, tvorec, koj gi izdvojuva, gi osvetuva svoite slugi, preku znakot na sabotata, a ostanatite se počituvaat vo tekot na sedmiot den od site nivni nedeli. Zadržuvanjeto na Božjiot blagoslov so osvetuvanjeto na sabotata i sličnosta na negoviot karakter se uslovite što gi bara Boga za čovečkoto suštestvo da ostane dostojno da se nareče „čovek“. Osven ovie plodovi, čovečkoto suštestvo stanuva, spored negovata procenka, „životno“ porazvieto i poobrazovano od drugite vidovi.

1. Mojseeva 5:3: „ A Adam požive sto trieset godini i mu se rodi sin po svoj lik, spored svojot lik; i go nareče so ime Sit .“

Očigledno, pomegu Adam i Set nedostasuvaat dve iminja: iminjata na Kain (koj ne e od vernata loza) i Avel (koj umrel bez potomci). Taka se demonstrira normata na blagosloven izbor. Istoto ke važi i za site drugi navedeni iminja.

1. Mojseeva 5:4: „ A denovite na Adam, otkako go rodi Sit, bea osumstotini godini; i toj rodi sinovi i kerki .“

Ona što mora da go razbereme e deka Adam „ rodil sinovi i kerki “ pred i po raĝanjeto na „ Set “, no tie ne ja manifestirale verata na tatkoto ili onaa na „Set“. Tie se pridružile na „životnite luĝe“ koi bile neverni i nepočituvački kon žviot Bog. Taka, megu site što mu se rodile, po smrtta na Avel, „ Set “ bil prviot što se izdvoil so svojata vera i vernost kon Bogot Jahve, koj go sozdal i go formiral negoviot zemen tatko. Drugi po nego, koi ostanale anonimni, možebi go sledele negoviot primer, no tie ostanuvaat anonimni zatoa što spisokot izbran od Bog e izgraden vrz osnova na nizata na prvite verni luĝe od sekoj od pretstavenite potomci. Ova objasnuvanje ja pravi razbirliva veke visokata voзраст, „130 godini“ za Adam koga se rodil negoviot sin „Set“. I ovoj princip važi za sekoj od izbranite navedeni vo dolgiot spisok što završuva so Noe, zatoa što negovite tri sina: Sem, Ham i Jafet nema da bidat izbrani, bidejki ne se vo negovata duhovna sličnost.

1. Mojseeva 5:5: „ Site denovi na Adam što gi živeeše bea devetstotini i trieset godini; potoa umre .“

Se prefklam direktno na sedmiot izbran, koj se vika Enoh; Enoh čij karakter e apsolutno sprotiven na Enoh, sinot na Kain.

1. Mojseeva 5:21: „ Enoh poživea šeeset i pet godini i go rodi Metuzalem .“

1. Mojseeva 5:22: „ I Enoh odeše so Boga trista godini otkako go rodi Metuzala, i mu se rodija sinovi i kerki .“

1. Mojseeva 5:23: „ Site denovi na Enoh bea trista šeeset i pet godini .“

1. Mojseeva 5:24: „ I Enoh odeše so Boga; i go nemaše poveke, zašto Bog go zede.“ „,

So ovoj specifičen izraz na slučajot na Enoh Bog ni otkriva: pretpotopnite luĝe isto taka go imale svojot „Ilija“ zemen na neboto bez da pominat niz smrtta. Vsušnost, formulata na ovoj stih se razlikuva od site drugi koi završuvaat, kako i za životot na Adam, so zborovite „ potoa toj umre “.

Potoa doaĝa Metuzalem, najdolgovečnriot čovek na Zemjata, 969 godini; potoa ušte eden Lameh od ovaa loza blagosloven od Boga.

Bitie 5:28: „ Lameh poživea sto osumdeset i dve godini i mu se rodi sin .“

Bitie 5:29: „ I mu go dade imeto Noe, velejki: „Ovoj ke ne uteši vo našiot trud i vo makata na našite race, što izleguva od zemjata, što ja prokolna Gospod .“

Za da go razbereme značenjeto na ovoj stih, mora da znaeme deka imeto Noe znači: odmor. Lameh sigurno ne zamisluval do koj stepen negovite zborovi će se ispolnat, bidejki ja gledal „ prokolnatata zemja “ samo od agolot na „ našite zamori i bolnoto delo na našite race “, veli toj. No, vo vremeto na Noe, Bog će ja uništi poradi zlobata na lugeto što gi nosi, kako što će ni ovozmoži da razbereme Bitie 6. Sepak, Lameh, tatko na Noe, bil izbran koj, kako i retkite izbranici od svoeto vreme, sigurno bil tažen gledajki ja zlobata na lugeto okolu niv kako raste.

1. Mojseeva 5:30: „ A Lameh poživela, otkako go rodi Noe, petstotini devedeset i pet godini, i mu se rodija sinovi i kerki .“

1. Moj. 5:31: „ Site denovi na Lameh bea sedumstotini sedumdeset i sedum godini; potoa umre .“

1. Mojseeva 5:32: „ Noe poživela petstotini godini i gi rodi Sim, Ham i Jafet .“

Bitie 6

Razdelbata ne uspeva

1. Mojseeva 6:1: „ I koga lugeto počnaa da se množat po liceto na zemjata i im se rodija kerki, “

Spored prethodno naučenite lekcii, ova čovečko mnoštvo e životinska norma što go prezira Boga, koj zatoa ima dobri pričini da gi otfri i niv. Zaveduvanje na Adam od negovata supruga Eva se reproducira vo celoto ova čoveštvo i toa e normalnost spored teloto: devojkite gi zaveduvaat mažite i tie go dobivaat od niv ona što go posakuvaat.

1. Mojseeva 6: 2: „ I sinovite Božji gi vidoa kerkite čovečki deka se ubavi, pa gi zedoa za ženi site što gi izbraa .“

Tuka rabotite stanuvaaat komplicirani. Razdelbata pomegu osveteenite i nereligioznite nevernici na krajot isčeznuva. Osveteenite, logično narečeni ovde „ sinovi Božji “, pağaat pod zaveduvanje na „ kerkite čovečki “, odnosno na „životinska“ čovečka grupa. Sojuzite preku brak na toj način stanuvaaat pričina za propağanje na razdelbata što ja posakuva i bara Bog. Tokmu ova nezaboravno iskustvo podocna će go navede da im zabrani na sinovite Izrailevi da zemaat tuğinki za ženi. Potopot što će bide posledica pokažuva kolku treba da se počituvaa ova zabrana. Od sekoe pravilo ima isklučoci, bidejki nekoj ženi go zemala vistinskiot Bog so evrejskiot suprug kako Rut. Opasnostaa ne e vo toa što ženata e tuğaa, tuku vo toa što taa go vodi „ sinot Božji “ kon pagansko otpadništvo so toa što go tera da ja prifatii tradicionalnata paganska religija od negovoto poteklo. Pokraj toa, sprotivnoto e isto tolku zabraneto bidejki ženata „kerka Božja“ se stava vo smrtna opasnost so toa što se maži za „sin čovečki“, „životni“, i za lažna religija, što e ušte poopasno za nea. Bidejki sekoja „žena“ ili „devojka“ e „žena“ samo za vreme na nejziniot život na zemjata, a izbranite megu niv će dobijaa kako maži nebesno bespolovo telo slično na Božjite angeli. Večnostaa e uniseks i slika na likot na Isus Hristos, sovršeniot božestven model.

Problemot so brakot e sè ušte relevanten denes. Zašto sekoj što ke se oženi so nekoj što ne e od nivnata religija svedoči protiv sopstvenata vera, bez razlika dali e ispravna ili pogrešna. Pokraj toa, ovaa postapka pokažuva ramnodušnost kon religijata, a so toa i kon samiot Bog. Izbraniot mora da go saka Boga nad sè drugo za da bide dostoen za izbor. Megutoa, bidejki sojuzot so stranec ne mu se dopağa, izbraniot što vleguva vo nego stanuva nedostoen za izbor i negovata vera stanuva drska, iluzija što ke završi so užasno razočaruvanje. Ostanuva da se izvleče eden posleden zaključok. Ako brakot sè ušte go postavuva ovoj problem, toa e zatoa što sovremenoto čovečko opštestvo se naoğa vo ista sostojba na nemoral kako i onie od vremeto na Noe. Zatoa, ovaa poraka e za našeto posledno vreme koga lagite dominiraat vo čovečkite umovi, koi stanuvaaat celosno zatvoreni za božestvenata „vistina“.

Poradi nejzinata važnost za našeto „krajno vreme“, Bog me navede da ja razvijam ovaa poraka otkriena vo ovoj izveštaj od Bitie. Zašto iskustvoto na pretpotopniot izbran e sumirano so sreken „ početak “ i tragičen „ kraj “ vo otpadništvo i gnasotija. Segaj, ova iskustvo go sumira i iskustvoto na negovata posledna crkva vo nejzinata institucionalna forma „Adventisti na sedmiot den“, oficijalno i istoriski blagoslovena vo 1863 godina, no duhovno blagoslovena vo 1873 godina, vo „ Filadelfija “, vo Otk. 3:7, za nejziniot „ početak “ i „ povratena “ od Isus Hristos vo Otk. 3:14, vo „ Laodikeja “ vo 1994 godina, na nejziniot „ kraj “, poradi nejzinata formalistička mlakost i poradi nejziniot sojuz so ekumenskiot neprijateljski tabor vo 1995 godina. Vremeto na Božjo odobruvanje za ovaa hristijanska religiozna institucija e taka utvrdeno so „ početak i kraj “. No, isto kako što evrejskiot zavet beše prodolžen od dvanaesette apostoli izbrani od Isus, adventističkoto delo go prodolžuvam jas i site onie koi, primajki go ova proročko svedoštvo, gi reproduciraat delata na verata što Bog prvično gi blagoslovil kaj pionerite na adventizmot vo 1843 i 1844 godina. Preciziram deka Bog gi blagoslovil motivaciite na nivnata vera, a ne standardot na nivnite proročki tolkuvanja, koj podocna bil doveden vo prašanje. So možnosta praktikata na sabotata da stane formalna i tradicionalna, sitoto na Božjiot sud poveќе ne blagoslovuva ništo osven ljubovta kon vistinata što se naoğa kaj negovite izbranici, „ od početak do kraj “ sè do vistinskoto slavno vraќanje na Hristos, postaveno za ovoj posleden pat vo proletta 2030 godina.

Pretstavuvajki se sebesi vo Otk. 1:8 kako „ Alfa i Omega “, Isus Hristos ni otkriva ključ za razbiranje na strukturata i aspektot pod koj ni go otkriva niz celata Biblija, negoviot „ sud “. Toj sekogaš se potpira na nabljuduvanje na situacijata na „ početakot “ i na ona što se pojavuva na „ krajot “, na eden život, zavet ili crkva. Ovoj princip se pojavuva vo Dan. 5 kade što zborovite napišani na dzidot od Boga, „ izbroeni, izbroeni “, prosledeni so „ izmereni i razdeleni “, go pretstavuvaat „ početakot “ na životot na carot Valtazar i časot na negoviot „ kraj “. Na ovoj način, Bog potvrduva deka negoviot sud se zasnova na trajnata kontrola na subjektot što se sudi. Toj bil pod negovo nabljuduvanje od negoviot „ početak “ ili „ alfa “ do negoviot „ kraj “, negoviot „ omega “.

Vo knigata Otkrovenie i vo temata na pismata upatени do „ sedumte crkvi “, istiot princip gi utvrduva „ početakot i krajot “ na site zasegnati „ crkvi “. Prvo, ja naoğame apostolskata Crkva, čij slaven „ početak “ se potsetuva vo porakata dostavena do „ Efes “ i vo koja nejziniot „ kraj “ ja stava pod zakana od povlekuvanje na Božjiot Duh poradi nedostatok na revnost. Za sreќa, porakata dostavena do „ Smirna “ pred 303 godina svedoči deka Hristoviot povik za pokajanie ke bide slušnat za slava Božja. Potoa, papskata Rimokatolička crkva započnuva vo „ Pergam “ vo 538 godina i završuva vo „ Tijatira “ vo vremeto na protestantskata reformacija, no pred sè oficijalno vo vremeto na smrtta na papata Pij 6, zatvoren vo Valensija, vo mojot grad, vo Francija, vo 1799 godina. Potoa doağa slučajot

so protestantskata vera, čie odobruvanje od Boga e isto taka vremenski ograničeno. Negoviot „ početak “ e spomenat vo „ Tijatira “, a negoviot „ kraj “ e otkrien vo „ Sardis “ vo 1843 godina poradi nejinoto praznuvanje na nedelata nasledeno od rimskata religija. Isus ne možeše da bide pojasen; negovata poraka „ vie ste mrtvi “ ne e zbunuvačka. I tretio, pod „ Filadelfija i Laodikija “, slučajot na institucionalniot adventizam, što go vidovme prethodno, ja zatvora temata na porakite upatani do „ sedumte crkvi “ i vremeto na epohite što tie gi simboliziraat.

Otkrivajki ni denes kako gi procenil rabotite što veќе se završeni, i toa od „ početakot “ kako što e Bitie, Bog ni gi dava ključevite za razbiranje kako gi proceniva faktite i crkvite vo naše vreme. „ Sudot “ što proizleguva od našeto proučuvanje, taka, go nosi „ Pečatot “ na Duhot na negovata božestvenost.

Bitie 6:3: „ Togaš Gospod reče: Mojot duh nema večno da se zalaga za čovekot, zašto toj e telo; no negovite denovi neka bidat sto i dvaeset godini .“

Pomalku od 10 godini od vraćanje na Hristos, ovaa poraka denes dobiva neverojatno aktuelen karakter. Duhot na životot daden od Boga „ nema da ostane vo čovekot zasekogaš, zašto toj e samo telo, no negovite denovi će bidat sto dvaeset i devet godini “ . Vsušnost, ova ne beše značenje što Bog im go dade na negovite zborovi. Razberete me mene i razberete Go Nego: Bog ne se otkazuje od svojot plan od šest iljadi godini povikuvanje i izbiranje na izbranite. Negoviot problem leži vo ogromnata dolžina na životot što im ja dade na pretpotopnitate, od Adam, koj počina na 930 godini, po nego, drug Metuzalem će živeti do 969 godini. Ako se raboti za 930 godini vernost, ova e podnosljivo, pa duri i ugodno na Boga, no ako e aroganten i gnasen Lamah, Bog smeta deka toleriranje na nego vo prosek od 120 godini će bide poveќе od dovolno. Ova tolkuvanje e potvrđeno od istorijata, bidejki od krajot na potopot, dolžinata na čovečkiot život e namalena na prosek od 80 godini od našeto vreme.

1. Mojseeva 6:4: „ Vo tie denovi imaše džinovi na zemjata, a i otkako sinovite Božji vlegoa kaj kerkite čovečki, i tie im rodija deca; toa bea silnite luđe što bea pročueni vo staro vreme .“

Morav da ja dodadam preciznosta „ i isto taka “ od hebrejskiot tekst, bidejki značenje na porakata e transformirano. Bog ni otkriva deka negovoto prvo pretpotopno sozdavanje bilo so gigantski standard, samiot Adam sigurno imal okolu 4 ili 5 metri visina. Upravuvanje so površinata na zemjata e promeneto i namaleno. Eden edinstven čekor od ovie „ džinovi “ vredel pet naši, i toj moral da crpi od zemjata pet pati poveќе hrana od denešniot čovek. Prvobitnata zemja zatoa brzo bila naselena i naselena po celata nejjina površina. Preciznosta „ i isto taka “ ne uči deka ovoj standard na „ džinovite “ ne bil izmenet od sojuzite na osvete i otfrenite, „ sinovite Božji “ i „ kerkite čovečki “. Zatoa, samiot Noe bil džin od 4 do 5 metri, kako i negovite deca i nivnite ženi. Vo vremeto na Mojsej, ovie pretpotopni standarda se ušte se naoѓale vo zemjata Hanaan, i tokmu ovie džinovi, „Anakimcite“, gi užasnule evrejskite špioni ispratani vo zemjata.

1. Mojseeva 6:5: „ Togaš Gospod vide deka e golema čovečkata zloba na zemjata, i deka sekoja misla vo srceto negovo e samo zlo vo sekoe vreme .“

Takvata zabeleška ja pravi negovata odluka razbirliva. Se sećavam deka toj gi sozda zemjata i čovekot za da ja otkrie ovaa zloba skriena vo mislite na negovite nebesni i zemski suštestva. Taka beše

postignata posakuvanata demonstracija bidejki „sekoja zamisla na nivnoto srce beše samo zlo celo vreme“.

1. Mojseeva 6:6: „I se pokaja Gospod što go sozdade čovekot na zemjata, i toa go nažali vo srceto negovo.“

Edno e da se znae odnapred što će se sluči, no drugo e da se doživee vo negovoto ispolnuvanje. I koga se soočuvame so realnosta na dominacijata na zloto, mislata za pokajanie, ili potočno za žalenje, može momentalno da se pojavi vo Božjiot um, tolku e golemo negovoto stradanje pred liceto na ovaa moralna katastrofa.

Bitie 6:7: „I reče Gospod: Če go istrebam čovekot što go sozdadov od liceto na zemjata, i čovekot i dobitokot, i lazačite, i pticite nebesni, zašto se kaam što gi sozdadov.“

Neposredno pred potopot, Bog go nabljuduva triumfot na Satana i negovite demoni nad zemjata i nejzinite žiteli. Za nego, testot e užasen, no toj ja dobil demonstracijata što ja sakal. Sè što mu preostanuva e da ja uništi ovaa prva forma na život vo koja lugeto živeat predolgo i se premnogu moćni vo gigantski golemi. Životniti na zemjata bliski do čovekot, kako što se dobitokot, vlekačite i pticite nebesni, će mora da isčeznat zasekogaš so niv.

1. Mojseeva 6:8: „No Noe najde milost“ vo očite na Jahveh.“

I spored Ezekiel 14, samo toj našol milost kaj Boga, negovite deca i nivnite ženi ne bile dostojni da bidat spaseni.

1. Mojseeva 6:9: „Ova e Noevoto pokolenie: Noe beše praveden čovek, neporočen vo svoite denovi; Noe odeše so Boga.“

Kako i Jov, Noe e ocenet kako „praveden i bezgrešen“ od Boga. I kako pravedniot Enoh pred nego, Bog mu pripisuvaa deka „odi“ so nego.

1. Moj. 6:10: „Noe imaše tri sina: Sim, Ham i Jafet.“

Na 500-godišna vozrast, spored Bitie 5:22, „Noe se rodi so tri sina: Sim, Ham i Jafet“. Ovie sinovi će porasnat vo maži i će se oženat. Zatoa, na Noe će mu pomagaa i će mu pomagaa negovite sinovi koga će treba da go izgradi kovčegot. Pomegu vremeto na nivnoto raćanje i potopot, će pominat 100 godini. Ova dokažuvaa deka „120-te godini“ od stih 3 ne se odnesuvaa na vremeto što mu e dadeno da ja završi negovata izgradba.

1. Mojseeva 6:11: „Zemjata beše rasipana pred Boga, zemjata beše polna so nasilstvo.“

Korupcijata ne e nužno nasilna, no koga nasilstvoto ja označuvaa i karakteriziraa, stradanjeto na Bogot na ljubovta stanuvaa intenzivno i nepodnosljivo. Ova nasilstvo, vo svojot vrv, e od tipot so koj se falel Lameh vo Bitie 4:23: „Ubiv čovek za mojata rana, i mlad čovek za mojata rana.“

1. Mojseeva 6:12: „I pogledna Bog na zemjata, i ete, beše rasipana, zašto sekoe telo go beše rasipalo svojot pat na zemjata.“

Za pomalku od 10 godini, Bog povtorno će ja pogledne zemjata i će ja najde vo ista sostojba kako vo vremeto na potopot, „sekoe telo go rasipalo svojot pat“. No, mora da razberete što misli Bog koga

zboruva za rasipanost. Zašto ako upatuvanje na ovoj zbor e čovečko, odgovorite se brojni kolku što se i mislenjata na ovaa tema. So Sozdatelot Bog, odgovorot e ednostaven i precizen. Toj gi narekuva rasipanost site perverzii što gi donele mažot i ženata vo redot i pravilata što gi vospostavil: Vo rasipanosta, mažot poveќе ne ja prezema svojata uloga na maž, nitu ženata nejzinata uloga na žena. Slučajot na Lameh, bigamist, potomok na Kain, e primer, bidejki božestvenata norma mu veli: „čovekot će gi ostavi tatko si i majka si za da se soedini so žena si“. Izgledot na strukturata na nivnite tela ja otkriva ulogata na mažot i ženata. No, za podobro da se razbere ulogata na onoj što mu e daden kako „pomošnik“ na Adam, nejziniot simboličen lik na Hristovata Crkva ni go dava odgovorot. Kakva „pomoš“ može Crkvata da mu ponudi na Hristos? Nejzinata uloga e da go zgolemi brojot na spasenite izbrani i da se soglasi da strada za nego. Istoto važi i za ženata dadena na Adam. Lišena od muskulnata sila na Adam, nejzinata uloga e da gi rađa i odgleduva svoje deca sè dodeka tie, pak, ne najdat semejstvo i taka zemjata će bide naselena, spored redosledot što go zapovedal Bog vo Bitie 1:28: „I gi blagoslovi Bog i im reče Bog: Bidete plodni i množete se i napolnete ja zemjata i potčinete ja, i vladajte nad morskite ribi, nad pticite nebesni i nad sekoe živo suštestvo što se dviži po zemjata.“ Vo svojata perverzija, sovremeniot život mu go svrte grbot na ovaa norma. Koncentriraniot život vo gradovite i industriskoto vrabotuvanje zaedno sozdadoa sè pogolema potreba za pari. Ova gi navede ženite da ja napuštat svojata uloga kako majki za da odat i da rabotat vo fabрики ili prodavnici. Lošo vospitani, decata stanaa kapriciozni i barajki mnogu, a vo 2021 godina rağaat plod na nasilstvo i tie točno odgovaraat na opisot što Pavle mu go dal na Timotej vo 2 Tim. 3:1 do 9. Ve pottiknuvam da odvoite vreme da gi pročitate, so seto vnimanie što go zaslužuvaat, vo celost, dvete poslanija što toj mu gi upatuva na Timotej, za da gi pronajdete vo ovie pisma standardite postaveni od Boga, od početokot, znaejki deka toj ne se menuva i nema da se promeni sè do negovoto vraćanje vo slava, na proletta 2030 godina.

1. Mojseeva 6:13: „Togaš Bog mu reče na Noe: „Krajot na sekoe telo dojde pred Mene, zašto ja napolnija zemjata so nasilstvo; ete, Jas će gi istrebam zaedno so zemjata.“

So zloto nepovratno vospostaveno, uništuvanje to žitelite na zemjata ostanuva edinstvenoto nešto što Bog može da go napravi. Bog mu go objavuva na svojot edinstven zemen prijatel svojot užasen plan bidejki negovata odluka e donesena i definitivno utvrđena. Potrebno e da se zabeleži posebnata sudbina što Bog mu ja dava na Enoh, edinstvenioto što vleguva vo večnosta bez da pomine niz smrtta, i na Noe, edinstvenioto čovek što e proglašen za dostoen da go preživee istrebuvačkiot potop. Zašto so negovite zborovi Bog veli „tie imaat ...“ i „Jas će gi uništam“. Bidejki ostanal veren, Noe ne e cel na Božjata odluka.

1. Mojseeva 6:14: „Napravi si kovčeg od smolesto drvo, podelete go kovčegot na pregradi i obložete go odnatre i odnadvor so smola.“

Noe mora da preživee, i toa ne sam, bidejki Bog saka životot na negovoto sozdanie da prodolži do krajot na 6000-te godini selekcija za negoviot proekt. Za da se začuva izbraniot život za vreme na potopot, će mora da se izgradi plovečki kovčeg. Bog mu gi dava na Noe svoje upatstva. Toj će koristi vodootporno meko drvo, a kovčegot će bide vodonepropustliv so premačkuvanje so smola, smola zemena od borovi ili elki. Toj će izgradi kelii za da može sekoj vid da živee oddelno za da izbegne stresni konfrontacii za životnite na brodot. Prestojot na kovčegot će trae cela godina, no rabotata ja vodi Bog, na kogo ništo ne mu e nevozmožno.

1. Mojseeva 6:15: „ Vaka ќе go napraviš: dolžinata na kovčegot neka bide trista lakti, širinata pedeset lakti, a visinata trieset lakti .“

Ako „ lakotot “ bil na džin, možel da bide pet pati pogolem od onoj na Evreite, što iznesovalo okolu 55 sm. Bog gi odkril ovie dimenzii vo standardot poznat na Evreite i Mojsej, koi ja primile ovaa prikazna od Boga. Izgradeniot kovčeg bil dolg 165 m, širok 27,5 m i visok 16,5 m. Kovčegot, vo oblik na pravoagolna kutija, bil impozanten, no bil izgraden od luđe čija visina bila proporcionalna na nea. Za negovata visina naogame tri kata od okolu pet metri za luđe koi samite merele pomegu 4 i 5 m vo visina.

1. Mojseeva 6:16: „ Napravi prozorec za kovčegot , i napravi go eden lakot visoko . Postavi vrata od stranata na kovčegot. Napravi dolen kat, vtor kat i tret kat .“

Spored ovoj opis, edinstvenata „ vrata “ na kovčegot bila postavena na nivo na prviot kat „ od stranata na kovčegot “. Kovčegot bil celosno zatvoren, a pod pokrivot na tretiot kat, eden prozorec visok i širok 55 sm trebalo da se drži zatvoren do krajot na poplavata, spored Bitie 8:6. Žitelite na kovčegot živeele vo temnina i veštačka svetlina od masleni lambi vo tekot na celoto vremetraenje na poplavata, t.e.

1. Mojseeva 6:17: „ I ete, ќе donesam potop od voda na zemjata, za da istrebam sekoe telo, vo koe ima zdin na život, od pod neboto; i se što e na zemjata ќе zagine .“

So ova uništuvanje, Bog saka da ostavi predupreduvačka poraka do lugeto koi ќе ja naselat zemjata po potopot i do slavnoto vraćanje na Isus Hristos na krajot od 6000-godišniot božestven proekt. Celiot život ќе isčezne zaedno so negovata pretpotopna norma. Zašto po potopot, Bog postepeno ќе ja namali goleminata na živite suštestva, lugeto i životnite, na goleminata na afrikanskite pigmei.

1. Mojseeva 6:18: „ No, Jas ќе go vospostavam Mojot zavet so tebe; ti ќе vlezesh vo kovčegot, ti i tvoite sinovi, tvojata žena i ženite na tvoite sinovi so tebe .“

Osummina od niv go izbegnaa pretstojniot potop, no sedummina od niv imaat isključitelna korist od posebniot i individualen blagoslov na Noe. Dokazot se pojavuva vo Ezekiel 14:19-20 kade što Bog veli: „ Ili ako pratam čuma vo taa zemja, ako go izleam Mojot gnev vrz nea so čuma, za da gi istrebam od nea lugeto i životnite, a Noe , Daniel i Jov bea vo nea, kako što sum živ, veli Gospod Jahve, tie nema da spasat nitu sinovi nitu kerki, tuku ќе gi spasat svoite duši preku svojata pravednost .“ Tie ќе bidat korisni za povtorno naseluvanje na zemjata, no bidejki ne se na duhovното nivo na Noe, tie ja vnesuvaat svojata nesovršenost vo noviot svet, koj naskoro ќе gi donese svoite loši plodovi.

1. Mojseeva 6:19: „ I od sekoe živo suštestvo, od sekoe telo, vnesi po dve od sekoj vid vo kovčegot, za da gi održiš živi so tebe: maško i žensko .“

Eden par po vid „ od site živi “ - tokmu normata neophodna za reprodukcija - ova ќе bidat edinstvenite preživeani megu rodot kopneni životni.

1. Mojseeva 6:20: „ I od pticite spored nivnite vidovi, i od dobitokot spored nivnite vidovi, i od site zemni lazači spored nivnite vidovi, po dve od sekoj vid ќе dojdakaj tebe, za da gi začuvaš živi .“

Vo ovoj stih, vo negovoto nabrojuvanje, Bog ne spomenuva divi životni, no tie ќе bidat navedeni kako da bile kačeni vo kovčegot vo Bitie 7:14.

1. Mojseeva 6:21: „ A ti zemi od seta hrana što se jade i skladiraj ja kaj sebe, za da bide hrana i za tebe i za niv .“

Hranata potrebna za da se nahranat osum luđe i site životni na brodot vo tekot na edna godina sigurno zafakala golem prostor na arkata.

1. Mojseeva 6:22: „ I Noe napravi taka, i napravi sè kako što mu zapoveda Bog .“

Verno i podržani od Boga, Noe i negovite sinovi ja izvršuvaa zadačata što im ja doveril Bog. I tuka, mora da se zapomni deka zemjata e eden kontinent navodnuvan samo od reki i potoci. Vo oblasta na planinata Ararat kade što živeat Noe i negovite sinovi, ima samo ramnina i nema more. Zatoa, negovite sovremenici go gledaat Noe kako gradi plovečka gradba vo sredinata na kontinent bez more. Potoa možeme da si zamislime potsmev, sarkazam i navredi so koi sigurno ja obsipale malata grupa blagoslovena od Boga. No, potsmevačite naskoro će prestatat da se potsmevaat na izbraniot i će se udavat vo vodite na potopot vo koj ne sakaa da veruvaa.

Bitie 7

Konečното razdvojuvanje na poplavata

1. Mojseeva 7:1: „ Gospod mu reče na Noe: „Vlezi vo kovčegot, ti i celoto tvoe domakinstvo, zašto te vidov praveden pred Mene vo ova pokolenie .“

Doađa momentot na vistinata i se ostvaruva konečното razdvojuvanje na sozdavanjeto. So „ vleguvanjeto vo kovčegot “, životite na Noe i negovoto semejstvo će bidat spaseni. Postoi vrška pomeđu zborot „ kovčeg “ i „ pravednosta “ što Bog mu ja pripisuuva na Noe. Ovaa vrška pominuva niz idniot „ kovčeg na svedoštvo “, koj će bide svetiot kovčeg što ja sadrži Božjata „ pravednost “, izrazena vo forma na dvete ploči na koi negoviot prst će gi vreže negovite „ deset zapovedi “. Vo ovaa sporedba, Noe i negovite pridružnici se prikažani kako ednakvi po toa što site imaat korist od spasenieto so vleguvanjeto vo kovčegot, duri i ako samo Noe e dostoen da bide identifikuvan so ovoj božestven zakon, kako što e označeno so božestvenata preciznost: „ Te vidov praveden “. Zatoa, Noe bil vo sovršena soglasnost so božestveniот zakon što veќе im bil poučen vo negovite principi na negovite pretpotopni slugi.

1. Moj. 7:2: „ Zemi sedum para od sekoe čisto životno, maško i žensko; i eden par od sekoe nečisto životno, maško i žensko. “

Se naoѓame vo pretpotopen kontekst i Bog ja povikuuva razlikata pomeđu životnoto klasificirano kako „ čisto ili nečisto “. Zatoa, ovoj standard e star kolku i zemnoto sozdavanje i vo Levit 11, Bog samo gi potsetuva na ovie standardi što gi vospоставil od početokot. Zatoa, Bog, kako i „ sabotata “, ima dobri

pričini da bara od svoje izbranici, v naše vreme, počitovanje na ovie raboti što go slavat negoviot red vospostaven za čovekot. So izbiranje na „ sedum čisti parovi “ za eden „ nečist “, Bog ja pokažuva svojata preferencija za čistota, koja ja označuva so svojot „pečat“, brojot „7“ na osvetuvanje na vremeto na negoviot zemen projekt.

Bitie 7:3: „ sedum para ptici nebesni, maški i ženski, za da gi začuvaat nivnite potomci živi po celata zemja .“

Poradi nivnata slika za angelskiot nebesen život, spaseni se i „ sedum para “ od „ nebesnite ptici “.

Bitie 7:4: „ Zašto ušte sedum dena, ke puštam dožd na zemjata četrdeset dena i četrdeset noći, i ke gi istrebam od liceto na zemjata site živi suštestva što sum gi sozdal .

Brojot „ sedum “ (7) se ušte se spomenuva, označuvajki „ sedum dena “ što go oddeluvaa momentot na vleguvanje na životnite i lugeto vo kovčegot od prve vodopadi. Bog ke predizvika neprekinat dožd „ 40 dena i 40 noći “. Ovoj broj „40“ e brojot na testot. Ke se odnesuva na „ 40 dena “ od ispraćanje na evrejskite špioni vo zemjata Hanaan i „ 40 godini “ život i smrt vo pustinata kako rezultat na nivnoto odbivanje da vlezat vo zemjata naselena so džinovi. I po vleguvanje vo svojata zemna služba, Isus ke bide predaden na iskušenie na gavalot po „ 40 dena i 40 noći “ post. Isto taka, ke ima „ 40 dena “ pomegu vskresenieto na Hristos i izlevanje na Svetiot Duh na Pedesetnica.

Za Boga, celta na ovoj poročen dožd e da gi uništi „ suštestvata što gi sozdal “. Na toj način, toj ne potsetuva deka, kako Bog Tvorec, životite na site negovi sozdanija mu pripağaat nemu, da gi spasi ili uništi. Toj saka da im dade na idnite generacii gorčiva lekcija što ne smeat da ja zaboravat.

1. Mojseeva 7:5: „ Noe napravi se što mu zapoveda Jahveh .“

Veren i poslušen, Noe ne go razočaruva Boga i izvršuva se što mu naredil toj.

1. Mojseeva 7:6: „ Noe imaše šestotini godini koga dojde potopot na zemjata .“

Ponatamošni detalji za vremeto ke bidat dadeni, no ovoj stih veke go smestuva potopot vo 600-ta godina od životot na Noe. Od raćanje na negoviot prv sin vo negovata 500-ta godina , pominaa 100 godini.

1. Mojseeva 7:7: „ I Noe, toj i negovite sinovi, negovata žena i ženite na negovite sinovi, vlegoa vo kovčegot, za da izbegaat od vodite na potopot .“

Samo osum luge ke izbegaat od poplavata.

1. Mojseeva 7:8: „ Od čistite životni i od nečistite životni, od pticite i od se što lazi po zemjata “ ,

se što se dviži na zemjata “ vleguva vo kovčegot za da bide spasen. No, od koja „ zemja “, pretpotopna ili postdiluvka? Segashnoto vreme na glagolot „ se dviži “ sugerira postdiluvka zemja od vremeto na Mojsej, na kogo Bog mu se obraća vo svojata prikazna. Ova suptilnost bi možela da go opravda napuštanje i celosnoto istrebuвање na određeni monstruozi vidovi, nepoželni na povtorno naselenata zemja, ako navistina postoele pred potopot.

1. Mojseeva 7:9: „I vlegoa vo kovčegot kaj Noe po dvajca, muž i žena, kako što mu zapoveda Bog na Noe.“

Principot se odnesuva na životnité, no i na trite čovečki para formirani od negovite tri sina i nivnité ženi, i negoviot sopstven, što se odnesuva na nego i negovata supruga. Božjiot izbor da izbere samo parovi ni ja otkriva ulogata što Bog će im ja dade: da se razmnožuvaat i razmnožuvaat.

1. Mojseeva 7:10: „I po sedum dena vodite na potopot bea na zemjata.“

Spored ovaa preciznost, vleguvanjeto vo kovčegot se slučilo na desettiot den od vtoriot mesec od 600-tata godina od životot na Noe, odnosno 7 dena pred 17-tiot navedeno vo sledniot stih 11. Na ovoj desetti den, samiot Bog ja zatvori „vratata“ na kovčegot za site negovi patnici, spored preciznosta navedena vo stih 16 od ova poglavje 7.

1. Mojseeva 7:11: „Vo šestotata godina od životot na Noe, vo vtoriot mesec, na sedumnaesettiot den od mesecot, vo istiot den izbija site izvori na golemata bezdna i se otvoriја nebesnité prozorci.“

Bog go izbral „sedumnaesettiot den od vtoriot mesec“ od 600-tata godina od životot na Noe za da gi „otvori nebesnité prozorci“. Brojot 17 go simbolizira sudot vo svojot numerički kod na Biblijata i nejzinite proroštva.

Presmetkata utvrđena so nasleduvanjeto na izbranite od Bit. 6 go smestuva potopot vo 1656 godina, od grevot na Eva i Adam, odnosno 4345 godini pred proletta 6001 godina od krajot na svetot, što će se sluči vo našiot voobičaien kalendar vo proletta 2030 godina, i 2345 godini pred iskupitelnata smrt na Isus Hristos, što se sluči na 30 april od našiot lažen i zaveduvački čovečki kalendar.

Slednoto objasnuvanje će bide povtoreno vo Bitie 8:2. So osvrt na komplementarnata uloga na „izvorite na bezdnata“, vo ovoj stih, Bog ni otkriva deka potopot ne bil predizvikan samo od dožd što doađal od neboto. Znaejќi deka „dlabočinata“ se odnesuva na zemjata celosno pokriena so voda od prviot den na sozdavanjeto, nejzinite „izvori“ sugeriraat zgolemuvanje na nivoto na vodata predizvikano od samoto more. Ovoj fenomen se dobiva so promena na nivoto na okeanskoto dno koe, so zgolemuvanjeto, go zgolemuva nivoto na vodata sè dodeka ne go dostigne nivoto što ja pokrivalo celata zemja na prviot den. So tonenjeto na okeanskite dlabočini, suvata zemja izlegla od vodata na tretiot den i so obratno dejstvo, suvata zemja bila pokriena so vodite na potopot. Doždот narečen „prozorec na neboto“ bil korisen samo za da ukaže deka kaznata došla od neboto, od nebesniot Bog. Podocna ovaa slika za „prozorec na neboto“ će ja prezeme sprotivnata uloga na blagoslovite što doađaat od istiot nebesen Bog.

1. Mojseeva 7:12: „I vrneše dožd na zemjata četirieset dena i četirieset noќi.“

Ovoj fenomen sigurno gi iznenadil nevernité grešnici. Osobeno zatoa što doždот ne postoeł pred ovoj potop. Pretpotopnata zemja bila navodnuvana i navodnuvana od nejzinite reki i potoci; zatoa doždот ne bil potreben; utrinskata rosa go zamenila. I ova objasnuva zošto nevernícite imale teškотii da veruvaat vo potopot od vodi što go najavil Noe, i so zbor i so delo, bidejќi toј go izgradil kovčegot na suvo.

Vremeto od „40 dena i 40 noќi“ e vreme na testiranje. Za vozvrat, telesniot Izrael, edvaj izlegol od Egipet, će bide testiran za vreme na otsustvoto na Mojsej, zadržan od Bog so nego vo tekot na ovoj

period. Rezultatot ќе bide „zlatnoto tele“ stopeno so soglasnost na Aron, bratot na Mojsej vo telo. Potoa ќе ima „ 40 dena i 40 noќi “ istraživanje na zemjata Hanaan, što ќе rezultira so odbivanje na lugeto da vlezat poradi džinovite što ja naseluvaa. Za povrat, Isus ќе bide testiran „ 40 dena i 40 noќi “, no ovoj pat, iako oslaben od ovoj dolg post, toj ќе se sprotivstavi na ġavolot koj ќе go iskuševa i ќе završi ostavajќi go bez da ja dobie svojata pobeda. Za Isus, toa beše ona što ja napravi negovata zemna služba možna i legitimna.

Bitie 7:13: „ Istiot den vlegoa vo kovčegot Noe, Sim, Ham i Jafet, Noevite sinovi, Noevata žena i ženite na trite negovi sinovi so niv .

Ovoj stih go istaknuva izborot na dvata pola na čovečkite zemski suštestva. Sekoj čovečki maž e pridružuvan od „ negovata pomošnička “, negovata žena narečena „ žena “. Na ovoj način, sekoj par se pretstavuva po likot na Hristos i Negovata Crkva, „negovata pomošnička“, Negoviot Izbranik kogo toj ќе go spasi. Zašto zasolništeto na „kovčegot“ e prvata slika na spasenieto što toj ќе im go otkrie na čovečkite suštestva.

1. Mojseeva 7:14: „ tie i sekoe životno spored negoviot rod, site životni spored negoviot rod, site lazači što polzat po zemjata spored negoviot rod, sekoja ptica spored negoviot rod, sekoja ptica, sè što ima krilja .“

So naglasuvanje na zborot „ vid “, Bog potsetuva na zakonite na svojata priroda što čoveštvo vo našata posledna era uživa da gi predizvikuva, prekršuva i doveduva vo prašanje za životnite, pa duri i za čoveštvo. Ne može da ima pogolem branitel na čistotata na vidot od nego. I toj bara negovite izbranici da go spodelat negovoto božestveno mislenje za ova prašanje, bidejќi sovršenstvoto na negovoto prvobitno sozdavanje ležeše vo ovaa čistota i apsolutna odvoenost na vidovite.

So naglasuvanje na krilestite vidovi, Bog gi sugerira zemjata i vazduhot na grevot kako carstvo potčineto na ġavolot, koj samiot e narečen „ knez na vlasta na vazduhot “ vo Ef. 2:2.

1. Mojseeva 7:15: „ I vlegoa vo kovčegot kaj Noe, po dvajca, od sekoe telo, vo koe imaše zdiv na život .“

Sekoj par izbran od Boga se odvojuva od onie od svojot vid za da možat nivnite životi da prodolžat po potopot. Vo ova konačno odvojuvanje , Bog go sproveduva vo delo principot na dvata pata što gi postavuva pred slobodniot čovečki izbor: onoj na dobroto vodi kon život, a onoj na zloto vodi kon smrt.

1. Mojseeva 7:16: „ I vlegoa maški i ženski od sekoe telo, kako što mu zapoveda Bog na Noe. I Gospod ja zatvori vratata pred nego .“

Celta na reprodukcijata na „ vidot “ ovde e potvrđena so spomenuvanjeto „ mažjak i žena “.

Eve go dejstvieto što mu dava na ova iskustvo seta negova važnost i negoviot proročki karakter za krajot na vremeto na božestvenata blagodat: „ Togaš Jahve mu ja zatvori vratata .“ Ova e momentot koga sudbinata na životot i onaa na smrtta se odvojuvaat bez možna promena. Istoto ќе bide i vo 2029 godina, koga preživeanite od vremeto ќе go napravat izborot da go počituvaa Boga i negoviot sedmi den - sabotata, odnosno sabotata, ili da go počituvaa Rim i negoviot prv den - nedelata, spored ultimatumot prezentiran vo forma na dekret od strana na buntovното čoveštvo. Tamu

povtorno, „ vratata na blagodatna “ ke bide zatvorena od Boga, „ onoj što otvora i onoj što zatvora “ spored Otkrovenie 3:7.

1. Mojseeva 7:17: „ Potopot traeše četirieset dena na zemjata; i vodite se zgolemija i go podignaa kovčegot, i toj se izdigna nad zemjata .“

Lakot e podignat.

1. Mojseeva 7:18: „ Vodite se namnožija mnogu na zemjata, i kovčegot ploveše po površinata na vodata .“

Arkata plovi.

1. Mojseeva 7:19: „ I vodite se zasilija, i sekoja visoka planina pod celoto nebo beše pokriena .“

Suvata počva univerzalno isčeznuva, potopena so voda.

1. Mojseeva 7:20: „ Vodata se izdigna petnaeset lakti nad planinite, i tie bea pokrieni .“

Najvisokata planina vo toa vreme bila pokriena so okolu 8 metri voda.

1. Mojseeva 7:21: „ Sè što se dvižeše po zemjata umre, i pticite, i dobitokot, i dzverovite, i sè što lazi po zemjata, i site luđe .“

Site životni što dišat vazduh se davat. Detalite za pticite se ušte pointeresni bidejki potopot e proročka slika za Strašniot sud, vo koj nebesnite suštestva, kako što e Satanata, ke bidat uništeni zaedno so zemskite suštestva.

1. Mojseeva 7:22: „ Sè što imaše zdiv na život vo nozdrite, što beše na suva zemja, umre .“

Site živi suštestva sozdadeni kako čovekot, čij život zavisi od negoviot zdiv, se davat. Ova e edinstvenata senka nad kaznata na potopot, bidejki vinata e strogo vrz čovekot, i na nekoj način, smrtta na nevinite životni e nepravedna. No, za celosno da go udavi buntovното čoveštvo, Bog e prinuden da gi ubie so niv i onie životni što go dišat vazduhot od zemjinata atmosfera kako niv. Konečno, za da ja razberete ovaa odluka, zemet predvid deka Bog ja sozdal zemjata za čovekot sozdaten po negov lik, a ne za životnoto sozdateno da go opkružuva, da go pridružuva i, vo slučaj na dobitok, da mu služi.

1. Mojseeva 7:23: „ Sè živo suštestvo beše istrebena što beše na liceto na zemjata, od čovek do dobitok, do lazači i do ptici nebesni; bea istrebeni od zemjata. Samo Noe ostana, i onie što bea so nego vo kovčegot .“

Ovoj stih ja potvrđuva razlikata što Bog ja pravi pomegu Noe i negovite čovečki pridružnici koi se naogaat grupirani so životnite, site spomenati i zagriženi za „ što bilo so nego“. vo kovčegot .“

1. Mojseeva 7:24: „ I vodite se drže nad zemjata sto i pedeset dena .“

„ Sto i pedesette dena “ započnale po 40-te dena i 40-te noći neprekinat dožd što go sozdale potopot. Otkako dostignale maksimalna visina od „ 15 lakti “ ili okolu 8 metri nad „ najvisokata planina “ vo toa vreme, nivoto na vodata ostanalo stabilno „ 150 dena “. Potoa postepeno se namaluvao sè dodeka ne se isušilo posakuvano od Boga.

Zabeleška : Bog go создал životot vo džinovski standard što se odnesuval na pretpotopnite luđe i životni. No, po potopot, negoviot proekt ima za cel proporcionalno da ja namali goleminata na site negovi suštestva, taka što životite ќе se raѓaat vo postpotopniot standard. Po vleguvanje vo Hanaan, evrejskite špioni svedočať deka so svoi oči videle grozdovi grozje tolku golemi što bile potrebni dvajca luđe so nivna golemina za da gi nosat. Namaluvanje na goleminata zatoa nužno se odnesuva i na drvjata, ovošjeto i zelenčukot. Taka, Tvorecот nikogaš ne prestanuva da sozdava, bidejќi so tekot na vremeto, toj go modifizira i prilagoduva svoeto kopneno sozdavanje na novite uslovi za život što se nametnuvaat. Toj ja создал crnata pigmentacija na kožata na luѓeto koi živeat izloženi na silno sončevo zračenje vo tropskite i ekvatorijalnite regioni na zemjata kade što sončevite zraci ja pogoduvaat zemjata pod agol od 90 stepeni. Drugite boi na kožata se poveќе ili pomalku beli ili bleđi i poveќе ili pomalku bakarni vo zavisnost od količinata na sončevo svetlina. No, osnovnata crvena boja na Adam (crvenata) poradi krvta se naoѓa kaj site čovečki suštestva.

Biblijata ne gi naveduva detalnite iminja na pretpotopnite živi životinski vidovi. Bog ja ostava ovaa tema misteriozna, bez posebno otkrovenie, sekoj e sloboden na svoj naćin da gi zamislava rabotite. Sepak, jas ja iznesov hipotezata deka sakajќi da mu dade na ovoj prv oblik na kopnen život sovršen karakter, Bog vo toa vreme ne gi создал praistoriskite čudovišta čii koski denes, od naućni istražuvaći, se naoѓaat vo poćvata na zemjata. Isto taka, ja iznesov ovaa možnost deka tie bile sozdadeni od Bog po potopot, so cel da se zasili prokletstvoto na zemjata za čovečkite suštestva koi, brzo, povtorno ќе se odvratat od nego. So toa što ќе se odvojat od nego, tie na toj naćin ќе ja izgubat svojata inteligencija i golemoto znaenje što Bog go dal od Adam do Noe. Ova, do toj stepen što na odredeni mesta na zemjata, čovekot ќе se najde vo degradirana sostojba na „pešterski čovek“ napadnat i zagrožen od svirepi životni, koi vo grupi, se pak, ќе može da gi uništi so dragocena pomoš na prirodnoto lošo vreme i soćuvstvitelnata dobra volja na Boga.

Bitie 8

Privremenoto razdvojuvanje na patnicite vo kovčegot

1 Mojseeva 8:1: „ I se seti Bog na Noe, i na site dzverovi, i na siot dobitok što beše so nego vo kovčegot; i napravi Bog veter nad zemjata, i vodata se smiri .“

Bidete sigurni, toj nikogaš ne go zaboravil toa, no vistina e deka ova unikatno sobiranje na životi zatvoreni vo plovećkiot kovčeg gi pravi čoveštvo i životinskie vidovi da izgledaat tolku namaleni što se čini deka se napušteni od Boga. Vsušnost, ovie životi se sovršeno bezbedni zatoa što Bog gi čuva kako bogatstvo. Tie se negoviot najskapocen posed: prvite plodovi što ja obnovuvaat zemjata i ja širat po nejzinata površina.

1. Mojseeva 8:2: „ Izvorite na bezdnata i nebesnite prozorci se zatnaa, i doždōt poveēe ne paēaše od neboto .“

Bog gi sozdava vodite od potopot spored svoje potrebi. Od kade doāēaat tie? Od neboto, no pred sē od Boējata tvoreēka sila. Zemajēi ja slikata na ēuvar na bravi, toj gi otvora simboliēnite nebesni porti, i doāēa vreme koga povtorno gi zatvora.

So osvrt na komplementarnata uloga na „ izvorite na dlaboēinite “ vo ovoj stih, Bog ni otkriva deka potopot ne bil predizvikan samo od doēd ōto doāēal od neboto. Znaejēi deka „ dlaboēinite “ se odnesuvaat na zemjata celosno pokriena so voda od prvot den na sozdavanjeto, nejzinite „ izvori “ sugeriraat zgolemuvanje na nivoto na vodata predizvikano od samoto more. Ovoj fenomen se dobiva so promena na nivoto na okeanskoto dno koe , so zgolemuvanjeto, go zgolemuva nivoto na vodata sē dodeka ne go dostigne nivoto ōto ja pokrivalo celata zemja na prvot den. So tonenjeto na okeanskite dlaboēini, suvata zemja izgela od vodata na tretiot den i so obratno dejstvo, suvata zemja bila pokriena so vodite na potopot. Doēdot nareēen „ prozorec na neboto “ bil korisen samo za da se pokaēe deka kaznata doēla od neboto, od nebesniot Bog. Podocna, ovaa slika za „ prozorec na neboto “ ēe ja prezeme sprotivnata uloga na blagoslovite ōto doāēaat od istiōt nebesen Bog.

Kako Tvorec, Bog moēel da go sozdade potopot vo trepkanje na okoto, po svoja volja. Sepak, toj pretpoēital postepeno da dejstvuva vrz svoeto vēēe sozadeno tvorenje. Na toj naēin, toj mu pokaēuva na ēoveētvoto deka prirodata e vo negovi race moēno oruēje, moēno sredstvo koe go manipulira za da go ponudi svojot blagoslov ili svojata kletva vo zavisnost od toa dali deluva za dobro ili za zlo.

1. Mojseeva 8:3: „ I vodite se povlekoa od zemjata i isēeznaa; i vodite se namalija po 150 dena .“

Po 40 dena i 40 noēi neprekinati doēdovi, prosledeni so 150 dena stabilnost na najvisokoto nivo na vodata, nivoto na vodata poēnuva da se povlekuva. Poleka, nivoto na okeanskite dlaboēini povtorno se namaluva, no ne paēa toliku dlaboko kako pred poplavata.

1. Mojseeva 8:4: „ Vo sedmiōt mesec, na sedumnaesettiot den od mesecot, kovēegot zastana na planinite Ararat .“

Pet meseci do den denes, „ na sedumnaesettiot den od sedmiōt mesec “, kovēegot prestanuva da plovi; toj se potpira na najvisokata planina Ararat. Ovoj broj „sedumnaeset“ go potvrduva krajot na ēinot na boēestveniōt sud. Od ovaa preciznost e jasno deka, za vreme na potopot, kovēegot ne se oddaleēil od oblata kade ōto go izgradile Noe i negovite sinovi. I Bog sakal ovoj dokaz za potopot da ostane vidliv do krajot na svetot, na istiōt ovoj vrv na planinata Ararat, pristap do koj bil i ostanuva zabranet od ruskite i turskite vlasti. No, vo vremeto ōto go izbral Nego, Bog go pretpoēital fotografiranjeto od vazduh, ōto go potvrdilo prisustvoto na del od kovēegot zaroben vo mrazot i snegot. Denes, satelitskoto nabljuduvanje moēe moēno da go potvrdi ova prisustvo. No, zemskite vlasti ne se stremat baē da go slavat Boga Tvorecōt; tie se odnesuvaat kako neprijatelji kon nego, i so seta pravda, Bog im vraēa dobro, udirajēi gi so epidemija i teroristiēki napadi.

1. Mojseeva 8:5: „ I vodite postojano se namaluvaa do desetiot mesec; a vo desetiot mesec, na prvot den od mesecot, se pojavija vrvovite na planinite .“

Namaluvanje na nivo na vodata e ograničeno bidejki po poplavata nivo na vodata ke bide povisoko od ona na prepotopnata zemja. Antičkite dolini ke ostanat potopeni i ke go dobijat izgledot na segašnite vnatrešni morinja kako što se Sredozemnoto More, Kaspiskoto More, Crvenoto More, Crnoto More itn.

1. Mojseeva 8:6: „ I po četrdeset dena Noe go otvori prozorec što go beše napravil vo kovčegot .“

Po 150 dena stabilnost i 40 dena čekanje, Noe go otvoril maliot prozorec za prv pat. Negovata mala golemina, eden lakt ili 55 sm, bila opravdana bidejki negovata edinstvena upotreba bila da pušta ptici koi na toj način mozele da izbegaat od kovčegot na životot.

1. Mojseeva 8:7: „ Go pušti gavranot, i toj odleta i se vraќaše dodeka ne se isušija vodite od zemjata .

Otkrivanjeto na suvata zemja e predizvikano spored redosledot „ temna i svetlina “ ili „ noќ i den “ od početokot na sozdavanjeto. Isto taka, prviot ispraten otkrivač e nečistiot „ gavran “ , so perduvi „ crni “ kako „ noќ “. Toj dejstvuva slobodno nezavisno od Noe, Božjiot izbran. Zatoa, toj gi simbolizira temnite religii koi ke bidat aktivirani bez nikakva vrska so Boga.

Potočno, toa go simbolizira telesniot Izrael od stariot zavet, do koj Bog postojano gi ispraќal svoite proroci, kako doaѓanjata i zaminuvanjata na gavranot, za da se obide da go spasi svojot narod od grevovnite praktiki. Kako „ gavranot “ , ovoj Izrael, konečno otfrlen od Boga, ja prodolžil svojata istorija odvoen od nego.

1. Mojseeva 8:8: „ I pušti gulab da vidi dali se smirija vodite od liceto na zemjata .“

Po isti redosled, čistiot „ gulab “ , so perduvi „ beli “ kako sneg, e ispraten vo izviduvanje. Toj e staven pod znakot na „ den i svetlina “. Kako takov, toj go prorokuva noviot zavet zasnovan na krvta proleana od Isus Hristos.

1. Mojseeva 8:9: „ No gulabot ne najde mesto kade da se potpre na stapaloto, pa se vrati kaj nego vo kovčegot, zašto vodata beše po celata zemja. Toj ja ispruži rakata, ja zede i ja vnese vo kovčegot kaj sebe .“

Za razlika od nezavisniot crn „ gavran “ , beliot „ gulab “ e tesno povrzan so Noe, koj ja nudi „ svojata raka za da ja zeme i da ja vnese vo kovčegot “ so sebe. Toa e slika na vrskata što go povrzuva izbraniot so nebesniot Bog. „ Gulabot “ eden den ke se odmori vrz Isus Hristos koga ke se pojavi pred Jovan Krstitel za da bide krsten od nego.

Vi predlagam da gi sporedite ovie dva bibliski citati; onoj od ovoj stih: „ No gulabot ne najde mesto kade da go potpre tabanot na svojata noga “ so ovoj stih od Mat. 8:20: „ Isus mu odgovori i reče: „Lisicite imaat duvla, a pticite nebesni imaat gnezda, a Sinot Čovečki nema kade da ja potpre glavata “; i ovie stihovi od Jovan 1:5 i 11, kade što zboruva za Hristos, olicetvorenieto na božestvenata „ svetlina “ „ na životot “ , toj veli: „ Svetlinata sveti vo temninata, a temninata ne ja sfati .../ ...Toj dojde kaj svoite, a svoite ne ja sfatija .“ Isto kako što „ gulabot “ se vrati kaj Noe, dozvoluvajki mu da bide zemen od nego, vo „ negovata raka “ , voskresnat, Otkupitelot Isus Hristos se voznese na neboto kon svojata božestvenost kako nebesen Tatko, ostavajki ja zad sebe na zemjata porakata za iskupuvanje na svoite izbranici, negovata dobra vest narečena „ večnoto Evangelie “ vo Otk. 14:6. I vo Otk. 1:20:

toj ke gi drži „ vo raka “ vo „ sedumte epohi “ prorokuvani od „ sedumte crkvi “ kade što gi pravi da učestvuvaat vo božestvenoto osvetuvanje negovata „ svetlina “ pretstavena od „ sedumte svetilnici “.

1. Mojseeva 8:10: „ I počeka ušte sedum dena, pa povtorno go pušti gulabot od kovčegot .“

Ova dvojno potsetuvanje na „ sedumte dena “ nè uči deka za Noe, kako i za nas denes, životot bil vospostaven i ureden od Boga vrz osnova na edinstvoto na sedmicata od „ sedum dena “, isto taka simbolično edinstvo na „ sedumte iljadi “ godini od negoviot golem spasonosen proekt. Ova insistiranje na spomenuvanjeto na ovoj broj „ sedum “ ni ovozmožuva da ja razbereme važnosta što Bog mu ja dava; što ke go opravda negovoto napaѓanje, osobeno od strana na ġavolot, do slavno vraќanje na Hristos, koj ke stavi kraj na negovata zemska dominacija.

1. Mojseeva 8:11: „ Gulabot se vrati kaj nego navečer, i ete, vo ustata mu imaše otkinat maslinov list. Taka Noe znaeše deka vodite se smirija od zemjata .“

Po dolgi periodi na „ temnina “ najaveni so zborot „ večer “, nadežta za spasenie i radosta od izbavuvanjeto od grevot ke dojdāt pod likot na „ maslinovoto drvo “, posledovatelno na stariot, a potoa na noviot zavet. Isto kako što Noe znael od „ maslinoviot list “ deka nadežnata i očekuvana zemja ke bide podgotvena da go prečeka, „ sinovite Božji “ ke naučat i ke razberat deka carstvoto nebesno im e otvoreno od onoj ispraten od neboto, Isus Hristos.

Ovoj „ maslinov list “ mu svedočel na Noe deka rtenjeto i rastot na drvjata e povtorno možno.

1. Mojseeva 8:12: „ I počeka ušte sedum dena, pa go pušti gulabot; no toj ne se vrati kaj nego .“

Ovoj znak beše odlučuvački, bidejќi dokažuvawe deka „ gulabot “ izbral da ostane vo prirodata, koja povtorno mu nudeše hrana.

Isto kako što „ gulabot “ isčeznuva otkako ke ja prenese svojata poraka na nadež, otkako ke go dade svojot život na zemjata za da gi iskupi svoite izbranici, Isus Hristos, „ Knezot na mirot “, ke ja napušti zemjata i svoite učenici, ostavajќi gi slobodni i nezavisni da gi vodat svoite životi do negovoto konačno slavno vraќanje.

1. Mojseeva 8:13: „ Vo šeststotini i prvata godina, vo prvot mesec, na prvot den od mesecot, vodite presušija od zemjata. Noe go simna pokrivot od kovčegot i vide, i ete, liceto na zemjata beše suvo .“

Sušenjeto na zemjata e sè ušte delumno, no vetuvačko, pa zatoa Noe se obvrzuva da go otvori pokrivot na kovčegot za da pogledne nadvor od nego i znaejќi deka se nasukala na vrvot na planinata Ararat, negovata vizija se proširila mnogu daleku i mnogu široko nad horizontot. Vo iskustvoto na potopot, kovčegot dobiva slika na izvedeno jajce. Vo momentot na izveduvanje, samoto pile ja krši lušpata vo koja bilo zatvoreno. Noe go pravi istoto; toj „ ja odstranuva pokrivkata na kovčegot “ koja poveќе nema da bide korisna za da go zaštiti od porojniot dožd. Zabeležete deka Bog ne doaѓa da ja otvori vratata na kovčegot što sami otvori; ova znači deka toj ne go doveduva vo prašanje nitu go menuva standardot na svojot sud kon zemnite buntovnici za koi vratata na spasenieto i neboto sekogaš ke bidat zatvoreni.

1. Mojseeva 8:14: „ A vo vtoriot mesec, na dvaeset i sedmiot den od mesecot, zemjata se isuši .“

Zemjata povtorno stanuva pogodna za živeenje otkako e celosno zatvorena vo arkata 377 dena od denot na vleguvanjeto vo nea i zatvoranjeto na vratata od Boga.

1. Mojseeva 8:15: „ Togaš Bog mu reče na Noe :

1. Moj. 8:16: „ Izlezi od kovčegot, ti i tvojata žena, tvoite sinovi i ženite na tvoite sinovi so tebe .“

Povtorno Bog e toj što dava signal za izlez od „ kovčegot “, toj što ja zatvoril edinstvenata „ vrata “ za negovite patnici pred potopot.

1. Mojseeva 8:17: „ Izvedi so sebe sekoe živo suštestvo što e so tebe, i ptici i dobitok, i sekoe suštestvo što lazi po zemjata; neka se rasprostranet po zemjata, i neka bidat plodni i neka se množat na zemjata .“

Scenata nalikuva na ona od pettiot den od Nedelata na sozdavanjeto, no ne e novo sozdavanje, bidejki po Potopot, povtorno naseluvanje na zemjata e faza od prorokuvaniot projekt za prвите 6000 godini od istorijata na Zemjata. Bog imal namera ova faza da bide užasna i razubeduvacka. Toj mu dal na čoveštvo smrtonosen dokaz za posledicite od negoviot božestven sud. Dokaz što će se potsetime vo 2 Petrovo 3:5-8: „ Zašto ne se svesni deka preku Božjiot zbor nebesata postoele vo minatoto, a zemjata se sozdala od voda i vo voda. Preku niv propadna togašniot svet, preplaven so voda. No, preku istiot zbor se čuvaat nebesata i zemjata što se sega, čuvani od ogan za denot na sudot i uništuvanjeto na bezbožnicite.“ No, voljubeni, ne zaboravajte go ova edno: kaj Gospoda eden den e kako iljada godini, a iljada godini se kako eden den . Najaveniot ognen potop će se ispolni na krajot od sedmiot milenium po povod posledniot sud, so otvaranjeto na plamenite izvori na podzemnata magma što će ja pokrie celata površina na zemjata. Ova „ ogneno ezero “ spomenato vo Otkrovenie 20:14-15, će ja progolta površinata na zemjata so nejzinite buntovni neverni žiteli, kako i nivnite dela što tie sakaa da gi privilegiraat prezirajki ja pokazanata ljubov kon Boga. I ovoj sedmi milenium beše proročen od sedmiot den od sedmicata, ova spored definicijata „ eden den e kako iljada godini i iljada godini se kako eden den “.

1. Mojseeva 8:18: „ I izleze Noe, toj i negovite sinovi, i negovata žena, i ženite na negovite sinovi .“

Otkako životnite će zaminat, predstavnicite na novoto čoveštvo isto taka go napuštaat kovčegot. Tie povtorno ja otkrivaat sončevata svetlina i ogromniot, rečisi neograničen prostor što im go nudi prirodata, po 377 dena i noći pominati vo tesen, temen, zatvoren prostor.

1. Mojseeva 8:19: „ Sekoe životno, sekoe suštestvo što lazi, sekoja ptica i sè što se dviži po zemjata, spored svojot vid, izleze od kovčegot .“

Izleguvanjeto od kovčegot go prorokuva vleguvanjeto na izbraniite vo nebesnoto carstvo, no će vlezat samo onie što Bog gi ocenil kako čisti. Vo vremeto na Noe, toa sè ušte ne e slučaj, bidejki čistite i nečistite će živeat zaedno na istata zemja, borejki se edni protiv drugi do krajot na svetot.

1. Mojseeva 8:20: „ Noe mu izgradi žrtvenik na Jahve; zede od sekoe čisto životno i od sekoe čisto ptica i prinese žrtvi palenici na žrtvenikot .“

Holokaustot e čin so koj izbraniot Noe ja pokazuje svojata blagodarnost kon Boga. Smrtta na nevina žrtva, vo ovoj slučaj životno, go potsetuva Boga Tvorecota na sredstvata so koi, vo Isus Hristos, će

dojde da gi iskupi dušite na svoite izbrani. Čistite životni se dostojni da ja pretstavuvaat žrtvata na Hristos, koj ќе otelotvori sovršena čistota vo celata svoja duša, telo i duh.

1. Mojseeva 8:21: „I Gospod počuvstvuvaj prijaten miris i reče Gospod vo srceto svoje: „Nema poveќе da ja prokolnuvam zemjata zaradi čovekot, zašto mislite na čovečkoto srce se zlobni od negovata mladost; nitu pak ќе porazam sekoe živo suštestvo, kako što napraviv.“

Palenicata što ja ponudil Noe e avtentičen čin na vera i na poslušna vera. Zašto, ako toj mu prinesuva žrtva na Boga, toa e kako odgovor na žrtven obred što go naredil, dolgo pred da im go pouči na Evreite što go napuštale Egipet. Izrazot „prijaten miris“ ne se odnesuva na božestvenoto setilo za miris, tuku na negoviot božestven Duh koj ja ceni i poslušnosta na svojot veren izbranič i proročkata vizija što ovoj obred ja dava na negovata idna sočuvstvitelna žrtva, vo Isus Hristos.

Do Strašniot sud, nema da ima poveќе destruktiven potop. Iskustvoto štotuku pokaža deka čovekot e vo telo prirodno i nasledno „zloben“, kako što reče Isus za svoite apostoli vo Matej 7:11: „Ako vie, bidejki ste zli, znaete da im davate dobri darovi na svoite deca, kolku poveќе vaši otac, koj e na nebesata, ќе im dade dobri raboti na onie što go molat.“ Zatoa, Bog ќе mora da go skroti ova „zlo“ „životno“, mislenje što go spodeluva Pavle vo 1. Korintjanite 2:14, i pokažuvajki vo Isus Hristos moќta na negovata ljubov kon niv, nekoj od onie narečeni „zlobni“ ќе stanat verni i poslušni čovečki izbranič.

1. Mojseeva 8:22: „Dodeka postoji zemjata, nema da prestanuvaat seidbata i žetvata, studot i žeštinata, letoto i zimata, denot i noќta.“

Ova osmo poglavje završuvaj so potsetuvanje na promenite na apsolutnite sprotivnosti što gi regulirale uslovite na zemniot život ušte od prviot den na sozdavanjeto, vo koj, preku svoeto ureduvanje „noќ i den“, Bog ja otkril zemskata borba pomeѓu „temninata“ i „svetlinata“ što konačno ќе pobedi preku Isus Hristos. Vo ovoj stih toj gi naveduva ovie ekstremni promeni što se dolžat na sami otac, kako posledica na slobodni izbor daden na ovie nebesni i zemski suštestva, koji na toj naćin se slobodni da go sakaat i da mu služat ili da go otfrlat do toj stepen što go mrzjat. No, posledicata od ovaa sloboda će bide život za privrzanice na dobroto i smrt i uništuvanje za onie na zloto, kako što štotuku pokaža potopot.

Site citirani temi nosat duhovna poraka:

„Seenjeto i žetvata“: ukažuvaj na početakot na evangelizacijata i krajot na svetot; slici što gi koristel Isus Hristos vo negovite paraboli, osobeno vo Mat. 13:37 do 39: „Toj odgovori: Koj see dobro seme e Sinot Čovečki; nivata e svetot; dobroto seme se sinovite na carstvoto; kakolot se sinovite na lukaviot; neprijateljot što go poseja e gavalot; žetvata e krajot na svetot; žetvarite se angelite.“

„Stud i žega“: „Žega“ e spomenato vo Otk. 7:16: „Tie veќе nema da gladuvaat, nitu će žeduvaat, nitu sonceto će gi gree, nitu kakva bilo žega.“ „No, naprotiv, „studot“ e isto taka posledica na prokletstvoto na grevot.“

„Leto i zima“: ova se dvete godišni vremenja na krajnosti, sekoe podednakvo neprijatno kako i drugoto vo svojata prekuernost.

„Den i noč“: Bog gi naveduva po redosledot što mu go dava čovekot, bidejki vo Negoviot plan, vo Hristos doaga vremeto na denot, vremeto na povikot za vleguvanje vo Negovata blagodat, no po ova vreme doaga vremeto na „nočta koga nikoj ne može da raboti“ spored Jovan 9:4, odnosno da ja promeni svojata sudbina bidejki taa e definitivno odredena za život ili za smrt od krajot na vremeto na blagodat.

Bitie 9

Odvojuvanje od normata na životot

1 Mojseeva 9:1: „I gi blagoslovi Bog Noe i negovite sinovi i im reče: Bidete plodni i množete se i napolnete ja zemjata.“

Ova će bide prvata uloga što Bog im ja dava na živite suštestva izbrani i spaseni od kovčegot izgraden od lugeto: Noe i negovite tri sina.

Bitie 9:2: „Stravot i trepetot od tebe će bidat vrz site zemni dzverovi, vrz sekoja ptica nebesna, vrz sè što se dviži po zemjata, i vrz site morski ribi; tie se predadeni vo tvoite race.“

Životinskiot svet mu go dolži svojot opstanok na čovekot, poradi što, duri i poveće otkolku pred potopot, čovekot će može da dominira nad životnite. Osven koga životnoto će ja izgubi kontrolata poradi strav ili iritacija, kako opšto pravilo, site životni se plašat od čovekot i se obiduvaat da izbegaat koga će go sretnat.

1. Mojseeva 9:3: „Sè što se dviži i e živo neka vi bide hrana; kako što vi gi dadov zelenite bilki, seto ova vi go dadov.“

Ovaa promena vo ishranata ima nekolku opravduvanja. Bez da mu dadam premnogu značenje na prezentiraniot redosled, prvo, go naveduvam neposrednoto otsustvo na rastitelna hrana iscrpena za vreme na potopot i zemjata pokriena so soleni vodi što stanuva delumno sterilna, samo postepeno će ja vrati svojata celosna plodnost i produktivnost. Pokraj toa, vospostavuvanjeto na evrejskite žrtveni obredi će bara, vo dogledno vreme, konsumiranje na mesoto od žrtvata žrtvuvana vo proročka vizija za Svetata večera kade što lebot će se jade kako simbol na teloto na Isus Hristos, a sokot od grozjeto ispien kako simbol na negovata krv. Treta pričina, pomalku priznata, no ne pomalku vistinita, e deka Bog saka da go skрати životniot vek na čovekot; a konsumiranje na mesoto koe rasipuva i vnesuva vo čovečkoto telo elementi destruktivni za životot će bide osnova za uspehot na negovata želba i negovata odluka. Samo iskustvoto so vegetarijanska ili veganska ishrana nosi lična potvrda za ova. Za da ja zajaknam ova misla, imajte predvid deka Bog ne mu zabranuva na čovekot da konsumira nečisti životni, iako tie se štetni za negovoto zdravje.

1. Mojseeva 9:4: „ Samo ne jadete meso so negoviot život, so negovata krv .“

Ovaa zabrana ќе ostane važečka vo Stariot zavet spored Lev. 17:10-11: „ Ako nekoj od domot Izrailev ili od strancite što prestonuvaat među niv jade krv od kakov bilo vid , ќе go svrtam liceto Moe protiv onoj što jade krv i ќе go istrebam od negoviot narod “ . a vo noviot, spored Dela 15:19 do 21: „ Zatoa, mojot sud e da ne gi voznemiruvame onie od neznaboščite što se obraќaat kon Boga, tuku da im pišuvame da se vozdržuvaat od idolski oskvernuvanja, od blud, od udaveni raboti i od krv . Zašto Mojsej imaše vo sekoj grad od antičko vreme onie što go propovedaat, bidejќi se čita vo sinagogite sekoja sabota “.

Bog go narekuva „ duša “ celoto suštestvo napraveno od telo od meso i duh koe e celosno zavisno od mesoto. Vo ova meso, motorniot organ e mozokot, napojuvan od samata krv, koja se pročištuva so sekoj zdiv od kislorodot što go vdišuvaat belite drobovi. Vo živa sostojba, mozokot sozdava električni signali što generiraat misla i memorija i upravuva so funkcioniranje na site drugi telesni organi što go sočinuvaat fizičkoto telo. Ulogata na „krvta“, koja, zgora na toa, e edinstvena za sekoja živa duša, spored genomot, ne smee da se konsumira od zdravstveni pričini, bidejќi taa gi nosi otpadocite i nečistotiite sozdadeni niz celoto telo, i od duhovna pričina. Bog go rezerviral za sebe na apsolutno ekskluziven način, za svoeto religiozno učenje, principot na pjenje na Hristovata krv, no samo vo simboliziranata forma na sok od grozje. Ako životot e vo krvta, onoj što ja pie Hristovata krv se obnovuva vo Negovata sveta i sovršena priroda, spored vistinskiot princip deka teloto e napraveno od ona so što se hrani.

Bitie 9:5: „ Isto taka, neka vi bide poznato deka krvta na vašite duši ќе ja baram od rakata na sekoe životno, a dušata na čovekot ќе ja baram od rakata na čovekot, od čovekot, svojot brat .“

Životot e najvažното nešto za Bog Tvorecot, koj go sozдал. Morame da Go slušame za da go sfatime besot što zlostorstvoto go pretstavuva protiv Nego, vistinskiot sopstvenik na odzemeniot život. Kako takov, samo Toj može da ja legitimira naredbata za odzemanje život. Vo prethodniot stih, Bog go ovlastil čovekot da zema životinski život za hrana, no tuka stanuva zbor za zlostorstvo, za ubistvo, koe definitivno go završuva čovečkiot život. Ovoj odzemen život poveќе nema da ima možnost da se približi do Boga, nitu da svedoči za promena na odnesuvanje ako dotogaš ne se usoglasovalo so Negoviot standard na spasenie. Bog tuka gi postavuva temelite na zakonot za odmazda, „oko za oko, zab za zab, život za život“. Životnoto ќе plati za ubistvoto na čovek so sopstvenata smrt, a čovek od tipot Kain ќе bide ubien ako go ubie svojot krven „ brat “ od tipot Avel.

Bitie 9:6: „ Koj proleva čovečka krv, so čovečka krv ќе se prolee i negovata krv, zašto Bog go sozdade čovekot po svoj lik .“

Bog ne se strema da go zgolemi brojot na smrtni slučai zatoa što, naprotiv, so ovlastuvanje na ubistvoto na ubiec, toj smeta na odvračački efekt i deka, poradi prezemeniot rizik, najgolemiot broj čovečki suštestva ќе naučat da ja kontroliraat svojata agresija, za da ne stanat ubijci, pak, dostojni za smrt.

Samo onie koi se oživeani od vistinska i avtentična vera možat da sfatat što znači da se bide „ Bog go sozдал čovekot po svoj lik “. Osobeno koga čoveštvoto stanuva monstrozno i gnasno, kako što e slučajot denes vo zapadniot svet i nasekade na zemjata, zavedeno od naučnoto znaenje.

Bitie 9:7: „ A vie bidete plodni i množete se, i rasprostranete se po zemjata i množete se na nea .“

Bog navistina go saka ova množenje, i so dobra pričina, brojot na izbranite e tolku mal, duri i vo odnos na povikanite koi paġaat po patot, što kolku e pogolem brojot na negovite sozdanija , tolku poveќе  e moŹe da gi pronajde i izbere svoje izbrani meġu niv; bidejki spored preciznosta zabeleŹana vo Daniel 7:9, soodnosot e eden milion izbrani za deset milijardi povikani, ili 1 za 10.000.

Bitie 9:8: „ I Bog povtorno im progovori na Noe i na negovite sinovi so nego, velejki :

Bog im se obra a na  etvoricata maŹi zatoa što so davanjeto vlast na ma kiot pretstavnik na  ove kiot rod, tie  e bidat odgovorni za ona što dozvolile da go pravat  enite i decata koi se staveni pod nivna vlast. Vladeenjeto e znak na doverba što Bog im go nudi na luġeto, no gi pravi celosno odgovorni pred negovoto lice i negoviot sud.

1. Mojseeva 9:9: „ Ete, Jas go vospostavuvam Mojot zavet so tebe i so tvoeto potomstvo po tebe. “

Za nas denes e vaŹno da sfatime deka nie sme ova „ seme “ so koe Bog go vospostavi svojot „ zavet “. Sovremeniot  ivot i negovite zavodlivi pronajdoci ne go menuvaat našeto  ove ko poteklo. Nie sme naslednici na noviot po etok što Bog mu go dade na  ove tvoto po stra niot potop. Zavetot vospostaven so Noe i negovite tri sina e specifičen. Toj go obvrzuva Boga poveќе da ne go uni tuva celoto  ove stvo so vodite na potopot. Posle toa  e dojde zavetot što Bog  e go vospostavi so Avraam, koj  e bide ispolnet vo negovite dva posledovatelni aspekti centrirani, bukvalno vo vremeto i duhovno, na iskupitelnata sluŹba na Isus Hristos. Ovoj zavet  e bide fundamentalno individualen, kako statusot na spasenieto što e vo prašanje. Vo tekot na 16-te vekovi što  e mu prethodat na negovoto prvo doaġanje, Bog  e go otkrie svojot plan za spasenie preku religioznite obredi naredeni na evrejskiot narod. Potoa, po ostvaruvanje vo Isus Hristos na ovoj plan otkrien vo seta svoja svetlina, u te okolu 16 veka neverstvoto  e ja nasledi vernosta i 1260 godini, najtemnata temnina  e vladee pod pokrovitelstvo na rimski papizam. Od 1170 godina, koga Piter Valdo moŹel povtorno da ja praktikuva čistata i verna hristijanska vera, vklju vajki go i počituvanje na vistinskata sabota, pomalku prosvetleni izbranici bile izbrani, po nego, vo deloto na Reformacijata, zapo nato, no ne završeno. Isto taka, duri od 1843 godina, preku dvoen test na verata, Bog moŹel da najde verni izbranici meġu pionerite na adventizmot. No, s  u te bilo prerano za niv celosno da gi razberat misteriiite otkrieni vo negovite proroštva. Znakot na zavetot so Boga e vo sekoe vreme pridones i primanje na negovata svetlina, zatoa deloto što go pišuvam vo negovo ime, za da gi prosvetlam negovite izbranici, predstavuva, pod naslovot „ svedoštvo za Isus “, negovata posledna forma, znak deka negoviot zavet e navistina vistinski i potvrden.

Bitie 9:10: „ so sekoe živo suštestvo što e so vas, i ptici i dobitok i site zemni dzverovi, bez razlika dali so s  što izleze od kov egot ili so sekoe zemno dzver e .“

Zavetot što go prezentira Bog se odnesuva i na  ivotnite, odnosno na s  što  ivee i če se razmnoŹuva na zemjata.

1. Moj. 9:11: „  e go vospostavam Mojot zavet so vas: niedno telo poveќе nema da bide istrebena od vodite na potopot, nitu  e ima poveќе potop za da ja uništi zemjata .“

Poukata od potopot mora da ostane edinstvena. Bog sega će se vklui vo tesna borba zatoa što negovata cel e da gi osvoi srcata na svoje izbrani.

Bitie 9:12: „ I Bog reče: „Ova e znakot na zavetot što go vospostavuvam meѓu mene i vas i meѓu sekoe živo suštestvo što e so vas, zasekogaš i zasekogaš. “

Ovoj znak što Bog go dava se odnesuva na site živi suštestva, čisti i nečisti. Toa sè ušte ne e znak na pripadnost kon negovata ličnost, što će bide sedmiot den, sabotata. Ovoj znak gi potsetuva živate suštestva na obvrskata što ja prezel nikogaš poveќе da ne gi uništi so vodite na potopot; toa e negovata granica.

1. Mojseeva 9:13: „ Go postaviv lakot Svoj vo oblakot, i toj će bide znak na zavetot meѓu mene i zemjata .“

Naukata će ja objasni fizičkata pričina za postoenjeto na vinožitoto. Toa e raspaѓanje na svetlinskiot spektar na sončevata svetlina što se potpira na tenki sloevi voda ili visoka vlažnost. Sekoj zabeležal deka vinožitoto se pojavuva koga vrne dožd i sonceto gi širi svoje zraci svetlina. Sepak, dožd dot potsetuva na poplavata, a sončevata svetlina ja pretstavuva cenetata, korisna i smiruvacka svetlina Božja.

1. Mojseeva 9:14: „ I koga će soberam oblaci nad zemjata, će se pojavi lakot vo oblakot; “

Zatoa, oblacite bile izmisleni od Boga za da sozdatat dožd samo po potopot i vo isto vreme so principot na vinožitoto. Meѓutoa, vo našata gnasna era, bezbožnite maži i ženi go iskrivile i oskvernile ovoj predmet na vinožitoto zemajki go ovoj simbol na božestveni sojuz za da go napravat akronim i simbol na sobiranje na seksualni perverznic. Bog mora da najde vo ova dobra pričina da go udri ova odvratno i nepočituvačko čoveštvo kon sebe i čovečki rod. Naskoro će se pojavat poslednite znaci na negoviot gnev, gorejki kako ogan i destruktivni kako smrt.

Bitie 9:15: „ I će se setam na Mojot zavet, što e meѓu mene i vas i meѓu sekoe živo suštestvo od sekoe telo; i vodite nema poveќе da se pretvorat vo potop za da pogubat sekoe telo .“

Čitajki gi ovie zborovi na dobronamernost od ustata Božja, go meram paradoksot razmisluvajki za zabeleškite što toj može da gi dade denes poradi čovečkata perverznost koja se vraća na nivoto na pretpotopnite luѓe.

Bog će go održi svojot zbor, nema da ima poveќе potop od voda, no za site buntovnici, potop od ogan e rezerviran za denot na posledniot sud; na koj apostol Petar nè potseti vo 2 Petrovo 3:7. No pred ovoj posleden sud, i pred vraćanje na Hristos, nuklearniot ogan od Tretata svetska vojna ili „6-ta truba “ od Otkrovenie 9:13 do 21, će dojde, vo forma na poveќekratni i zlokobni smrtonosni „pećurki“, za da gi uništi zasolništata na bezzakonieto vo koi se pretvorija golemite gradovi, glavni gradovi ili ne, na planetata Zemja.

1. Mojseeva 9:16: „ Lakot će bide vo oblakot, i će go gledam, za da se setam na večniot zavet meѓu Boga i sekoe živo suštestvo od sekoe telo što e na zemjata .“

Toa vreme e daleku od nas, i može se da im ostavi na novite pretstavnici na čoveštvo golemu nadež deka će gi izbegnat greškite napraveni od pretpotopnite luѓe. No, denes, nadežta poveќе ne e dozvolena bidejki plodot na pretpotopnite luѓe se pojavuva nasekade meѓu nas.

Bitie 9:17: „ I Bog mu reče na Noe: „Ova e znakot na zavetot što go vospostaviv meѓu Sebe i sekoe telo što e na zemjata .“

Bog go naglasuva karakterot na ovoj zavet koj e vospostaven so „sekoe telo“. Toa e zavet koj sekogaš ќе se odnesuva na čoveštvo vo kolektivna smisla.

1. Mojseeva 9:18: „ Sinovite na Noe, koi izlegoa od kovčegot, bea Sim, Ham i Jafet. Ham beše tatko na Hanaan .“

Ni e dadeno pojasnuvanje: „ Ham beše tatko na Hanaan “. Zapomnete, Noe i negovite sinovi se site džinovite koi ja zadržale goleminata na pretpotopniti. Taka, džinovite ќе prodolžat da se razmnožuvaa, osobeno vo zemjata „Hanaan“, kade što Evreite koi go napuštale Egipet ќе gi otkrijat, za nivna nesreka, bidejki stravot predizvikan od nivnata golemina ќе gi osudi da talkaat 40 godini vo pustinata i da umrat tamu.

1. Mojseeva 9:19: „ Ova se trite sina Noevi, i od nivnite potomci se naseli celata zemja .“

Zabeležete deka prvično, site pretpotopni luѓe imale eden čovek kako svoje poteklo: Adam. Noviot post-potopniot život e izgraden vrz tri lica, Sim, Ham i Jafet. Zatoa, narodite na nivnite potomci ќе bidat razdeleni i podeleni . Sekoe novo raѓanje ќе bide povrzano so svojot patrijarh, Sim, Ham ili Jafet. Duhot na podelbata ќе se potpira na ovie različni potekla za da se sprotivstavat meѓu sebe na luѓeto povrzani so tradiciite na nivnite predci.

1. Mojseeva 9:20: „ I Noe počna da ja obrabotuva zemjata i da sadi lozja .“

Ovaa aktivnost, koja, na krajot na kraištata, e normalna, sepak ќе ima seriozni posledici. Bidejki na krajot od svoeto odgleduvanje, Noe gi bere grozjeto i otkako ќе oksidira iscedeniot sok, toj pie alkohol.

1. Mojseeva 9:21: „ I pieše od vinoto, se napi i se sobleče srede svojot šator. “

Gubejki ja kontrolata vrz svoje postapki, Noa veruva deka e sam, se otkriva sebesi i se soblekuva celosno gol.

1. Moj. 9:22: „Ham, tatko na Hanaan, ja vide golotijata na svojot tatko i im kaža na svoje dvajca braća nadvor. “

Vo toa vreme, čovečiot um se ušte beše mnogu čuvstvitelen na ovaa golotija otkriena od grešniot Adam. A Ham, zabaven i sigurno malku potsmevački, imaše loša ideja da im go prijavi svoeto vizuelno iskustvo na svoje dvajca braća.

Bitie 9:23: „ Togaš Sim i Jafet ja zedoa nametkata, ja stavija na ramenata, trgnaa nazad i ja pokrija golotijata na svojot tatko; i bidejki licata im bea svrteni nastrana, ne ja vidoe golotijata na svojot tatko .“

So site potrebni merki na pretpazlivost, dvajcata braća go pokrivaat goloto telo na svojot tatko.

1. Mojseeva 9:24: „ I se razbudi Noe od vinoto i ču što mu napravi negoviot pomlad sin .“

Pa taka, dvajcata braća moraa da mu kažat. I ovaa osuda ќе go vzbudi Noa, koj čuvstvuvaše deka negovata čest kako tatko e narušena. Toj ne piel namerno alkohol i bil žrtva na prirodna reakcija na sok od grozje, koj oksidira so tekot na vremeto i čij šeker se transformira vo alkohol.

1. Mojseeva 9:25: „I reče: „Proklet da e Hanaan! Sluga na slugite ќе im bide na brakata svoi. “

Vsušnost, ova iskustvo služi samo kako izgovor za Bog Tvorec da prorokuva za potomcite na Noevite sinovi. Zašto samiot Hanan nemal nikakva vrska so deloto na negoviot tatko Ham; zatoa bil nevin za svojata vina. I Noe go prokolnal nego, onoj što ne napravil ništo. Vospostavenata situacija počnuva da ni otkriva princip na Božjiot sud koj se pojavuva vo vtorata od negovite deset zapovedi što može da se pročita vo Izlez 20:5: „ Ne ќе im se poklonuvaš, nitu ќе im služiš; zašto Jas, Gospod, tvojot Bog, sum Bog revnosen, koj gi kaznuva bezzakonijata na tatkovcite vrz decata do tretoto i četvrtoto koleno na onie što me mrazat. “ Vo ovaa očigledna nepravda leži skriena celata Božja mudrost. Zašto, razmislite, vrskata pomegu sinot i tatko e prirodna i sinot sekogaš ќе ja zazeme stranata na svojot tatko koga e napadnat; so retki isključoci. Ako Bog go udri tatko, sinot ќе go mrzi i ќе go brani svojot tatko. Prokolnuvajќi go sinot, Hanan, Noe go kaznuva Ham, tatko zagrižen za uspehot na svoje potomci. I Hanan, od svoja strana, ќе gi snosi posledicite od toa što e sin na Ham. Zatoa, toj ќе čuvstvuva trajna ogorčenost kon Noe i dvata sina što gi blagoslovuva: Sim i Jafet. Veќе znaeme deka potomcite na Hanan ќе bidat uništeni od Boga za da mu ja ponudat na Izrael, negoviot narod oslobođen od egipetskoto ropstvo (drug sin na Ham: Misraim), negovata nacionalna teritorija.

1. Mojseeva 9:26: „I reče: „Blagosloven da e Gospod, Simoviot Bog, a Hanaan neka bide nivni sluga! “

Noe prorokuval za svoje sinovi planot što Bog go imal za sekoj od niv. Taka, potomcite na Hanaan ќе bidat porobeni od potomcite na Sem. Ham ќе se proširi na jug i ќе go naseli afrikanskiot kontinent sè do zemjata na denešen Izrael. Sem ќе se proširi na istok i jugoistok, naseluvajќi gi denešnite arapski muslimanski zemji. Od Haldeja, denešen Irak, došol Avraam, čist Semit. Istorijata potvrđuva deka Afrika Hanaan navistina bila porobena od Arapite, potomci na Sem.

1. Mojseeva 9:27: „ Neka go proširi Bog carstvoto na Jafet, i neka živee vo šatorite na Sim, a Hanaan neka im bide sluga! “

Jafet ќе se proširi kon sever, istok i zapad. Dolgo vreme, severot ќе dominira nad jugot. Hristijaniziranite severni zemji ќе doživeat tehnički i naučen razvoj što ќе im oвозмоži da gi eksploatiraat južnite arapski zemji i da gi porobat narodite od Afrika, potomci na Hanaan.

Bitie 9:28: „ I Noe poživela po potopot trista i pedeset godini. “

Vo tekot na 350 godini, Noe možel da im bide svedok na svoje sovremenici za potopot i da gi predupredi na greškite na pretpotopnite žiteli.

Bitie 9:29: „ I site denovi na Noe bea devetstotini i pedeset godini; i umre. “

Vo 1656 godina, godinata na potopot od Adam, Noe imal 600 godini, pa zatoa počinal vo 2006 godina poradi grevot na Adam, na 950 godini. Spored Bitie 10:25, pri rađanjeto na „ Pelek “ vo 1757 godina, „ zemjata bila podelena “ od Bog poradi iskustvoto na buntovničkiot bunt na carot Nimrod i negovata Vavilonska kula. Podelbata, ili razdvojuvanjeto, bila posledica na različnite jazici što Bog im gi dal na narodite za da se razdelat i poveќе da ne formiraat obedinet blok pred negovoto lice i negovata volja. Zatoa, Noe go preživela nastanot i vo toa vreme imal 757 godini.

Vo vremeto na smrtta na Noe, Avram veќе bil roden (vo 1948 godina, ili 2052 godini pred smrtta na Isus Hristos, što bilo vo 30 godina od našata era spored našiot voobičaeen lažen kalendar), no toj bil vo Ur, vo Haldeja, daleku od Noe koj živeel na sever vo blizina na planinata Ararat.

Roden vo 1948 godina, koga negoviot tatko Tara imal 70 godini, Avram go napuštil Haran, za da odgovori na Božjata naredba, na 75-godišna voзраст vo 2023 godina, 17 godini po smrtta na Noe vo 2006 godina. Taka, duhovното prenesuvanje na sojužot bilo obezbedeno i ostvareno.

Vo 2048 godina, na 100-godišna voзраст, Avram stanal tatko na Isak. Toj počinal na 175-godišna voзраст vo 2123 godina.

Na 60-godišna voзраст, vo 2108 godina, Isak stanal tatko na bliznacite Isav i Jakov, spored Bitie 25:26.

Bitie 10

Razdelbata na narodite

Ova poglavje nè zapoznava so potomcite na trojcata sina na Noe. Ova otkrovenie ќе bide korisno bidejќi vo negovite proroštva, Bog sekogaš se povikuva na originalnite iminja na zasegnatite teritorii. Nekoi od ovie iminja lesno se identifikuvaat so segašnite iminja bidejќi gi zadržale glavnite koreni, na primer: „ Madaj “ za Medija, „ Tubal “ za Tobolsk, „ Mešeh “ za Moskva.

1. Mojseeva 10:1: „ Ova e potomstvoto na Noevite sinovi: Sim, Ham i Jafet. I im se rodija sinovi po potopot. “

Sinovite na Jafet

1. Moj. 10:2: „ Sinovi na Jafet bea: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tuval, Mešeh i Tiras .“

„ Madaj “ e Medija; „ Javan “ e Grcija; „ Tubal “ e Tobolsk; „ Mešeh “ e Moskva.

1. Moj. 10:3: „ Gomerovi sinovi: Aškenaz, Rifat i Togarma “ .

1. Moj. 10:4: „ Sinovi na Javan: Elisa, Tarsis, Kitim i Dodanim “ .

„ Tarsis “ znači Tars; „ Kitim “ znači Kipar.

1. Mojseeva 10:5: „ Preku niv bea naseleni ostrovite na narodite , spored nivnite zemji, spored nivnite jazici , spored nivnite semejstva, spored nivnite narodi. “

Izrazot „ ostrovi na naciite “ se odnesuva na zapadnite nacii od denešna Evropa i nivnite pogolemi proširuvanja kako što se Amerika i Avstralija.

Preciznost „spored jazikot na sekogo“ še go najde svoeto objasnavanje vo iskustvoto so Vavilonskata kula odkrita vo Bitie 11.

Sinovite na Ham

1. Mojseeva 10:6: „Sinovite na Ham bea: Hus, Misraim, Fut i Hanaan.“

Huš znači Etiopija; „Misraim“ znači Egipt; „Put“ znači Libija; a „Hanan“ znači denešen Izrael ili drevna Palestina.

1. Mojseeva 10:7: „Sinovite na Huš: Ševa, Avila, Savta, Rama i Savteka. Sinovite na Rama: Ševa i Dedan.“

1. Mojseeva 10:8: „A Hus go rodi Nimrod; toj počna da bide silen na zemjata.“

Ovoj kral „Nimrod“ še bide graditelot na „Vavilonskata kula“, poradi odvojuvanjeto na jazicite od Boga, koe gi odvojuva i izolira lugeto na narodi i nacii spored Bitie 11.

1. Mojseeva 10:9: „Toj beše silen lovec pred Jahve; zatoa se veli: Kako Nimrod, silen lovec pred Jahve.“

1. Mojseeva 10:10: „Vo početokot caruvaše nad Vavel, Ereh, Akad i Halne, vo zemjata Senar.“

„Vavel“ se odnesuva na drevniot Vavilon; „Akkad“ se odnesuva na drevnata Akkadija i denešniot grad Bagdad; „Skinear“ se odnesuva na Irak.

Bitie 10:11: „Od taa zemja dojde Asur; toj gi izgradi Ninevija, Rovot Hir, Kalah“

„Asur“ se odnesuva na Asirija. „Ninivija“ stana denešen Mosul.

1. Mojseeva 10:12: „i Resen pomegu Ninevija i Kala; toa e golemiot grad.“

Ovie tri grada se naoѓale vo denešen Irak na sever i po dolžinata na rekata Tigar.

1. Moj. 10:13: „I na Mizraim mu se rodija Ludim, Anamim, Lehavim, Naftuhim .

1. Mojseeva 10:14: „Patrusimcite, Kasluhimcite, od koi proizlegoa Filistejcite, i Kaftorimcite.“

„Filistejcite“ se odnesuvaat na segašnite Palestinci, koi se ušte se vo vojna so Izrael kako vo stariot sojuz. Tie se sinovi na Egipt, ušte eden istoriski neprijatelj na Izrael se do 1979 godina, koga Egipt skluči sojuz so Izrael.

1. Moj. 10:15: „Na Hanaan mu se rodija Sidon, svojot prvoroden sin, i Het;“

1. Mojseeva 10:16: „i Jevusejcite, Amorejcite, Gergesejcite,“

„Jevus“ se odnesuva na Erusolim; „Amorejcite“ bile prvite žitelji na teritorijata što Bog im ja dal na Izrael. Iako ostanale vo ramkite na džinovskata norma, Bog gi pogubil i gi uništill so otrovni stršleni pred svojot narod za da go oslobodi mestoto.

1. Mojseeva 10:17: „ Hivejcite, Arkijcite, Sinejcite “ ,

„ Grev “ znači Kina.

1. Mojseeva 10:18: „ Arvadijcite, Zemarejcite, Hamatejcite. Potoa se rasprsnaa semejstvata na Hanaancite. “

1. Mojseeva 10:19: „ Granicata na Hanaancite beše od Sidon kon Gerar, pa sè do Gaza, pa sè do Sodom, Gomora, Adma i Sevoim, pa sè do Laša. “

Ovie drevni iminja ja ograničuvaa zemjata Izrael na zapadnata strana od sever kade što e Sidon, na jug kade što sè ušte se naoga denešna Gaza, i na istočnata strana od jug, spored lokacijata na Sodom i Gomora na mestoto na „Mrtvoto More“, na sever kade što se naoga Seboim.

1. Mojseeva 10:20: „ Ova se sinovite Hamovi, po nivnite semejstva, po nivnite jazici, vo nivnite zemji, vo nivnite narodi. “

Sinovite na Sem

1 Moj. 10:21: „ Na Sim, tatko na site sinovi na Ever i brat na prvorodeniot Jafet, mu se rodija sinovi. “

1. Mojseeva 10:22: „ Sinovi na Sim bea: Elam, Asur, Arfaksad, Lud i Aram. “

„ Elam “ se odnesuva na drevniot persiski narod od denešen Iran, kako i na Arijcite od severna Indija; „ Ašur “ se odnesuva na drevnata Asirija od denešen Irak; „ Lud “ se odnesuva možebi na Lod vo Izrael; „ Aram “ se odnesuva na Aramejcite od Sirija.

1. Mojseeva 10:23: „ Sinovite na Aram: Uz, Ul, Geter i Maš. “

1. Moj. 10:24: „ Arfaksad go rodi Šelah; Šelah go rodi Hever. “

1 Mojseeva 10:25: „ Na Ever mu se rodija dva sina: edniot se vikaše Falek, zašto vo negovo vreme se razdeli zemjata ; a imeto na negoviot brat beše Joktan. “

Vo ovoj stih ja naogame preciznosta: „ zašto vo negovi dni beše razdelena zemjata “. Nemu mu ja dolžime možnosta da se datira, vo godinata 1757 od grevot na Adam, razdeluvanjeto na jazicite što proizleglo od obidot za obedinuvanje na buntovnicite so podiganjeto na Vavilonskata kula. Zatoa, ova e vremeto na vladeenjeto na kralot Nimrod.

1. Moj. 10:26: „ Joktan gi rodi Almodad, Šelef, Azarmavet, Jera “

1. Moj. 10:27: „ Hadoram, Uzal, Dikla “ ,

1. Moj. 10:28: „ Oval, Avimail, Sava “

1. Mojseeva 10:29: „ Ofir, Avila i Jovav. Site tie bea sinovi na Joktan. “

1. Moj. 10:30: „ Tie živeeja od Meša, do Sefar, do planinskiot kraj na istok. “

1. Mojseeva 10:31: „ Ova se sinovite Simovi, po nivnite semejtva, po nivnite jazici, vo nivnite zemji, vo nivnite narodi. “

1. Mojseeva 10:32: „ Ova se semejstvata na Noevite sinovi, spored nivnite rodovi, spored nivnite narodi. I od niv proizlegoa narodite što bea raseani po zemjata po potopot . “

Bitie 11

Razdeluvanje po jazici

1. Mojseeva 11:1: „ I celata zemja imaše eden jazik i eden govor . “

Bog ovde potsetuva na logičkata posledica od faktot deka celoto čoveštvo poteknuva od eden par: Adam i Eva. Zatoa, govorniot jazik bil prenesen na site potomci.

Bitie 11:2: „ I koga patuvaa od istok, najdoa ramnina vo zemjata Senar i se naselija tamu . “

Na „istočno“ od zemjata „Shinar“ vo denešen Irak se naoѓal denešen Iran. Napuštajќi povisoki mesta, luѓeto se sobrale vo ramnina, dobro navodnuvana od dve големи reki, „Eufat i Tigar“ (hebrejski: Frat i Hidekel) i plodna. Vo negovo vreme, Lot, vnukot na Avraam, isto taka ќе go izbere ova mesto za naseluvanje, koga ќе se razdeli od svojot čičko. Golemata ramnina ќе bide vo prilog na izgradbata na golem grad, „ Vavel “, koj ќе ostane poznat do krajot na svetot.

Bitie 11:3: „ I si rekoa eden na drug: Ajde da napravime tuli i da gi izgorime na ogan!“ I imaa tuli namesto kamen, a bitumen namesto malter . “

Sobranite maži poveќе ne živeele vo šatori; tie go otkrile proizvodstvoto na pečeni tuli, što im ovozmožilo da gradat trajni živeališta. Ova otkritie bilo potekloto na site gradovi. Za vreme na nivnoto ropstvo vo Egipet, proizvodstvoto na ovie tuli, za da se izgradi Ramzes za faraonot, ќе bide pričina za stradanjeto na Evreite. Razlikata bila vo toa što nivnite tuli nema da bidat pečeni na ogan, tuku napraveni od zemja i slama i ќе bidat sušeni na žeškoto egipetsko sonce.

Bitie 11:4: „ I rekoa: Odete, da si izgradime grad i kula, čija vrv ќе dopira do neboto , i da si stekneme ime, za da ne se rasprsneme po celata zemja . “

Sinovite na Noe i negovite potomci živeele rasfrlani niz zemjata, nomadi i sekogaš vo šatori prilagodeni na nivnite dviženja. Vo ova otkrovenie, Bog se fokusira na momentot koga, za prv pat vo čovečkata istorija, luѓeto rešile da se naselat na edno mesto i vo postojani živeališta, so što go sočinuvale prvot sedentaren narod. I ova prvo sobiranje gi navelo da se obedinat vo obid da izbegaat od razdelbata što dovelo do sporovi, borbi i smrtni slučai. Tie naučile od Noe za zlobata i nasilstvoto na pretpotopnite žiteli; do toj stepen što Bog moral da gi uništi. I za podobro da go kontroliraat

rizikot od povtoruvanje na istite greški, tie veruvaat deka so zbližuvanje na edno mesto, že uspeat da go izbegnat ova nasilstvo. Pogovorkata veli: edinstvoto e sila. Od vremeto na Vavilon, site golemi vladeteli i golemi dominacii ja temelele svojata sila na edinstvo i sobiranje. Vo prethodnoto poglavje se spomenuva kralot Nimrod, koj očigledno bil prviot obedinuvački vodač na čoveštvo vo svoeto vreme, tokmu so izgradbata na Vavilon i negovata kula.

Tekstot precizira: „ kula čij vrv go dopira neboto “. Ovaa ideja za „dopiranje na neboto“ ukažuva na namerata da se pridruži na Boga na neboto za da mu pokaže deka lugeto možat da se snajdat bez nego i deka imaat idej kako sami da gi izbegnat i rešat svoite problemi. Toa ne e nitu poveќе nitu pomalku od predizvik za Boga sozdatel.

11:5: „ Jehova sleze da go vidi gradot i kulata, što gi gradea sinovite čovečki . “

Ova e samo edna slika što ni otkriva deka Bog go znae planot za čoveštvo povtorno oživeano od buntovni misli.

Bitie 11:6: „ I reče Gospod: „Ete, eden narod e, i site imaat eden jazik; i eve što počnaa da pravat; sega ništo nema da im bide sprečeno od sè što namislija . “

Situacijata vo vremeto na Vavilon e zavidna od sovremenite univerzalisti koi sonuvaat za ovoj ideal: da se formira eden narod i da se zboruva na eden jazik. A našite univerzalisti, kako onie što gi sobral Nimrod, ne se grižat što misli Bog na ovaa tema. Sepak, 1747 godini od grevot na Adam, Bog progovoril i go izrazil svoeto mislenje. Kako što pokažuvaat negovite zborovi, idejata za čovečkiot proekt ne mu se dopağa i go vznemiruva. Sepak, nema prašanje za nivno povtorno uništuvanje. No, da zabeležime deka Bog ne ja osporua efikasnosta na pristapot na buntovnoto čoveštvo. Toj ima samo eden nedostatok, a toj e za nego: kolku poveќе se sobiraat, tolku poveќе go otfrlaat, poveќе ne mu služat ili, ušte pološo, im služat na lažni božestva pred negovoto lice.

Bitie 11:7: „ Ajde sega da slezeme i da im go zbrkame jazikot, za da ne se razbiraat eden so drug što zboruvaat . “

Bog go ima svoeto rešenje: „ Da im go izmešame jazikot, za da ne se razbiraat poveќе eden so drug .“ Ovaa akcija ima za cel da predizvika božestveno čudo. Vo eden mig, lugeto zboruvaat različni jazici i, ne razbirajќi se poveќе, se prinudeni da se distanciraat eden od drug. Edinstvoto što go barale e narušeno . Razdelbata meѓu lugeto, temata na ovaa studija, e sè ušte tuka, dobro ostvorena.

11:8: „ I Gospod gi rasprsna ottamu po celata zemja; i tie prestanaa da go gradat gradot . “

Onie što zboruvaat ist jazik se združuvaat i se distanciraat od drugite. Zatoa, po ova iskustvo so „ jazicite “, lugeto že se naselat na razni mesta kade što že osnovaat gradovi od kamen i tula. Že se formiraat nacii i za da gi kazni nivnite greški, Bog že može da gi postavi edni protiv drugi. Obidot na „ Vavilon “ da vospostavi univerzalen mir ne uspea.

1. Mojseeva 11:9: „ Zatoa beše narečen Vavilon, zašto tamu Gospod gi pomeša jazicite na celata zemja, i ottamu Gospod gi rasfrli po celata zemja . “

Imeto „Vavilon“, što znači „zbunetost“, vredi da se znae bidejќi im svedoči na lugeto kako Bog reagiral na nivniot obid za univerzalno obedinuvanje: „ zbunetost na jazicite “. Lekcijata imala za cel da go predupredi čoveštvo do krajot na svetot, bidejќi Bog sakal da go otkrie ova iskustvo vo svoeto

svedošтво, diktirano na Mojsej, koj na toj način gi napišal prvite knigi od negovoto Sveto Pismo, koe go čitame i denes. Taka, Bog ne moral da koristi nasilstvo protiv buntovnicite od toa vreme. No, nema da bide isto na krajot na svetot koga, reproducirajki go ova univerzalno sobiranje osudeno od Boga, poslednite preživeani buntovnici po Tretata svetska vojna ke bidat uništeni so slavnoto vraćanje na Isus Hristos. Potoa tie ke mora da se spravate so „negoviot gnev“, otkako, pokraj toa, donele odluka da gi ubijate negovite posledni izbrani zatoa što tie ke ostanat verni na negovata sabota, osvetena od negovoto sozdavanje na svetot. Lekcijata dadena od Boga nikogaš ne bila počituvana od čoveštvo i postojano nasekade na zemjata, golemi gradovi bile formirani se dodeka Bog ne predizvikal da bidat uništeni od drugi narodi ili od smrtonosni epidemii od golemi razmeri.

Potomcite na Sem

Kon Avraam, tatko na vernicite i segašnite monoteistički religii

1. Mojseeva 11:10: „ Ova e potomstvoto na Sim: Sim poživea sto godini i mu se rodi Arfaksad dve godini po potopot .“

Sin na Sim, Arfaksad e roden vo 1658 godina (1656 + 2)

1. Mojseeva 11:11: „ A otkako go rodi Arfaksad, Sim poživea petstotini godini i mu se rodija sinovi i kerki .“

Sem počinal vo 2158 godina na voзраст od 600 godini (100 + 500)

1. Mojseeva 11:12: „ A Arfaksad požive trieset i pet godini i go rodi Sala . “

Sin na Arfaksad, Šelah e roden vo 1693 godina (1658 + 35).

11:13: „ A Arfaksad poživea četiristotini i tri godini otkako go rodi Sala, i mu se rodija sinovi i kerki . “

Arpakšad počinal vo 2096 godina na voзраст od 438 godini (35 + 403)

Bitie 11:14: „ A Sala požive trieset godini i go rodi Ever . “

Heber e roden vo 1723 godina (1693 + 30)

11:15: „ A otkako go rodi Ever, Sala poživea četiristotini i tri godini, rağajki sinovi i kerki . “

Šelah počinal vo 2126 godina (1723 + 403) na voзраст od 433 godini (30 + 403).

Bitie 11:16: „ A Hever poživea trieset i četiri godini i go rodi Falek . “

Peleg e roden vo 1757 godina (1723 + 34). Vo vremeto na negovoto rağanje, spored Bitie 10:25, „ zemjata beše podelena “ od govornite jazici sozdadeni od Boga za da gi podeli i razdeli lugeto sobrani vo Vavilon.

11:17: „ A otkako go rodi Falek, Ever poživea četiristotini i trieset godini, rağajki sinovi i kerki . “

Heber počinal vo 2187 godina (1757 + 430) na voзраст od 464 godini (34 + 430).

11:18: „ Falek poživea trieset godini i go rodi Ragav . “

Rehu e roden vo 1787 godina (1757 + 30)

11:19: „ A otkako go rodi Ragav, Falek poživea dveste i devet godini, rağajki sinovi i kerki . “

Peleg počinal vo 1996 godina (1787 + 209) na voзраст od 239 godini (30 + 209). Zabeležete go nagloto skratovanje na životniot vek, verojatno poradi buntot kaj Vavilonskata kula što se slučil vo negovo vreme.

11:20: „ Raguj požive trieset i dve godini i go rodi Seruh . “

Serug e roden vo 1819 godina (1787 + 32)

11:21: „ A Ragav poživea, otkako go rodi Seruh, dveste i sedum godini, i mu se rodija sinovi i kerki . “

Rehu počinal vo 2096 godina (1819 + 207) na voзраст od 239 godini (32 + 207)

11:22: „ Seruh požive trieset godini i go rodi Nahor . “

Nahor e roden vo 1849 godina (1819 + 30)

11:23: „ A Seruh poživea, otkako go rodi Nahor, dveste godini i mu se rodija sinovi i kerki . “

Serug počinal vo 2049 godina (1849 + 200) na voзраст od 230 godini (30 + 200)

11:24: „ Nahor požive dvaeset i devet godini i go rodi Tara . “

Terah e roden vo 1878 godina (1849 + 29)

11:25: „ A Nahor poživea sto i devetnaeset godini, otkako go rodi Tara, i mu se rodija sinovi i kerki . “

Nahor počinal vo 1968 godina (1849 + 119) na voзраст od 148 godini (29 + 119)

11:26: „ Tara požive sedumdeset godini i gi rodi Avram, Nahor i Aran . “

Abram e roden vo 1948 godina (1878 + 70)

Avram ke go dobie svojot prv zakonski sin, Isak, koga ke ima 100 godini, vo 2048 godina , spored Bitie 21:5: „ Avram imaše sto godini koga mu se rodi sinot Isak . “

Avram ke umre vo 2123 godina na 175 godini , spored Bitie 25:7: „ Ova se denovite na Avraamoviot život: toj živeeše sto sedumdeset i pet godini. » .

1. Mojseeva 11:27: „ Ova e potomstvoto na Tara: Tara gi rodi Avram, Nahor i Aran; Aran go rodi Lot . “

Zabeležete deka Avram e najstariot od trite sina na Tara. Znači, toj navistina se rodil koga negoviot tatko Tara imal 70 godini, kako što e navedeno vo stih 26 pogore.

Bitie 11:28: „ I Haran umre pred Tara, svojot tatko, vo zemjata na negovoto raĝanje, vo Ur Haldejski . “

Ovaa smrt objasnuva zošto Lot podocna   go pridružuva Avram na negovite patovanja. Avram go zede pod svoje krilo.

Vo Ur Haldejski e roden Avram, a vo Vavilon Haldejski buntovniot Izrael bil odveden vo ropstvo vo vremeto na prorokot Eremija i prorokot Daniel.

11:29: „ I Avram i Nahor zedoa  eni; imeto na  enata Avramova be e Saraja, a imeto na  enata Nahora be e Melha,  erka na Aran, tatko na Melha i tatko na Isha . “

Sojuzite od toa vreme bea mnogu krvno povrzani: Nahor se o eni so Milha,  erkata na negoviot brat Haran. Ova be e norma i poslušnost kon dolžnost čija cel beše da se začuva čistotata na rasata na potomcite. Za vozvrat, Isak  e go isprati svojot sluga da bara žena za svojot sin Isak od bliskoto semejstvo na Lavan Aramejskiot.

1. Mojseeva 11:30: „ A Sara beše neplodna: nemaše deca . “

Ovaa sterilnost  e mu ovozmo i na Boga Tvorecot da ja otkrie svojata tvore ka mo ; ova so toa što  e ja napravi sposobna da rodi dete koga  e ima re isi sto godini kako nejziniot soprug Avram. Ovaa sterilnost beše neophodna na proro ko nivo, bidej ki Isak e pretstaven kako tip na noviot Adam  to Isus Hristos  e go otelotvori vo svoeto vreme; dvajcata ma i vo svoeto vreme bea „ sinovi na bo estvenoto vetuvanje“. Zatoa, sekoga  poradi negovata proročka uloga kako „sin Božji“, toj nema samiot da ja izbere svojata supruga, bidej ki vo Isusovoto telo, Bog e toj što gi izbira svoje apostoli i svoje učenici, odnosno Otecot Duh koj e vo nego i koj go oživuva.

1. Mojseeva 11:31: „ Toga  Tara gi zede Avram, svojot sin, i Lot, sinot na Aran, sinot na svojot sin, i Sara, svojata snaa, ženata na svojot sin Avram. Tie trgnaa zaedno od Ur Haldejski za da odat vo zemjata Hananska. Stignaa vo Haran i se naselija tamu . “

Celoto semejstvo, vklu uvaj ki go i Avram, se naselilo na severot od zemjata, vo Haran. Ova prvo preseluvanje gi dobl i ilo do rodnoto mesto na  ove tvoto. Tie se odvoile od golemite, veće gusto naseleni i buntovni gradovi na plodnata i prosperitetna ramnina.

Bitie 11:32: „ Tara  ivee e dveste i pet godini; i Tara umre vo Haran . “

Roden vo 1878 godina, Tera počina na 205-godišna voзраст vo 2083 godina.

Na krajot od proučuvanjeto na ova poglavje, da zabeležime deka proektot za namaluvanje na životniot vek na 120 godini e na dobar pat kon uspeh. Pome u „600 godini“ na Sim i „148 godini“ na Nahor ili „175 godini“ na Avraam, skratuvanjeto na životniot vek e o igledno. Za okolu četiri veka podocna, Mojsej  e  ivee točno 120 godini. Brojot što go naveduva Bog će se dobie kako sovršen model.

Vo iskustvoto na Avraam, Bog prikažuva što samiot e spreman da napravi za da gi otkupi životite na svoje izbrani, koi gi izbira od site svoi čovečki suštestva spored toa dali go zadržuvaat negoviot lik za nego. Vo ova istoriska scena, Avraam e Bog kako Tatko, Isak, Bog kako Sin, a ispolnuvanjeto će se sluči vo Isus Hristos, a na negovata dobrovolna žrtva će se rodi noviot zavet.

Bitie 12

Odvojuvanje od zemnoto semejstvo

1 Moj. 12:1: „ Gospod mu reče na Avram: „ Izlezi od zemjata svoja, od rodoto svoj, i od domot na tatko svoj, vo zemjata što će ti ja pokazam Jas .““

Po Božja zapoved, Avram će go napuštiti svoeto zemno semejstvo, domot na svojot tatko, i mora da go vidime po ovoj redosled duhovnoto značenje što Bog go dal vo Bitie 2:24, na negovite zborovi koi rekle: „ Zatoa čovekot će go ostavi tatko svoj i majkata svoja i će se prilepi kon ženata svoja, i tie će stanati edno telo “ . Avram mora da „ gi ostavi tatko svoj i majkata svoja “ za da vlezeti vo proročkata duhovna uloga na Hristos za kogo važi samo „ Nevestata “, negovoto sobranie na izbranici. Telesnite vrski se prečki za duhoven napredok što izbranite mora da gi izbegnat, za da uspeati da sozdata, vo simbolična slika, „ edno telo “ so Isus Hristos, Bogot sozdatel JaHVEH.

1. Mojseeva 12:2: „ , Ke napravam od tebe golem narod i ke te blagoslovam; ke go proslavam tvoeto ime i ti ke bideš blagoslov .“

Avram će stane prviot od patrijarsite na Biblijata, priznaen od monoteistite kako „tatko na vernicite“. Toj e isto taka, vo Biblijata, prviot sluga Božji čii detalni od životot će bidati detalno prosledeni i otkrieni.

1. Mojseeva 12:3: „ , Ke gi blagoslovam onie što te blagoslovuvaa, a ke gi prokolnam onie što te prokolnuvaa; i vo tebe će bidati blagosloveni site pleminja na zemjata .“

Patuvanjata i sredbite na Avram će obezbedati dokazi za ova, i toa veće vo Egipet koga faraonot sakal da spie so Sara, veruvajki deka taa mu e sestra, spored ona što Avram go rekol za da go zaštiti svojot život. Vo vizija, Bog mu kaŹal deka Sara e žena na prorok, i toj reči umrel.

Vtoriot del od ovoj stih, „ vo tebe će bidati blagosloveni site pleminja na zemjata “, će go najde svoeto ispolnuvanje vo Isus Hristos, sinot Davidov od plemeto Judino, sinot Izrailev, sinot Isak, sinot Avramov. Vrz Avram Bog će gi izgradi svoje dva posledovatelni zaveti koi gi predstavuvaaat standardite na negovoto spasenie. Zašto ovie standardi moraa da evoluiraat za da preminati od simboličen tip vo vistski tip; spored toa dali grešniot čovek živeel pred Hrista ili po nego.

1. Mojseeva 12:4: „ , I Avram trgnal, kako što mu reče Gospod, i Lot trgnal so nego. Avram imaše sedumdeset i pet godini koga trgnal od Haran .“

Na 75 godini, Avram veќе ima dolgo životno iskustvo. Ova iskustvo mora da se stekne za da se sluša i bara Boga; ova se pravi otkako će se otkrijat kletvite na čoveštvo odvoeni od nego. Ako Bog go povikal, toa e zatoa što Avram go baral, isto taka, koga Bog mu se otkriva, toj brza da mu se pokori. I ovaa spasonosna poslušnost će mu bide potvrđena i potsetena na negoviot sin Isak vo ovoj stih citiran vo Bitie 26:5: „ zatoa što Avram go posluša glasot Moj i gi pazeše Moite zapovedi, Moite odredbi i Moite zakoni .“ Avram možel da gi čuva ovie raboti samo ako Bog mu gi pretstavil. Ova svedoštvoto od Boga ni otkriva deka mnogu raboti što ne se spomenati vo Biblijata se ispolneti. Biblijata ni pretstavuva samo rezime na dolgite postojenja na čovečkite životi. A čovečkot život od 175 godini, samo Bog može da kaže što živeel minuta po minuta, sekunda po sekunda, no za nas, dovolen e rezime na suštinskite raboti.

Spored toa, Božjiot blagoslov daden na Avram se temeli na negovata poslušnost, i celoto naše proučuvanje na Biblijata i nejzinite proroštva bi bilo zaludno ako ne ja razbereme važnosta na ovaa poslušnost, bidejki Isus Hristos ni ja dade svojata kako primer, velejki vo Jovan 8:29: „ Onoj, Koj me prati, e so mene; ne me ostavi sam, zašto sekogaš go pravam ona što e ugodno pred Nego .“ Istoto e i so sekogo; sekoj dobar odnos se steknuva so pravenje „ ona što e ugodno “ na onoj na kogo sakate da mu ugodite. Zatoa verata, vistinskata religija, ne e složena rabota, tuku ednostaven vid odnos što mu e ugoden na Boga i na sebesi.

Vo našite posledni vremenja, znakot što se pojavuva e neposlušnosta na decata kon svoje roditeli i nacionalnite vlasti. Bog gi uređuva ovie raboti za da gi natera voznasnite koi se buntovni, neblagodarni ili ramnodušni kon nego da otkrijat što samiot toj čuvstvuvaa poradi nivnata zloba . Taka, delata sozdadeni od Boga izvikuvaaat mnogu poglasno od izvicite i govorite, za da go izrazat negovoto pravedno negoduvanje i negovite pravedni prekori.

1. Mojseeva 12:5: „ Togaš Avram gi zede Sara, svojata žena, i Lot, sinot na svojot brat, i celiot nivni imot što go bea sobrale, i slugite što gi bea steknale vo Haran, i trgnaa da odat vo zemjata Hananska, i dojdoo vo zemjata Hananska .“

Haran e severoistočno od Hanaan. Zatoa Avram se upatuvaa kon zapad od Haran, a potoa kon jug, i vleguvaa vo Hanaan.

1. Mojseeva 12:6: „ I Avram pomina niz zemjata do mestoto narečeno Sihem, do dabovite More. Vo toa vreme Hanaancite bea vo zemjata .“

Treba li da ve potsetime? „ Hanaancite “ se džinovi, no što e so samiot Avram? Bidejki potopot se ušte bil mnogu blizu i Avram mnogu verovatno možel da bide so golemina na džin. Po vleguvanje vo Hanaan, toj ne go prijavuvaa prisustvoto na ovie džinovi, što e logično ako samiot toj se ušte e vo ramkite na ovaa norma. Spuštajki se na jug, Avram ja preminuvaa denešna Galileja i pristignuvaa vo denešna Samarija, vo Sihem. Ovaa zemja Samarija će bide mesto na evangelizacija favorizirano od Isus Hristos. Tamu, toj će najde vera kaj „Samarjankata“ i nejzinoto semejstvo, vo čija kuća, za prv pat, na nivno golemo iznenaduvanje, eden Evrein si dozvolil da vlezee.

Bitie 12:7: „ Togaš Gospod mu se javi na Avram i mu reče: „Na tvoeto potomstvo će mu ja dadam ovaa zemja.“ I Avram izgradi tamu žrtvenik na Gospoda, Koj mu se javi .“

Bog prvo ja izbira denešna Samarija za da mu se pokaže na Avram, koj će ja osveti ovaa sredba so toa što će izgradi oltar tamu, proročki simbol na krstot na Hristovoto mačenje. Ovoj izbor sugerira vrska

so idnata evangelizacija na zemjata od strana na Isus Hristos i negovite apostoli. Od ova mesto Bog mu objavljuje deka će ja dade ovaa zemja na negovoto potomstvo. No, koe, evrejskoto ili hristijanskoto? I pokraj istoriskite fakti vo korist na Evreite, ova vetovanje se čini deka se odnesuva na Hristovite izbranici za ispolnuvanje na novata zemja; bidejki Hristovite izbranici se isto taka, spored principot na opravduvanje preku vera, potomstvoto veteno na Avram.

1. Mojseeva 12:8: „ Ottamu se preseli na planinata istočno od Vetil i go postavi svojot šator, imajki go Vetil na zapad, a Gaj na istok. Tamu Mu izgradi žrtvenik na Gospoda i go povika imeto Gospodovo .“

Spuštajki se kon jug, Avram se smesti na planinata pomegu Vetil i Gaj. Bog ja odredi orientacijata na dvata grada. Vetil znači „dom Božji“ i Avram go smesti na zapad, vo orientacijata što će im se dade na šatorot i hramot Erusalim, taka što koga će vlezat kon svetosta Božji, negoviot dom, službenicite će go svrtat grbot kon izgrejsonceto koe izgreva na istok, na istok. Na istok e gradot Gaj, čij koren znači: kup kamenja, urnatini ili rid i spomenik. Bog ni go otkriva svojot sud: sproti vlezot na izbranite vo domot Božji, na istok ima samo urnatini i kupišta kamenja. Na ovaa slika, Avram imal otvoreni dva pata kon slobodata pred sebe: na zapad, Vetil i život ili, na istok, Gaj i smrt. Za sreća, toj veće go izbral životot so JAHEV.

1. Mojseeva 12:9: „ Avram prodolži so svoite marševi, napreduvajki kon jug .“

Da zabeležime deka pri ova prvo preminuvanje na Hanaan, Avram ne odi vo „Jevus“, imeto na idniot grad na David: Erusalim, koj zatoa e celosno ignoriran od nego.

1. Mojseeva 12:10: „ I imaše glad vo zemjata; i Avram otide vo Egipet da se naseli tamu, zašto gladot beše golem vo zemjata .“

Kako što će bide slučajot, vo vremeto koga Josif, sinot na Jakov, ili Izrael, će stane prviot vezir na Egipet, gladot go natera Avram da odi vo Egipet. Negovite iskustva tamu se raskazani vo ostanatite stihovi od ova poglavje.

Avram e miren, pa duri i plašliv čovek. Plašejki se deka će bide ubien zatoa što ja zel negovata žena Sara, koja bila mnogu ubava, toj rešil da ja pretstavi kako svoja sestra, što e poluvistina . So ovaa strategija, faraonot go zadovolil i go obsipil so dobra što će mu dadat bogatstvo i moć. So ova, Bog go udril faraonot so čumi i toj doznal deka Sara e negova žena. Potoa go isteral Avram, koj go napuštill Egipet bogat i moćen. Ova iskustvo go proreklo prestopot na Evreite koi, otkako bile robovi vo Egipet, će go napuštati, nosejki go negovoto zlato i bogatstvo so sebe. I ovaa moć naskoro će mu bide mnogu korisna.

Bitie 13

Odvojuvanjeto na Avram od Lot

Vračkajki se od Egipt, Avram, negovoto semejstvo i Lot, negoviot vnuk, se vraќaat vo Vetil, na mestoto kade što podignal oltar za da go povika Boga. Dodeka site se na ova mesto, smesteno pomeѓu Vetil i Gaj, pomeѓu „Boჟjot dom“ i „propasta“. Po kavgite meѓu nivnite slugi, Avram se oddeluva od Lot, na kogo mu dava izbor na nasokata što saka da ja zeme. I Lot ja koristi moჟnosta da ja izbere ramninata i nejzinata plodnost, vetuvajќi prosperitet. Stih 10 precizira: „ Lot gi krena očit i ja vide celata Jordanska ramnina, deka e navodnuvana nasekade. Pred Jahve da gi uništi Sodom i Gomora, taa beše, do Sigor, kako gradinata Gospodova, kako zemjata Egipetska “. Pravejќi go toa, toj ja izbra „propasta“ i ke ja otkrie koga Bog ke gi udri so ogan i sulfur gradovite vo ovaa dolina, sega delumno pokrieni so „Mrtvoto More“; kazna od koja toj i negovite dve ќerki ke izbegaat, blagodarjenje na milosta Boჟja, koj ke isprati dva angela da go predupredat i da go nateraat da go napušti Sodom kade što ke živee. Vo stih 13 čitame: „ Luѓeto od Sodom bea zli i golemi grešnici pred Jahve “.

Taka Avram ostanal vo blizina na Vetil, „domot Boჟji“ na planinata.

1. Mojseeva 13:14-18: „ Togaš Gospod mu reče na Avram, otkako Lot se oddeli od nego: „Podigni gi očit i svoi i pogledni od mestoto kade što si, kon sever i jug, kon istok i zapad; zašto celata zemja što ja gledaš, ke ti ja dadam tebe i na tvoeto potomstvo zasekogaš. Ke go napravam tvoeto potomstvo kako prav zemski , taka što ako nekoj moჟe da go izbroi pravot zemski , ke se izbroi i tvoeto potomstvo. Stani, prošetaj ja zemjata po nejzinata dolჟina i po nejzinata širina, zašto Jas ke ti ja dadam tebe . “ Avram go krena svojot šator i dojde i se naseli meѓu dabovite Mamre, koi se blizu Hevron. I tamu mu izgradi žrtvenik na Gospoda . “

Otkako mu dal na Lot moჟnost za izbor, Avram go dobiva delot što Bog saka da mu go dade i tuka povtorno, toj gi obnovuva svoje blagoslovi i svoje vetuvanja. Sporedbata na negovoto „ seme “ so „ zemniot prav “, potekloto i krajot na čovečkata duša, teloto i duhot, spored Bitie 2:7, ke bide potvrđena so sporedbata na „ dzvezdite nebesni “ vo Bitie 15:5.

Bitie 14

Razdeluvanje po mok

Četiri carevi od istok doaѓaat da vodat vojna protiv pette carevi od dolinata kade što se naoѓa Sodom, kade što živee Lot. Pette carevi se porazeni i zarobeni, zaedno so Lot. Predupreden, Avram mu doaѓa na pomoš i gi osloboduva site zarobeni zaloჟnici. Da go zabeleჟime interesot na sledniot stih.

1. Mojseeva 14:16: „ Toj go vrati celoto bogatstvo; go vrati i svojot brat Lot, negoviot imot, ženite i luѓeto . “

Vsušnost, Avram interveniral samo za Lot. No, rasključujki gi faktite, Bog ja prikriva ovaa realnost za da go predizvika svojot prekor kon Lot, koj napravil loš izbor da živee vo gradot na zlite.

1. Mojseeva 14:17: „ Otkako Avram se vrati od pobedata nad Hodorlogomor i carevite što bea so nego, carot na Sodom izleze da go prečeka vo dolinata Šave, odnosno dolinata na Carot .“

Na pobednikot mora da mu se zablagodari. Zborot „Šave“ znači: običen; tokmu toa go zavede Lot i vlijaeše na negoviot izbor.

1. Mojseeva 14:18: „ I Melhisedek, carot Salimski, donese leb i vino; toj beše sveštenik na Sevišniot Bog .“

Ovoj car na Salem bil „ sveštenik na Sevišniot Bog “. Negovoto ime znači „Mojot Car e Pravda“. Negovoto prisustvo i intervencija davaat dokaz za kontinuitetot na obožavanjeto na vistinskiot Bog na zemjata od krajot na potopot, što ostanuva mnogu prisutno vo mislite na lugeto od vremeto na Avram. No, ovie obožavатели na vistinskiot Bog ne se celosno nesvesni za planot za spasenie što Bog kje go otkrie preku proročkite iskustva što gi živeele Avram i negovite potomci.

1. Mojseeva 14:19: „ I go blagoslovi Avrama i reče: „Blagosloven da e Avram od Sevišniot Bog, Gospodarot na neboto i zemjata! “

Blagoslovot na ovoj oficijalen Božji pretstavnik dopolnitelno go potvrduva blagoslovot što Bog mu go dal direktno lično na Avram.

1. Mojseeva 14:20: „ Blagosloven da e Sevišniot Bog, Koj gi predade neprijatelite tvoi vo tvoi race! A Avram mu dade desetok od sè .“

Melhisedek go blagoslovuva Avram, no vnimava da ne mu ja pripiše pobedata nemu; mu ja pripišuva na „ Sevišniot Bog, koj ima“. gi predade svoje neprijатели vo negovite race .“ I, imame konkreten primer za poslušnost na Avram kon Božjite zakoni bidejki toj „ dade desetina od sè “ na Melhisedek, čie ime znači: „Mojot Car e Pravda“. Zatoa, ovoj zakon za desetok veke postoele od krajot na potopot na zemjata, a verovatno duri i pred „potopot“.

1. Mojseeva 14:21: „ Carot na Sodom mu reče na Avram: „Daj mi gi lugeto, a bogatstvoto zemi si za sebe .“

Carot na Sodom mu e dolžen na Avram za toa što go oslobodil svojot narod. Zatoa saka kralski da plati za negovata služba.

1. Mojseeva 14:22: „ Avram mu odgovori na carot sodomski: „Ja krevam rakata kon Jahve, Sevišniot Bog, gospodarot na neboto i zemjata. “

Avram ja koristi situacijata za da go potseti zlobniot car za postoenjeto na „ Jahve, Sevišniot Bog “, edinstveniот „ Gospodar na neboto i zemjata “; što go pravi edinstven sopstvenik na celoto bogatstvo što carot go steknuva preku svojata zloba.

1. Mojseeva 14:23: „ Nema da zemam ništo od sè što e tvoe, ni konec ni vrvka od čevli, za da ne rečeš: „Jas go zbogativ Avrama, a jas nemam ništo. “

Vo ovoj stav, Avram mu svedoči na carot na Sodom deka došol vo ovaa vojna samo za da go spasi svojot vnuk Lot. Avram go osuđuva, kako Bog, ovoj car koj živee vo zlo, perverzija i nasilstvo. I toj mu go razjasnuva ova so toa što go odbiva svoeto nedostojno steknato bogatstvo.

1. Mojseeva 14:24: „ Samo ona što go jadea mladite maži, i delot na lugeto što otidoa so mene, Aner, Eshol i Mamre: tie neka go zemat svojot del .“

No, ovoj izbor na Avram se odnesuva samo na nego, čovekot Božji sluga, a negovite slugi možat da go zemat svojot del od ponudenoto bogatstvo.

Bitie 15

Razdeluvanje preku sojuz

1. Mojseeva 15:1: „ Posle ovie raboti, slovoto Gospodovo mu dojde na Avram vo videnie: „Ne plaši se, Avrame; Jas sum tvoj štit, i tvojata nagrada će bide mnogu golema .“

Avram e miren čovek koj živee vo brutalen svet, pa vo vizija Bog, negoviot prijatel Jahve, doaga da go uveri: „ Jas sum tvoj štit, i tvojata nagrada će bide mnogu golema “.

1. Mojseeva 15:2: „ Avram odgovori: „Gospodi Gospodi, što će mi dadeš? Jas će si odam bez deca, a naslednik na mojot dom e Eliezer od Damask .“

Dolgo vreme, Avram stradal od toa što ne možel da bide tatko poradi neplodnosta na Saraja, negovata zakonska sopruža. I toj znae deka po negovata smrt, blizok rodnina će go nasledi negoviot imot: „ Eliezer od Damask “. Da zabeležime patem kolku e star ovoj grad, „ Damask “, vo Sirija.

Bitie 15:3: „ A Avram reče: „Ete, ne mi dade potomstvo; i onoj što će se rodi vo mojot dom, će mi bide naslednik .“

Avram ne gi razbira vetuvanjata dadeni za negovoto potomstvo bidejki nema deca, bidejki e bezdeten.

1. Mojseeva 15:4: „ Togaš mu dojde slovoto Gospodovo: „Ovoj čovek nema da bide tvoj naslednik, tuku onoj što će izleze od tvoite dni, će bide tvoj naslednik .“

Bog mu kažuva deka toj vsušnost će stane tatko na dete.

Bitie 15:5: „ I go izvede nadvor i reče: „Pogledni sega kon neboto i izbroj gi dzvezdite, ako možeš da gi izbroiš.“ I mu reče: „Taka će bide potomstvoto tvoe .“

Po povod ovaa vizija dadena na Avram, Bog ni otkriva simboličen ključ za značenjeto što toj mu go dava duhovno na zborot „ dzvezda “. Prvično citirano vo Bitie 1:15, ulogata na „ dzvezdata “ e „ da i

dava svetlina na zemjata “ i ovaa uloga e veќе uloga na Avram, kogo Bog go povikal i go odvoil za ovaa cel, no isto taka ќе bide i uloga na site vernici koi ќе ja tvrdат negovata vera i negovata služba na Boga. Zabeležete deka spored Daniel 12:3, statusot na „ dzvezdi “ ќе im se daje na izbranite po nivnoto vleguvanje vo večnosta: „ Mudrite ќе svetat kako svetlinata na neboto, a onie što ќе obratat mnozina kon pravednost, ќе svetat kako dzvezdite vo večni vekovi “. Likot na „ dzvezdata “ ednostavno im se pripisúva poradi nivniot izbor od Boga.

1. Mojseeva 15:6: „ Avram poveruva vo Jahve, i toj mu go pripíša toa kako pravednost .“

Ovoj kratok stih go sočinuva oficijalniot element na definicijata za verata i principot na opravduvanje preku vera. Zašto verata ne e ništo drugo osven prosvetlena, opravdana i dostojna doverba. Doverbata vo Boga e legitimna samo so prosvetleno poznavanje na Negovata volja i na sè što Mu e ugodno, bez koe taa stanuva nelegitimna. Doverbata vo Boga se состоi vo veruvanjeto deka toj gi blagoslovuva samo onie što Mu se pokoruvaa, sledejќi go primerot na Avram i sovršeniот primer na Isus Hristos.

Ovaa Božji sud vrz Avram go pretškažuva ona što toj ќе go donese vrz site onie što ќе postapuvaat kako nego, vo istata poslušnost kon božestvenata vistina predložena i barana vo nivno vreme.

1. Mojseeva 15:7: „ I Gospod mu reče: „ Jas sum Gospod, Koj te izvede od Ur Haldejski, za da ti ja dadam ovaa zemja vo nasledstvo .“

Kako preambula na pretstavuvanjeto na negoviot zavet so Avram, Bog go potsetuva Avram deka go izvel od Ur Haldejski. Ovaa formula e modelirana vrz osnova na pretstavuvanjeto na prvata od Božjite „deset zapovedi“ citirani vo Izlez 20:2: „ Jas sum Jahve, tvojot Bog, koj te izvede od zemjata Egipetska, od domot na ropstvoto .“

Bitie 15:8: „ Avram odgovori: „Gospodi Gospodi, kako ќе znam deka ќе go nasledam? “

Avram bara znak od Gospoda.

1. Mojseeva 15:9: „ I Gospod mu reče: Zemi si trigodišna junica, trigodišna koza, trigodišen oven, grlica i mlad gulab .“

1. Mojseeva 15:10: „ Avram gi zede site ovie životni, gi preseče na polovina i gi stavi sekoj del sproti drugiot; a pticite ne gi razdeli .“

Božjiот odgovor i Avramovoto dejstvo baraaт objasnuvanje. Ovaa žrtvena ceremonija se zasnova na idejata za spodeluvanje, što se odnesuva na dvete strani koi sklučuvaat zavet, odnosno da spodeluvame kako dvajca. Životnite isečeni na sredina go simboliziraat teloto Hristovo, koe, bidejќi e edno, duhovno ќе bide spodeleno pomeѓu Bog i negovite izbranici. Ovcite se po slika na čovekot i Hristos, no pticite nemaat takva slika na čovekot što ќе bide Hristos ispraten od Boga. Zatoa, kako nebesen simbol, tie se pojavuvaat vo zavetot, no ne se isečeni. Iskupuvanjeto na grevot od strana na Isus ќе bide blagotvorno samo za zemnite izbranici, a ne i za nebesnite angeli.

Bitie 15:11: „ Grablivkite se nafrlija vrz trupovite, a Avram gi izbrka .“

Vo Božjiот proročen plan, samo trupovite na zlite i buntovnite ќе bidat dadeni kako hrana na grablivite ptici pri slavnото vraќanje na Hristos Spasitelot. Na krajot na vremeto, ovaa sudbina nema

da gi zasega onie što će sklučat zavet so Boga vo Hristos i preku negovite zakoni. Zašto trupovite na životnitate što se izloženi na ovoj način se od golema svetost za Boga i za Avram. Dejstvoto na Avram e opravdano zatoa što faktite ne smeat da bidat vo sprotivnost so proroštvoto vo vrska so idninata i konačnata sudbina na Hristovata svetost.

1. Mojseeva 15:12: „ A štom sonceto zajde, dlabok son go obzede Avram; i ete, strav i golema temnina go obzede .“

Ovoj son ne e normalen. Toa e „ dlabok son “, kako onoj vo koj Bog go frlil Adam za da sozdade žena, negovata „ pomošnička “, od ednoto negovo rebro. Kako del od zavetot što go sklučuva so Avram, Bog će mu go otkrie proročkoto značenje dadeno na ovoj „ pomošnik “, koj će bide predmet na Božjata ljubov vo Hristos. Vsušnost, samo po izgled, Bog go pravi da umre za da vleze vo negovoto večno prisustvo, so što go predviduva negovoto vleguvanje vo večniot život, odnosno vo vistinskiot život, spored principot deka nikoj čovek ne može da go vidi Boga i da živee.

„ Golemata temnina “ znači deka Bog go zaslepuva za zemniot život za da izgradi vo negoviot um virtuelni slici od proročka priroda, uključuvajki go i pojavuvanje i prisustvoto na sami Bog. Taka, potonat vo temnina, Avram čuvstvuva opravdan „ strav “. Pokraj toa, ova ja naglasuva impozantnata priroda na Bog-tvorec koj mu zboruva.

1. Mojseeva 15:13: „ I Gospod mu reče na Avram: Znaj deka tvoite potomci će bidat stranci vo zemja što ne e nivna, i deka će robuivat i će bidat ugnjetuvani četiristotini godini .“

Bog mu ja objavuva na Avram idninata, sudbinata rezervirana za negovite potomci.

„... tvoite potomci će bidat stranci vo zemja što nema da bide nivna “: ova se odnesuva na Egipet.

„... tamu će bidat porobeni “: do promenata na noviot faraon koj ne go poznaval Josif, Evreinit koj stanal golem vezir na svojot prethodnik. Ova porobuvanje će se izvrši vo vremeto na Mojsej.

„... i će bidat ugnjetuvani četiristotini godini “: Ova ne e samo egipetsko ugnjetuvanje, tuku poširoke ugnjetuvanje što će vlijae vrz potomcite na Avram sè dodeka ne ja osvojat Hanaan, nivnata nacionalna zemja vetena od Boga.

1. Mojseeva 15:14: „ No, Jas će mu sudam na narodot na koj će mu služat, i potoa će izlezat so golemo bogatstvo .“

Ovoj pat celnata nacija e navistina samo Egipet, koj će go napuštati, efikasno zemajki gi site negovi bogatstva so sebe. Zabeležete deka vo ovoj stih, Bog ne mu go pripisuje na Egipet „ugnetuvanje“ spomenato vo prethodniot stih. Ova go potvrđuva faktot deka spomenatite „ četiristotini godini “ ne se odnesuvaat samo na Egipet.

1. Mojseeva 15:15: „ Če otideš kaj svoite tatkovci vo mir i će bideš pogreban vo dobra starost .“

Sè će se ispolni kako što mu najavi Bog. Če bide pogreban vo Hevron, vo pešterata Mahpela, na zemja što ja kupil Avram dodeka bil živ od eden Heteec.

1. Mojseeva 15:16: „ Vo četvrtoto koleno će se vratat vamu, zašto bezzakonieto na Amorejcite sè ušte ne e ispolneto .“

Među ovie Amorejci, Hetejcite imaat dobri odnosi so Avram, kogo go smetaat za pretstavnik na golemiot Bog. Zatoa se soglasuvaat da mu ja prodadat zemjata za negoviot grob. No, za „četiri generaciji“, odnosno „četiristotini godini“, situacijata će bide poinakva i hanaanskite narodi će go dostignat pragot na bunt bez poddržka od Boga i site će bidat uništeni za da im ja ostavat svojata zemja na Evreite koi će ja napravat svoja nacionalna počva.

Za podobro da go razbereme ovoj katastrofalen plan za Hanaancite, mora da se setime deka Noe go prokolnal Hanaan, koj bil prv sin na negoviot sin Ham. Zatoa, Vetenata zemja bila naselena od ovoj potomok na Ham, prokolnat od Noe i od Boga. Nivnoto uništuvanje bilo samo prašanje na vreme određeno od Boga za da gi ostvari svoje planovi na zemjata.

1. Mojseeva 15:17: „A koga sonceto zajde, se pojavi temnina, i ete, pečka što čadi, i plamen pomina među razdelenite životni.“

Na ovaa ceremonija, ogan zapalen od čovek e zabranet. Zaradi osmeluvanje da se prekrši ovoj princip, dvata sina na Aron eden den će bidat progoltani od Boga. Avram pobaral od Boga znak i toj doaga vo forma na nebesen ogan što pominuva među životnite presečeni na dva dela. Vaka Bog svedoči za svoje slugi kako što e prorokot Ilija pred prorocite na Vaalcite poddržani od stranskata kralica i supruga na kralot Ahav, po ime Jezavela. Nejziniot oltar se udavi vo voda, ognot ispraten od Boga će go progolta oltarot i vodata podgotvena od Ilija, no oltarot na lažnite proroci će bide ignoriran od negoviot ogan.

1. Mojseeva 15:18: „Vo toj den Gospod skluči zavet so Avram i reče: „Na tvoeto potomstvo mu ja davam ovaa zemja, od rekata Egipet do golemata reka, rekata Euftrat.“

Na krajot od ova poglavje 15, ovoj stih go potvrđuva toa, negovata glavna tema e vsušnost sojužot što gi oddeluva izbranite od drugite luđe, taka što tie go delat ovoj sojuž so Boga i mu služat.

Granicite na zemjata vetena na Evreite gi nadminuvaat onie što narodot će gi okupira po osvojuvanje na Hanaan. No, Bog vo svojata ponuda gi vključva ogromnite pustini na Sirija i Arabija što se spojuvaat so „Euftrat“ kon istok, kako i pustinata Sur što go oddeluva „Egipet“ od Izrael. Pomeđu ovie pustini, vetenata zemja dobiva izgled na Božja gradina.

Vo proročkoto duhovno čitanje, „rekite“ simboliziraat narodi, pa zatoa Bog može da prorokuva za potomstvoto na Avram, odnosno za Hristos koj će gi najde svoje vernici i svoje izbrani nadvor od Izrael i Egipet, na zapad vo „Evropa“ simbolizirana vo Otkrovenie 9:14 pod imeto „golemata reka Euftrat“.

1. Moj. 15:19: „zemjata na Kenejcite, Kenezcite, Kadmonejcite“,

1. Mojseeva 15:20: „od Hetejcite, od Ferezejcite, od Refaimcite“,

1. Moj. 15:21: „na Amorejcite, Hanaancite, Gergesejcite i Evusejcite“.

Vo vremeto na Avram, ovie iminja gi označuvale semejstvata sobrani vo gradovite što ja sočinuvale i ja naseluvale zemjata Hanaan. Među niv bile i Refaimcite, koi go začuvale poveće od drugite džinovskoto znae na prepotopnite žiteli koga Isus Navin ja zazel teritorijata „četiri generaciji“ ili „četiristotini godini“ podocna.

Avram e patrijarh na dvata zaveta vo Božjiot plan. Negovite potomci preku teloto ќе sozadad mnogu potomci koi ќе se rodat vo narodot izbran od Boga, no ne i izbran od nego. Kako rezultat na toa , ovoj prv zavet zasnovan na teloto go iskrivuva negoviot plan za spasenie i go zamagluva negovoto razbiranje, bidejki spasenieto ќе počiva isključivo na činot na verata vo dvata zaveta. Obrežuvanje na teloto ne go spasi evrejskiot čovek iako toa go baraše Bog. Ona što mu dozvoli da bide spasen bea negovite poslušni dela što ja otkriva i potvrđija negovata vera i doverba vo Boga. I istoto e ona što go uslovuva spasenieto vo noviot zavet, vo koj verata vo Hristos e oživeana preku delata na poslušnost kon zapovedite, uredbite i božestvenite principi otkrieni od Boga, vo celata Biblija. Vo ispolnet odnos so Boga, učenje za bukvata e osvetleno od inteligencijata na duhot; Zatoa Isus reče: „ Bukvata ubiva, a duhot oživuva “.

Bitie 16

Razdeluvanje po legitimitet

1. Mojseeva 16:1: „ Sara, ženata na Avram, ne mu rađaše deca. Imaše sluginka Egipćanka, po ime Agar .“

Bitie 16:2: „ I Sara mu reče na Avram: „Ete, Gospod me napravi neploden; dojd, te molam, kaj sluginkata moja; možebi ќе rodam deca od nea. “ Avram go posluša glasot na Sara.

1. Mojseeva 16:3: „ Togaš Sara, ženata Avramova, ja zede svojata sluginka Agara, Egipćankata, i mu ja dade na svojot maž Avram za žena, otkako Avram živeeše deset godini vo zemjata Hananska .“

Lesno ni e da go kritikuvame ovoj nesrečen izbor poradi inicijativata na Sara, no poglednete ja situacijata kako što im se pretstavi na blagoslovenite dvojki.

negovata utroba ќе se rodi dete . No, toj ne mu kaŝal za Sara, negovata žena, koja bila neplodna. Pokraj toa, Avram ne go povikal svojot Tvorec za pojasnuvanje na negovite najavi. Toj čekal Bog da mu zboruva spored negovata suverena volja. I tuka, mora da razbereme deka ovoj nedostatok na objasnuvanje bil tokmu namenet da ja isprovocira ovaa čovečka inicijativa so koja Bog sozdava nelegitimen pandan vo smisla na vetuvanje za blagoslov, no korisen, za da postavi pred idniot Izrael izgraden vrz Isak, voinstven i sporliv natprevar, protivnik, pa duri i neprijatel. Bog razbral deka pokraj dvata pata, dobroto i zloto postaveni pred izborot na čovekot, „morkovot i stapot“ bile neophodni za da se dviŝi napred neposlušnoto „magare“. Raĝanje na Ismail, isto taka sin na Avram, ќе go favorizira formiranje na arapskiot štab do negovata posledna forma vo istorijata, religiozniot, islamot (pokornost; vrv na ironija za ovoj prirodno i nasledno buntoven narod).

1. Mojseeva 16:4: „ Toj vlezal kaj Agara, i taa začna. Koga vide deka e bremena, ja prezre svojata gospodarka .“

Ovoj preziren stav na Agar, Egipčankata, kon nejinata gospodarka se ušte gi karakterizira arapske muslimanske narodi denes. I pravejki go toa, tie ne se sosema vo greška, bidejki zapadni svet ja prezira ogromnata privilegija da bide evangeliziran vo imeto na božestveni Hristos Isus. Taka, ova lažna arapska religija prodolžuva da proglašuva deka Bog e golem koga Zapadot go izbrišal od registrite na svoje misli.

Slikata dadena vo ovoj stih ja prikažuva točnata situacija na našite posledni vremenja, bidejki zapadnoto hristijanstvo, duri i iskriveno, kako Sara, poveќе ne rađa sinovi i tone vo duhovnata sterilnost na temninata. I pogovorkata veli: vo zemjata na slepите, ednookite se kraljevi.

1. Mojseeva 16:5: „A Sara mu reče na Avram: „Mojot sram e vrz tebe! Ja dadov sluginkata moja vo tvoja pregratka. A koga vide deka e bremena, me prezre. Gospod neka sudi među mene i tebe. ““

1. Mojseeva 16:6: „Avram i reče na Sara: „Ete, tvojata sluginka e vo tvoja vlast; napravi so nea što ti e najdobro!“ I Sara se odnesuvaže lošo so nea; i Agar izbega od nea .“

Avram ja prezema odgovornosta za ova i ne ja obvinuva Sara deka e inspiracija za ova nelegitimno rađanje. Taka, od samiot početak, legitimitetot go nametnuva svojot zakon vrz nelegitimitetot, i sledejki ja ova lekcija, otsega natamu, brakovite će gi obedinuvaat samo lugeto od isto blisko semejstvo, duri i vo Izrael na idninata i negovata nacionalna forma dobiena po egzodusot od porobuvačkiot Egipet.

1. Mojseeva 16:7: „Angelot Jahve ja najde kaj izvor vo pustinata, kaj izvorot što e na patot kon Sur .“

Ova direktna razmena pomeđu Boga i Agara e možna samo poradi blagosloveni status na Avram. Bog ja naoga vo pustinata Sur, koja će stane dom na nomadskite Arapi koi živeat vo šatori, postojano barajki hrana za svoje ovci i kamili. Izvorot na voda bil sredstvo za preživuvanje na Agara, i taa se srećava so „izvorot na vodite na životot“, koj ja ohrabruva da go prifati svojot status na sluginka i nejinata plodna sudbina.

1. Mojseeva 16:8: „Toj praša: „Agar, sluginka na Sara, od kade doagaš? I kade odiš?“ Taa odgovori: „Begam od mojata gospodarka Sara .“

Agara odgovara na dvete prašanja: Kade odiš? Odgovor: Begam. Od kade doagaš? Odgovor: Od Sara, mojata gospodarka.

1. Mojseeva 16:9: „Angelot Jahve i reče: „Vrati se kaj gospodarkata tvoja i ponizi se pod nejinata raka .“

Golemiot sudija ne mu ostava izbor, toj nareduva vraćanje i poniznost, bidejki vistinski problem bil predizvikan od prezir pokažan kon negovata ljubovnica, koja, pokraj nejinata sterilnost, ostanuva negova legitimna ljubovnica i mora da bide služena i počituvana.

1. Mojseeva 16:10: „Angelot Jahve i reče: „Će go umnožam tvoeto potomstvo, taka što nema da može da se prebroi vo množestvo .“

Jahve go ohrabruva nudejki mu „morkov“. Mu vetuva potomstvo „tolku brojno što će bide nevozmožno da se izbroi“. Nemojte da se lažete, ova množstvo će bide telesno, a ne duhovno. Bidejki Božjite proroštva će gi nosat samo evrejskite potomci do vospostavuvanje na novi zavet. No, se

razbira, sekoj iskren Arap može da vleve vo Božjiot zavet so prifaćanje na negovite standardi napišani od Evreite vo Biblijata. I od negovoto pojavuvanje, muslimanskiot Kuran ne go ispolnil ovoj kriterium. Toj gi obvinuva, kritikova i gi iskrivuva bibliskite vistini potvrdeni od Isus Hristos.

Koristejki go za Ismail izrazot što veće se koristel za Avram, „tolku brojni što nema da bide možno da se izbrojat“, razbirame deka ova se samo čovečki proliferaciji, a ne izbrani za većen život. Sporedbite predloženi od Boga sekogaš se predmet na uslovi što mora da se ispolnat. Primer: „dzvezdite nebesni“ se odnesuva na sekoja religiozna aktivnost što se sastoi od „davanje svetlina na zemjata“. No, so kakva svetlina? Samo svetlinata na vistinata legitimirana od Boga pravi „dzvezda“ dostojna da „sveti zasekogaš“ na nebesata, spored Daniel 12:3, bidejki tie će bidat navistina „inteligentni“ i navistina će „učat za pravednost“ spored Boga.

1. Moj. 16:11: „Angelot Gospodov i reče: „Ete, ti si bremena i će rodiš sin, i će go narečeš so ime Ismail, zašto Gospod ja ču tvojata maka.““

1. Mojseeva 16:12: „Če bide kako divo magare; rakata negova će bide protiv sekogo, i rakata na sekogo protiv nego; i će živee vo prisustvo na site svoi braća.“

Bog gi sporeduva Ismail i negovite arapski potomci so „divo magare“, životno poznato po svojot neposlušen i tvrdoglav karakter; a zgora na toa, brutalno bidejki se narekuva „divo“. Zatoa, toa ne dozvoluva nitu da bide pripitomeno, nitu pripitomeno, nitu namameno. Nakratko, toa ne saka i ne dozvoluva da bide sakano, a vo svoite geni nosi agresivno nasleduvanje kon sopstvenite braća i stranci. Ova presuda utvrđena i otkriena od Boga e od golemo značenje, vo ova vreme na krajot, za da se razbere kaznenata uloga, za Boga, na religijata na islamot, protiv koja se boreše lažnoto hristijanstvo vo vremeto koga hristijanskata „svetlina“ beše samo „temnina“. Otkako se vrati vo zemjata na svoite predci, Izrael povtorno stana negova cel, kako što i Zapadot, etiketiran kako hristijanin, zaštiten od amerikanskata sila, koja tie ja narekuvaat, bez mnogu greška, „golemiot Satana“. Vistina e deka mal „Satana“ može da go prepoznae „golemiot“.

So raćanjeto na Ismail, ime što znači „Bog slušna“, deteto na sporot, Bog sozdava dopolnitelna podelba vo semejstvoto na Avram. Ova e dodadeno na prokletstvoto na jazicite sozdadeno vo iskustvoto vo Vavilon. No, ako toj gi podgotvuva sredstvata za kaznuvanje, toa e zatoa što odnapred go znae buntovničkoto odnesuvanje na lućeto vo negovite dva posledovatelni sojuzi do krajot na svetot.

Bitie 16:13: „I go nareče imeto na Gospoda, Koj i zboruvaše, Ata El Roj; zašto reče: „Dali vidov nešto ovde otkako toj me vide?“

Imeto Ata El Roi znači: Ti si Bog što gleda. No, veće ova inicijativa da mu se dade ime na Boga e navreda za negovata superiornost. Ostatokot od ovoj stih, preveden na mnogu različni načini, e sumiran vo ova misla. Agar ne može da poveruva. Taa, malata sluginka, bila predmet na vnimanieto na golemiot tvorec Bog koj ja gleda sudbinata i ja otkriva. Po ova iskustvo, od što može da se plaši?

Bitie 16:14 „Zatoa toj bunar se vika Bunar Lahaj Roj; se naoća meću Kadeš i Vared.“

Zemskite mesta kade što Bog se manifestiral se prestižni, no počestite što lućeto im gi oddavaat čestopati se predizvikani od nivniot idolopoklonički duh, koj ne gi pomiruva so Nego.

Bitie 16:15 „ Agar mu rodi na Avram sin; i Avram go nareče svojot sin, kogo mu go rodi Agar, Ismael .“

Ismail e navistina avtentičen sin na Avram, a osobeno negovoto prvo dete, kon koe toj prirodno ќе se privrže. No, toj ne e sin na vetuvanjeto što odnapred go objavil Bog. Iako e izbran od Bog, imeto „ Ismail “ što mu e dadeno, što znači „ Bog odgovoril “, se bazira prvenstveno na stradanjeto na Agar, žrtva na odlukite doneseni od nejzinata gospodarka i gospodar. No, vo vtoru smisla, toa se bazira i na greškata na Avram i Sara što momentalno poveruvale deka ovoj sin začnat od Agar, Egipćankata, e potvrda, što znači „odgovor“ i ispolnuvanje na Božjata objava. Ovaa greška ќе ima krvavi posledici do krajot na svetot.

Bog vlezle vo igrata na čovečkata misla i za nego suštinskoto e postignato: deteto na sporot i konfliktnata razdelba e živo.

1. Mojseeva 16:16: „ Avram imaše osumdeset i šest godini koga Agar mu go rodi Ismail .“

Znači, „Ismael“ e roden vo 2034 godina (1948 + 86) koga Avram imal 86 godini.

Bitie 17

Razdeluvanje preku obrežuvanje: znak vo teloto

1. Mojseeva 17:1: „ Koga Avram imaše devedeset i devet godini, Gospod mu se javi i mu reče: „Jas sum Bog Semoćen. Odi pred Mene i bidi neporočen. ““

Vo 2047 godina, na 99-godišna vozrast i Ismail na 13-godišna vozrast, Avram e poseten vo duh od Bog, koj mu se pretstavuva za prv pat kako „ Semoćen Bog “. Bog podgotvuva dejstvo što ќе go otkrie ovoj „semoćen“ karakter. Božjiot izgled e glavno verbalen i auditiven bidejќi negovata slava ostanuva nevidлива, no sličnosta na negovata ličnost može da se vidi bez da umre.

1. Mojseeva 17:2: „ Ќe go vospostavam zavetot Moj meѓu mene i tebe, i ќе te umnožam mnogu .“

Bog go obnovuva vetuvanjeto za svoeto množenje, specificirajќi go ova vreme „ do beskonečnost “, odnosno kako „ zemjen prav “ i „ dzvezdi na neboto “ što „ nikoj ne može da gi izbroi “.

Bitie 17:3: „ A Avram padna ničkum, a Bog mu reče :

Sfaćajќi deka onoj što mu zboruva e „Semoćniot Bog“, Avram paѓa na liceto za da ne go pogledne Boga, tuku gi sluša negovite zborovi koi ja maģepsuvaat celata negova duša.

1. Mojseeva 17:4: „ Ova e Mojot zavet što go sklućuvam so tebe: Ti ќе staneš tatko na mnogu narodi .“

Zavetot sklučen meѓu Boga i Avram e zajaknat toj den : „ Će staneš tatko na mnoštvo narodi “.

1. Mojseeva 17:5: „ Tvoeto ime poveće nema da bide Avram, tuku Avraam Će bide tvoeto ime, zašto te napraviv tatko na mnogu narodi .“

Promenata na imeto na Avram vo Avraam e odlučuvačka, a vo negovo vreme Isus Će go stori istoto so promena na iminjata na svoite apostoli.

1. Mojseeva 17:6: „ Će te napravam mnogu ploden i Će napravam od tebe narodi, i carevi Će izlezat od tebe .“

Avram e prvot tatko na arapskite narodi vo Ismail, vo Isak toj Će bide tatko na Evreite, sinovite na Izrael; a vo Madijan, toj Će bide tatko na potomcite na Madijan; so kogo Mojsej Će ja najde svojata žena Sephora, Ćerka na Jotor.

Bitie 17:7: „ I Će go postavam zavetot Moj meѓu Mene i tebe i meѓu tvoite potomci po tebe vo nivnite rodovi, za većen zavet, za da ti bidam Bog tebe i na tvoite potomci po tebe .“

Bog suptilno gi izbira zborovite na svojot zavet, koj Će bide „većen“, no ne i većen. Ova znači deka zavetot sklučen so negovoto telesno potomstvo Će ima ograničeno traenje. I ovaa granica Će se dostigne koga, vo svoeto prvo doaѓanje i čovečka inkarnacija, božestveniot Hristos Će ja vospostavi, so svojata dobrovolna iskupitelna smrt, osnovata na noviot zavet koj Će ima večni posledici.

Vo ovoj moment, mora da se sfati deka site prvorodeni deca na luѓeto koi se targetirani i imenuvani od samiot početak ja gubat svojata legitimnost. Ova beše slućaj so Kain, prvorodenić na Adam, Ismail, prvorodenić, no vonbraćen sin na Avram, a po nego, Će bide slućaj i so Isav, prvorodenić na Isak. Ovoj princip na neuspeh na prvorodenić go prorokuva neuspehot na evrejskić telesen zavet. Vtoriot zavet Će bide duhoven i Će im koristi samo na vistinski preobratene pagani, i pokraj izmamlitve pojavi predizvikani od lažnite čovećki pretenzii.

Bitie 17:8: „ Će ti ja dadam tebe i na tvoeto potomstvo po tebe zemjata vo koja Će živeeš kako stranec, celata zemja Hanaan, vo većno poseduvanje , i Jas Će bidam nivni Bog.“

Isto taka, zemjata Hanaan Će bide dadena „ za većno poseduvanje “, odnosno sè dodeka Bog e obvrzan so svojot zavet. A otfrlanjeto na Mesijata Isus Će go napravi ništoven, pa taka, 40 godini po ovoj gnev, nacijata i nejzinić glaven grad Erusalim Će bidat uništeni od rimski vojnici, a preživeanite Evrei Će bidat raseani vo različnite zemji vo svetot. Zašto Bog specificira uslov na zavetot: „ Jas Će bidam nivni Bog “. Isto taka, koga kako Božji pratenić, Isus Će bide oficijalno otfrlen od nacijata, Bog Će može da go prekrši svojot zavet so celosna legitimnost.

Bitie 17:9: „ I Bog mu reće na Avraam: „A ti Će go paziš Mojot zavet, ti i tvoeto potomstvo po tebe vo nivnite rodovi .“

Ovoj stih stava kraj na site onie religiozni pretenzii što go pravat Boga Bog na monoteistićkite religii sobrani vo ekumenskić sojuz i pokraj nivnite nekompatibilni i sprotivstaveni ućenja. Bog e vrzan samo so svoite zborovi što gi postavuvaat temelite na negoviot zavet, eden vid dogovor sklućen so onie što isključivo mu se pokoruvaa. Ako čovekot go drži svojot zavet, toj go potvrđuva i go prodolžuva. No, čovekot mora da go sledi Boga vo negoviot proekt izgraden na dve posledovatelni fazi ; prvata e telesna, vtorata e duhovna. I ovoj pasus od prvata do vtorata ja stava na test

individualnata vera na luĝeto, a pred sè, onaa na Evreite. So otfrlanjeto na Hristos, evrejskata nacija go krši svojot zavet so Boga, što im ja otvora vratata na paganite, a meĝu koi onie što se preobrat vo Hristos se posvoeni od nego i se pripišuvaat kako duhovni sinovi na Avraam. Taka, site onie što go drĝea negoviot zavet se telesni ili duhovni sinovi ili ќerki na Avraam.

Vo ovoj stih, gledame deka Izrael, idnata nacija so toa ime, navistina go ima svojot izvor vo Avraam. Bog odluĉuva da gi napravi negovite potomci narod „odvoen“ za zemska demonstracija. Ova ne e spasen narod, tuku sostav na ĉoveĉko sobiranje koe gi pretstavuva zemskite kandidati za izbor na izbranite spasen i preku idnata Boĝja blagodat što ќe se dobie preku Isus Hristos.

Bitie 17:10: „ Ova e Mojot zavet, koj ќe go drĝite, meĝu mene i vas i vaŝeto potomstvo po vas: sekoe maŝko meĝu vas da bide obreĝano . “

Obreĝuvanje e znak na zavetot skluĉen meĝu Boga, Avraam i negovoto potomstvo, odnosno negovite telesni potomci. Negovata slabost e negovata kolektivna forma koja se odnesuva na site negovi potomci, oĝiveani so vera ili ne, posluŝni ili ne. Naprotiv, vo noviot zavet, izborot preku vera, staven na test, ќe bide iskusen individualno od izbranite, koi potoa ќe go dobijajќe veĉniot ŝivot vo praŝanje vo ovoj zavet. Na obreĝuvanje mora da dodademe i edna nesreќna posledica: muslimanite isto taka se obreĝani uŝte od nivniot patrijarh Ismail i tie mu davaat na ova obreĝuvanje duhovna vrednost što gi vodi da baraat pravo na veĉnost. Sepak, obreĝuvanje ima samo trajni, a ne veĉni telesni efekti.

Bitie 17:11: „ Obreĝete se; i toa neka bide znak na zavet meĝu mene i vas . “

Toa e navistina znak na sojuz so Boga, no negovata efikasnost e samo telesna, a stihovite 7, 8 i sledniot stih 13 ja potvrđuvaat negovata primena samo kako „ veĉna “.

Bitie 17:12: „ Sekoe maŝko meĝu vas neka bide obreĝano na voзраст od osum dena, vo site vaŝi pokolenija, bilo da e rodeno vo vaŝata kuќa ili steknato so pari od nekoj stranec, koj ne e od vaŝiot rod . “

Ova e sepak mnogu iznenaduvaĉka rabota, no i pokraj negovata vrodена veĉna priroda, sepak pretstavuva proroŝtvo koe go otkriva Boĝjiot plan za 8-miot milenium . Ova e priĉinata za izborot na „osum dena“, bidejќi prvite sedum dena go simboliziraat zemnoto vreme na izborot na izbranite od ŝest iljadi godini i sudot na sedmiot milenium. Organizirajќi, na zemjata, blizok sojuz so evrejskata nacija i nejziniot poĉeten embrion, Avram, Bog ja otkriva slikata za idnata veĉnost na izbranite oslobodeni od telesnata seksualna slabost koncentrirana na koŝiĉkata otseĉena od maŝite. Potoa, isto kako ŝto izbranite ќe doaĝaat od site potekla na narodite na zemjata, no samo vo Hrista, vo stariot zavet, obreĝuvanje mora da se primeni duri i na strancite koga sakaat da ŝiveat so kampot izbran od Boga.

Glavnata ideja na obreĝuvanje e da pouĉuva deka vo Boĝjoto veĉno carstvo, luĝeto poveќe nema da se razmnoŝuvaat i deka telesnite ŝelbi poveќe nema da bidat moŝni. Ponatamu, apostol Pavle go sporeduva obreĝuvanje na teloto od stariot zavet so ona na srceto na izbranite vo noviot. Vo ovaa svetlina, toj sugerira ĉistota na teloto i onaa na srceto ŝto mu se predava na Hristos.

Obreĝuvanje znaĉi da se seĉe naokolu, a ovaa ideja otkriva deka Bog saka da vospostavi unikaten odnos so svoeto sozdanie. Kako „ljubomoren“ Bog, toj bara ekskluzivnost i prioritet na ljubovta od

svoite izbrani koi moraat, dokolku e potrebno, da gi presečat čovečkite odnosi štetni za nivnoto spasenie i da gi raskinat vrskite so neštata i lugeto što go narušuvaa nivniot odnos so nego. Vo proročka pedagoška slika, ovoj princip se odnesuva prvo na negoviot telesen Izrael i na negoviot duhoven Izrael na site vremenja, koj e odkrien vo Isus Hristos vo negovoto sovršenstvo.

1. Mojseeva 17:13: „I rodeniot vo kuća i kupeniot so pari mora da se obreže; i Mojot zavet će bide vo vašeto telo kako večen zavet.“ » .

Bog insistira na ovaa ideja: i legitimnite i vonbračnite deca možat da bidat povrzani so nego, bidejki toj na toj način gi prorokuva dvata zaveti od svojot plan za spasenie... Potoa, insistiranje oboležano so vraćanje na izrazot „kupeno so pari“ go prorokuva Isus Hristos, koj će bide vreden 30 denari od strana na buntovnite religiozni Evrei. I taka, za 30 denari, Bog će go ponudi svojot čovečki život kako otkup za evrejskite i paganskite izbranici vo imeto na svojot svet zavet. No, „većnata“ priroda na znakot na obreživanje se potsetuva, a preciznosta „vo vašeto telo“ go potvrđuva negoviot momentalen karakter. Zašto ovoj zavet što zapoćnuva tuka će završi koga Mesijata će se pojavi „za da stavi kraj na grevot“, spored Daniel 7:24.

1. Moj. 17:14: „Neobrežan maž, koj ne e obrežan vo svoeto telo, će bide istreben od svojot narod; toj će go prekrši Mojot zavet.“

Počitivanje na pravilata postaveni od Boga e mnogu strogo i ne dozvoluva isklučoci bidejki nivnite prestapi go narušuvaa negoviot proročki plan, a toj će pokaže so toa što će go spreći Mojsej da vlezat vo Hanaan deka ovaa greška e mnogu golema. Neobrežanite po telo ne se poveće legitimni da živeat vo zemniot evrejski narod otkolku što neobrežanite po srce bi bile vo idnoto večno nebesno carstvo Božjo.

1. Mojseeva 17:15: „I Bog mu reče na Avraam: „Nema poveće da ja vikaš Saraja na žena ti so imeto Saraja, tuku imeto će i bide Sara.“

Avram znači tatko na eden narod, no Avraam znači tatko na mnoštvo. Slično na toa, Sara znači blagorodna, no Sara znači princeza.

Avram e veće tatko na Ismail, no promenata na negovoto ime Avraam e opravdana vrz osnova na množenje na negovoto potomstvo preku Isak, sinot što Bog će mu go objavi, a ne vrz osnova na Ismail. Od istata prićina, neplodnata Sara će se razmnoži i će rodi mnoštvo preku Isak, nejziniot sin, i nejzinoto ime će stane Sara.

1. Mojseeva 17:16: „Će ja blagoslovam i će ti dadam sin od nea; će ja blagoslovam i od nea će stanat narodi, carevi na narodi će proizlezat od nea.“

Avram odi so Boga, no negoviot sekojdneven život e zemen i se temeli na zemski prirodni uslovi, a ne na božestveni ćuda. Isto taka, vo svojot um, toj im dava na Božjite zborovi znaćenje na blagoslov so koj Sara dobila sin preku svojata sluginka Agar.

Bitie 17:17: „A Avraam padna nićkum, se nasmea i reče vo srceto svoje: „Zar će mu se rodi dete na stogodišen ćovek? I Sara, na devedeset godini, će rodi dete?“

Sfačajki deka Bog možebi misli deka Sara će stane sposobna da rađa deca iako e neplodna i veće ima 99 godini, toj se smee sam na sebe. Situacijata e tolku nezamisliva na zemsko čovečko nivo što ovoj refleks na negovata misla izgleda prirodan. I ò dava smisla na negovata misla.

1. Mojseeva 17:18: „ A Avraam mu reče na Boga: „O, da beše živ Ismail pred tebe! “

Jasno e deka Avraam razmisluva telesno i deka go zamisluva svoeto množenje samo preku Ismail, sinot veće roden i na voзраст od 13 godini.

1. Mojseeva 17:19: „ I Bog reče: Sara, tvojata žena, sigurno će ti rodi sin; i će mu go dadeš imeto Isak. I će go vospostavam Mojot zavet so nego za večen zavet, i so negovoto potomstvo po nego .“

Znaejki gi mislite na Avraam, Bog go prekuruva i go obnovuva objavuvanje bez da ostavi ni najmala možnost za pogrešno tolkovanje.

Somnežot na Avraam vo čudesnoto ražanje na Isak go prorokuva somnežot i neverieto što čoveštvo će go pokaže kon Isus Hristos. I ovoj somnež će se manifestira kako oficijalno otfrlanje od strana na telesnoto potomstvo na Avraam.

Bitie 17:20 A što se odnesuva do Ismail, te poslušav; eve, će go blagoslovam, će go napravam ploden i će go umnožam mnogu; i će rodi dvanaeset knezovi, i će napravam od nego golem narod .

Ismail znači deka Bog slušnal, isto taka, vo ovaa intervencija, Bog sè ušte go opravduva imeto što mu go dal. Bog će go napravi ploden, toj će se množi i će ja formira golemata arapska nacija sastavljena od „dvanaeset knezovi“. Ovoj broj 12 e sličan na 12-te sinovi na Jakov od negoviot svet sojuz, koi će bidat nasledeni od 12-te apostoli na Isus Hristos, no sličnoto ne znači identično bidejki potvrđiva božestvena pomoš, no ne i spasonosen sojuz vo vrska so negoviot plan za večen život. Pokraj toa, Ismail i negovite potomci će bidat neprijateljski nastroeni kon site onie što će vlezat vo svetiot sojuz Božji, posledovatelno Evrei, pa hristijani. Ovaa štetna uloga će sankcionira nelegitimno ražanje preku podednakvo nelegitimni proceduri zamisleni od sterilnata majka i preterano samozadovoljniot tatko. Zatoa telesnite sinovi na Avraam će bidat nositeli na istoto prokletstvo i na krajot će pretrpat isto otfrlanje od Boga.

Otkako go poznavaat Boga i Negovite vrednosti, potomcite na Ismail možat da izberat da živeat spored negovite pravila sè dodeka ne vlezat vo evrejskiot zavet, no ovoj izbor će ostane individualen, kako večnoto spasenie što će im se ponudi na izbranite. Slično, kako i so drugite luđe od site potekla, spasenieto vo Hristos će im se ponudi i patot kon večnosta će im bide otvoren, no samo vrz poslušnoto merilo na Hristos Spasitelot, raspnat, mrtov i voskresnat.

1. Mojseeva 17:21: „ Će go sklučam zavetot Moj so Isak, kogo Sara će ti go rodi vo ova vreme slednata godina . “

Bidejki Ismail imal 13 godini vo vremeto na ovaa vizija, spored stih 27, toj će ima 14 godini koga će se rodi Isak. No, Bog insistira na ovaa točka: negoviot zavet će bide vospostaven so Isak, a ne so Ismail. I toj će se rodi od Sara.

Bitie 17:22: „ I koga završi so razgovorot so nego, Bog se vznese od Avraam .“

Božjite pojavovanja se retki i isključitelni, i ova objasnuva zošto čovečkite suštestva ne se naviknuvaat na božestvenite čuda i zošto, kako i Avraam, nivnoto rasuduvanje ostanuva usloveno od prirodnite zakoni na zemniot život. Otkako negovata poraka će bide dostavena, Bog se povlekuva.

1. Mojseeva 17:23: „ Avraam go zede Ismail, svojot sin, i site rodeni vo negoviot dom, i site kupeni so pari, site maški od domot Avraamov; i gi obreža vo istiot den, kako što mu zapoveda Bog .“

Naredbata dadena od Boga vednaš se izvršuva. Negovata poslušnost go opravduva negoviot sojuz so Boga. Ovoj močen gospodar od antikata kupuval slugi, a statusot na rob postoe i ne bil osporen. Vsušnost, ona što će ja napravi temata osporliva e upotrebata na nasilstvo i maltretiranje na slugite. Statusot na rob e ist kako i na site iskupeni od Isus Hristos, duri i denes .

1. Mojseeva 17:24: „ Avraam imaše devedeset i devet godini koga beše obrežan .“

Ova pojasnuvanje nè potsetuva deka Bog bara poslušnost od lugeto, bez ogled na nivnata vozrast; od najmladite do najstarite.

1. Mojseeva 17:25: „ Negoviot sin Ismail imaše trinaeset godini koga beše obrežan .“

Zatoa, toj će bide 14 godini postar od svojot brat Isak, što će mu dade realna sposobnost da mu nanese šteta na svojot pomlad brat, sinot na negovata zakonska supruga.

Bitie 17:26: „ Vo istiot den bea obrežani Avraam i negoviot sin Ismail .“

Bog go potsetuva Ismail na negovata legitimnost kon Avraam, koj e negov tatko. Nivnoto voobičaeo obrežuvanje e isto tolku izmamničko kako i tvrdenjata na nivnite potomci koi tvrdat deka se ist Bog. Zašto za da se tvrdi deka se Bog, ne e dovolno da se ima ist telesen tatko. I koga nevernite Evrei tvrdat deka ovaa vrska so Boga e poradi nivniot tatko Avraam, Isus će go otfrii ovoj argument i će im go pripiše kako niven tatko ġavolot, Satanata, tatko na lagite i ubiec od samiot početak. Ona što Isus im go kaŹal na buntovnite Evrei od svoeto vreme e isto tolku validno i za našite arapski i muslimanski tvrdenja.

Bitie 17:27: „ I site negovi domašni, rodeni vo negovata kuća i kupeni so pari od stranci, bea obrežani so nego .“

Po ovoj model na poslušnost, će vidime deka nesrećite na Evreite koi go napuštile Egipet sekogaš će doagaat od nivnoto potcenuvanje na ovaa poslušnost što Bog ja bara vo apsolutni uslovi, vo site vremenja i do krajot na svetot.

Bitie 18

Razdelbata na neprijatelските braća

Bitie 18:1 : „Togaš mu se javi Gospod meѓu dabovite Mamre, koga sedeše pred vratata od svojot šator vo žeštinata na denot .“

1. Mojseeva 18:2: „ I gi krena očite i pogledna, i ete, trojca maži stojat pred nego; i koga gi vide, istrča od vratata na svojot šator da gi prečeka i se pokloni do zemja .“

Avraam e stogodišen čovek. Toj znae deka sega e star, no ostanuva vo dobra fizička forma, dodeka „ trča da gi prečeka “ svoje posetiteli. Dali gi prepoznal kako nebesni glasnici? Možeme da pretpostavimo, bidejќi toj „ se poklonuva do zemja “ pred niv. No, ona što go gleda se „trojca maži“, i potoa možeme da go vidime vo negovata reakcija negovoto čuvstvo na spontano gostoprimstvo, koe e plod na negoviot prirodni ljuboven karakter.

Bitie 18:3: „ A toj reče: Gospodi, ako sega sum našol milost pred Tvoite oči, ne otstupuvaj od Tvojot sluga, te molam .“

Narekuvanje na posetitelot „gospodar“ bilo rezultat na golemata poniznost na Avraam i povtorno nema dokazi deka toj misli deka mu se obraќa na Boga. Zašto ova poseta od Boga vo celosno čovečki izgled e isključitelna bidejќi duri ni na Mojsej nema da mu bide dozvoleno da ja vidi „ slavata “ na Božjoto lice spored Izlez 33:20 do 23: „ Jahve reče: „Nema da možeš da go vidiš liceto Moe, zašto nikoj ne može da Me vidi i da živee.“ Jahve reče: „Eve mesto blizu Mene; ěe stoiš na karpata. Koga ěe pomine slavata Moja, ěe te stavam vo puknatina od karpata i ěe te pokrivam so rakata Moja dodeka ne pominam. I koga ěe ja svrtam rakata, ěe Me vidiš odzadi, no liceto Moe nema da može da se vidi .“ Ako vizijata na „ slavata “ Božja e zabraneta, toj ne si zabranuva da zeme čovečki izgled za da im se približi na svoje sozdanija. Bog go pravi toa za da go poseti Avraam, svojot prijatelj, i ěe go stori toa povtorno vo forma na Isus Hristos od negovoto embrionalno začnuvanje do negovata pomiritelna smrt.

1. Moj. 18:4: „ Da vi donesat malku voda i da vi gi izmijāt nozete, pa da se odmorite pod ova drvo .“

Stih 1 jasno stavi do znaenje deka e žeško, a potenjeto na nozete pokrieni so zemjena prašina go opravduva mienjeto na nozete na posetitelite. Toa e prijatna ponuda što im e upatena. I ova vnanie e celosno za zasluga na Avraam.

1. Mojseeva 18:5: „ ěe odam da zemam zalak leb, za da ti go potkrepam srceto; a potoa ěe si odiš po svojot pat; zašto zatoa go pominuvaš svojot sluga.“ Tie odgovorija: „Napravi kako što reče .“

Tuka gledame deka Avraam ne gi identifikoval ovie posetiteli kako nebesni suštestva. Vnimanieto što im go pokažuva e zatoa svedošтво za negovite prirodni čovečki kvaliteti. Toj e skromen, ljubezen, nežen, darežliv, uslužliv i gostoprimliv; raboti što go pravat mil kaj Boga. Vo ovoj čovečki aspekt, Bog gi odobruva i gi prifaќa site negovi predlozi.

Bitie 18:6: „ I Avraam brzo vleze vo svojot šator kaj Sara i reče: „Brzo, tri meri fino brašno, zamesete go i napravete kolačinja .“

Hranata e korisna za telesnoto telo i gledajќi tri tela od meso pred sebe, Avraam podgotvil hrana za da ja obnovi fizičkata sila na svoje posetiteli.

Bitie 18:7: „ I Avraam potrča kon svoeto stado, zede edno tele, nežno i dobro, i mu go dade na eden sluga; i toj brzo go prigotvi .“

Izborot na nežno tele dopolnitelno ja pokažuva negovata velikodušnost i prirodna ljubeznost; negovoto zadovolstvo da mu ugotovi na svojot sosod. Za da go postigne ovoj rezultat, toj im go nudi najdobroto na svoje posetiteli.

1. Mojseeva 18:8: „I zede puter i mleko, i tele što beše zgotveno, i gi stavi pred niv. I samiot stoeše so niv pod drvoto; i tie jadea.“

Ovaa vkusna hrana im se nudi na minuvači koi ne se poznavaat, luže koi toj ne gi pozna, no so koi se odnesuva kako so členovi na svoeto semejstvo. Olicetvorenieto na posetitelite e mnogu realno bidejki tie jadat hrana napravena za luže.

1. Mojseeva 18:9: „Togaš go prašaa: „Kade e Sara, tvojata žena?“ Toj odgovori: „Taa e tamu, vo šatorot.““

Bidejki iskušeniето na domačinito e uspeh za slava na Boga i na negova sopstvena, posetitelite ja otkrivaat svojata vistinska priroda imenuvajki ja negovata supruga „Sara“, koe Bog mu go dal vo negovata prethodna vizija.

1. Mojseeva 18:10: „Eden od niv reče: „Ke se vratam kaj tebe vo ova vreme; i ete, tvojata žena Sara ke ima sin.“ Sara slušaše na vratata od šatorot zad nego.“

Da zabeležime deka vo izgledot na trojcata posetiteli, ništo ne ni dozvoluva da go identifikuvame Jahve od dvata angela što go pridružuvaat. Nebesniот život se manifestira tuka i go otkriva egalitarnoto čuvstvo što vladee tamu.

Dodeka eden od trojcata posetiteli go najavuva pretstojното raѓanje na Sara, taa sluša od vlezot na šatorot što se zboruva, a tekstot naveduva koj „bil zad nego“, što znači deka toj ne ja videl i, čovečki kažano, ne možel da bide svesen za nejinoto prisustvo. No, tie ne bile maži.

1. Mojseeva 18:11: „A Avraam i Sara bea stari i vo poodminati godini, a Sara ne možeše da se nadeva deka ke ima deca.“

Stihot gi definira normalnite čovečki uslovi zaednički za celoto čoveštvo.

1. Mojseeva 18:12: „Se nasmea vo sebe, velejki: „Sega koga sum stara, zar da posakuvam? I mojot gospodar e star.“

Zabeležete ja povtorno preciznosta: „Taa se smee vo sebe“; taka što nikoj ne ja slušnal kako se smee osven život Bog, Koj gi ispituva mislite i srcata.

1. Mojseeva 18:13: „Togaš Gospod mu reče na Avraam: „Zošto se nasmea Sara, velejki: „Dali navistina ke rodam dete, koga sum stara?““

Bog ja koristi možnosta da go otkrie svojot božestven identitet, što go opravduva spomenuvanjeto na Jahveh bidejki toj e navistina onoj što mu zboruva na Avraam vo ovoj čovečki izgled. Samo Bog može da gi znae skrienite misli na Sara i sega Avraam znae deka Bog mu zboruva nemu.

1. Mojseeva 18:14: „ Dali e nešto premnogu teško za Gospoda? Vo određenoto vreme će se vratam kaj tebe, vo ova vreme; i Sara će ima sin .“

Bog stanuva avtoritativen i jasno go obnovuva svoeto predviđivanje vo imeto na Jahve, negovata božestvenost.

Bitie 18:15: „ Sara izlaža, velejki: „Ne se smeem“, zašto se plašeše. No toj reče: „Ne, ti se smee .“

„ Sara izlaža “, veli tekstot, bidejki Bog ja slušna nejzinata tajna misla, no od nejzinata usta ne izleze smeja; zatoa toa beše samo mala laga za Boga, no ne i za čovekot. I ako Bog ja kara, toa e zatoa što taa ne priznava deka Bog ima kontrola vrz nejzinite misli. Taa dava dokaz za ova odejki dotamu što go laže. Zatoa toj insistira velejki: „ Naprotiv (lažno e), ti se smee .“ Da ne zaboravimo deka čovečkoto suštestvo blagosloveno od Boga e Avraam, a ne Sara, negovata legitimna supruga, koja ima korist samo od blagoslovot na svojot suprug. Nejzinite idej veće rezultiraa so prokletstvoto na rađanje na Ismail, idniot nasleden neprijatelj i konkurent na Izrael; vistina e da se postigne božestven proekt.

1. Mojseeva 18:16: „ I lugeto stanaa da si odat i poglednaa kon Sodom; a Avraam otide so niv za da gi isprati .“

Otkako bea osveženi, nahraneti i otkako im go potvrdija na Avraam i Sara idnoto rađanje na zakonskiot sin Isak, nebesnite posetiteli mu otkrivaat na Avraam deka nivnata poseta na zemjata ima i druga misija: se odnesuva na Sodom.

1. Mojseeva 18:17: „ Togaš Gospod reče: „Dali da krijam od Avraam što će napravam?... “

Eve ja preciznata primena na ovoj stih od Amos 3:7: „ Gospod ništo nema da napravi, a da ne im ja otkrie Svojata tajna na Svoite slugi, prorocite .“

1. Mojseeva 18:18: „ Od Avraam sigurno će stane golem i moćen narod, i site narodi na zemjata će bidat blagosloveni vo nego .“

Poradi voobičajenoto gubenje na značenjeto što se primenuva na prilogot „ sekako “, se sećavam deka toa znači: na određen i apsoluten način. Pred da go otkrie svojot destruktiven plan, Bog brza da go uveri Avraam vo negoviot status pred nego i gi obnovuva blagoslovite što će mu gi dade. Bog počnuva da zboruva za Avraam vo treto lice za da go vzdigne na rang na golema istoriska ličnost na čoveštvoto. Pravejki go toa, toj im go pokažuva na svoite telesni i duhovni potomci modelot što go blagoslovuva i što go potsetuva i definira vo stihot što sledi.

1. Mojseeva 18:19: „ Zašto Go izbrav za da im zapoveda na svoite sinovi i na svoeto domaćinstvo po nego, da go pazat patot Gospodov, da pravat pravda i pravednost, i da mu go ispolni Gospod na Avraam ona što mu go vetil... “

Ona što Bog go opišuvaa vo ovoj stih pravi golema razlika so Sodom, kogo toj će go uništi. Do krajot na svetot, negovite izbrani će bidat kako ovoj opis: držanje na patot na Jahve se sastoi od praktikovanje pravednost i pravda; vistinska pravednost i vistinska pravda što Bog će ja gradi vrz tekstovite na zakonot za da go pouči svojot narod Izrael. Počitivanje na ovie raboti će bide uslov Bog da gi počituva svoite vetovanja za blagoslovi.

1. Mojseeva 18:20: „ I reče Gospod: Golem e vikot protiv Sodom i Gomora, i golem e nivniot grev .“

Bog go donesuva ovoj sud vrz Sodom i Gomora, gradovite na carevite što Avraam došol da gi spasi koga bile napadnati. No, tokmu vo Sodom odlučil da se naseli negoviot vnuk Lot, so svoeto semejstvo i svoje slugi. Znaejki ja vrskata na privrzanost što Avraam ja ima kon svojot vnuk, Bog gi umnožuva oblicite na vnimanie kon starecot za da mu gi objavi svoje nameri. I za da go napravi ova, toj se spušta na nivo na čovek za da se humanizira kolku što e možno poveќе, so cel da se postavi na nivo na čovečkoto rasuduvanje na Avraam, negoviot sluga.

Bitie 18:21: „ Zatoa ќе odam i ќе vidam dali napravile se spored izveštajot što mi stigna; a ako ne e taka, ќе znam .“

Ovie zborovi se vo sprotivnost so razbiranjeto na Sara za ova prašanje, bidejki Bog ne može da go ignorira nivoto na nemoral dostignato vo ovie dva grada vo ramninata i nivniot izobilan prosperitet. Ova reakcija ja otkriva grižata što ja prezema za da se osiguri deka negoviot veren sluga ja prifača pravednata presuda na negoviot sud.

1. Mojseeva 18:22: „ Lugeto trgnaa i trgnaa kon Sodom. A Avraam stoeše pred Gospoda .“

Tuka, odvojuvanjeto na posetitelite mu ovozmožuva na Avraam da go identifikuva megu niv život Bog, Jahve, prisuten so nego vo ednostaven čovečki izgled što pottiknuva razmena na zborovi. Avraam ќе bide ohrabren. do toj stepen što se vpušta vo eden vid pazarenje so Boga za da go dobie spasenieto na dvata grada, od koi edniot e naselen so negoviot drag vnuk Lot.

1. Mojseeva 18:23: „A Avraam se približi i reče: „Zar ќе gi uništiš i pravednite zaedno so zlite? “

Prašanjeto na Avraam e opravdano zatoa što, vo svoje kolektivni akti na pravda, čoveštvoto predizvikuva smrt na nevini žrtvi, poznata kako kolateralna šteta. No, ako čoveštvoto ne e sposobno da napravi razlika, Bog može. I toj ќе im obezbedi dokaz za ova na Avraam i nam koi go čitame negovoto biblisko svedoštvo.

1. Mojseeva 18:24: „ Ako ima pedeset pravednici vo gradot? Ke gi uništiš li i niv, a nema da go poštediš gradot za pedesette pravednici što se vo nego? “

Vo svojata nežna i ljubezna duša, Avraam e poln so iluzii i zamislua deka e možno da se najdat najmalku 50 pravednici vo ovie dva grada i gi povikuva ovie 50 možni pravednici za da ja dobijat od Boga blagodatta na dvata grada vo samoto ime na Negovata sovršena pravda koja ne može da gi pogodi nevinite zaedno so vinovnite.

1. Moj. 18:25: „ Da se pogubi pravednikot so zliot, za pravednikot da bide kako zliot; daleku od tebe! daleku od tebe! Zar Sudijata na celata zemja nema da izvrši pravda? “

Taka, Avraam misli deka može da go reši problemot potsetuvajki go Boga što ne može da napravi bez da ja negira svojata ličnost, koja e tolku povrzana so čuvstvoto za sovršena pravda.

Bitie 18:26: „ I Gospod reče: Ako najdam vo Sodom pedeset pravednici vo gradot, ќе go poštedam celiot grad zaradi niv .“

So trpenie i ljubeznost, Jahve mu dozvoli na Avraam da progovori i vo svojot odgovor se soglasi so nego: za 50 pravednici gradovite nema da bidat uništeni.

Bitie 18:27: „A Avraam odgovori i reče: „Ete, se osmeliv da Mu zboruvam na Gospoda, iako sum samo prav i pepel .“

Dali pomislata na „ prav i pepel “ e deka će ostanat bezbožnici po uništuvanjeto na dvata grada vo dolinata? Sepak, Avraam priznava deka samiot toj e samo „ prav i pepel “.

1. Mojseeva 18:28: „ Možebi će im nedostigaat petmina od pedesette pravednici; će go uništiš li celiot grad za petmina?“ A Gospod reče: „Nema da go uništam ako najdam tamu četirieset i pet pravednici .“

Smelosta na Avraam će go navede da prodolži so svoeto pazarenje so toa što sekoj pat će go namaluva brojot na izbrani što e možno da se najdat i će zastane vo stih 32 na brojot od deset pravednici. I sekoj pat Bog će ja dade svojata blagodat poradi brojot što go predložil Avraam.

1. Moj. 18:29: „A Avraam mu reče: „Možebi će se najdat tamu četirieset pravednici?“ A Gospod reče: „Zaradi ovie četirieset nema da napravam ništo . “

1. Mojseeva 18:30: „ Avraam reče: „Neka ne se naluti Gospod, a jas će progovoram. Možebi će se najdat tamu trieset pravednici.“ A Gospod reče: „Nema da napravam ništo ako ne najdam tamu trieset pravednici .““

1. Mojseeva 18:31: „ Avraam reče: „Ete, se nafativ da mu progovoram na Gospoda. Možebi će se najdat tamu dvaeset pravednici.“ A Gospod reče: „Nema da go uništam zaradi dvaesette . “ “

1. Mojseeva 18:32: „A Avraam reče: „Da ne se naluti Gospod, ako progovoram samo ušte ednaš. Možebi će se najdat tamu deset pravednici.“ A Gospod reče: „Nema da go uništam zaradi deset pravednici .“

Tuka završuva pazarenjeto na Avraam, bidejki toj razbira deka postoji granica nad koja negovoto insistiranje bi bilo nerazumno. Toj zapira na brojot od deset pravedni luđe. Toj optimistički veruva deka ovoj broj pravedni luđe mora da se najde vo ovie dva rasipani grada, samo ako se broi Lot i negovite rodnini.

1. Mojseeva 18:33: „ I Gospod si otide, štom prestana da zboruva so Avraam. I Avraam se vrati vo svoeto mesto .“

Zemnata sredba na dvajca prijateli, edniot nebesen i semočen Bog, a drugi, čovekot, prav od zemjata, završuva i sekoj se vraća na svojata rabota. Avraam vo svojot dom, a Jahve vo Sodom i Gomora, vrz koi će padne negoviot razoren sud.

Vo svojata razmena so Boga, Avraam go otkri svojot karakter, koj e po slika Božji, zagrižen da vidi kako se ostvaruva vistinskata pravda, a voedno da mu se dade na životot negovata silna i skapocena vrednost. Zatoa pazarenjeto na negoviot sluga možeše samo da go vooduševi i raduva srceto Božjo, koe celosno gi deli negovite čuvstva.

Razdelba vo itna situacija

Bitie 19:1: „I dvata angela dojdoo vo Sodom navečer, a Lot sedeše pri portata Sodomska. I koga Lot gi vide, stana da gi prečeka i se pokloni so liceto do zemja.“

Vo ova odnesovanje go prepoznavame dobroto vlijanje na Avraam vrz negoviot vnuk Lot, bidejki toj pokažuva ista vnimatelnost kon minuvačite. I toa go pravi so ušte pogolemo vnimanje, bidejki go znae lošiot moral na žitelite na gradot Sodom kade što se naselil da živee.

1. Mojseeva 19:2: „I reče: „Eve, gospodari moi, vlezete vo kućata na vašiot sluga i prenoćete tamu; izmijte si gi nozete, pa stanete rano nautro i odete si!“ No tie rekoa: „Ne, ke prenoćeme cela noć na ulicata.“

Lot si ja smeta za dolžnost da gi prečekuva minuvačite vo svojot dom za da gi zaštiti od besramnite i zlonamerni postapki na rasipante žiteli. Gi naoğame istite zborovi za dobrodojde što Avram im gi kaŝal na svoje trojce posetiteli. Lot e navistina praveden čovek koj ne dozvolil da bide rasipan od negoviot soživot so perverznite suštestva na ovoj grad. Dvajcata angeli došle da go uništat gradot, no pred da go uništat, tie sakaat da ja posramotat zlobata na žitelite faćajki gi na delo, odnosno aktivno demonstrirajki ja nivnata zloba. I za da go postignat ovoj rezultat, se što treba da napravat e da ja pominat noćta na ulica za da bidat napadnati od Sodomcite.

1. Mojseeva 19:3: „No Lot gi pritiskaše tolku mnogu što dojdoo kaj nego i vlegoo vo negoviot dom. Toj im priredi gozba i ispeče beskvasen leb. I jadea.“

Lot uspeva da gi ubedi i tie go prifaćaat negovoto gostoprimstvo; što mu dava moŝnost da ja pokaŝe svojata velikodušnost kako što napravil Avraam pred nego. Iskustvoto gi ući da ja otkrijat prekrasnata duša na Lot, praveden čovek među nepravednite.

1. Mojseeva 19:4: „Se ušte ne bea legnale koga lućeto od gradot, lućeto od Sodom, ja opkolija kućata, i mladi i stari; siot narod se sobra zaedno.“

Demonstracijata na zlobata na žitelite gi nadminuva oćekuvanjata na dvata angela, bidejki tie dojdoo da gi baraat vo kućata kade što Lot gi prečeka. Zabeleŝete go nivoto na zaraza na ovaa zloba: „od deca do stari lica“. Zatoa, sudot na Jahve e celosno opravdan.

Bitie 19:5: „I go povikaa Lot i mu rekoa: „Kade se lućeto što dojdoo kaj tebe noćeska? Izvedi gi kaj nas za da gi poznaeme.“

Naivnite luće moŝat da bidat izmamene od namerite na Sodomcite, bidejki ne stanuva zbor za baranje da se zapoznaat edni so drugi, tuku da se zapoznaat vo bibliskata smisla na terminot, kako vo primerot „Adam ja pozna svojata ŝena i taa rodi sin“. Zatoa, izopaćenosta na ovie luće e totalna i bez lek.

1. Mojseeva 19:6: „Lot izleze kaj niv pred vratata od kućata i ja zatvori vratata zad sebe.“

Hrabriot Lot, koj samiot brza da se sretne so gnasnite suštestva i se griži da ja zatvori vratata od svojot dom zad sebe za da gi zaštititi svoje posetiteli.

1. Mojseeva 19:7: „ A toj reče: Braća moi, ve molam, ne pravete zlo. “

Dobriot čovek gi pottiknuva zlite da ne pravat zlo. Toj gi narekuva „braća“ zatoa što se luđe kako nego i vo sebe ja čuval nadežta deka će gi izvleče nekoj od niv od smrtta kon koja gi vodi nivnoto odnesuvanje.

1. Mojseeva 19:8: „ Ete, imam dve kerki koi ne poznavaat muž; će vi gi izvedam, pa pravete im što sakate; samo ne pravete im ništo na lugeto, bidejki dojdoo pod senkata na mojot pokriv .“

Za Lot, odnesuvanjeto na Sodomците dostignuva nevideni visočini vo ova iskustvo. I za da gi zaštititi svoje dvajca posetiteli, toj duri i gi nudi svoje dve sè ušte devički kerki namesto niv.

1. Mojseeva 19:9: „ Tie rekoa: „Begaj od tuka!“ Tie povtorno rekoa: „Ovoj čovek dojde kako stranec i će sudi! Če ti napravime tebe pološo otkolku niv.“ I silno go pritiskaa Lot i se približija da ja skršat vratata .“

Zborovite na Lot ne go smiruvaa sobranoto čopor, a ovie monstrozni suštestva, velat tie, se podgotvuvaat da mu napravat pološo nemu otkolku na niv. Potoa se obiduvaa da ja skršat vratata.

1. Mojseeva 19:10: „ Lugeto ja ispružija rakata i go dovedoo Lot vo kućata kaj niv, a potoa ja zatvorija vratata .“

Bidejki samiot hrabri Lot e vo opasnost, angelite interveniraat i go vnesuvaa Lot vo kućata.

1. Mojseeva 19:11: „ I gi porazija so slepilo lugeto što bea pred vratata na kućata, i najmalite i najgolemite, taka što zaludno se mačea da ja najdat vratata .“

Nadvor, najbliskite vozbudeni luđe se zaslepeni; zatoa, stanarite vo kućata se zaštiteni.

1. Mojseeva 19:12: „ Lugeto mu rekoa na Lot: „Kogo imaš tuka? Zetovi, sinovi i kerki, i sè što imaš vo gradot, izvedi gi od ova mesto .““

Lot najde milost vo očite na angelite i na Boga, koj gi isprati. Za da mu se spasi životot, toj moraše „ da izleze“ „na gradot i dolinata na ramninata zatoa što angelite će gi uništati žitelite na ovaa dolina, koja će stane oblast od urnatini kako gradot Ai. Ponudata na angelite se protega na sè što mu pripaga nemu vo živi čovečki suštestva.“

Vo ovaa tema na odvojuvanje , božestvenata zapoved da „ izlezat “ e trajna. Zašto toj gi pottiknuva svoje sozdanija da se odvojat od zloto vo site negovi formi, kako što se lažnite hristijanski crkvi. Vo Otkrovenie 18:4 toj im zapoveda na svoje izbranici da „ izlezat“. » na „ Golemiot Vavilon “, što se odnesuva prvo na katoličkata religija, a vtoro na raznovidnata protestantska religija, pod čie vlijanie ostanale do ovoj moment. I kako i so Lot, nivnite životi će bidati spaseni samo so vednaš počituvanje na Božjata zapoved. Zašto, štom će bide objaven zakonot što će go napravi nedelniot odmor na prvot den zadolžitelen, će završi i krajot na periodot na proba. I togaš će bide predocna da se promeni mislenjeto i stavot za ovoj problem.

Go nasočuvam vašeto vnimanie ovde kon opasnosti od odloživanje na potrebna odluka. Našiot život e krevok, možeme da umreme od bolest, nesreća ili napad, raboti što možat da se slučat ako Bog ne ja ceni našata bavnost vo reakcijata, i vo ovoj slučaj, krajot na vremeto na kolektivnata blagodat ja gubi celata svoja važnost, bidejki koj i da umre pred nego, umira vo svojata nepravda i svojata osuda od Boga. Svesen za ovoj problem, Pavle veli vo Evr. 3:7-8: „ Denes, ako go čuete Negoviot glas, ne gi stvrđnuvajte vaše srca kako vo buntot... “. Zatoa, sekogaš postoji itnost da se odgovori na ponudata što ja dava Bog, a Pavle e na ova mislenje spored Evr. 4:1: „ Zatoa, da se plašime, dodeka ostanuva vetuvanje za vleguvanje vo Negoviot odmor, da ne se čini deka nekoj od vas e lišen od nego .“

1. Mojseeva 19:13: „ Zašto nie će go uništite ova mesto, zašto golem e vikot protiv negovite žiteli pred Jahve. Jahve neće isprati da go uništite .“

Ovoj pat, vremeto istekuva, angelite mu ja otkrivaat na Lot pričinata za nivnoto prisustvo vo negoviot dom. Gradot mora brzo da bide uništen so odlukata na Jahve.

1. Mojseeva 19:14: „ Lot izleze i im reče na svoje zetovi, koji gi bea zelev negovite kćerke, velejki: „Stanete i izlezete od ova mesto, zašto Gospod će go uništiti gradot!“ No, vo očite na svoje zetovi, izgledaše kako da se šeguva .“

Zetovite na Lot sigurno ne bile toliku zlobni kako drugite Sodomci, no za spasenie, samo verata e važna. I očigledno, tie ja nemale. Veruvanjata na nivniot svekor ne gi interesirale, a nenadejnata ideja deka Bogot Jahve e podgotven da go uništi gradot im bila ednostavno neverojatna.

1. Mojseeva 19:15: „ A koga se razdeni, angelite go nagovoriya Lot, velejki: „Stani, zemi ja ženata svoja i dvete kćerke svoje, koji se tuka, za da ne zagineš vo razurnuvanje na gradot .“

Uništuvanje na Sodom doveduva do tažni razdelbi koji otkrivaat vera i nedostatok na vera. Lotovite kćerke mora da izberat pomeđu toa da go sledat svojot tatko ili da go sledat svojot soprug.

1. Mojseeva 19:16: „ I dodeka se dvoumeše, lugeto go fatiya za raka, negovata žena i negovite dve kćerke, zašto Gospod beše blagovolen da go poštedi; go povedoa i go izvedoa nadvor od gradot .“

Vo ova dejstvo, Bog ni pokazuje „ grmež izvađen od ognjot “. Ušte ednaš, Bog go spasuva pravedniot Lot, zajedno so nego, negovite dve kćerke i negovata supruga. Taka, otrgnati od gradot, tie se naogaat nadvor, slobodni i živi.

1. Mojseeva 19:17: „ I koga gi izvedoa, eden od niv reče: „Begaj za da si go spasiš životot; ne gledaj nazad i ne se zadržuj vo celata ramnina; begaj vo planinata, za da ne zagineš .“

Spasenie će bide vo planinata, izborot što mu e ostaven na Avraam. Taka, Lot može da ja razbere i da se pokae za svojata greška što ja izbral ramninata i nejziniot prosperitet. Negoviot život e vo prašanje i će mora da pobrza ako saka da najde bezbednost koga Božjiot oganj će ja pogodi dolinata. Mu e zapovedano da ne se osvrnuva nazad. Zapovedta treba da se sfati bukvalno, kako i figurativno. Idninata i životot se pred preživevanie od Sodom, bidejki zad niv naskoro će ima samo bleskavi urnatini zapaleni od sulfurni kamenja frleni od neboto.

1. Mojseeva 19:18: „ Lot im reče: „O, ne, Gospodi! ““

Naredbata dadena od angelot go užasnuva Lot.

1. Mojseeva 19:19: „ Ete, najdov milost pred tebe i pokaža golema milost kon mene, spasuvajki mi go životot; no ne možam da izbegam vo planinata pred da me stigne nesreka i da zaginam .“

Lot go pozna regionot kade što živee i znae deka ke mu treba dolgo vreme za da stigne do planinata. Zatoa, go moli angelot i mu nudi drugo rešenje.

1. Mojseeva 19:20: „ Ete, ovoj grad e dovolno blisku za da izbegam vo nego, i e mal. O, da mozev da izbegam vo nego... ne e li mal?... i da mozeš da preživee dušata moja! “

Na krajot od dolinata se naoaga Sigor, zbor što znači mal. Toj ja preživeal tragedijata vo dolinata za da služi kako zasolništvo za Lot i negovoto semejstvo.

Bitie 19:21: „ I mu reče: „Ete, imam i takva milost kaj tebe: nema da go uništam gradot za koj zboruvaš .“

Prisustvoto na ovoj grad se ušte svedoči za ovaa dramatična epizoda što gi zasegnala gradovite vo dolinata na ramninata kade što se naoğale dvata grada Sodom i Gomora.

1. Mojseeva 19:22: „ Brzo begaj tamu, zašto ne možam ništo da napravam dodeka ne stigneš tamu. Zatoa imeto na toj grad se nareče Sigor .“

Angelot sega zavisi od negoviot dogovor i ke čeka dodeka Lot ne vlez vo Sigor za da ja udri dolinata.

1. Mojseeva 19:23: „ I sonceto izgrevaše nad zemjata, koga Lot vlez vo Sigor .“

Za Sodomците, kako da se zoruval nov den pod prekrasen izgrejsonce; den kako i sekoj drug...

1. Mojseeva 19:24: „ Togaš Gospod vrneše sulfur i ogan od Gospoda od neboto vrz Sodom i Gomora .“

Ova čudesno božestveno dejstvo dobilo močno svedoštvo od otkritijata na adventističkiot arheolog Ron Vajat. Toj go identifikoval mestoto na gradot Gomora, čii živeališta se potpirale edno na drugo na zapadnata padina na planinata što se graniči so ovaa dolina. Dnoto na ova mesto e formirano od sulfurni kamenja koi, koga se izloženi na ogan, se ušte se palat denes. Božestvenoto čudo e taka celosno potvrđeno i dostojno za verata na izbranite.

Sprotivno na ona što često se mislelo i kažuvalo, Bog ne upotrebil nuklearna energija za da ja uništi ovaa dolina, tuku kamenja od sulfur i čist sulfur, proceneti na 90% čistota, što e isključitelno spored specijalistite. Neboto ne nosi oblaci od sulfur, pa možam da kažam deka ova uništuvanje e delo na Bogot Tvorec. Toj može da sozdade kakva bilo materija spored svoje potrebi, bidejki ja sozdal zemjata, neboto i se što tie sođržit.

1. Mojseeva 19:25: „ Gi uništi tie gradovi, celata ramnina, site žiteli na gradovite i se što rasteše na zemjata .“

Što može da ostane na mesto izloženo na dožd od zapaleni sulfurni kamenja? Ništo, osven kamenjata i sulfurnite kamenja što se se ušte prisutni.

1. Mojseeva 19:26: „ I Lotovata žena se osvrna nazad i stana stolb od sol .“

Ovoj pogled nanazad od Lotovata žena odkriva žalenje i postojan interes za ova prokolnato mesto. Ova sostojba na umot ne mu e ugodna na Boga, a toj go pokažuva toa transformirajki go nejzinoto telo vo stolb od sol, slika na apsolutna duhovna neplodnost.

1. Mojseeva 19:27: „A Avraam stana rano nautro za da odi na mestoto kade što stoeše pred Gospoda .“

Nesvesen za dramata što se odvivala, Avraam došol kaj dabot Mamre kade što gi prečecal svoje trojca posetiteli.

1. Mojseeva 19:28: „I pogledna kon Sodom i Gomora i kon site predeli na ramninata; i ete, čad se krevaše od zemjata, kako čad od pečka .“

Planinata e odlično mesto za nabljuduvanje. Od svojata visina, Avraam go nadgleduva regionot i znae kade se naoga dolinata Sodom i Gomora. Dodeka zemjata sè ušte gori od ogan, odozgora se izdiga ostar čad predizvikan od sulfur i potrošuvackata na site materijali sobrani vo gradot od strana na čovekot. Mestoto e osudeno na sterilitet do krajot na svetot. Ima samo karpi, kamenja, sulfurni kamenja i sol, mnogu sol, što ja promovira sterilnosta na počvata.

1. Mojseeva 19:29: „I koga Bog gi uništi gradovite vo ramninata, se seti na Avraam i go izbavi Lot od srede nesrećkata, koga gi sobori gradovite vo koi živeeše Lot .“

Ova pojasnuvanje e važno bidejki ni otkriva deka Bog go spasil Lot samo za da mu ugori na svojot veren sluga Avraam. Zatoa ne prestanal da go prekoruva za negoviot izbor na prosperitetnata dolina i nejzinite rasipani gradovi. I ova potvrđuva deka toj navistina bil spasen od sudbinata poznata na Sodom kako „grmež izvaden od ognot“, što e, ekstremno tesno.

1. Mojseeva 19:30: „Lot go napušti Sigor i se iskači na ridot i se naseli vo planinata, toj i negovite dve ќerki, zašto se plašeše da živee vo Sigor. I se naseli vo peštera, toj i negovite dve ќerki .“

Potrebata za odvojuvanje sega mu stanuva jasna na Lot. I tokmu toj odlučuva da ne ostane vo Sigor, koj, iako „mal“, bil naselen i so rasipani i grešni luѓe pred Boga. Za vozvrat, toj odi na planinata i, daleku od sekakva udobnost, živee so svoje dve ќerki vo peštera, prirodno bezbedno zasolnište obezbedeno od Božjoto sozdanje.

1. Mojseeva 19:31: „Togaš postariot mu reče na pomladiot: „Našiot tatko e star, a nema čovek vo zemjata što će dojde kaj nas, kako što e običajot vo site zemji .“

Nema ništo opasno vo inicijativite što gi prezeda dvete ќerki na Lot. Nivnata motivacija e opravdana i odobrena od Boga bidejki tie dejstvuvaat so cel da mu dadat potomstvo na svojot tatko. Bez ova motivacija, inicijativata bi bila incestuozna.

1. Mojseeva 19:32: „Ajde, da go napoime tatko naš vino i da legneme so nego, za da mu zaćuvame potomstvo na tatko naš .“

1. Mojseeva 19:33: „I go nateraa tatko svoj da pie vino taa nok; i prvorodenata otide i spieše so tatko svoj; i toj ne znaeše koga legna, nitu koga stana .“

Bitie 19:34: „ Utredenta postarata i reče na pomladata: „Eve, sinoќa legnav so tatko mi; da go napieme vino i ovaa noќ, pa da odime da legneme so nego, za da mu začuvame potomstvo na tatkoto naš .“

1. Mojseeva 19:35: „ I go nateraa tatkoto svoj da pie vino taa noќ; i pomladata otide i legna so nego; i toj ne znaeše koga legna, nitu koga stana .“

Celosnata nesvesnost na Lot vo ovaa akcija mu dava na procesot slika na veštačko oploduvanje primeneto vrz životni i luѓe vo našeto posledno vreme. Nema ni najmala potraga po zadovolstvo i rabotata ne e ništo pošokantna od spajuvanje na braќa i sestri na početokot na čoveštvo.

1. Moj. 19:36: „ Dvete Lotovi ќerki zabremenija od svojot tatko .“

Ovie dve ќerki na Lot pokažuvaat isključitelni kvaliteti na samoodrekuвање zaradi česta na nivniot tatko. Kako samohrani majki, tie ќе go odgleduvaat svoeto dete sami, oficijalno bez tatko, i na toj naćin se otkažuvaat od zemanje soprug, sopružnik, pridružnik.

1. Moj. 19:37: „ Prvorodeniот rodi sin i go nareće Moav. Toj e tatko na Moavcite do den-denes .“

Bitie 19:38: „ Pomladata isto taka rodi sin i go nareće Ben-Ami. Toj e tatko na Amonovite sinovi do den-denes .“

Vo proroštvo od Daniel 11:41, naogame spomenuвање na potomcite na dvata sina: „ Ќe vlezet vo prekrasnata zemja, i mnozina ќе padnat; no Edom, Moav i poglavarot na sinovite Amonovi ќе bidat izbaveni od negovata raka “. Zatoa, telesna i duhovna vrska ќе gi obedini ovie potomci so Izrael osnovan na Avraam, korenот po Hever na evrejskiот narod. No, ovie zaednićki koreni ќе predizvikaat kavgi i ќе gi nasoćat ovie potomci protiv narodot Izrael. Vo Sofonija 2:8 i 9, Bog prorokuva nesreќi za Moav i sinovite Amonovi: „ Gi slušnav navredite na Moav i navredite na sinovite Amonovi, koga go navreduvaa Mojot narod i se vzdignaa protiv nivnite granici. Zatoa, živ sum Jas! veli Gospod Savaot, Bog Izrailev, Moav ќе bide kako Sodom, a sinovite Amonovi kako Gomora, mesto od trnje, jama od sol i pustoš zasekogaš; ostatokot od Mojot narod ќе gi ograbi, a ostatokot od Mojot narod ќе gi poseduva .“

Ova dokažuva deka Božjiot blagoslov navistina bil samo vrz Avraam i deka ne go delele negovite braќa rodeni od istiот tatko, Tara. Ako Lot možel da ima korist od primerot na Avraam, toa nema da bide slućaj za negovite potomci rodeni od negovite dve ќerki.

Bitie 20

Razdeluvanje spored statusot na Božji prorok

Obnovuvajki go iskustvoto so faraonot zapišano vo Bitie 12, Avraam ja pretstavuva svojata žena Sara kako svoja sestra na Avimeleh, carot na Gerar (denešna Palestina vo blizina na Gaza). Ušte ednaš, Božjata reakcija na negovata kazna mu otkriva deka soprugot na Sara e negov prorok. Taka, moќta i stravot na Avraam se širat niz celiot region.

Bitie 21

Razdeluvanje na legitimnoto i nelegitimnoto

Razdelba preku žrtvovanje na ona što se saka

1. Mojseeva 21:1: „I Gospod ja poseti Sara, kako što reče, i Gospod napravi so Sara, kako što reče. “

Vo ovaa poseta, Bog stava kraj na dolgata neplodnost na Sara.

1. Mojseeva 21:2: „I Sara začna i mu rodi na Avraam sin vo negovata starost, vo vremeto opredeljeno za koe mu reče Bog. “

Isa. 55:11 go potvrđuva ova: „Taka će bide Moeto slovo što izleguva od ustata Moja: nema da se vrati kaj Mene prazno, tuku će go ispolni ona što go sakam i će go ispolni ona što go naumiv “; vetuvanje dadeo na Avraam e ispolneto, zatoa stihot e opravdan. Ovoj sin doaga na svetot otkako Bog go objavi negovoto raѓanje. Biblijata go pretstavuva kako „sin na vetuvanje“, što go pravi Isak proročki tip na mesijanskiot „Sin Božji“: Isus.

1. Mojseeva 21:3: „I Avraam go nareče imeto na sinot što mu se rodi, kogo mu go rodi Sara, Isak. “

Imeto Isak znači: toj se smee. Avraam i Sara se smeeja koga go slušnaa Boga kako go najavuva nivniot iden sin. Dodeka smeenje od radost e pozitivno, potsmešlivoto smeenje ne e. Vsušnost, dvajcata sopružnici imaa ista reakcija, bidejki bea žrtvi na čovečki predrasudi. Zašto se smeeja na pomislata na čovečkite reakcii na onie okolu niv. Od Potopot, životniot vek značitelno se skрати, a za luѓeto, vozrasta od 100 godini označuva napredna starost; vozrasta koga malku se oćekuva od životot. No, vozrasta ne znači ništo vo kontekst na odnosot so Boga Sozdatelot, koj gi postavuva granicite na site nešta. I Avraam go otkri ova vo svoeto iskustvo i dobi, od Boga, bogatstvo, čest i tatkovstvo, ovoj pat legitimno.

1. Mojseeva 21:4: „I Avraam go obreža svojot sin Isak, koga imaše osum dena, kako što mu zapoveda Bog. “

Za vozvrat, zakonskiot sin e obrežan. Božjata zapoved e poćituvana.

1. Mojseeva 21:5: „A Avraam imaše sto godini koga mu se rodi sinot negov Isak. “

Rabotata e izvonredna, no ne spored prapotopskite standardi.

1. Mojseeva 21:6: „A Sara reče: Bog mi daje povod za smeenje; sekoj što će go čue toa, će mi se smee. “

Sara ja smeta situacijata za smešna bidejki e čovek i žrtva na čovečki predrasudi. No, ovaa želba za smeenje, isto taka, odrazuva neočekuvana radost. Kako i nejziniot soprug Avraam, i taa dobiva možnost da se porodi na voзраст koga toa poveće ne e zamislivo vo odnos na čovečkata normalnost.

Bitie 21:7: „A taa reče: „Koj bi mu rekao na Avraam: ‘Sara će doi deca?’ Zašto mu rodio sin vo negovata starost. “

Ova e navistina isključitelno i sosema čudesno. Gledajki gi zborovite na Sara od proročka perspektiva, možeme da go vidime vo Isak sinot koj go prorokuva noviot zavet vo Hristos, dodeka Ismail go prorokuva sinot na prviot zavet. So negovoto otfrlanje na Hristos Isus, ovoj prirodni sin, roden spored teloto preku znakot na obrežuvanje, će bide otfrlen od Boga vo korist na hristijanskiot sin izbran preku verata. Kako Isak, Hristos, osnovačot na noviot zavet, će bide čudesno roden za da go otkrije i pretstavi Boga vo čovečka forma. Sprotivno na toa, Ismail e začnat isključivo vrz telesni osnovi i strogo čovečki razbiranja.

1. Mojseeva 21:8: „I deteto porasna i beše odbieno od gradi. I Avraam priredi golema gozba vo istiot den koga Isak beše odbien od gradi. “

Doenoto bebe će stane tinejdžer, a za otecot Avraam se otvora idnina polna so vetovanja i sreća, koja toj radosno ja slavi.

Bitie 21:9: „I Sara go vide sinot na Agar Egipćankata, kogo mu go rodi na Avraam, kako se smee; i mu reče na Avraam :

Smeata definitivno igra golema uloga vo životot na blagosloveni par. Netrpelivost i ljubomorata na Ismail kon Isak, zakonskiot sin, go naveduvaat da mu se smee i da mu se potsmeva. Za Sara, granicata na ona što e podnosljivo e dostignata: po majčinoto potsmevanje doaga potsmevanje na sinot; toa e premnogu.

1. Mojseeva 21:10: „Isterajte ja ovaa robinka i nejziniot sin, zašto sinot na ovaa robinka nema da bide naslednik so mojot sin, duri ni so Isak. “

Razočaruvanje na Sara e razbirlivo, no poglednete ponatamu so mene. Sara ja prorokuva nedostojnosta na prviot zavet, koj nema da go nasledi so izbranite noviot, vrz osnova na verata vo pravednosta na Hristos Isus.

1. Mojseeva 21:11: „I toa beše mnogu lošo vo očite na Avraam poradi negoviot sin. “

Avraam ne reagira kako Sara bidejki negovite čuvstva se podeleni među negovite dva sina. Račanje na Isak ne gi eliminira 14-te godini naklonetost što go vrzuvaat za Ismael.

1. Mojseeva 21:12: „I Bog mu reče na Avraam: „Neka ne ti bide lošo poradi momčeto i sluginkata tvoja. Vo se što ti reče Sara, poslušaj go nejziniot glas, zašto vo Isak će se nareče tvoeto potomstvo. “

Vo ovaa poraka, Bog go podgotvuva Avraam da go prifati otuĝuvanje na Ismail, negoviot najstar sin. Ova razdeluvanje e del od Boŝjiot proročki plan; bidejki toj go prorokuva neuspehot na stariot Mojseev zavet. Kako uteha, vo Isak, Toj ke gi umnoŝi negovite potomci. A ispolnuvanje na ovoj boŝestven zbor ke se izvrši so vospostavuvanje na noviot zavet kade što „izbranite“ ke bidat „povikani“ preku porakata na veĉното Evangelie Boŝjo vo Isus Hristos.

Taka, paradoksalno, Isak ke bide patrijarh na stariot zavet i osobeno vo Jakov, negoviot sin, spored teloto i znakot na obrezanieto, Boŝjiot Izrael ke bide vospostaven vrz svoje temelj. No, paradokсот leŝi vo faktot deka isti ot ovoj Isak prorokuva samo pouki vo vrska so noviot zavet vo Hrista.

1. Mojseeva 21:13: „A od sinot na robinkata ke sozdam narod, zašto toj e tvoe potomstvo.“

Ismail e patrijarh na mnogu narodi na Bliski ot Istok. Se dodeka Hristos ne se pojavil za svojata spasitelna zemska sluŝba, duhovniot legitimitet im pripaĝal isklučivo na potomcite na ovie dvajca sinovi na Avraam. Zapadni ot svet ŝiveel vo mnogute formi na paganstvo, neznaejki za postoenje na golemi ot Bog Tvorec.

1 Mojseeva 21:14: „A Avraam stana rano nautro, zede leb i mev so voda i i gi dade na Agara, gi stavi na nejzinoto ramo, i go dade deteto i ja pušti. A taa si otide i talkaše vo pustinata Virsaveja.“

Boŝjata intervencija go uveri Avraam. Toj znaeše deka sami ot Bog ke gi čuva Agar i Ismail, i se soglasi da se razdeli od niv zatoa što mu veruvaže na Bog deka ke gi zašti ti i ke gi vodi. Zašto sami ot toj beše zašti ten i voden od Nego dotogaš.

1. Mojseeva 21:15: „I koga vodata vo mešinata se potroši, taa go frli deteto pod edna grmuška,“

Vo pustinata Virsavea, odnesenata voda brzo se troši i bez voda, Agar ja gleda samo smrtta kako konečen ishod za nejzinata nesrečna situacija.

1. Mojseeva 21:16: „I otide i sedna sproti, na eden istrel od lak; zašto reče: „Da ne go vidam umiranjeto na deteto!“ I sedna sproti, go krena glasot i zaplaka.“

Vo ovaa ekstremna situacija, po vtor pat, Agar gi proleva svoje solzi pred liceto Boŝjo.

1. Mojseeva 21:17: „I Bog go ču glasot na momčeto, i angel Boŝji ja povika Agar od neboto i i reče: „Što te mači, Agaro? Ne plaši se, zašto Bog go ču glasot na momčeto tamu kade što e.“

I po vtor pat, Bog intervenira i i zboruva za da ja uveri.

1. Mojseeva 21:18: „Stani, kreni go deteto i zemi go vo rakata svoja, zašto od nego ke napravam golem narod.“

Ve potsetuvam deka deteto Ismail e tinejdŝer na voзраст od 15 do 17 godini, no se pak e dete potčineto na negovata majka Agar i dvajcata poveke nemaat voda da pijat. Bog saka taa da go izdrŝuva svoj ot sin bidejki za nego e rezervirana mokna sudbina.

1. Mojseeva 21:19: „I Bog i gi otvori oči te, i taa vide izvor so voda; pa otide i go napolni mevot so voda i mu dade na deteto da pie.“

Bez razlika dali stanuva zbor za čudo ili ne, ovoj izvor na voda se pojavil vo vistinskiot moment za da im dade na Agar i nejziniot sin vkus za životot. I tie mu gi dolžat svoite životi na moќniot Tvorec koj ja otvora ili ja zatvora vizijata i razbiranjeto na neštata.

Bitie 21:20: „ I Bog beše so deteto, i toa porasna, se naseli vo pustinata i stana strelec. “

Zatoa, pustinata ne bila prazna bidejќi Ismail lovel životni koi gi ubival so lak za da gi jade.

1. Mojseeva 21:21: „ I se naseli vo pustinata Faran; a majka mu mu zede žena od zemjata Egipetska. “

Vrskata meѓu Ismailcite i Egipќanite zatoa ќe se zajakne i so tekot na vremeto, soperništvo na Ismail so Isak ќe porasne do toj stepen što ќe gi napravi trajni prirodni neprijateli.

Bitie 21:22: „ Vo toa vreme Avimeleh i Fihol, vojvodata na negovata vojska, mu rekoa na Avraam: „Bog e so tebe vo sè što praviš. “

Iskustvata predizvikani od pretstavuvanjeto na Sara kako negova sestra, zapišani vo Bitie 20, go naučile Avimeleh deka Avraam bil Božji prorok. Segodna od nego se plašat i se plašat.

1. Mojseeva 21:23: „ I sega, zakolni mi se ovde vo Boga deka nema da postapuvaš nepravedno so mene, nitu so moite deca, nitu so decata na moite sinovi; spored milosta što ti ja pokažav, ќe postapuvaš so mene i so zemjata vo koja si živeel. “

Avimeleh poveќе ne saka da bide ųrtva na trikovite na Avraam i saka da dobie od nego cvrsti i rešitelni obvrski za miren sojuz.

Bitie 21:24: „ A Avraam reče: „Ќe se zakolnam. “

Avraam nema loši nameri kon Avimeleh i zatoa moēe da se soglasi na ovoj pakt.

1 Mojseeva 21:25: „ A Avraam go prekori Avimeleha poradi bunarot so voda što go bea ze le nasila slugite na Avimeleha. “

1 Mojseeva 21:26: „ A Avimeleh reče: „Ne znam koj go napravil ova, nitu ti mi kaēa, nitu jas sum čul za toa do denes. “

1 Mojseeva 21:27: „ I Avraam zede ovci i goveda i mu gi dade na Avimeleh; i dvajcata sklučija zavet. “

Bitie 21:28: „ I Avraam oddeli sedum mladi ovci od stadoto; “

Izborot na Avraam na „sedum ovci“ svedoči za negovata povrzanost so Boga Tvorecot, kogo saka da go povrže so svojata rabota. Avraam se naselil vo tuēa zemja, no saka plodot od svojot trud da ostane negov.

Bitie 21:29: „ A Avimeleh mu reče na Avraam: „Što se ovie sedum jagninja što gi odvoi? “

1. Mojseeva 21:30: „ I reče: Zemi gi ovie sedum jagninja od mojata raka, za svedoštvo deka jas go iskopav ovoj bunar. “

1. Mojseeva 21:31: „ Zatoa toa mesto se nareče Virsaveja, zašto tamu se zakolnaa dvajcata. “

Bunarot na sporot e imenuvan po zborot „šeba“, što e korenот na evrejskiот broj „sedum“, i se naoѓa vo zborot „šabat“, što go označuva sedmiот den, našata sabota, osveten kako nedelen odmor od Boga ušte od početokot na negovoto zemno sozdavanje. Za da se začuva spomenot na ovoj sojuz, bunarot bil narečen „bunarot na sedumte“.

1 Moj. 21:32: „I sklučija zavet vo Virsaveja. I Avimeleh stana, i Fihol, vojvodata na negovata vojska, i se vratija vo filistejskata zemja.“

1 Mojseeva 21:33: „I Avraam zasadi tamarisk vo Virsaveja; i tamu go povika imeto na Gospoda, večniот Bog.“

1. Mojseeva 21:34: „I Avraam preстоjuvaše mnogu denovi vo filistejskata zemja.“

Bog obezbedil za svojot sluga uslovi na mir i spokojstvo.

Bitie 22

Razdelbata na tatko i edinstveniот žrtvovan sin

Ova poglavje 22 ja pretstavuva proročkata tema za Hristos ponuden kako žrtva od Boga kako Tatko. Go prikažuva principot na spasenie podgotveno vo tajnost od Boga ušte od samiot početak na negovata odluka da sozdade slobodni, inteligentni i avtonomni ekvivalenti pred nego. Ovaa žrtva ќе bide cenata što treba da se plati za da se dobie vozvrataena ljubov od negovite sozdanija. Izbranite ќе bidat onie koi odgovorile na Božjite očekuvanja so celosna sloboda na izbor.

Bitie 22:1: „Posle ovie raboti, Bog go iskušava Avraam i mu reče: „Avraam!“ A toj reče: „Eve me!“

Avraam e mnogu poslušen na Boga, no do kade može da odi ovaa poslušnost? Bog veќе go znae odgovorot, no Avraam mora da ostavi zad sebe, kako svedoštvo za site izbrani, konkreten dokaz za negovata primerna poslušnost što go pravi tolku dostoen za ljubovta na svojot Bog, koj go pravi patrijarh čie potomstvo ќе bide sublimirano so raѓanjeto na Hristos Isus.

1. Moj. 22:2: „I Bog reče: Zemi go sega svojot sin, svojot edinoroden Isak, kogo go sakaš, i odi vo zemjata Morija, i prinesi go tamu kako žrtva palenica na edna od planinite što ќе ti gi kažam.“

Bog namerno pritiska na ona što boli, do granicata na ona što e podnosljivo za ovoj staričnik od poveќе od sto godini. Bog čudesno mu ja dal radosta da ima sin roden od nego i Sara, negovata zakonska

sopruha. Zatoa, toj ke go skrie od onie okolu nego neverojatnoto Bozjo baranje: „ Prinesete go vasiot edinstven sin kako zrtva “. A pozitivniot odgovor na Avraam ke ima vecni posledici za celoto covestvo. Zasto, otkako Avraam se soglasil da go zrtvuva svojot sin, samiot Bog poveke nema da moze da se otkaže od svojot plan za spasenie; ako mozel da razmisli da se otkaže od nego.

Da ja zabeležime važnosta na preciznosta: „ na edna od planinite za koi ke ti kažam .“ Ova precizno mesto e programirano da ja primi krvta Hristova.

1. Mojseeva 22:3: „ A Avraam stana rano nautro, go osedla magareto svoe, zede so sebe dvajca slugi i svojot sin Isak, pa iseče drva za zrtvata palenica i trgna da odi na mestoto, za koe mu beše rekol Bog. “

Avraam rešil da go posluša ovoj bes i so teško srce, ja organiziral podgotovkata na krvavata ceremonija naredena od Boga.

1. Mojseeva 22:4: „ A na tretiot den, Avraam gi podigna očite i go vide mestoto oddaleku. “

Zemjata Morija e na tri dena patuvanje od mestoto kade što živee.

1. Mojseeva 22:5: „ A Avraam im reče na svoje slugi: „Ostanete tuka so oslicata; a jas i mladičot ke odime tamu i ke se poklonime, pa ke se vratime kaj vas. “

Užasnoto delo što toj e na pat da go izvrši ne bara svedoci. Toj zatoa se odvojuva od svoje dvajca slugi koi ke mora da čeka na negovoto vraćanje.

1. Mojseeva 22:6: „ Avraam zede drva za zrtvata palenica i gi stavi vrz svojot sin Isak; a vo rakata gi noseše ognot i nožot. I dvajcata trgnaa zaedno .“

Vo ovaa proročka scena, isto kako što Hristos ke mora da go nosi teškiot „patibulum“ na koj ke mu bidat zakovani zglobovite, Isak e obvinet za drvo koe, zapaleno, ke go progolta negovoto zrtvuвано telo.

1. Mojseeva 22:7: „ Togaš Isak mu reče na tatko svoj Avraam: „Tatko moj!“ A toj reče: „Eve me, sine moj!“ Isak reče: „Eve go ognot i drvata; kade e jagneto za zrtva palenica? “

Isak bil svedok na mnogu religiozni žrtvi i e vo pravo što e iznenaden od otsustvoto na životnoto što treba da se zrtvuva.

1. Mojseeva 22:8: „ A Avraam reče: „Sine moj, Bog ke si obezbedi jagne za zrtva palenica. “ I dvajcata trgnaa zaedno.

Ovoj odgovor od Avraam beše direktno inspiriran od Boga bidejki veličestveno ja prorokuva ogromnata zrtva na koja Bog ke se согласи nudejki se sebesi na raspnuvanje vo covečko telo, so što se griži za potrebata na grešnite izbranici za efikasen i praveden Spasitel vo božestveno sovršenstvo. No, Avraam, od svoja strana, ne ja gleda ovaa spasonosna idnina, ovaa uloga na Hristos Spasitelot preorečena od životnoto zrtvuвано na JaHVEH, semokniot Bog tvorec. Za nego, ovoj odgovor ednostavno mu ovozmožuva da dobie vreme, tolku mnogu toj gleda so užas na zlostorstvoto što ke mora da go stori.

1. Mojseeva 22:9: „I koga stigmaa na mestoto što mu go beše kaŝal Bog, Avraam izgradi tamu ŝrtvenik i gi naredi drvata. Go vrza svojot sin Isak i go poloŝi na ŝrtvenikot, vrz drvata. “

Za ŝal za Avraam pred oltarot, poveće nema naćin da se skrie od Isak deka toj e onoj koj ke bide ŝrtvena ovca. Ako otecot Avraam se pokaŝa kako vozviŝen vo ova izvonredno prifaćanje, posluŝnoto odnesuvanje na Isak e slika za toa ŝto ke bide Isus Hristos vo svoeto vreme: vozviŝen vo svojata posluŝnost i samoodrekuvanje.

1. Mojseeva 22:10: „Togaŝ Avraam ja ispruŝi rakata i go zede noŝot za da go ubie sinot svoj. “

Zabeleŝete deka za da reagira, Bog ćeka do samiot kraj na testot za da mu dade na svedoŝtvoto na svoite izbrani vistinska vrednost i avtentićnost. „So noŝ vo raka “, se ŝto ostanuva e da go zakole Isak kako mnogute ovci ŝto veće se ŝrtvuvani.

1. Mojseeva 22:11: „Togaŝ angelot Gospodov go povika od neboto i reće: „Avraame, Avraame!“ A toj reće: „Eve me! ““

Demonstracijata na posluŝnata vera na Avraam e napravena i sovrŝeno ostvarena. Bog stava kraj na iskuŝenieto na starecot i na negoviot sin, tolku dostoen za nego i negovata ljubov.

Podigni go, sekoj pat koga e povikan od Boga ili od negoviot sin, Avraam sekogaŝ odgovara velejći: „Eve me “. Ovoj spontan odgovor ŝto proizleguva od nego svedoći za negovata velikoduŝna i otvorena priroda kon svojot bliŝen. Pokraj toa, toj e vo sprotivnost so stavot na Adam faten vo situacija na grev koj se kriol od Boga, do toj stepen ŝto Bog bil dolŝen da mu kaŝe: „Kade si? “

Bitie 22:12: „Angelot reće: „Ne krevaj raka na momćeto i ne mu pravi niŝto, zaŝto sega znam deka se boiŝ od Boga i ne mi go skрати svojot sin, svojot edinoroden sin. “

So demonstracijata na svojata verna i posluŝna vera, Avraam moŝe da im se pokaŝe na site, i do krajot na svetot, kako model na vistinska vera, od Boga, do doaćanjeto na Hristos, koj pak ke ja otelotvori vo boŝestveno sovrŝenstvo. Vo ovoj model na besprekorna posluŝnost, Avraam stanuva duhoven tatko na vistinske vernici spaseni so krvta proleana od Isus Hristos. Vo ova iskustvo, Avraam ŝtotuku ja igraŝe ulogata na Bog Otec koj ke go ponudi kako vistinska i smrtna ŝrtva, svojot edinstven sin po ime Isus od Nazaret.

1. Mojseeva 22:13: „Avraam gi podigna oćite i, ete, zad nego oven beše zapletkan za rogovite vo grmuŝka. Avraam otide, go zede ovenot i go prinese kako ŝrtva palenica namesto svojot sin. “

Vo ovoj moment, Avraam moŝe da sfati deka negoviot odgovor na Isak: „Sine moj, Bog ke go obezbedi jagneto za ŝrtvata palenica “, bil inspiriran od Boga, bidejći „jagneto “, vsuŝnost, „mladiot oven “, navistina e „obezbedeno “ od Boga i prinesuvano od nego. Zabeleŝete deka ŝivotnite ŝrtvuvani na Jahve sekogaŝ se maŝki poradi odgovornosta i vlasta dadena na ćovekot, maŝkiot Adam. Hristos, koj go iskupuva, isto taka ke bide maŝki.

1. Mojseeva 22:14: „I Avraam go nareće toa mesto Jahve-Jire. Zatoa i do den denes se veli: „Na planinata Jahve ke se pojavi “. ““

Imeto „JaHve Jire “ znaći: Jahve ke bide viden. Usvojuvanjeto na ova ime e vistinsko proroŝtvo koe najavuva deka vo zemjata Morija, golemiot nevidliv Bog koj inspirira strav i strahopoćit ke bide viden

vo pomalku zastrašivačka čovečka pojava, za da go donese i dobie spasenieto na izbranite. A potekloto na ova nominiranje, prinesuvanje na Isak kako žrtva, ja potvrđuva zemnata služba na „Božjoto Jagne koe gi zema grehovite na svetot“. Znaejki go Božjiot interes za negovoto počituvanje na tipovite i modelite reproducirani i povtoreni, verovatno e i rečisi sigurno deka Avraam ja prinel svojata žrtva na samoto mesto kade što, 19 veka podocna, Isus trebalo da bide raspnat, imeno, vo podnožjeto na planinata Golgota, nadvor od Erusalim, gradot, samo za nekoje vreme, svet.

1. Mojseeva 22:15: „Angelot Jahve go povika Avraam po vtor pat od neboto,“

Ova užasno iskušenje će bide poslednoto što Avraam će mora da go izdrži. Bog vo nego go pronašol dostoen patrijarhalen model na poslušna vera i mu go dava toa do znaenje.

Bitie 22:16: „I reče: „Se zakolnuvam vo sebe, veli Gospod, zašto go napravi toa i ne go poštedi svojot sin, svojot edinoroden sin ,

Bog gi naglasuva ovie zborovi „tvojot sin, tvojot edinoroden sin“, bidejki tie ja prorokuvaat negovata idna žrtva vo Isus Hristos spored Jovan 3:16: „Zašto Bog tolku go voljubi svetot, što go dade svojot edinoroden Sin , za sekoj što veruva vo Nego da ne pogine, tuku da ima večen život“.

1. Mojseeva 22:17: „Če te blagoslovam i će go umnožam potomstvoto tvoje kako dzvezdite na neboto i kako pesokot na morskot breg; i potomstvoto tvoje će gi osvoji portite na svoje neprijatelji.“

Vnimavajte! Blagoslovot na Avraam ne e nasleden, toj e samo za nego i sekoj muž ili žena od negovite potomci će mora, pak, da go zasluži Božjiot blagoslov. Zašto Bog mu vetuva brojno potomstvo, no među ova potomstvo , samo izbranite koi će dejstvuvaat so ista vernost i ista poslušnost će bidat blagosloveni od Boga. Potoa možete da go izmerite celoto duhovno neznaenje na Evreite koi gordo tvrdele deka se sinovi na Avraam i zatoa sinovi koi zaslužuvaat nasledstvo na negovite blagoslovi. Isus gi negiral pokazuvajki im kamenja i velejki deka od ovie kamenja, Bog može da mu dade potomstvo na Avraam. I im go pripisal za tatko na Avraam, tuku gavolot.

Vo osvojuvanje na zemjata Hanaan, Jošua će ja osvoji portata na svoje neprijatelji, od koi prvot što će padne bil gradot Erihon. Konečno, so Boga, izbranite sveti će ja poseduvaat portata na posledniot neprijatelj: „Golemiot Vavilon“, spored različite učenja otkrieni vo Apokalipsata na Isus Hristos.

1. Mojseeva 22:18: „I vo tvoeto potomstvo će bidat blagosloveni site narodi na zemjata , zašto go poslušaj moj glas.“

Vsušnost, toa se „site narodi na zemjata“, bidejki ponudata za spasenie vo Hristos im se dava na site čovečki suštestva, od site potekla i site narodi. No, ovie narodi mu go dolžat i faktot deka možat da gi otkrijat božestvenite proroštva otkrieni na evrejskiot narod koj ja napuštil zemjata Egipetska. Spasenieto vo Hristos se dobiva preku dvojniot blagoslov na Avraam i negovoto potomstvo pretstaveno od evrejskiot narod i Isus od Nazaret, odnosno Isus Hristos.

Poželno e da se zabeleži, vo ovoj stih, blagoslovot i negovata pričina: poslušnost odobrena od Boga.

1. Mojseeva 22:19: „I Avraam se vrati kaj svoje slugi, i tie stanaa i otidoa zaedno vo Virsaveja, zašto Avraam živeeše vo Virsaveja.“

1. Moj. 22:20: „ Posle ovie raboti mu kažaa na Avraam: „Ete, i Melha mu rodi sinovi na tvojot brat Nahor. “

Slednite stihovi imaat za cel da ja podgotvat vrskata so „ Reveka “, koja će stane idealna supruga izbrana od Boga za verniot i poslušen Isak. Taa će bide zemena od bliskoto semejstvo na Avraam, potomok na negoviot brat Nahor.

1. Moj. 22:21: „ Uz, negoviot prvoroden sin, Buz, negoviot brat, Kemuil, tatkoto na Aram “,

1. Moj. 22:22: „ Kesed, Hazo, Pildaš, Džidlaf i Betuil “ .

1 Mojseeva 22:23: „ A Vetuil ja rodi Reveka ; toa se osumte sinovi što Milha mu gi rodi na Nahor, bratot Avraamov .“

1. Mojseeva 22:24: „ Negovata naložnica, po ime Reuma, gi rodi i Tevah, Gaam, Tahaš i Maaha. “

Vo Bitie 23 e zapišana smrtta i pogrebot na negovata supruga Sara vo Hevron, vo pešterata Mahpela. Avraam zavladeal so grobišta na počvata na Hanaan dodeka čekal Bog da im ja dade celata zemja na negovite potomci okolu 400 godini podocna.

Potoa, vo Bitie 24, Avraam sè ušte ja zadržuva ulogata na Bog. Za da ostane odvoen od lokalnite paganski narodi, toj ke go isprati svojot sluga na dalečno mesto, kaj negovoto blisko semejstvo, da najde žena za svojot sin Isak i tie ke mu dozvolat na Boga da izbere za niv. Na ist način, Bog ke gi izbere izbranite koi ke ja sočinuvaat nevestata na Hristos, Sinot Božji. Vo ovoj izbor, čovekot nema što da pravi bidejki inicijativata i presudata mu pripaѓaat na Boga. Božjiot izbor e sovršen, besprekoren i efikasen, kako Reveka, izbranata supruga, ljubezna, inteligentna i ubava po izgled, a pred sè, duhovna i verna; biserot što treba da go baraat site duhovni maži koi sakaat da zemat žena.

Jakov i Isav

Podocna, spored Bitie 25, Reveka prvično e neplodna, kako Sara, ženata na Avram, pred nea. Ovaa spodelena neplodnost se dolži na faktot deka dvete ženi ke go nosat blagoslovenoto potomstvo do Hristos, koj samiot ke bide sozdaten od Boga vo utrobata na mlada devica po ime Marija. Na ovoj način, rodoslovot na Božjiot spasonosen proekt e obeležan so negovoto čudesno dejstvo. Stradajki od ovaa prirodna neplodnost, Reveka go povikuva Jahve i od nego dobiva dve bliznačinja koi se borat vo nejzinata utroba. Zagrižena, taa go prašuva Boga za ova: „I Jahve i reče“: Dva naroda se vo tvojata utroba, i dva naroda ke bidat odvoeni od tvoite utrobi; edniot od ovie narodi ke bide posilen od drugiot, a postariot ke mu služi na pomladiot. » Taa raѓa bliznaci. Poradi negovata intenzivna vlaknestost, a toj beše celosno „crven“, pa ottuka i imeto „Edom“ dadeno na negovoto potomstvo, najstariot e narečen „Isav“, ime što znači „vlaknest“. Najmladiot e narečen „Jakov“, ime što znači: „Izmamnik“. Veќе dvete iminja gi prorokuvaat nivnite sudbini. „Vlaknest“ ke go prodade svoeto prvorodstvo na pomladiot za sočno jadenje od „ru“, odnosno crvena leќa. Toj go prodava ova prvorodstvo, bidejki ja potcenuva negovata vistinska vrednost. Vo apsolutna sprotivnost, duhovniot „Izmamnik“ ja posakuva ovaa titula što ne e samo počesna, bidejki na nea e privrzan Božjiot blagoslov. „Izmamnik“ e eden od onie nasilni luѓe koi sakaat po sekoja cena da go prisvojat carstvoto nebesno, i tokmu imajki go nego na um, Isus zboruvaše na ovaa tema. I gledajki ja ovaa vrela revnost, Božjoto srce mnogu se raduva. Šteta za „Vlaknesti“ i ušte podobro za „Izmamnik“, bidejki toj ke stane „Izrael“, po Božja odluka. Nemojte da se zalažuvate, Jakov ne e običen izmamnik i e izvonreden čovek, bidejki nieden drug bibliski primer ne svedoči za negovata rešenost da go dobie Božjiot blagoslov, i samo za da ja postigne ovaa cel toj „izmamuv“. Zatoa site možeme da go imitirame, a vernite nebesa ke bidat vooduševeni. Od svoja strana, Isav ke gi ima kako svoi potomci narodot „Edom“, ime koe znači „crven“, so ist koren i značenje kako Adam, ovoj narod ke bide neprijatelj na Izrael, kako što objavi božestvenoto proroštvo.

Preciziram deka bojata „crvena“ označuva grev, samo vo proročkite слиki na spasonosniot proekt otkrien od Boga i ovoj kriterium važi samo za akterite na negovite postanovki, kako što e „Isav“. Vo temnite vremenja na sredniot vek, crvenokosite deca bile ubivani, smetani za ġavolski. Zatoa,

preciziram, crvenata boja ne go pravi običniot čovek pogrešen od brinetata ili rusokosata, bidejki grešnikot se identifikuva po lošite dela na negovata vera. Zatoa, samo vo simbolična vrednost, „crvenata“, bojata na čovečkata krv, e simbol na grevot, spored Isaija 1:18: „Dojdete sega i da se razgledame!“ veli Jahve. Iako vašite grevovi se kako crvena, ke bidat beli kako sneg; iako se crveni kako crvena, ke bidat kako volna . » Slično, vo svojata Apokalipsa, negovoto Otkrovenie, Isus ja povrzuva crvenata boja so čovečki instrumenti koi služat, nesvesno ili ne, na gavalot, Satanata, prvot grešnik na životot sozdaden od Boga; primeri: „ crveniot konj “ od Otk. 6:4, „ crveniot ili ognen zmej “ od Otk. 12:3 i „ crveniot dzver “ od Otk. 17:3.

Sega koga go ima ova pravo na raĝanje, Jakov, kako naslednik na Avraam, ke živee životni iskustva što gi prorokuvaat Božjite planovi.

Toj go napuštil svoeto semejstvo od strah od gnevot na svojot brat Isav, so dobra pričina, spored Bitie 27:24, bidejki rešil da go ubie, po zloupotrebata na blagoslovot na negoviot umirački tatko, „izmamam“ od izmama što doaĝala od umot na negovata supruga Rebeka. Vo ova kidnapiranje, dvete iminja na bliznacity ja otkrivaat nivnata važnost. Zašto, „Izmamnikot“ upotrebil vlaknesta koža za da go izmami Isak, koj oslepel, so što se pretstavil kako svoj prirodno „Vlaknest“ postar brat. Duhovnite luĝe se podržuvaa edni so drugi, a Rebeka poveke ličela na Jakov otkolku na Isav. Vo ova akcija, Bog se sprotivstavuva na čovečkiot i telesen izbor na Isak, koj go pretpočital lovecot Isav, koj mu donel diveč što toj go cenel. I Bog go dava prvorođstvoto na onoj koj e najdostoen za toa: Jakov Izmamnikot.

Pristignuvajki kaj Lavan, negoviot aramejski čičko, brat na Reveka, da raboti za nego, Jakov se vlijubuva vo Rahela, najmladata, no najubava od kerkite na Lavan. Ona što ne go znae e deka vo negoviot realen život, Bog go nametnuva da igra proročka uloga što mora da go prorokuva negoviot plan za spasenie. Isto taka, po „sedum godini“ rabota za da ja dobie svojata sakana Rahela, Lavan mu ja nametnuva svojata najstara ќerka „Lija“ i mu ja dava za žena. Za da ja dobie i da se oženi so Rahela, ke mora da raboti ušte „sedum godini“ za svojot čičko. Vo ova iskustvo, „Jakov“ prorokuva što ke mora da pretrpi Bog vo negoviot plan za spasenie. Zašto i toj ke skluči prv sojuz što ne se sovpaĝa so želbata na negovoto srce, bidejki iskustvoto na telesen i nacionalen Izrael nema da bide obeležano so uspehot i slavata što ja zaslužuva negovata dobrina. Spojuvanjeto na „sudiite“ i „kralovite“ sekogaš završuva lošo, i pokraj nekolku retki isklučoci. I posakuvana supruga dostojna za negovata ljubov, toj ke ja dobie vo vtoriot zavet duri otkako ke ja pokaže svojata ljubov i ke go otkrie svojot plan za spasenie vo službata na Isus Hristos; negovoto učenje, negovata smrt i negovoto vaskresenie. Zabeležete dobro deka čovečkity i božestvenity preferency se celosno obratni. Jakovovata sakana e neplodnata Rahela, no Božjata e plodnata Lija. Davajki mu ja na Jakov, prvo, Lija za svoja supruga, Bog go tera svojot prorok da go doživee razočaruvanjeto što dvajcata ke go doživeat vo nivniot prv zavet. Vo ova iskustvo, Bog objavuva deka negoviot prv zavet ke bide užasen neuspeh. I otfrlanjeto na Mesijata Isus od strana na negovity potomcy ja potvrdi ova proročka poraka. Lija, koja ne beše sakanata izbrana od suprugot, e slika što gi prorokuva izbranity na noviot zavet koi, od pagansko poteklo, živeele dolgo vreme vo neznaenje za postojanjeto na edinstveniot tvorec Bog. Sepak, plodnata priroda na Lija prorokuvaše zavet što ke donese mnogu plodovi za slava na Boga. I Isaija 54:1 potvrđuva, velejki: „ Raduvaj se, neplodna, koja prestana da raĝaš deca! Vikaj glasno i veseli se, ti što ne taguvaš! Zašto decata na pustata žena ke bidat pobrojny od decata na maženata žena, veli Gospod .“ Tuka pustata žena prorokuva, preku Lija, za noviot zavet, a maženata žena, preku Rahela, za stariot evrejski zavet.

Jakov stanuva Izrael

Otkako go napušti Lavan, bogat i prosperiteten, Jakov i negovoto semejstvo se vratija kaj svojot brat Isav, od čij praveden i odmazdoljubiv gnev se plašeše. Edna noć, Bog se pojavi pred nego i tie se borea eden protiv drug do zori. Bog konačno go rani vo kolkot i mu reče deka otsega će se narekuva „Izrael“, bidejki izleze kako pobednik vo borbata protiv Boga i lugeto. Vo ova iskustvo, Bog sakaše da ja prikaže slikata na borbenata duša na Jakov vo negovata borba za vera. Imenuvan Izrael od Boga, toj go dobi ona što go posakuvaše i imperativno go baraše: svojot blagoslov od Boga. Blagoslovot na Avraam vo Isak taka se oblikuvaše preku konstituiranjeto na telesniot Izrael, koj, izgraden vrz Jakov koj stana Izrael, naskoro će stane strašna nacija otkako će go napušti porobuvačkiot Egipet. Otkako Božjata blagodat go podgotvi Isav, dvajcata braća se najdoa vo mir i radost.

So svoje dve ženi i nivnite dve sluginki, Jakov se naoga sebesi kako tatko na 12 momčinja i samo edno devojče. Neploden na početokot kako Sara i Reveka, no idolopoklonik, Rahela dobiva dve deca od Boga, Josif najstariot i Venijamin najmladiot. Taa umira rağajki go svoeto vtoro dete. Taka taa go prorokuva krajot na stariot zavet, koj će prestane so vospostavuvanjeto na noviot zavet vrz osnova na iskupitelnata krv na Isus Hristos. No, vo vtoru primena, ovie smrtni okolnosti ja prorokuvaat konačnata sudbina na negovite izbranici koi će bidat spaseni so negovata srećna intervencija koga će se vrati vo svojot slaven božestven aspekt vo Mihail Isus Hristos. Ovoj presvrt na situacijata na posledniot izbran e prorokuvan so promenata na imeto na deteto koe go narekle „ Ben-Oni “ ili „sin na mojata taga“ od umiračkata majka, a Jakov go preimenuva tatko to vo „ Venjamin “ ili „sin od desnata strana“ (desna strana) ili blagosloven sin. Kako potvrda, vo Matej 25:33, Isus Hristos će gi postavi „ svoje ovci od desnata strana, a kozite od levata “. Ova ime „ Venjamin “ go izbral Bog, edinstveno za negovata proročka cel, pa zatoa i za nas, bidejki za Jakov imalo malku značenje; a za Bog, idolopokloničkata Rahela ne go zaslužovala terminot „ desna raka “. Ovie raboti vo vrska so krajot na svetot se razraboteni vo objasnuvanjata od Otkrovenie 7:8.

Voshituvačkiot Josif

Vo istorijata na Izrael, ulogata što Bog mu ja dava na Josif će go navede da dominira nad svoje braća, koi, razočarani od negovata duhovna dominacija, go prodavaat na arapski trgovci. Vo Egipet, negovata česnost i lojalnost go pravat cenet, no ženata na negoviot gospodar, sakajki da go zloupotrebi, mu se sprotivstavila, a Josif će se najde vo zatvor. Tamu, objasnuvajki gi sonišтата, nastanite će go dovedat do najvisokiot rang pod faraonot: prv vezir. Ova izdignuvanje se bazira na negoviot proročki dar, kako što beše slučajot so Daniel po nego. Ovoj dar go pravi cenet od strana na faraonot, koj mu go doveruva Egipet. Za vreme na glad, braćata na Jakov će odat vo Egipet, i tamu, Josif će se smiri so svoje zlobni braća. Jakov i Venijamin će im se pridružat, i vaka Evreite se naseleva vo Egipet vo regionot Gosen.

Izlezot i verniot Mojsej

Porobeni, Evreite će go najdat vo Mojsej, evrejskoto dete čie ime znači „spaseno od vodite“ na Nil, odgledano i posvoeno od ќerkata na faraonot, osloboditelot podgotven od Boga.

Kako što uslovite na nivnoto ropstvo se zastruvaat i vlošuvaat, Mojsej ubiva eden Egipćanec za da odbrani eden Evrein i bega od Egipet. Negovoto patuvanje go nosi vo Madijam, Saudiska Arabija, kade što živeat potomcite na Avraam, zaedno so negovata vtora žena, Ketura, so koja se oženil po smrtta na Sara. Ženejќi se za Sepfora, najstarata ќerka na negoviot svekor Jotor, 40 godini podocna, Mojsej go sreќava Boga dodeka gi pase svoje stada vo blizina na planinata Horiv. Sozdatelot mu se pojavuva vo forma na svetlećka grmuška što gori, no ne se sogoruva. Toj go otkriva svojot plan za Izrael i go ispraќa vo Egipet za da go vodi begstvoto na svojot narod.

Deset nevolji će bidat potrebni za da se prinudi faraonot da gi pušti svoje dragoceni robovi slobodno. No, tokmu desettata će dobie golemo proroćko znaćenje. Zašto Bog gi ubiva site prvorodeni vo Egipet, luѓe i životni. I na istiot den, Evreite ja slavat prvata Pasha vo nivnata istorija. Pashata ja proroće smrtta na Mesijata Isus, „ prvorodeniot “ i „ Božjoto Jagne “, čisto i bez nedostatok prineseno vo žrtva kako „jagneto “ zaklano na denot na egzodusot od Egipet. Po žrtvata na Isak što Bog ja pobaral od Avraam, Pashata na egzodusot od Egipet e vtoroto proroćko objavuvanje na smrtta na Mesijata (Pomazanikot) Isus, ili, so grćki termini, na Isus Hristos. Egzodusot od Egipet se slućil na 14-tiot den od prvot mesec od godinata, okolu 15 vek p.n.e., ili okolu 2500 godini po grevot na Eva i Adam. Ovie brojki go potvrduvaat vremeto od „400 godini“ od „ četirite generacii “ dadeno od Bog kako odložuvanje na Amorejcite, žitelite na zemjata Hanaan.

Gordosta i buntovniot duh na faraonot će isćeznat so negovata vojska vo vodite na „Crvenoto More“, što na toj naćin go naoѓa svoeto znaćenje bidejќi se zatvora vrz niv otkako će se otvori za da im dozvoli na Evreite da vlezat vo zemjata Saudiska Arabija, preku južniot vrv na egipetskiot poluoostrov. Izbegnuvajќi go Madijam, Bog go vodi svojot narod niz pustinata do planinata Sinaj kade što će go pretstavi svojot zakon na „Desette zapovedi“. Pred edinstveniот vistinski Bog, Izrael sega e obrazovana nacija koja mora da bide stavena na test. Za taa cel, Mojsej e povikan kaj nego na planinata Sinaj, i Bog go zadržuva 40 dena i noќi. Toj mu gi dava dvete ploći na zakonot vrežani so negoviot božestven prst. Vo logorot na evrejskiот narod, prodolženoto otsustvo na Mojsej gi ohrabruva buntovnite duhovi koi vršat pritisok vrz Aron i konećno go teraat da go prifati topenjeto i oblikuvanjeto na „ zlatno tele “. Samo ova iskustvo go sumira odnesuvanjeto kon Boga na buntovnite luѓe od site epohi. Nivnoto odbivanje da se pokorat na negoviot avtoritet gi naveduva da pretpoćitaat da se somnevaat vo negovoto postoenje. A poveќekratnite Božji kazni ne menuvaat ništo. Po ovie 40 dena i noќi na iskušenje, stravot od hanaanskite džinovi će gi osudi luѓeto da talkaat vo pustinata 40 godini i, samo Isus Navin i Halev od ovaa testirana generacija će možat da vlezat vo vetenata zemja što ja ponudil Bog okolu 2540 godini od grevot na Adam.

Glavnite likovi vo prikaznata za Bitie se akterite vo pretstava organizirana od Bogot Tvorec. Sekoj od niv prenesuva, za proroćki ili drugi celi, pouka, a ovaa ideja za spektakl ja potvrdil apostol Pavle, koj veli vo 1. Korintjanite 4:9: „ Zašto mi se ćini deka Bog nē napravil nas apostolite posledni od site,

osudeni na smrt, kako da se kaže, bidejki stanavme spektakl za svetot, za angelite i za lugeto .“ Ottogaš, glasnikot Gospodov, Elen G. Vajt, ja napiša svojata poznata kniga naslovena kako „Golemata borba“. Idejata za „ spektakl “ zatoa e potvrdena, no po „dzvezdite“ od svetata kniga, red e na sekoj od nas da ja igra svojata uloga, znaejki deka, ucejki od nivnite iskustva, sme staveni na dolžnost da gi imitirame nivnite dobri dela, bez da gi reproducirame nivnite greški. Za nas, kako i za Daniel (Mojot Sudija e Bog), Bog ostanuva „naš Sudija“, sočuvstviten, sekako, no „Sudijata“ koj ne pravi isključok za nikogo.

Iskustvoto na evrejskiot nacionalen Izrael e katastrofalno, no ne e ništo poveќе od ona na hristijanskata vera od našata era, koja završi so široko rasprostraneto otpadništvo. Ovaa sličnost ne treba da bide iznenaduvačka, bidejki Izrael od stariot zavet beše samo mikrokosmos, primerok, na čovečkite suštestva što ja naseluvaa celata zemja. Zatoa vistinskata vera beše tolku retka tamu kako i vo noviot zavet izgraden vrz Spasitelot i „ Verniot svedok “ Isus Hristos.

Od Biblijata voopšto

Celata Biblija, diktirana, a potoa inspirirana od Boga na svoite čovečki slugi, sodrži proročki lekci; od Bitie do Otkrovenie. Akterite izbrani od Boga ni se pretstaveni kakvi što navistina se vo nivnata vistinska priroda. No, za da konstruira proročki poraki vo ovoj večen spektakl, Sozdatelot Bog stanuva Organizator na nastanite. Po egzodusot od Egipet, Bog mu go dava na Izrael slobodniot aspekt na svojot nebesen zakon za 300 godini, vremeto na „sudiite“ koe završuva okolu 2840 godina. I vo ova sloboda, vraćanjeto kon grevot, go obvrzuva Boga da go kazni svojot narod „sedum pati“, kogo posleden go predava na Filistejcite, nivnite nasledni neprijатели. I „sedum pati“, toj podiga „osloboditeli“. Biblijata veli deka, vo ova era, „ sekoj pravel što sakal “. I ova vreme na celosna sloboda bilo neophodno za da se otkrie plodot što go rodil sekoj. Istoto e i vo našeto „ krajno vreme “. Ovie trista godini sloboda obeležani so postojanoto vraćanje na Evreite kon grevot, Bog predlaga da gi sporedime so tristata godini od životot na pravedniot Enoh, kogo ni go pretstavuva kako primeren model na svoite izbranici, velejki: „ Enoh odeše trista godini so Boga, potoa go nemaše poveќе zatoa što Bog go zede “; so nego, so toa što go vnese prvo vo svojata večnost kako, po nego, Mojsej i Ilija, i svetiite voskresnati pri smrtta na Isus, pred site drugi izbrani, vklučuvajki gi i apostolite na Isus Hristos; site tie će bidat preobrazeni ili voskresnati na posledniot den.

Po vremeto na „sudiite“, dojde vremeto na carevite i tuka povtorno, Bog im dava na svoite prvi dvajca akteri proročka uloga što ja potvrduva porakata za progresijata na zloto kon konečното dobro, odnosno od noćta, ili temninata, kon svetlinata. Vaka ovie dvajca maži, Saul i David, go prorokuvaat celokupniot proekt na planot na spasenieto podgotven za zemnite izbranici, odnosno dvete fazi ili dva posledovatelni sveti zaveti. Zabeležete go toa so mene, David stanuva car samo po smrtta na carot Saul, isto kako što smrtta na stariot večen zavet mu dozvoluva na Hristos da go vospostavi svojot nov zavet, svoeto vladeenje i svojata večna dominacija.

Veќе ja spomenav ova tema, no ve potsetuvam deka zemskite monarhii nemaat božestven legitimitet bidejki Evreite go zamolija Boga da ima car „ kako drugite narodi “ na zemjata, „paganite“. Ova znači deka modelot na ovie kralevi e od tipot na satanski, a ne božestveni vrednosti. Kolku što za

Boga kralot e nežen, smiren po srce, poln so samoodrekuvanje i sočuvstvo, pravejki se sebesi sluga na site, tolku kolku što gavaloskiot e surov, gord, sebičen i preziren, i bara da mu služat site. Nepravедno ranet od negovoto otfrlanje od strana na svojot narod, Bog go odobri negovoto baranje i, za žal, mu dade car spored kriteriumite na gavalot i site negovi nepravdi. Ottogaš, za svojot narod Izrael, no samo za nego, kralskoto semejstvo go dobi svojot božestven legitimitet.

Govoreniot ili pišaniot zbor e sredstvo za razmena pomegu dvajca poedinci. Biblijata e Božji zbor vo smisla deka za da gi prenese svoje lekcii na svoje zemni suštestva, Bog sobral svedoštva diktirani ili inspirirani od svoje slugi; svedoštva sortirani, izbrani i grupirani od nego so tekot na vremeto. Ne treba da bideme iznenadeni koga ke ja zabeležime nesovršenosta na pravdata vospostavena na zemjata, bidejki otsečeni od Boga, lugeto možat da ja utvrdat svojata pravda samo vrz osnova na bukvata na zakonot. Segaj, Bog ni kažuva preku Isus deka „ bukvata ubiva, a duhot oživuva“, ova pismo. Svetite spisi na Biblijata zatoa možat da bidat samo „ svedoci“ kako što e navedeno vo Otkrovenie 11:3, no vo nikoj slučaj „sudii“. So toa što priznava deka bukvata na zakonot ne e sposobna da donese praveden sud, Bog otkriva vistina što se potpira isključivo na božestvenata priroda na negovata ličnost. Samo toj može da donese praveden sud, bidejki negovata sposobnost da gi analizira tajnite misli na umovite na svoje suštestva mu ovozmožuva da gi znae motivite na onie što gi sudi, raboti skrien i nepoznati za drugite suštestva. Zatoa, Biblijata samo ja dava osnovata za svedoštva što se koristat za sudenje. Za vreme na „ iljada godini“ na nebesniot sud, izbranite svetc i ke dobijat pristap do motivite na dušite što se sudat. So Isus Hristos, tie na toj način ke možat da donesat sovršen sud što e neophoden, bidejki konečnata presuda ja utvrduva dolžinata na vremeto na stradanje pretrpeno vo vtorata smrt. Ova znaenje za vistinskiot motiv na vinovnikot ni ovozmožuva podobro da ja razbereme Božjata milost kon Kain, prviot zemen ubiec. Spored edinstvenoto svedoštvo prezentirano vo pismoto vo Biblijata, Kain bil doveden do ljubomora od Božjiot izbor da go blagoslovi prinosot na Avel i da go prezira prinosot na Kain, bez vtoriot da ja znae pričinata za ovaa razlika, koja bila duhovna i se ušte nepoznata. Taka stojat rabotite, životot e sostaven od bezbroj parametri i uslovi što samo Bog može da gi identifikuva i sudi svesno. Sepak, Biblijata ostanuva za lugeto edinstvenata kniga što gi pretstavuva vo pisma osnovite na zakonot što gi sudi nivnite postapki, dodeka čeka nivnite tajni misli da bidat otkrieni na izbranite svetc i na neboto. Segaj ulogata na pismoto e da osudi ili sudi za postapkite. Zatoa, vo svojata Apokalipsa, Isus gi potsetuva lugeto na važnosta na nivnite „ dela“ i retko zboruva za nivnata vera. Vo Jakov 2:17, apostol Jakov gi potsetuva lugeto deka „ bez dela verata e mrtva“, potvrđuvajki go isto taka ova mislenje, Isus zboruva samo za dobri ili loši „ dela“ generirani od verata. I za da bidat generirani od verata, ovie dela se isključivo onie što Biblijata gi uči kako božestveni zakoni. Dobrite dela što gi ceni Katoličkata crkva ne se zemaat predvid, bidejki tie se dela od humanistički karakter i inspiracija.

Vo poslednite vremenja, Biblijata e celosno prezirana, a čovečkoto opštество pretstavuva misteriozen, globaliziran, lažen aspekt. Togaš zborot „ vistina“ što ja karakterizira Svetoto Pismo, zborot na živiот Bog, i poširoko, negoviot univerzalen globalen proekt, ja dobiva svojata celosna važnost. Bidejki prezivot kon ovaa edinstvena „ vistina“ go vodi čoveštvo to da se gradi vrz lagi vo site relaciski, profani, religiozni, politički ili ekonomski domen i.

Ovaa statija e napišana vo sabotata na 14 avgust 2021 godina, utre, 15 avgust, na golemi sobiri, žrtvite izmamени od lažnata religija ke oddadat počit na najuspešnata satanska mistifikacija vo nejzinata kariera, od nejzinoto koristenje na „ zmijata“ kako medium vo „ Edem“: nejzinoto pojavuvanje vo likot na „devicata Marija“. Vistinskata poveke ne bila devica, bidejki po Isus, taa rodila

sinovi i kerki; braka i sestri na Isus. No, lagata umira teško i se sprotivstavuva duri i na najdobrite bibliski argumenti. Ne e važno, po ovoj 15 avgust, ova bes ke ima samo najmnogu osum proslavi za da go iritira Boga i da go razbudi negoviot praveden gnev koj ke padne vrz glavite na vinovnite . Da zabeležime deka vo ova javuvanje, decata bea izbrani za da ja potvrdat vizijata na „devicata“. Dali se tie tolku nevini kako što velat i tvrdat? Rodeni grešnici, nevinosta im se pripisuvava pogrešno, no ne možat da bidat obvineti za součestvo. Vizijata što ja primile ovie deca bila mnogu realna, no gavolot e isto taka mnogu realen buntoven duh, a Isus Hristos mu posvetil mnogu od svoje zborovi za da gi predupredi svoje slugi za nego. Istorijata svedoči za negovata izmamnička zavodлива moć što gi vodi do „ vtorá smrt “ nejinite zavedeni i izmameni žrtvi. Obožavanjeto na gavolot preku papskata i Rimokatoličkata crkva e osudeno od Boga vo ovoj stih od Otkrovenie 13:4: „ I mu se poklonija na zmevot, zašto mu dade vlast na dzverot ; i mu se poklonija na dzverot, velejki: Koj e kako dzverot? Koj može da vojuva so nego? “ Vsušnost, samo po završuvanje na ova „ obožavanje “ na „dzverot “ što gi ograničuvale i gi progonuvale vistinskie svetci izbrani od Isus Hristos, vo vreme na tolerancija nametnata od okolnostite, ova obožuvanje bilo prodolženo so zavodlivite sredstva na javuvanjata na gavolskata „devica“; „ žena “ što ja zamenila „ zmijata “ otkako „ zmijata “ ja zavela „ ženata “ što go zavela nejziniot soprug. Principot ostanuva ist i se ušte e efikasen.

Vreme e za konečen izbor

Ova proučuvanje na božestvenite otkrovenija završuvá so analiza na knjigata Bitie, koja ni otkri koj e Bog vo site negovi aspekti na karakterot. Tokmu vidovme kako toj e rešitelén vo svoeto baranje za poslušnost od svoje sozdanija, podložuvajki go Avram na vonreden test na verata koga imal rečisi sto godini; zatoa ova božestveno baranje poveke ne treba da se dokazuva.

Vo vremeto na posledniot izbor predložen od Boga od proletta 1843 godina, a potočno pobaran od 22 oktombri 1844 godina, počituvanje na sabotata e pobarano od Boga kako dokaz za ljubovta što mu ja vozvratija negovite vistinski izbrani svetci. Univerzalnata duhovna sostojba e pretstavena vo forma na edno edinstveno prašanje koe e upateno do site členovi na religioznite organizacii, isključivo hristijanski.

Prašanjeto što te ubiva ili te pravi da živeeš zasekogaš

Dali imperator, kral ili papa e ovlasten i ovlasten da gi menuva zborovite što gi izgovoril i napišal Bog, ili po negov diktat, kako što napravil Mojsej?

Otkako predvide se, duri i ova prašanje, Isus go dade svojot odgovor odnapred, velejki vo Matej 5:17-18: „ Nemojte da mislite deka dojdov da go poništam Zakonot ili Prorocite. Ne dojdov da gi poništam, tuku da gi ispolnam. Zašto vistina vi velam, dodeka ne pominat neboto i zemjata, ni jota ni crtica nema da se promeni od Zakonot dodeka ne se zbidne se . “ Istiot Isus, isto taka, objavi deka negovite zborovi ke ne sudat, vo Jovan 12:47-49: „ Ako nekoj gi čue Moite zborovi i ne gi pazi, Jas nema da go sudam; zašto ne dojdov da go sudam svetot, tuku da go spasam svetot. Koj Me otflra i ne gi prima Moite zborovi, ima Koj da go sudi; slovoto što go kažav, toj ke go sudi vo posledniot den . Zašto ne

zboruvav Sam od Sebe, tuku Otecot, Koj Me prati, Mi dade zapoved što da kažam i što da zboruvam.
“

Ova e Božjeto razbiranje na negoviot zakon. No, Daniel 7:25 otkriva deka namerata da se „ promeni “ trebalo da se pojavi vo hristijanskata era, velejki za rimokatoličkoto papstvo: „ Toj će zboruva zborovi protiv Sevišniot i će gi mači svetiite na Sevišniot, i će pomisli da gi promeni vremenjata i zakonite ; i svetiite će bidat predadani vo negovata raka za vreme, i vremenja, i polovina vreme. “ Sram što će prestane i koj toj će znae kako pravedno da go kazni spored stih 26 koj sledi: „ Togaš će dojde sudot, i će mu ja odzemat vlasta, i taa će bide uništena i istrebena zasekogaš. “ Ovie proročki „ vremenja “ ili godini go najavuvaa negovoto progonuvačko vladeenje koe će trae 1260 godini, od 538 do 1798 godina.

Ovoj „ presud “ se izvršuva vo nekolku fazi.

Prvata faza e podgotvitelna; toa e delo na odvojuvanje i osvetuvanje na „adventističkata“ vera vospostavljena od Boga od proletta 1843 godina. Adventizmot e odvoen od katoličkata i protestantskata religija. Vo Otkrovenie, ovaa faza se odnesuva na epohite „ Sardi, Filadelfija i Laodikija “ vo Otkrovenie 3:1-7-14.

Vtorata faza e izvršna: „ negovata vlast će bide odzemenaa “. Ova e slavnoto vraćanje na Isus Hristos koe se očekuva za proletta 2030 godina. Adventističkite izbranici vleguvaa vo večnosta odvoeni od nedostojnite katolički, protestantski i adventistički buntovnici koi umiraa na zemjata. Dejstvoto se odviva na krajot od „ laodikiskata “ era od Otkrovenie 3:14.

Tretata faza e onaa na sudot na padnatite mrtvi, koj go sproveduvaa izbranite koi vogle vo nebesnoto carstvo Božjo. Žrtvite stanuvaa sudii i oddelno , životot na sekoj od buntovnicite se sudi i se izrekuva konečna presuda proporcionalna na nivnata vina. Ovie kazni ja odreduvaa dolžinata na vremeto na „ mačenje “ što će bide predizvikano od dejstvoto na nivnata „ vтора smrt “. Vo Otkrovenie, ovaa tema e predmet na Otkrovenie 4; 11:18 i 20:4; ova od Dan. 7:9-10.

Četvrto, na krajot od sedmiot milenium, golemata sabota za Boga i negovite izbranici vo Hristos, doaga izvršnata faza na presudite izrečeni od Hristos i negovite izbranici. Na zemjata na grevot kade što se voskresnati, osudenite buntovnici se uništeni, „ zasekogaš “, od „ ognot na „ vтора smrt “. Vo Otkrovenie, ovaj izvršen sud ili „posleden sud“ e temata na Otkrovenie 20:11-15.

Vo vremeto na konečniot izbor, dve nepomirlivi religiozni koncepcii, bidejki se krajno sprotivstaveni edna na druga, se definitivno odvoeni . Hristovite izbranici go slušaa negoviot glas i se prilagoduvaat na negovite baranja na vremeto koga toj im se obraća i gi povikuva. Vo drugata pozicija se hristijanite koi gi sledat tradiciite religiozno vospostaveni so vekovi kako vistinata da e prašanje na vreme, a ne na inteligencija, rasuduvanje i svedošтво. Ovie luѓe ne razbrale što pretstavuva „ noviot zavet “ objaven od prorokot Eremija vo Jer. 31:31 do 34: „ Ete, doagaat denovi, veli Gospod, koga će sklučam nov zavet so domot Izrailev i so domot Judin, ne spored zavetot što go sklučiv so nivnite tatkovci vo denot koga gi zedov za raka za da gi izvedam od zemjata Egipetska, koj zavet go prekršija, iako bev nivni soprug, veli Gospod. No, ova e zavetot što će go sklučam so domot Izrailev po tie denovi, veli Gospod: će go stavam Mojot zakon vo niv i će go napišam vo nivnite srca ; i će bidam nivni Bog, a tie će bidat Moj narod. Nikoj poveќе nema da go uči svojot bližen, nitu svojot brat, velejki: „Poznajte go

Gospoda!“ Zašto site će Me poznavaat, od najmalijot do najgolemiot, veli Gospod. Zašto će im go prostam bezzakonieto i poveće nema da se setam na nivniot grev . „Kako može Bog da uspee da „ pišuva vo srceto“?“ » na čovekot ljubovta kon negoviot svet zakon, nešto što normata na stariot zavet ne uspeala da go dobije? Odgovorot na ova prašanje, i edinstvenata razlika pomegu dvata zaveti, doaga vo aspektot na demonstracijata na božestvenata ljubov postignata so iskupitelnata smrt na zamenata Isus Hristos vo kogo toj se otelotvori i se otkri. Seg a smrtta na Isus ne dojde za da stavi kraj na poslušnosta, tuku naprotiv, im dade na izbranite pričini da se pokažat ušte poposlušni na Boga sposoben da saka tolku silno. I koga toj go osvojuva srceto na čovekot, celta što ja bara Bog e postignata; toj dobiva izbran dostoen i dostoen da ja spodeli svojata večnost.

Poslednata poraka što Bog vi ja pretstavi vo ova delo e temata za odvojuvanje . Ova e vitalnata točka što ja pravi celata razlika pomegu izbraniot i povikaniot. Vo svojata normalna priroda, čovekot ne saka da bide voznemiren vo svoje naviki i vo svoje sfaćanja za neštata. Sepak, ova narušuvanje e neophodno zatoa što, naviknat na vospostavenata laga, za da stane negov izbranik, čovekot mora da bide otrgnat i prenasochen za da se prilagodi na vistinata što Bog mu ja pokažuva. Togaš e neophodno odvojuvanje od toa i od onie što Bog ne gi odobruva . Izbraniot mora da ja pokaže svojata sposobnost konkretno da gi dovede vo prašanje svoje idej, svoje naviki i svoje telesni vrski so suštstva čija sudbina nikogaš nema da bide večan život.

Za izbranite, religiozniot prioritet e vertikalni; celta e da se sozdade silna vrska so Sozdatelot Bog, duri i ako toa znači kompromis so čovečkite odnosi. Za padnatite, religijata e horizontalna; tie ja davaat prioritet na vrskata vospostavena so drugi luđe, duri i ako toa znači kompromis so Boga.

Adventizam na sedmiot den: Razdelba, ime, istorija

Poslednite izbrani od hristijanskata vera se duhovno sobrani za da go formiraat Izrael od „ 12-te pleminja “ od Otk. 7. Nivniot izbor e izvršen preku serija testovi na verata vrz osnova na pokažaniot interes za proročkata reč koja vo Dan. 8:14 go objavuva datumot 1843 godina. Toa trebalo da go označi obnovuvanjeto od strana na Boga na hristijanstvoto, dotogaš pretstaveno od katoličkata vera od 538 godina i od protestantskata vera od vremeto na Reformacijata od 1170 godina. Stihot od Dan. 8:14 bil protolkuvan kako najavuvanje na slavno vraćanje na Hristos, negovoto doaganje koe go predizvikalo negovoto „očekuvanje“, na latinski „adventus“ ottuka i imeto adventist koe bilo dadeno na iskustvoto i negovite sledbenici pomegu 1843 i 1844 godina. Navidum, ovaa poraka ne zborovala za sabotata, tuku samo navidum, bidejki vraćanjeto na Hristos će go označi vlezot vo sedmiot milenium, odnosno golemata sabota prorečena, sekoja nedela, preku sabotata na sedmiot den: sabotata na Evreite. Nesvesni za ovaa vrska, prvite adventisti ja otkrile važnosta što Bog i ja dava na sabotata duri po ova vreme na iskušenie. I koga ja razbrale, pionerite cvrsto ja poučuvale vistinata za sabotata, potsetuvana vo imeto na formiranata crkva, „na sedmiot den“. No, so tekot na vremeto, naslednicite na deloto poveće ne i ja davale na sabotata važnosta što Bog i ja dava, povrzuvajki ja nejzinata obvrsta so vremeto na vraćanjeto na Isus Hristos, namesto da ja povrzat so datumot 1843 godina, označen so proroštvoto na Daniel. Odložuvanjeto na takov fundamentalen božestven uslov beše greška čija posledica beše, vo 1994 godina, otfrlanjeto od strana na Bog na organizacijata i nejzinite členovi, koi toj gi predal na buntovničkiot tabor, koj veće bil osuden od nego od 1843

godina. Ova tažno iskustvo i ovoj neuspeh na poslednata oficijalna institucija na hristijanskata vera svedočať za ovaa nesposobnost na lažnoto hristijanstvo da ja prifatí odvoenosta na čovečkíte vrski . Nedostatokot na ljubov kon božestvenata vistina, a so toa i kon samiot Bog, e vo prašanje, i ova e krajnata lekcija vo istorijata na hristijanskata vera što možam da vi ja kažam, za da ve poučam i predupredam, vo imeto na Semoknriot Bog, JahveH-Mihael-Isus-Hristos.

Konečno, sè ušte na istata tema, bidejki me čineše bolna duhovna odvoenost, ve potsetuvam na ovoj stih od Matej 10:37 i, bidejki stihovite što mu prethodat jasno go sumiraat odvojuvačkiot karakter na vistinskata hristijanska vera, gi spomenuvam site od stih 34 do stih 38:

„ Nemojte da mislite deka dojdov da donesam mir na zemjata. Ne dojdov da donesam mir, tuku meč. Zašto dojdov da razdelam čovek protiv tatko mu, i ќerka protiv majka mu, i snaa protiv svekrva mu. I neprijateli na čovekot ќe bidat negovite domašni. Koj go saka tatko mu ili majka mu poveќe od mene, ne e dostoen za mene . I koj go saka sinot ili ќerkata poveќe od mene, ne e dostoen za mene. Koj ne go zeme svojot krst i ne me sledi, ne e dostoen za mene. “ Ovoj stih 37 go opravduva blagoslovot na Avraam; toj svedočeše deka go saka Boga poveќe od svojot telesen sin. I potsetuvajki go eden adventistički brat na negovata dolžnost, citirajki mu go ovoj stih, našite patišta se razdelija i dobiv poseben blagoslov od Boga. Potoa me nareče fanatik od ovoj „brat“ i od toa iskustvo, toj go sledeše tradicionalniot adventistički pat. Onoj što me zapozna so adventizmot i pridobivkíte od vegetarijanstvoto podocna počina od Alsejmerova bolest, dodeka jas sè ušte sum vo dobro zdravje, živ i aktiven vo služba na mojot Bog, na 77 godini, i ne se obraќam nitu na lekari nitu na lekovi. Na Sozdatelot Bog i na negovite dragoceni soveti mu pripaѓa celata slava. Navistina!

Za da ja sumirame istorijata na adventizmot, mora da gi zapomnime slednite fakti. Pod ova ime „adventist“, Bog gi sobira svoje posledni svetci po dolga dominacija na katoličkata vera, koja religiozno ja legitimirala nedelata vospostavena pod nejzinoto pagansko ime „den na nepobedenoto sonce“ od Konstantin I na 7 mart 321 godina. No, prvite adventisti bile protestanti ili katolici koi pobožno ja počituvale nasledenata hristijanska nedela. Zatoa, tie bile izbrani od Boga spored nivnoto odnesuvanje, bidejki bile raduvani od vraќanje na Isus Hristos, koe im bilo objaveno posledovatelno za proletta 1843 godina i 22 oktombri 1844 godina. Duri po ovoj izbor im bila pretstavljena svetlinata na sabotata. Isto taka, nivnite tolkuvanja na proroštvata na Daniel i Otkrovenie sadržele ogromni greški koi gi ispravam vo ova delo. Bez poznavanje na sabotata, pionerite ja izgradile teorijata za takanarečen „istraživački“ sud , koj nikogaš ne može da go dovedat vo prašanje; duri i otkako im bila dadena svetlinata na sabotata. Za onie koi ne znaat, ve potsetuvam deka spored ovaa teorija, od 1843 godina, pa potoa 1844 godina, na neboto Isus gi ispituva knigite na svedošťva za da gi izbere svoje posledni izbranici koi mora da bidat spaseni. Sепak, jasnata identifikacija na grevot vo nedelata dade precizno značenje na porakata od Dan. 8:14, duri i vo nejzinata lošo prevedena forma na „ čišťenje na svetilišteto “. I ovoj loš prevod sozdade nerešlivi kontroverzii, bidejki ovoj izraz se odnesuvaše pred sè na ostvaruvanje preko iskupitelната smrt na Isus Hristos spored Evr. 9:23: „ Zatoa beše potrebno, bidejki slikite na neštata na nebesata trebaše da se očistat so ovie raboti, samite nebesni nešta da se očistat so podobri žrtvi od ovie . “ Zašto Hristos ne vleze vo hram napraven od race, imitacija na vistinskiot, tuku vo samoto nebo, za da se javi sega pred Boga za nas .“ Taka, sè što trebaše da se očisti na neboto beše očisteno so smrtta na Isus Hristos: zatoa istražniot sud poveќe nema logična smisla. Po smrtta i voscresenieto na Isus, niden grev ili grešnik ne vleguva vo neboto za povtorno da go oskverni, bidejki Isus go isčisti svoeto nebesno dno so toa što gi izbrka Satana i negovite angelski sledbenici na zemjata, spored Otkrovenie 12:7 do 12 i osobeno stih 9: „ I

beše isfrlen golemiot zmej, taa stara zmija, narečena áavol i satana, koja go zaveduva celiot svet; beše isfrlen na zemjata , i negovite angeli bea isfrleni so nego. “

Vtorata greška na oficijalniot adventizam, isto taka, proizleze od prvičното neznaenje za ulogata na sabotata i dobi golemo značenje mnogu podocna. Adventistite pogrešno go fokusiraa svoeto vñimanie na vremeto na posledniot, ultimativen test na verata, koj vsušnost ќе se odnesuva samo na onie koi sè ušte ќе bidat živi vo vremeto na vistinskoto vraćanje na Isus Hristos. Osobeno, tie pogrešno mislea deka nedelata ќе stane „ žig na dzverot “ samo vo vremeto na ovoj posleden test, i toa e ona što go objasnuva baranjeto prijatelstvo so onie koi ja praktikuvaa nedelata, prokolnata od Boga, vsušnost, od nejziniot početak. Dokazot što go davam e postoenjeto na „sedumte trubi“ od Otkrovenie 8, 9 i 11, od koi prvite šest gi predupreduvaat lugeto po 321 godina, niz celata hristijanska era, za nivnoto praktikuvanje na grevot na nedelata osuden od Boga. Ona što Daniel 8:12 veќе go otkril velejќi: „ Vojskata beše izbavena so sekojdnevната žrtva , poradi grevot ; rogot ja frli vistinata na zemja i uspea vo svoje potfati“. Ovoj „ grev “, praktikata na nedelata nasledena civilizirano od Konstantin I od 321 godina i religiozno opravdana od papskiot Rim od 538 godina, veќе beše „ žigot na dzverot “ citiran vo Otk. 13:15; 14:9-11; 16:2. Vo 1995 godina, otkako manifestiraše otfrlanje na proročkata svetlina što ja predloživ pomeѓu 1982 i 1991 godina, oficijalniot adventizam napravi seriozna greška sklučuvajќi sojuz so deklariranite i otkrieni neprijateli na Boga. Primerot na brojnite prekori što Bog gi upati kon drevniot Izrael za negovite sojuzi so Egipet, simbolična slika na tipičniot grev, vo ovaa akcija e celosno ignoriran; što ja pravi greškata na adventistite ušte pogolema.

Vsušnost, štom stanale svesni za ulogata na sabotata i važnosta što ì ja dava kako Bog Sozdatel, adventističkiot narod trebalo jasno da gi identifikuva svoje religiozni neprijateli i da se čuva od kakov bilo bratski sojuz so niv. Zašto, sabotata e „ pečat na život Bog “ od Otk. 7:2, odnosno kralskiот beleg na Bog Sozdatel, negoviot neprijatel, nedelata , možela da bide samo „ beleg na dzverot “ od Otk. 13:15.

Tuka potsetuvam deka pričinite za padot na oficijalniot institucionalen adventizam se poveќеkratni, no glavnata i najseriozna zagriženost e odbivanjeto na svetlinata frlena vrz vistinskiот prevod na Daniel 8:14 i prezivot pokažan kon sosema novoto objasnuvanje na Daniel 12 čija lekcija se sastoi vo istaknuvanje na božestvenata legitimnost na adventizmot na sedmiot den . Potoa doaga greškata što ne ja položile svojata nadež vo vraćanjeto na Isus Hristos najaveno za 1994 godina; kako što pionerite na deloto go napravile vo 1843 i 1844 godina.

Glavnite Božji sudovi

Otkako Bog go sozdal zemjata i neboto, na šestiot den go smestuva čovekot na zemjata. I tokmu poradi neposlušното odnesuvanje na čoveštvo, a so toa i poradi grevot, Bog posledovatelno ќе go podloži, vo tekot na negovata sedum iljadigodišna istorija, na svoje brojni sudovi. Na sekoj od ovie sudovi, promenite se slučuvaa i se percipiraa na konkreten i vidliv način. Ekscesite što gi sledi čoveštvo baraata ovie božestveni intervencii čija cel e da go vrataat na patot na vistinata odobren od negoviot suveren sud.

Presudite na stariot zavet .

Prv sud: Bog go osuđuva grevot napraven od Eva i Adam, koi se prokolnati i proterani od „ Edemskata gradina “.

Vtor sud: Bog go uništava buntovničkoto čoveštvo so vodite na svetskiot „ potop “.

Tret sud : Bog gi oddeluva lugeto po različni jazici otkako ja izgradile „ Vavilonskata kula “.

4-ti Sud: Bog sključva zavet so Avram, koj potoa stanuva Avraam. Vo toa vreme, Bog gi uništava Sodom i Gomora, gradovite kade što se praktikova ekstremen grev; omraznato i gnasno „ znaenje “ .

5-ti sud : Bog go izbavuva Izrael od ropstvoto vo Egipet, Izrael stanuva slobodna i nezavisna nacija na koja Bog i gi prezentira svoje zakoni.

6-ti sud : Vo tekot na 300 godini, pod negovo vodstvo i preku dejstvuvanjeto na 7 osloboditelni sudii, Bog go izbavuva Izrael od napadot na negovite neprijатели poradi grevot.

7-mi Sud: Na baranje na narodot, i za nivno prokletstvo, Bog e zamenet so zemnite carevi i nivnite dolgi dinastii (carevi na Juda i carevi na Izrael) .

Osma presuda: Izrael e deportiran vo Vavilon.

9-ti Sud: Izrael go otfrla božestveniот „Mesija“ Isus – Kraj na stariot zavet. Noviot zavet započnuva vrz sovršeni doktrinarni temeli.

10-ti Sud: Nacionalnata država Izrael e uništena od Rimjanite vo 70 godina .

Presudite na noviot zavet .

Tie se spomenati vo Otkrovenieto preku „ sedumte trubi “.

Prva presuda: Varvarski invazii po 321 godina pomegu 395 i 538 godina .

Vtora presuda: Vospostavuvanje na dominantniот papski religiozen režim vo 538 godina.

3-ti sud : religioznite vojni: tie gi sprotivstavuvaat katolicite protiv reformiračkite protestanti koi ne se odobreni od Boga: „ licemerite “ od Dan. 11:34.

Četvrtiот sud: Francuskiот revolucioneren ateizam ja soboruvа monarhijata i go završuvа rimokatoličkiот despotizam .

5-ta presuda: 1843-1844 i 1994 godina.

– Početokot: Dekretot od Daniel 8:14 stapuva na sila – toj bara završuvanje na deloto prezemeno od Reformacijata ušte od Piter Valdo, sovršeniот primer, od 1170 godina. Protestantskata vera pađa i adventizmot se rađa pobedonosno: Religioznata praktika na rimskata nedela e osuđena, a onaa na

sabotata e opravdana i barana od Boga vo Isus Hristos od 1843 godina. Deloto na reformata e taka završeno i završeno.

– Kraj: „ povratena “ od Isus, taa počina institucionalno vo 1994 godina, vo soglasnost so porakata upatena do „ Laodikeja “. Božjiot sud započna so nejzinoto semejstvo podloženo na fatalen test na proročkata vera. Neodobrena, poranešnata izbrana se prikluča na taborot na katoličkite i protestantskite buntovnici.

6-ti Sud: „ 6-tata truba “ se ispolnuva vo forma na Treta svetska vojna, ovoj pat nuklearna, opišana vo Dan. 11:40-45. Preživeanite ja organiziraat konečnata univerzalna vlada i go pravat odmorot vo prviot den zadolžitelen so dekret. Kako rezultat na toa, odmorot vo sabotata na sedmiot den e zabranet, prvično zabranet spored socijalni sankcii, a konečno kazneto so smrt so nov dekret.

7-mi Sud: Pred vremeto na sedumte posledni nevolji opišani vo Otkrovenie 16, vo proletta 2030 godina, slavnoto vraćanje na Hristos stava kraj na prisustvoto na čovečkata civilizacija na zemjata. Čoveštvoto e istrebena. Samo Satanata će ostane zatvoren na pustata zemja, „bezdna“ od Otkrovenie 20, „ iljada godini “.

8-mi Sud: Zemeni na neboto od Isus Hristos, Negovite izbranici prodolžuvaa da im sudat na zlite mrtvi. Ova e sudot citiran vo Otkrovenie 11:18.

9-ti Sud: Strašniot sud; zlite mrtvi se voskresnuvaa za da se podložat na normata na „ vtorata smrt “ poradi „ognoto ezero “ koe ja pokriva zemjata i gi uništava so niv site tragi od delata predizvikani od grevot.

10-ti Sud : Oskvernetite zemja i nebasa se obnoveni i proslaveni. Dobredojde na izbranite vo novoto večno carstvo Božjo!

Božestveno od A do Š, od Alef do Tav, od alfa do omega

Biblijata nema ništo zaedničko so drugite knigi napišani od čovečki suštestva osven nejziniot vizuelen površinski aspekt. Bidejki vo realnosta, nie ja gledame samo nejzinata površina, koja ja čitame spored konvencijite za pišuvanje specifični za jazicite hebrejski i grčki , vo koi originalnite tekstovi ni se preneseni. No, pri pišuvanjeto na Biblijata, Mojsej koristel arhaičen hebrejski jazik čii bukvi od azbukata bile različni od denešnite bukvi, tie bile zameneti bukva po bukva za vreme na progonstvoto vo Vavilon, bez da predizvikaat nikakvi problemi. No, bukvite bile zalepeni edna do druga bez rastojanie među zborovite, što ne go olesnuvalo čitanjeto. No, zad ovoj nedostatok leži prednosta na formiranje različni zborovi vo zavisnost od izborot na bukvata izbrana za da go označi nejziniot početak. Ova e možno i e dokažano, što dokažuva deka Biblijata e navistina daleku nad mogućnostite na čovečkata imaginacija i dostignuvanje. Samo mislata i sećavanjeto na neograničeniot Tvorec Bog moželo da zamisli takvo delo. Zašto ova nabljuduvanje na poveќekratni čitanja na Biblijata otkriva deka sekoj zbor što se pojavuva vo nea bil izbran i inspiriran od Boga za različnite pisateli na negovite knigi niz vremeto se do poslednata, negovoto Otkrovenie ili Apokalipsa.

Okolu 1890 godina, ruskiot matematičar, Ivan Panin, go demonstriral postoenjeto na brojčeni figuri vo različni aspekti na konstrukcijata na bibliskite tekstovi. Za hebrejskiot i grčkiot jazik e zaedničko

faktot deka bukвите od nivnite azbuki se koristat i kako brojki i broevi. Demonstraciite napraveni od Ivan Panin značitelno ja zgolemija vinata kaj lugeto koi ne ja sfaќaat seriozno Božjata Biblija. Zašto, ako ovie otkritija nemaat nikakvo vlijanje vrz toa lugeto da bidat sposobni da go sakaat Boga, tie sepak ja odstranuvaat sekoja legitimnost od niv da ne veruvaat vo negovoto postoenje. Ivan Panin pokaža kako brojot „sedum“ e seprisuten vo celata konstrukcija na Biblijata, a osobeno vo nejziniot prv stih, vo Bitie 1:1. Otkako samiot pokažav deka sedmiot den, sabotata, e „ pečat na živiog Bog “ od Otkrovenie 7:2, ova delo samo gi potvrduva dokazite otkrieni od ovoj brilijanten matematičar koj im ponudi na naučnicite koi baraat mnogu, od negovoto i našeto vreme, neosporen naučen dokaz.

Od vremeto na Ivan Panin, sovremenoto kompjuterstvo gi analiziralo 304.805-te znaci na bukвите što go sočinuvaat Svetoto pismo na edinstveniog star sojuz, a softverot nudi bezbroj različni čitanja so postavuvanje na sekoja bukva na ogromna šahovska tabla čii možnosti za usoglasuvanje započinuvaat so edna horizontalna linija od 304.805 bukvi, sè dodeka konečno ne se dobie edna vertikalna linija od ovie 304.805 bukvi; a pomeѓu ovie dve ekstremni usoglasuvanja site bezbrojni sredni kombinacii. Otkrivame poraki što se odnesuvaat na zemniog svet, negovite meѓunarodni nastani i iminjata na antičkite i sovremenite luѓe, a možnostite se ogromni zatoa što edinstveniog imperativ e da se održi identičen prostor (od 1 do n...) pomeѓu sekoja bukva od formiranite zborovi. Pokraj horizontalnite i vertikalnite usoglasuvanja, postoji i mnoštvo kosi usoglasuvanja, od gore do dolu i od dolu do gore, od desno kon levo i od levo kon desno.

Zatoa, koristejќi ja slikata na okeanot, potvrduvam deka našeto znaenje za Biblijata e na nivo na nejzinata površina. Ona što bilo skrieno ќе im bide otkrieno na izbranite za vreme na večnosta vo koja treba da vlezat. I Bog povtorno ќе gi vooduševi svoje sakani so svojata ogromna, neograničena moќ.

Ovie bleskavi demonstracii, za žal, ne se sposobni da gi promenat srcata na čovečkite suštestva taka što tie ќе go zasakaat Boga „ so seto svoje srce, so seta svoja duša, so seta svoja sila, so siog svoj um “ (Vtor. 6:5; Mat. 22:37); spored negovoto pravedno baranje. Zemnoto iskustvo ќе go dokaže toa, prekorite, ukorite i kaznite ne gi menuvaat luѓeto, zatoa, spasonosniog plan na Boga počiva ušte od početokot na slobodniog život na ovoj stih: „ sovršenata ljubov go izgonuva stravot “ (1 Jovanovo 4:18). Izborot na izbranite počiva na nivnata demonstracija na sovršena ljubov kon Boga, nivniog nebesen Tatko. Vo ovaa „ sovršena ljubov “, poveќе nema potreba od zakon ili zapovedi, a prviog što go razbral ova beše stariog Enoh, koj mu ja pokaža na Boga svojata ljubov „odejќi so “ nego, vnimavajќi da ne napravi ništo što ќе go naluti. Zašto da se pokoruvаш znači da se saka, a da se saka znači da se pokoruvаш za da mu se dade zadovolstvo i radost na sakaniog. Vo svojata božestvena sovršenost, Isus dojde za vozvrat da ja potvrdi ovaa lekcija za „ vistinska “ ljubov po prvite čovečki modeli, Avraam, Mojsej, Ilija, Daniel, Jov i mnogu drugi čii iminja se poznati samo na Boga.

Deformacii poradi vremeto

Ne postoji nitu eden jazik na zemjata što ne pretrpel evolucii i transformacii predizvikani od perverzniog duh na čoveštvo. I vo ova prašanje, hebrejskiog ne ja izbегnal ovaa čovečka perverzija, taka što hebrejskiog tekst što go smetame za originalen veќе ne e ništo poveќе od originalot na

spisite na Mojsej vo delumno iskrivena sostojba. Go dolžam ova odkritie na deloto na Ivan Panin i na faktot deka vo verzijata na hebrejskiot tekst što toj go koristel vo 1890 godina, vo Bitie 1:1, toj go digitalizira zborot Bog so hebrejskiot termin „elohim“. Na hebrejski, „elohim“ e množina od „eloha“ što znači bog vo ednina. Postoi i tretja forma: „El“. Se koristi za povrzivanje na zborot Bog so iminja: Daniel; Samuil; Vetil; itn. Ovie termini što go označuvaa vistinskiot Bog dobivaat golema bukva vo našite prevodi za da ja označat razlikata pomegu vistinskiot Bog i lažnite paganski bogovi na lugeto.

Biblijata pravilno i uporno go naglasuva faktot deka Bog e „eden“, što go pravi „eloha“, edinstveniот vistinski „eloha“. Zatoa, pripisuvajќi si go zborot „elohim“ vo množina, vo Bitie 1 i na drugi mesta, Bog ni ispraќa poraka so koja so pravo tvrdi deka veќе e Tatko na mnoštvo žvoti što prethodat na sozdavanjeto na našiot zemen sistem ili dimenzija, i na site žvoti što ќе se pojavat na zemjata. Ovie veќе sozdadeni nebesni žvoti veќе bile podeleni od grevot što se pojavil vo negovoto prvo slobodno suštество. Označuvajќi se sebesi so zborot „elohim“, tvorecот Bog ja potvrđuva svojata vlast nad sè što živee i e rodено od nego. Vo ovoj kapacitet toj podocna, vo Isus Hristos, ќе može da gi nosi grevovite na mnoštvo svoi izbrani i da spasi, samo so svojata iskupitelna smrt, mnoštvo čovečki žvoti. Zborot „elohim“, množina, zatoa go označuva Boga vo negovata kreativna moќ na sè što živee. Ovoj termin, isto taka, gi prorokuva poveќekratnite ulogi što toj ќе gi igra vo svojot plan na spasenie vo koj toj veќе e prvenstveno i posledovatelno, „Tatko, Sin i Sveti Duh“ koj ќе dejstvuuva po kršćevanjeto za da gi pročisti i osveti žvotite na svoite izbranici. Ova množina se odnesuva i na različnite iminja što Bog ќе gi nosi: Mihail za svoite angeli; Isus Hristos za svoite čovečki izbranici otkupeni so negovata krv.

Kako primer za deformaciite predizvikani od čovečkata perverzija, go davam onoj na glagolot „da blagoslovi“, izrazen na hebrejski so korenот „brq“, i čij izbor na samoglaski na krajot ќе se prevede kako „da blagoslovi“ ili „da prokolne“. Ova perverzna deformacija go iskrivuuva značenjeto na porakata vo vrska so Jov, na kogo negovata supruga vsušnost mu veli: „blagoslovi go Boga i umri“, a ne „prokolni go Boga i umri“, kako što predlagaat preveduvačite. Drug primer za podmolna perverzna promena, vo francuskiот jazik izrazot „sigurno“, koj prvično značel na određen i apsoluten način, vo čovečkata misla go dobil značenjeto na „možebi“, što e sosema sprotivno. I ovoj posleden primer zasluđuva da se citira bidejќi ќе dobie važnost i ќе ima seriozni posledici. Vo rečnikot „petit Larousse“, zabeležav promena vo vrska so definicijata na zborot „nedela“. Pretstaven kako prv den od nedelata vo verzijata od 1980 godina, toj stana sedmi den vo verzijata od slednata godina. Decata na Bogot na vistinata zatoa mora da bidat pretpazlivi kon evolutivnite konvencii utvrđeni od lugeto, bidejќi, za razlika od niv, golemiot tvorec Bog ne se menuva i negovite vrednosti ne variraat, isto kako redot na neštata i vremeto što go vospоставil od negovoto osnovanje na svetot.

Zlite dela na čoveštvo to vlijaele duri i na hebrejskiот tekst na Biblijata, kade što samoglaskite se nepravedno pripisuvaat bez posledici za spasenieto, no za da ja zaštiti negovata oficijalna verzija, Bog podgotvil, preku numeričkiот metod, sredstva za identifikacija na vistinskiот tekst od lažniот. Ova ќе ni oвозмоži da go potvrdime i potvrdime postoenjeto na brojni numerički brojki koi ja karakteriziraat samo avtentičnata bibliska verzija, na hebrejski kako i na grčki čii znaci ne se modificirani od 2 vek p.n.e.

Duhot ja obnovuuva vistinata za opravduvanjeto preku vera (preku negovata vera)

Tokmu gi spomenav iskrivuvanjata na bibliskiot tekst; raboti poradi poveќekratnite preveduvači na originalnite spisi. Za da go prosvetli svojot narod vo poslednite vremenja, Duhot na vistinata ja obnovuva svojata vistina, nasočuvajќi gi umovite na svoje izbrani kon tekstovite kade što se ušte ostanuvaat značajni iskrivuvanja. Ova e ona što štotuku beše postignato na ovaa sabota, 4 septemvri 2021 godina, do toj stepen što go narekov „kristalna sabota“. Izborot na temata što treba da se izučuva i go prepuštiv na edna sestra od Ruanda so koja go spodeluvame onlajn tekot na našite saboti. Taa predloži „opravduvanje preku vera“. Studijata ni donese navistina važni otkritija što go pravat razbiranjeto na ovaa tema mnogu jasno.

Vo Biblijata, vo 1. Pet. 1:7, Duhot ja simbolizira verata preku pročisteno zlato: „ za da se pokaže deka iskušenieto na vašata vera, koe e poskapoceno od zlatoto što propaѓa, iako se ispituva so ogan, ќе se najde za pofalba, slava i čest pri otkrovenieto na Isusa Hrista .“ Od ovaa sporedba veќе razbirame deka verata, vistsinskata vera, e isklučitelno retka rabota; kamčinja i kamenja se naogaat nasekade, što ne e slučaj so zlatoto.

Potoa, od stih do stih, prvo naučivme deka: „ bez vera e nevozmožno da mu se ugodni na Boga “, spored Evr. 11:6: „ A bez vera e nevozmožno da mu se ugodni; zašto onoj što doaѓa kaj Boga mora da veruva deka toj postoji i deka e nagraduvač na onie što vredno go baraat. “ Dve učenja se povrzani so verata: veruvanjeto vo negovoto postoenje, no i sigurnosta deka toj gi blagoslovuva „ onie što iskreno go baraat“, važen detalj za koj ne može da se izmami. I bidejќi celta na verata e da mu se ugodni, izbraniot ќе odgovori na Božjata ljubov so počituvanje na site negovi uredbi i zapovedi što gi pretstavuva vo samoto ime na negovata ljubov kon svoje sozdanija. Plodot na ovaa vrska na ljubovta, koja gi obedinuva kako magnet onie što se sakaat edni so drugi i go sakaat Boga vo Hrista, ni e pretstaven vo poznatoto učenje citirano vo 1 Kor. 13 koe ja opišuva vistsinskata ljubov što mu se dopaѓa na Boga. Po ova čitanje, pomisliv na ne pomalku poznatata poraka dadena vo Avakum 2:4: „... pravednikot ќе živee preku svojata vera .“ No, vo ovoj stih, prevodot predložen od Luj Segond ni kažuva: „ Ete, negovata duša e vozvišena, ne e ispravna vo nego; no pravednikot ќе živee od svojata vera “. Dolgo vreme, ovoj stih mi postavuvaše problem što ne se obidov da go rešam. Kako može čovek „ naduen “ od gordost da bide ocenet kako „ praveden “ od Boga? Onoj koj, spored Izreki 3:34, Jakov 4:6 i 1 Petrovo 5:5, „ se sprotivstavuva na gordelivite, a na smirenite im dava blagodat “? Rešenieto se pojavi so naogaње vo hebrejskiot tekst na zborot „ nevernik “ namesto zborot „ naduen “ citiran vo Segond i so iznenaduvanje go pronajdovme, vo „katoličkata“ verzija na Viguru, dobriot i tolku logičen prevod što ja pravi porakata na Duhot sovršeno jasna. Zašto, vsušnost, Duhot go inspirira Avakum so poraka vo stil veќе inspiriran od carot Solomon vo forma na negovite pogovorki vo koi toj postavuva parametri na apsolutni sprotivnosti; tuka, vo Avakum, „ neverie “ i „ vera “. I spored Viguru i latinskata Vulgata, osnovata na negoviot prevod, stihot glasi vaka: „ Ete, onoj koj ne veruva nema da ima (a) vistsinska duša vo sebe; tuku pravednikot ќе živee spored svojata vera “. Pripisuvaјќi gi dvata dela od stihot na istata tema, Luj Segon ja iskrivuva porakata na Duhot i negovite čitateli se sprečeni da ja razberat vistsinskata poraka dadena od Boga. Otkako go popravi ova, sega ќе otkrieme kako Avakum točno gi opišuva „adventističkite“ iskušeniја od 1843-1844, 1994 godina, i konečniot datum vo vrska so vistsinskoto konečno vraќanje na Hristos, proletta 2030 godina. Vsušnost, ovaa neodamnešna nova svetlina što go odreduva vraќanjeto na Hristos za 2030 godina ni ovozmožuva podobro da gi razbereme i potvrdime posledovatelните adventistički iskustva veќе potvrđeni, vo Otk. 10:6-7, so izrazot: „ nema da ima poveќе odložuvanje ... no tajnata Božja ќе se

ispolni “. Za ovaa demonstracija, go zemam tekstot od Avakum 2 od negoviot početak, prošarajki gi objasnuvačkite komentari.

Verzijata na L.Segond e izmeneta od mene

Stih 1: „ Će stojam na straža i ĳe stojam na kulata; ĳe bdeam, za da vidam što ĳe mi kaže Jahveh i što ĳe odgovoram vo mojot argument. “

Istaknete go stavot na „ćekanje“ na prorokot što ĳe go karakterizira adventističkiot test, Duhot ni kažuva vo porakata od Dan. 12:12: „ Blažen e onoj što čeka do 1335 dena “. Za da razbereme, značenjeto na ovoj „ argument “ ni e dadeno vo prethodnoto poglavje kade što problemot što go pokrenuva Avakum e prodolžuvanje na prosperitetot na zlite na zemjata: „ Zatoa ĳe ja isprazni svojata mreža i ĳe gi ubie narodite zasekogaš, bez štedenje? “ (Avakum 1:17). Vo ova razmisľuvanje i isprašuvanje, Avakum go prikažuva odnesuvanje na site luće koi go pravat istoto nabljuduvanje do krajot na svetot. Isto taka, Bog ĳe go prezentira svojot odgovor so proročki predlog za temata za vraćanje na Isus Hristos, što definitivno ĳe stavi kraj na dominacijata na zlite, prezritelnite, nevernite, nevernite i buntovnite.

Stih 2: „ Mi dojde slovoto Gospodovo i mi reče: Napiši go proroštvoto, vreži go na ploči, za da može lesno da se čita. “

Pomeću 1831 i 1844 godina, Vilijam Miler prezentiraše tabeli vo koi gi sumiraše negovite najavi što go prorokuva vraćanje na Isus Hristos prvo za proletta 1843 godina, a potoa za esenta 1844 godina. Pomeću 1982 i 1994 godina, jas isto taka predloživ i sè ušte im predlagam na adventistite i na drugite luće, na četiri tabeli, rezime na novite proročki svetla inspirirani od Gospodarot na vistinata za našeto „ krajno vreme “. Ako vistinskite posledici povrzani so ovoj test od 1994 godina bea razbrani duri po određenoto vreme, kako što beše slučajot vo 1844 godina, datumot i negovoto presmetuvanje do den-denes se potvrđeni od Duhot na živiot Bog.

Stih 3: „ Zašto ova e proroštvo čie vreme e veće određeno “ .

Ova vreme određeno od Boga e otkrieno od 2018 godina. So ogled na datumot na vraćanje na Isus Hristos, ova određeno vreme e proletta 2030 godina.

„ Taa odi kon svojot kraj i nema da laže; “

Vraćanje na pobedonosniot Hristos ĳe se ispolni vo svoe vreme, a proroštvoto što go najavuva „ nema da laže “. Isus Hristos ĳe se vrati so sigurnost naprolet 2030 godina.

„ Ako se odloži, počekaj go, bidejki sigurno ĳe se sluči. “

Ako datumot e određen od Boga, za nego, vistinskoto vraćanje na Hristos ĳe se ostvari vo ovoj fiksen čas što samo toj go znael do 2018 godina. Predloženo to odložuvanje, „ ako se odloži “, zatoa može da se odnesuva samo na lućeto, bidejki Bog go zadržuva pravoto da koristi lažni najavi za vraćanje na Isus Hristos, što ĳe mu ovozmoži da ja testira, posledovatelno, vo 1843, 1844, 1994 godina i do našeto posledno vreme, verata na hristijanite koi go baraat negovoto spasenie, što mu ovozmožuva da gi izbere svoje izbranici. Ovie lažni očekuvani najavi za vraćanje na Isus Hristos se koristat od Boga, za da se oddelat do krajot na svetot „ dobroto zrno od plevata, ovcite od kozite “, vernite od nevernite, „ vernicite od nevernicite “, izbranite od padnatite.

Stihot go potvrduva adventističkiot parametar na „očekuvanje“, koj ostanuva opisen element na podocnežnite svetc i izdvoeni i zapečateni so praktikata na vistinskiot sedmi den - sabotata, od esenta 1844 godina, krajot na vtoroto adventističko sudenje. Vo ovoj stih, Duhot go naglasuva poimot na sigurnost što go karakterizira ova vraćanje na Hristos, pobedonosen, osloboditel i odmazdnik.

Verzija na Viguro

Stih 4: „Ete, onoj što ne veruva, nema da ima pravedna duša vo sebe; tuku pravednikot će živee od svojata vera.“

Ovaa poraka ja otkriva presudata što Bog ja donesuva vrz lugeto podloženi na četirite adventistički testovi povrzani so datumite 1843, 1844, 1994 i 2030 godina. Božjata presuda e ostra vo sekoja od epohite. Preku proročki objavi, Bog gi razotkriva „licemernite“ hristijani koi ja otkrivaat svojata „neverna“ priroda, prezirajući gi proročkite objavi na negovite izbrani glasnici, odnosno negovite proroci. Vo apsolutna sprotivnost, izbraniot mu oddava slava na Boga so toa što gi prima negovite proročki poraki i gi počituva novite direktivi što tie gi otkrivaat. Ovaa poslušnost, oceneta od Boga kako „prifatliva“, vo isto vreme e oceneta kako dostojna za održuvanje na pravednosta pripisana vo imeto na Isus Hristos.

Samo ova poslušna vera „od ljubov“ kon Boga se smeta za dostojna da vlezat vo idnata večnost. Samo onoj kogo krvta Hristova go mie od negovite grevovi e spasen „preku svojata vera“. „Bidejki odgovorot na verata e ličen, zatoa Isus gi adresira svoje poraki, poedinečno, do svoje izbrani, na primer: Mat. 24:13: „No, koj će istrae do kraj, će bide „spasen“. Verata može da stane kolektivna ako ispolnuva eden edinstven standard. No, vnimavajte! Čovečkite tvrdenja se pogrešni, bidejki samo Isus odlučuva koj će bide spasen ili izguben spored negoviot sud za verata što ja pokazuvaat kandidatite što sakaat da vlezat vo rajot.

Nakratko, vo ovie stihovi od Avakum, Duhot ja otkriva i potvrduva bliskata i nerazdelna vrska pomegu „verata“ i „delata“ što gi generira; nešto što veće go pokrenal apostol Jakov (Jak. 2:17: „Taka i verata, ako nema dela, e mrtva sama po sebe.“); što implicira faktot deka od početokot na evangelizacijata, temata za verata bila pogrešno razbrana i pogrešno protolkuvana. Nekoi, kako denes, samo go pridavale aspektot na veruvanje na nea, ignorirajući go svedoštvo na delata što i ja davaat nejinata vrednost i nejziniot život. Odnosuvanje na lugeto, na koi Bog im gi objavuva svoje najavi za vraćanje na Isus Hristos, ja otkriva vistinskata priroda na nivnata vera. I vo vremeto koga Bog ja izleva svojata golema svetlina vrz svoje posledni slugi, poveće nema nikakvo izgovor za onie koi ne gi razbiraat novite baranja utvrdeni od Boga od 1843 godina. Spasenieto po blagodat prodolžuva, no od toj datum, toa im koristi samo na izbrani izbrani od Isus Hristos, preku svedoštvo na vistinske demonstracii na ljubovta što mu ja davaat. Na početokot, sabotata beše znak na ovoj božestven blagoslov, no od 1844 godina, taa nikogaš ne se promenila. dovolna sama po sebe, bidejki ljubovta kon negovata proročka vistina, otkriena pomegu 1843 i do 2030 godina, otsekogaš bila potrebna od Boga. Vsušnost, novite svetla primeni od 2018 godina imaat tesna vrska so sedmiot den, sabotata, koja stana proročka slika na sedmiot milenium, koj će započne so vraćanje na Isus Hristos vo proletta 2030 godina. Od 2018 godina, „opravduvanje so vera“ e konkretizirano i im koristi na povikanite koi stanuvaa izbrani preku manifestiranje na nivnata ljubov kon Boga i site negovi stari i novi svetla otkrieni vo imeto na Isus Hristos, kako što se uči vo Matej 13:52: „I im reče: Zatoa sekoj knižnik, koj e upaten vo rabotite što se odnesuvaat na carstvoto nebesno, e kako domaćin koj iznesuva od svoeto sokrovište novi i stari raboti.“ Onoj što go saka

Boga ne može a da ne saka da gi otkriva negovite planovi i tajni koi dolgo vreme ostanale skrieni i nepoznati za lugeto.

Avakum i prvoto doaganje na Mesijata

Ova proroštvo se ispolnilo i za evrejskiot narod Izrael, na kogo mu go najavilo prvoto doaganje na Mesijata. Vremeto na ova doaganje bilo utvrđeno i objaveno vo Dan. 9:25. Klučot za negovoto presmetuvanje bil pronajden vo knigata Ezra, poglavje 7. Se slučilo Evreite da ja klasificiraat knigata Daniel među istoriskite knigi, i taa ì prethodela na knigata Ezra. No, na ovoj način nejzinata proročka uloga bila namalena i pomalku vidлива za čitatelot. Isus bil prviot prorok koj go privleče vmanianieto na svoite apostoli i učenici kon proroštva na Daniel.

Najavenoto odložuvanje, „ ako se odložuva, počekajte “, isto taka imaše svoje ispolnuvanje, bidejki Evreite čeka odmazdoljubiv mesija i osloboditel na Rimjanite, potpirajki se na Isaija 61 kade što Duhot veli za Hristos vo stih 1: „ Duhot Gospodov Jahve e vrz mene, zašto Jahve me pomaza da im donesam dobra vest na krotkite; me isprati da gi lekuvam skršenite srca, da im objavam sloboda na zarobenicite i osloboduvanje na zatvorenice; “. Vo stih 2, Duhot precizira: „ Da ja objavam godinata na blagodatta Jahve i denot na odmazdata na našiot Bog ; da gi utešam site što taguvaat; “. Evreite ne znaeja deka pomeđu „godinata na blagodatta “ i „denot na odmazdata “, ke treba da pominat ušte 2.000 godini za da se vodat lugeto do vraćanje na Hristos, pobednički, osloboditel i odmazdnik, spored Isaija 61:2. Ova lekcija jasno se gleda vo svedoštvo citirano vo Luka 4:16-21: „ I dojde vo Nazaret, kade što beše odgledan; i, kako što beše običaj, vlez vo sinagogata vo saboten den. I stana da čita, i mu ja dadova knigata na prorokot Isaija. I otkako ja otvori, go najde mestoto kade što beše napisano: „Duhot Gospodov e vrz Mene, zašto Me pomaza da im propovedam dobra vest na siromašnite; Me prati da gi lekuvam skršenite srca, da im propovedam sloboda na zarobenicite i vraćanje na vidot na slepите, da gi puštam na sloboda ranetite, da ja propovedam blagoprijatnata godina Gospodova.“ Potoa go zavitka svitokot, mu go dade na slugata i sedna. “ So zapiranjeto na čitanjeto ovde, toj potvrdi deka negovoto prvo doaganje se odnesuva samo na ova „ godina na blagodat “ objavena od prorokot Isaija. Stih 21 prodolžuva, velejki: „ Očite na site vo sinagogata bea vpereni vo Nego. Potoa počna da im zboruva: „Denes ova Pismo se ispolni vo vašite uši.“ „Ignoriraniot i nepročitan „ den na odmazda “ beše postaven od Boga za proletta 2030 godina, za negovoto vtoro doaganje, ovoj pat vo seta svoja božestvena moć. No, pred ova vraćanje, proroštvo na Avakum trebaše da se ispolni „ neodamna “, preku „adventističkite“ iskušenija od 1843-1844 i 1994 godina, kako što štotuku vidovme.“

Konečното posvetuvanje

Sooči se so vistinata

Vo proletta 2021 godina, početokot na božestvenata godina, bogatoto, no lažno hristijansko zapadno čoveštvo štotuku ja pokaža svojata podgotvenost da gi začuva životite na starite lica, duri i po cena na nacionalna ekonomska propast. Zatoa Bog ke go predade na Tretata svetska vojna, koja ke odzeme mnoštvo životi na luđe od site vozrasti, znaejki deka nema lek ili vakcina protiv ova vtoro božestvena kazna. Pred nas, za 8 godini, ke bide 6000 godina na zemnoto sozdavanje čij kraj ke bide obeležan so

vraćanje na Isus Hristos. Triumfalen i pobjednički, taj će ga voditi njegovi iskupljeni, njegovi živi izabranici i oni što će ga uskresnu, u svojem nebeskom carstvu i će ga uništiti cijeli čovječji život na zemlji, na koji će ga ostaviti sam, izoliran u tami, buntovni anđeo na početku, Satana, glavni.

Verata u principu na 6000 godina e od suštinskog značenja za prihvatanje na ovaj program. Precizirajte izračune uz osnovu na brojkama dani u Bibliji bez neizmjerenih razlika „nejasnost“ u vrstama su datumi na rođenje na Avraam (jedinstveni datum za tri sina na Tara: Bitie 11:26). No, redoslijed na čovjekovim generacijama od Adam do vraćanje na Hristos ga potvrđuje približavanje kon ovom broju 6000. So toa što ja davamo naša vjera na ovaj krug, precizan broj, ga pripisujemo ovom izboru na „inteligentno“ bitie, odnosno na Boga stvoritelja, izvor na seta inteligencija i život. Spored principu na „sabotira“ citiran u njegovom četvrtom zapovijedi, Bog mu dade na čovjeka „šest dana“ i šest tisuć godina za da ga izvrši cijela svoja radnja, no sedmi dan i sedmi milenij se vremenja na odmor „osvetiti“ (odvoeni) za Boga i njegove izabranice.

Sadržina na ovaj knjiga pokazuje deka verata što mu e ugodna na Boga se gradi preko „inteligentno ili mudro“ odnosa na Njegovim izabranicima koji ga koriste prednost na se što Bog veli, prorokuje ili misli (vidite Daniel 12:3: „I mudrite će svetati kako svetlina na nebeski svod, a oni što mnogi će obratiti kon pravednosti kako dnevno zaslužuju“. Praveći ga toa, tie ga opravdavaju Božji izbor da im koristi na lugu Njegovu iskupitelnu pravednost manifestirana u Isus Hristos.

Za da ga završim ova djelo, neposredno pred predstojećom dramom, bih htio da im ga posvetim, od svoja strana, na site vjinski Božji deca koji će ga pročitati i će ga prečekaati so vjera i radost, ovaj stih od Jovan 16:33, koji mi beše posvećen od dva različiti izvori po povod mojeg krštenja na 14 juna 1980 godina; edni na moj certifikat za krštenje od institucija, drugi na predgovor na knjigu „Isus Hristos“ što mi beše dade u ovaj prigoda od moj službenik u toa vreme, rečisi na doba kada Isus ga ponudi svoj život kako žrtva: „Vi ga kažavate ovim radom, za da imate mir u Mene. U svetot će imati nevolje; no budite hrabri, Ja ga pobediti svetot.“

Samuil, blagosloveni sluga na Isus Hristos, „Navistina!“

Posledni poziv

Djeka ja pišem ovaj porok, na kraj od 2021 godina, svetot se još uživa u univerzalni religiozni mir koji e dostojan za cene i cenit. Svakako, uz osnovu na mojem znanju za dešifriranje proročkih otkrovenja podgotveni od Boga, potvrđujem, bez ni najmanje sumnje, deka se podgotvuje

užasna svetska vojna i deka e na pat da se ostvari vo slednite 3 do 5 godini. Pretstavuvajki ja pod simboličното ime „ šesta truba “ vo Otkrovenie 9, Duhot nè potsetuva deka veќе dojdoo pet užasni kazni za da go kaznat napuštanjeto na vernosta kon negovata sveta sabota i negovite drugi uredbi koi ne se počituvaa od 7 mart 321 godina. Ovie kazni na besmrtniot Bog se protegaat vo tekot na 1600 godini od čovečkata istorija organizirana spored božestvena religiozna programa. Negovata šesta kazna doaga da go predupredi, ušte eden posleden pat, hristijanstvoto vinovno za neverstvo kon nego. Osven Boga i negoviot plan za spasenie, čovečkiot život nema smisla. Zatoa, bidejki „ trubite “ imaat postepen karakter otkrien po analogija vo Levit 26, ubistveniот intenzitet na „ šestata “ ke dostigne vrvovi na užas od koi čoveštvo dolgo vreme se plašelo i se plašelo. „ Šestata truba “ se odnesuva na konečnata svetska vojna što ke uništi mnoštvo čovečki suštstva, „ tretina od čoveštvo “ spored Otk. 9:15. I ovoj soodnos bukvalno može da se dostigne vo vojna kade što 200.000.000 vooruženi, obučeni i opremeni profesionalni borci ke se soočat edni so drugi, spored preciznosta dadena vo Otk. 9:16: „ Brojot na konjanicite na vojskata beše dve mirijadi mirijadi: go slušnav nivniот broj “; odnosno, 2 x 10000 x 10000. Pred ovoj posleden konflikt, vo tekot na 20 vek , dve svetski vojni od 1914-1918 i 1939-1945 godina bea znaci što ja najavuvaa golemata kazna što doaga da stavi kraj na vremeto na slobodnite i nezavisni nacii. Bog ne obezbedi gradovi zasolništvo za svoite izbrani, no ni ostavi dovolno jasni indikacii za da izbegame od oblastite što se prioriteto targetirani od negoviot božestven gnev. Toj ke gi nasoči udarite što mora da gi izvršat čovečkite suštstva povikani za ovaa zadača. No, nitu eden od niv nema da bide eden od negovite izbrani. Nevernite ili nevernite buntovnici rasfrlani niz celata zemja ke bidat instrumenti i žrtvi na negoviot božestven gnev. Vtorata svetska vojna gi sprotivstavi zapadnite narodi edni protiv drugi čii religii bea hristijanski i se natprevaruvaa. No, vo pretstojnata Treta, motivot za sudirite ke bide suštinski religiozen, sprotivstaveni na konkurentskite religii koi nikogaš ne bile doktrinarno kompatibilni edni so drugi. Samo mirot i trgovijata dozvolija ovaa iluzija da raste. No, vo časot što go odbral Bog, spored Otkrovenie 7:2-3, demonskata univerzalnost što ja zadržuvaa Božjite angeli ke bide oslobodena za da „ našetati na zemjata i moreto “ ili, simbolite što se dekodiraat, „ da im našetati “ na „protestantite i katolicite“ koi ne mu se verni na Isus Hristos. Mnogu logično, nevernata hristijanska vera pretstavuva glavna cel na gnevot na pravedniот Sudija Isus Hristos; Isto kako vo stariот zavet, Izrael bil kaznet za svoite postojani neverstva se do negovoto nacionalno uništuvanje vo 70-tata godina. Paralelno so ovaa „ šesta truba “, proroštvo od Daniel 11:40 do 45, so povikuvanje na „ tri carevi “, ja potvrđuva vključenosta na trite monoteistički religii: evropski katolicizam, arapski i magrebski islam i rusko pravoslavlje. Konfliktot završuva so presvrt na situacijata poradi intervencijata na amerikanskiот protestantizam, ne imenuvan kako kral, tuku predložen, kako tradicionalen potencijalen neprijatelj na Rusija. Eliminiranjeto na konkurentskite sili otvora pristap do negovata posledna dominacija pod naslovot „ ... “ dzver što izleguva od zemjata “, opišan vo Otk. 13:11. Treba da se napomene deka vo ovoj posleden kontekst, amerikanskata protestantska vera stana malcinstvo, a rimokatoličkata vera e mnozinstvo, poradi posledovatelните latinoamerikanski imigracii. Vo 2022 godina, nejziniот pretsedatel od irsko poteklo e samiot katolik, kako Džon Kenedi, ubieniот pretsedatel.

Vo Otk. 18:4, vo Semoќniот Bog, Isus Hristos im zapoveda na site što veruvaa i se nadevaa vo nego, na negovite izbrani, da „ izlezat od Golemiот Vavilon “. Identifikuvan so dokazi vo ovaa rabota so papskata Rimokatolička crkva, „ Vavilon “ e suden i osuden poradi „ nejzinite grevovi “. So istoriskoto nasledstvo na „ nejzinite grevovi “, vinata na katolicizmot se protega na protestantite i pravoslavните koi go opravduvaa so svojata religiozna prakтика nedelniот odmor nasleden od Rim. Izlezot od Vavilon podrazbira napuštanje na „ nejzinite grevovi “, od koi najvažniот, bidejki Bog go pravi

prepoznatliv „beleg“: denot na nedelniot odmor, prviot den od sedmicata na božestveni red, rimskata nedela.

Vo ovaa poraka, so ogled na itnosta na vremeto, gi povikuvam sinovite i ќerkite Božji da go napuštat severniot del na Francija, centriran okolu nejziniot glaven grad, Pariz. Zašto naskoro ќe bide pogoden od Božjiot gnev, stradajќi od „ogan od neboto“, ovoj pat nuklearen, kako gradot „Sodom“ so koj toj go sporeduva vo svoeto Otkrovenie vo Otkrovenie 11:8. Toj go označuva i so imeto „Egipet“, simbolična slika na „grev“, poradi buntovničkiot stav na negovata nereligiozna posvetenost što mu se sprotivstavuva na Boga, kako faraonot vo istoriski izveštaj za izlezot na evrejskiot narod. Vo voena situacija, so prekinati i zabraneti patišta, ќe bide nevozmožno da se napušti celnata oblast i da se izbegne smrtonosnata drama.

Samuil, sluga na živiot Bog, Isus Hristos

Onie koi ќe sakaat prvo da otkrijat što e pretstaveno na krajot od ova delo, ќe imaat teškotii da razberat zošto sum tolku ubeden vo nepovratnata priroda na neizbežno uništuvanje na Francija i Evropa. No, onie koi go pročitale, od negoviot početak do negoviot kraj, ќe gi soberat, vo tekot na čitanjeto, dokazite koi postojano se natrupuvaat, do toj stepen što im dozvoluvaat konečno da go spodelat nepokoleblivoto ubeduvanje deka Božjiot Duh izgradil vo mene i vo site onie koi mu pripaѓaat; navistina. NEGO mu pripaѓa celata SLAVA.

Edinstvenite loši iznenaduvanja ќe bidat onie koi tvrdoglavo odbivaat da ja prepoznaat negovata nesporodliva moќ, mnozinstvoto i negovata sposobnost da vodi sè spored svojot plan sè do negovoto sovršeno ostvaruvanje.

Ja završuvam ovaa rabota tuka, no inspiracijata što Isus prodolžuva da mi ja dava e zabeležana i postojano zapišana vo forma na poraki prezentirani vo deloto „Nebesnata mana na poslednite adventistički šetači“, od koe tri posledovatelni „toma“ od približno iljada stranici se veќе dostapni vo oktombri 2025 godina.

Se seќavam deka Isus Hristos izjavil vo Otkrovenie 2:26: „Na onoj što pobeđuva i gi pazi delata Moi do krajot, nemu ќe mu dadam vlast nad narodite.“ Koi se togaš „delata“ na Isus Hristos što mora da se „pazat do krajot“? Tie se vo forma na otkrovenie na negoviot sud za site životni temi, odnosno sè što se odnesuva na religijata, politikata i ekonomijata; site temi što se odnesuvaat na Sozdatelot Bog i negovite sozdanija. Koga toj objavuva nesreќa, toj gi organizira lošite politički, voeni, ekonomski i religiozni izbori što vodat do katastrofi.

Bog se fali deka im go otkriva na svoite izbrani svojot sud za site aspekti od životot. Pravejќi go toa, toj gi povikuva svoite verni angeli da svedoča deka ne postavuva granici na svojata dobrina kon onie koi go počituvaat i go sakaat, negovite vistinski izbranici iskupeni po blagodat dobieni preku smrtta i voskresenieto na Isus Hristos.

Zatoa, ne se lišuvajte od ovaa isključitelna privilegija što vi ja nudat besplatno negovite prosvetleni i prosvetleni slugi. „Manata“ e vistinskata nebesna hrana što ja nudi nebesniot Otec na decata što gi saka i za koi, vo Isus Hristos, podgotvuva mesto vo svoeto nebesno carstvo.

Vo „manata“ ќе ja otkriete konkretnata forma na „isusovoto svedoštvo“, postojano podobruvano i, pred sè, ponudeno kako posleden dar od neboto, najavata za negovoto slavno vraćanje za pretstojnata prolet 2030 godina.

„Manata“ gi istaknuva delata na Otecot, Bog sozdatel koj gi organizira čovečkite životi spored nivniot individualen sloboden izbor.

Ako Bog ostanuva nevidliv za čovečkite oči, toa e za da go baraat negovite izbranici koi na toj način se izdvojuvaat od drugite buntovni, neverni ili neverni čovečki suštestva. Verata vo negovoto postoenje ne e „opijat na narodot“, tuku znak na mudra inteligencija što gi karakterizira vistinski izbranite dostojni da bidat iskupeni od Isus Hristos.